

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی سی و سیئہ م
سوورہ تہ کافی

(العلق) و (القدر) و (البینۃ) و (الزلزلۃ) و (العادیات)
(القارعة) و (التکاثیر) و (العصر) و (الہمزۃ) و (الفیل)
(قریش) و (الماعون) و (الکوثر) و (الکافرون) و (النصر)
(المسد) و (الإخلاص) و (الفلق) و (الناس)

عہ لی باپیر

تەفسىرى ئۆزدە سووپە تەكانى

الْعَلَقِ تَاكُو النَّاسِ

تەفسیری نۆزدە سوورەتەکانی

العَلَقُ تَاوُ النَّاسِ

نووسینی : عەلی باپیر

دیزاینی ناوھۆه : زەردەشت کاوانی

چاپی یەكەم ١٤٤٥ك - ٢٠٢٤ز

٨٥٦ لاپەرە

٢٤*١٧ سم

بابەت : ئایینی

لە بەرئۆه بەرایەتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هەریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (٧) ی سالی ٢٠١٢ پێدراوه

تەفسیری نۆزده سوورپه تهكانی

الْعَالَمِينَ تَاكُو النَّاسِ

نووسینی: عهلی باپیر

پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً. وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ. وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷) يٰصَاحِبِ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خۆنەرە بەرپێزو خۆشەویستەکان!

هیچ گومانی تێدانیە - بۆ مرووفی بروادار - کە ئەو تەمەنەیی لە خزمەت دوایین کتیی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبری، جا بە هەر شیوێکە لە شێوێکەکانی لە خزمەتدابووندا بێ؛ خۆتێندەو، تیفکرین و پامان، فێرکردن، کاریبکردن ... هتد، بە باشترین جیگرتن جیگا دەگرتی و، خاوەنەکی لە دنیاو دواڕۆژدا لێی بەهرەمەندە.

(۱) ئەو پێی دەگوتری: (خطبة الحاجة) کە پێغەمبەر ﷺ هاوێڵانی بەرپێزی فێرکرد، پێش هەر قسەیەکی گرتک، بێلێن، وەک وتاری جومعه و داخوازیبکردن (خطبة) و... هتد، ئەم وتارە، هەزکام لە: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانەو (مسلم) یش بەشیکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌پروو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشهر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌ فه‌رمایشی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پرزو پیز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆیندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌رامانی ئایه‌ته‌په‌ر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکپرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ته‌مه‌ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخه‌ر ئایا ئیسلام، بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ته‌ویش هه‌ر پوو‌نکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیک و ناشنام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته‌ دلمه‌وه، که‌ ناوی خوای لێبه‌یتم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وه‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بواری ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لی ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بو ده‌ره‌ خسی که‌ بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ په‌کلاپی (متفرّع) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ته‌م ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وێپرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ته‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌رامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی پوو‌ن ده‌کاته‌وه‌: (القرآن یفسّر بعضه بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش پوو‌نکه‌ره‌وه‌ (مبّنی)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل)

واته: ههروهها زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار، تاكو ئەوهی بۆ خەلكی
نیرواوه ته خوار، بۆیان پوون بکهیهوه، وه به لكو خوشیان بیربکه نهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمهتی خوای به خشر ﷺ - شایستهی ئەوهم ههبن
تهفسیرو لیکدانهوهیهکی وا بۆ قورئان پیشکش به مسوڵمانانی کوردستان بکه،
که له قورئان بوه شیتهوه، مایه بههره سوودی خوینهران بێ، به تایه تیش
که زیاتر له سی (۳۰) سآله له گهڵ قورئانی بهرزو مهزن و تهفسیرهکانی و کتیهکانی
سوننه تدا خه ریکم، دهیان کتیب و بههره می جوړاوجوړم له زۆربهی بوارهکانی
زانستهکانی شه ریه تدا پیشکش کردوون.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایه ن ئەمریکاوه
له (۲۰۰۲/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دهرفه تیکی گه و رهو گرنگ بوو، بۆ زیاتر
پیدا قوولبوونه وهی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په دابوونی تیکه یشتنی
تایهت له باره ی زۆرێک له ئایه تهکانیه وه، ئەم راستیه ش له مهوسووعه ی:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(۱)، به لآم
هه لبه ته نآلیم و هیچکه سی ش بۆی نیه بلی: که ئەم تهفسیره ی من تیروته واوه،
چونکه وێرای سنوورداربوونی توانا و پرستم، له به رانه ر کتیبی له هه موو
پوویکه وه ره ها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زۆر
به ملاولادا بچم و بچمه نێو هه ندێک ورده کارییه وه، که یان من تیدا پسپۆرو

(۱) ئەو مهوسووعه یه تیتستا چاپ کراوه، که توۆته به رده ستی خوینهران و، سه ره جم
هه شت به رگ و ده وری سێ هه زارو پینج سه د (۳۵۰۰) لاپه ریه و، هه ولمداوه به گشتی
تیدا باسی سه ره جم لایه نه کانی ئیسلام بکه م، تا که سه رچاوه شم قورئان بووه، وێرای
دهقه کانی سوننهت، که له هوش (ذاکره) دا بووون.

شایانی باسه ئەو مهوسووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوا زده (۱۲) کتیبی سه ره به خو،
به مه به ستی ئاسانه تر سوود لی بینرانی .

شارەزا نیم، یان خوینەر پیویستی پیتی نیه، له کاتی کدا دەیەوی له قورئان تیباگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پیتی فەرمووه؟!

ئنجاهەر لێرەشەوه بە پیویستی دەزانم پر بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجه رووح سووک و گورج و گۆل و دڵسۆزه بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهینم)، کە هەلسا بە نووسینەوه و هێنانە سەر کاغەزو، پاشان تاپکردن و دوایی پێداچوونەوه و هەلەگیریی، سەرجهەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەرودەها هەلسا بە (تخریج) ی سەرجهەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوەکانەوه، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرجهەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەوه کێشاوه، خوا بە باشتەین شیوە پاداشتی بداتەوه، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزیی^(۱)، لە خوای بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لەنیو گەلەکەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووڕەتیک بۆخۆی شتیکی سەربەخۆیە، سەرجهەم ئایەتەکانی وەک ئالقهەکانی زنجیریێک پێکەوه پەیوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرجهەم قورئان بۆ سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەوه کراوه، بۆ ئاسانکاری خۆبەدنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بۆ بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرە ی سووڕەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزه ئیستاش پاش تەواکردنی زۆربە ی قورئان، لێبروانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردوه، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکە ی بێ .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پیشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پیشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەوهو، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانهوه، ئەوانه مان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونهوهو، ئەو (خطبة الحاجة) یە لە سەرەتای ئەم
پیشەکەییەوه هاتووە، لە جیاتی سەرەتای سەرجهم دەرسەکانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

به‌رچاو روونییه‌کی گرنگ له‌باره‌ی ئەم تەفسیره‌وه

خۆنەری به‌رێز !

هه‌رچه‌نده‌ له‌ (پێشه‌کی گشتیی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه‌ که‌ بۆ نووسینی ئەم تەفسیره‌، له‌ هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌، به‌هه‌رمه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌ی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌ره‌جهم ئەو تەفسیرانه‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون^(۱)، به‌لام لێره‌ش وه‌ک جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچا‌وروونی باشتر بۆ ئێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کامان نووسیوه‌، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌ش‌گونجێ، بۆ هه‌ر تێگه‌یه‌شتن و بیرۆکه‌یه‌ک، که‌ زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌باره‌ی ئایه‌تیکه‌وه‌، یان پسته‌و بره‌گه‌یه‌کی ئایه‌تیکه‌وه‌، ده‌یه‌نین، ئیمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانه‌ بێنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیرۆکه‌و تێگه‌یه‌شتنێکی تایه‌تی به‌کێک له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و به‌کوێته‌ به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ئه‌گه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتیی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه‌ په‌چاوی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزێ، په‌وشتیکه‌ گه‌وره‌و به‌رزێ مسو‌ل‌مانه‌تییه‌ .

(۱) دوا‌یی وا به‌باش زانرا ناوی تەفسیره‌کان لا‌برێن و، له‌ کۆتایی کۆی به‌رگه‌کانی [تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێز]دا ده‌یان‌نووسین.

شايدى باسشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگەيشتىكى تايەتتى خۆم، دەر بارەى
 كۆمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان پستەو پرگەيەكى ئايەتتىك، بۇ دروست دەپ،
 ۋەك تىگەيشتىن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۆى ئەۋەۋەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم ئەكەۋتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماۋە.

پېئىشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام والبركات من الله تعالى على محمد عبده المصطفى وآله المهتدين بهديه من الصحب والأزواج والقراة والتابعين السالكين لدربه.

بەپـۆـزان!

ئەمە بەرگى سى و سىيەم و كۆتايى تەفسىرىي قورئانى بەرز و بەپىزە و شازدە (۱۶) سۈرەتەكەى كۆتايى قورئانى بەپىزى گرتوونە خۆى: (العلق-الناس).

ئەم بەرگەش بەھەمان شىۋازى بەرگە پېشۋەكان بەھەوت قۇئاغ سۈرەتەكانمان تەفسىركردوون و، چەمك و واتاي ئايەتە بەپىزەكانمان روونكردوونەتەوہ.

ھەرۋەھا ژمارەيەكى زۆرى كورتە باس كراونە نېۋاخنى تەفسىرىي ئايەتەكان، بەم جوړەى خواړى:

يەكەم: لەسۈورەتى (العلق) دا:

۱- پېنج ھەلۋەستە لەبەردەم ئەو پېنج ئايەتەدا (۱-۵).

۲- كورتە باسېك دەربارەى (بوونناسى ئىسلامى).

دووهم: لەسۈورەتى (القدر) دا:

كورتە باسېك لەبارەى شەوى قەدرەوہ.

سېئەم: لەسۈورەتى (البيّنة) دا:

۱- سى كورتە سەرنج.

۲- چوار سەرنجى گرنج.

چوارەم: لەسۈورەتى (الزلزلة) دا:

كورتە لىكۆئىنەوہيەك لەبارەى ھەردووڪ ئايەتى (۸و۷) و ديتنى مروؤف بو چاكەو خراپەكانى.

پىنجەم: لەسوورەتى (القارعة) دا:

چەند دەقىقىي سوونەت لەبارەي چەمك و واتاي ئەم سوورەتەو.

شەشەم: لەسوورەتى (التكاثر) دا:

۱- نۆفەر موودە لەبارەي لىپىرسانەو لەسەر نازونىعمەتەكان.

۲- كورەتە باسېك لەبارەي مامەلە لەگەل مردووان دا.

حەوتەم: لەسوورەتى (العصر) دا:

كورەتە باسېك لەبارەي پوونكردەنەوئى ئىمانەو.

هەشتەم: لەسوورەتى (الفيل) دا:

۱- كورەتەي بەسەرھاتى ھاوئەلانى فيل.

۲- نۆوردە سەرنج دەربارەي ئەم سوورەتە.

نۆيەم: لەسوورەتى (القريش) دا:

۱- پىنج سەرنج لەبارەي ئەم سوورەتە موبارەكەو.

۲- كورەتە باسېك لەبارەي خوا پەرستىيەو.

دەيەم: لەسوورەتى (الماعون) دا:

پىئەر و تەرازوويەكى گرنگ بۆھەلسەنگاندنى خەلک.

ياز دەيەم: لەسوورەتى (الکوثر) دا:

كورەتە باسېك لەبارەي بىپروايى و ھۆكارەكانىيەو.

دواز دەيەم: لەسوورەتى (النصر) دا:

۱- کورتە باسیک لە بەسەرھاتی فەتحتی مەککە.

۲- کورتە باسیک دەربارەی ئاین لەبەر تیشکی ئەم ئایەتە بەپێژەوه ﴿وَرَأَيْتَ
الْإِنْسَانَ يَدْخُلُوتَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۚ﴾.

سێزدە یەم: لە سوورەتی (الحسد) دا:

پێنج ھەلۆستە ی پێنج ھەلۆستە لەبارەی ئەم سوورەتەوه.

چواردە یەم: لە سوورەتی (الإخلاص) دا:

۱- ھەوت و رۆدە سەرنج لەبارەی سوورەتی (الإخلاص) ھو.

۲- پێگە و گەورەیی ئەم سوورەتەو سوورەتی (الکافرون) و پاداشتی خوێندنەوێان.

پازدە یەم: لە سوورەتی (الفلق) دا:

۱- کورتە باسیک: پێگە ی فەلەق و ناس و جادوولێکرانی پێغەمبەری خوا.

۲- قسە یەکی کورت و پوخت لەبارەی جادوولێکرانی پێغەمبەری خواوه.

سازدە یەم: لە سوورەتی (الناس) دا:

کورتە باسیک لەبارەی سوورەتی (الفلق) و سوورەتی (الناس) ھو.

ھیواداریشم ئەم بەرگەش وەک بەرگە پێشووەکانی بەنەفەس درێژ و پامانەوه

بخوێندریتەوه و بەھرەو سوودی شایستە ی لێوەربگیرێ.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين.

١٦/٤/١٤٤٥ هـ - ٣١/١٠/١٤٠٢ ز ھەولێر

تہ فیسری سوورہ تی

الْعَلَقِ

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۵) ی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۵) ی زاینیی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (العلق)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەو سوورەتە لە حەوت بڕگەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (العلق) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەکە ناوی هەرە باوی: (سُورَةُ الْعَلَقِ) ه، بەلام وێرای ئەوە، ئەم ناوانەشی بۆ بەکارهێنراون:

۱- (سورة اقرأ باسم ربك).

۲- (سورة اقرأ باسم ربك الذي خلق).

۳- (سورة اقرأ).

۴- (سورة اقرأ والعلق).

۵- (سورة القلم).

دووهەم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە موبارەكە لە شاری مەككە دابەزیو، بگرە پێنج ئایەتی سەرەتای، یەكەمین ئایەتن كە لە ئەشكەوتی حیراندا دابەزیو، سەر دلی بەرزو پاکی موحەممەد صەلات و سەلامی خواي لەسەرێ.

لەو بارەووش ئەم دەقە دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ بِمَكَّةَ سُورَةُ إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (أورده السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٥٠، وزاد نسبته لابن الضريس والطبراني وابن مردويه، الإشتيعاب في بيان الاسباب: ج ٣، ص ٥٣٤، قال مؤلفا الإشتيعاب: صحيح لغيره).

واتە: عەبدوللای كوری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتووێت: یەكەمین شتێك كە لە قورئان لە مەككە دابەزی، بریتی بوو لە: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (١)، واتە: ئەمە یەكەمین ئایەت بوو، هەرۆهەا چوار ئایەتەكە ی دواي ویش.

سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

لە موصحفدا ژمارەكە ی: (٩٦)و، لە دابەزیندا ژمارەكە ی ك (١)ه، بە تاییەت پێنج ئایەتی سەرەتای، بەلام بیگومان ئەوێ دیکە دواتر بوو، كە دوايی لە كاتی تەفسیرکردنی ئایەتەكاندا، زیاتر پووینی دەكەینەو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەكانی:

ئایەتەكانی ئەم سوورەتە، سی ژمارەیان بو داناون:

أ- خەلکی مەدینەو مەككە ژمارە بیست (٢٠)یان داناو.

ب- خەلکی شام ژمارە هەژدە (١٨)یان داناو.

ج- خەلىكى كووفەو بەصرىاش ژمارە نۆزدە (۱۹) يان داناو، ئەمەش لە موصحفەكانى لای تېمەدا تەبەننى كراوه.

پىنجهەم: نىوہەزىكى:

ئەم سوورەتە موبارەكە چەند راستىيەكى يەكجار گەورەو گىرنگى گىرئونە خو، بە تايبەت پىنچ ئايەتى سەرەتاي، كە يەكەمىن ئايەتن بۆ پىغەمبەرى خاتمە ﷺ دابەزىون، ئايەتەكانى: (۱ - ۵).

دوایی لە سى ئايەتى (۶ و ۷ و ۸) دا، باسى ياخىي بوونى مروؤف كراوه، لە كاتى ھەستكردى بە ھەبوون و بە دەستپۇشستوويەتتى و دەستكراوھىي و، بى ئاگابوونى دا لە گەرانەوھى بۆ لای خوا.

پاشان لە ئايەتەكانى: (۹ - ۱۸) دا، باسى وئەيەكى مروؤفى ياخىي كراوه، كە پىگىرى لە خواپەرستى دەكات، لە ھالەكدا ئەو خواپەرستە لەسەر پى راستە و فەرمانكارىشە بە پارىزكارى، دوایی ھەرەشە لىكردى بە گىرتى تووكى پىشە سەرى بە توندى و، بانگكردى دۆزەخەوانەكان بۆ سزادانى، كە زۆرەي ھەرە زۆرى پوونكەرەوانى قورئان گوتوويانە: ئەم ئايەتانە لەبارەي ئەبوو جەھلەوھە دابەزىون، كە پىگىرى كردوھ لە پىغەمبەرى خاتمە ﷺ ياخوود ھەرەشەي لىكردوھ نەھىل نۆز بىكات، لە ئايەتى كۆتايى ژمارە (۱۹) نۆزدەش دا، فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ كراوھ كە بە قسەي ئەو بىپروا لە خوا ياخىيە نەكات و، كىنووش بۆ خوا ببات و، خو زياتر لى نىك بختەوھ.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

ئەم سوورەتە موبارەكە كۆمەلەك تايبەتمەندىيە ھەن، تېمە ھەوتيان لى دىن:

۱- پینچ ټایه تی یه کهم، یه کهمین ټایه تانیکن که دابه زیون بو سهر دلی موباره کی پیغمبه ری خوا ﷺ به پای ژوربه ی هره ژوری، نیزیک به یه کده نگی زانایان، که ټیمه له کاتی تفسیرکردنی سوږه تی (المدثر) و (المزمل) دا، پایه کی دیکه شمان له جابیری کورې عه بدوللاوه (خوا لیان پای بی) هینا، به لأم پای راست و بی گری و گول، ههر ټه وه، وهک دواپیش له هو ی هاتنه خواره وهی ټم سوږه ته موباره که، به ټایه ت ټم پینچ ټایه ته دا، باس ده که یں.

۲- ده ست پیکردن به فهرانکردن به بخویننه (اقرأ) له ټایه تی ژماره یه کدا، که له هه موو قورټان دا، ته نیا لیره دا ټم وشه و ته عبیره هاتوه.

۳- راگه یاندنی ټه و راستیبه، که خوا به قه لأم مروقی فیری ټه وه کردوه که نه یزانیوه:

﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۖ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ۵

۴- مروق له کاتی هه بوون و ده سترۆیشتندا یاخی و بوغرا ده بی، له سه رکیشی و بی فهرمانی دا سنوور ده به زینن، ټایه ته کانی: (۶ و ۷).

۵- هه ره شه کردنی توند له بابایه کی پیکر له نویژ کردن، ټایه ته کانی ۹ - ۱۸ : ﴿أَرَأَيْتَ ۚ الَّذِي يَنْهَى ۙ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۚ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ ۚ عَلَىٰ أَهْدَىٰ ۚ أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ۙ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۚ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۚ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۚ نَاصِيَةُ كَذِبٍ خَاطِئَةٍ ۚ فَلَيَدْعُنَّ نَادِيَهُ ۚ سَتَدْعُ الزَّانِيَةَ ۚ﴾ ۱۸

۶- فهرانکردنی خوی پهره دگار به کړنووش بردنی پیغمبه ره که ی ﷺ و خو له خوا وه نیزیک خستنی، ټایه تی نوزده (۱۹) و کوټایی.

۷- چنده وشه و ته عبیریک ته نیا له م سوږه ته موباره که دا هاتوون:

۱- وشه ی (اقرأ).

۲- وشه ی (علق).

۳- وشه ی (وَرُبُّكَ الْأَكْرَمُ).

- ۴- تەعبیری (عَلَّمَ بِالْقَلَمِ).
- ۵- تەعبیری (أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّى ((۱۰)).
- ۶- تەعبیری (أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى).
- ۷- تەعبیری (لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ).
- ۸- تەعبیری (فَلْيَنْدِعْ نَادِيَهُ).
- ۹- تەعبیری (سَدْعُ الرِّبَانِيَّة).
- ۱۰- تەعبیری (كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ).

حهوتەم: دابه شکر دنى ئايەتەکانى:

ئیمە کوۆ نۆزده (۱۹) ئايەتە موبارەكەكەى ئەم سوورەتە، دەكەین بە دەرسێك، لەبەر ئەوەى هەموویان تێكەهە لكێش و پێكەوه پەيوەستن.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەمە دەرسە كۆى نۆزدە ئايەتەكەى ئەم سوورەتە پېكدىنې، پېشتريش باسما
 كرد كە ئەم سوورەتە موبارەكە نۆزدە ئايەتەكەى پېكەو پەيوەستى، بەلام
 پېنج ئايەتى يەكەمى، يەكەمىن ئايەتائىكن دابەزىون بۆ سەر دلى موبارەكى
 پېغەمبەرى كۆتايى ﷺ، كە خواى بەرزى مەزن تىياندا دەفەرموى: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ
 رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ۱، واتە:

بخوینە يانى: ئەو ئايەتەكەى بۆتيان دەخوئىنەو، بىانخوئە، بە ناوى ئەو
 پەرورەدگارەت كە هېئاوئەتە دى، چى هېئاوئەتە دى؟ هەموو شتېكى هېئاوئەتە
 دى.

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ ۲، لە نېو دروستكراوەكاندا مروقى لە خوئىپارە
 دروستكردو، خوئىپارەى مروقى قۇناغى دووئەمى دروست بوونىەتى، قۇناغى
 يەكەم نوتفەيە، دوايى دەبېتە خوئىپارە (علقة)، ئنجا دەبېتە پارچە گوشتىكى
 زارچوو (مضغة) ئاسا، دوايى دەبېتە ئېسقان، دوايى ئېسكەكان بە گوشت
 دادەپۆشرىن، قۇناغى ھەوتەمېش ئەوئەيە كە دەفەرموى: ﴿فَرَأَى أَشْأَنَهُ خَلَقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ ۱۴، المۆمون، دوايى بە دروستكراوئىكى دىكە
 دروستمان كرد، كە مەبەست پىي رۇوح بە بەرداكرنىەتى.

﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ ۳، دووبارەى دەكاتەو دەفەرموى: بخوئە پەرورەدگارېشت
 ھەر بەخشندەيە، (كریم) بە ماناى بەخشەر بەخشندەيە، (الأكرم) يانى: ھەر
 بەخشندە، ئەوپەرى بەخشەر.

ئنجا لە بەخششى خۆى مۆونەيەكمان پېشان دەدات، كە گرنگترىن شتە لە
 ئىانى بەشەردا: ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ ۴، كە بە قەلەم فېرى كردو، واتە: فېرى

مروّقى كىردو، چى فېر كىردو؟ ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، شىتىكى فېرى مروّقى كىردو، كە نەيدەزانى و، نەدەگونجا بەبى خوئىندن و نووسىن بىزانى.

دوايى خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ له سى ئايەتەكانى دواي ئەو، ئايەتەكانى: (۶ و ۷ و ۸)، باسى جوړە مروّقىكىمان بو دىكات كە كاتيك هەست بەبى نيازى و دەولەمەندى و دەستروىشتووى دىكات، له خوا ياخى و بوغرا دەبى و له كەولى خوى دەرەدە چى، دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ﴾ (۱) ﴿أَن رَّاهُ أَصْغَىٰ﴾ (۲) ﴿إِنِّي إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُعُ﴾ (۳) ﴿نَهْئِئْزِلَ﴾ (۴) ئەمە پەيوەندى بە ئايەتەكانى دوايەو هەيە، واتە: با وازيئى له گومرايى، يانى: راست نيه وابكات، (أل)ى (الإنسان) بو ناساندن (تعريف) و بو جىنسەو كۆى مروّقان دەرگىتەو، بەلام جىنسى عورفى، يانى: ئەو ئىنسانانەي ئەو كاتە هەبوون و، جگە له موخەممەد ﷺ ئەوانى دىكە هەموويان بەو شىوہە بوون كە خواي پەرورەدگار پىناسەي كىردوون. ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ﴾ (۵) مروّقى لەسەرپىچىدا سنوور دەبەزىئى ﴿أَن رَّاهُ أَصْغَىٰ﴾ (۶) ﴿إِنِّي إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُعُ﴾ (۷) كاتيك خوى بينى بىنياز و دەستروىشتو و دەولەمەندە، ﴿إِنِّي إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُعُ﴾ (۸) بەدلىيى گەرانەو بو لاي پەرورەدگار تە، كەواتە با بزانى دەچىتەو بۆلای خاوەن و پەرورەدگارى خوى.

ئىنجا لە دە (۱۰) ئايەتى دوايىدا، خوا ﷻ باسى كەسىكىمان بو دىكات كە هەولیداو پىگىرى نوئىز كىردن لە پىغەمبەرى خوا ﷻ بكات، دەفەرموى: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ (۹) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ (۱۰) ئايا ئەو كەسەت بينى كە قەدەغەو پىگىرى دىكات لە بەندەيەك كاتيك نوئىز دىكات، كەسىك كە قەدەغەو پىگىرى كىردو، زۆر بەي هەرە زۆرى پوونكەرەوانى قورئان دەلّين: ئەبوو جەهل بوو كە ناوى عەمىر بوو و كونيەكەي ئەبوولحەكەم بوو، بەلام دواي نازناوى ئەبوو جەهلى وەرگرتو، ئەو بەندەيەش كە پىي لىگىراو، بىگومان موخەممەد ﷻ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ (۱۱) ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ (۱۲) ئايا دەبينى، هەوالم پىيدە (ئەو كەسەي نوئىز دىكات) ئەگەر لەسەر پىي راست بى و، فەرمانيش بكات بە پارىزكاريى،

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ (۱۳)، هه واهم پييده نه گهر باباي ريگريكار (په يامي خوا) به درو دابني و پشتي تيبكات، ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ (۱۱)، نايا نازاني كه خوا ده بيني، ده زاني! له دوايدا خوا هه ره شه ي لیده کات: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (۱۵)، با واز بيني، نه گهر وازنه هيني به توندي تووکی پيشه سهري راده کيشين (ده يگريه) ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبٍ خَاطِئَةٍ﴾ (۱۶)، تووکی پيشه سهري بابايه کی درو زني گونا هکار، ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (۱۷)، نجا با نهو خه لکی يانهو کوړو ديوه خانه که ی خوئی بانگ بکات (ده فريای يين) ﴿سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ (۱۸)، تيمه ش فريشته دوزه خه وانه کان بانگ ده که يين.

له نايه تي کو تايی دا خوا به پيغه مبهري خاتهم ﷻ ده فهرموي: ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُوا وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (۱۱)، نه خير فهرمان به ري مه که، گوړپرايه ليی بو مه که، (گوئی پي مه دهو ليی مه ترسي و ييبك به) کړنووش بو خوا به ره و له خوا زياتر خوټ نزيك بخه وه، که واته: به هوئی کړنووش برده وه مروفي زياتر له خوا نزيك ده که وپته وهو، مروفيش هه تا له خوا نزيك تر بي، له جگه له خوا بي منه ترو بي باکتر ده بي و، گوئی نادات بهو کو سپ و ته گهرانه ی دينه به رده می.

﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (۱) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ (۲) ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (۳) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (۴) ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵) ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (۶) ﴿أَن رَّاهُ أَسْتَفْهِقَ﴾ (۷) ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ (۸) ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ﴾ (۹) ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ (۱۰) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ (۱۱) ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ (۱۲) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ (۱۳) ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ (۱۴) ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (۱۵) ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبٍ خَاطِئَةٍ﴾ (۱۶) ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (۱۷) ﴿سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ (۱۸) ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُوا وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (۱۹).

مانای ده قاو ده قی ئایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده. بخوینه به ناوی ئه و پهروه ردگار ته وه
 که هه موو شتیکی دروست کردوه ❶ مرۆفی له خوینپاره دروست کردوه ❷
 بخوینه و پهروه ردگار یشته هه ره به خشه ره ❸ ئه و که سه ی به قه له م زانیاری
 فیری مرۆف کردوه ❹ ئه و (زانیاری) هی فیری مرۆف کردوه که نهیده زانی
 ❺ نه خیر وانیه (که بیروایان ده لێن)، به دلنایایی مرۆف یاخیی ده بی ❻
 هه ر کات بینی بی نیازو ده سترویشوو بووه ❼ بیکومان گه پانه وه (ی هه موو
 لایه ک بو سزاو پاداشت) به س بو لای پهروه ردگار ته ❸ ئایا ئه و که سه ت
 بینی که پێگری ده کات ❶ له بهنده یه ک کاتیک نوێژی کرد! ❷ ئایا بینیت
 (هه و آلم پێده) ئه گه ر ئه و نوێژکاره له سه ر پێی راست بی ❸ یان فه رمان
 به پارێزکاری بکات (په وایه پێگری لی بکات)? ❹ ئایا دیتت ئه گه ر بابای
 پێگری کار به درۆی داناو پشته هه لکرد ❺ ئایا نازانی خوا ده بینت? ❻ نه خیر
 با واز بینت، بیکومان ئه گه ر وازنه هینت به توندیی تووکی پێشه سه ری ده گرین
 ❽ تووکی پێشه سه ریکی درۆزی گونا هکار ❾ ئنجا با ئه و به شدار بووانی
 کۆره که ی بانگ بکات ❶ تیمه ش دۆزه خه وانه کان بانگ ده که ی ❷ نه خیر
 (ئه ی موحه ممه د ﷺ) به قسه ی مه که، کړنووش (بو خوا) به و، زیاتر (لیی)
 نیزیک به وه ❸}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(اقرأ) بخوینیه (القراءة: ضَمُّ الحُرُوفِ والكَلِمَاتِ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ فِي التَّرْتِيلِ)،
(قراءة): بریتیه له پیکه وه لکاندن پیت و وشه کان هه ندیکان بۆلای هه ندیکان
له خویندنه وه دا.

(عَلَقَ) (التَّشْبِثُ بِالشَّيْءِ، وَالْعَلَقُ: دَوْدٌ يَتَعَلَّقُ بِالْحَلْقِ، وَالْعَلَقُ: الدَّمُ الْجَامِدُ، وَمِنْهُ
الْعَلَقَةُ الَّتِي يَكُونُ مِنْهُ الْوَلَدُ)، (عَلَقَ): بریتیه له خووه لئاسین به شتیک، (عَلَقَ)
به کرمیک ده گوتری به گه رووه وه ده نووسری، هه رووه ها به خوینیک خه ست
ده گوتری، له ویشه وه به وهی کۆرپه لهی لای دروست ده بی، گوتراوه: (عَلَقَةَ)،
چونکه له قوناغی دووه می دروستبوونیدا بریتیه له خوینیک وهی زه روو، به
دیواری مندا لئانه وه نووساو.

(الأكرم): (الْكِرْمُ: إِذَا وُصِفَ بِهِ اللّٰهُ، اسْمٌ إِحْسَانِهِ، وَإِنْعَامِهِ الظَّاهِرِ)، (كِرْمَ):
ته گهر بکریته وه صف بو خوا، بریتیه له چاکه وه به هره مه ندردن ئاشکرای وی،
(الأكرم) زاتیک که له هه موو کهس به خشه رتیه.

(القلم) (القَلَمُ: أَصْلُ الْقَلَمِ: الْقَصُّ مِنَ الشَّيْءِ الثَّلْبِ، وَمِنْهُ تَقْلِيمُ الْأَطْفَالِ)،
(قَلَمَ): بریتیه له برینی شتیک رهق، له وه وه گوتراوه: (تَقْلِيمُ الْأَطْفَالِ) نینوک
کردن، نینوک برین، (وَالْقَلَمُ: الْمُقْلُومُ)، (قَلَمَ): بریتیه له شتیک لای پردرابی،
تنجا له وه وه نهو ناوه خوازراوه ته وه به کاره یئراوه بو پینووس (وَحْصَ ذَلِكَ مَا
يُكْتَبُ بِهِ، وَجَمَعَهُ: الْأَقْلَامَ)، دوایی قه لهم تاییه تکراره به وهی پینی ده نووسری و
به قه لهمه کان کۆده کریته وه، به کوردی پینووس به کارده یئری بو قه لهم، به لام
قه لهم زیاتر ناوداره و زانراوه.

(لِطَغَى): (الطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ): (لِطَغَى) لەسەر پێچیدا لە سنوور دەر دەچێ، چونکە (طُّغْيَانُ): بریتىە لە سنوور بەزێنى لەسەر پێچیدا.

(الرجعى): (الرُّجْعَى والرُّجُوعُ والمَرْجِعُ): هەر سێکیان بە مانای گەرانەوه دێن و چاوگن.

(يَنْهَى): (النَّهْيُ: الرُّجْرُ عَنْ الشَّيْءِ): (نَهْيٌ): بریتىە لە تێخوێن بوو ئەوهى شتێک بکری یان نە کری، واتە: پێگريکردن و پێ لیگرتن.

(لِنَسْفَعًا) (السَّفْعُ: الْأَخْذُ بِنَسْعَةِ الْفَرَسِ، وَهِيَ سَوَادٌ نَاصِيَتِهِ،) (سَفْعٌ): بریتىە لەوهى تووکی نێوچهوانى ئەسپ بگيری، بە کوردی پێی دەگوتری: بژ، هەروەها تووکی گێزەکهی ملی ئەسپ پێی دەگوتری: بژ، یاخود یال، هەروەها (سفع) بریتىە لەوهى شتێک بە توندی بگيری و رابکێشری.

(بِالنَّاصِيَةِ) (النَّاصِيَةُ: قِصَاصُ الشَّعْرِ، وَالْقِصَاصُ جَمْعُ قُصَّةٍ: الْخُصْلَةُ مِنَ الشَّعْرِ، وَالْقُصَّةُ: شَعْرٌ مُقَدَّمُ الرَّأْسِ، وَالْجَعِ الْقِصَصُ وَالْقِصَاصُ): (نَاصِيَةُ): بریتىە لە قژو پرچێک کە بە نێوچهواندا شوێر دەبێتەوه، (قِصَاصٌ) یش کوێ (قُصَّةٌ) یه، ئەویش بریتىە لەو مووانەى بە نێوچهواندا دێنە خوار، مووی پێشهوهى سەر.

(نَادِيهِ) (النَّادِي وَالْمُنْتَدَى: الْمَكَانُ الْمُهَيَّأُ لِجُلُوسِ الْقَوْمِ فِيهِ) (نادي) و (منتدى) شوێنێکە ئاماده کراوه بوو کۆمهله خه لێک تێدا دابنیشن، وشەى (نادي) بە (أُنْدِيَّة) و (نَوَادِي) کۆده کریتەوه، بە کوردی یانەى پێ دەگوتری، یاخود دیوه خان و شوێنى کۆر و مه جلیس.

(الزَّبَانِيَّةُ: زَبْنُهُ أَيْ: دَفْعُهُ، رَمَى بِهِ) واتە: پالێ پێوه ناو هاویشتی، (وَالزَّبَانِيَّةُ: الشَّرْطُ) ئەو پۆلیسانەى دادەنرێن بوو پێگري کردن لە شتی خراپ لە نێو کۆمه لگادا، یاخود بوو چاودێری کردن.

هەندێک لە فریشتەکان ناوی زەبانییه یان لێنراوه، لەبەر ئەوهى ئەوانەى دۆزه خیسن پالێان پێوه دەنێن و دەیانخەنە نێو ئاگرى دۆزه خهوه.

هەندێک لە زانا یان گوتوو یانە: وشەى (زبانیه) ناوی فریشتە دۆزه خهوانه کانه.

ھۆى ھاتنە خوارەوى ئايەتەكان

دەربارەى ھۆى ھاتنە خوارى ئەم سوورەتە موبارەكە، زانايان زۆر شتيان باسكردو، بەلام لە ھەموويان گرنگتر ئەم گنراوھىيە:

إِعْن عَانِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ أَنَّهَا قَالَتْ: أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْوَحْيِ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْهُ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبِبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، وَكَانَ يَخْلُو بَغَارِ حِرَاءٍ فَيَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ - اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيَتَزَوَّدُ لِذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ، فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا، حَتَّى جَاءَهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ. قَالَ: «مَا أَنَا بِقَارِئٍ»، قَالَ: «فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مَنِي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ. قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مَنِي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ. قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: ﴿٢﴾ اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الْعَلَقُ»، فَرَجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَرْجُفُ فُوَادُهُ، فَدَخَلَ عَلَى خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ ﴿٤﴾ فَقَالَ: «زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي» فَزَمَّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ الرَّوْعُ، فَقَالَ لَخَدِيجَةَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ: «لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي»، فَقَالَتْ خَدِيجَةُ ﴿٥﴾: كَلَّا وَاللَّهِ مَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، إِنَّكَ لَتَتِمُّلُ الرَّحِمَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ، فَأَنْطَلَقْتُ بِهِ خَدِيجَةَ حَتَّى آتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزَّى ابْنَ عَمِّ خَدِيجَةَ ﴿٦﴾. وَكَانَ امْرَأً تَنْصَرُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يَكْتُبُ الْكِتَابَ الْعِبْرَانِيَّ، فَيَكْتُبُ مِنَ الْإِنْجِيلِ بِالْعِبْرَانِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ، فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ: يَا ابْنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ، فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَبَرَ مَا رَأَى، فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي نَزَّلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى، يَا لَيْتَنِي فِيهَا جَدْعًا، لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَوْ مُخْرِجِي هُمْ»، قَالَ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ

رَجُلٌ قَطٌّ مِثْلَ مَا جِئْتُ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يَذُرْنِي يَوْمَكَ أَنْصُرَكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا، ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَةً أَنْ تُؤْفَى، وَقَفَرَ الْوَحْيُ} (أخرجه البخاري: ۳، ومسلم: ۶۰)

واتە: عائىشەى داىكى برۋاداران ﷺ دەگىرىتەوۋە دەلى: سەرەتاي دابەزىنى سىروس بۇ پىغەمبەرى ﷺ بە شىۋەى خەۋنى چاك بوو، هېچ خەۋنىكى نەدەبىنى مەگەر ۋەك شەبەقى بەيىنى دەھاتە دى، دواىى دوورەپەزىىى و تەنباىىى لەلا خۇشەۋىستىكر، لە ئەشكەۋتى حىرادا دەمايەۋە - و پەرستىشى ئەنجامدەدا - چەند شەۋىك دەمايەۋەۋە نەدەگەپايەۋە بۇ تىو خانەۋادەكەى (باىى ئەۋەندە شەۋەش) خواردنى لەگەل خۇى دا دەبرد، پاشان دەگەپايەۋە بۇ لاي خەدىجە ﷺ (ئەگەر خواردنەكەى كۆتايى ھاتبايە) بە ھەمان شىۋەى پىشۋو خواردنى لەگەل خۇى دەبردەۋە (و دەچۋە ئەشكەۋت)، ھەتتا ھەق (قورئان) ى بۇ ھات لە كاتىكدە لە ئەشكەۋتى حىرادا بوو، فرىشتەيەك ھات بۇ لاي پىى فەرموو: بخوئىنە، (پىغەمبەرىش ﷺ) فەرموو: «من خوئىندەۋار نىم»، (پىغەمبەر ﷺ) فەرموو: ئىنجا گرەمى و توند بە خۇيەۋە گوشىمى، پاشان ۋازى لىھىئنام، دواىى فەرموو: بخوئىنە! منىش گوتىم: خوئىندەۋار نىم، بۇ دوۋەمجارىش گرەمى و توند بە خۇيەۋە گوشىمى، پاشان ۋازى لىھىئنام و فەرموو: بخوئىنە، منىش گوتىم: خوئىندەۋار نىم، بۇ سىيەمجارىش گرەمى و توند بە خۇيەۋە گوشىمى، پاشان ۋازى لىھىئنام و فەرموو: [بخوئىنە! بە ناۋى ئەۋ پەرۋەردگارەتەۋە كە ھەموو شىكى دروستكردۋە، مرۋقى دروستكردۋە لە خوئىنكى مەيىو، بخوئىنە! پەرۋەردگارى تۆ (لە ھەموو كەس) بەخشندەترە] ئىنجا پىغەمبەرى ﷺ بەلەرزو شلەزاۋىيەۋە ھاتەۋە (بۇ مال) بەھۋى ئەۋ رۋوداۋەۋە، چۋە ژوور بۇ لاي خەدىجەى كچى خەۋىلىد (ى ھاۋسەرى) ﷺ فەرموو: «دامپۇشن، دامپۇشن»، ئىنجا دايانپۇشى تاكو ترسەكەى نەما، ئىنجا ھەۋالى رۋوداۋەكەى بۇ خەدىجە ﷺ باسكرد، فەرموو: «بەراستىى ترسم لە خۇم بۇ پەيداۋوۋە (شىتىكم بەسەربى)»، خەدىجەش ﷺ گوتى: نەخىر، بە خواشتى ۋا رۋونادات، خوا ھەرگىز شەرمەزارت

ناكات، چونكى تۆپ يۈەندى خىزمىتى دەگەنى و، دەستبارگى كەسى بىتواناي و، يارمەتيدەرى نەدارى و، خوارندەرى مىوانى (و پىزى لى دەگرى) و، ھاۋكارى خەلەك دەكەلى لى كاتى سەغلەتيدى، ئىجا خەدىجە ﷺ لى گەل خۇى بىردى تاكو گەيشتە لاي وەرەقەى كۈرى نەۋەلى كۈرى ئەسەدى كۈرى عەبدولعوزا، ئامۇزاي خەدىجە بوو، لى سەردەمى نەفامىدا چوو بوو سەر ئايىنى نەصرانىى و، بە زمانى غىبرىى نووسىنى دەكرى، بۆيە بە زمانى غىبرىى ئەۋەندەى خوا ويستى لەسەربايە ئىنجىلى دەنووسىيە، پىاۋىكى زۆر بە تەمەن بوو، كۆر بوو بوو، خەدىجە ﷺ گوتى: ئەى ئامۇزايەكەم! گوتى بگرە لى برازاي خوت، (واتە: پىغەمبەر موحەممەد ﷺ)، وەرەقە گوتى: برازاي خوم چىت بىنيو؟ ئىجا پىغەمبەرى خواش ﷺ ئەۋەى بىنيوۋى بۆى گىرايە، وەرەقە پىى گوت: ئەمە ئەۋە پەيكە (فرىشتە) يە كە خوا ناردى بۆ لاي مووسا، خۇزگە لەۋ كاتەدا كە بانگەۋازەكەت دەكرى گەنج دەبووم، خۇزگە زىندو دەبووم كاتىك ھۇزەكەت دەرەدەرت دەكەن، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرموۋى: «بۆچى ھۇزەكەم دەرەدەكەن؟!»، وەرەقە گوتى: بەلى دەرەدەرت دەكەن، لەبەر ئەۋەى ھەر پىاۋىك ھاۋشۋەى ئەم پەيامەى تۆى ھىنابى، مسۆگەر دۇايەتى كراۋە، ئىجا ئەگەر گەيشتە ئەۋە رۇزگارەت بەرگىيەكى توندت لى دەكەم، دوايى وەرەقە زۆر نەمايەۋە كۆچى دوايى كردى، دابەزىنى ۋەھىش بۆ ماۋەيەك دواكەوت و نەھاتە خوار.

ئىجا دەربارەى كۆى سوۋرەتەكەش، بە تايىتە تايەتەكانى: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۚ﴾، چەند گىرداۋەيەك ھەن، ئىمە دووانيان دىنن:

(۱) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّيَ فَجَاءَ أَبُو جَهْلٍ فَقَالَ أَلَمْ أَنتَ عَنْ هَذَا، أَلَمْ أَنتَ عَنْ هَذَا، أَلَمْ أَنتَ عَنْ هَذَا؟ فَانْصَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ فَرَبَّرَهُ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا بَهَا نَادٍ أَكْثَرُ مِنِّي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَدَّغَ الرَّبَابِيَّةَ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَوَاللَّهِ لَوْ دَعَا نَادِيَهُ لَأَخَذَتْهُ رَبَابِيَّةُ اللَّهِ، (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۴۹، قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ،

والنسائي في تفسيره: ۷۰۴، قال الألباني: صحيح الإسناد).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌باس ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوژی ده‌کرد،
 نه‌بوو جه‌هل هاته لای پئی گوت: تیا ریگ‌رییم له‌وه لئ نه‌کرد‌بووی؟ تیا
 ریگ‌رییم له‌وه لئ نه‌کرد‌بووی؟ تیا ریگ‌رییم له‌وه لئ نه‌کرد‌بووی؟ پیغه‌مبه‌ریش
 ﷺ پژی و خوی لئ توو‌ره کرد، قسه‌یه‌کی زبری پیگوت، نه‌بوو جه‌هلش گوتی:
 تو ده‌زانی که هیچ‌کس له‌من کو‌رو مه‌جلیسی زی‌تر نه، ئیدی له‌و باره‌وه
 خوا عزوجل ئە‌مه‌ی دابه‌زاند: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ ﴿١٧﴾ سَدْعُ الزَّبَانَةِ ﴿١٨﴾، با‌ئه‌و
 کو‌رو مه‌جلیسه‌که‌ی خوی بانگ بکات ئیمه‌ش دۆزه‌خه‌وانه‌کان بانگ ده‌که‌ین،
 ئینو عه‌باس خوا له‌خوی و بابی پازی بئ ده‌لئ: سوئند به‌خوا ئە‌گه‌ر کو‌رو
 مه‌جلیسه‌که‌ی خوی بانگ کرد‌بایه، دۆزه‌خه‌وانه‌کانی خوا به‌تون‌دی ده‌یان‌گرت.

(۲) - { عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: هَلْ يُعَفِّرُ مُحَمَّدٌ وَجْهَهُ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟
 قَالَ فَقِيلَ: نَعَمْ، فَقَالَ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى لَئِنْ رَأَيْتُهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ لَأَطَّانٌ عَلَى رَقَبَتِهِ أَوْ لَأَعْفَرُنَّ وَجْهَهُ
 فِي الثَّرَابِ، قَالَ: فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي زَعَمَ لِيَطَّأَ عَلَى رَقَبَتِهِ، قَالَ: فَمَا فَجَّحْتُمْ مِنْهُ إِلَّا
 وَهُوَ يَنْكُصُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَيَتَّقِي بَيْدَيْهِ، قَالَ فَقِيلَ لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ لَخَدَقًا مِنْ
 نَارٍ وَهُوَ لَا أَجْنَحَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ دَنَا مِنِّي لَخَتَطَفْتُهُ الْمَلَائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا، قَالَ
 فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَا تَدْرِي فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَوْ شَيْءٍ بَلَغَهُ): أَكَلَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَى أَنْ
 رَآهُ اسْتَغْنَى إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى. أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى
 أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى (يَعْنِي أَبَا جَهْلٍ)، أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى كَلَّا لَئِنْ لَمْ
 يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ. فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَدْعُ الزَّبَانَةِ. كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجِدْ
 وَاقْتَرِبْ } (أخرجه أحمد: ۸۸، ومسلم: ۲۷۹۷).

واته: نه‌بوو هور‌ه‌یره (خوا لئی پازی بئ) ده‌لئ: نه‌بوو جه‌هل گوتی: تیا
 موحه‌مه‌د ﷺ له‌ئێ‌و ئێ‌وه‌دا دە‌م و‌چاوی خوی به‌گله‌وه ده‌نووس‌تیی (واته):
 ک‌ر‌نووش ده‌بات؟، پئی گوت‌را: به‌لئ، گوتی: سوئند به‌لات و عوز‌زا، ئە‌گه‌ر ببینم
 و‌اب‌کات، ده‌چمه‌سه‌ر ملی، یاخود دە‌م و‌چاوی له‌گل و‌ه‌رده‌ده‌م، ده‌لئ: هاته‌لای
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که نوژی ده‌کرد، پئی و‌اب‌وو ده‌توانی بچ‌ته‌سه‌ر گه‌ردن

و ملی، ھەر ئەو ۋەندەیان زانی پاشە و پاش کشایەو، بە ھەردوو دەستی خۆی دەپاراست، لەو بارەو پێی گوترا: چیتە؟ گوتی: لە نیوان من و ئەودا شیویک لە ئاگر ھەبوو! ترس ھەبوو و بآل ھەبوون، پێغەمبەری خوا ﷺ ھەرمووی: ئەگەر لێم نزیك کەوتبایە، فریشتەکان پارچە پارچەیان دەکرد، ئەندام ئەندام دەیانگرت، ئیدی لەو بارەو ھەبوو خوا عزوجل ئەم ئایەتە موبارەکانەى دابەزاندن، ئنجا بابای گیرەرەو دەلى: نازانین ئایا ئەو ھەبوو ھەرپەرە خۆی گوتوو یەتتى، یاخود شتیک بوو پێی گەیشتو، یانى: بیستوو یەتتى لە پێغەمبەرى خوا ﷺ، ئنجا خوا عزوجل ئەو ئایەتەنەى دابەزاندن (ئایەتەکانى: ۶ - ۱۹).

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم سوورەتە موبارەكە، پێنج ئایەتی سەرەتای، یەكەمین ئایەتانیكەن كە خوا دایە زاندوونە سەر دئی موبارەكی پێغەمبەری كۆتایی خوئی موحەممەد ﷺ بەلام ئایەتەكانی دوايی بەپێی نێوڕۆکیان، دیارە لە قوناغەكانی دواتری تەمەنی پێغەمبەردا ﷺ دابەزیون و، كاتێك بوو كە بانگەوازەكە ی ئاشكرا كردوو، دوزمنان و ناحەزانیكی بۆ پەیدا بوون و، ویستوو یانە ئەزیەتی بەدن و ناپەحەتی بكەن، كەواتە بەلای كەمەو ئەبەتەكانی دیکە، بەتایبەت ئایەتەكانی: (۹ - ۱۹) بەلای كەمەو لە چوار پێنج سالی پێغەمبەرایەتی بەولاوەدا دابەزیون. خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خۆی بەبەزەیی بەخشنە، واتە:

۱- ئەم قورئانخویندە بەناوی خۆی بەبەزەیی بەخشنە دەست پێدەكەم.

۲- ئەم قورئانە بەپێی ئاین و بەرنامەو پێنمایی خوا دەیخوینم.

۳- ئەم قورئانە بۆ بەدەستپێانی پەزنامەندیی خوا دەیخوینم.

۴- ئەم قورئانە بە تواناو وزەیهك كە خوا بۆی پەخساندووم ئەنجامدەدەم، چ قورئانخویندە، هەر كاریكی دیکە، كە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی لێدەكرێ.

ئەنجا دەفەرموئ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ①، بخوینە بەناوی ئەو پەرورەدگارە كە دروستیكردو، پێشتر هۆی هاتنە خوارەیهكەیمان باسكرد، كە هەر كام لە پێشەوايان بوخاریی و موسلیم لە هەردوو صەحیحەكە ی خۆیاندا هیناویانەو، هەرەها ئیبنو هیشام لە (السيرة النبوية) دا هیناویەتی، كە بۆ یەكەمجار پێغەمبەری خاتەم ﷺ دواي شەش مانگ خەلوەنشینیی و خواپەرستی

لە ئەشكەوتى حیراندا، لە كۆتایى شەش مانگە كەدا جبریل لە شیوهی پیاویك دا دەچیتە لای و، دواى ئەوهی توند دەیگرى و بەخۆیهوه دەیگوشى هەتا تینی دەگاتى، ئنجا بەرى دەدات و پىی دەفەرموى: ﴿أَقْرَأْ﴾ بخوینە، ئەویش لە وەلامدا دەلى: (ما أنا بقارئ) من خوینەر نیم! بۆ جارى دووهم دەیگرى بەخۆیهوه دەیگوشى هەتا تینی دەگاتى، ئنجا بەرى دەدات و پىی دەفەرموى: ﴿أَقْرَأْ﴾ بخوینە، ئەویش دووبارەى دەكاتەوه دەلى: (ما أنا بقارئ) من خوینەدەوار نیم! ئنجا بۆ جارى سییەم دەیگرى و بەخۆیهوه دەیگوشى تاكو تینی دەگاتى، ئنجا بەرى دەدات و دەلى: بخوینە، ئەویش دەفەرموى: (ما أنا بقارئ) من خوینەدەوار نیم! جیبریلیش دەفەرموى: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾، بخوینە، بە ناوی ئەو پەرورەدگارەت كە هیناویەتە دى، یانى: هەموو شتێك: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝١٢﴾ الزمر، واتە: خوا بەدیهینەرى هەموو شتێكەو ئەو بەسەر هەموو شتێكەو چاودیرە. ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝١٧﴾ النحل، واتە: ئایا ئەوهی بەدى دینى و دروست دەكات، وەك ئەوه وایە كە هیچ بەدى ناهینى، ئایا بیرناكەنەوه؟

بەناوی ئەو پەرورەدگارەت بخوینە كە هەموو شتێكى هیناوەتە دى.

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢﴾ مەژغى لە خوینپارە دروستكردوه، لە تىو هەموو شتەكاندا لێرەدا خوا باسى مەژغ دەكات، مەژغى هیناوەتە دى لە (عَلَق)، كە كۆى (عَلَقَة) یەو بە كوردی دەلێن: خوینپارە، كە قۆناغى دووهمى دروستبوونی مەژغە، بەلكو ئەگەر بگەرێنەوه بۆ سەرەتاتر دەلێن: خوینپارە (عَلَقَة) قۆناغى سییەمى دروستبوونی مەژغە، خوا لە سوورەتى (المؤمنون) دا بە حەوت قۆناغ باسى دەكات، وەك ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتى (المؤمنون) دا، كورتە باسێكمان كردوه لەبارەى دروستبوونی مەژغەوه، چ ئادەم و حەوو سەلامى خوايان لێن، چ وەچەكەیان، كە خوا لە سوورەتى (المؤمنون) دا باسى

دروستىبىونى ۋە چەكەيان دەكات و دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ (۱۲) ﴿المؤمنون﴾، بەدلىيى مرقۇمان لە پوختەيەك لە قور دروستکردوھ:

۱- ئەمە قۇناغى يەكەمى دروستىبىونى مرقۇ، كە پوختەيەك لە قور بەھۆى خواردن و خواردنەوھ دەيئە خوین، خوینەكەش دوايى تۆو (منى) لى پەيدادەيى، چ ھى پياو، چ ھى ئافرەت.

۲- ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ (۱۳) ﴿المؤمنون﴾، ئەوھش قۇناغى دووھە دوايى كردمان بە تۆويلەكەيەك لە نشینگەيەكى مەكەم و جىي دلىييدا، كە مندالدانى دايكە، نوتفەش ئەنجامى پىكەوھ لكانى ژياندارى تۆويى پياوو ھىلكۆلەى ئافرەتە (الحيوان المنوي والبويضة)، كە زىندەوھرىكى سىيەم پىكدىين و پىي دەگوترى: (نُطْفَةٍ)، دوايى باسى پىنج قۇناغەكەى ديكە دەكات: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۴) ﴿المؤمنون﴾.

۳- قۇناغى سىيەم: دوايى نوتفەكەمان گۆرى بۆ عەلەقە، واتە: خوینىكى خەستى زەرووناسا، كە خۆى بە ديوارى مندالدانى دايكەوھ نووساندوھ.

۴- قۇناغى چوارەم: دوايى عەلەقەكەمان گۆرى بۆ (مضغة) واتە زارجوو، پارچە گۆشتىك بە ئەندازەى ئەوھى بجوورى.

۵- قۇناغى پىنجەم: دوايى پارچە زارجووھ گۆشتەكەمان گۆرى بۆ ئىسقان.

۶- ئنجا لە قۇناغى شەشەمدا: ئىسكەكەمان بە گۆشت داپۆشى.

۷- لە قۇناغى ھوتەم و كۆتايى دا: كردمانە دروستكراويكى ديكە، دواى ئەوھى لە پرووى جەستەوھ ئامادەبووھو پىگەيوھ، ئنجا بە كەلكى ئەوھ ھاتوھ، دواى چوارمانگ زياتر، پرووى بە بەردا بكرى و، خواش ناوى ناوھ: (خلقا آخر) كە پىشى ھەر ژياندار بوو، ئنجا بوو بە ژياندارىكى گياندار، واتا بوو بە زىندوويەكى خاوەن پووح، كە پووح تاييەتە

بە مەروۋفە، بە پىي ئەوۋى بۆ ئىمە زانراۋە، ھەلبەتتە جىندىش جۆرىك لە ۋوۋىيان ھەيە، بەلام نازانىن ھى ئەوان چۆنە، بەلام لە قورئاندا خۋاى پەرۋەردگار ۋوۋى تەنیا بۆ مەروۋف باسكردو، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ بەرزى و بەپىزى بۆ خۋاى باشتىنى بەدەيھىنەرەكان.

﴿أَقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾، بخوینەو پەرۋەردگار شىت ھەرە بەخشندەيە، لىرەدا (الأكرم) واتە: ھەرە بەخشەر، يانى: ھىچكەس لە بەخشىندا ناىگاتى، بەلام ئەمە بۆ بەراورد نىە لەگەل كەسانى دىكەدا، چونكە كەسانى دىكە ھەموويان دروستكراۋى خوینی، بەلكو بۆ باسكردنى ئەوۋىە كە سىفەتى بەخشەرى لە خۋاى پەرۋەردگاردا لەوپەرى دایە.

﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾، ئەو كەسەي بە قەلەم فێرى كردو، واتە: مەروۋفى فێركردو.

دوايى دەفەرموئى: ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمُ﴾، مەروۋفى فێرى شتىك كردو كە نەزانیو، دواى ئەوۋى باسى كە پەم و بەخشندەيى و بەخشەرى خۆى دەكات، ئىجا باسى ئەو دەكات كە بەھۆى قەلەم و خویندن و نووسىنەو فێرى مەروۋفى كردو، چى فێر كردو؟ فێرى شتىكى كردو كە نەیدەزانى، كە لە پاستىیدا ئەوپەرى بەخشندەيى خوا ﷻ لە ژيانى مەروۋفا، دواى دروستكردنى بۆ مەروۋف، لەو دەبا بەرجەستە دەبى كە فێرى خویندن و زانست و زانىارى كردو.

ئەمە پىنج ئايەتى يەكەم، كە ئىمە لە كۆتايى تەفسىركردنى ئەم سوورەتە موبارەكەدا، كورتە باسىك دەكەين دەربارەي: بووناسى ئىسلامى، چونكە ئەم پىنج ئايەتە موبارەكە، بناغەي بووناسى ئىسلامى دەگرە خۇيان، كە خوا پەيداكەر بەدەيھىنەرى ھەموو شتىكەو، خوا پەرۋەردگارى مەروۋف و ھەموو دروستكراۋەكانەو مەروۋفى ھىتاۋەتە دى لە خوینپارەو، پەرۋەردگار خاۋەنى ئەوپەرى بەخشەرىيە، بەخشەرى و بەخشندەيى خواش زياتر لەو دەبا بەرجەستە

دەبىي كە بە خوئندىن و نووسىن و قەلەم فېرى مروقى كىردو، مروقى فېرى شىتك كىردو كە نەيزانىو.

ئىنجا خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا فَاكِرٌ﴾ (۶) وشەي (كلّا) وشەيەكە بو تىووخوئىن و ھەلۋەشاندەنۋە، بەكاردى، ياخود بو سەرزەنشتىكرىن و ھەلۋەشاندەنۋە ئىنجا لەوانەي پېشىدا، ھىچ شىتك نىە شايستەي ئەوئەبى خوا ھەلۋەشەننىتەو، كەواتە ئەو پەيوەندىي بەدۋاي خۋىەوئەيە، ھەك (طېرى) و پروونكەرەوانى دىكەي قورئان گوتوويانە، پەيوەندىي بەدۋاي خۋىەوئەيە، كە باسى ياخىي بوون و لە كەوللى خۇدەرچوونى مروقى دەكات، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا فَاكِرٌ﴾ بە دلىيى مروقى لەسەرپىچىدا لە سنوور دەرەچى و سنوور دەشكىنى.

﴿أَنْ رَّاهُ أَصْفَى﴾ (۷) كاتىك خۋى بىنى بىنناز و دەستپۇشتوويە.

﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ﴾ (۸) بەلام بە دلىيى كەرانەو بۆلای پەرورەدگارە، ئىنجا مادام دەگەرپتەو بۆلای پەرورەدگارى، با ورباىي چۆن دەچىتەو بۆ خزمەتى، با ئىستا لەو ژيانە دىيىيەي دا، ياخىي نەبى و لە سنوور دەرەچى.

كەواتە ئەم (كلّا) پەيوەندىي بەئىرەو ھەيە، واتە: با مروقى وازىننى لە ياخىي بوون لە بەرامبەر خوادا، بەھۋى ھەبوئىكەو كە ھەر خوا پىداو، بەھۋى دەست پۇشتوويەكەو بۆ نىازىيەكەو كە ھەر خوا پىداو، با بەو لە كەوللى خۋى دەرەچى و بوغرا نەبى، چونكە بەدلىيى دەگەرپتەو بۆلای پەرورەدگارى.

بۆيە نەيفەرموۋە: ﴿إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ﴾ (۸) فەرموۋىەتى: ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ﴾ (۸) چونكە ئەو كەسەي لە پەرورەدگار ياخىي دەبى، شايستەي ئەوئەيە پال بدرىتە لای پەرورەدگارى، ئەگەرنا بەدلىيى خوا پەرورەدگارى ھەموو كەس و ھەموو شىكە.

ئىنجا خوا ﷻ باسى وېنەيەك لەو مروّقه لە خوا ياخييانەمان بۆ دەكات، كە
وہك لە ھۆى ھاتنە خوارەكەى باسماں كرد، لە ھەموو تەفسیرەكاندا، زۆربەى
ھەرە زۆرى زانايان دەلێن: لەبارەى ئەبوو جەھلەوہ ئەم ئايەتانە ھاتوونە خوا.
كە دەفەرموى: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى﴾، ئايا ئەو كەسەت بىنى كە پىگىرى
دەكات، قەدەغە دەكات، كى قەدەغە دەكات؟

﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾، بەندەيەك كە نوێژ دەكات، پىگىرى لى دەكات و
نايەللى، لى قەدەغە دەكات نوێژ بكات، ئايا ئەو كەسەت بىنى؟ ھەلبەتە
ھەندىك لە زانايان ئەو وشەى (أَرَأَيْتَ) كە ئەسەلدا بەماناي: (ئايا بىنىت)ە،
بە (أخبرني) ھەوالم پىدە، مانا دەكەن، چونكە بۆ كەسەكە شەك بىنى، دواى
ھەوال بەدات، ئىرەش خوا ﷻ فەرموويەتى: ئايا كەسەكە بىنى - واتە: ئەبوو
جەھل - پىگىرى لە بەندەيەكى خوا دەكات، كە مەبەست پىنى موحەممەدە
ﷺ كاتىك نوێژ دەكات، بەلام بىگومان (إن خصوص السبب لا يمنع شمول
المعنى) تايەتەندبوونى ھۆكارى دابەزىن، پى لە گشتگىر بوونى واتا ناگرى، وەك
ھەندىك لە تەفسیرەكان گوتوويانەو راستيشيان گوتە دەلێن: بەللى ئەو ئايەتانە
لەبارەى ئەبوو جەھلەوہن كە پىگىرى كردوہ لە موحەممەد ﷺ نوێژ بكات
لەلای كەعبە، وەك لە ھۆى ھاتنە خوارەوہكاندا باسماں كرد كە ھەرەشەى
كردوہ بچىتە سەر مى، ياخود دەم وچاوى لە گل ھەلەكەش و لە خۆلى وەردا،
بە تايەت لەبارەى ئەوہوہ دابەزىون، بەلام ھەر كەسەكى دىكەش پىگىرى
بكات، لەھەر بەندەيەك لە بەندەكانى خوا، كە بە ئازادى خواپەرستى بكات،
بىگومان ئەو حوكمەى لەو ئايەتانەدايە ھەر دەيگرىتەوہ.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى﴾، ئايا دەبىنى! (ھەوالم پىدە) ئەو كەسەى
پىگىرى لى دەكرى نوێژ بكات، ئەگەر لەسەر پى راست بى، (ھدى) يانى:
بەپىگا زانىن و بەچاوپروونى.

﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ (١٢)، یاخود ئەگەر فەرمان بکات بە پارێزکاری، یانی: بۆ
خۆی لەسەر ڕێی راست بێ، یاخود وێرای ئەوەی لەسەر ڕێی راستە، فەرمانیش
بکات بە پارێزکاری.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ (١٣)، ئایا دەبینی! (هه‌والم پێیده) ئەگەر ئەو کەسە
ڕێگری دەکات، بەدرۆ دابنێ و پشت هەڵبکات، ﴿أَلَوْعَلَّمَ أَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ (١٤)، ئایا
نازانێ خوا دەبینی، تێوی ڕاماوێ دەبینی، چی دەکات و چۆن دەکات؟

کەواتە بینی خوا بۆی، دەبوایە بپێتە هۆی سەلماندنەوێ پرینگاندنەوێ
لەو کردەوێ خراپەیی دەیکات، کە بریتیە لە ڕێگری کردن لە بەندەیه‌کی
خوا، بە‌لکو چاکترین بەندەیی خوا کە موحەممەد ﷺ، لەوێ نوێژ بکات و
بەندایەتی بۆ خوا بکات، لە حالیکدا لەسەر ڕێی راستەو فەرمانیش دەکات بە
پارێزکاری، واتە وادەکات خە‌لکی دیکەش خۆی بپارێزی لە سزای خوا.

ئەجا خوا ﷻ هە‌ڕەشە دەکات لەو جو‌ړه کەسەو، دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾ با
وازیبێ، ئەمە وشەیه کە بۆ هە‌لۆه‌شاندنەوێ تێوێ خو‌ړپن و، لەم سوو‌رەتە
مو‌بارە‌کەدا سێ جار (کلاً) هاتوێ:

١- ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا صَغِيرٌ﴾ (٦) ﴿أَن رَّاهُ أَصْغَرُ﴾ (٧).

٢- ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (١٥).

٣- ﴿كَلَّا لَا تَطِعَهُمْ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (١١)، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ﴾. با وا‌زیبێ ئەگەر دەست هە‌لنە‌گ‌ری و وا‌ز نە‌ه‌ی‌تی، زۆر بە توندی توو‌کی
پێشە سە‌ری دە‌گ‌رین، (ناصیه) توو‌کی پێشە سە‌ر، ئەمە ئی‌ع‌جازی‌کی عیلمی‌شی تێ‌دا‌یه،
چون‌کە ئەو بە‌شە‌ی مێش‌ک کە پە‌یو‌ه‌ندی هە‌یه بە‌بیر‌کردنە‌وێ مرو‌ف و کە‌سایە‌تی
مرو‌ف‌ه‌وێ، بە‌هە‌ل‌سو‌کە‌وتە‌کانی مرو‌ف و، هە‌ل‌ب‌زاردنە‌کانی مرو‌ف‌ه‌وێ، لە نێ‌و‌چە‌وان
دا‌یه، بۆ‌یه خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەو توو‌کی پێشە سە‌ر دە‌گ‌رین، کە خا‌و‌ن ئەو جو‌ړه
کە‌سایە‌تی و ئەو جو‌ړه پە‌فتارو بێ‌ر‌کردنە‌وێ.

﴿نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ﴾ (۱۶) تووکی پئشه سه ریکی دروژنی گوناهاکار، واته: تووکی پئشه سه ری که سئیکی دروژنی گوناهاکار، به توندیی تووکی پئشه سه ری پاده کیشین.

﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (۱۷) نجاا نه وکاته باا نه و دیوه خان و یانه که ی خوئی، هاونشیننه کانی خوئی بانگ بکات، که خوئیان پیوه هه لده کیشی، کاتی خوئی نه بووجه هل به پیغه مبه ری ﴿گوت: ئایا ریگری ئه وه م لی نه کردی، ئایا پی م نه گوتی نوئژ مه که؟! دیاره پیغه مبه ریش ﴿قسه به کی زبری له گهل ده کات، نه ویش ده لی: هه ره شه له من ده که ی، من له خه لکی ئه و دوله، له هه موویان زیاتر کوپرو مه جلیسم قه ره بالغتره، دوست و پشتیوانم زیاترن، (نادی) هه م به شوئی کوپرونه وه و دانیشن ده گوتری، هه م به که سانیکیش که له و کوپرو مه جلیسه داهه ن. هوزی قوره یش (دار الندوة) یان هه بووه که کاتی خوئی قوصه ی بوئی دامه زرانندون بو پراوژکردن، بو به پیوه بردنی کاروباریان، له ویدا دانیشتون دیوه خانیک بووه ته گبیریان تیدا کردون، خوا ﴿ده فهرموئ: باا نه و خه لکی دیوه خان و کوپرو مه جلیسه که ی خوئی بانگ بکات.

﴿سَدْعُ الزَّبَانَةِ﴾ (۱۸) تیمه ش دوزه خه وانه کان بانگ ده که ین، نه و فریشتانه ی سه ره پرشتیی دوزه خ ده که ن، (زبانیه) یان ناوی کوپه و تاکی نیه له بیژه ی خوئی، یان تاکی خوئی هه یه و ناوی کو نیه، تاکه که ی (زُبْنِيَّة) و (زُبْنَةُ) یه و له ته سلدا له (زَبَن) وه واته: (دفع ورمی) پالی پیوه ناو هاویشتی، له بهر نه وه ی دوزه خه وانه کان پال به دوزه خیه کان و بیپروایه کانه وه ده تین و فریایان ده دهنه تیو دوزه خه وه.

له کوئیایی دا خوا ی زاناو کار به جی به پیغه مبه ری خاته م ﴿ده فهرموئ: ﴿لَا لَاطِعُهُ وَأَسْجَدُ وَأَقْرَبُ﴾ (۱۹) نه خیر، به قسه ی مه که، فهرمانبه ری و گوپراه لی مه که و کرنووش به و، نیزیک به وه (له خوا ﴿یانی: ئه و نوئژکردن و تاعه ته ی ئه و ریت لی ده گری، به قسه ی مه که، به لکو هه ره رده وام به له سه ر کرنووش بردن به تاییه ت و نوئژکردن به گشتیی و، له خوا نیزیک بوونه وه ی زیاتر.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

فەرمانکردنی خوا عزوجل بە موحمەد ﷺ بە خوێندن، بەناوی خوا ی بەدیھێنەرەووە کە مەروفی لە خوێنپارە دروستکردووە، پەروەردگاریشی ھەرە بەخشەرە، مەروفی بە قەلەم فیری شتاتیک کردووە کە نەیدەزانین:

وهك ده‌فه‌رموئ: ﴿أَفْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② أَفْرَأَ وَرَبُّكَ ③ الْأَكْرَمُ ④ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿أَفْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ①﴾، بخوێنە بەناوی ئەو پەروەردگارەت کە ھێناویەتە دی، لێرەدا (إقرأ) ئەو دەگەینێ، کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر ھەتا تێستا نەیتوانیوە خوێنەر بێ و شت بخوێنێتەو، واتە: لەبەر بیخوێنێ، ئەک لە نووسراودا بیخوێنێتەو، لەمەودوا دەبێتە خوێنەر، کە پێشتر وانەبوو، وەک لە سوورەتی (العنکبوت) دا خوا دەفه‌رموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْأَلُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كُتُبٍ وَلَا تَخْطُ بِمِصْرَةٍ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ①﴾، واتە: تۆ پێش وی (قورئان) ھیچ کتیبیکت نەخوێندۆتەو، بەدەستی راستیش ھیچت نەنووسیوە، ئەگەر نا ئەوانەی لەسەر ناحەقن دەکەوتنە دوو دلێیەو، بانی تاراددەیک بیانوو یان ھەبوو بکەونە دوو دلێیەو کە پەنگە فێرکرا بێ و فێربووبێ، بەلام مادام خوێندن و نووسینت نەبێ، چۆن فێردەبی؟

کە دەفه‌رموئ: (إقرأ) ئەمە فەرمانکردنە بە خوێندنەو، خوێندنەو ھەش بریتییە لە گۆکردن و بێژتنی قسەیەکی دیاریکراو کە نووسرا بێ، یان لەبەرکرا بێ، و لەبەر بخوێرتەو، ھەردووکیان پێیان دەگوترێ: خوێندنەو، کە دەگوترێ: وتارخوێن،

مەرج نیه لە کتێب دا بیخوینتەوه، بەلکو لەبەر یەتی و لەبەر پرا دەبخوین، یان قورئان خوین، مەرج نیه هەر لەسەر موصحف دا بیخوین، دەگونجی لەبەر پرا بیخوین.

﴿أَفَرَأَيْتَ لَكَ الْإِنْسَانَ خَلَقَ﴾، بخوینە بەناوی ئەو پەروەردگارت کە هیناویەتەدی، دروستیکردو، لێردا (خلق) دروستیکرد، کردار (فعل) ێکە، بەرکارە کە ی دیارنیه، هەندیک لە زانیان گوتوویانە: (خَلَقَ أَي: خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ) هەموو شتیکی هیناویەتەدی، ئنجا لەبەر ئەوەی ئاشکرایە هەر شتیک هیناویەتەدی، بەدیپیتەر (خالق) هیناویەتەدی، بۆیە بەپێویست نەزانراوە باس بکری. یاخود وشە (خلق) وەک کرداری لازیم مامەڵە ی لەگەڵدا کراوە، کرداری (لازم) یش پێویستی بە بەرکار نیه، وەک: (جاء محمد) موحمەد هات، یاخود: (غَرِقَ الزُّوْرُقُ) بەلەمە کە نغرۆ بوو، پێویستییان بە بەرکار نیه.

ئنجا خوا لە یتو هەموو شتەکاندا باسی مرؤف دەکات:

٢- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾، مرؤفی لە (عَلَقَ) هیناویەتەدی، (عَلَقَة) کە تاکی (عَلَقَ) ه، بریتیه لە پارچە خوینیک بە ئەندازە ی سەرە پەنجەو ئەنگوستیک لە خوینیکی خەست، چویندراوە بە کرمیکی گچکەوه کە پێی دەگوتری: رەروو، بە کوردیی (عَلَقَة) خوینپارەیه، (علق) یش ناوی کۆیه، چونکە (الإنسان)، (أل) ی ناساندنی لەسەرەو ناساندنە کە بۆ جینسە، واتە: خوا تیکرای مرؤفانی دروستکردو لە (علق)، خوینپارەکان، پوونکەرەوانی قورئان گوتوویانە: ئەمە قۇناغی دووهمی دروستبوونی مرؤف، بەلام بەپێی ئایەتی (١٤) ی سوورەتی (المؤمنون) قۇناغی سییەمیەتی، بەمجۆرە ی خواری:

قۇناغی یەكەم: (سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ) پوختەو گوشراویك لە قور.

قۇناغی دووهم: (نُطْقَةٍ فِي رَقَارٍ مَكِينٍ) تۆویلکە یەك لە نشینگە یەکی مەحکەم و قایم دا.

قۇناغی سییەم: (عَلَقَةٍ) خوینپارە.

قَوْنَاغی چوارەم: (مضغة) زارجوو.

قَوْنَاغی پێنجەم: (عظام) تێسکەکان.

قَوْنَاغی شەشەم: (كسونا العظام لحمًا) تێسکە بەگۆشت داپۆشراوەکان.

قَوْنَاغی هەوتەم: (ثم أنشأناه خلقاً آخر) کران بە دروستکراویکی دیکە، کە بریتییە لە ڕووح بەبەرداکردنی.

تایا بۆچی خوا ﷻ لە نێو هەموو قَوْنَاغەکانی دروستبوونی مرۆڤدا، باسی (علق) دەکات؟ دەلێین: ئاماژەیە بۆ ئەوە کە ئەي مرۆڤ! خوا ﷻ تۆی لە کوێوە ھێناوەتە کوێ؟ لە چییەو تۆی کردۆتە ئەو مرۆڤەي تێستا خۆت دەبینی؟ کەواتە: زۆری تێراییبێنەو هەموو شتێکی لە دەست دێ، پەروەردگاریک کە تۆی لە نێو منداڵدانی دایکتدا لە نۆتفەو گۆرپیو بۆ عەلەقەو، لە عەلەقەو بۆ زارجوو گۆشتیک و، لەویشەو بۆ تێسقان و، لە تێسقانەو، بۆ بەگۆشت داپۆشین، دواي قَوْنَاغی ڕووح بەبەرداکران، خوايەک کە ئەو هەموو قَوْنَاغەي بە تۆ بپێن، تێستاش کە لە دایک بووی و ھاتوویە ژيانی دنیاو، دەتوانی قَوْنَاغەکانی دیکەشت پێ بپێ.

(٣) - ﴿أَفَرَأَيْتَ الْآلَکَرِمُ﴾، بخوینەو پەروەردگاریشت ھەر بەخشنەدەي، بخوینە (إقرأ) ی یەکەم.

دیارە (الاکرم): داڕێژراو بۆ ئەوەي ئەو واتایە بگەيەنێ، کە خوا زۆر بەخشەرەو زۆر دەبەخشی، بۆ ئەوە دانەرێژراو کە بگوترێ: بەخشەرترە لە فلان و فیسار، یان لە کێ و کێ، بۆیە بەرانبەرەکی دیار نیە.

کەواتە: ﴿أَفَرَأَيْتَ الْآلَکَرِمُ﴾، بخوینەو پەروەردگاریشت ھەرە بەخشەرە، یانی: ھەر چەندە ببەخشی، ببەخشی خوا کۆتایی نایەت و، ھەر چەندە ببەخشی، عەمبارەکانی خوا نابڕن: ﴿وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ﴿٧﴾ المنافقون، واتە:

خەزەو عەمبارەکانی ئاسمانەکان و زەوی هەی خوان ﷺ، ئنجا وەك چۆن دواى ئەو هەى لە ئایەتى یەكەمدا فەرمووی: بخوێنە بەناوی ئەو پەروەردگارەتەو، كە هەموو شتێكى هێناوێتە دى، دواىى لە ئیو هەموو دروستكراوێكەندا باسى مەوۆى كرد، كە مەوۆفیشى لە خوێنپارەیهكەو كەردو بە ئەو مەوۆفە، لێرەش دەفەرموێ: بخوێنەو پەروەردگارێ هەر بەخشەر، ئنجا وەك پێشاندان و بەرجەستە كەردنى ئموونەیهك لە بەخشینی خوا، دەفەرموێ:

(٤) - ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ ٤، ئەو كەسەى بە قەلەم فێرى كەردو، كێى فێركەردو؟ بەدڵنیایی یانى مەوۆف فێرى زانست كەردو.

لێرەدا كە دەفەرموێ: ﴿عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (عَلَّمَ) هەردوو بەركارەكەى قەتێزان: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْعِلْمَ بِالْقَلَمِ) مەوۆف فێرى زانیاری كەردو بە قەلەم، (عَلَّمَ) دوو بەركار (مفعول بە) دەخوازێ، هەردووکیان قەتێزان، لەبەر ئەو هەى دیارن، بەتایەتیی رستەى دواىى كە دەفەرموێ: ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ٥، مەوۆف فێرى ئەو كەردو كە نەیزانیو، كە دەفەرموێ: ﴿عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾، ئەمە سێ واتایان هەلەدەگرێ:

أ- نووسەرەكانى فێرى نووسین كەردوون بە قەلەم.

ب- خەلکى فێرى نووسین كەردو.

ج- خەلکى فێرى زانیاری كەردو.

(٥) - ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ٥، مەوۆف فێرى ئەو كە نەیدەزانی، یانى: هەموو ئەو شتەنەى نەیدەزانین فێرى كەردوون، قەلەمیش جوړى زۆرن، كاتى خۆى لە قامیش دایانناشیو، بۆیە یەكێك لە زانیان لە پێناسەى قەلەمدا دەلێ^(١):

قەلەم پارچەیهكە لە قامیش، نەرم و باریك دەكێرێ، بە چەقۆ دەبەردێرێ تاكو لووس بێ لە ئیو پەنجەكاندا، لایەكى لەت دەكێرێ بە ئەندازەى نیو سەرە

(١) (ابن عاشور) له (التحرير والتنوير: ج١٢، ص٤٤٠ و ٤٤١) دا هێناویەتى.

ئەنگۈست، ئىنجا ھەر كاتتىك تەپ كرا بە مەپەكەب، لەسەر كاغەزو ھەر شىتتىكى
دىكە دابىزى، دەنووسى.

ئەوۈ ۋەك قەلەمى كاتى خۆى، بەلام ئىستا قەلەم زۆرو جۇراو جۆرن.

كە دەفەرمى: (مَا لَمْ يَعْلَمْ) واتە: ئەوۋى نەيدەزانى، كەواتە: بەھۆى و خوئىدن
و نووسىنەۋە، كە ئامپازەكەى قەلەمەۋ، ئىستا زۆر جۆرە نووسىنى دىكەش
پەيداۋون، جگە لەھى قەلەمى ئاسايى و بەھۆى خوئىدن و نووسىنەۋە، مرووف
دەتوانى فىرى شىتتىك بىى نەيزانىيى.

پینچ ھەلۆهسته لە بەردەم ئەو پینچ ئایەتەدا

ھەلۆهستە یەكەم: یەكەمین وشە یەكەمین ئایەتی یەكەمین سوورەت
 كە بۆ پێغەمبەری خوا موخەممەد ﷺ، كە ھەم لە كۆتییە پێشووەكان دا، ھەم
 لە خوێندن و نووسین دا، نەشارەزابوو، چونكە وشە ی (أَمِي) ھەردوو واتایەكە ی
 ھەن، (أَمِي) واتە: كەسێك خوێندن و نووسین نەزانێ، ھەروەھا (أَمِي) واتە:
 كەسێك شارەزای كۆتییە پێشووەكان نیە، پێغەمبەری خواش ﷺ بە ھەردوو
 واتایەكە ئوممی بوو: ﴿الَّذِي الْأُمِّي﴾ (١٥٩) الاعراف، پێغەمبەری ﷺ نەشارەزا
 لە كۆتییە پێشووەكان و پێغەمبەری ﷺ نەشارەزا لە خوێندن و نووسین، وەك
 خوا فەرموویەتی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ، يَمِينُكَ إِذَا لَا تَرْتَابَ
 الْمُبْطَلُونَ﴾ (٤٨) العنكبوت، تۆ پێش وی (قورئان) ھیچ كۆتییەك نەخوێندۆتەو
 (لەبەرت بێ و بیخوێنیەو) و بەدەستی راستیش ھیچ نەنووسیو، چونكە
 نووسین زیاتر بەدەستی راست دەكری، یانی: نە خوێندنەوێت ھەبوو، نە
 نووسین ھەبوو، كە چی بۆ پێغەمبەریكی ﷺ نەشارەزا لە كۆتییە پێشووەكان
 و نەشارەزا لە خوێندن و نووسین، یەكەمین وشە یەكەمین ئایەتی یەكەمین
 سوورەت كە بۆی دادەبەزێندری بریتیە لە: بخوێنە (اقرأ) كە ئەمەش لە خودی
 خۆیدا بەدلتایای موعجیزە، خوا ﷺ پێغەمبەریكی نەخوێندەواری ناردو وەك
 كۆتا پێغەمبەری خوێ بۆ ھەموو مەزھابە، كە فێری خوێندن و شارەزایی و
 بەرچاوپروونی و ھیدایەتی خویان بكات!! بۆیە مەولەوی شاعیر گوتوویەتی:
 [ھەتیو و ئەدەو ئوممی عەللەمە لەمە موعجیزتر موعجیزە كامە؟] موخەممەد
 ﷺ بەبێ بابیی گەورە بوو و ھەتیو بوو، ئەو ھەموو ئەدەب و پێزەشی بوو
 كە خوا پێی وەسف دەكات: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (٤) القلم: ٤، ھەروەھا
 موخەممەد ﷺ ئوممی بوو بەھەردوو واتای: نەشارەزا لە كۆتییە پێشووەكان و،

نەزانینی خوئەند و نووسین، کە چی عەللامە بوو، ئایا لەمە موعجیزتر موعجیزە کامە؟ ئەمە لەزاتی خۆیدا بەلگە و موعجیزە یە لەسەر پێغەمبەراییەتیە کە ی.

هەلۆهستە ی دووھ: بریتە لە گەرنگی خوئەند و نووسین، چونکە خوا ﷺ لە کاتیکدا باسی ئەوپەری بەخشەری خۆی دەکات، باسی خێکردنی زانست بە قەلەم دەکات: ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (۲) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (۴) کەواتە لە زۆر بەخشەری خواوە ﷺ کە بەهۆی قەلەمەوێ مەرووفی فێکردووە، فێری چی کردووە؟ ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵) فێری هەرشتیکی کردووە کە نایزان.

هەلۆهستە ی سییەم: ئەم ئایەتە موبارەکانە دانیاردنەوێ پێغەمبەرێان ﷺ تێدایە، کە نەشارەزایی بە خوئەند و نووسین، پێی لێ ناگرێ بخوئێ و شارەزابێ و زانابێ، بەلکو بێتە مامۆستای زانایان.

هەلۆهستە ی چوارەم: هەروەها ئاماژەشیان بەو تێدایە کە نەزانینی خوئەند و نووسین، لە پێغەمبەردا ﷺ هەر دەمێتێتووە، چونکە نافەرموێ: بنووسە (اكتب) بەلکو دەفرموێ: بخوئە (اقرأ) خوئەندیش پەکی لەسەر ئەو نەکەوتووە مەرووف شارەزای خوئەند و نووسین بێ، بەلکو تەنیا پێویستی بەوێ نەو شتە ی مەبەستەتی، لەبەری بکات و ببخوئێتێتووە و بیلێ.

هەلۆهستە ی پێنجەم: ڕنگایەکانی بەدەست هێنانی زانست، دەکرێ بلیین ئەم چوارەن:

یەك: ئەوێە کە مەرووف بەهۆی خوئەندووە و مۆتالەعووە لە جگە لە خۆی وەرەگرێ، کتیبەکە یان بەرهەمەکە ی بخوئێتێتووە.

دوو: لە دەمی وەری بگرێ، واتا بەزارەکی (شفهي) لێی وەرەگرێ، لەکاتی دەرس پێگوتندا.

سێ: ئەوێە خۆی بێر بکاتووە و ئەجامگیری بکات و هەلپێنجێ.

چوار: بریتیه له ئەزموون و له حالەتی کردەیی، که مرۆف به ئەزموون به کردەوهی خۆی، تاقیکردنەوهو ئەزموونکاری بکات، تاکو به زانست بگات.

ئەمانە پێهەکانی بە دەستەینانی زانیاریین، بێگومان ئیسلام زانیاریی بە چاکەو نیعمەتتیکێ زۆر گەورەیی خۆی پەرورەدگار داناو، بۆیەش فێربوونی زانست فەرزو پێویستە بۆ دینداریی و بۆ دنیاواریی، پێغەمبەری خواش فەرموویەتی: (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ) رواه ابن ماجه (۲۲۴). واتە: داواکردنی زانیاریی لە سەر هەموو مسوڵمانێک پێویستە. هەر بۆیەش یەكەمین وشە یەكەمین ئایەتی یەكەمین سوورەت، که بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ دا بەزیو، فەرمانکردنە بە خوێندن، دوا ی ئەوەش ئاماژە دەکات بەوهی خوا ﷻ مرۆفی بە قەلەم فێری شتێک کردووە که نایزانی، کهواتە لە پێی فێربوون و نووسینەوه، مرۆف دەتوانی دەست بگەیهنێتە ئەو زانیاریانە ی لەوهو پیش نەیزانیون.

مه سه له ی دوو هم:

باسی مروّقی بوغړاو یاخی به هوۍ هه بوونه وهو، بیتاگابوون له گه پانه وهی
بو لای خواو، پیگری کردنی بابایه کی له خوا یاخی، له نوږکردنی پیغمبر
ﷺ له حالتکدا نه و ری راسترو تو و فه رمانکاره به پاریزکاری، خویشی (بابای
پیگریکار له نوږکردن) بیرو او بشت هه نگر دوویه له هه ق.

خوا دهفه رموی: ﴿۱﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿۲﴾ ۞ ﴿۳﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كُنَّ جِبَالٌ رِجَافٌ ﴿۴﴾ ﴿۵﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ تَوَلَّيْنَا أَنْمُرُوا بِالسَّيْلِ أَن يَكُونَ طَرَفٌ ﴿۶﴾ ﴿۷﴾ إِنْ إِلَىٰ رَبِّكَ أَلْحَقُ ﴿۸﴾ أَفَرَأَيْتَ أَلِیَّ یَبْعَثُ ﴿۹﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿۱۰﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿۱۱﴾ أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ﴿۱۲﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿۱۳﴾ أَمْ یَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ بِرَىٰ ﴿۱۴﴾ ۞

شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه لە نوو برگەدا:

۱- ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَلْبٌ﴾، نه خیر (باوازیبتی) به دنیایمی مروّف یاخیی ده بی، (کَلَّا: کَلِمَةً رَدُّعًا وَإِبْطَالًا) (کَلَّا) وشه ی تّیوه خوړپن و هه لّوه شانده وه یو، ټو هه لّوه شانده وه و تّیوه خوړپنه ش په یوه ندیی به قسه یه کی پشتره وه نیه، به لکو په یوه ندیی به قسه یه که وه هه یه دواتر دی، که بریتیه له: ﴿أَوَلَيْتَ الَّذِي خَلَقَ ۙ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۙ﴾، چونکه ټوه ی له پینج نایه تی پیښوودا هاتوه، که له مه سه له ی یه که مدا شیمان کردنه وه و ابرد، ته نیا باسی ټوه یه که خوی په روهر دگار له سره زمانی جیبریل به پیڅه مبهری خاتمه ی ﴿فَرَمَوْا:﴾ بخوښه! به ناوی ټو په روهر دگار ته که هه موو شتیکی به دیه ټیناوه، مروّفی له خوښپاره دروست کرده، بخوښه و په روهر دگاریشت هره به خشنده یه، هره به خشهره، مروّفی به قه لّم فَرّ کرده، فَرّی شتیکی کرده که نه زانېوه.

بیگومان هیچ کام لهوانهش هی نهوه نین، بهرپرچ بدرینهوه، بهلکو لیتره دا
(کلا) وه که هندی له زانایان گوتویانه: (کَلِمَةُ رَدْعٍ وَإِطَالٍ، لِمَا سَيَأْتِي مِنَ الْكَلَامِ)
وشه ی تیره خورین و ههلهوه شاننده به بو قسه به که له مهودوا دی.

ھەندىكىش دەلېن: (كلاً) قسەى دواترى خۆى ھەلناوھ شىئىتەو، بەلكو ھى پىشتىرى خۆى ھەلدەوھ شىئىتەو، بۆيە لىرەدا (كلاً) يانى: (حقاً) بەدلئىايى، ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ العلق، بەدلئىايى مروؤف ياخىى دەبى لى سنوور دەرەدە چى و بوغرا دەبى، كەى؟

(۲) - ﴿أَن رَّأَاهُ اسْتَغْنَى﴾ ۷، كە خۆى بىنى بىنئازە، خۆى بىنى دەستروىشتوويەو شت ھەبوويە، لەكەولى خۆى دەرەدە چى و بوغرا دەبى و سنوور دەبەزىنى، مانايەكەى ئاواى لىدئەو: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ مروؤف لى سنوور دەرەدە چى لى سەرىپچى كىردندا، كاتىك خۆى بىنى بىنئازەو دەولەمەندە، ھەبوويە.

زانايانى زمانى ەرەبىي ھەموويان لەسەر ئەو بەكدەنگن كە (أل) ى سەر (إنسان) بو تىكرا (جنس)ە، واتە: تىكراى مروؤفەكان وان، مروؤف بە تىكرايى بەو شىوہيە، بەلام چ مروؤفىك؟ ئەو مروؤفەى كاتىك پىتى وابوو بىنئازەو پىوئىستى بە كەس نىە، ياخىى دەبى. ھەر مروؤفىك پىتى وابى ھەمووشت ھەر خۆيەتى و پىوئىستى بە كەس نىەو، لە ھەموو كەس و لەھەموو شتىك بىنئازە، بەدلئىايەو تووشى بوغرايى و لەكەولى خو دەرچوون دەبىت.

(الطبري) لى تەفسىرى ئەم دوو ئايەتە موبارەكەدا: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ ۶، ﴿أَن رَّأَاهُ اسْتَغْنَى﴾ ۷، العلق، دەلن: (مَا هَكَذَا يَتَّبِعِي أَن يَكُونَ الْإِنْسَانُ أَن يُنْعَمَ عَلَيْهِ رَبُّهُ بِتَسْوِيَّتِهِ خَلَقَهُ، وَتَعْلِيمِهِ مَا لَمْ يَكُنْ يَعْلَمُ، وَإِنْعَامِهِ مَا لَا كُفُو لَهُ، ثُمَّ يَكْفُرُ بِرَبِّهِ الَّذِي فَعَلَ بِهِ ذَلِكَ، وَيَطْغَى عَلَيْهِ، أَن رَّأَاهُ اسْتَغْنَى) واتە: مروؤف نەدەبوو وابىت كە پەرورەدگارى چاكەى لەگەلدا بكات، رىك دروستى بكات و شتىكى فىر بكات كە نەيزانىو، كەچى دوايى بىپروا بى برانبەر بەو پەرورەدگارى ئەوہى بو كردو، ھەركات خۆى بىنى ھەبوويەو بىنئازە، لىى ياخىى بى.

(۳) - ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ﴾ ۸، بەدلئىايى گەرانەوہ بو لى پەرورەدگارە، (الطبري) دەلن: (إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ يَا مُحَمَّدُ! مَرْجِعُهُ، فَذَانِي مِنْ أَلِيمٍ عِقَابِهِ، وَالرُّجُوعُ مَصْدَرٌ) واتە: ئەى

موحه مەمەدا! گەر پەنەۋەي ئەو مەرۋقە (كە لە بەرانبەر خوادا ياخيى و بوغرا دەبى و لە كەۋل دەر دەچىن) بۆ لاي پەرۋەردگار تەو لە سزاي بە تېشى ۋى دە چىزى. وشەي (الرُجعى) چاۋگە، يانى: گەر پەنەۋەي بۆ لاي پەرۋەردگار تە. (رُجعى) و (رجوع) و (مَرْجِع) ھەرسىكيان چاۋگن.

ئىنجا دۋاي پروونكر دنەۋەي ئەو پاستىيە مەزنەي كە گشتگىرە بۆ ھەموو مەرۋقەكان، ھەموو مەرۋقەكان ھەربە و شىۋەيەن و كاتىك خۇيان بىنيان بىنى، خۇيان بىنى دەستپىن، دەۋلە مەندو ھەبوون، خاۋەن توانان، لە پرووى ماددىي و مەعنەۋىيەۋە پىۋىستىيان بەكەس نى، بوغرا دەبن و لە سنوور دەر دەچن. بۆيە خۋاي پەرۋەردگار دەفەر موى: ﴿إِنَّ إِلَهَ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ ۸، بەدئىيەي گەر پەنەۋە بۆ لاي پەرۋەردگار تە، كەۋاتە: تۆ بزائە بەچ پروونكەۋە دەچىەۋە خزمەت خوا! بەچ سىفەت كەۋە دەگەر پىئەۋە لاي، چ تىلەگەيەكت ^(۱) پىئەۋە ھەلگرتەۋە لە كۆلت ناۋە؟ ئايا بە تىلەگەي پەر لە تاعەت و چاكە، ياخود تىلەگەي پەر لە گوناھو تاوان و لادانەۋە دەچىەۋە خزمەت خوا؟!

ئىنجا خۋاي پەرۋەردگار لەم چەند ئايەتەدا دىتە سەر باسى مەرۋقەكان ھە مەرۋقەكى ديارىي كراۋە، ياخود جوړە مەرۋقەكى ديارىي كراۋە، كە پىگىرى دەكات لە بەندەيەكى خوا كاتىك نوپىز دەكات، يان پىگىرى لە بەندەكانى خوا دەكات، كاتىك دەيانەۋى خوا بىرستى و دەفەر موى:

۴- ﴿أَرْءَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ﴾ ۹، ئايا ئەو كەسەت بىنى كە پىگىرى دەكات.

۵- ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ ۱۰، لە بەندەيەك كاتىك نوپىز دەكات، ئەو پىگىرى لى دەكات، وشەي ﴿أَرْءَيْتَ﴾ ۱۱ (كَلِمَةً تَعْجِبُ مِنْ خَالٍ) وشەيەكە بۆ سەر سۇرماندن لە ھالى كەسپك، ئەۋكەسەت دىۋە! كە دەفەر موى: بىنيوتە، بىنين لىرەدا بۆ زائىنە، ئايا ئەو كەسەت زانى، دەيناسى؟ كە پىگىرى دەكات لە بەندەيەك كاتىك نوپىز دەكات، واتە: پىگىرى

(۱) تىلەگە: كۆل، ھەرىشەك كەل و پەل و شىئىكى تىدەكرى و ھەلەدەگىرى.

نوڭز كوردنه كەي لى دەكات و، لى قەدەغە دەكات نوڭزە كەي بكات و دەبىتە لەمپەر لەبەردەمىدا.

(۶) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ [ئەمەش سەرسورماندىكى دىكەيە]، ئايا دەبىنى [بەچاوى عەقڵ و دڵ]، ئەگەر ئەو كەسە [كە نوڭز دەكات و باباى رېگر دەيهوى رېى لى بگرى]، لەسەر رېى راست بى.

(۷) ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾، ياخود فەرمان بكات بە پارىزكارى؟ لىرەدا وەلامەكەي قرتىندراو، واتە: ئايا ھەر رېگرى لى دەكات؟ يان: ئايا شتىكى زۆر بى جى و ناھەق نى؟!

(۸) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾، ئايا دەبىنى ئەگەر ئەو [بابا رېگرە پەيامى خواو كىتىبى خواو پىغەمبەرى خواى] بەدرۆى داناو پىشتىشى تىكرد.

يانى: لە عەقڵ و دڵ و دەروونىدا بەدرۆى داناو، بە كردهو و جەستەش پىشتى تىكرد.

(۹) ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ رَءَىٰ﴾، ئايا نەيزانىوہ كە خوا دەبىنى؟ چى دەبىنى؟ بەركارى رى؟ قرتىندراو، تاكو ھەموو شتىك بگرىتەو، يانى: خوا ھەموو شتىك دەبىنى.

زانايان لەبارەى ئەو سى جار دووبارە بوونەوہى: ﴿أَرَأَيْتَ﴾ زۆر قسەيان كردهو:

أ- ھەندىكىان گوتوو يانە: ﴿أَرَأَيْتَ﴾ ئەسە واتايەكەي يانى: ئايا بىنىت؟

ب- ھەندىكىان گوتوو يانە: يانى: ھەوالم پىبدە، چونكە كەستىك كە شتىك دەبىنى، دوايى ھەوالم بە خەلك دەدا، دەلى: خەلكىنە فلان شتم بىنى، واتە: ھەوالم پىبدەن (أخبروني) كە پەيوەست (لازم)ى واتايەكەيەتى، واتە: واتاي راستەو خوى نى، بەلكو ئەو واتايەيە كە لىيەوہ پەيدا دەبى.

كە دەفەرموى: ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ [۱۱] ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ [۱۲]، ئايا دەبىنى ئەگەر ئەو رېگرى لىكراوہ لەنوڭز، وىراى نوڭز كوردنەكەي خويشى، لەسەر

پنیه کی راست بئی، یاخود فەرمان بکات بە پارێزکاری، ئایا هەر شایستە ی ئەوەیە پێگیزی لئ بکری؟! ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾، ئایا دەبینی ئەو کەسە ی بە درۆی داناو پشتی هەڵکرد، ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾، ئایا نازانی کە خوا دەبینی؟ لێره دا ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ﴾، پرسیار کردنی نکو و ئیلایکەرانه یه، واتە: هەقی وابوو بزانی و، خوۆشی بهاریزی لئ سزای خوا کە بو ئەو جوۆره پەفتاره دایناوه.

تیمه له هوۆ هاتنه خواردا باسمان کرد، کە ئەم ئایە تانە له باره ی ئەبوو جەهلەوه دابه زیون، هوۆ هاتنه خواره وه که دووباره ناکهینه وه، فەرمووده ناسان هیناویانه کە ئەم ئایە تانە له باره ی ئەبوو جەهلەوه دابه زیون، بە لām بێگومان وهك زۆر جار گوته ومانه: ﴿إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى﴾ واتە: تايبه ته ندبوونی هوکار پئ له گشتگیربوونی واتا ناگرئ، هەر چه نده له باره ی ئەبوو جەهلەوه دابه زیون، کە پێگیزی له پیغه مبه ری خوا ﷺ کردوه، وهك له هوکاری هاتنه خواره وه که ی باسمان کرد، بە لām بێگومان هه موو ئەوانه ش ده گرته وه که وهك ئەبوو جەهل ده که ن و به شوین پئی ئەودا ده پۆن، که سائیک قه دهغه ده که ن و پێگریان لئ ده که ن، له خوا په رستی، کە به پئی موحه ممه ددا ﷺ ده پۆن و خوا په رستی ئەنجام ده دن.

(طبري) هیناویه تی له قه تاده وه: ﴿وَكَانَ يُقَالُ: لِكُلِّ أُمَّةٍ فِرْعَوْنٌ، وَفِرْعَوْنٌ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو جَهْلٍ﴾ {جامع البيان: ۳۷۸۹۳}، واتە: هه موو ئۆمه ته یك فیرعه وئیکی هیه، فیرعه وئی ئەم ئۆمه ته ی ئیسلامیش ئەبوو جەهلە.

هه لبه ته که سانی دیکه ش له دوا ی ئەبوو جەهلەوه په یدا بوون، که وهك ئەبوو جەهل یان خراپتر بوون له ویش، به لām دیاره ئەو ئایه ته مو باره کانه له باره ی ئەوه وه دابه زیون، ئایه ته کانیش هه م ئەو ده گر نه وه، هه م تیکر ای ئەوانه ی وهك ئەو ده که ن، یاخود خراپتریش ده که ن.

مه سه له ی سیه م:

هه ره شه ی خوی داد گهر که نه گهر نه و که سه واز نه هیئی، به توندیی تووکی پیشه سهری ده گری، پیشه سهری که سیکی دروژنی گونا هکار، ئنجا با نه و خه لکی دیوه خانی خوی بانگ بکات و، تیمه ش دوزه خه وانان بانگ ده که یین، فه رمان کردنیش به پیغه مبه ره که ی ﴿﴾ که به قسه ی نه کات و، به رده وام بیت له سهر کر نووش بو خوا بردن و له خوا نزیک بوونه وه ی زیاتر:

وه ک خوا ده فره موئ: ﴿ کَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ (۱۵) نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ (۱۷) سَنَدْعُ الزَّبَانَةَ ۝ (۱۸) کَلَّا لَا نُطِيعُ وَأَسْجُدُ وَاقْرَبْ ۝ (۱۹) ﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه له پینچ بر گه دا:

۱- ﴿ کَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ (۱۵) ﴾، نه خیر (باوازی بیئی) نه گهر وازنه هیئی به توندیی تووکی پیشه سهری ده گرین و رایده کیشین. (کلا) لیره دا (کَلِمَةً رَدْعٍ وَإِبْطَالٍ) واته: با واز بیئی - ئه مه بو سله مانه نه وه یه تی له وه ی ده یلی و ده ی کات - نه گهر نا تووکی پیشه سهر کرتن بوئی له بۆسه دایه؟

﴿ کَلَّا ﴾ با واز بیئی، ﴿ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ﴾ (ل) ی (لَئِنْ) زه مینه خو شکه ره بو سویند، (إِنْ) یش (شرطیة) یه، دیاره (إِنْ الشرطیة) ش وه لامی ده وئ، به لام وه لامه که ی قرتینداره، چونکه وه لامی سوینده که وه لامی (إِنْ الشرطیة) شی گرتو ته خوئی، ﴿ کَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ﴾ با وازی بیئی، نه گهر وازنه هیئی، ﴿ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾ ئه مه وه لامی سوینده که یه و وه لامی مه رجه که شی گرتو ته نیو خوئی، نه گهر وازنه هیئی، تیمه تووکی پیشه سهری به توندیی ده گرین و رایده کیشین،

(السَّفْع: الْقَبْضُ الشَّدِيدُ بِجَذْبٍ) (سَفْع) بریتیه له گرتنیک ی توند له گه ل راکتشاندا، تووکی پیشه سهری ده گرین و رایده کیشین، (الناصیة) تووکی پیشه سهر

(شعر مقدم الرأس) ئەو تووکه ی لە پێشهوه ی سەری مروۆف دەروۆ، کە ئیستاش و کاتی خویشی خەلکێک هەبوو، وەك شتیکی عادیی تووکی پێشه سەری بەرداوه تەوه و هیشتوو یه تەوه.

(۲) ﴿ نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ ﴾ (۱۱) تووکه سەریکی درۆزنی گوناهاکار، (ناصیه) ی دووهم جیگره (بذل) ی (ناصیه) ی یه که مه، تووکه سەریک که خاوه نه که ی درۆزنه و خەتا کارو گوناها باریشه، بۆیه ش به نه ناسراو (نکرة) هیناویه تی، تا کو تیکرای ئەو که سانه ی به و شیوه یه، هەموویان بگریته وه، که فەرموو یه تی: ﴿ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾ (۱۵) (الناصية) (أل) ی ناساندنی له سەر وه ناساندنه که بۆ (عهد) ه، واته: تووکی پێشه سەره که ی، ئەو که سه ده گرین، که ناسراوه، یاخود (أل) قەرەبووی پالۆیدراو (مضاف إليه) ده کاته وه، (أي: لَنَسْفَعًا بِنَاصِيَتِهِ) تيمه تووکی پێشه سەری وی ده گرین.

(۳) ﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴾ (۱۷) ئنجا (ئەگەر تيمه تووکی پێشه سەریمان گرت) با ئەو کوپو مه جلیسه که ی خو ی بانگ بکات، ﴿ نَادِيَهُ ﴾ (اسمٌ لِمَكَانٍ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ الْقَوْمُ، يُقَالُ: نَدَا الْقَوْمَ نَدْوًا، إِذْ اجْتَمَعُوا، وَالنَّدْوَةُ (بِفَتْحِ النُّونِ) الْجَمَاعَةُ، وَيُقَالُ: نَادٍ وَنَدِيٌّ، وَلَا يُطْلَقُ هَذَا الْإِسْمُ عَلَى الْمَكَانِ إِلَّا إِذَا كَانَ الْقَوْمُ مُجْتَمِعِينَ فِيهِ) واته: (نادیه) ناوه بۆ ئەو شوینه ی خەلکه که تیدا کو دهنه وه، ده گوتری: (ندا القوم نَدْوًا) ئەگەر کو بوونه وه، (النَّدْوَةُ) ش به مانای کۆمه له خەلکێک دی، ههروه ها (نَادٍ وَنَدِيٌّ) به کۆمه له خەلکێک ده گوترین، به لام ئەو ناوه به کارنا یه ت بۆ شویتیک، مه گەر خەلکه که تیدا کو بوونه وه.

کاتی خو ی قوصه ی، که با ییره گه وه ی قورەیش بووه، بۆ هوۆی قورەیش کوپو مه جلیسیکی داناوه، مه نزلگایه کی داناوه پیی گوتراوه: (دار النَّدْوَةُ) واته: مه نزلگای کو بوونه وه قسه تیدا کردن و ته گیر تیدا کردن، له نيزیک مزگه وتی هه رام بووه، دایناوه بۆ راوێژ پیکه وه کردنیان، له کارو باره گرنگه کانیاندا، ههروه ها ئەگەر ژنیشیان هینابن هه ره له ویدا ماره کراون و، زۆر کاری دیکه یان تیدا نه نجام داون.

لیرده دا که ده فهرموئ: ﴿فَلْيَعِزُّ نَادِيَهُ﴾ ۱۷، با ټهو دیوه خانه که ی خوی بانگ بکات، ټمه وه که ټه ټایه ته موباره که یه که ده فهرموئ: ﴿وَسَلِّ الْقَرْيَةَ﴾ ۱۸ یوسف، یانی: له ټاوه داینه که بپرسه! (أَيُّ) وَاسْتَلِّ أَهْلَ الْقَرْيَةِ، واته: له خه لکی ټاوه دانییه که بپرسه، لیره ش ﴿فَلْيَعِزُّ نَادِيَهُ﴾، بیگومان خودی دیوه خانه که بانگ ناکرئ، واته: باخه لکی دیوه خانه که ی بانگ بکات، (ل) ی سهر (یدع) ش، بو دهسته پاچه کردن و دهسته وستان کردن (تعجیز) ه، یانی: ناتوانئ ټه وانه بانگ بکات.

ټنجا ټه گهر ټهو بتوانئ خه لکی دیوه خانه که ی خوی، کوړو مه جلیسه که ی بانگ بکات، که ټه بوو جهل خوی هه لده کیشاو ده یگوت: من له خه لکی ټهو ډوله هه مووی، کوړو مه جلیسم قهره باله غ تره، ټه گهر ټهو وا بکات:

(۴) - ﴿سَدَّعَ الزَّيْبَانَةَ﴾ ۱۹، به دلنیا یه وه ټټمه ش ډوزه خه وانه کان (فریشته کانی که سهر په رشتی ډوزه خ ده کهن) بانگ ده که ی.

هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ﴿الزَّيْبَانَةَ﴾ ناوی کو یه و تاکي نیه له بیژه ی خوی، وهک (أَبَابِيلَ) و (عَبَابِيد) ټه وانه ناوی کوئن، هی یه که میان بالنده یه که، کورده واری ی خو شمان هه ر پیی ده لټن: ته یه ټه بابیل، پیتم وایه ټه وه ی په رده سیلکه شی پیده گوتړئ، هه ر ټه وه یه.

هه ندیک ش گوتوو یانه: ﴿الزَّيْبَانَةَ﴾ کو ی (زَبْنَةً) یا خود (زَبْنِيَّة) یه.

﴿الزَّيْبَانَةَ﴾ ش داتاشراوه له (زَبْنِ)، (وَالزَّبْنِ: الدَّفْعُ بِشِدَّةٍ) (زَبْنِ) یش پالپیوه نانی به هیزه، ټهو فریشتانه بیپروایه کان به توندی پال پیوه ده نټن و پالسته وایان ده دن به ره و ډوزه خ.

(۵) - ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُوهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ۲۰، نه خیر (باوازیبنئ) گوږایه لپی مه که و کړنووش به ره و نیزیک به وه. (کَلَّا) وشه یه که بو هه لوه شانده وه و تیخوړین، (کَلَّا) بو هه لوه شانده و ټه وه یه که رسته ی پټشئ گرتوویه ته ټیو خوی، که ده فهرموئ: ﴿فَلْيَعِزُّ نَادِيَهُ﴾ ۱۷، با ټهو کوړو مه جلیسه که ی خوی بانگ بکات، بهرگری و پشتیوانی لئ

بکه، تنجا که ده فهرموی: ﴿كَلَّا﴾ واته: ناتوانی نهوه بکات، ﴿لَا تُطْعُهُمْ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (١١) توش فهرانبه ریی و گوپراه لئی بو مه که، به قسه ی مه کهو کر نووش (بو خوا) ببهو لئی نیزی که ببهوه.

هه ندیکیش گوتوو یانه: (لَا تُطْعُهُمْ) مانا په یوه ست (لازم) ده کی مه به سته، واته: لئی مه ترسی، ترست به رانبه ری نه بی.

(إِقْتَرِبْ: إِفْتِعَالٌ مِّنَ الْقُرْبِ أَي: اجْتَهِدْ فِي التَّقَرُّبِ إِلَى اللَّهِ) وشه ی (إِقْتَرِبْ) له (قرب) دوه هاتوه، واته: نیزیکی، زور هه ولیده و تیکوشه بو زیاتر خو وه نیزی که خستن له خوی په روه ردگار.

دوو فهرمووده له باره ی نهو تابه ته موباره کهوه:

(١) - {أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ} (أخرجه مسلم: ٤٨٢، وأبو داود: ٨٧٥، والنسائي: ١١٣٧، وابن حبان: ١٩٢٨)، واته: کاتیک بهنده له کر نووش دایه، له هه موو کاتان زیاتر له په روه ردگاری نیزی که تر، بویه پارانه وه ی زور تیدا بکه.

(٢) - {أَلَا وَإِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظُمُوا فِيهِ الرَّبُّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنَ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ} (أخرجه أحمد: ١٩٠٠، ومسلم: ٤٧٩، وأبو داود: ٨٧٦، والنسائي: ١٠٤٥، وابن ماجه: ٣٨٩٩، وابن حبان: ١٨٩٦).

واته: ناگادار بن! من ریگریم لیکراوه که قورن ان له حاله تی پکووع بردندا، یان له حاله تی کر نووش بردندا، بخوینم، به لکو پکووع په روه ردگاری تیدا به مه زن بگرن، به لکم کر نووش زوری تیدا بپارینه وه، چونکه شایسته یه وه لامتان بدرینه وه، چونکه مروف لهو کاته دا، له هه موو کاتان له خوا نیزی که تر.

بیگومان مروفیش هه تا له خوا نیزی که بی، خوی په روه ردگار باشت به دهن گیه وه دی، خوا هه میسه له بهنده کانی نیزی که، به لکم گرن گ نهوه یه نه وان لئی نزی که بن، که به هو ی چاکه و به ندایه تی و بو خوا صولحانه وه، له خوا وه نیزی که دهن.

ئىعجازىكى زانستىي پىشتىرىش ئامارۋەيەكمەن پىداو گوتمەن:

ئەم دوو ئايەتە موبارەكە كە دەفەر موون: ﴿لَا لِي لَرَبِّنِي لَسَفْعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (١٥) نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾، با واز بىننى، ئەگەر دەست ھەلنەگىرى بەتوندىي تووكى پىشە سەرى دەگرىن، تووكى پىشە سەرىكى درۆزنى گوناھكار، بۆچى خوای پەرورەدگار باسى (ناصیة) دەكات؟ ئەمە ئىعجازىكى زانستىي تىدایەو دواي ئەوہى زانستى توىكارىي (علم التشریح) بەرەو پىشەوہ چووہ، ئنجا زياتر دەزانىن بۆچى خوای زانا و توانا باسى تووكى پىشە سەر دەكات؟

ھەلپەتە مەبەست لە: پىشە سەرى ھەرکەسىك گرتن، كۆنترۆل کردن و بىدەسەلاتکردن و دەستەپاچە کردنپەتى، چونكە كەسىك كە يەككە پەلامارى دەدا، ھەول دەدا دەستبەكاتەوہ، بەدەستان بەرگىرى لەخۆى دەكات، ئنجا ئەگەر تووكى پىشە سەرى گىرا، مانای وایە دەستەكانى ھىچ كارە بوون و ھىچیان لەدەست نەھاتەوہ، بۆيە تووكى پىشە سەر گرتنى ھەرکەسىك، بىدەسەلات کردن و دەستەپاچە کردنپەتى، ئەو واتايە لىرەدا ھەيەو، زاناو پروونكەرەوانى پىشوووش باسیان کردوہ.

بەلام لەرووی زانستىيەوہ (النابلسي)^(١) گوٹوویەتی: ئەم ئايەتە موبارەكە ئىعجازىكى زانستىي تىدایە، چونكە:

أ- لەكەللە سەرى مروؤفا مېشك ھەيەو، پىژەي مېشك لەچاو جەستەدا لە مروؤفا، بەرزترین پىژەي ھەيە بەبەرورد لەگەل ژياندارانى دىكەدا، بۆ وئە:

ئەگەر مېشكى نەھەنگى شىن بىننى، كە گەورەترین ژياندارە لە دەريادا، ھەرەو كە چوون فىل گەورەترین ژياندارە لە وشكانىدا، دەبىننى پىژەي كىشى مېشكى نەھەنگى شىن لەچاو جەستەكەي، بەبەرورد لەگەل ھى مروؤفا دا، زۆر كەمە، ھەرەوھا گەورەترین ژياندارى وشكانىي فىلە، ئەويش ديسان ئەگەر

میشکەکی بەراورد بکەین لەگەڵ جەستەکەیدا، دیسان دەبینین میشکەکی
لەچاو جەستەکی پێژەکی زۆر کەمتر، ھەروەھا ئەو ژياندارە پێی دەگوترێ:
(وحید القرن) بەک قوچ، یاخود کەرگەدەن، یان ھەر ژياندارێکی دیکە، بەراورد
بکەین لەگەڵ مروڤدا، پێژەو قورسای میشکی، لەچاو جەستەکەیدا زۆر کەمە.
گەورەترین پێژە میشک بەبەراورد لەگەڵ جەستەیدا، بریتێ لە میشکی مروڤ.

ب- میشکی مروڤ سەدو چل (١٤٠) ملیار خانە تێدا، کە خانە خۆلەمیشیان پێ
دەگوترێ و، تاکو ئێستا ئەرکەکانیان نەزانراون، بەدڵنیایەو ئەگەر زانست زیاتر بەرو
پیش بچێ، ئەو (١٤٠) ملیار خانە یەش ئەرکەکانیان دەزانێ.

ج- لەسەر توێژاڵی میشک چوارده (١٤) ملیار خانە ھەن، پێیان دەگوترێ: (الخلايا
القشرية) خانە توێکڵییەکان، ئنجا ھەرچی مروڤ ئەنجامی دەدا لە کارو کردەوکان،
ھەمووی پەيوەندی بەو چوارده ملیار خانەو ھەیە.

د- لە نێو ئەو چوارده ملیار خانە یەش دا میشک دابەش دەکری، بەشێکی پێی دەگوترێ:
(قَصَّ جَبْهِي) واتە: پلی نێوچەوان، ئەم پلی نێو چەوانەش گەورەترین پلە لەبەشەکانی
میشک، لەو بەشە میشکدا دادوھری کردن، ھەلھێنجان، ئەنجامگیری کردن، پڕواھێنان
بەدڵنیایی، ھەرچی جوولە میروڤ لەرووی فیکرییەو، ویستی مروڤ، کەسایەتی
مروڤ، ئەگەر کەسێک بیهوێ چاکە بکات، ئەگەر کەسێک بیهوێ خراپە بکات، ھەمووی
پەيوەندی ھەیە بەو بەشە میشکەو، لەوێ پریار دەدرێ و لەوێ عەزم جەزم
دەکری، لەسەر ھەر کارێک مروڤ بیهوێ ئەنجامی بدات، بۆیەش خوای پەروەردگار
دەفەرموێ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَنْ نَنفَعَكَ إِلَّا نَصِيحَةٌ﴾ (١٥) ﴿العلق﴾، نەخێر ئەگەر وازنەھێتی، تووکی
پێشەسەری بە توندی پادەکشین و دەگیرن.

کەسائیک ھەن کە کەوتوون، یان تووشی پووداوێک بوون و ئەو بەشە
پێشەوای میشکیان زەر بەی خواردو، کەسایەتیان گۆراو، پێشی کەسە کە دیندار
بوو، دواوی پوو لە بێدینی دەکات، یان بێدین بوو، پوو لە دینداری دەکات،

یان پیشی جوړه شتیکی پی خوش بووه، ټیستا جوړه شتیکی دیکه ی پی خوش ده بی، که سایه تیان ده گوړی! که واته: نه م به شه ی پیشه وه ی می شک، په یوه ندی به که سایه تی مروقه وه هیه.

بویه خوی په نهانزان ده فهرموئ: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَرَبَّنَا لَسَفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ﴿١٥﴾ ﴿العلق﴾، نه و مروقه نه گهر نه بوو جه هله، نه گهر هر که سیکی دیکه ی وه که نه بوو جه هله، نه گهر وازنه هیئی له و کرده وه یه ی بریته له ریگری کردن له بهنده یه کی خوا، که نویژ ده کات بو خوا، ټیمه تووکی پیشه سهری ده گرین، تووکی پیشه سهری کی دروژنی گونا هکار، چونکه دروژدنه، گونا هکردنه، چاکه یه، خراپه یه، هم مووی په یوه سته به و به شه ی پیشه وه ی می شک، بیگومان به شه کانی دیکه ش هریه که یان په یوه ندی به جوړیک له کار و کرده و کانی دیکه ی مروقه وه هیه.

به شیک په یوه ندی به ږدنگه کانه وه هیه، به شیک په یوه ندی به تامه کانه وه هیه، به شیک په یوه ندی به بونه کانه وه هیه، به شیک په یوه ندی به بینین و، به شیک په یوه ندی به بیستنه وه و، به شیک په یوه ندی به هیه به خه یال کردنه وه، هر کامیک له به شه کانی می شک نه رک کی تایه ت به خو ی هیه، به لام نه و به شه ی پیشه وه ی سهر، که (ناصیه) تووکی پیشه سهر له سهری ده پروی، په یوه ندی هیه به که سایه تی مروقه وه، بویه ش خوی زانو زا باسی نه وی ده کات به دیاری کراوی: ﴿لَسَفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ﴿١٥﴾ ﴿العلق﴾.

كۈرتە باسېك دەر بارەى بووناسىي ئىسلامىي

ئەم كۈرتە باسە بە پوختە كراۋىي و گوشراۋىي لە كىتېي چوارەمى
«مەوسووعەي: بىر كۈرتە دەى ئىسلامىي لە ئىوان وە حىي و واقع» دا بەناوونىشائى:
[پايەكانى بىر كۈرتە دەى ئىسلامىي] وەردە گرېن، كە پاىەى يەكەم، برىتېە لە
بووناسىي (علم الوجود - ontology).

شايانى باسە: كاتى خۇشى ئەم بەشى يەكەمەمان دىسان جارىكى دىكە،
وەك گوشراو لە كىتېي يەكەمى مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)
وەرگرتو، بەناۋى: (الإسلام معرفة صحيحة بالخالق والخلق)، كە كىتېي يەكەمى
مەوسووعەي ناۋىراو دەۋرى (۵۰۰) لاپەزەپەو ھەموۋى بۇ بووناسىي تەرخانكراۋە،
ئىنجا ئىمە ئەم بەشى يەكەمەى كىتېي چوارەم «پايەكانى بىر كۈرتە دەى ئىسلامىي»
وەك پوختەو گوشراۋىك لەو كىتېي يەكەمەى مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى
في كتاب الله) وەرمانگرتو، ئىستاش ئەم كۈرتە باسەمان جارىكى دىكە، وەك
گوشراۋىك لەو باسەى كىتېي چوارەمى مەوسووعەي: (بىر كۈرتە دەى ئىسلامىي
لە ئىوان وە حىي و واقعدا) وەردە گرېن، واتە: ئەم كۈرتە باسە دەپتە پوختەى
پوختە، ياخود گوشراۋى گوشراو.

ئەم كۈرتە باسە لە بارەى بووناسىي ئىسلامىيەو، لە چوار تەو ەردا دەخەينە روو:

تەو ەرى يەكەم: خواناسىي، لە يازدە بېرگەدا باسى خوا ناسى دەكەين.

تەو ەرى دوو ەم: گەردووناسىي، لە ھەشت بېرگەدا باسى دەكەين.

تەو ەرى سىيەم: مەۋقناسىي، لە شەش بېرگەدا باسى دەكەين.

تەو ەرى چوارەم: دونىاو دۋارۋۇناسىي، لە ھەوت بېرگەدا باسى دەكەين.

كەواتە: $(۳۲ = ۷ + ۶ + ۸ + ۱۱)$ بېرگە.

تەوھرى يەكەم: خواناسى:

لەو كىتەبەدا باسماڭن كىرەك (بووناسىي)، خەلكى دىكە وشەي: (دىنابىنىي)، ياخود (جىهانىيى) بۆ بەكارهيتاوه، بەلام من ئەوهم پى ھەلەيەو پىم وایە وشەي (بووناسىي) پىك و راست و پر بە پىستە، ھەم لەگەل وشە عەرەبىيەكەي دا: (علم الوجود) يان (معرفة الوجود) كە تەرجمەي (ontolo-gy) يە، چونكە (جىهان) و (دونىا) مەبەست پىيان ئەو بوونەوەرە بەرھەستەي تىستايە كە دەبىرتى، لەو سنوورە بەدواو، دەلالەت لەسەر ھىچى دىكە ناكات، بەلام بووناسىي، ياخود: بوونزانيي، زانيى بوون (وجود)، ھەم خواي پەرورەدگار دەگرىتەو، كە خاوەنى بوونەو، خاوەنى بوونىكى سەرەخو خودىيە، ھەم بەدەيتراوەكانى خواش دەگرىتەو، ديسان ھەم تىستا دەگرىتەو كە دنایە، ھەم قۇناغەكانى دىكەي ژيان كە قۇناغى بەرزەخ و پۇژى دوايە، دەگرىتەو، ھەرورەھا ھەم بىنراوەكان و بەرھەستەكان دەگرىتەو، ھەم شتە نابەرھەستەكانىش دەگرىتەو.

تەوھرى يەكەم: خواناسىي تىمە لە يازدە (١١) برگەدا باسى خواناسىي دەكەين، بەلام زۆر بە پوختىرەو:

برگەي يەكەم: خوا تاكە بەدەيتنەرو خاوەن و پەرورەدگارەو، ئەو گەرەتەين راستىي خواپسكە لەدەررونى مەزنىرەو، مەزنىرەو ھەقىقەتى عەقلىيە: دەتوانىن زۆر بەلگان لەسەر ئەو بىننەو، كە ناسىنى خوا وەك بەدەيتنەرو خاوەن و پەرورەدگار، گەرەتەين راستىي زگماك و خواپسكە لەدەررونى مەزنىرەو، مەزنىرەو ھەقىقەتى عەقلىيە:

(١) - بەلگەي يەكەم: ئەو پىنچ ئايەتەي سەرەتاي سوره تى (العلق)ن، كە خوا دەفرەموى: ﴿أَفَرَأَى بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٥﴾

ئەمە بەلگەیه لەسەر خواپسك بوون و زگماك بوونی ناسینی خوا، لە ناخ و جەوھەری مڕۆفدا، چ لە دەروونیدا، چ لە عەقڵیدا، بەبەلگەیی ئەوێ خوا ی پەرورەدگار یەكسەر پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوێنێ و دەفەرموێ: بخوێنە! بەناوی ئەو پەرورەدگارەت كە هەموو شتیکی بەدیھێناوە، ئنجا دوایی لەنیو هەموو شتەکاندا دروستکردنی مڕۆف دیاریی دەكات، ئەو زاتە ی ئینسانی لە خوێنپارە دروست کردووە، بخوێنەو پەرورەدگار ت هەرە بەخشەرە، بەقەلەم مڕۆفی فێری شتێك کردووە كە نەزانێو.

كەواتە: ئەمە لێی وەرەگیرێ كە برابووون بە بوونی خوا ی پەرورەدگار، بەبەدیھێنەرایەتی خوا، خاوەندارییەتی، پەرورەدگارییەتی، شتیکی سرووشتیە لە خواپسکی مڕۆفداو، عەقڵی سەلیمیش زۆر بە سێنایی خوا دەناسێ.

٢- بەلگەیه کی دیکە لەو بارەو ئەو ئایەتە موبارەكەیه كە خوا ی پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾﴾
الأعراف، واتە: یاد بکەووە کاتێک پەرورەدگار ت لە وەچە ی ئادەم لە پشتیان وەچە کە یانی وەرگرت و لەسەر خۆیانی کردن بە شاھید، (فەرمووی): ئایا پەرورەدگار تەم نێم؟ گوێتان: بێ، شاھەتییەمان دا، [بۆیەش ئەو شاھەتییەمان لێوەرگرتن] تاكو پۆژی قیامەت نەلێن: ئێمە لەمە بێناگابووین.

ئەمەش وێنا کردنی ناسینی خوا یە لە عەقڵی مڕۆفەکاندا، واتە: لە عەقڵی سەلیمی مڕۆفەکاندا.

٣- بەلگەیه کی دیکە لەو بارەو ئەوێهە کە خوا ی پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾﴾ الروم. واتە: پڕوی

خَوْتُ رَيْك و راست بکه بهرانبهر به ثابین به پاکیی، ئەو خوارسکهی خوا خەلکی له‌سه‌ر
رسکاندوه، گۆران نیه بۆ دروستکراوی خوا، تا ئەوه‌یه ثابینی رێک و راست، به‌لام زۆربه‌ی
خەلکی نازانن.

که‌واته: فیت‌هت و شه‌ریعت دوو‌پرووی دراوێکن.

٤- به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ش له‌و باره‌وه ئەو ثابته موباره‌که‌یه، که خوای په‌روه‌ردگار
ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَتْ رَسُولُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكُّ فَأَطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝١٠﴾
إبراهیم، واته: پێغه‌مبه‌ره‌کانیان گوتیان: ئایا له‌ بوونی خوادا دوو‌دایی هه‌یه، به‌دییه‌نه‌ری
ئاسمانه‌کان و زه‌وی؟!

پێغه‌مبه‌ران سه‌لامی خوایان لێی هه‌موویان له‌و خاله‌وه ده‌ستیان پێ‌کردوه،
که ناسینی خواو په‌یپ‌بردنی خوا، شتیکی خوارسکه‌و له‌ زگماکی مرو‌فدا هه‌یه‌و،
شتیکه‌ عه‌قلی سه‌لیم راسته‌وخۆ په‌ی پێ ده‌بات.

برگه‌ی دووه‌م: خوای په‌روه‌ردگار پاکه‌ له‌هه‌موو که‌م و کو‌ریه‌که‌ و، تێرو ته‌واویی
په‌های هه‌یه‌و، هه‌موو دروستکراوه‌کان خوا به‌پاک ده‌گرن و ستایشی ده‌که‌ن:

له‌زۆر ثابته‌دا ئەم راستیه‌ مه‌زنه‌ش، که چه‌ند راستیه‌کی گرتونه‌ خۆی،
دروشه‌ی‌ناوه‌ته‌وه، بۆ وێنه: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١١﴾ التغابن، واته: هه‌رچی له
ئاسمانه‌کان و هه‌رچی له‌ زه‌ویدا هه‌یه، خوا به‌پاک ده‌گرێ، ده‌سته‌لات و حوکم‌پایی
هه‌ر هی ئەوه، ستایش هه‌ر بۆ ئەوه‌و، ئەو له‌سه‌ر هه‌موو شتی که‌ به‌توانایه.

برگه‌ی سێهه‌م: خوای په‌روه‌ردگار خاوه‌نی هه‌موو ناوه‌ هه‌ره‌ چاکه‌کانه‌و،
خاوه‌نی تێک‌پرای سیفه‌ته‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌کانه‌:

١- خوای به‌رزی مه‌زن له‌ سوو‌رده‌تی (الأعراف) ثابته‌تی (١٨٠) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿١٨﴾ الأعراف، واتە: خوا ناوھەرە چاکەکانی ھەن، ئنجا بەس بەو ناوھ چاکانە ی لێی بپارێتەوھو واز لەوانە بێنن کە لادان دەکەن لە ناوھکانیدا، ئەوانە لەسەر ئەوھ دەیکەن سزایان دەدرێتەوھ.

﴿٢﴾ - لە سوورەتی (الإسراء) ئایەتی (١١٠) دا خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ﴿١١٠﴾، واتە: بڵی: لە خوا بپارێتەوھ، یان لە بەبەزەیی (الرحمن) بەھەر ناویک لێی بپارێتەوھ، ئەو ناوھ ھەرە چاکەکانی ھەن.

﴿٣﴾ - لە سوورەتی (طه) ئایەتی (٨) دا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ﴿٨﴾، واتە: خوا بێجگە لەو ھیچ پەرستراویک نیە، ناوھ ھەرە چاکەکانی ھەن.

﴿٤﴾ - پێغەمبەری خواش ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ} (أخرجه البخاري: ٢٥٨٥). واتە: خوا ئەوھدو نو ناوی ھەن، ھەرکەسێک بپازمێرێ، (واتە: بە تێگەشتن و کاریپکردنەوھ) دەچێتە بەھەشت.

بێگومان ناوھکانی خوا لەو ئەوھدو نوێش زیاترن و سێفەتەچاکەکانی خوا بێسنوورن، وەك لەم فەرمايشتهی پێغەمبەری خواوھ ﷺ دەرئەکەوێ:

{اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أُنْزَلَتْهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي} (أخرجه أحمد: ٤٣١٨، قال الهيثمي ١٣٦٠/١٠): رجاله رجال الصحيح غير أبي سلمة الجهني، وقد وثقه ابن حبان. وابن أبي شيبة: ٢٩٣١٨، والطبراني: ١٠٣٥٢، والحاكم: ١٨٧٧، وقال: صحيح على شرط مسلم، وصححه الألباني).

واتە: ئەھێ خوايە! لێت دەپارێمەوھ، داوات لێدەکەم بە ھەر ناویک کە تۆ ھەتە، خۆت پێ ناوناوھ، یان لە کتێبەکەتدا داتبەزاندوھ، یان بە یەکیک لە دروستکراوھکانی خۆت فیڕکردوھ، یاخود لە زانیاریی پەنھان لەلای خۆت

هه لئگرتوه، که قورئان بکهیه به هاری دلم و، پروناکیی سینهم و، لابه ری خهم و په ژاره م و، نه هیله ری دلته نگیم.

برگهی چواره م: خوی تاک و پاک وهک هیچ کام له دروستکراوه کانی ناچی و، هیچ کام له دروستکراوه کانیشی وهک وی ناچن، له هیچ شتیکدا:

(١) - خوی په روهدگار له ئایه تی ژماره (١١) ی سوورته تی (الشوری) دا ده فه رموی: ﴿فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذَرُكُمْ فِيهِ لَئِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ شَكٌّ مِنْهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١١)، واته: خوا به دیپینه ری ئاسمانه کان و زهوییه، له خوئان هاوسه ری بو هیناونه دی، هه روها ئازه له کانیشی به جووت خولقاندوون، هیچ شتیک وهک خوا نیه، خوا بیسه ری بینه ره.

(٢) - دیسان له سوورته تی (طه) ئایه تی (١١٠) دا خوی تاک و پاک ده فه رموی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾ (١١٠)، واته: ئهو (خوا) ئه وهی له پیشیانه وه یه وهی له دواپانه وه (یاخود پابردوو یان و داهاتوو یان) ده زانی، زانیاری ئه وان ناتوانی ده وری خوا بدات.

واته: ناتوانی پهی به چیه و ماهیه تی خوا ببات، نهک پهی به بوونی خوا، نه بات، چونکه پهی به بوونی خوا ده بردری و، فیتیه و عه قلی ئینسان بو خوا تینوون، به لام حه قیه تی خوا، چیه ته که ی، چونه؟ بیگومان له سه رووی ئه وه وهیه مروف بیزانی.

مروف تا کو ئیستا چیه تی ماده ده نازانی، هه رته وه نده ده زانی یه که ی دروست بوونی ماده ده، خشتی یه که می بریتیه له گه ردیله، ئه توم (atom)، زه پره، گه ردیله ش له سی پیکهاته ی سه ره کی پیکهاته وه:

یهک: نیوک، که له پروتون (Proton) و نیوترون (Neutron) پیک دی و بارگه یه کی موجبی هه یه.

دوو: ئه لیکتروون، (Electron) به ده وری ئیوکدا ده خو لیتته وه و بارگه یه کی سالیبی هه یه.

بەلام تا ئىستا كەس نەك گەردىلەى نەبىنىو، بەلكو مۆلكۆلېشى نەبىنىو، مۆلكۆل (molcol) گەردى پى دەلېن، تاكو ئىستا ئەوئەش ھەر نەبىزاو، كە ھەر مۆلكۆلېك لە مليۇنان گەردىلە پىك دى، لە حالېكدا كە بە مىكروئىسكوبى ئەلىكترۇنىش ھەر گەردىش نەبىزاو، كە زىاتر لە (۶۰۰۰۰) جار شت گەورە دەكات.

ھەرۈھە تاكو ئىستا رۈوحەكەى خۆى كە لە نىوان دوو تەنىشتەكانىدايە، نازاننى، دەزاننى ھەيە، بەلام چىيەتەكەى نازاننى، ئەدى چۆن خوا براننى؟ مرؤف تاكو ئىستا ھىزى كېشندەى زەوى نازاننى چۆنە، دەزاننى گەردوون بە ھىزى كېشندەو ۋەستاو، ھەرۈھە ئەلىكترۇن و ئېوكەكان، بەھىزى كەھرۇموگناتىسىي، بەلام تاكو ئىستا چىيەتەكەيان نازاننى و بەس شوئەنەوارەكانىان دەبىنى.

برگەى پىنجەم: ھىچ شىك و ھىچ كەس ھىچ جورە نىسبەتېكى لەگەل خوادا نىەو، ھىچ پەيۋەندىيەكى بەخواو ەيە، مەگەر پەيۋەندىيە دروستكراو، لەگەل بەدەپئەردا:

خوای پەرۋەردگار لە زۆر شوئىنى قورئان دا ئەم راستىيەى راگەياندو، بۆ وئە:

(۱) - خوا لە سوورەتى (مىرىم) ئايەتى (۹۳) دەفەرمۇي: ﴿إِنْ كُنْ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا عَاقِبَةُ الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾، واتە: ھىچكەس نىە لە ئاسمانەكان و زەويدا، مەگەر بە بەندايەتېى دئە لای (خوای) بە بەزەيى.

كەواتە: ھەموو ئەوانەى جورېك لە خۇپالدانە لای خويان داھىئاو، ۋەك جوولەكەكان و نەصرانىيەكان، كە گوتوويانە: ئىمە دۆست و نىكى خويان: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ عَنْ أَبِيْنَا اللَّهُ وَأَجَبْتُوهُ﴾، المائدة، جوولەكەو نەصرانىيەكان گوتيان: ئىمە كورانى خواو خۆشەويستانى ئەوين.

لەراستىيدا جگە لە ئەفسانەو شت ھەلەبەستن بەناوى خواو، ھىچ بنەمايەكى دىكەيان نىە بۆ ئەو قسەيان، بۆيەش خوای پەرۋەردگار لەھەمان ئايەتدا

بەرپەرچیان دەداتەووە دەفەرموێ: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِشُرِّمَنْ خَلَقَ ۝۱۸﴾ المائدة، واتە: بۆی: ئەدی بۆچی خوا بەهۆی گوناھە کانتانەووە سزاتان دەدات! بەلکو تێوەش ھەر مەزۆفیکن وەك ئەو مەزۆفانە (خوا) دروستیکردوون.

برگەى شەشەم: خوا بەلادەستە بەسەر دروستکراوەکانى خۆیدا، بەسەر ھەموو شتیکدا بەتوانایە، ھەرچی بێھەوى دیکات و، بەھەموو شتیک زاناو شارەزایە:

لەزۆر لە ئایەتەکانى قورئاندا، ئەم راستییانە درەوشێرانەووە بۆ وینە:

(۱)- لە سوورەتى (آل عمران) دا خۆى پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸﴾، واتە: ھوكمپرانى ئاسمانەكان و زەوى ھى خوايەو خوا لەسەر ھەموو شتیک بە توانایە.

(۲)- لە سوورەتى (فاطر) دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۳۸﴾، بە دنیایی خوا زانای نھینی ئاسمانەكان و زەویەو، بە نھینی سینەكان و دڵ و دەروونەكانیش ئاگادارە.

برگەى ھەتەم: خۆى بەرزو مەزن ھەمیشە ژیاوى سەرپەرشتیارەو، دروستکراوەکانى خۆى بەردەوام لە ژێر ڕکێف و کۆنترۆلى خۆیدا دەھێڵتەووە، تەنانەت چاوترووکانیک لە دروستکراوەکانى خۆى بێئاگانەو، خوا نە ماندووئیتى نە خەو، پێى تێ نایەن:

ھەلبەتە ئەم برگەى تێستا بۆتە شتیکى ڕوون و ئاشکرا، بەلام کاتى خۆى بەشەر وای نەزانیووە، بەلکو وەك لەشونى تايبەتدا باسما کردووە، بەتایبەت لە مەوسووعەى ئیمان و ئیحاد: (درەوشاوەی ئیسلام و پوچەلی ئیحاد لەبەر تیشکی زگمەك و عەقڵ و زانست و وەحیی دا) گەرەترین فەیلەسووفەکانى یۆنان، پێیان وابوووە خوا ئەم گەردوونەى دروستکردووە، وەك سەعات چوون

قورمیش دەكرى، قورمیشى كردهو به رهه لداى كردهو لتيگه راوه! به لام خواى كاربه جى پوونى كردوته وهو رايگه ياندوه كه سه رپه رشتى دروستكراوه كانى خوى دهكات و ناگاي لتيانه، چاوديريان دهكات و تاو به تاو ناگاي له وردو درشتيانه:

(۱) - له سورپه تى (المؤمنون) دا، ده فهرموى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنْ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ (۱۷)، واته: له سه رووتانه وه، كهوت چينمان، يان كهوت پيمان خولقاندوون و، تيمه له دروستكراوه كانى خومان بيتاگانين.

(۲) - ههروه ها له سورپه تى (الرحمن) دا ده فهرموى: ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (۲۱)، ههركهس له تاسمانه كان و زهويدا ههيه داواى لى دهكات، لههه موو كاتاندا نهو كارىكى ههيه.

واته: خواى پاك و تاك هههيشه ناگاي له دروستكراوه كانى خويه تى، وشه ي (يوم) كه ده فهرموى: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (۲۹)، به پى باوى تيمه بيست و چوار (۲۴) سه عاته، دابهش ده بى بو (۲۴) يه كه كه پييان ده گوترى: سه عات، به لام پووزى تيمه له نه نجامى خولانه وهى زهوى به ده روى خوى له به رانه ر خوردا پهيدا ده بى، نيوهى شهوو نيوهى پووز، به شيويه كى هاوكويى دوازه سه عات شهو، دوازه سه عات پووز، به لام بيگومان له نه سالى زمانى عه ربه ييدا وشه ي (يوم) واته: (مُدَّةٌ مِنَ الزَّمَانِ أَيْ مُدَّةٌ كَانَتْ) ماوه يه كه له كات، هه رچه نديكى بى، كهه بيت، ياخود زوربيت.

برگه ي هه شته م: دروستكراوه كان بو ويستى خواو ياساى خوا ملكه چن، هيج دروستكراوىك به نه نده ازى سه ره نه نگوستيك، به لكو به قه ده ر موويك، لاملى ناكات لهو ياسايانه ي خوا بو داناون و ناتوانن له ژير پكفى ويستى خوا بچه ده ر:

بهس نهو ئابه ته ي سورپه تى (الحج) به به لگه بيتينه وه، به سه بو نه وه، خوا ده فهرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَللّٰهُ فَعَلَّ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ ، واته: تايا نايینی چوَن
 هه رکهس له ئاسمانه کان و زهویدا ههیه، کړنووش بو خوا دهبات، ههروه ها
 خوړو مانگ و نه ستیره کان و چیا په کان و دارو دره خت و ژيانداران و زوړیک
 له خه لکیش، زوړیکیش سزایان له سه ر پتویست بووه، هه رکه سیکیش خوا
 (به هوئی کوفرو لادانیه وه) سووک و ریسوای بکات، نه وکات هیچ ریزگریکی
 نای، به د نایای خوا هه رچی بیهوئی ده بکات.

برگه‌ی نۆیه‌م: خوا چەند یاسایه‌کی داناون بۆ دروستکراوه‌کانی خوۆ، به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا جییه‌ی جۆ ده‌بن، به‌لام وایه‌ خواى بالاده‌ست نه‌توانی له‌و یاسایانه‌ ده‌رباز بێ:

۱- خَوای زاناو توانا ده‌فرموی: ﴿فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ﴾ البروج، واته: نه‌نجامده‌ری ههرشتکه بیهوی.

(۲) - ههروه‌ها له سووپه‌تی (الحج)دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ واته: بێگومان خوا هه‌رحی به‌وێ ئه‌نجامی ده‌دا.

۳- ههروهه ها له سووپه تی (المائدة) دا، دهفه رموی: **إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ** ۱، واته: به دنیایهوه خوا چۆنی بوی وایر بار ده دات.

٤- ههروهه ها له سووره تی (الرعد) دا دهفه رموی: **وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ** (41) واته: خوا بپار ده داو ههچکهس ناتوانی به دوایدا بچی (پریاره کهو حوکه مه کی هه لویه شتنبته وه).

۵- دیسان له سووړه تی (الأنبياء) دا ده فرموی: **لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُمْلِكُونَ**، واته: نهو لپې ناپرسې لهوې ده یکتا و نهوان لیان ده پسرېتهوه.

چونکه خواي په روږدگار هه چي دهيكات له سهر ښاغهي تهوپهري زانياري و نه بهري حيكمت و نهوپهري مېهره بانيه، سيفه ته كاني خوا هه موويان

لەوپەردان، بۆیە شتێکی بێجێ ناکات شایستە ی ئەوەی لێی بپرسێتەو، بەلام بێگومان هەركاتێك وستی یاسایەکانی خۆی پادەگرێ، هەرودەك چۆن یاسای سووتاندنی ناگری پادەگر لەسەر ئیبراھیم كە خستیانە نیو ناگرەو: ﴿قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ﴾ (۲۸) ﴿الْاَنْبِيَاء﴾ گوتمان: ئەي ناگر! ساردبەو سەلامەتیش بە لەسەر ئیبراھیم.

برگە ی دەیهەم: خوای پەرودەگار لەسەر ووی دروستکراوەکانیەتی خۆیەتی، بەوشیوەیە ی بۆ خوا شایستە، چونکە هیچ شتێك وەك خوا نیە.

خوای پەرودەگار لەزۆر ئایەتدا، ئەو راستییە ی روونکردۆتەو:

(۱)- لە سوورەتی (الزخرف) دا دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ (۸۱) واته: ئەو لە ئاسمان دا پەرستراوە و لە زەویشدا پەرستراوە و، ئەو کارزانی زانایە.

(۲)- لە سوورەتی (النساء) دا دەفەر موی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ (۱۳) واته: خوا دەورە دەری هەموو شتێك.

بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دەفەر موی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱) الشوری، واته: هیچ شتێك وەك خوا نیە.

هەربۆیە زانایان وەك بنەمایەك دایانناوە دەلێن: (اللَّهُ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَاقٍ عَنْ خَلْقِهِ) خوا لەسەر عەرشێ خۆیەتی (بەو شێوەیە ی بۆ خوا شایستە) بەلام لەدەرەوێ چوار چۆیە دروستکراوەکانیەتی.

دروستکراوەکان مەحکوومی کات و شوێن، شوێن بریتیە لە درێژبوونەوێ ماددەو، کاتیش بریتیە لە جوولانی ماددە، خوای پەرودەگار لەدەرەوێ جوغزی کات و شوێنە.

برگه‌ی یازده‌ییم و کوّتایی: خوای په‌روه‌ردگار یه‌که‌مین‌ه و دوا‌هه‌مین‌ه، ناشکراو

په‌نه‌انه:

له سووره‌تی (الحدید) نایه‌تی ژماره (۳) دا ده‌فهرموّی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، واته: خوا یه‌که‌مه (به‌بی سهره‌تاو ده‌ستپیکردن) و دوا‌هه‌مین‌ه (به‌بی نه‌وه‌ی کوّتایی بی) و، ناشکرایه (به‌بی نه‌وه‌ی بیینی) و په‌نه‌انه (بی نه‌وه‌ی نکوولیی لی بکری) و، تهو به‌هه‌موو شتیک زانایه. زانایان ده‌لین: خوا که ده‌فهرموّی: ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ الحدید، ناشکرایه و په‌نه‌انه، واته: ناشکرایه بو که‌سیک به‌چاوی عه‌قل و دل و فیت‌ه‌ت بوّی بگه‌ری و ده‌بیینی، به‌لام په‌نه‌انه بو که‌سیک بیه‌وئی به‌چاوی سهر بوّی بگه‌ری، به‌دلناییه‌وه نایینی.

ته‌مه ته‌وه‌ری یه‌که‌م به‌نسبه‌ت خواناسیه‌وه.

هه‌لبه‌ته نه‌گه‌ر تیمه وه‌ک له‌و یازده برگه‌یه‌دا هاتوه، تاوا خوا بناسین، به‌پاست و دروستیی خوا بناسین، نه‌وکاته مامه‌له‌یه‌کی پاست و دروستیشی له‌گه‌لدا ده‌که‌ین، دیاره خوای په‌روه‌ردگار تاوا خوئی به‌تیمه ناساندوه، وه‌ک به‌دیپنه‌رو په‌روه‌ردگارو، خاوه‌ن و، مشوورخوړو سهرپه‌رشتیاری هه‌موو ته‌و دروستکراوانه‌ی تیمه به‌شیکی که‌میان لی ده‌بینین، به‌لام زوړبه‌ی هه‌ره زوړیان نابینین، نه‌وه‌ی خوا هه‌والی پینه‌دابین و ناشیانزانین.

تەۋەرى دوۋەم: گەردوونناسىيى

خوای پەرۋەردگار گەردوونى بەھەق دروستکردوۋە، ھەموو شتېكىشى بەۋپەرى
رېك و پېكىي و وردەكارىي بەدېھتئاۋە:

لە ھەشت بېگەدا باسى گەردوونناسىي دەكەين:

بېگەي يەكەم: دروستكراۋەكان لە بچوۋكترىنيانەۋە تاكو گەۋرەترىنيان،
ھەموويان دروستكراۋى خوان، بەبى ھەلاۋاردن، خوای بەدېھتەر ھەموويانى
بەدېھتئاۋەو خاۋەن و مشوورخۆرى ھەموو شتېكە:

بچوۋكترىن شت تاكو ئېستا كە بو زانست ئاشكرا بوۋە، گەردىلەيە، بە عەرەبىي
(ذرة) بە ئىنگىلىزىي (ئەتوم - atom) ى پى دەگوترى، ديارە ئەۋىش بچوۋكترىن
شت نىە، بەلكو لە سى پېكھاتەي سەرەگىي پېكھاتەۋە، كە برىتىن لە: (پروتون
و نيوترون ۋەك ئىوك، ئەلىكترون كە بەدەۋرىاندا دەخولتەۋە)، بەلكو ئېستا
دەرگەۋتوۋە ئەۋانىش بە تايەت ھەركام لە ئەلىكترون و نيوترون، لە پېكھاتەي
بچوۋكترى پېكھاتوۋن و پىيان دەگوترى: كۋاركەكان (الكواركات)، بەلام ھەرچون بى
گەردىلە بە خشتى يەكەمى ماددە دادەنرى، ئنجا ھەر لە گەردىلەۋە بگرە، كە
ۋەك گوتم: بە بچوۋكترىن شتى كە خوا دروستىكردوۋە، دادەنرى، ئەگەرنا لەۋىش
بچوۋكترى ھەيە، تاكو كەھكەشانەكان و گەلەكەھكەشانەكان، كەھكەشانەكەي
ئېمە بە مەزەندە دوۋسەد (۲۰۰) مىليار ئەستېرەي تېدايەۋ. ھەندىك دەلېن:
يەك تىرلىۋن، ھەزار مىليار (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ئەستېرە، ھەرۋەھا بو ژمارەي
كە ھەكەشانەكانىش زانايان دەلېن: تاكو ئېستا ئەۋەي كەۋتۆتە بەرچاۋى
تەلىسكۆبەكان بەيەك تىرلىۋن كەھكەشان، يان بەلای كەمەۋە بە دوۋسەد
مىليار كەھكەشان مەزەندە دەكرى، ئنجا ھەموو ئەمانە لە گچكەترىنيانەۋە تاكو
گەۋرەترىنيان، بېگومان خوا بەھەق دروستىكردوۋن، ھەمووشيان بەدېھتئاۋى
خوان و خوا سەرپەرشتىيان دەكات.

بېرگەى دووھەم: سەرەتای دروستکراوہکانی خوا بۆ ئیمہ نہ زانراوہ، وہك كۆتایان و جگہ لەوہی خواى کاربەجى بۆى باسکردووين، هېچى دیکەى لى نازانين:

خوا لە سوورەتى (الكهف) ئايەتى (۵۱) دا دەفەرموى: ﴿مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ﴾، واتە: دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوى و هى خوشيانم پيشان نہ داون، چونکہ ﴿مَا أَشْهَدُكُمْ﴾ دوو واتای هەن:
 أ- (أَيَّ مَا جَعَلْتُمْ شَاهِدِينَ) واتە: نہ مکردوونہ شايدە دو بينەر.

ب- (مَا أَحْضَرْتُمْ) ئامادەم نہ کردوون، لەوکاتەدا.

ئىجا ئەم گەردوونەى ئىستای ئیمہ کہ بە پىتى نوێترين بىردۆزە، کہ بریتىہ لە بىردۆزەى: (تەقینەوہى مەزن bigbang) سێزدە تاكو چواردە ملیار ھەوتسەد ھەشتسەد ملیۆن سأل لە مەوبەر ئەو تەقینەوہیہ پرویداوہو، تەنکی یەكجار بچووک بەناوى (سینگۆلاریتى sungolarety) واتە: تاكى گەردوونى، یاخود ھێلکەى گەردوونى، یان تۆوى گەردوونى، کہ زۆر زۆر لە ئەلیکترۆنیش بچووکتر بووہو لەوپەرێ گەرمییدا بووہ، ئەو تەنہ گچکەىہ تەقیوہ تەوہو سەرەنجام ئەم گەردوونەى ئیمہ لەوہوہ ھاتوہ، بێگومانیش جگہ لەوہى خواى پەنھانزان لەبارەى سەرەتاو کۆتایى گەردوونەوہ بۆى باسکردووين، زانیاریى نہ ئاگای لە سەرەتا ھەيە، نہ ئاگای لە کۆتایى ھەيە، بەلام دەتوانى باسى ئیستا بکات، ئەویش زیاتر بەمەزەندە.

بېرگەى سێھەم: دروستکراوہکان ھەیانہ بەرھەست و بینراوہو، ھەشیانہ نابەرھەستەو نہ بینراو شێردراوہیہ:

ئەمەش لە زۆر شوێنى قورئاندا ھاتوہ، بۆ وێنہ:

١- لە سوورەتى (الحاقة) دا خواى پەنھانزان دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقِيمُ يَمًا يُبْصِرُونَ﴾ (۳۸) وَمَا لَا يُبْصِرُونَ (۳۹)، واتە: وانہ! سوێند دەخۆم بەوہى دەبینن و، بەوہش کہ نایبینن.

(۲) - ھەرۋەھا خۋای پەرۋەردگار لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفەر مۆى: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، واتە: (خو) زانای پەنھان و ئاشکرايە.

کەواتە: دروستکراوەکان ھەر ئەوەندە نین کە دەبیرن و بەرھەستن، بەلکو زۆر زۆر زیاتر لەوانەى بەرھەستن، نابەرھەستن و، زۆر زۆر زیاتر لەوانەى دەبیرن، نابیرن.

برگەى چوارەم: خۋای پەرۋەردگار ھەموو دروستکراوەکانى بەھەق دروستکردوون و بە ھیکمەت و تەرازوو:

ئەمیش لە گەلێک لە ئایەتەکانى قورئاندا خۋای کاربەجى ئەو راستییەى خستۆتە روو، بۆ وێنە:

(۱) - لە سوورەتى (الجماعية) دا دەفەر مۆى: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، واتە: خو ئاسمانەکان و زەوى بەھەق ھێوانە دى و، بۆ ئەوەى ھەر ئەفسێک سزاو پاداشت بەدیتەووەو ستەمیشیان لى ناکرێ.

(۲) - لە سوورەتى (الروم) دا خۋای بەرزو مەزن دەفەر مۆى: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ﴾ (۸) الروم، واتە: ئایا لە دلى خۆياندا بیران نەکردۆتەو، لەبەر خۆیانەوہ پانەماون، کە خو ئاسمان و زەوى و ئەوەى نىوانیانى بەھەق نەبى و بۆ کاتێكى دیاریکراو نەبى دروستنەکردوون، بەدلىبای زۆرێک لە خەلکیش بەدیدارى خو بپێروان.

برگەى پێنجەم: وەك چۆن دروستکراوەکان بەگشتى بە ھیکمەت بەھەق دروستکراون، ئەویش ئەوەیە کە مەرووف و جند تاقییکرێنەو، ھەرکام لە دروستکراوەکانیش بەھەق و ھیکمەت و وردەکاریى و بەباشترین شێوہ دروستکراون:

خوای بى وىنە لە چەند شوئىنكى قورئان دا ئەو راستىيەى بەيان کردو، بۆ وىنە:

(۱) - لە سوورەتى (السجدة) دا خوا دەفەرمۆي: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ﴾، واتە: خوا ھەر شتىكى دروست کردو، بەباشترین شىو ە دروستیکردو، دروستکردنى مروڤىشى لە قورئو ە دەست پیکردو. واتە: يەكەمین دوو مروڤ كە ئادەم و ھاوسەرەكەى ھەووان.

(۲) - ھەروەھا لە سوورەتى (النمل) دا، خوا دەفەرمۆي: ﴿صُنِعَ اللَّهُ لِدَايَةِ أَنْفَنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾، واتە: ئەو ە دروستکراوى خوايە كە ھەموو شتىكى بە باشترین شىو ە ھىناو ە تە دى، بە دلىيائى ئەو شارەزائى ئەو ە كە دەيەكەن.

بەرگەى شەشەم: خوا ئەو دروستکراوانەى ھەموو ھىناو ە دى، بەمەبەستى ئەو ەى مروڤيان تيدا تاقى بکرتەو ە، دوایى سزاو پاداشت بدرتەو ە:

ئەمىش لەزۆر شوين لە ئايەتەکانى قورئاندا خراو ە تە روو، بۆ وىنە:

لە سوورەتى (ھود) دا دەفەرمۆي: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، واتە: ئەو (خوا) ئەو كەسەيە ئاسمانەكان و زەوى بە شەش رۆژ (واتە: بە شەش قوناغ) ھىناو ە دى و عەرشەكەى لەسەر ئاو بوو لەو كاتەدا، تاكو تاقيتان بکاتو ە، كامەتان كردهو ەى چاکترە!

كەواتە: ئەم گەردوونە ھەمووى تاقىگەيەكە بۆ مروڤ، ھەمووى ھۆلىكى تاقىکردنەو ەيە مروڤ و جندى تيدا تاقى دەكرتەو ە.

بەرگەى ھەوتەم: ئەو دروستکراوانە ھەموويان سەرەتايەکیان ھەيە لەوئو ە دەستیان پیکردو ە، کوئايەکیشیان ھەيە، لەوئى کوئايان پيدى، بەلام نەسەرەتايەكە تاكو ئیستا كەس دەيزانى، نەکوئايەكەش:

خوای بهرز له باره‌ی کۆتایی دروستکراوه‌کانه‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفُهَا إِلَّا هُوَ ۚ﴾ (۱۷) ﴿الْأَعْرَافُ، لَيْتَ دَه‌پرسن ناخیر زه‌مان (کۆتایی گه‌ردوون) له‌نگه‌رگرته‌که‌ی که‌یه؟ بَلَى: زانیاریی ته‌وه ته‌نیا له‌لای په‌روه‌ردگارمه، خوئی نه‌بی که‌س ده‌ری ناخات.

پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ له‌و فه‌رمووده‌یه‌دا که به فه‌رمووده‌ی جبریل ناسراوه، کاتیک جبریل لیتی ده‌پرسی: {مَتَى السَّاعَةُ؟} ناخیر زه‌مان که‌یه؟ ده‌فه‌رموئ: {مَا الْمُسْتَوْلُ عَلَيْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ} پرسیارلیکراو له‌باره‌یه‌وه زاناتر نه‌له پرسیارکه‌ر^(۱).

برگه‌ی هه‌شته‌م و کۆتایی: پینج راستیی مه‌زن له‌باره‌ی گه‌ردوونه‌وه له‌قوڤاندا:

راستی یه‌که‌م: پیکهاته‌کانی دروستکراوه‌کانی خوا، جهوت شتی سه‌ره‌کین: که بریتین له:

۱- دروستکراوی یه‌که‌م: عه‌رش، باره‌گا، ته‌ختی خوا، وه‌ك بُو خوا شایسته‌یه که دروستکراویکی خوا به‌و کیشی هه‌یه، به‌به‌لکه‌ی ته‌و فه‌رمایسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رموئ: {سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزَنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ^(۲)} (زنه‌ عرشه) واته: کیشی عه‌رشه‌که‌ی.

۲- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْ ثَمَرَةٍ شَجَرَةٍ ۖ﴾ (۱۷) ﴿الْحَاقَّةُ، له‌و پۆژه‌دا (واته: له‌ پۆژی قیامه‌تدا) هه‌شت عه‌رشی خوا هه‌لده‌گرن.

دروستکراوی دووه‌م: (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى): دره‌ختی کۆتایی، که خوای خاوه‌ن له سووره‌تی (النجم) دا باسی کردوه: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۖ﴾ (۱۳) ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (۱۴) ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْأَوَّلَىٰ﴾ (۱۵) .

(۱) أخرجه أحمد: ۹۹۹۷، والبخاري: ۵۰، ومسلم: ۱۰، وابن ماجه: ۴۰۴۴.

(۲) أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۳۹۵، ومسلم: ۲۷۲۶، وأبو داود: ۱۵۰۳، وابن ماجه: ۲۸۰۸.

۳- دروستکراوی سییه: (سبع سَمَوات): جهوت ناسمانه کان.

۴- دروستکراوی: چوارم زهوی.

۵- دروستکراوی پییجه: نهوهی ده که ویتنه نیوان زهوی و ناسمانه کانه وه.

که خوی بی هاوتا نهو سییهی پیکه وه باسکردوون: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (۲۸) ق.

۶- دروستکراوی شه شه: بهه شت.

۷- دروستکراوی جهوته: دوزه خ.

دیاره هه موو نه مانه له نایه ته کانی قورئاندا باسکراون، بۆ وینه:

۱- له باره ی عه پشه وه ده فره موئ: ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ (۷) هود.

۲- له باره ی دره ختی کو تاییه وه ده فره موئ: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۳) عِنْدَ سِدْرَةِ
الْمُنْتَنِ ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (۱۵) النجم.

۳- له باره ی ناسمانه کان و زهوی و نهوهی نیوانیا نه وه، ده فره موئ: ﴿أَوَلَمْ يَنْفَكُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَعًّى﴾ (۸) الروم.

۴- له باره ی بهه شته وه، ده فره موئ: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفَرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۱۳) آل عمران.

۵- له باره ی دوزه خه وه، ده فره موئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ (۷۱) الزمر.

بۆیهش عه پشمان له پیشه وه باس کرد، چونکه له سه رووی هه موو
دروستکراوه کانه وه یه، دوزه خیشمان له کو تاییه وه باس کرد، چونکه ده که ویتنه
خواره وهی دروستکراوه کان، وه ک نایه تی ژماره (۷) له سوورده تی (المطففين)

ده‌یگه‌یه‌ئی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ (۷)، واته: نه‌خیر، وانیه (که) ده‌ئین: نه‌ی بی‌بروایه‌کان! لیستی کرده‌وه‌ی تاوانباران له (سجین) دایه.

ته‌فسیره‌کان گوتوو‌یانه: (سجین) (أسفل الخلق) ژیره‌وه‌ی دروست‌کراوه‌کان، هه‌روه‌ک چۆن خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ (۱۸) المطففین، وانیه (وه‌ک ئیوه‌ ده‌ئین) نووسراوی چاکه‌کاران له (علیین) دایه، ئنجا دوا‌یی ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ (۱۹) ﴿كِتَابٌ مُّرْقُومٌ﴾ (۲۰) ﴿يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ﴾ (۲۱) المطففین، چ شتیک به‌تو‌ی زاناندوه (علیون) چییه؟ لیستیکی نووسراوه، یان نووسراو‌یکی نیشانه‌دار کراوه، زۆر نیزیک‌خراوه‌کان له‌خوا ده‌بیینن. واته: فریشته زۆر له‌خوا نیزیکه‌کان، نه‌وانه‌ی له‌سه‌ری سه‌ره‌وه‌ن.

راستی دووهم: نه‌و مادده‌یه‌ی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی لئ دروست‌کردوون، بریتیه له‌دوو‌که‌ل.

وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوِيَ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (۱۱) فصلت، واته: دوا‌یی خوا مه‌به‌ستی به‌ره‌و دروست‌کردنی ئاسمانی چوو، که له‌و کاته‌دا دوو‌که‌ل بوو.

تیبستاش نو‌ترین بیردۆزه‌ی فیزیایی هه‌روا ده‌ئ، ده‌ئ: گه‌ردوون به‌ر له‌و حاله‌ته‌ی تیبستای، له‌شپۆه‌ی گازدا بووه، هه‌رچه‌نده نه‌و راستییانه‌ی کتیبی خوا به‌یانان ده‌کات، پۆیستییان به‌پشتراست‌کردنه‌وه‌ی هیچ شتیک دیکه‌یه.

راستی سییه‌م: که له‌کتیبی خوا‌دا له‌باره‌ی دروست‌کراوه‌کانی خوا‌دا هاتوه، ئاسمانه‌کان و زه‌وی کاتی خو‌ی پیکه‌وه لکاو بوون، دوا‌یی لیک کراونه‌ته‌وه:

وه‌ک خوای به‌دییه‌نهر ده‌فه‌رموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَاهُمَا سَمَاءً وَكُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰) الانبیاء، واته: ئایا نه‌وانه‌ی بی‌پروان نازانن که ئاسمانه‌کان و زه‌وی پیکه‌وه جو‌شدراو بوون: لیکمان جیا‌کردنه‌وه، هه‌موو ژیا‌نداری‌کیشمان له‌ئاو‌ی دروست‌کردوه، ئایا هه‌ر پروا نه‌ئین؟

پراستی چوارەم: خوا ئاسمانەکان و زەوی ئەوەی دەکەوتتە ئیوانیانەو، بە شەش قۇناغ هیناونە دی:

وہك خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ﴾ ﴿٥٤﴾ الاعراف، بە دُنیاپەو پەرورەدگارتان ئەو خۆپەو کە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش پۆژاندا هیناونە دی، دواپى چۆتە سەر عەرش

(پێگومان مەبەست لە شەش پۆژ شەش قۇناغ، چونکە پۆژ لە زمانى عەرەبىدا بە ماوەیەك لە کات دەگوێرێ، کەم بێ، یان زۆر بێ، وەك زاناکانى زمان گوتوویانەو، خواش لە قورئاندا پۆژى خۆى بە هەزار سالى داناو، دەفەرموی: ﴿وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ﴿٥٧﴾ الحج، پۆژىك لە لای پەرورەدگارت بە ئەندازەى هەزار سالى ئەوەى ئیو دەپژمێر.

بەلكو پۆژىكى بە پەنجا هەزار سالى داناو، وەك دەفەرموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ ﴿٦٠﴾ المعارج.

پراستى پێنجەم: خوا هەموو زیندەوەرەکانى لەئاو دروست کردوون: وەك دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٣٠﴾ الأنبياء. واتە: هەرچى ژياندارە (بە نسبەت سەر زەوى) لە ئاویو وەدیمان هیناو.

ئەمانە ئەو پێنج پراستى مەزنەن، کە خۆپ پەرورەدگار لەبارەى دروستکراوەکانیەو بەسای کردوون.

تەوھری سیئەم: مەرۋقناسیی:

مرۋق جینشینی خوی بەرزە لەسەر زەوی.

ئەم تەوھرە لەشەش بڕگەدا دەخەینە ڕوو، بەلام بەر لەوھ سەرنجی ھەموو لایەك ڕادەكێشم بۆ ئەوھ كە ھەندێك لە زانایان گوتووایانە: دروست نیە وشەى جینشینی خوا، بۆ مرۋق بەكاربێ، لەبەر ئەوھى خەلیفە كەسیكە لەشوێنى كەسیك دەبێ و خواش شوێنى نیە.

ھەندێكیش گوتووایانە: خەلیفە یانى: كەسیك كە لە شوێنى كەسیك كارێك دەكات، بێگومان مرۋقیش لەبرى خوا كار ناكات! بەلام ئیمە لە شوێنى دیکەدا بەوردیی باسمان كردو، بەتایبەتى لە بەرگى یەكەمى مەسوعەى: (خوابەرستى ئیسلامى)دا، ھەرۆھە لەشوێنى دیکەشدا بە تەفسیل باسى ئەوھمان كردو، مادام خوی پەرۆردگار بۆخۆ دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ۚ﴾ البقرة، یادبکەو! كاتێك پەرۆردگار بە فریشتەكانى فەرموو: بەدنیایى من، من گیرەرى جینشینێكم لەسەر زەوى، جینشینەكەش دواى ئادەم بوو، كەواتە: ئادەم و ھەووا و ھەچەكەیان جینشینی خۆان لە سەر زەوى.

ھەرۆھە لە سوورەتى (الانعام)دا، دەفەرموێ: ﴿هُوَ الَّذِى جَعَلَکُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَعَ بَعْضُکُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ﴾ ١٦٥، واتە: خوا ئەو کەسە یە کە گیراوى بە جینشینانى زەوى و، بەچەندان پلە ھەندێكتانى بەسەر ھەندێكتان دا بەرز کردوونەو.

ھەرۆھە لە سوورەتى (فاطر) ١١ یەشدا ھەمان مەبەست دووبارە بۆتەو، لە سوورەتى (یونس) یەشدا بەھەمان شیوہ ١٢، لەپاستیدا ھیچ گری و گۆتالێك نامێنێ

(١) ﴿هُوَ الَّذِى جَعَلَکُمْ خَلٰٓئِفَ فِى الْاَرْضِ...﴾ ٢١، فاطر.

(٢) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاکُمْ خَلٰٓئِفَ فِى الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ کِیْفَ تَعْمَلُوْنَ﴾ ١١، یونس.

لەسەر ئەو ھەي مەرۇف جېنشینی خوايە، ئەو دوو ئیشکالەش کە باسکراون:

ئیشکالی یە کەم: خەلیفە کە سیکە لە شوئینی کە سیک دابنیشی، خواش شوئینی نیە!

دەلئین: بەلئ، خوا شوئینی نیە وەك شوئینی دروستکراو ھەکان، بەلام خواي بەرزی بئ وئە لە دەرهو ھەي دروستکراو ھەکانی خۆیەتی، لەسەر ھەرش خۆیەتی، بەو شیو ھەي بۆ خوا شایستە، بەلام جېنشینی خوا بوونی مەرۇف، بەو واتایە نیە کە مەرۇف لە شوئینی خوا دەبئ، بەلکو بەو واتایە کە خوا دەستی مەرۇفی ئاوەلا کردو، چۆن ھەلسوکەوت دەکات لە زەویدا، بەمەبەستی تاقیکردنە ھەي، وەك لە سوور ھەي (ھود) دا دەفەرموئ: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ ۱۱ ھود، واتە: ئەو (خوا) لە زەویدا ئێو ھەي پێگە یاندو ھە، ئاوەدانکردنە ھەي زەویشی بە ئێو سپاردو.

ئیشکالی دوو ھەم: کە دەگوترئ: مەرۇف لە جیاتی خوا کارناکات، ئەو ھەش دیسان وەك لە شوئینی دیکە شدا گوتوومە: قیاسکردنی خواي پەر ھەردگەر لەسەر دروستکراو ھەکان، ئەگەر نا وەك چۆن ھەموو سیفەتەکانی خوا، تاییەتن بە خواو، ئەم سیفەتەش کە خوا مەرۇفی کردو بە جېنشین، ئەویش دیارە بەچەمک و واتایە کە بە بۆ خوا شایستە، واتە: خواي پاک و تەك دەستی مەرۇفی کردۆتەو ھەسەر زەوی کار بکات، ئەك لە جیاتی خوا، خواي کار بە جئ کارە کە لەسەر زەویدا کە بە مەرۇفی سپاردو، ئەو ھەي ئاوەدانکردنە ھەي پێسپاردو، ئائەو ھەمانای بە جېنشینی خوا دانائی مەرۇفە.

تێستاش دئینە سەر خستە پرووی ئەم شەش بڕگە ھەي ئەو تەو ھەریان لئ پێك دئت:

بڕگە یە کەم: پێگە ی مەرۇف لە ئێعرا بی دروستکراو ھەکاندا:

ئایا مەرۇف چ پێگە ھەکی ھە ھە یە لە ئێو ھەموو گەردووندا لە ئێو دروستکراو ھەکانی خوا دا؟ ئیمە لە دە خالاندا لەبەر تیشکی قورئاندا باسی پێگە ی مەرۇف دەکەین، زۆر بە پوختی:

(۱) - جېنشین بوونی مروّف له سەر زهوی مه بهست پێی ئەو دیه که خوا مروّفی له سەر زهوی داناهو دهستی کردو تهوه، چی دهیهوئی بیکات، وهک خوای کار به جی دهفه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ رِجًّا وَمَوْجِدًا وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۶۵) الأنعام، واته: خوا تێوهی به جېنشین گێراوه له سەر زهوی، هه ندیکیشانی به سەر هه ندیکتاندا به زرکردو تهوه به چه ندان پله، تا کو تاقیتان بکاته وه له وه دا که پێیدا ون، به دنیایی پهروه ردگارت سزای زۆر خێرایه، زۆریش لێبوره دی به به زه ییه.

(۲) - ئینسان هه لگهی سپارده ی خوایه، ئەو ئەمانه ته ی نه ئاسمان توانی هه لێبگرێ، نه زهوی و نه چیا به کان. وهک خوای پاک و تا ک دهفه رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (۷۲) الأحزاب، واته: تێمه سپارده مان بو ئاسمانه کان و زهوی و چیا به کان رانواند، (که هه لێبگرن)، به لām ناماده نه بوون هه لێبگرن و لێ ترسان، که چی مروّف هه لێگرت، ئەویش زۆر سته مکارو نه فامه (ئه گهر به به رنامه ی خوا وه پابه ند نه بێ).

ئهو سپارده یه ش زانایان زۆریان قسه له باره وه کردوه، که ئایا چیه؟ به لām کورته ی ئەوه ی بهنده پێی راسته ئەوه یه: که ئینسان به ویستی ئازادانه ی خۆی بژی، نه ئاسمان وایه، نه زهوی وایه، نه چیا به کان، به لکو هه موویان مه حکوومی کۆمه لێک یاسای گه ردوونیین که خوا بو ی داناون، به لām مروّف ده توانی چاک بکات و خراپ بکات و، به رز بێ و نزم بێ، به ولادا بچێ و به ملادا بچێ.

(۳) - مروّف له باشت رین شیوه دا هێناره ته دی، وهک له سووره تی (التین) دا خوای زالی کار به جی دهفه رموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۱) التین، واته: به دنیاییه وه مروّف مان له چاکترین شیوه دا دروست کردوه، شیوه ی ماددی و مه عنه ویی چ له پرووی پروویه وه که چیه ت و ناخی مروّف له پروویدا شێردرا وه یه، چ له پرووی جه سته ییه وه.

(۴و۵): مەۋق لەلایەن خواوە پێزی لێگیراوەو، ھەلبەزێردراوە بەسەر زۆریك لە دروستکراوانیدا، وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا ئایەتی (۷۰) خۆی پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَبَرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (۷۰)، واتە: بەدنیایی پێزمان لە وەچە ئادەم گرتووە، لە وشکانیی و دەریادا (بەھۆی ئامرازەکانی ھاتووچوو بەرو سوارەو) ھەڵمان گرتوون و، لە بژیو بەسوودو خوشەکاھان بۆ پەخساندوون و، بەسەر زۆریك لە دروستکراوەکاھاندا ھەڵمانبێژاردوون.

(۶) - ئادەم کە بابی مەرقانە، دوا ئەوێ خوا ناوەکانی فێکردن، بەھەموو فەرشتەکانی فەرموو: کەرنووشی بۆ ببەن، کەرنووشی پێزگرتن، ئەوانیش فەرمانی خاویان جێبەجێ کرد، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۳۴) البقرة، واتە: یاد بکەو کاتی کە بە فەرشتەمان فەرموو: کەرنووش بۆ ئادەم بەرن، یەكسەر ھەموویان کەرنووشیان برد، جگە لە ئیبلیس سەرپێچی کردو خۆی بەزەلگرت و لە بێروایان بوو.

کەواتە: دوا ئەوێ خوا ئادەمی کردو بە مامۆستای فەرشتان ناوەکانیان فێر بکات، ئنجا پێیان دەفەرموێ کەرنووشی بۆ ببەن.

(۷) - خۆی تاك و پاك پووخی مەۋق داوھتە پال خۆی، وەك دروستکراویکی تاییەت، وەك دەفەرموێ: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ (۲۱) الحجر، واتە: لە پووخی خۆم فووم بەبەردا کرد.

ھەندیک کەس بە نەزانیی، وا دەزانن پووھ لەخوا جیا بۆتەو! بەلام نا، بەلكو ﴿مِنْ رُّوحِي﴾ واتە: ئەو پووھە بەتاییەت خۆلقاندوومە، جیا لە دروستکراوە ماددیە بەرھەستەکان.

(۸) - خۆی بەبەزەیی ئادەمی بەشێوەیەکی تاییەت دروستکردو، وەك لە سوورەتی (ص) ئایەتی (۷۵) دا دەفەرموێ: ﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِدْنِي ۖ اسْتَكْبَرْتَ ۖ أَتَمَّ

كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿۷۵﴾، واتە: (خۇا) فەرمۇۋى: ئەي ئىبلىس! چ شىتېك پىي لى گرتى كىرۋوش بېھى بۇ كەسىك كە بە دوو دەستى خۇم دروستم كىردوۋ؟ ئايا خۇت بەزل گرت، ياخۇد ھەر لە بلىندان بوۋى؟ ئىبلىسىش عوزرىك دەھىتتەوۋە زۆر لە قەباحەتەكەى خراپىر! كە خۇا دەفەرمۇۋى: ﴿لَمَّا خَلَّطْتُ بَدَنِي﴾ ۷۵، ص، واتە: بەشىۋەيەكى تايبەت دروستم كىردوۋ، جىا لەدروستكراۋەكان، كە خۇاى كاربەجى بە گشتىى دروستى كىردوۋن.

۹- خۇا بەھەموۋ فرىشتانى فەرمۇۋ: كىرۋوش بۇ ئادەم بېھن، كە لە سوۋرەتى (الحجر) دا دەفەرمۇۋى: ﴿فَسَجِدْ أَلَمْ تَكُنْ مِنْهُمْ أَمْعُونَ﴾ ۳۰، ص، فرىشتەكان ھەموۋيان وىكراۋ تىكرا كىرۋوشيان بىرد. واتە: فرىشتەكان يەككىيان لى ھەلنەۋىردىراۋە ھەموۋيان تىكراۋ وىكرا، كىرۋوشيان بۇ ئادەم بىرد، كە بە دىنئايىيەۋە كىرۋوشى پىزو حورمەت لى كىرتن و سلاۋ لىكىردن بوۋە.

۱۰- خۇا ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەۋىدا ھەيە بۇ مروۋقى دەستەمۇ كىردوۋ، كە لىيان بەھەرەمەند بى، ۋەك لە سوۋرەتى (الجنّة) ئايەتى (۱۳) دا دەفەرمۇۋى: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ۱۳، ص، واتە: (خۇا) ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەۋىدايە بۇ ئىۋەى رام و دەستەمۇ كىردوۋ، بەدلىنئايىيەۋە لەۋەدا نىشانە ھەن بۇ كەسانىك بىر بىكەنەۋە.

كەۋاتە: گەردوۋن ھەموۋى، چ جاي ئەۋەى مروۋق بېچى بۇ سەر مانىگ، بىگرە لەداهاتوۋدا بېچى بۇسەر مەرىيخ و بېچى بۇ شوۋىنى دوۋرتىش، كە ئەۋە زۆر زەھمەتە لە قەدەر تواناۋ ئىمكانىيەتتىك، مروۋق تاكو ئىستا بۇى پەخساۋە، مەھال نەبى، بەلام گرىمان مروۋق چوۋ بۇ سەر ھەندىك لە خۇچكەكانى دىكەش، خۇاى پەروەردگار دەفەرمۇۋى: ئىمە ھەرچى لە گەردوۋندايە، بىگرە ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەۋىدايە، ھەموۋىمان لەلايەن خۇمانەۋە بۇ مروۋق رام و دەستەمۇ كىردوۋ، كەۋاتە: ئەگەر مروۋق بتوانى بەھەموۋ گەردوۋندا بىگەپى، لە بازنەۋە چۈرچىۋەى كۆمەلەى خۇرىش دەچى و، بېچى بۇ ئىۋە كەھكەشانى كاكىشانىش،

به لکو له وئش دهر بچی، ههر تهو ئایه ته به پیزه ده یگریته وه، که خوای زالی کار به چی خوئی تهو توانایه ی داوه به مروؤف.

برگهی دووهم: پیکاته ی ئاده م و وه چه ی ئاده م:

خوای پهروه ردگار باسی کردوه، که ههم ئاده م و ههم وه چه ی ئاده میش له دوو پیکاته ی سه ره کیی دروست کردوون، که بریتین له:

(۱) خاکی زهوی و ئاو، که ده کاته قور، ئهمه بو جهسته یان.

(۲) - پووح که خوای بیوینه به تاییه تی دروستی کردوه، وهك له سووره تی (الحجر) دا ده فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقٌۭ بِشَرٍّۭا مِّنْ صَلٰصَلٍۭ مِّنْ حَمَلٍۭ مَّسْنُوْنٍۭ ۝۲۸ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدٰۤیْنَ ۝۲۹﴾، واته: یاد بکوه! کاتیک خوا به فریشتانی فهرموو: من به شه ریک له قور یکی ره شه لگه راوی بوگه نی وشکبووه وه دروست ده که م، ئنجا ههر کات جهسته که یم ریک خست و له پووحی خووم فووم پیدا کرد، یه کسه ر بوئی بکوه نه کر نووش.

ئنجا بیگومان ئهمه مه به ست پی ئاده مه، به لام خوای به به زه یی باب و دایکی مروؤانی له چی دروست کردوه، وه چه که شیان ی ههر له وه دروست کردوه، وهك له سه ره تای سووره تی (المؤمنون) دا خوای زور به پروونی ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلٰتٍۭ مِّنْ طِیْنٍۭ ۝۱۲﴾، به دلنیا یی مروؤمان له پوخته یه که له قور ی دروست کردوه، (سُلٰلٰتٍۭ) واته: گوشراو یك، پوخته یه که مه به ست پیی تهو تووه یه دوا یی ده بیته نوتفه و عه له قه و موزغه و قوناغه کان ده بر ی و کور په له ی لی دروست ده بی، ئه ویش ههر له قور یوه هاتوه، ﴿ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةًۭ فِیْ رَآرٍۭ مَّکِیْنٍۭ ۝۱۳﴾، ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةًۭ فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةًۭ فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًاۭمًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًاۭ ثُمَّ اَنۡشَاْنَهٗ خَلَقًاۭ ؕ اٰخِرَۭ فِتۡبَارِکَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِیْنَ ۝۱۴﴾ المؤمنون.

كەواتە: مەرۇف ۋە چەي ئادەم ۋە ھەۋۋا، بە ھەوت قۇناغ دروست دەبى، كە
ئەۋىش پىشەكەي دىسان ۋەك جەستە لە قورەۋە ھاتو، پرووھەكەشى قوۋىكى
خوایى، دروستكراۋىكى تايىبەتى خوايە بەبەر جەستەكەيدا كراۋە.

**بەرگەي سىيەم: مەرۇف خاۋەنى سۈۋىتىكى دەگمەنە، كە لەئىو ھەموو
گەردووندا تەنیا مەرۇف ۋە جند وان:**

خوای پەرۋەر دگار لە سوۋرەتى (التين) دا دەفەرمۇي: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ
تَقْوِيمٍ ۝١ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٣﴾
۱۶۱ واتە: بەدئىيەۋە مەرۇفمان لە باشتىن شىۋە پىكھاتەدا دروستكردو،
دوایى گىرامانەۋە خواری ھەرە خواری، بىجگە لەۋانەي پروايان ھىناۋە كردهۋە
باشەكان ئەنجام دەدەن، ئەوانە پاداشتىكى نەپراۋەيان ھەيە.

ئەمە لىي ۋەردەگىرى كە مەرۇف بەھۇي ئيمان ۋە كردهۋە چاكەكانەۋە، لەۋە
دەپاريزرى كە ئاۋا نزم بىتەۋە بۇ پلەي ژىرى ژىرەۋە، ئەگەرنا لە ھەموو
گەردووندا تاكە دروستكراۋىك ھەبى ۋە ئىمە پىمان شك بى، خوا تىمەي لى
ئاگادار كر دىتەۋە بتوانى يەكجار بەرز بىتەۋە ۋە بچىتە ئاستىكەۋە شايستەي
ئەۋەبى فرىشتەكان كرنوۋشى بۇ بىەن، كرنوۋشى سلاۋ لىكردن، ھەرۋەھا
بەبارى خراپەشدا، ھىندە نزم بىتەۋە بىتەۋە خراپترىن دروستكراۋى خوا، ۋەك خوا
دەفەرمۇي: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥﴾ ۱۶۲ التين، يان لە سوۋرەتى (البينة) دا
دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦﴾ ۱۶۳ ... ئەوانە خراپترىنى دروستكراۋانى خوان.

تاكە دروستكراۋىك لە تواناي دابى، ھىندە بەرزى ۋە ھىندە نزم بى، تەنھا
مەرۇف، ئەگەرنا دروستكراۋەكانى دىكە لەيەك ئاستى دىارىيكرادان، ۋەك لە
تەفسىرى سوۋرەتى (الصفات) دا گوتمان، فرىشتەكان دەللىن: ﴿وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ
مَعْلُومٌ ۝١٦٤﴾ ۱۶۴ واتە: ھەركامىك لە ئىمە پىگەيەكى دىارىيكرارو زانراۋى ھەيە، نە
لىي دەچىتە سەر، نە دەچىتە خوار.

هەرۋەھا ژياندارانى دېكە، ئەگەر ئاژەلن، ئەگەر دېندەن، ئاۋيىن، خاكىين، ھەۋايىن، ھەموويان ھەرۋەك خۇيانن، ماددەى بى گيان و بى ژيانىش، پۈۋەك و دارودرەخت ئەۋە ديارە، لەو نىۋانەدا تەنيا مەرۋقە بتوانى بەرز بى و نزم بى، ھەلەكشى و داكشى، ھەلەتە جندىش لەو خالەدا ۋەك مەرۋقن، ۋەك خۋاى پەرۋەردگار بۈى پۈۋن كىرۋىنەۋە.

بەرگەى چۈارەم: حىكمەت لە دروستكرانى مەرۋق، بىرتىيە لەۋەى تاقي بكرىتەۋە:

ھەمىشە ئەم پىرسىارە لە عەقل و دلى ھەموو كەسدا دىت و دەچى: ئايا خوا مەرۋقى بۈچى دروست كىردۈ؟ چ كارىكى پىى بوۋە؟ خۋاى كاربەجى لە سوۋرەتى (الإنسان) دا، دەفەرەمۋى: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۲) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ (۳)، واتە: ئىمە مەرۋقمان لە تۆكەيەكى تىكەل دروستكردۈ، تاقي دەكەينەۋە بۈيە بىسەرۋ بىنەرمان كىردۈ، ئىمە رىمان پىشانداۋە، يان سوپاسگوزار دەبى، ياخود سىلەو ناسوپاس دەبى.

ئىنجا ئەگەر يەكەك بلى: بۈچى خوا مەرۋق تاقي دەكاتەۋە؟ خۋاى كاربەجى لە سوۋرەتى (الأنبياء) دا دەفەرەمۋى: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ (۲۳)، واتە: ئەۋ لى ناپىرسى لەۋەى دەيكات، ئەۋان لىيان دەپىرسىتەۋە.

چۈنكە خۋاى كاربەجى ھىچ شىكى بىچى ناكات، خۋاى خاۋەنى ئەۋپەرى زانىارىى، ئەۋپەرى حىكمەت، ئەۋپەرى مېھرەبانىى، ئەۋپەرى ھەموو سىفەتە بەرزو چاكەكان، ھىچ شىك ناكات شايستەى ئەۋەبى خەلك گەلى لىى ھەبى، پەخنەى لىى ھەبى، بەلكو ئەۋانەى پەخنە دەگىر و گەلى لە خوا دەكەن، لەبەر نەزانىى خۇيانە.

برگەي پېنجەم: ئەركى مەرۇف لەم ژيانى كاتىي سەر زەوى دا، برىتيە لە بەندايەتتىي كردن بۆ خوا:

وہك خواي پەرورەدگار لە سوورەتى (البقرة) دا، دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ واتە: ئەي خەلکينە! بەندايەتتىي ئەو پەرورەدگارەتان بکەن، کە تێووە ئەوانەي پيش تێووەي هيتاوەتە دى، بەلکو پارێز بکەن، واتە: پارێز بکەن لە توورەيى و سزاي خوا. ئنجا لێرەدا دەپرسين: ئايا خوا پېويستىي بەبەندايەتتىي تيمە ھەيە؟

بەدنيايەو ھە نەخېر، خوا لە جگەلە خوڤى بېنيازە، ئەدى بۆچى خوا بەندايەتتىي کردنى تيمەي بۆخوڤى، لەسەر تيمە پېويست کردووە؟ وەلامەكەي ئەو ھەيە تيمە خوڤمان پېويستىيمان بەو ھەيە بەندايەتتىي بۆ خوا بکەين، چونکە ئەگەر بەندەي خوا نەبين، دەبينە کۆيلەي دروستکراوەکان، زەليل و زەبوون دەبين، بەلام ئەگەر بەندەي خوا بين، ئازادو ئازا دەبين، سەر بەرز دەبين، کى لە پېغەمبەران سەلات و سەلامى خويان لەسەر بى، و لەشوئىنکەوتووانى پېغەمبەران سەر بەرزتر بوو، ئازادتر و ئازادتر بوو؟ بېگومان ھېچکەس، چونکە لەھەموو کەس زياتر بەندەي خوا بوون.

خوا مەرۇقى وا خولقاندو، يان دەبى شوئىنکەوتەي ھودا بى، يان دەبى شوئىنکەوتەي ھەوا بى، يان دەبى ڕوو لەخوا بى و بەندەي خوا بى، يان دەبى کۆيلەي ھەندى لە دروستکراوەکانى خوا، ياخود ھەواو ئارەزووى خوڤى، يان جگەلە خوڤى بى.

کەواتە: ئەو ھەيە تيمەين پېويستىيمان بەو ھەيە بەندايەتتىي بۆ خوا بکەين و خوا بپەرستين، ئەك خوا پېويستىي بە تيمە بى، پيش ئەو ھەي تيمەبين، خوا چۆن بوو، دواي ئەو ھەي تيمەش نابىن، خوا ھەر وەك خوڤەتى، خواي پەرورەدگار گۆرانى بەسەردا نايت، بەلام خواي بەرزو مەزن ويستوويەتى چاکە لەگەل

دروستكراره كانی دا بکات و، بوونی پیداون، دواپی به شیك لهو دروستكراره
كه مرؤفه كان و جندن، خستوونی تاقیکردنه وه وهو پۆ و شوینی بو داناون،
پیغه به رانیشی بو ناردوون، هیدایه تیشی بو دابه زاندوون، هۆشداریشی پیداون
له خویان وریابن و، نهو ژیاپی دنیا به یان به شیوه یه بگوزهرینن، پی سهر به رزبن،
ئیدی خوی به خشر له پرووی میهره بانی و چاکه کاری خوی وه، تیمه ی پابه ند
کردوه به به ندایه تی کردن بو، ههروه چۆن تیمه ی پابه ند کردوه به وهی
تاقیمان بکاته وه، چونکه قازانجی خۆمانی تیدایه، خواش ویستویه تی تیمه
تووشی خیروی پرو چاکه و به زه پی و به خششی خوی بکات.

برگه ی شه شه م: به سه رهاتی مرؤف و ژیاپی مرؤف له سه ره وهی:

لیره دا زۆر به پوخته و گوشراوی، چونکه نه وهی ده یخه مه پرو، پوخته ی پوخته یه،
گوشراوی گوشراوه، له پازده قوناغدا باسی قوناغه كانی ژیاپی مرؤف ده كه ین:

۱- دروستکردنی خوا بو ئاسمانه كان و زهوی و نه وهی نیوانیان، تاكو ببیته شوینی
تیدا تاقیکردنه وهی مرؤف، وهك له سووره تی (هود) دا ده فره موئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (۷)، واته: نهو (خوا) نهو زاته یه كه ئاسمانه كان و زهوی له شه ش پۆژان
دا، به شه ش قوناغ هینانه دی و، عهرشی خوا له سه ر ئاو بوو، تاكو تاقیتان بکاته وه
کامه تان کرده وهی باشره!

۲- ئاگادار کردنه وهی خوا بو فریشته كان، كه ده یه وئ ئاده م و وه چه كه ی له سه ر
زهوی بکاته جینشینی خوی و، پرسیارکردنی فریشتان له به ره ی حیکمه تی نهو کاره و،
خسته پرووی حیکمه ته كه ی له وه دا، كه ئاده م زانیارییه کی هه یه، نهوان نیانه، وهك
له سووره تی (البقرة) دا خوی زالی زانا نه وهی خستۆته پرو، ده فره موئ: ﴿وَإِذْ قَالَ
رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا
وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۳۰)

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْشِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَتَذَكَّرُ أُنْتِهِم بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَلِمْتُمْ الْغُيُوبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

۳- دروستکردنی خوی تاك بو ئادهم له گل، ئنجا قور، ئنجا قورپکی ره شهه لگه راو، ئنجا قورپکی وشك بووه وهی وهك گوژه، دواپی ریکخستن و وینه کیشانی جهسته که ی، پاشان پرووح به بهردا کردنی، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٣٢﴾﴾ الحجر.

۴- فهرمانکردنی خوا به فریشتان که کړنووشی پزگرتن بو ئادهم بهن، پاش دهرکه وتنی تیمتیا زی زانستی ئادهم به سه ریاندو، جیهه جیکردنی ده سته جی فهرمانی خوا له لایه ن فریشتانه وه، وهك ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٣١﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾﴾ ص.

۵- سه ریچی کردنی ئیبلسی نه فرینلکراو، له فهرمانی خوا به وهی خو به زلگری و چه سوودیه وه به رانه ر به ئادهم، وهك خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾﴾ البقرة، واته: یاد بکه وه! کاتیک به فریشته کاها ن فهرمو: کړنووش بو ئادهم بهن، ئنجا هه موویان کړنووشیان برد جگه له ئیبلس ناماده نه بوو، خو ی به زلگرت و له بیروایان بوو.

۶- له سووړه تی (الإسراء) دا ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٣١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٢﴾﴾ الإسراء.

قوناغی نه فرینکردنی خوا له ئیبلس، به وهی سه ریچییه وه، دهرکردنی له به هه شت و دابه زاندنی بو سه ر زهوی، یاخود دهرکردنی له و باخه ی تییذا بوو و دهرپه راندن

و دهر کرانی بو خوارى، ده فهرموى: ﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ۝۳۲﴾
 قَالَ لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ، مِنْ صَلَٰصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَّسْنُوْنٍ ۝۳۳﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاَنْتَكَ
 رَجِيْمٌ ۝۳۴﴾ الحجر.

ههروهه ها له سووره تی (الأعراف) دا، ده فهرموى: ﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ
 اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِيْنَ ۝۱۳﴾ واته: (خوا) فهرموى: لى دهر په ره
 خوارى، بو ت نيه له ويدا خو ت به زل بگرى، دهر بچو تو له زه بوونانى.

۷- داواکردنى ئیبلیس له خواى بهرز، که ههتا پوژى هه لسانه وه، دهره فتى ژيان و
 مانه وهى بدات و، هه په شه کردنى گومراکردنیان له ئادهم و وه چه که ی و، وه لمانده وهى
 خوا بو داواکاریه که ی، به لام تاكو کاتى دیارییکراو، له سووره تی (الحجر) ئایه ته کانی
 (۳۶-۴۴) دا خواى پهروه دگار نه وهى خستوته پوو: ﴿قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمٍ یُّعْتَوْنَ
 ۝۳۱﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝۳۲﴾ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝۳۳﴾ ...

۸- نیشته جیکردنى خوا بو ئادهم و هاوسه ره که ی له بههه شتداو، بههه شت بو په وا
 کردنیان جگه له دره ختیک و، هوشاری پیدانیشیان که وریای کهوتنه ته له و داوی
 شهیتانى دوژمنى سه ره ختیان بن، وهك له سووره تی (البقرة) دا، ده فهرموى: ﴿وَقُلْنَا
 یٰٓاٰدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا
 مِنَ الظَّٰلِمِيْنَ ۝۳۵﴾ واته: گوتمان نه ی ئادهم! خو ت و هاوسه ره که ت له بههه شتدا
 نیشته جی بن، به فراوانی لى بخو، له هه ر شویتیک ویستان، به لام توخنى ئهم دره خته
 مه کهون، نه گهرنا له سته مکاران ده بن.

ههروهه ها هه مان مه به ست به ته عبیریکی دیکه له سووره تی (طه) ش دا
 هاوه، ده فهرموى: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِیْسَ
 اَبٰی ۝۳۶﴾ فَقُلْنَا یٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوُّكَ وَلِرْوَٰجِكَ فَلَا یُخْرِجُکُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰی ۝۳۷﴾ اِنَّ
 لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرِی ۝۳۸﴾ وَاَنْتَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی ۝۳۹﴾

۹- خوتخوته کردنی ثیلیل بۆ ئادهم و هاوسه ره که ی، به دروؤ ده له سه هه لّخه له تاندنی بۆیان، که نه گهر له دره خته قه دهغه کراوه که بخۆن، زۆر قازانجیانه! وهک له سووره تی (طه) دا ده فهرموی: ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّخِذُمْ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ الْخَلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبَلِّ﴾، واته: شهیتان خوتخوته ی بۆ کردو گوتی: نه ی ئادهم! ئایا دره ختی هه میسه مانت پێشان بدهم و، حوکمرانییهک که هه رگیز له بهین نه چێ؟

ههروهها هه مان مه بهست له ئایه تهکانی (۲۰- ۲۱) دا له سووره تی (الأعراف) یشدا هاتوه، ده فهرموی: ﴿فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿۲۰﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِرٍ ﴿۲۱﴾﴾.

۱۰- فربو خواردنی ئادهم و هاوسه ره که ی به خوتخوته ی ثیلیل و، خواردنیان له دره خته قه دهغه کهو، ده رکهوتتی عه وه تیان، وهک له سووره تی (الأعراف) دا ده فهرموی: ﴿فَلَلَهُمَا يَفْزَعُ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۲﴾﴾.

هه مان مه بهست هه ره له سووره تی (الأعراف) ئایه تی (۲۷) یش دا هاتوه، ده فهرموی: ﴿يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْنَيْكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا إِنَّهُ يَرِنَكُمْ هُوَ وَقِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۷﴾﴾.

۱۱- سه رزه نشترکردنی خوای دادگهر بۆ ئادهم و ژنه که ی سه لامی خوایان لیبی و، بیرخسته وهو هۆشداریی پێدانی بۆیان، وهک له سووره تی (الأعراف) دا ده فهرموی: ﴿... وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۸﴾﴾، واته: په روه ردگاریان بانگی کردن: ئایا ئه م دره خته م لی قه دهغه نه کردبوون، پێم نه گوتبوون شهیتان بۆ تێوه دوژمنیکێ ئاشکرایه؟!

۱۲- دان پىداھىننى ئادەم و ھاسەرەكەى بە ھەلەكەيان دا و، داواى لىيوردن كوردن و، تۆبە لى وەرگىرانيان لەلايەن خواى بەخشندهو، وەك لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموى: ﴿فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَتَبَّ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (۲۷)، ئادەم چەند وشەيەكى لە پەروردگای وەرگرتن، خواش گەپرايەو سەرى، بىگومان خوا زۆر گەپراوێ مېهرەبانە.

ياني: زۆر دەگەرپتەو سەر بەندەكەى و پەشيمان بوونەووەكەى لى قبوول دەكات.

وشەكانيش لە سوورەتى (الأعراف) دا خراونە روو، ئەوێ لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموى: ئادەم چەند وشەيەكى لە پەروردگای وەرگرتن، لەوێ خراونە روو: ﴿فَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّا تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۲۸)، گوتهيان: پەروردگارمان ستەمان لەخۆمان كردو، ئەگەر لىمان نەبوورى و بەزەييت پىماندا نەيەت، بە دلىايى تيمە لەزيانباران دەبين.

۱۳- سزادانى خواى دادگەر بۆ ئادەم و ھاسەرەكەى، بەدەرکردن لە بەهەشت (يان): باخە بەرزەكە و دابەزاندنيان بۆ سەر زەوى، وەك لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموى: ﴿فَأَرْلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (۳۱)، واتە: شەيتان لەوێ ھەلخلىسكاندن و لەو شوينەى تپيدا بوون، وەدەرى نان، تيمەش پيمان گوتن: دابەزن ھەندىكتان بۆ ھەندىكتان دوژمن، لەسەر زەويدا نشينگەو بەھرە وەرگرتنىكى كاتى و كەھتان بۆ ھەيە تاكو كاتىكى ديارىيكرائ.

لە سوورەتى (الأعراف) يش دا ھەمان مەبەست ھاتو، دەفەرموى: ﴿أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (۴۱) قَال فِيهَا حَيَوَنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ﴾ (۴۲).

۱۴- بەلنديانى خوا بە جندو مرووف كە وەحى و پىنمايان بۆ دابەزىتى و، پروونكردنەوێ ئەو پاستىيە كە سەرەنجامى چاك، لە گرەوى خوا پەرستانى فەرمانبەر دايەو، ئاكامى

خراب و شوومیش، یەخەى لادەران و سەرپىچىكاران دەگرى، وەك لە سوۋرەتى (البقرە) ئايەتەكانى: ﴿۳۸-۳۹﴾ ۱۵ دەفەرموئى: ﴿قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ تَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَخَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾﴾. واتە: گوتمان: تىكرا لى دابەزە خوار، لى دەرپەرنە خوار، ئىجا ئەگەر لەلايەن منەوہ رىنمايتان بۆ بى، ھەركەسىك شوين رىنمايى من بگەوئى، نە ترسيان لەسەر دەبى، نە خەم و پەژارەش دادەگرن (نە ترسى داھاتوويان ھەيەو نە خەم و پەژارەى رابردوويان دەبى) ئەوانەش كە بىپروايون و ئايەتەكانى ئىمەيان بەدرو داناون، ئا ئەوانە ھاوہلانى ناگرن تىيدا ھەماو دەبن.

ھەمان مەبەست لە سوۋرەتى (طە) شدا ھاتوہ، خوا دەفەرموئى: ﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا يَنْحَشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿۱۲۴﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿۱۲۵﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿۱۲۶﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهٖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿۱۲۷﴾﴾.

۱۵- قوناغى پازدەيەم و كۆتايى لە ژيانى مرووف، جىيەجىكردى خوا بۆ بەلئىنەكەى بەناردنى پىغەمبەران و دابەزىنى كىتب و بەرنامەكەى، وەك لە سوۋرەتى (النساء) دا دەفەرموئى: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۲۵﴾﴾، خوا دواى ئەوہى ناوى دوازە لە پىغەمبەران سەلات و سەلامى خويان لىبى، دەھىنى، دەفەرموئى: ئەوانە پىغەمبەرايىكى دلخۆشكەر ترسىنەر بوون، تاكو خەلك لەدواى پىغەمبەران بەلگەى لەسەر خوا نەبى و، خوا بالادەستى كارزانە.

ھەر ھەھا لە سوۋرەتى (فاطر) دا دەفەرموئى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿۲۱﴾﴾، ئىمە تۆمان بە ھەق ناردوہ دلخۆشكەر و

ترسىنەر بى، ھىچ كۆمەلگايەك نەبوو مەگەر ترسىنەر ورياكەرەوہىەكى تىدا تىردراوہ.

بوختەى ئەم پازدە قۇناغە:

خوای پەرورەدگار مرقى وەك جىنشىنى خوى و، ھەلگىرى سپاردەكەى بەمەبەستى تاقىکردنەوہ، لەسەر زەوى داناوہ، ئەویش دوای ئەوہى ئادەمى دروستکرد، ئنجا بە فرىشتەکانى فەرموو: کړنووشى پړزگرتنى بۆ بېەن، چونکە بەپىى حىکمەتى خوا، مرقى لە ئەسلىدا بۆ سەر زەوى دروستکراوہ، بەلام وەك قۇناغىكى راگوزەر (مرحلة إنتقالية)، بەمەبەستى تاقىکردنەوہى لە بەهەشتدا دانرايوو.

ھەندىك لە زاناينىش گوتويانە: ئەو بەهەشتە ھەر باخىك بووہ لە سەر زەوى، لەشويتىكى ئنجا ھەموويان کړنووشيان بېرد جگە لە ئىبلىس، ئىبلىسىش ديارە لە جندەو بابى جندە، ئنجا ئىبلىس كە پړز لە ئادەم ناگرى، خوا نەفرىنى لى دەكات و لە بەهەشت دەردەكرى، ئەویش داوا لە خوا دەكات بېھيلىتەوہ، تاكو پړزى زىندووكرانەوہيان، بەلام خوای پەرورەدگار ئەو بەلئىنەى پىناداو، فەرموو: ھەتا كاتى ديارىكراو، واتە: ھەتا ئەو كاتەى مرقى لەسەر زەوى ھەن، ئىبلىسىش دەمىنى، ئىبلىس وەچەى ھەيە، بۆ ئەوہى مرقىەكان بە ئىبلىس تاقى بكرتەوہ، كە سوئىدى خواردوہ ھەموويان گومرا بکات، ئنجا ئەوہى وا لە مرقى دەكات، لەو تاقىکردنەوہىە دەربچى و شەيتان زەفەرى پىنەبات، برىتە لە بەندايەتى بۆ خوا، چونکە خوا زۆر بەروون و راشكاويى بە ئىبلىسى فەرموو: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (الحجر، ۷۵) واتە: بەندەكانى من تۆ ناتوانى بيانخەيە ژىر پکىفى خۆت و دەستەلات بەسەريان دا نيە، مەگەر ئەو بىمرادو سەرگەردانانەى شوئىت دەكەون.

تەوھرى چوارەم: ژيانى دنيا جىيى تاقىكرندنەوھىيە، ژيانى دواړوژ شويى

مانەوھىيە

ئەم پاىھى چوارەمى بووناسىي ئىسلامىي، لە ھەوت پرگەدا دەخەينە روو:

پرگەى يەكەم: ژيانى دنيا قۇناغى تاقىكرندنەوھىيە بۆ مروؤ و جند:

وشەى (دنيا) لە ئەسڵدا مەينەى (أدى، يە، واتە: (أقرب) دنيا بەبارى مەينەدا واتە: نزيكتر، چونكە ژيانى دنيا لەچاو ژيانى پوژى دوايى، ھەرودھا قۇناغى بەرزەخيش، لە ئيمە نزيكترە، بۆيە پيى گوتراو: (الحياة الدنيا)، بە قۇناغى كۇتاييش، واتە: بە بەھەشت گوتراو: (الدار الآخرة) مەزلگاي كۇتايى، لەبەر ئەوھى لە كۇتاييدا مروؤ پيى دەگات.

ئنجا خوا مروؤ و جندى لەسەر زەوى داناون، بۆ ئەوھى تاقىيان بکاتەوھ، لە سوورەتى (الذاريات) دا دەفەرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٦٦) واتە: جندو مروؤم بەس بۆ ئەوھ دروستكردوون بەندايەتيم بۆ بکەن، مەپرست.

بەندايەتییى کردنى جندو مروؤ بۆ خوا، ئەوھىيە كە پيى تاقى دەكرئەوھ، ئنجا لە سوورەتى (الأنعام) دا خواى كاربەجئ دەفەرموئ: ﴿يَمَعَشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمُ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ لَحِيوَةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِرُونَ﴾ (١٣) واتە: ئەى كۆمەلى جندو مروؤ! ئايا لە خۆتان پەوانەكراونىكتان بۆ نەھاتن، ئايەتەكانى منيان بەسەردا دەخوئندنەوھىيە لەم دیدارى ئەمپوؤتان ئاگاداريان دەکردنەوھ؟ گوتيان: شايدەدييمان لەسەر خۆمان دا، ژيانى دنياش فريوى دان و شايدەدييان لەسەر خۆيان دا كە بييروا بوون.

ھەلبەتە ليرەدا كە دەفەرموئ: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ﴾ (١٣) زانايان لەسەر ئەوھ يەكەنگن، كە پيغەمبەرەان سەلات سەلامى خوايان ئيتي، تەنيا لە مروؤقان

بوون، بەلەم خۇاى پەرۋەردگار كە ھەردووكيان دەدوئىنى، لەبەر ئەۋەيە جندىش لەسەريان پىۋىستە ۋەك مەۋقان بەدۋاى پىغەمبەران سەلەت و سەلامى خۇايان لىيى بىكەون، كە لە مەۋقانن.

تېمە لە تەفسىرى سۈرەتى (الجن)دا، بە درىژى باسى جندمان كىردو، پىمان ۋايە جند، بەپىي ئەۋەى لە ئايەتەكان ۋەردەگىرى و، لە فەرمائىشتەكانى پىغەمبەرى خۇا ﷺ، دروستكراۋىكن لەخوار مەۋقەۋەن، ديارە شايستەى ئەۋە نەبوون، پىغەمبەرانىان لە ئىودا بىئىردىن، بەلەم ئەۋانېش ۋەك مەۋق ئەركدار كراون لەسەر زەۋى و، تاقى دەكرىئەۋەو سزاۋ پاداشتېش چاۋەپىئانە، ۋەك لە تەفسىرى سۈرەتى (الرحمن)ىشدا بە درىژى باسما كىرد، خۇاى پەرۋەردگار سى و يەك، (۳۱) جار جندو مەۋق دەدوئىنى و دەفەرموى: ﴿فَإَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (۳۲) الرحمن، ۋاتە: ئەى كۆمەلى جندو مەۋق! بەكام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان بىپىروان، بەدرويان دادەنن؟

بەرگەى دوۋەم: ژيانى دنيا لەپروۋى تىدا رابوردانى و خۇشېيەكانى و تىدا مانەۋەى و، بەبەراۋەد لەگەل ژيانى پۇژى دوايىدا، شىكى زۆر بچوۋكەو، ۋەك گەمەى مندالان ۋايە:

ئەم پاستىيانە زۆر گرنگن بىانزانىن، چونكە ھەندىك لە مامۇستايان، ۋاتارىزان، زۆرجار ئەو ھەقىقەتانەيان لى تىكەل دەبن.

بۇ ۋىنە: خۇاى لىيوردەى زال لە سۈرەتى (الحديد)دا دەفەرموى: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَكِبَارٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَانِهِ ثُمَّ هِيَجَ فَرَنَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ (۳۰) ۋاتە: بزەنن! ژيانى دنيا گەمەيە، خافلانە، جوانىيە، خۇ بەسەريەكدا ھەللىشانە، زۆركردنى سامان و مندالانە، ۋەك بارانىك كە جوتياران ئەو پروۋەكەى پىي دەپروى سەرساميان دەكات، دوايى پىدەگات و دەگاتە ھەرەتى خۇي، دوايى دەبىتە پىۋوش و پەلاشى تىكشكاو...

خوای کار به جی که تاوا باسی ژیا نی دنیا ده کات، ههروه ها له چه ند شوئی
دیکه شدا هه ده فهرموئی: ژیا نی دنیا شتیکی که مه، که مه یه، یاریه، خافلانه،
تا یا نه وه مه به ست پئی چیه؟

بیگومان مه به ست لئی لایه نه ماددیه که یه تی، لایه نه ماددیه که ی ژیا نی دنیا،
وه که که مه ی مندالانه، مندال خانوو چکه یه که دروست ده کات، یان شتیکی یاری
پیده کات، دوا یی فرئی ده دا، ته نیا کاتیکی دیاری بیگراوی له گهل دا به سه رده بات،
پئی ده خافلی، له و پرووه خوای میهره بان ژیا نی دیا ی چواندوه به که مه و یاری
مندالانه وه، به دلنیا ییه وه دنیا ش له پرووه ماددیه که یه وه هه روا یه، ههروه ها
به به راورد له گهل نازو نیعمه تی به هه شتا، خوا ده فهرموئی: شتیکی که م بایه خه،
بچووکه.

برگه ی سییه م: ژیا نی دنیا له و پرووه که جی تییدا تاقیکردنه وه و
جینشیانه یه تی کردنی خواجه، پنگه یه کی یه کجار مه زن و هه ستیاری هه یه:

وه که له سووره تی (الانعام) دا ده فهرموئی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْخَلْقَ الْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۶۵) واته: خوا نه و که سه یه تیوه ی کردوته جینشین له سه ر زه و ی،
هه ندیکتانی به سه ر هه ندیکتان به رزو کردوته وه، به چندان پله، تا کو تاقیتان
بکاته وه، له وه دا که پییدا ون، بیگومان پهروه ردگارت توله ی خیریه و زوریش
لیبوره دی به به زه ییه.

ههروه ها له سووره تی (یونس) دا ده فهرموئی: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ
﴿۱۳﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۱) واته:
له پیش تیوه دا که لیک سه ده مان فهوتاندوون کاتیک سته میان کرد پیغه مبه رانیان
به لگه ناشرکایه کانیا بۆ هیتان، به لام نه ده گونجا ئیمان بیتن (له بهر نه وه ی

ئەۋەندە بە ستەم و خراپەدا چۈبۈنە خوارى، پى ئىمان ھىنانيان لەخۇيان
گرتبۇو، ئاۋا سزاي تاۋانباران دەدەين، دوايى ئۆدەمان كىردە جىنشىنى ئەۋان
لەسەر زەۋى، تاكو بزانين چى دەكەن!

كەۋاتە: ئىمە جىنشىنى خۋاي پەرۋەردگارين و، ئىمەي لە دواي گەلە
پىشۋەكان دانائە لەسەر ئەم زەۋىيە، بۆچى؟ تاكو تەماشىا بىكات چى دەكەين!
كەۋاتە: ئىمە لە تاقىكردنەۋى خوا عز وجل دايىن، ھەر بۆيەش خۋاي كاربەجى
ژمارەيەكى زۆر لە پىغەمبەرانى ناردوون سەلەت و سەلامى خۋايان لىيى، خوا
(۱۲۴۰۰) پىغەمبەرى ناردۈ، ۋەك لەم دەقەدا ديارە:

«عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ، قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَمْ وَفَى عِدَّةَ الْأَنْبِيَاءِ؟ قَالَ: مِائَةُ أَلْفٍ
وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا، الرَّسُلُ مِنْ ذَلِكَ ثَلَاثُ مِائَةٍ وَخَمْسَةَ عَشَرَ جَمًّا غَفِيرًا» (أخرجه أحمد:
۲۲۳۴۲)، والطبراني: (۷۸۷۱)، قال الهيثمي (۲۱۰/۸): رجاله رجال الصحيح غير أحمد بن
خليفة، وهو ثقة، والحاكم: (۳۰۳۹)، وقال: صحيح على شرط مسلم، وصححه الألباني).

ۋاتە: ئەبۇ ئۇمامە (خۇا لىيى پارى بى) دەلى: ئەبۇ زەر (خۇا لىيى پارى
بى) گوتى: گوتم ئەي پىغەمبەرى خۇا ﷺ! ژمارەي پىغەمبەران چەند بوۋە؟
فەرموۋى: سەدۇ بىست و چوار ھەزار: (۱۲۴۰۰) پىغەمبەر، لەۋانە سىسەدو
پازدە (۳۱۵) يان پەۋانەكراۋبوون، ژمارەيەكى زۆر بوون.

ھەرۋەھا خۋاي كاربەجى سەدۇ چوار (۱۰۴) كىتپى دابەزاندوون.

ھەلەتە ھەموو پىغەمبەران سەلەت و سەلامى خۋايان لىيى پەيامى خۋايان
پىشۋە، بەلەم (۱۰۴) كىتپى دابەزىون، لەۋ بارەۋە با سەيرى ئەم دەقە بىكەين:
«عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَمْ كِتَابًا أَنْزَلَهُ اللَّهُ؟ قَالَ:
مِائَةُ كِتَابٍ وَأَرْبَعَةٌ كُتُبٌ» (أخرجه ابن حبان: ۳۶۱)، له ئەبۇ زەرەۋە (خۇا لىيى
پارى بى) ھاتە، كە پرسىارى لە پىغەمبەرى خۇا ﷺ كىردە، دەلى: گوتم ئەي
پىغەمبەرى خۇا! خۇا چەند كىتپى دابەزاندوون؟ فەرموۋى: سەدۇ چوار.

كەواتە: ژيانى دىيا لە پۈۈە ماددىيە كەيەۋە بەبەر اوراد لە گەل پۆزى دوايىدا، شىتكى كەم بايەخەو كەمە، ئەگەرنا لەو پۈۈە كە شۈينى تىدا تاقي كرانهۋەيە، زۆر گەۋرەو گرنگەو زۆر جىگاي مەترسييە، كە تىنسان نەزاني چۆنى دەگوزەريتي؟
بۆيە يەككە لە شاعيرەكان دەلي:

لَقَدْ خُلِقْتَ لِإِمْرِ عَظِيمٍ لَوْ فَطِنْتَ لَهُ ... فَأَرَبَأُ بِنَفْسِكَ أَنْ تَرَعَى مَعَ الْهَمْلِ

واتە: بۆ شىتكى زۆر مەزن خولقاۋى ئەگەر عەقلىت پىي بشكى، لەخۆتى مەۋە شىنەۋە (خۆتى رەۋا مەبينە)، لە گەل ئاژەلاندە بەلەۋەر پى.

بەرگەي چوارەم: بە ھەر مەندوبوون لە خۆشەيەكانى ژيانى دىيا، بەبى زىدە پۆيى، نەك ھەر خوا قەدەغەي نە كەردە، بەلكو بە ئەندازەي پىويست فەريشى كەردە:
زۆر لە ئايەتەكان ئەۋە دەگەيەن،

بۆ ۋەنە خۋاي پەرۋەردگار دەفەر مۆي: ﴿يَبْنِيْ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۝۲۱﴾ (الأعراف، واتە: ئەي ۋەجەي ئادەم! لەلای ھەموو مەزگەۋتەي خۆتان بەرزيئەۋە، (ئەنجا ئەگەر لەلای مەزگەۋت خۆيان بەرزيئەۋە، دەبى لە بازارو مەجلىسدا چاكتەر) بخۆن و بخۆنەۋەش، بەلام زىدە پۆيى مەكەن، بىگومان خوا زىدە پۆيانى خۆشناۋىن.

لە سوۋرەتى (البقرة) دا خۋاي بالادەست دەفەر مۆي: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝۱۸﴾ (البقرة، واتە: ئەي خەلکينە! لەۋەي لەزەۋيدا ھەيە لەشتە خۆش و پاك و چاگەكان بخۆن، بەلام شۈين ھەنگاۋەكانى شەيتان مەكەون، بىگومان ئەۋ بۆ تىۋە دوژمنكى ئاشكرايە.

كەواتە: چىژو لەزەت وەرگرتن لە نىعمەتەكانى دىيا، كە خوا لەزەۋيدا دايانۈن، نەك ھەر قەدەغەيە، بەلكو كەسيك ھەقى جەستەي نەداۋ، خزمەتى

جەستەي خۇي نەكات، بەبەھرە ۋەرگرتن لە نىعمەتەكانى خوا، گوناھبارىش دەبى، بۆيە زانايان دەلېن: ئەگەر كەسك بە بىانووى دنيا بەكەمگرتن و، لە خوا نزيك بوونەو، تاعەت زۆر بۆ خوا ئەجامدانەو، زيان بە جەستەي خۇي بگەيەنئ، گوناھبار دەبى، لە جياتى ئەوئەي پاداشتى ھەبى.

تەنانەت خۇاي كارزان و مېھرەبان چوار لەو شتانەي قەدەغەي کردوون، لە كاتى ناچارىيدا بۆ ئەوئەي مرؤف نەمرئ، پەوئ کردوون، كە بریتين لە: مردار، خوئىن، گوشتى بەراز، بۆ جگە لە خوا سەرپرئ، كە لە چوار ئايەت لە قورئاندا ھاتوون، دووان لە سوورەتە مەدینەيەكان، كە (البقرة) و (آل عمران)، ھەرودەھا لە دوو سوورەتى مەككەيىش دا كە (الأنعام) و (النحل).

برگەي پېنجەم: خۇاي پەرودەگار مرؤقى وريا کردۆتەو لەوئەي بەدوئەي ئارەزووكانى بگەوئ و، پېئانەو سەرقال بئ، لەسەر حیسابى ژيانى پۆژى دوایی:

خوا لە سوورەتى (فاطر) دا دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾، واتە: ئەي خەلکینە! بەلئىنى خوا راستە (ئەم ژيانە دەپتەرئەو و پۆژى دوایی دئ) بۆيە با ژيانى دنيا فريوتان نەداو با فريودەر فريوتان نەدا، (لەبەرانبەر خوادا، كە مەبەست پئى شەيتانە).

برگەي شەشم: ژيانىك كە لە پۆژى دواييدا ھەيە، تەنيا ئەو ژيانى راستەقینەيە:

وہك خۇاي كاربەجئ دەفەرموئ: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمُ وَلَعٌ وَلِإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَئِىَ الْحَيَوَانِ لَوَ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، واتە: ئەم ژيانى دنيايە تەنيا خافلان و ياريیە، ژيانى دواپۆژ ھەر ئەو ژيانى راستەقینەيە، ئەگەر بزائن.

بېگەي ھەتتەم: خوا عزوجل بەشپۈھى جۇراو جۇر ھۆشدارى داۋە بە مۇقەكەن، ھەروھە بە جندىش، كە درەنگ يان زوۋ ژيانى سەررەۋى دەپچىرپتەۋە بەرەو قۇناغى بەرزەخ و، پاشان پۇژى دوايى دەگۈزەۋە:

خوا بۆ تاك بە تاكى مۇقەكەن، ھەروھەتە: ﴿كُلْ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (۵۷) العنكبوت، واتە: ھەموو نەفسىك مردن دەچىژى، دوايى بۆ لاي ئىمە دەگىردىنەۋە، ئەمە ھەم لە سوورەتى (الأنبياء) ئايەتى (۳۵) داۋ، ھەم لە سوورەتى (آل عمران) ئايەتى (۱۸۵) داۋ، ھەم لە سوورەتى (العنكبوت) ئايەتى (۵۷) دا ھاتە، كە ھەموو نەفسىك دەپى تامى مردن بچىژى، ئەمەش بۆ ئەۋەيە ھەموو كەس بزانى مردىك قەرزدارە.

بەنسبەت ئەۋەشەۋە كە ئىمە لەم ژيانى دىنپادە تاقى دەكرىنەۋە، لە دوايىدا دەگۈزىنەۋە بۆ قۇناغىكى دىكە، تاك بە تاك دەگۈزىنەۋە بۆ قۇناغى بەرزەخ، دوايىش ھەموومان دەگۈزىنەۋە بۆ قۇناغى قىامەت، خواي پەرۋەردگار لە چەند شوين لە قورئاندا، ئەو راستىيەي بەيان كىردە، بۆ وئە لە سوورەتى (الزمر) دا دەفەرمۇي: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيَامٍ يُنظَرُونَ﴾ (۶۸)، واتە: فوۋ بەكەپەنادا كرا، ئىجا ھەركەس لە ئاسمانەكان و زەۋىدەيە مردن (يان بېھۇش بوون)، جگە لەۋانەي خوا بىھۇي، (نەمرن) دوايى جارىكى دىكە فوۋى پىدا كرا، ھەموويان ھەلسابوونەۋە چاۋەپىيان دەكرە.

ئەمەش قۇناغى قىامەت و ھەلسانەۋە زىندوبوونەۋەيە.

ئەمە پۈختەيەكى زۆر كورت بو، لە بووناسىي ئىسلامىي، كە پەيۋەندىيەكى زۆرى ھەيە بە پىنچ ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (العلق)، ھەروھە پەيۋەندىيىش ھەيە بە ھەشت (۸) ئايەتەكانى سوورەتى (التين) دەۋە.

تہ فیسیری سوورہ تی

الْقَدْرِ

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمپرۆ (۱۷)ی مانگی (ذی الحِجَّة) {مانگی (۱۲)}ی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچی، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۸/۷)ی زاینییه لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (القَدْر)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت پرگەدا، وەك عادەتی خۆمان دەخەینەڕوو.

پێناسەی سوورەتی (القدر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە بریتیە لە: (سُورَةُ الْقَدْرِ)، هەندیکیش بە: (سُورَةُ لَيْلَةِ الْقَدْرِ) ناویان هێناوە.

دووهم: کات و شوینی دابەزینی:

زۆربەی هەرە زۆری زانیان ئەم سوورەتەیان بە مەککەیی داناوە، هەندیکیش بە مەدینەیی، بەبەلگەی باسی شەوی قەدر، کە لە پەرمەزانی سالی دووهمی کۆچییدا، گرتنی پۆڕووی مانگی پەرمەزان فەرزکراوە و شەوی قەدری تێدا، بەلام ئەو بەلگەیە هێچ نیە، مەککەیی بوونیشی زۆر ڕوونە، لەو بارەوەش ئەم دەقە دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ مَكَّةَ، (أوردته السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۶۷، ونسبه لابن مردويه وقال: وأخرج مثله

ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير وعائشة رضي الله عنهم، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۳۹).

واتە: عبدوللای کوری عەبباس ﷺ گوتووێتی: سوورەتی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، لە مەككە دابەزیو، هەمان شت پالێراوەتە لای عبدوللای کوری زوبەیر (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ)، دایکی ئیمانداران عایشە کچی ئەبوو بەکری صیددیق (خوا لە خوێ و بابیشی پازی بێ).

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

لە موصحف دا ژمارەکە (۹۷)ە، لە دابەزینیشدا (جابر بن زيد)، ژمارە (۲۵) ی، بۆ داناو، واتە: پێش سوورەتی (الشمس) و، دوای سوورەتی (عبس) دابەزیو.

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

لە سەرژمێری زاناپانی مەدینەیی و بەصرایی و کووفەیییدا، پێنج (۵) و، لەهی مەككەیی و شامیییدا، شەش (۶)ە، بەلام زیاتر ژمارە (۵) تەبەننێ کراوە.

پێنجەم: نیوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە باسی دابەزینی قورئان لە شەوی قەدردا و، مەدحکردنی ئەو شەو بە پێژەیه، کە لە هەزار مانگ (۸۳ سالی و ۴ مانگ) باشتەر و جیبریل و فریشتەکان تێیدا دادەبەزنە سەر زەوی و، هەموو کاریکی گرنکی تێدا دیاریی دەکەن، هەتا بەیانیش هەر سەلامەتی و خێرو خوشییە.

شەشەم تاییەتمەندییەکانی:

پێنج تاییەتمەندییمان تێیدا کەوتووێ بەرچاو:

- ۱- راگەیانندی دابەزانندی قورئان لە شەوی قەدردا، تاییەتی ژمارە (۱).
- ۲- لە هەزار مانگ بە چاکتر دانانی شەوی قەدر، تاییەتی ژمارە (۳).
- ۳- راگەیانندی دابەزینی ڕووح و فریشتان تێیدا بۆ هەر کاریکی پێویست، تاییەتی ژمارە (۴).
- ۴- راگەیانندی سەلامەتی و ئاشتیی و سەقامگیر بوون لەو شەویدا هەتاک بەیانی، تاییەتی ژمارە (۵).
- ۵- تاییەتمەندیی پێنجەم ئەوەیە کە وشە: (لَيْلَةُ الْقَدَرِ) لەم سوورەتە موبارەکەدا سێ جارێ دووبارە بۆتەوه، وشە (لَيْلَةُ الْقَدَرِ) تەنیا لێرەدا هاتووە، سێ جارێ دووبارە بۆتەوه.

هەوتەم دابەشکردنی تاییەتەکانی ئەم سوورەتە:

ئێمە کۆی ئەو پێنج تاییەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتەیان لێ پێکدێ، دەکەینە دەرسێک.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى دەرسەكە

ئەم دەرسەمان لە ھەر پېنج ئايەتكەى ئەم سوورەتە موبارەكە پېكدى، كە
وہك پېشتريش گوتمان: خوا ﷻ لەم سوورەتەدا چەند راستيەكى يەكجار مەزن
رادەگەيەنى:

۱- يەكسەر بەمجۆرە دەست پېدەكات: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، تيمە دامانبەزاندو
لە شەوى قەدردا، راناوى (ھە)، لە ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ دا، بە يەكدەنگيى ھەموو زانايان بۆ قورئان
دەچىتەو، چونكە ئەمە وپراى ئەوئى عادەتى قورئانە، بە سباق و سەليقەش دەزانرى، كە
مەبەست پېي قورئانە، واتە: تيمە قورئانمان دابەزاندو لە شەوى قەدردا.

(الْقَدْر) يش، ھەم بە ماناى ئەندازەگيريى ھاتو، ھەم بە ماناى ريزو
حورمەت و پېگەى بەرز ھاتو، دوايى خوا ﷻ بۆ زياتر دەرختنى پېگەى
بەرزى ئەو شەو دەفەرموى: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾، چ شتەك بە توئى
زاناندو شەوى قەدر چيە؟

۲- ئنجا خوا خۆى پرووى دەكاتو: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شەوى
قەدر لە ھەزار مانگ باشتەر، زانايان لەوبارەو كە دەفەرموى: لە ھەزار مانگ باشتەر،
راجيايان ھەيە: ئايا لە چ پرويەكەو؟

زۆربەى ھەرە زۆريان لەسەر ئەو يەكدەنگن و دەلېن: يانى: لە ھەزار مانگ
باشتەر، كە خواپەرستىي تېدا بگرئ و، ئەو تاعەت و بەندايەتیی و چاكەيەى لەو
شەو دا دەكرئ، وەك خواپەرستىي و تاعەتى ھەزار مانگ وايە، كە دەكاتە (۸۳)
سال و ۴ مانگ).

۳- دوايى خوا ﷻ لەسەر زياتر ناساندنى ئەو شەو دەفەرموى: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ الْكَلِمَةَ﴾، (نَزَّلَ)، لە ئەسلىدا (تَنْزِيلُ) يە، ﴿نَزَّلَ

الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا ﴿﴾، فریشتەکان و رووح تئیدا دادەبەزن، رووح زۆربەى هەرە زۆرى زانایان دەلێن: مەبەست پێى جیبریلە، چونکە خوا ﷻ لە چەند شوێنیکدا جیبریلی لە قورئاندا بە (روح) ناوھێناوە، یان بە: (الرُّوحُ الْأَمِينُ) یان: (رُّوحُ الْقُدُسِ).

بۆ وێنە دەفەرموێ: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٣٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٣٤﴾ ﴾ الشعراء.

بۆشمان باس نەکراوە لە قورئاندا، جگە لە جیبریل و، جگە لەو رووحەى بەبەر مروڤدا دەکری و، خوا وشەى (روح)ى، بۆ بەکارھێناوە، بۆ دروستکراویکی دیکە بەکارھێرابی، تاکو لێردا خوا ﷻ باسی بکات، کەواتە: مەبەست پێى جیبریلە ﷺ.

۴- ﴿ نَزَلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ ﴾، لەو شەھودا فریشتەکان و رووح، یانی جیبریل دادەبەزن بە مۆلەتى پەروەردگاریان بۆ ھەر کارێک، واتە: بۆ ھەر کارێک کە پەروەردگاریان پێیان دەسپێری، زۆربەى زانایان گوتووین: ھەرکارێک کە لەسەر زەوى دەگوزەری، لەو شەھودە تاکو سالتیک تێوھەردەسووڕێتەو، تئیدا دیاری دەکری.

۵- لە کۆتاییدا خوا دەفەرموێ: ﴿ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾ ﴾، ئەم شەھو ھەر خێرو خوشیی و سەلامەتیی و ئاشتییە تاکو سپێدەى بەرەبەیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾ ﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهمکان

ابه ناوی خواي به به زه بی به خشنده. ٲیمه دامانبه زاندوه (ثم قورٲانه) له شهوی ٲیزو ٲه ندازه گیریدا (۱) نایا چی به تو ی زاناندوه شهوی ٲیزو ٲه ندازه گیری چییه؟ (۲) شهوی ٲیزو ٲه ندازه گیری له هه زار مانگ باشتره (۳) فرشته کان و ٲووح (جبریل) به مؤله تی ٲهروه ردگاریان بو ههموو کاریک ٲییدا داده به زن (۴) ٲهوه (شهوه) ههر سه لامه تی و خیرو خو شیه هه تا سپیده بیانی (۵) .

شیکردنه وی هه ندیک له وشه کان

(الْقَدَرُ): (الْقَدَرُ وَالْقَدِيرُ: تَبَيَّنُ كَمِّيَّةُ الشَّيْءِ، قَدَرْتُهُ وَقَدَرْتُهُ، وَالْقَدَرُ: الْحُرْمَةُ وَالْوَقَارُ، يُقَالُ لَهُ عِنْدِي قَدْرٌ، (قَدَرٌ) وَ (تَقْدِيرٌ): به مانای دیاریکردن و ٲوونکردنه وی قه باره و ٲه ندازه ی شتیکه، ده گوتری: (قَدَرْتُهُ وَقَدَرْتُهُ، واته: ٲه ندازه که یم، قه باره که یم دیاریکرد، به لام وشه ی (قَدَرٌ) به زهنه (سکون)، به مانای حورمهت و ٲیز دئی، ده گوتری: (لَهُ عِنْدِي قَدْرٌ) فلانکهس له لای من قه درو ٲیزو حورمهتی هه یه.

(خَيْرٌ): (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، وَالْخَيْرُ: الشَّيْءُ النَّافِعُ، وَضِدُّهُ: الشَّرُّ، (خَيْرٌ): ٲهوه یه ههموو لایه ک بو ی ٲاره زوومه ندن، ههروه ها (خَيْرٌ) به شتیکی سوود به خش ده گوتری، ٲیچه وانوه دژی (خَيْرٌ) یش بریتیه له شه ٲ، که زیان و خراٲه و ناخوشیه.

(أَمْرٌ): (الْأَمْرُ: الشَّأْنُ وَجَمْعُهُ: أُمُورٌ، وَمَصْدَرُهُ: أَمَرْتُهُ، إِذَا كَلَّمْتَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا، وَلَا يَجْمَعُ، وَهُوَ لَفْظٌ عَامٌّ لِلْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، (أَمْرٌ): به مانای حال دئی و، به (أُمُورٌ) کو ده کریته وه، یانی: کاره کان، چاوگه که ی (أَمَرْتُهُ أَمْرًا)، واته: (أَمْرًا) له (أَمَرْتُهُ) وه هاتوه، واته: فه رمانم ٲیکرد به فه رمان ٲیکردن، کاریکم ٲیسٲارد به

كارپېسپاردن، ئەگەر ئەركدارتكد كاريك ئەنجامدا، وشەي (أَمْر) كە كۆي (أَمْر) ە، برىتە لە كاريك كە ئەنجام بدرى، بەلام (أَمْر)، بە مانای حال، كۆناكرتەو، بەلكو بئۆهەكى گشتىيە بۆ كردهوان و قسان.

(سَلَامٌ هِيَ): (السَّلَامُ وَالسَّلَامَةُ: التَّحَرِّي مِنَ الْآفَةِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، (سَلَامٌ وَ سَلَامٌ) هەردووکیان واتە: دووری لە دەردو بەلا ڕوالتی و پەنانهكان.

(مَطْلَعُ الْفَجْرِ): دەگوترى: (طَلَعَتِ الشَّمْسُ طُلُوعًا وَمَطْلَعًا) خۆرەكە هەلەات هەلاتن، (مَطْلَع) و (طُلُوع) هەردووکیان بە مانای چاوگن، واتە: هەلەاتن، كەواتە: (مَطْلَع) چاوگە واتە: هەلەاتن، بەلام (مَطْلَع: مَوْضِعُ الطُّلُوع)، شوینی لى هەلەاتنە، كە بەو شێوەیەش هەندیکیان خۆندوو یانەتەو، بەلام خۆندنەووەكى دیکە بەهێزترەو، زانیان زیاتر بە (مَطْلَع) خۆندوو یانەتەو.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای (سَلَامٌ) دەفرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بە ناوی خوای بەبەزەیی بەخشندە، زۆرجار گوتوو مانەو لێرەش دووبارەي دەکەینەو، واتە: ئەم کارە دەست پێدەكەم، ئەم قورئانخویندە دەست پێدەكەم، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە:

۱- بە ناوی خواو دەستی پێدەكەم.

۲- بۆ خوا ئەنجامی دەدەم.

۳- بە پێی بەرنامەي خوا ئەنجامی دەدەم.

۴- بە تواناو برستیک كە خوا بۆي ڕەخساندووم، ئەنجامی دەدەم.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) ، بە دۇنيایى ئىمە دامانبە زاندودە لە شەوى قەدردا، چى دابە زاندودە؟ بىگومان راناوى (ه) بۆ قورئان دە چىتەو، يانى: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)، ئىمە قورئانمان لە شەوى قەدردا دابە زاندودە.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ (۲) ، ئايا چى بە تۆى زاناندودە شەوى قەدر چىيە؟ وەك پىشتىش گومان: (الْقَدْرِ) بە ماناي ئەندازە گىرىى دى و، بە ماناي رىزو حورمەتلىش دى.

﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَرِيرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ (۳) ، شەوى قەدر لە ھەزار مانگ باشترە، بىگومان چاكتىبوونى شەوى قەدر لە ھەزار مانگ واتە: چاكتىبوونى ئەو تاعەت و خوا پەرسىيەى تىيدا ئەنجام دەدرى، چونكە رىزو حورمەتى شوئەكان بەو تاعەتەوئەيە كە تىياندا دەكرى، ئەگەرنا مەككە بۆ بابايەكى بىپروا، زەوئەيەكى ئاسايە، بەلام بۆ بابايەكى پروادار ئەو رىزو حورمەتە تايەتەيە ھەيە، ھەرودەھا مزگەوتى ھەرام كە نوژنىك تىيدا بە سەد ھەزار (۱۰۰,۰۰۰) نوژنەو، مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ كە نوژنىك تىيدا بە ھەزار نوژنەو، مزگەوتى ئەقسا كە نوژنىك تىيدا بە پىنجسەد نوژنەو، بۆ كەسكە كە نوژنيان تىيدا بكات، بەلام كەسك ھەر ئاوا تىيان دا بىت و بچى، يان بچى لەوئىدا جاسووسىيى و سىخورى بكات، ھىچى پى نابرى و بگرە زۆرىش گوناھبارە.

كەواتە: لىرەش كە دەفەرموى: شەوى قەدر لە ھەزار مانگ باشترە، واتە: شەوى قەدر بۆ كەسك، خواپەرسىيى تىدا بكات، خوا پەرسىيەكەى پاداشتەكەى بۆى بە ئەندازەى پاداشتى ھەزار مانگ تاعەتە، كە لەو مانگانەدا شەوى قەدرىان تىدا نەبى.

﴿نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ وشەى (نَزَّلُ)، لە ئەسلىدا (تَنْزِيلُ) يە، فرىشتەكان و رووح تىيدا دادەبەزن، ﴿يَأْذِنُ رَبِّهِمْ﴾ بە مۆلەتى پەرورەدگارىان، بە فەرمانى پەرورەدگارىان، بە رىپىدانى پەرورەدگارىان، ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ (۴) ، (مِنْ)

لیره دا یان به مانای (ل) ه، یانی: (يُكَلِّ أُمْر) بۆ هەر کاریک، یان به مانای (پ) ه،
(يُكَلِّ أُمْر)، بۆ هەر فەرمانیک که خوا پیی کردوون، داد به زن و، هەر فەرمانیک
خوا پیی کردوون، پیی داد به زن، ئەو فەرمانانە چیین؟

زۆربەى زانایان دەلین: (أمر) بریتیه له ئەندازەگیرى کردن و نەخشەدانانى
ئەو کارو کردەوانەى ئەو مەروفا، هەموو هەلسوکەوتیان لەسەر زەوى تاكو سالى
تازە دیتەوه.

﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شەوهش هەر سەلامەتیه و خێرو
خۆشییه، تاكو سپێدەى بەرەبەیان.

(مَطْلَع) واتە: هەلھاتن، یانی: تاكو خۆر هەلدی و دەردەکەوتی، ئەو شەوه
خێرو خۆشیی و سەلامەتی و ناشتیەکەى درێژەى هەیه.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

باسى شەۋى قەدر كە قورئانى تىدا دابەزىراۋە، ھىندە شەۋىكى مەزە، مەگەر بەس خوا بىناسىنى و، لە ھەزار مانگ چاكتە، واتە: چاكە و تاعەت تىيدا پاداشتى لە ھەزار مانگ زياترە:

خوا دەفەر موى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ﴾

شىكردنەو ھەم ئايەتەنە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، بە دۇنيایى ئىمە دامانبەزاندو ھە شەۋى قەدردا، راناۋەكە گومانى تىدانىيە كە دەچىتەو ھە بۆ قورئان، ئەو ھەش و پىراى عادەتى قورئان، لە پەۋقۇ ئايەتەكانە ھەش دەزانرى، ئەم ئايەتەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەى قورئان بەشەو دابەزىو، يەكەمجار سەرەتاي دابەزىنى قورئان - ھەك پىشتىرش باسمازكرد لە كاتى تەفسىركردنى پىنچ ئايەتى سەرەتاي سوۋرەتى (العلق) دا، كە بەشەو دابەزىون - ۋاش پىدەچى ئەو شەۋە شەۋى بىست و يەك (۲۱) ى مانگى پەمەزانى چل و يەكەمىن سالى مانگىي، تەمەنى پىغەمبەر ﷺ بوۋى، لە ئەشكەۋى حىرادا^(۱)، كە بەيانىيەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دۋاى ئەۋەى ئەو پىنچ ئايەتە موبارەكەى ھەزىزىون، چۆتەو ھە بۆ مالى و بە خەدىجەى فەرموۋە: دامپۇشن، دامپۇشن، دۋاى بەسەرھاتەكەى بۆ خەدىجە گىراۋەتەو ھەزىزىون بۆ لاي ھەزىزەى كورى نەۋفەل، كە كورە مامى بوۋە، لە كاتى تەفسىركردنى سوۋرەتى (العلق) دا، ئەۋەمان باسكردو، ئەو فەرموۋدەيەى لە ھەزىزىون سەحىحى بوخارىي و موسلىمدا ھاتو، ھىئامان.

(۱) بۆ دىرژەى ئەو بابەتە ۋا باشە سەرنجى كىتىي: (ژياننامەى پىغەمبەرى خوا) بىدرى، بەرگى يەكەم، چاپى چۈرەم / ۲۰۲۲.

ليره دا كه خوا ده قهرموي: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱)، ٲيمه دامانبه زاندوه له شهوي قه دردا، زانايان دوو رايان هه ن:

راي يه كه م: ئه وه يه كه قورٲان هه مووي لهو شهوهدا له لاي خواي په روه ردگاروهه دابه زيوه بو ئاسماني دنيا - ئنجا هه نديك ده لٲن: له ئاسماني دنياش دا بو (بيت العزة)، به لام به لكه يه كي ئه وتو له سر ئه وه نيه شتيكي وا هه بي ئنجا دوايي خوا ﷻ له ماوه ي بيست و سي (۲۳) سالدا له ويوه به هو ي جيري له وه دابه زاندوه، به پٲي رووداو و پٲشاهاته كان كه هاتوونه پٲش، ئه مه له ئيبنو عه عباسه وه (خوا لٲي رازي بي) هاتوه، ده لٲن:

(أَنْزَلَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ جُمْلَةً وَاحِدَةً فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ فِي رَمَضَانَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَكَانَ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُحْدِثَ فِي الْأَرْضِ شَيْئًا، أَنْزَلَهُ مِنْهُ حَتَّى جَمَعَهُ)، (جامع البيان: ۳۷۸۱۹)، واته: قورٲان هه مووي پٲكه وه له شهوي قه دردا له مانكي په مه زاندا بو ئاسماني نيزيكر له ٲيمه (ئاسماني يه كه م) دابه زيوه، دوايي خوا ﷻ هه ركاتي ويستي شتيكي لي دابه زيني، لي دابه زاندوه، هه تا هه مووي كو كر دوتوه (له سينه و دلي پٲغه مبه ردا ﷻ).

راي دووه م: ئه وه يه كه مبه ست ده سٲييك و سه ره تاي دابه زيني قورٲانه له شهوي قه دردا، نه ك قورٲان هه مووي دابه زيني بو ئاسماني نزيك له ٲيمه، (ئاسماني دنيا)، دوايش ورده ورده دابه زيني، به لكو مبه ست پٲي ده سٲييك و سه ره تاي دابه زاندي قورٲانه، (الشعبي) ده لٲن: (نَزَلَ أَوَّلُ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)، (جامع البيان: ۳۷۸۲۲)، واته: قورٲان سه ره تا له شهوي قه دردا دابه زي.

۲- ﴿وَمَا آدْرَبَكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ (۲)، چي به تو ي زاناندوه شهوي قه در چييه؟ واته: شهوي قه در شهويكي هينده به رٲزهو، خاوه ني پايه يه كي هينده به رزه، مه گه ر خوا پٲت بناسيني، ئه گه رنا نازاني شهوي قه در چييه؟

۳- ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾، شەوی قەدر چاکترە لە هەزار مانگ.

لەم سَنَ ئایەتە موبارەکەدا سَنَ جاران وشە (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دووبارە بۆتووە، لە هەر کامیکیاندا، ئەوەش ناویکە خوا لەو شەوێ ناوە کە قورئانی تێدا دابەزێتارووە بۆ یەکەم جارو، پێشتر نەزانراوە ئەو ناوە بەکارهاتبێ لە زمانی عەرەبیدا.

ئەنجا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾، ئایا چیش بە تۆی زاناندووە شەوی قەدر چییە؟!

ئەمە بۆ دەرخستنی پێگەو پایەیی بەرزێ ئەو شەوێ، واتە: هیچ وەسفکەرێک ناتوانی وەسفی بکات، زانیان گوتووایە: (كُلُّ مَا أَدْرَاكَ فِي الْقُرْآنِ أَذْرَاةٌ، وَكُلُّ مَا يُدْرِكُ لَمْ يُدْرِهِ)، واتە: هەموو (وَمَا أَدْرَاكَ) هەکان لە قورئاندا (یان: چ شتێک بە تۆی زاناندووە؟) دوایی خوا ﷻ بە پێغەمبەری ﷺ زاناندوون و پێی فەرموون، بەلام هەموو (وَمَا يُدْرِكُ) هەکان (یان: چووزانی؟) پێی نەفەرموون و پێی نەزاناندوون.

وەک گوتمان: وشە (الْقَدْرِ)، دوو واتای هەن: یان بە مانای ئەندازەگیریی کردنە، یانی: شەوی ئەندازەگیریی، یاخود بە مانای شەرف و پێرزو حورمەتە.

بەدنیایی کە دەفەرموێ: (خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ)، واتە: لەو ١٠٠٠ هەڵەووە کە بەندایەتیی بۆ خوا تێدا ئەنجام دەدرێ و چاکەکاریی تێدا دەکری، کردەوێ هەکان پاداشتیان بەقەدەر کردەوێ چاکێ هەزار مانگە، کە لەو هەزار مانگەدا شەوانی قەدر نەبن، ئەم مانایە پێکترین واتایە کە زانیان بۆ ئەم ئایەتە موبارەکە هێناوایە.

(الطَّبْرِي) لە تەفسیرەکی خۆی (جامع البيان) دا^(١)، لەبارەی (خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ) هە، دەلی: (وَأَسْبَغَ الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بَظَاهِرِ التَّنْزِيلِ قَوْلُ مَنْ قَالَ: عَمَلٌ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، خَيْرٌ مِنْ عَمَلِ أَلْفِ شَهْرٍ لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ، وَأَمَّا الْأَقْوَالُ الْآخَرَى فِدَعَاوَى مَعَانٍ بَاطِلَةٍ لَا دِلَالَةَ عَلَيْهَا مِنَ الْخَبَرِ وَلَا عَقْلٍ، وَلَا هِيَ مَوْجُودَةٌ فِي التَّنْزِيلِ).

واتە: ويچوترينى قسان بهروآلهتى قورئانهوه -كه ماناي بى- قسهى تهو
كهسهيە كه گوتووويهتى: كردهويهك له شهوى قه دردا باشتره له كردهوه له
ههزار مانگدا كه شهوى قه دريان تيدانيه، بهلام قسهكانى ديكه ههمويان لاف
ليدانن، بۆ ههنديك واتاي پووچ كه هيچ بهلگهيان لهسهر نيه، نه له ههوال
(دهقيكى سونته) و، نه له عهقل، ههروهها تهو مانايانه له قورئانيشدا نين.
چونكه كۆمه لىك واتاي ديكه هيتراون، بهلام من نامهوى تهو تهفسيره به
ههنديك قسانهوه قه په بالغ بكهم، كه بهلگهيهكى وايان لهسهر نيه.

يهكيك له قسهكانيش تهويه كه ئىستا دهيهينم له ماليكهوه، بهلام ههروهك
بهرچاو روونى دهيهينم، تهگهرينا زۆر ناچيته عهقلهوه، ماليك له (الموطأ) دا، وهك
(القرطبي)، له تهفسيرهكهى حوى (الجامع لإحكام القرآن) دا^(۱)، ليهوه ههناوه
دهلن: (وَقَالَ مَالِكٌ فِي الْمُوطَأِ مِنْ رِوَايَةِ ابْنِ الْقَاسِمِ وَغَيْرِهِ: سَمِعْتُ مَنْ أَثِقُ بِهِ
يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَرَبِي أَعْمَارَ الْأُمَمِ قَبْلَهُ، فَكَأَنَّهُ تَقَاصَرُ أَعْمَارُ أُمَّتِهِ إِلَّا يَبْلُغُوا
مِنَ الْعَمَلِ مِثْلَ مَا بَلَغَ غَيْرِهِمْ فِي طَوْلِ الْعُمُرِ؛ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَجَعَلَهَا
خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ).

واتە: ماليك گوتووويهتى: گويم له كهسيك بوو كه متمانهم پيى ههبوو
دهيگوت: پيغه مبهري خوا ﷺ تهمه نه كانى كۆمه لگا پيشوووه كانى پيشاندران، كه
له پيش ويد بوون، واى هاته بهرچاو تهمه نه كانى ئۆممه تهكهى كورتن و، ناگه نه
تهو كردهويهى تهوان لهو تهمه نه دريژدها كردهويانه، بۆيه خواى بهرز شهوى
قه درى پيداو گيراشى به چاكت له ههزار مانگ، واتە: كردهوى چاك كه لهو
شهوهدا تهنجام بدرى، له ههزار مانگ كه شهوى قه دريان تيدانيه باشتره.

مەسەلەى دووھم:

دابەزىنى فرىشتەكان و پرووح، لەو شەوھە پەيزەدا بە مۆلەقى پەرۋەردگارىيان،
بۆ ھەر كارىك خوا پىيان بىپىرى و، ناشىتى و سەلامەتى تىدا سەقامگىر بوونى
ئەو شەوھە تاكو شەبەقى بەيان:

خو دەفەرموى: ﴿ نَزَّلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۖ سَلَامٌ هِيَ
حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝٥﴾

شىكردنەھى ئەو دوو ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿ نَزَّلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ﴾، فرىشتەكان و پرووح، (جبرىل) تىدا دادەبەزن
بە مۆلەقى پەرۋەردگارىيان، يان: بە فەرمى پەرۋەردگارىيان، بە پىيدانى پەرۋەردگارىيان، وشەى
(إِذْنٌ) بەو سى واتايانە ھاتو، كە دەفەرموى: دادەبەزن يانى: لە ئاسمانوھە دادەبەزن بۆ
سەر زەھى بۆ لای مەرقەھەكان و، ئەو شوئەھى مەرقەھەكانى تىدا نىشتەجىن.

۲- ﴿ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۖ ﴾، بۆ ھەر كارىك.

(مَنْ) لىرەدا سى واتايان بۆ لىكداونەھە:

أ- ھەندىكىيان گوتتويانە: (مَنْ)، (بَيَانَةٌ يَغْنِي تَبَيُّنُ الْإِذْنِ)، كە دەفەرموى: (بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مَنْ
كُلِّ أَمْرٍ ۖ)، بە مۆلەقى پەرۋەردگارىيان، ئىجا پوونى دەكاتەھە كە مۆلەقى پەرۋەردگارىيان
بۆ ئەنجامدانى ھەر كارىك.

ب- بەلەم ھەندىك گوتتويانە: (مَنْ)، لىرەدا بە ماناى (ب)ھە، يانى: (بِكُلِّ أَمْرٍ)، بە ھەر
فەرمانىك كە پەرۋەردگارىيان فەرمانىيان پى بكات.

ج- ھەندىكىش گوتتويانە: (مَنْ)، لىرەدا بۆ ھۆكاردۆزى (تَغْلِيل)ھە، (أَي: مِنْ أَجْلِ كُلِّ
أَمْرٍ أَرَادَ اللَّهُ قَضَاءَهُ بِتَسْخِيرِهِ)، واتە: لە پىناو ھەر كارىكدا كە خوا ويستوويەقى ئەنجامى
بدات بەھوى مل پىكەچكردنى ئەو فرىشتانەو پرووحەھە.

پىتى (ب) له (بِإِذْنِ رَبِّهِمْ) دا، دوو واتايان بۇ لىكداونەوھ:

أ- ھەندىكىان گوتوويانە: (يَعْنِي يَنْتَزِلُونَ بِسَبَبِ إِذْنِ رَبِّهِمْ لَهُمْ) يانى: دادەبەزن بەھوى مۆلەتدانى پەرورەدگاربانەوھ بۇيان، يان فەرمانکردنى پەرورەدگاربان پېيان، واتە: (ب)، لىرەدا ھۆكارى (سَبَبِيَّة) يە.

ب- ھەندىكىش گوتوويانە: (ب)، لىرەدا بۇ ھاوھلایەتتى (مُصَاحَبَةً يه، يانى: (مُصَاحِبِينَ لِمَا أَذِنَ بِهِ رَبُّهُمْ)، واتە: ئەوھى پەرورەدگاربان مۆلەتى داوھ لەگەل خۇيانى دېنن، (فَالِإِذْنُ مَعْنَى الْمَأْذُونِ مِنْ إِطْلَاقِ الْمُصْذَرِ عَلَى الْمُفْعُولِ نَحْو: هَذَا خَلَقَ اللَّهُ)، لىرەدا مۆلەت (إِذْن) بە مانای مۆلەتپىدراو (مأذون) ھو، بەکارھىتنانى چاوگە بۇ بەرکار، ھەك چۆن خوا دەفەرەموى: ﴿ هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرْوَفِ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴾ ۱۱ ﴿ لقمان، (هَذَا خَلَقَ اللَّهُ)، (خَلَقَ)، بە مانای دروستکردنە، بەلام لىرەدا بە مانای دروستکراوھ و، چاوگە بەلام بە مانای بەرکار (مفعول به) ھ، يانى: ئەمە دروستکراوى خوايە پېشانم بدەن، ئەوانى دىکەى جيا لەو، چيان دروستکردوھ؟ لە کۆتايى دا خوا دەفەرەموى:

۳- ﴿ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴾ ۵ ﴿، ئەو شەوھ ھەر ناشىتى و سەلامەتتە، تاكو شەبەقى بەيانى، كە دەفەرەموى: ﴿ مِنْ كُلِّ أَمٍّ ﴾ ۶ ﴿، تەنوينى (أمر) كە بە نەناسراو ھاتوھ، تەنوينى خراوھتە سەر، تەنوينەكەى بۇ بە مەزنگرتن و، قەبەو گەورە پېشاندانە، يانى: ھەر كاريكى گرنگ و گەورە.

كە دەفەرەموى: (سَلَّمَ هِيَ)، وشەى (سَلَّمَ)، (مُصْذَرٌّ أَوْ اسْمٌ مُصْذَرٍ، مَعْنَى السَّلَامَةِ وَالْخَيْرِ وَالتَّحِيَّةِ، وَتَكْثِيرُ السَّلَامَةِ لِلتَّعْظِيمِ)، (سَلَّمَ) چاوگە، ياخود ناوېكى چاوگە، بە مانای سەلامەتتى و چاكە و سلاوكردن، بەو مانايانە ھەموويان دى، (سَلَّمَ)، بۇيە بە نەناسراو (تَكْرَر) ھاتوھ، ھەك گوترا: بۇ بە مەزنگرتنەتى، پاشان كە فەرەموويەتى: (سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ) ۵ ﴿، (تَقْدِيمُ الْمُسْتَدِ وَهُوَ سَلَامٌ، عَلَى الْمُسْتَدِ إِلَيْهِ، لِإِقَادَةِ الْإِخْتِصَاصِ، أَيْ: مَا هِيَ إِلَّا سَلَامٌ)، لە جياتى بفەرەموى: (هِيَ سَلَامٌ)، فەرەموويەتى: (سَلَّمَ هِيَ)، پالدرائو كە (سَلَّمَ) ھ، پېش پالوھلادراو (مُسْتَدٌ إِلَيْهِ)

خراوه، تاكو تاييه نمەند بوون بگەيەنن، واتە: ئەو شەووە تەنيا سەلامەتییە، (حَقَّ
 مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥٠﴾)، (غَايَةُ لِمَا قَبْلَهُ، مِنْ قَوْلِهِ: تَنْزُلُ الْمَلَائِكَةُ إِلَى: سَلَامٍ هِيَ)، واتە:
 ئامانجى ئەوێ پێشەووەیەتی لە گوتراوی: [تَنْزُلُ الْمَلَائِكَةُ] هەتا (سَلَامٍ هِيَ) [دا،
 یانی: هەموو کاتەکانی ئەو شەووە بەدابه‌زینی فریشتەکان و ڕووح ئاوەدانن و، بە
 سەلامەتیی و لە خێرو خوشیی پێکراون.

واتە: ئەو شەووە هەمووی هەتا شەبەقی بەرەبەیان، هەر سەلامەتیی و،
 خێرو خوشییەو، بەزەیی و میهرەبانیی خوای پەروەردگاری تێدا دەدرەوشێتەو
 بۆ بەندەکان.

کورتە باسیک لەبارەی شەوی قەدرەوه

خوا پشتیوان بێ ئەم کورتە باسە لە ھەوت بڕگەدا دەخەینەروو:

بڕگەی یەكەم: چەمك و واتای شەوی قەدر (لَيْلَةُ الْقَدْرِ):

(لَيْلَةُ) بە مانای یەك شەو دی، (لَيْل) واتە: شەو، تاکەکە ی بڕیتیە لە (لَيْلَةُ) و بە (لَيْلَال) کۆدەکریتەوه، ھەرۆك چۆن (يَوْم)، بە (أَيَّام) کۆدەکریتەوه، کەواتە: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) شەوێکە ی قەدر.

وشەی (الْقَدْر) یش زانایان لێرەدا دوو واتایان بو ھێناون:

۱- (الْقَدْرُ وَالتَّقْدِيرُ: تَبْيِيْنُ كَمِيَّةِ الشَّيْءِ يُقَالُ: قَدَرْتُهُ وَ قَدَرْتُهُ، وشە ی (قَدْر) و (تَقْدِير)، بە مانای ڕوونکردنەوه ی قەبارە و چەندیتی شتیکە، دەگوترێ: (قَدَرْتُهُ وَ قَدَرْتُهُ) ھەردووکیان، واتە: ئەندازەکە ی و چەندیتیەکە یم دیارییکرد.

۲- (الْقَدْرُ: الْحُرْمَةُ وَالْوَقَارُ يُقَالُ: لَهُ عِنْدِي قَدْرٌ أَيْ: حُرْمَةٌ وَوَقَارٌ، ئەمە (المُعْجَم الوسيط)، ھێناویەتی، واتە: (قَدْر)، بە مانای ڕێزو حورمەت و، پێگە و پایە، دەگوترێ: فَلَانَكەس لە لای من قەدری ھەیە، واتە: ڕێزو حورمەت و پێگە ی ھەیە.

ئەجە کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ١، تێمە دامانبەزاندووە (قورئانمان دا بەزاندووە)، لە شەوی قەدردا، یانی: لە شەوی ئەندازەگیری کردندا، یاخود لە شەوی پڕ فەر و ڕێزو حورمەت و قەدردا.

ئەجە وەك پێشتریش باسکرد زانایان دوو بوچوونیان ھەن لەبارەی دا بەزینی قورئانەوه لە شەوی قەدردا:

یەكەم: رای تێبنو عەبباسە (خوا لێیان ڕازی بێ) دەلی: (أَنْزَلَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ جُمْلَةً وَاحِدَةً فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ فِي رَمَضَانَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَكَانَ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُحْدِثَ فِي الْأَرْضِ شَيْئًا، أَنْزَلَهُ مِنْهُ حَتَّى جَمَعَهُ) (جامع البيان: ۳۷۸۱۹، وقال المحقق: صحيح على شرط مسلم: ۳۷۸۱۹).

واتە: قورئان ھەمووی وپکراو تیکرا لە شەوی قەدر لە مانگی ڕەمەزانددا (لەلایەن خۆی ڕەزەردگارەو) بۆ ئاسمانی نیزیکتەر لە ئیمە دابەزینراوە، دواي خوا ﷻ ھەر کاتیک ویستی کاریک لەسەر زەوی بکات و ئەنجامبدا، شتیکی لئ دابەزانندە، تاکو ھەموو قورئانی کوکردۆتەو (لەدۆل و سینەي پیغەمبەردا ﷺ و دواي ئەویش لە دۆل و سینەي ھاوہلانیدا، دواي لە ئیو دوو توئی دوو بەرگدا کوکراوہتەو).

دووہم: من ئەو ڕایەي دووہم زیاتر بە عەقڵ و دلەوہ دەنووسم، (الشَّعْبِي) دەلئ: (نَزَلَ الْقُرْآنُ كُلُّهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) (جامع البيان: ۳۷۸۲۲)، واتە: قورئان ھەمووی لە شەوی قەدردا دابەزیوہ، یانی: سەرھتاو دەستیکی دابەزینی قورئان لە شەوی قەدردا بووہ، ئەم دەقەش مۆرسەلە، واتە: یەکسەر زانایەکی جیلی شوپنکەوتووانی ھاوہلان (تابعین) ھیناویەتی، بئ ئەوہي بەرزی بکاتەوہ بۆ لای ھاوہلان.

پیم وایە ئەو ڕایەي دووہم راسترەو، ئەوی دیکە نادیارو پەنھانەو، پیویستی بە بەلگەيەک دەکات، ھەرچەندە دەگونجئ عەبدوللای کوپی عەبباس (خوا لە خۆی و بابی ڕازی بئ) ئەوہي لە پیغەمبەري خواوہ ﷺ بیستی، بەلام پالی نەداوہتە لای پیغەمبەر ﷺ، خۆي گوتووێتی، بەلام ڕایەکەي دی کە دەستیکی دابەزینی قورئان لە مانگی ڕەمەزاندا بووہو لە شەوی قەدردا بووہ، ئەوہ شتیکی زانراو ڕوونەو ئایەتەکەي (القدر) و ئایەتەکەي (الدخان) ییش: ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾ ﴿۱۷﴾ ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ ﴿۱۸﴾ الدخان، بە ئاشکرا دەیکەيەنن و دەقن لەوبارەو کە شەوی قەدر کاتی دەستیکی و سەرھتای دابەزینی قورئانە.

برگهی دووهم: شهوی قه در چ شهویکه و له چ مانگیکدا بووه؟

له جهوت (۷) خالدا وه لامي تهو پرسپاره ده دینه وه:

۱- بیگومان هاتنی وه حیی بۆ پیڤه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ، له چل و یه‌ک (۴۱) هه‌مین، ساڵی ته‌مه‌نیدا بووه‌ به‌ ساڵی مانگیی، که ده‌کاته ساڵی (۶۱۰)ی زاینی، چونکه پیڤه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ له ساڵی (۵۷۰)ی زاینی دا له دایک بووه‌و، ساڵی (۶۱۰)ی زاینی ده‌ستپێکی بۆ هاتنی وه‌حیی و سه‌ره‌تای بوونه‌ پیڤه‌مبه‌ری بووه‌.

۲- نهو هه ده قوڤانه که دابه زینی قوږان له مانگی ږمه زاندا بووه، خوا ﷺ له سووږه قی (البقرة)، ټایه تی (۱۸۵) دا ده فرموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ (۱۸۵) ، واته: مانگی ږمه زان که قوږانی تیدا دابه زیندراوه، ږیمایي بو خه لك و به لگه ږوشنه كان له ږنمایي و له لیکجیا کړنده وه (ی هه ق و ناهه ق، هه لال و هه رام، چا ک و خراب، راست و جهوت).

۳- دستپنکی هاتنی قورئانیش له شهودا بووه، به به لگهی ئەو نایه ته موباره که ی سوور دق (القدر): ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ﴿۱﴾ القدر، ههروه ها نایه ته کانی (۵۳).

۴- له سوورپه ټی (الدخان) دا، که خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ ﴿٢﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿١﴾ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ سویند به واته: ټیمه له شهوټکی به پیزدا دامانبه زاندوه [واته: قورټامان دابه زاندوه، چونکه پیښښ ده فهرموئ: ﴿حَمَّ﴾ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ واته: حامیم سویند به کتیبی پوښ، [یاخود: پوښکنه رهوه]، ټیمه وریاکه رهوه و ترسیښه رین، هر کار ټکی کار به جیبانه لهویدا پوون ده کریته وه، وه که فرمانکار ټک له لایه ن ټیمه وه، ټیمه خو مان ره وانه کار پوون.

کواته: ده‌ستپڼکی دابه‌زینی وه حیی شهو بووه، هم به‌پیتی دوو نایه‌ته‌که‌ی
(سوروره‌تی (الدخان): (۳ و ۴)، هم به‌پیتی نایه‌تی به‌که‌می سوروره‌تی (القدر).

۴- ئىنجا بە مسۆگەرى شەۋى قەدرىش لە مانگى پەمەزاندایە، چونکە خوا پېشتەر دەفەر موى: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ (البقرة، دوايى دەفەر موى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) القدر، هەرودەها دەفەر موى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾ (۲) کەواتە: ئەو شەۋە بە پېژدە، ئەو شەۋى قەدرە، لە مانگى پەمەزاندایە.

ئىنجا ئەو شەۋى قەدرەش لە دە (۱۰) شەۋەکانى کۆتايى مانگى پەمەزاندایە، بە پېشى فەرمايشتەکانى پېغەمبەرى خوا ﷺ كە دەفەر موى: ﴿تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَيْلِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ﴾ (أخرجه أحمد: ۲۴۴۸۹، والبخاري: ۱۹۱۳، ومسلم: ۱۱۶۹، والترمذي: ۷۹۲، وقال: حديث حسن صحيح) واتە: بۆ شەۋى قەدر بگەرێن لە دە شەۋە تاکەکانى کۆتايى مانگى پەمەزان.

۵- پېغەمبەرى کۆتايى موخەممەد ﷺ لە پۆژى دووشەممەدا لەدايک بوو، هەر لەو پۆژەشدا وەحىي بۆ هاتو، واتە: لە بەيانى شەۋەكەيدا، ياخود هەر لە شەۋەكەيدا بەبەلگەى ئەم دەقە:

{عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الْإِثْنَيْنِ؟ قَالَ: ذَلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ، وَيَوْمٌ بَعِثْتُ أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهِ} (أخرجه أحمد: ۲۲۵۹۴، ومسلم: ۱۱۶۲، وأبو داود: ۲۴۲۶، وابن حبان: ۳۶۴۲، والحاكم: ۴۱۷۹، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۳۸۶).

واتە: ئەبوو قەتادە (خوا لى پازى بن) يەكێكە لە هاوێلان دەلى: پېغەمبەرى خوا ﷺ لە بارەى پۆژوگرنتى پۆژى دووشەممەو پرسیارى لىکار؟ ئەویش فەرمووى: ئەو پۆژىكە تىیدا لە دايک بووم و، پۆژىكەيشە تىیدا پەوانکراوم، ياخود قورئانم تىیدا دابەزراوەتە سەر.

کەواتە: ئەو شەۋەى قورئانى تىدا دابەزىو، بەيانىيەكەى پېغەمبەرى خوا ﷺ کە پراوەتەو بۆ لای خەدیجەى خىزانى و فەرموویەتى: (زَمَلُونِي زَمَلُونِي)، دامپۆشن دامپۆشن، پۆژى دووشەممە بوو.

۶- بەپىيى حىسابە گەردوونىيە كان (الْحِسَابَاتُ الْفَلَكِيَّةُ)، دووشەممە كانى رەمەزانى سالى چل و يەك (۴۱)ى تەمەنى پىغەمبەرى ﷺ، واتە: ئەو سالى تىيدا كراو بە پىغەمبەر، دەكەونە (۷)ى رەمەزان و (۱۴)ى رەمەزان و (۲۱)ى رەمەزان و (۲۸)ى رەمەزان.

ئىنجا بە لەبەرچاوغرتى خالە پىشووەكان كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: بۇ شەوى قەدر بگەپىن لە تاكەكانى دە شەوى كۆتايى مانگى رەمەزان دا، كەواتە ھەوت و چواردە، كە لە نىوہى يەكەمى مانگى رەمەزاندا لىدەچنەدەر، دەمىننەوہ، (۲۱ و ۲۸)، شەوى (۲۸)ىشى لى دەچىتەدەر لەبەر ئەوہى جووتەو، دەمىننەوہ شەوى (۲۱).

۷- كەواتە: شەوى بىست و يەك (۲۱)ى رەمەزانى چل و يەك (۴۱)ەمىن سالى تەمەنى پىغەمبەرى ﷺ، شەوى دابەزىن و دەستپىكى ھاتنى وەحىي بووہ.

ئەوہى لىرەشدا گوھان لە كىتپىكى خۇمدا بە ناوى (ژياننامەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، دەرس و پەندەكانى)^(۱) ھىناومانە.

بېگەى سىيەم: ئايا شەوى قەدر بەردەوامە، يان ھەر شەوئىك بووہ و كۆتايى پىھاتوہ؟

زانايان لەو بارەوہ راجىايان ھەيە، كەمىك گوتوويانە: شەوئىك بووہ و براوہتەوہ، بەلام زۆربەى ھەرە زۆريان، راي بەردەوامى ئەو شەوہيان ھەيە و گوتوويانە:

شەوى قەدر لە ھەموو سالىەكاندا دووبارە دەبىتەوہ، ئىمە لەو بارەوہ وەك ھوونەيەك لە قسەى رەونكەرەوانى قورئان راي (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُور)، دىنين لە تەفسىرەكەى خوى (التَّحْرِيرُ وَالتَّنْوِيرُ)دا^(۲)، كە دەقى قسەكانى بە ەرەبىيە لىگەل تۆزى كورتكرەنەوہدا دىنم و، دوايى دەيكەم بە كوردىي، دەلى:

(۱) پروانە: بەرگى يەكەم: لاپەرە: (۱۲۲-۱۲۴)، چاپى چوارەم ۲۰۲۲ز.

(۲) ج ۱۲، الجزء: ۳۰، ص ۴۶۱.

که خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ۲، پاشان دهفه رموی: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ ۴، دواتر دهفه رموی: ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ ۵، تنجا تاوا نه نجامگیری لهو سئ ثایه ته ده کات و ده لی:

﴿مَا يَذُلُّ دَلَالَةً بَيِّنَةً عَلَىٰ أَنَّ اللَّهَ جَعَلَ مِثْلَ هَذِهِ الْفَضِيلَةِ لِكُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي الْأَعْوَامِ تَقَعُ فِي مِثْلِ اللَّيْلَةِ مِنْ شَهْرِ نُزُولِ الْقُرْآنِ، كَرَامَةُ لِلْقُرْآنِ، وَلِمَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ، وَلِلَّذِينَ الَّذِي نَزَّلَ فِيهِ، وَلِلْأُمَّةِ الَّتِي تَتَّبِعُهُ، وَالتَّعْبِيرُ بِالْفِعْلِ الْمُضَارِعِ بِقَوْلِهِ: (تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ) مُؤَدَّنٌ بِأَنَّ هَذَا التَّنَزُّلُ مُتَكَرِّرٌ فِي الْمُسْتَقْبَلِ بَعْدَ نُزُولِ هَذِهِ السُّورَةِ. لَا جَرَمَ أَنَّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ الَّتِي ابْتَدِئَ فِيهَا نُزُولُ الْقُرْآنِ، قَدْ انْقَضَتْ قَبْلَ أَنْ يَشْعَرَ بِهَا أَحَدٌ عَدَى مُحَمَّدٍ ﷺ، إِذْ كَانَ قَدْ تَحَنَّتْ فِيهَا، وَأُنْزِلَ عَلَيْهِ أَوَّلُ الْقُرْآنِ آخِرَهَا، وَانْقَلَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فِي صَبِيحَتِهَا، فَلَوْلَا إِرَادَةُ التَّعْرِيفِ بِفَضْلِ اللَّيَالِي الْمُوَافِقَةِ فِي كُلِّ السَّنَوَاتِ، لَأَقْتَصَرَ عَلَىٰ بَيَانِ فَضْلِ تِلْكَ اللَّيْلَةِ الْأُولَى، وَلَمَّا كَانَتْ حَاجَةً إِلَىٰ تَنْزِيلِ الْمَلَائِكَةِ فِيهَا، وَلَا إِلَىٰ تَعْيِينِ مُنْتَهَاهَا﴾.

(ابن عاشور) ده لی: نه م سئ رسته ثایه ته موباره که:

یه که م: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ۲، چی به تو ی زاناندوه شهوی قه در چیه؟
دووه م: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ ۴، که به کرداری ئیستاو به رده وام (مضارع)، هیئاویه تی (نَزَّلَ)، یانی: (تَنْزَلُ)، فریشه کان و پووح لهویدا (لهو شهویدا) داده بن زن بو هه رکاریک به فه رمانی په روه ردگارت.

سییه م: که دهفه رموی: ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ ۵، نهو شهو هه ر خیرو خو شیی و ناشتی و سه لاهه تییه تا کو سپیده ی به یانی، تا کو شه به قی به یانی.

زور به پوونیی نه وه ده که یه نن که خوا ﷺ له وینه ی نهو شهویدا، له هه موو شهویدا کانی سالاندا، که نهو شهویدا یان تیدا دی، له مانگی (په مه زان)، دابه زینی قورئاندا، نهو چاکی و پله به رزییه هیه، نه مه ش وه ک ریژگرتن له

قورئان، ھەرۋەھا پۈزگرتن لەو كەسەي قورئانى دابەزىندراۋەتە سەر، ھەرۋەھا بۆئەو ئايىن و بەرنامەيەش كە لە قورئاندا دابەزىنراۋە، (كە ئىسلامە)و، بۆئەو ئۆممەتەش كە شوئىن ئەو قورئانە دەكەۋى، (كە ئۆممەتى ئىسلامەو ئۆممەتى پېغەمبەر موخەممەد ﷺ)، دەرپرېنى ئەۋەش بە كىردارى ئىستابە (فعل المضارع)، كە دەفەرموئى: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ ۱، گەپنەرى ئەۋەپە كە ئەو دابەزىنەي فرىشتەكان، دووبارە دەپىتەۋە لە داهاتوودا، دواي دابەزىنى ئەو سوورپەتە موبارەكەش.

بېگومان شەۋى قەدر كە دابەزىترانى قورئانى تىدا دەستپىكراۋە، تىپەپرە، بەر لەۋەي ھىچكەس ھەستى پى بكات، جگە لە موخەممەد ﷺ كە لەو شەۋەدا خواپەرستىي كىردە لە ئەشكەۋى حىرادا، سەرەتاي قورئانى لە كۆتايى ئەو شەۋەدا دابەزىنراپە سەرۋ، لە بەيانى ئەو شەۋەدا گەراپەۋە بۆ لاي خىزانى، ئىنجا ئەگەر مەبەست ئەۋە نەبوۋاپە كە چاكىي و گەرەپەي ئەو شەۋانە لە ھەموو سالاھىكانداپە كە دەكەۋنە بەرانبەر ئەو شەۋە، ئەو كاتە پىۋىستىي بەۋە نەدەكرد فرىشتەكانى تىدا دابەزن، ھەرۋەھا كۆتايپەكەي ديارىي بكىرى.

بەپراستىي بەلگەكەشى بەھىزەۋ، بېگومان تىۋەپرامانى سوورپەتى (القدر)، ۋەك (ابن عاشور) كىردوۋىتەي، زۆر جوان پىمان دەلىل: كە ئەۋە باسى رابىردوۋ و، ئىستابو، داهاتوۋشە، نەك باسى شىتىكى رابىردوۋبى و پراپىتەۋە.

برگەي چوارەم: ھىكمەتى شىردرانەۋەي شەۋى قەدر چىپە؟

زانايان لەو بارەۋە زۆر قسەيان كىردە، چونكە شەۋى قەدر تەنانەت لە پېغەمبەرى خاتەمىش ﷺ پەنھان بوۋە، لەو بارەۋەش فەرموۋە زۆرن، لە يەككە لە فەرمابىشتەكاندا ھاتوۋە كە پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىتەي: زانىم شەۋى قەدر كامەيە، بەلام دوايى لە بىرم چۆۋە، ياخود دوو پىاۋ شەرە قسەيان دەكرد بەھۋى ئەۋەۋە لەبىرم چۆۋە^(۱)، يان ھۆكارىكى دىكەي باسكىرد، كە بوۋە

(۱) (عن أبي سعيد رضي الله عنه، قَالَ: اعْتَكَفْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ مِنْ رَمَضَانَ،

ھۆى لەبىر چوونەھەى، گرنگ ئەھەى پىغەمبەرىش ﷺ دىنیا نەبۈھە كام شەھەى.

بەپاى زۆربەى زاناىان و منىش ئەھەم پى راستە:

ھىكمەتەكەى برىتپە لە ھەولدانى مەسۇلمانان بۆ خواپەرستى باش لە شەھەنى زۆردا، چۈنكە ھەندىك لە زاناىان دەلىن: بە مەسۇگەرى و دىنباى شەھى قەدر لە ھەموو مانگى پەمەزاندەى، بۆى ھەندىكىان ھەر لە سەرەتەى پەمەزانەھە خواپەرستى جىددى و چاك دەكەن، ھەتا كۆتەى كە ھەر چۆن بى شەھى قەدر ھەر دەگرىتەھە، بەلام زۆربەى ھەرە زۆرىان گوتتووانە: لە دە شەھەكانى كۆتەى مانگى پەمەزان دایە، لەوانىش لە تاكەكاندەى، ئىجا لەبەر ئەھەى دىتنى مانگى يەك شەھە، راجباى تىدا دەبى، بۆى ئەگەر مەرووف بىھۆ بەمەسۇگەرى لە دە شەھەكانى كۆتەى دا شەھى قەدر (أَيُّهُمُ الْقَدَرُ) بىننى و، بزەنى و خواپەرستى باشتى ئەو شەھەى بە نىسب بى، دەبى لەھەر دە شەھەكان دا بە جىددى خواپەرستى بىكات، ئەوكاتەش ھەرچۆن بى، ئەو شەھەى ھەر بە قىسمەت دەبى.

ئىجا ۋەك چۆن خوا ﷺ ئەو سەعاتەى لە پۆژى جومەدا، پارانەھەى تىدا گىرا دەكات، شاردوۋىتەھە، بۆ ئەھەى لە ھەموو پۆژەكەدا مەسۇلمانان بىپاىتەھە لە خەى بەخشەرە پەرۋەردگارو، بە جىددى داۋاى لى بىكەن و، ئەگەر لە ھەموو سەعاتەكانى پۆژى جومەدا داۋا لە خوا بىكى، ھەرچۆن بى ئەو سەعاتە ھەر دەگرىتەھە.

فَخَرَجَ صَبِيحَةَ عَشْرِينَ، فَخَطَبْنَا، وَقَالَ: إِنِّي أُرِيتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أُنْسِيْتُهَا أَوْ نَسِيتُهَا، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ فِي الْوَسْرِ، وَإِنِّي زَأَيْتُ أَنِّي أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ، فَمَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَلْيَرْجِعْ فَرْجَعْنَا وَمَا نَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً: فَجَاءَتْ سَحَابَةٌ فَمَطَرَتْ حَتَّى سَالَ سَقْفُ الْمَسْجِدِ، وَكَانَ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، وَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَسْجُدُ فِي الْمَاءِ وَالطِّينِ، حَتَّى زَأَيْتُ أَنَّ الطِّينَ فِي جَبْهَتِهِ! (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۱۹۳۱).

برگه‌ی پَنجه‌م: ئایا هەر گه‌س پیتی وابوو ئەو شه‌وه شه‌وی قه‌دره، چی بِلێ باشه‌و چۆن بیاریته‌وه؟

لهو باره شه وه تهه دهقه دینین:

إِعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَرَأَيْتَ إِنْ وَافَقْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، مَا أَدْعُو؟ قَالَ: تَقُولِينَ: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي (أخرجه الترمذي: ٣٥١٣، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٣٨٥٠، والحاكم: ١٩٤٢).

واته: عائشه رضی اللہ عنہا ده لئی: گوتم: نهی پڼغه مبهري خوا ﷺ نه گهر شهوی قه درم
بینی، چ دوعایه ك بکه م؟ نهویش فهرمووی: بلئی: نهی خوايه! تُو لیبوردهی و
لیبورنت خوشدهوئی، لئم بیوره و جاویشیم لئ بکه.

برگهی شه شه م: گه ورهیی شه وی قه در بو خوایه رستی:

لهوباره و دهش به لگه زورن، به لام تيمه بهم دهقه وازدتين، پيغه مبهري خوا دهقه رموي: {مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ} (أخرجه أحمد: ۸۵۵۹، والبخاري: ۱۸۰۲، وأبو داود: ۱۳۷۲، والترمذي: ۶۸۳، والنسائي: ۵۰۳۷، وابن حبان: ۳۶۸۲. وأخرجه أيضًا: مسلم: ۷۶۰).

واته: هەر کەسێک لە شەوی قەدردا هەڵسێتەوە و خواپەرستی بکات بەبەپروا بێت و نەهێڵێت بە چاوە پێکردنی پاداشتەوە لە لای خوا، (بەحساب کردنی پاداشتەکهی لە لای خوا)، لە هەرچی گوناھێ پێدووێتە لێتی دەپووردێ، (و خوا یەکێ دەکاتەوه).

برگهی حه و ته م: ئایا ده توانین به دنیایی بلّین: شه وی قه در کامه یه؟

هه‌رچه‌نده باسمانکرد، که ئهو شه‌وی قه‌ده‌ری ده‌کاته بیست و یه‌ک (٢١)ی
په‌مه‌زانی چل و یه‌که‌مین سالێ ته‌مه‌نی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که رۆژی دووشه‌مه
ده‌گرت‌ه‌وه، ئهو رۆژی ته‌بیدا له‌دایک بووه، به‌ده‌قی فرمووده‌ی خۆی و، هه‌ر

لەو شەو و پۇژەشدا وەحیی و سروسى بۇ ھاتوھ بۇ يەكەمجار، وەك دەستپىكى دابەزىنى قورئان ئەو شەوھ بووہ (۲۱) ى مانگ پەمەزان بەپای زۆربەى زانایان. بەلام ئایا بۇ ئیمەومانان شەوى قەدر چ شەویکە؟ ئایا دەتوانین دیاریى بکەین؟ لەو باروہ ئیمە سى دەقى فەرمايشتى پیغمبەر ﷺ دینین، کە تیشكى زیاترمان بۇ دەخەنە سەر دیارییکردنى ئەو شەوہو دوايش لەوباروہ پای خویمان دینین:

۱- پیغمبەرى كۆتایى ﷺ فەرموویەتى: {الْتَمَسُوْهَا فِي الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى، فِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، فِي خَامِسَةٍ تَبْقَى} (أخرجه أحمد: ۲۵۲۰، والبخاري: ۱۹۱۷، وأبو داود: ۱۳۸۱). واتە: بۆى بگەرین بۇ شەوى قەدر، لە دە شەوہکانى كۆتایى پەمەزاندا لە شەویکدا نۆ شەو ماون، (واتە: شەوى بیست و یەك)و، لە شەویکدا ھەوت شەو ماون، (شەوى بیست و سى)و، لە شەویکدا پینج شەو ماون، (کە دەکاتە شەوى بیست و پینج)، واتە: (۲۱ و ۲۳ و ۲۵).

۲- پیغمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: {مَنْ كَانَ مُتَحَرِّبًا فَلْيَتَحَرَّهَا لَيْلَةَ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ} (أخرجه مسلم: ۱۱۶۵)، واتە: ھەر کەسێک لى دەخەفتى و، دەگەرێ بۇ شەوى قەدر، با لە شەوى بیست و ھەوتدا بۆى بخەفتى، واتە: با بخەفتى شەوى بیست و ھەوت بى.

ھەلبەتە زۆریک لە زانایان رایان وابووہ شەو قەدر شەوى بیست و ھەوت (۲۷)ە، بەلام شەوہکانى دیکەش ھەر پای زانایان لەسەرن.

۳- پیغمبەرى خوا ﷺ دواى ئەوہى بەکێک لە ھاوہلان لە شەوى بیست و سى پەمەزاندا، گوێ: ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ! پیم وابوو ئەم شەو (واتە: شەوى بیست و سى) شەوى قەدر بوو، ھەر ھەھا ژمارەیک لە ھاوہلان وایان پیگوتوہ، بۆیە ئەویش فەرمووی: { أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَأَتْ عَلَى ثَلَاثٍ وَعَشْرِينَ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الشَّهْرِ شَيْئًا فَلْيَقُمْ لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعَشْرِينَ } (أخرجه أحمد: ۴۵۴۷، والبخاري: ۱۱۰۵، ومسلم: ۱۱۶۵)، واتە: وەك دەبینم خەونەكانتان لەسەر شەوى بیست و سى دەکەونەوہ سەر یەك، بۆیە ھەر

كەسك دەيەوئ لەو مانگەدا لە شەوئكيدا ھەلستتەو ھە خواپەرستى بکات، با شەوى بىست و سئ ھەلستتەو.

ھەلەتە فەرموودەى دىكەى پىغەمبەرىش ﷺ ھەيە باسى شەوى بىست و پىنج دەكات و، فەرموودەى دىكە ھەيە باسى شەوى بىست و چوارىش، دەكات كە تاكىش نە.

ھەر ھەلە دەقئكدا كە لە صەحىحى موسلىمدا ھاتو ھەكك لە ھاو ھەلە سوتئدى لەسەر دەخۆم: شەوى قەدر شەوى بىست و ھەوتە، بەلام زانايان بە گشتى گوتوويانە: ديار نە و، لە ئىوان بىست و يەك تاكو بىست و نۆيە لە دە شەو ھەتاكە كاندا، لە دە شەوى كۆتايى ھەر مانگىكى پەمەزاندا.

ئىنا لئەدا پرسىارئك دئتە پئش:

بئگومان خړۆكەى زەوى كە ئيمە لەسەرىنى، ھەميشە نىوہى شەو ھە نىوہى رۆژ، بۆ وئە ئەو كاتەى لئە -لەم ناوچانەى ئيمە كە پئيان دەگوتئى ناوچەكانى رۆژھەلاتى نىوہەپاست لە پووى جوگرافىيەو- ئەو كاتەى لئە شەو، لە ئەمريكاو ئوستوراليا، رۆژ، ئىنا لە كاتئكدا شەوى قەدرە لە لای ئيمە، ئىنا ئەگەر شەوى (۲۱) ھ، ئەگەر (۲۳) يە، ئەگەر (۲۵) ھ، ئەگەر (۲۷) ھ، ئەگەر (۲۹) يە، لە لای ئەوان رۆژ، ئايا ئەوان چۆن شەوى قەدرىان دەبئ، ھەر ھەلە كاتئك لە لای ئەوان شەو، لە لای ئيمە بۆتە رۆژ؟

و ھەلەمەكەى ئەو ھەيە كە شەوى قەدر لە ماوہى بىست و چوار (۲۴) سەعاتدا ھەموو گۆى زەوى دەكات، چونكە خړۆكەى زەوى لە ماوہى (۲۴) سەعاتدا، شەو بەسەر ھەموويدا دابەش دەبئ، ئەو شەوى قەدرەى لە لای ئيمەو دەست پئدەكات و، لە لای ئوستوراليا و ئەمريكيەكان كۆتايى دئ، ھەر ھەمان شەو، چونكە بئگومان لە ھەر (۲۴) سەعاتدا گۆى زەوى، خړۆكەى زەوى، نىوہى دەبئتە شەو، نىوہى دەبئتە رۆژ، يانى: ئەو شوئتەى رۆژ بوو دەبئتە شەو، ئەو

شۈبھى شەو بۈۋە دەپتە پۇژ، چۈنكى ۋەك خوا فەرمۇيەتى: ﴿يَكُونُ أَلِيلٌ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى أَلِيلٍ﴾ ۵۰ الزمر، واتە: شەوگار بەدەۋرى پۇژگاردا دەپچى و، پۇژگارىش بەدەۋرى شەوگاردا دەپچى.

ئەمەش رېك باسى ئەۋەيە كە زەۋى خېۋكەيى ھەلەكەتۈۋە، شەو بەو شۈبھىدا دەپچىرى كە پېشى پۇژى لېۋۋە، ھەروەھا دۋاى پۇژىش دېتە ئەو شۈبھى پېشتر شەۋى لېۋۋە، شەۋو پۇژ بەردەۋام بەدۋاى يەك دەكەۋن، ۋەك خۋاى پەنھانزان لە سوۋرەتى (الأعراف) دا، دەفەرمۇي: ﴿يَعْنَى أَلِيلُ النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَيْثَا ۵۱﴾ واتە: بە شەوگار پۇژگار دادەپۇشى بەخېراى شۈبى دەكەۋى، زۇرجارىش باسما نكردۋە، ئېستاش زانستى گەردووناسىي لەلاى بۇتە شتىكى زۇر پۈۋن كە زەۋى لە ھەر خولەكېكدا دەۋرى (۳۰كم) بە دەۋرى خۇيدا دەپى، واتە: لە سوۋرانەۋەي بە دەۋرى خۇيدا لە ھەر خولەكېكدا (۳۰كم) دەۋرا.

بەلام لە سوۋرانەۋەي بەدەۋرى خۇردا، لەھەر چركەيەكدا (۳۰كم) دەۋرا، واتە: خېراى سوۋرانەۋەي زەۋى بەدەۋرى خۇردا، شەست (۶۰) ھىندەي سوۋرانەۋەي بەدەۋرى خۇيدا.

كەۋاتە: شەۋو پۇژ بەردەۋام بەدۋاى يەكدا دېن و، ئەو كاتەي لېرە شەۋە، لەشۈبىتىكى دېكە پۇژە، بەلام لە ماۋەي بېست و چۋار (۲۴) سەعاتدا، شەوگار ھەموو گۇي زەۋى دادەپۇشى و، پۇژگارىش بەھەمان شېۋە.

كۇتا قسەش كە لەۋبارەۋە بەباشى دەزانم بېلېم ئەۋەيە:

بېگومان خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ قورئانى دابەزاندەۋە، كۇتايى پېغەمبەرەن موھەممەد ﷺ و سەرۋەرى پېغەمبەرەننى ناردۋە بۇ تېكراى مۇۋافىيەتى لە ھەموو سەر خېۋكەي زەۋى، ئىجا لە ھەموو كاتەكانى شەوگارو پۇژگاردا، دەبى شۈبى قورئان بگەۋىن و، دۋاى پېغەمبەرى خاتم ﷺ بگەۋىن، بەلام خۋاى پەرۋەردگار ھەندېك كات و ھەندېك شۈبى كىردوون بەۋىستگەيەكى تايىت، بۇ ۋىنە:

لە فەرمايشتى پېغەمبەردا ﷺ ھاتوھ كە نوپۇزىك لە مزگەوتى ھەرامى دەورى كەعبە بە سەد ھەزار (۱۰۰۰۰۰) نوپۇز، واتە: پاداشتەكەى و خېرەكەى زياترە لە ھى (۱۰۰۰۰۰) نوپۇز.

ھەرۈھە نوپۇزىك لە مزگەوتى پېغەمبەردا ﷺ بە ھەزار (۱۰۰۰) نوپۇز، واتە: پاداشتەكەى بەقەدەر ھى (۱۰۰۰) نوپۇز، نوپۇزىك لە مزگەوتى ئەقصالە قودس بە پېنچسەد (۵۰۰) نوپۇز^(۱).

ھەلبەتە ماناى وانيە كە تۆ نوپۇزىكت لە مزگەوتى ھەرام دا كرد، كەلىنى (۱۰۰۰۰۰) نوپۇزىت بۆ بگرى، نا، بەلام پاداشتى بە ئەندازەى ھى (۱۰۰۰۰۰)، نوپۇز، ھى مزگەوتى پېغەمبەرىش پاداشتەكەى بە ئەندازەى (۱۰۰۰) و، مزگەوتى ئەقشاش بە ئەندازەى ھى (۵۰۰) نوپۇز، ئەمە لەرووى جوگرافىيە و شوپنەوھ. لە رووى كاتەوھش پېغەمبەرى خوا ﷺ لە بارەى رۆژى جومعهوھ فەرموويهتى: گەورەى رۆژەكانى ھەفتەيە^(۲).

لەبارەى مانگى رەمەزانەوھش ديارە كە گەورەى مانگەكانى سالى.

لە نپو شەوھەكانىش دا، ئەو دە شەوھى كۆتايى مانگى رەمەزان، گەورەترو پاداشتارترن.

ھەرۈھە لە رۆژەكانى سالى دا دە رۆژەكانى سەرەتاي مانگى (ذِي الْحِجَّة).

ھەرۈھە رۆژى وەستان لە عەرەفات لە ھەج دا رۆژىكى يەكجار بەرزو ناوازەيە.

(۱) {صلاة في المسجد الحرام مائة ألف صلاة وصلاة، في مسجدي ألف صلاة، وصلاة في بيت المقدس خمسمائة صلاة} أخرجه أحمد: ۱۴۷۳۵، وابن ماجه: ۱۴۰۶، قال البوصيري: هذا إسناد صحيح رجاله ثقات، والطحاوي (۱۲۷/۳)، شطر الأول رواه البخاري في صحيحه {صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ} برقم: ۱۱۳۳.

(۲) {أفضل الأيام عند الله يوم الجمعة} أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۳۷۶۰، قال المناوي (۲۸/۲): إسناده حسن.

ئىنجا خواش ﷺ زاناو كاربه جيتيه، هەندىك شوين و هەندىك كات و، هەندىك بۆنەى زياتر گرنگىي پىداون، كە ئەگەر مەرۆڧ لەو كات و بۆنەو شوئىنانەدا زياتر هەولبەدات، پاداشتى زياترى هەيه، يەكئىك لەوانەش برىتتە لە شەوى قەدرو، شەوى قەدرىش لە مانگى پەمەزاندايە بە مسوگەريى و، بە پراى زۆر زالتىرىش لە دە شەوكانى كۆتابى داىەو، لە دە شەوكانىشدا لە تاكەكان داىەو.

که‌واته: ده‌بَی وریابین! خواپه‌رستی و دینداری و مسؤل‌مانه‌تی، همه‌مووی خولاسه نه‌که‌ینه‌وه له مانگی رهمه‌زاند، ئنجا له‌وێشدا بکه‌پێین بۆ شه‌وی قه‌در! نا مانگی رهمه‌زان همه‌مووی به‌پِژَهِ، ده‌بَی همه‌مووی به‌ خواپه‌رستی ئاوه‌دان بکه‌پێته‌وه، ده‌بَی له‌ همه‌مویدا به‌پِژَووبین و، له‌ همه‌موو شه‌وه‌کانیدا شه‌و نوێژ بکه‌ین، ته‌راویح بکه‌ین، هه‌روه‌ها له‌ مانگه‌کانی ساڵدا همه‌موویان پِژَوَهِ‌کان و شه‌وه‌کان تیکه‌را، به‌لام هه‌ندیک کات و هه‌ندیک شوێن و، هه‌ندیک بۆنه، خوای په‌روه‌ردگار قه‌دری زیاتری پێداون و، پاداشتی کرده‌وه‌کان له‌و شه‌وو پِژَوَهِ‌دا زیاتره، هه‌روه‌ک له‌کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الفجر)دا، که خوای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾ **وَالْفَجْرِ ۝۱** **عَشْرِ ۝۲**، سوێند به‌کاتی به‌ره‌به‌یان و، سوێند به‌ ده‌ شه‌وه‌کان، ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌رمان ﷺ هینا، که فه‌رموویه‌تی: (مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ) (أخرجه الترمذي: ۷۷، وقال: حسن صحيح غريب، وابن ماجه: ۱۷۲۷، وابن حبان: ۳۲۴، وابن خزيمة: ۲۸۶۵، وغيرهم).

واته: هیچ پژاڼتک نین کرده‌وی باش ټیاندا له لای خوا خوښه‌ویستر بـی
له ده روزه‌ګانی سه‌ره‌تای مانگی (ذی الحجة).

ئەوېش بۇ ئەۋەپە كە مەۋۇف لەو كاتانەدا، زياتر ھەولېدات و زياتر خۇي بە چاكەو خواپە رستېپەۋە خەرىك بكت، ئەك تەنبا دېندارىي و مەسۇلمانەتېي

لەو شەوو پۇژانەدا، ياخود لەو كات و بۇنانەدا بېنى، چونكە ئىسلام بەرنامەى
 ھەموو كات و تېكپراى شەوو پۇژەكانەو، ھى ھەموو شوئەكانە، نەك تەنیا ھى
 بۇنەو موناسەبەكان و چەند كات و شوئىتىكى تايبەت و ديارىيكرائو.

پراى بەندە لە بارەى شەوى قەدرەو:

پىم وايە دەگونجى شەوى قەدر لە يەك شەوى تايبەتدا نەبى، لە دە
 شەوہكانى كۇتايى و لە تاكەكان یش، بەلكو دەگونجى سالتىكيان بکەوئتە شەوى
 بىست و يەك (۲۱)و، سالتەكانى دىكەش شەوہكانى:

(۲۳ و ۲۵ و ۲۷)، دەشگونجى -بەپىى ھەندى لە فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى
 خوا ﷺ - بشكەوئتە شەوہ جووتەكانىشەوہ، چونكە لە فەرمايشتەكانى ھاتوہ كە
 فەرموويەتى لە شەوى بىست و چوار (۲۴)دا يە، بەلام پراوالتى فەرموودەكان
 زياتر تەوہ دەگەيەنى كە لە تاكەكانى دە شەوى كۇتايى مانگى پەمەزاندايەو،
 پەنگە لەو دە شەوانەشدا بىت و بچى، زانىارىي تەوہش تەنیا لە لای خواى
 زاناو شارەزايە و، تەنانەت پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ لى دۇنيا نەبەوہ، بەلى،
 پيشانى دراوہ، بەلام دوايى لەبىرى چۆتەوہ، بۆ تەوہى بۆ ئۆممەتەكەشى ھەموو
 شەوہكان، شەوى ھەول و تىكۆشان و خوئيدا ماندووكردن بىن.

لېرەش دا كۇتايى بەم كورتە باسەمان و كۇتايى بە تەفسىركردنى سوورەتى
 (القَدَر) یش دىنين.

خوا بە لوتف و كەرەمى بى سنوورى خوئى يارمەتییان بدات، كە مانگى
 پەمەزان بە گشتى و، بە گشتىيەر ھەموو مانگەكان و، ھەموو شەوو پۇژەكانى سالى،
 ئاوەدان بکەينەوہ، بە خواپەرستىي، بە تاعەت و بۆ خوا صولحان، تاكو كە دەچينەوہ
 خزمەت خوا، بەدەستى پىرو بە توئشووى چاك بچينەوہ خزمەتى، ھەرۋەھا بەسەرى
 بەرزو پرووى گەشەوہ بچينەوہ خزمەت خوئى و پىغەمبەرەكەى ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہفسیری سوورہتی

الْبَيْتِ

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمپـۆ کە (۱۸) ی مانگی (ذی الحجة) (واتە: مانگی (۱۲) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچیە، بەرانبەر: (۸) ی (۸) ی سالی (۲۰۲۰) ی زایینی، لە شاری دیرینی هەولێر خوا پشتیوان بـۆ دەست دەکەین بە ڕوونکردنەوێ چەمک و واتای تاپەتە بە پـێزەکانی سوورەتی (البینة)، سەرەتاش لە حەوت بـرگەدا پـێناسە ی دەکەین:

پـێناسە ی سوورەتی (البینة) و بابەتەکانی

۱- ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە موبارەکە بریتیە لە (سورة البینة)، بەلام وێرای ئەم ناوە کە لە هەموویان باوترە، پـێنج ناوی دیکەشی بۆ بەکارهێنراون:

۱- (سورة لَمْ یَكُن).

۲- (سورة الْقِيَمَة).

۳- (سورة أَهْلِ الْكِتَاب).

۴- (سورة البریة).

۵- (سورة الإنفکاک).

۲- کات و شوینی دابەزینی:

راچایی زۆر لەو بارەو هەیە، بەشیکی لە زانیان گوتووایە: زۆرە ی زانیان گوتووایە: ئەم سوورەتە مەدینەییە، لە بەرانبەریشدا بەشیکی دیکە گوتووایە:

زۆربەى زانیان گوتووینە: ئەم سوورەتە مەككەىە، بەلام رای مەدینەىی بوونی بەهێزترە، لەو بارەشەووە ئەم دەقە هەیه: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ لَمْ يَكُنْ بِالْمَدِينَةِ) (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ٨، ص ٥٨٥، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْذُوقٍ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْذُوقٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: نَزَلَتْ سُورَةُ (لَمْ يَكُنْ)، مَكَّةَ).

واتە: عەبدوللای کوپی عەبباس ر.ه گوتووێتی: ئەم سوورەتە لە مەدینە دابەزیووە، (ابن مَرْذُوقٍ) گێردراوێهە کیشی لە دایکمان عایشەووە (خوا لێی رای بێ) هێناووە گوتووێتی: ئەم سوورەتە لە مەككە دابەزیووە.

(٣)- ڕیزبەندیی لە موصحفەدا و دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە موصحفەدا ژمارە (٩٨)ەو، لە دابەزینیشدا ژمارە (١٠١)ە، پێش سوورەتی (الحشر) و دواى سوورەتی (الطلاق) دابەزیووە، واتە: ئەم سوورەتە دواى جەنگى بەنوو نەزیر دابەزیووە، ئەوانیش تیرەیهك بوون لە جوولەكەكان لە دەورووبەرى مەدینەو، دواى ئەو جەنگەش سەرەنجام بەنوو نەزیر وەدەرئەن، چونکە خاوەنى غەدرو پەیمانشکێتیی بوون، ئەویش لە سالی چوارەمی کۆچیدا بوو، مانای وایە ئەم سوورەتە موبارەکە یان لە کۆتایی سالی سییەم، یاخود لە سەرەتای سالی چوارەمی کۆچیدا دابەزیووە.

(E)- ژمارەى ئایەتەکانى:

زۆربەى هەرە زۆرى زانیان ئایەتەکانى ئەم سوورەتەیان بە هەشت (٨) ئایەت داناون، بەلام زانیانی بەصرا بە (٩) ئایەتیان داناون و، زیاتریش ژمارە هەشت تەبەننێی کراوە.

(۵) - نېۋەزۇكى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە باسى بېيروايان دەكات، ھەم لە خاۋەن كىتبان، كە كىتېي خۋايى و ئاسمانىيان پېدراۋە، جوۋلەكە و نەصرانىيەكان لە پېشەۋەيان، ھەرۋەھا صابىئەو مەجووس و، ھەموو ئەوانەى لافى ئەۋە لېدەدەن كىتېي ئاسمانىيان لەبەر دەست دايە، ئەۋانىش ھەر بە خاۋەن كىتېب دادەنرېن، ھەرۋەھا ھاۋبەش دانەران، چ خاۋەن كىتېبەكان، چ ھاۋبەش دانەران ھەمويان بېيروابوون و، بەبى ھاتنى بەلگەى رۆشن، كە پېغەمبەرى كۆتايى ﷺ بوۋە، دەستبەردارى ئەۋە نەدەبوون كە لەسەرى بوون، لە بىتەرستى، بە نىسبەت ھاۋبەش بوۋ خوا دانەرەكانەۋە، لە ئايىنى تېكدراۋ شېۋىراۋى خۋيان، بە نىسبەت خاۋەن كىتېبەكانەۋە، كە چى دۋاى ھاتن و ناسىنى واتە: ھاتنى بەلگەى رۆشن كە موحەممەد ﷺ، پى ئاشنا بوۋنىشى، كىتېب پېدراۋەكان لە دەۋرى پېغەمبەرى خاتم ﷺ پېرژان، جگە لە كەمىكىان، ھەرچەندە پېغەمبەرى خاتم ﷺ جگە لە بە ساغىي خواپەرست و، نوپۇز ئەنجامدان و زەكاتدان و، بە پاكىي و بەساغىي بەرەو لاي خواۋ ھەق گەرانەۋە، ھىچ شىكى دىكەى پى نەدەگوتن، سەرەنجامى بېيروايانىش بە ھەردوۋ جوۋرەكانيانەۋە، ئەۋانەى كىتېيان پېدراۋە، ھاۋبەش بوۋ خوا دانەرەكانىش، دۆزەخە، ئەۋان خراپترىن دروستكراۋى خوان، پروادارانىش جىيان باخە ھەمىشەبىيەكانە، كە پروباريان بە ژېردا دەپۇن، ئەۋانىش باشتىن دروستكراۋى خوان، خوا لىيان پازىيەو پازىيشيان دەكات.

(۶) - تايىبەتمەندىيەكانى:

چوار تايىبەتمەندىيمان لەم سوۋرەتەدا رەچاۋ كردوون:

۱- باسكردنى دەستبەردار نەبوۋى بېيروايان لە رېچكەو بەرنامەكانيان، بەبى ھاتنى بەلگەى رۆشن: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾

۲- دواى ھاتنى بەلگەى پۇشنیش، پەرتەوازە بوونیان: ﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾.

۳- بە خراپترین دروستکراودانانی بیپروایان و، بە باشتین دانانی پرواداران: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾
﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾.

۴- چەند وشەو تەعبیریك -كە بەیپی ئەوەی دیتەوہ یادم- تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتوون:

۱- ﴿مُنْفَكِينَ﴾، واز لێھێنەرو دەستبەردار بووان.

۲- ﴿صُحُفًا مَّطْهُرَةً﴾، پەرە پاککراوہ کان.

۳- ﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾، نووسراوہ ڕێك و راستەکانیانلۆۆل تێدان.

۴- ﴿دِينَ الْقِيمَةِ﴾، ئایینی ئۆممەتێك و میللەتێکی ڕێك و راست.

۵- ﴿شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾، خراپترینی دروستکراوان.

۶- ﴿خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾، چاکترینی دروستکراوان.

۷- (دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە:

تێمە کوێ ھەشت ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە، دەكەینە یەك دەرس، لەبەر ئەوەى ھەموویان پێكەوہ پەيوەستن و، ھەمووشیان لە بارەى بابەتێكەوہ دەدوین.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە کۆی هەشت ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە موبارەکە پێک دێت ئایەتەکانی: (۱- ۸)، خوا ﷻ لەو هەشت ئایەتەدا سەرەتا رایدەگەیەنێ: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْآيَةُ﴾ (۱) ئەوانە ی بێپروا بوون لەوانە ی خاوەن کتێب و، لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش، دەستبەردار نەدەبوون، واتە: دەستبەرداری ئەوە نەدەبوون، کە لەسەری بوون، لە پابەندی بە ئایینە شیۆنراوەکانی خۆیان، بەنسبەت خاوەن کتێبانەو، لە بێپەرستی و هاوبەش بۆ خوا پەیداکردن، بەنسبەت هاوبەش بۆ خوا دانەرەو، دەستبەرداری ئەوە نەدەبوون، (حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْآيَةُ)، تا کۆ بەلگە یەکی روون و ئاشکرایان بۆ دێ، دوا بەلگە روون و ئاشکرایە کەش بەو تەفسیر دەکات، دەفەرموێ: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً) (۲)، پەوانە کراویک لە خواوە کە پەرە پاککراوەکان دەخوێنێتەو.

چیان تێدا یە؟ (فَبِمَا كُنْتُ قَسِمَةً) (۳)، چەند نووسراویکی زۆر ڕێک و راست و بەهادر و بەنرخان تێدان، دوا ی دەفەرموێ: (وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْآيَةُ) (۴)، واتە: ئەوانە ی کتێبان پێدرا بوو پەرەوازە نەبوون، مەگەر دوا ئەو ی بەلگە ی ڕۆشنیان بۆ هات، ئەو سەرزنشتکردنی خاوەن کتێبانە، چونکە خوا ﷻ لەو پەوتانەدا کە بیهوێ زەم و سەرزنشتی خاوەن کتێبان بکات بە: (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)، تەعبیریان لێ دەکات، ئەوانە ی کتێبان پێدراو، بەلام ئەگەر مەبەستی زەم نەبێ بە خاوەن کتێب (أَهْلِ الْكِتَابِ)، تەعبیریان لێ دەکات.

سەرەتا خاوەن کتێبەکان دەستبەرداری ئایینە شیۆنراو و تێکدراوە کە ی خۆیان نەدەبوون، هەتا بەلگە ی روونیان بۆ نەهاتبا یە، کە بەلگە روونە کەش

ھات، لە دەوری پەرزان، كەمىكىيان بڕوايان پتھىناو زۆربەيان پتې پروا بوون، لەبەر ھەسەدو دەست پتوھ گرتنى ئەو بەزم و بازارەى بەھۆى ئىنە تىكدراوو شىوتىندراوھەكى خۆيانەو، بۆيان دەستەبەر بوو بوو.

دواى دەفەرموى: (وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِعِبَادِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾)، يانى: وەنەبى پساوئىكيشيان بووبى بۆ پەرتەوازە بوون لە دەورى پتھەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: فەرمانىشيان پى نەكرابوو، مەگەر بەوھى خوا بەرست بە ساغى، ملكە چى خۆيان بۆ خوا ساغ بگەنەو، خلتەى پتوھ نەھىلن، (حُنَفَاءَ) لابدەن لە ھەرجى ھەلەو پوچىيە بەرەو راستى، (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ)، نوێژ بەرپا بگەن و زەكات بدەن، (وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾)، ئا ئەوھش ئايىن و بەرنامەى كۆمەلئىكى رێك و راستە.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرموى: (إِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾)، بە دلىيى ئەوانەى بپروا بوون لە خاوەن كىيان و، لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران، لە ئاگرى دۆزەخدان بە ھەمىشەى تىيدا دەمىنەو، ئەوان خراپترىنى دروستكراوانى خوان، ھىچ شتىك لەوان خراپتر نە، بە نىبەت بڕوادارانىشەو، دەفەرموى: (إِنَّ الدِّينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾) بە دلىيەو ئەوانەى بڕوايان ھىناو (بە ھەموو ئەو شتانەى پتويستە بڕوايان پى بھىترى) و، كردهو بەكانىشيان ئەنجامداون، ئەوانە باشترىنى دروستكراوھەكانى خوان.

(جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، پاداشتيان لە لاى پەروەردگارىيان لە نيزىك پەروەردگارىيان، لە خزمەت پەروەردگارىياندا، باخە ھەمىشەىيەكانن، (تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)، روبرو و جۆگەو جۆبارەكانيان بە ژىردا دەرۆن، (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، تتياندا ھەرماو دەبن بە ھەمىشەى، بەبى بڕانەو، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) خوا لتيان رازىيەو، ئەوانيش لە خوا رازىن، (ذَلِكَ لِمَنْ

حَتَّىٰ رَبُّهُ ۝۸)، ئا ئەو ەش - كە باسكرا - بۆ كە سىكە سام و ەھىيەق بەرانبەر پەرۋەردگارى ەھبى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝۱
رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝۲ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۝۳ وَمَا فَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝۴ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ۝۵ لَئِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝۶ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝۷ جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبُّهُ ۝۸

مانای دهقاو دهقی لایه تەکان

{بە ناوی خواى بەبەزەيى بەخشنده. ئەوانەى بېروابوون لە خواەن کتیبان و ھاوبەشدانەران، دەستبەردار (ی پچکەکانیان) نەدەبوون، مەگەر دواى ئەوەى بەلگەى پرونیان بۆ ھات ۱} نێردراویکە لە خواوہ پەرہ پاکراوہ کانیان بەسەردا دەخوینیتەوہ ۲} (حوکم و ھیکمەتە) نووسراوہ تیرو تەواو و راستەکانیان تێدان ۳} ئەوانەى کتیبیشیان پێدرابوو، تەنیا دواى ئەوەى بەلگەى روشنیان بۆ ھات پەرەتەوازەبوون (و لە دەورى پەرژان، لە جیاتی لە دەور کۆبوونەویان) ۴} فەرمانیشیان پێ نەکراوو، مەگەر بەوہى بەملکەچى ساغکەرەوانە خوا بەرست، (وازھێنەر لە ناھەق و) بەرەو ھەق گەراوہبن و نوێژ بەرپا بکەن و

زەكاتى بىدەن، ئا ئەۋەش بەرنامەى (كۆمەللىكى) رېك و راستە ﴿۵﴾ بە دۇنيایى ئەۋانەى بېپروابوون لە خاۋەن كىتبان و لە ھاۋبەشەدانەران، لە ئاگرى دۆزەخدان تىيدا ھەرماون، ئەۋانە خراپترىن دروستكراون ﴿۶﴾ بىگومان ئەۋانەى پروايان ھىناۋە كىردەۋە چاكەكانيان كىردوون، ئەۋانە باشتىن دروستكراون ﴿۷﴾ پاداشتىان لە لای پەرۋەردگارىان باخە ھەمىشەبىيەكانن، پرووبارىان بە ژىردا دەرۋن، بە ھەمىشەبىي تىياندا ھەرماد دەرۋن، خوا لىيان پازىيەو ئەۋانىش لەخوا پازىين، ئەۋەش بۇ كەسكە -بە مەزنگرتنەۋە- سام لە پەرۋەردگارى بكات ﴿۸﴾.

شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(مُنْفِكِينَ): واتە: دەستبەردار بوۋان، وازلېھىنەران، (الْفَكُّ: التَّفْرِيجُ، وَقَكُّ الرُّهْنِ تَخْلِيصُهُ، أَي: لَمْ يَكُونُوا مُتَّفَرِّقِينَ بَلْ كَانُوا كُلُّهُمْ عَلَى الضَّلَالِ، (فَكُّ): يَانى: دەرۋولېكردنەۋە (فَكُّ الرُّهْنِ)، پەھنەكەى دەرۋاز كىرد، ئەۋ شتەى بەبارمتە دىنابوو، لە بەرانبەر پارەيەكدا كە ۋەرىگرتبۇو، دۋاى ئەۋەى پارەكە دەباتەۋە، بارمتەكەى خۇى ۋەردەگرېتەۋە.

لېرەدا (مُنْفِكِينَ)، واتە: پىرژوبلاۋ نەدەبوون، ياخۇد وازلېھىنەر نەدەبوون، بەلكو ھەموويان لەسەر گومرايى مابوونەۋە، تاكو بەلگەى رۆشنيان بۇ ھات.

(الْبَيِّنَةُ): (الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً، وَسُمِّيَ شَهَادَةُ الشَّاهِدِينَ بَيِّنَةً)، (الْبَيِّنَةُ): بە ماناى گەياندنىكى رۆشن، چ گەياندن و بەلگەكە عەقلىي بى، چ بەرھەست بى، شاھەدىدىانى دوو شاھەدانىش ئانۋراۋە: (الْبَيِّنَةُ) لەبەر ئەۋەى بەلگەيەكى رۆشنە بۇ ئىسپاتى ئەۋ داۋايەى دەكرى.

(صُحُفًا مُّطَهَّرَةً): (الصُّحُفُ جَمْعُ الصَّحِيفَةِ: وَهِيَ الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ)، (صحيفة) ھەر شىتەكە بىلاۋكرابىتەۋە دۋايش خۋازاۋەتەۋە بۇ ھەر شىتەك تىيدا بىنوسرى،

ئىنجا لە كاغەز بى، لە چەرم بى، لە پوودەك بى، لە بەردى تەنەك بى، ھەرچى بى، (وَجَمْعُ الصَّحِيفَةِ الصَّخَائِفُ وَالصُّحُفُ)، (صَحِيفَةٌ) ھەم بە (صَخَائِفُ)، ھەم بە (صُحُفُ) كۆدەكرىتەو، (مُطَهَّرَةٌ): واتە: پاكراڭىراو، پاككراو لە ھەلەو پەلەو درۆو شتى ناپاست.

(فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ): واتە: چەند نووسراوئىكى پىك و راستى تىدان، (سُمِّيَ الْمَكْتُوبُ كِتَابًا وَالْكِتَابُ اسْمٌ لِلصَّحِيفَةِ مَعَ الْمَكْتُوبِ فِيهِ)، نووسراو ناوى نراو (كِتَابُ)، (كِتَابُ) يىش، ناوە بۆ پەرەيەك ئەوئى تىشيدا نووسرايى.

(وَالْقِيَمَةُ: هَاهُنَا اسْمُ الْأُمَةِ الْقَائِمَةِ بِالْقِسْطِ)، (قيمة): لىرەدا ناوە بۆ كۆمەلەك بە دادگەرىي بەرپۆە بچى، ئەو واى گوتە، بەلام لىرەدا (قِيَمَةٌ) كراو بە سيفەقى (كُتِبَ)، واتە: چەند نووسراوئىكى پىك و راست، كە ھەقيان لە نىو خوياندا ھەلكرتەو.

(مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ): واتە: بۆ وى ساغكەرەوئى ملكە چيىن، ملكە چيى خويان بۆ خوا ساغكردۆتەو، خلتەيان پۆە نەھىشتەو، (الْخَالِصُ كَالصَّافِي، إِلَّا أَنَّ الْخَالِصَ مَا زَالَ عَنْهُ شَوْبُهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ فِيهِ، وَالصَّافِي يُقَالُ لِمَا لَا شَوْبَ فِيهِ)، (خالص) وەك (صافي) وايە، بەلام (خالص) بەشتىك دەگوترى كە شتىك تىكەل و ئاوتەئى بوو، لىي جياكرايىتەو، پووش و پەلشىك، خلتەيەك، ماددەيەكى نامۆ، بەلام (صافي): برىتە لەوئى ھەر لە ئەسلدا ھىچى لەگەل تىكەل نەبووئى، بە كورديش ھەر وشەي ساف بەكارديين، كەواتە (خالص)، واتە: ساغ و (صافي)، واتە: بىگەرد.

(حَقَفَ): (الْحَقَفُ: هُوَ مَيْلٌ عَنِ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ، وَالْجَنَفُ مَيْلٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ إِلَى الضَّلَالِ)، (حَقَفَ): لادانە لە گومرايەو بەرەو راستى و دروستى، پىچەوانەكەشى (جَنَفَ)ە، كە لادانە لە پىك و راستى بەرەو گومرايى و لارى.

(وَبَيْنَ الْقِيَمَةِ): (أَيُّ: دَيْنٌ الْمِلَّةِ أَوْ الْأُمَةِ الْمُسْتَقِيمَةِ)، تايين و بەرنامەي كۆمەلەك پىك و راست.

(سُرُّ الْبَرِّيَّةِ): (الْبَرِّيَّةُ: الْخَلْقُ، وَسُمِّيَ بَرِّيَّةً لِكَوْنِهِ مُبَرِّيَّةً مِّنَ الْبَرِّ، وَالْبَرِّ: الثَّرَابُ)،
(بَرِّيَّة) واتہ: دروستکراوہ کان، بویہ ش دروستکراوہ کان پتیاں گوتراوہ: (الْبَرِّيَّة)
چونکہ دروستکراون لہ (بَرِّی)، (بَرِّی) ش، واتہ: گل و، لہ گل دروستکراون.

(حَبْرُ الْبَرِّيَّةِ): واتہ: باشتیرنی دروستکراوہ کان، بہ لَامِ یَمِّ وایہ (الْبَرِّيَّة) تہ نیا
تہوانہ نین لہ گل دروستکراون، بہ لکو دروستکراوہ کانی خوا لَا تُخَالِفُ بہ گشتی، بویہ
تہوانہ ی بیروان لہ ہموو دروستکراوہ کانی خوا بہ گشتی خراپترن، تہوانہ ش
کہ برپوادارن لہ ہموو دروستکراوہ کانی خوا بہ گشتی چاکترن.

(عَدْنِ): (أَي: اسْتِقْرَارٌ وَثَبَاتٌ، عَدَنَ بِالْمَكَانِ: اسْتَقَرَّ، وَالْمَعْدِنُ: مُسْتَقَرُّ الْجَوَاهِرِ)،
وشہ ی (عدن) واتہ: نیستہ جی و چہ سپاو (جنات عدن) واتہ: باخہ چہ سپاوہ کان،
(وَعَدَنَ بِالْمَكَانِ، أَيْ: اسْتَقَرَّ)، لہ شوینہ کہدا نیستہ جی و، سہ قامگیر بوو، (مَعْدِنِ)
بہو شوینہ دہ گوتری کہ کانزایہ کانی لی دہ رده ہینرین.

مانای گشتی نایہ تہ کان

خوا لَا تُخَالِفُ لہم سوورہ تہ بہ پیزہدا دہ فہرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بہ ناوی خوا ی
بہ بہ زہ ی بہ خشنده، واتہ: تہم سوورہ تہ بہ ناوی خوا ی بہ بہ زہ ی بہ خشنده
دہ خوینم، تنجا پیویستہ لہ کاتی گوتنی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا، چ بو قورٹان
خویندن، چ بو ہرکار یکی دیکہ، مروٹ بہ لای کہمہوہ، چوار واتایان لہ عہقل
و دلیدا نامادہ بکات:

۱- تہم کارہ بہ ناوی خواوہ تہ نجام دہدہم.

۲- تہم کارہ بو خوا تہ نجام دہدہم، تاکو لیم رازی بیت و، پاداشتی لہ بہ رانہ ردا
وہر بگرمہوہ.

۳- ئەم کارە بە پیتی بەرنامەیی خوا، پیتی رێنمایی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم کارە بەو وزەو توانایەیی خوا بۆی پەخساندووم، ئەنجام دەدەم، ئەک بە شان و شەوکهت و تواناو پرستی خۆم.

ئەنجا خوا دەفەر مۆی: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (۱)، ئەوانەیی بێپروابوون لە خاوەن کتیبان و لە ھاوبەش دانەرەن دەستبەردار نەدەبوون، هەتا بەلگەی رۆشنیان بۆ نەیت، زانایان لەبارەیی ئەم ئایە تانەووە زۆر قسەیان کردووە، بەلام من هەول دەدەم ئەو هی رێک و راستەرەو لەگەڵ بێژێ ئایەتە بە پێزەکاندا چاکتر دێتەو، ئەو هیان بێتم، هەندیک لە زانایان گوتوو یانە: ئەو لەیرەدا هەوالدانی خوا ﷺ نیە لە بارەیی بێپروایە کانهو لە خاوەن کتیبان و لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن، بەلکو گیرانەو هی قسەیی وانە، واتە: ئەوانەیی بێپروا بوون لە خاوەن کتیبان و لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن دەیانگوت: قێمە دەستبەرداری ئەو هی لەسەرینی نابین، تاكو بەلگەی رۆشنمان بۆ نەیت، بەلام بێگومان واتای یەكەم راستەرە کە ئەو هەوالەو خوای زاناو پەنھانزان، لەبارەیی بێپروایەکان لە خاوەن کتیبان و لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەنەو دەیدات، یانی: دەستبەرداری ئەو هی لەسەرینی، لە رێچکەکانیان و، بەرنامەکانیان و، بەنسبەت خاوەن کتیبانەو ئاینە تێکدراو شیوێ تراوێ کانیان و، بەنسبەت بێپەرست و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیشیانەو، رێچکەیی بێپەرستی و ھاوبەش بۆ خوا دانان، دەستبەرداری ئەوانە نەدەبوون، (حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ) (۱)، هەتا بەلگەی رۆشنیان بۆ نەیت، ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ﴾ (رَسُول)، جێداری (الْبَيِّنَةُ) یە، ئەو بەلگە رۆشنەش بریتی بوو لە پەوانە کراویک لە خواو، ئایا ئەو پەوانە کراو لە خواو چی دەکرد؟ ﴿يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾، پەرە پاک کراوێ کانێ دەخوێندنەو، بێگومان لەیرەدا مەبەست لە (رَسُول)، موخەمەد ﷺ، چونکە پێش هاتنی موخەمەد ﷺ وەک کۆتا پیغەمبەری خوا، هەلگری کۆتا پەيامی خوا بۆ مەروفا یەتی، هەموو مەروفا یەتی چاوەرێ بوون و، دنیا پر بوو بوو لە

كوفرو شيرك و ستهم و لادان و تاوان و خراپه‌و، له هه‌موو پروڤيکه‌وه مروڤايه‌تيى زۆر حالى تىكچوو بوو، كارى له گريژه‌نه چوو بوو، وهك (أَبُو الْحَسَنِ النَّدَوِي)، په‌حمه‌تى خواى لى بى له كتيبيكى ناوداريدا به‌ناوى: (مَاذَا حَسِرَ الْعَالَمُ بِانْحِطَاطِ الْمُسْلِمِينَ؟)، جيهان چ زيانىكى ليكه‌وت به‌هوى پاشه‌كشه‌كردن و هاتنه‌وه دواى مسؤلمانه‌وه؟ له‌ويڤا له به‌شى يه‌كه‌مى كتيبه‌كه‌يدا باسى جيهان ده‌كات كه چۆن له پرووى فيكرى و عه‌قیده‌يى و بووناسيى و په‌رستشه‌كان و په‌وشت و ئاكارو كۆمه‌لايه‌تيى و سياسى و ئابوورى، له هه‌موو پرووه‌كانه‌وه، مروڤايه‌تيى كارى زۆر له گريژه‌نه چوو بوو، بۆيه هه‌موو چاوه‌رپيان ده‌كرد و، خاوه‌ن كتيبه‌كان ده‌يانزاني كه پيغه‌مبه‌رى كۆتايى خوا ﷺ نه‌هاتوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى له كتيبه‌كانيان هه‌وال درابوو و ناوه‌كه‌شى ديارى كرابوو، كه ناوى ئه‌حمه‌ده‌و موحه‌مه‌ده ﷺ به‌لام جووله‌كه‌كان چاوه‌رپيان ده‌كرد له خويان بى، نه‌صرائيه‌كانيش ئه‌وانه‌يان كه خوا به‌يه‌كگر بوون و له‌سه‌ر رېبازه‌كه‌ى مه‌سيح ﷺ مابوونه‌وه‌وه، هه‌ر چاوه‌رپى موحه‌مه‌ديان ﷺ ده‌كرد، به‌لام ئه‌وان كه‌مينه‌ بوون و چه‌وسيتراوه‌ بوون، ئه‌وانى ديكه‌ش كه رپيان لى تىكچوو بوو، به‌لارپدا برا‌بوون و چاوه‌رپيان ده‌كرد عيسا ﷺ بيته‌ خوار، پييان وابوو ئه‌و كۆتا پيغه‌مبه‌رى خوايه، بته‌رست و هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌كانيش خويان له‌سه‌ر ئايىنى ئيبراهيم ده‌بينى و، به‌جۆريك له جۆره‌كان خويان ده‌په‌رست، به‌لام هاوبه‌شيان بو خوا دادنا، كه‌واته: هه‌موويان چاوه‌رپى بوون خوا ﷺ ئه‌و فريادپه‌سه‌يان بو بتيى، كه پيغه‌مبه‌رى كۆتاييه.

﴿رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، په‌وانه‌كراويك له‌خواوه، چى ده‌كرد؟ ﴿يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾، په‌ره پاككراوه‌كاني ده‌خويندنه‌وه، ئه‌وه‌ى تياندا بوو ده‌يخويندنه‌وه، چى له‌و په‌ره پاككراوه‌دا هه‌بوو؟ دواى پرووى ده‌كاتنه‌وه، (صُحُفٌ)، كۆى (صَحِيفَةٌ) يه، كه هه‌ر شتيكه‌ پانراخرايى و شتى تيدا نووسرابى، (مُطَهَّرَةً) واته: پاكراگيواو، پاككراوه له‌درو، له‌هه‌له، له‌كه‌م و كوڤي، له‌شتى باتيل و ناهه‌ق، هه‌روه‌ها له‌وه‌ى ده‌ستى شه‌يتانه‌كاني بگاتى، ئنجا چييان تيدا‌بوو ئه‌و په‌ره پاككراوه‌؟

﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾ (۲)، نووسراوانىكى رېك و راست و بههادارو زۆر پاك و چاكيان تىدابوون، (كُتِبَ)، كۆي (كىتاب)ە، واتە: نووسراو، (قِيمَةٌ)ش، كۆي (قِيم)ە، واتە: رېك و راست، وشەي (قِيم) لە بنەرت دابە ماناي سەرپەرشتيارو مشوورخۆرىكى چاك و، چاودىرىكى چاك دىت، دوايى لەوهوه مانايەكەي خوازاراوهتەوه بۆ ھەر شتىك كە رېك و راست و چاك بى.

﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾، ئەوانەش كە كتيبيان پىدرايو، پەرتەوازه نەبوون، مەگەر دواي ئەوهي بەلگە پۆشن و ئاشكرايەكەيان بۆ ھات، لە سەرەتاوھ خاوەن كتيبەكان و ھاوبەش بۆخوا دانەرەن، چاودەرى بوون بەلگەي پۆشن و ئاشكرايان بۆبى، تاكو خاوەن كتيبەكان دەستبەردارى ئايىنە تىكدراو شىوئىراوھەكەي خويان بن و، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانىش دەستبەردارى ئەو رېچكە پووچەي خويان بن، كە برىتيە لە بتيەستىي و ھاوبەش بۆ خوا دانان، بەلام دواي ئەوهي ئەو بەلگە پۆشنەيان بۆ ھات، ئەوانەي كتيبيان پىدراوھ تەنيا ئەو كاتە پەرتەوازه بوون، كە بەلگە پۆشنەكەيان بۆ ھات، بۆيەش باسي ھاوبەش بۆخوا دانەرەن ناكات، چونكە ئەوان ھەر پەرتەوازه بوون، ياخود لەبەر ئەوهي پەرتەوازه بووني خاوەن كتيبيان، كە زانيارىي كتيبي خويان لەبەر دەستدا بوو، با دەستكارىيش كرابى، پەرتەوازه بووني ئەوان زۆر ئاشىرىنترو ئاقولتەرە لە ھى كەسانىك كە شارەزاي كتيبەكاني خوا نەبوون.

بۆيەش خوا ﷻ لىرەدا بە خاوەن كتيب (أَهْلَ الْكِتَابِ)، ناويان ناھيتى بەلكو بە: (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)، ئەوانەي كتيبيان پىدراوھ، لە سۆنگەي ئەوهوهي لەو پەوتانەدا، كە خوا بىھوي بە پەخنە لىگرتنەوه باسي خاوەن كتيبيان بكات، بە تەعبىرى (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) دەياندوئىتى، بۆ وئىنە:

أ- لە سوورەتى (النساء)دا، خواي بەرزومەزن دەفەرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ

نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبَتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿١٧﴾ واتە: ئەي ئەوانەي كىتیبان پىدراوه! بىرواينىن بهەي دامانبەزاندو، كە ئەوێ لەگەڵ ئىوھەي پىشتەر بۆ ئىوھە دابەزىندراوه، بەراستى دەزانى، بەرلەوێ دەم و چاوانىك بىرىنەو، (بىانگىرىنەوھە بەرەو دوايەو بىانسوورپىنىن)، ياخود نەفرىنيان لى بکەين وەك چۆن نەفرىنمان لە هاوھەلانى شەممە کرد، کارى خواش ئەنجامدراوه.

ب- ھەر لە ھەمان رەوت دا خوا دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّلُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ النساء، ۵۱ واتە: ئایا سەرنجى ئەوانەت نەداوھە كە بەشێك لە كىتیبان پىدراوھە؟ بىروا بە جىبت و تاغوووت دىنىن و بەوانەي بىپىروان دەلین: ئەوانە راستە پىترن لەوانەي بىروايان ھىناوھە!

ج- ھەرودھا لە ئايەتى ژمارە (۴۴) دا دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشَرُّونَ الصَّلَاةَ وَيَرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ واتە: ئایا سەرنجى ئەوانەت نەداوھە كە بەشێك لە كىتیبان پىدراوھە، گومرايى دەكرن و، دىيانەوێ ئىوھە لەرى لایدەن، گومرايان بکەن.

ھەرودھا لە زۆر شوێنى دىكەي قورئاندا خوا ﷻ بە تەعبىرى ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، باسى خاوەن كىتیبەكان، دەكات لە ھالىكدا بىھوێ رەخنەيان لى بگرێ و، سەركۆنەو سەرزەنشتيان بكات.

لىرەدا رەنگە يەكێك پىرسىار بكات: ئەوانە بۆچى دواي ئەوێ بەلگەي رۆشنیان بۆ ھات، پىژان و پەرتەوازە بوون؟ ئایا لەبەر ئەوێ شىكێ تىدابوو شاىستەي ئەوھەبى لە دەورى بىپىژىن؟ خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، فەرمانىشيان پى نەكرا بىو مەگەر بەوێ بەندايەتیی بۆ خوا بکەن و، ملگەچى خۆيانى بۆ ساغ بکەنەو، خلتەي پىوھە نەھىلن، (خُفَاءً)، كۆي (خُفِيف)ە، ئەویش يانى: (الْمَائِلُ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَى الْحَقِّ)، لادەر لە ناھەقەوھە

بۇ ھەق، پېچەوانەى (حَنَف) یش، (جَنَف) ە، كە بریتیه له لادان له ھەقەوہ بهرەو لای ناھەق، كەواتە: تەنیا بهوہ فەرمانیان پێكراوہ بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، ملكە چىی خۆیان بۆخوا ساغ بکەنەوہو و خلتەى پتوہ نەھێلن، (حَنَفَاء)، له حالیکیشدا كە (حَنِيف) بن، یانى: وازیان له پووچیی ھێنابى و بۆ لای ھەق گەرانبەوہ، وەك ئیبراھیم عليه السلام كە له سەردەم و رۆژگارى خۆیدا، وازی له ھەموو رېچكە پووچەكان و، له ھەموو پەرستراوہ ساختەكان ھێناو، خواى تاكى پەرورەدگارى پەرست، بۆیەش (حَنِيف)، نازناوى ئیبراھیمە لەبەرئەوہى واز لێھێنەرى ناھەق و پووچى بوو، بەرەو ھەق گەراییەوہ، بەلام بێپروایان له رۆژگارى خۆیدا، ئیبراھیمیان بە لادەر دادەناو دەیانگوت: (حَنِيف) ە، چونكە له پووچ لای دابوو بەرەو لای ھەق.

﴿وَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ﴾، ھەرۆھەا فەرمانیان پى نەكراو بو مەگەر بەوہى نوێژ بەرپا بکەن و زەكات بەدن، ﴿وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقِيَمَةِ﴾، ئەوہش ئایینی كۆمەڵىكى رێك و راستە، یاخود: ئەوہش ئایینیكى رێك و راستە، له كۆتاییدا باسى سەرەنجامى ھەركام له بێپروایان، له خاوەن كۆتییان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن دەكات، ھەرۆھەا باسى سەرەنجامى پرۆادارانى كردار چاكیش دەكات: ﴿إِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا﴾، بە دۇنيایى ئەوانەى بێپروابوون له خاوەن كۆتییان و له ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن، له ناگرى دۆزەخدان تێیدا ھەرماو دەبن، بە ھەمیشەى تێیدا دەمێنەوہ، ﴿أُولٰٓئِكَ هُمُ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾، ئا ئەوانە خراپترینى دروستكراوہكانن، خراپترین دروستكراوى خوا، بێپروایانن.

وشەى (مَنْ)، لێرەدا: ﴿إِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ﴾، ھەرۆھەا وشەى (مَنْ)، له یەكەم ئایەتدا: ﴿لَا يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ﴾، له ھەردووکیاندا (مَنْ)، (مِنَ الْبَيِّنَاتِ) یە، واتە: بۆ روونکردنەوہیە، یانى: ئەوانەى بێپروا بوون له خاوەن كۆتییان و له ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن، لێرەش ئەوانەى

بېيروابوون لە خاوەن کتییان و لە ھاوبەش بۆخوا دانەران، نەك مەبەست ئەوەبێ: ئەوانەى بېيروا بوون لە خاوەن کتییان یان: بەشیکیان برودار بوون، لە ھاوبەش بۆخوا دانەران بەشیکیان بېيروابوون، نا، چونکە خاوەن کتییەکان لەدوای ھاى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، ئەوەى برۆای پى ئەهتیبى، ھەموویان بېيروا بوون، بېيروا (کافر) کەسێکە ھەقى بۆ دى و دەپۆشى، کەسێک ئەو ھەقەى بە پێغەمبەرى خاتەمدا ﷺ تێردراوە پۆشیی و، برۆای پى ئەهتیبى و، رەفزی کردبى، کافر، چ پێشتر خاوەن کتیبى ئاسمانى بووبى، چ بى کتیب و ناشارەزا بووبى لە کتیبە ئاسمانیەکان، کە ھاوبەش بۆ خوا دانەران و بپەرستەکان.

ئەنجا ئەوانە ھەموویان: ﴿فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ لە ئاگرى دۆزەخدا بە ھەمیشەى تێدا دەمێننەو، تێدا ھەرماو دەبن.

﴿أُولَٰئِكَ هُم شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾، ئا ئەوانەن خراپترینى دروستکراوەکان، ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾، بە دنیایى ئەوانەى برۆایان ھێناوە کردووە باشەکانیان ئەنجامدان، ئا ئەوانە باشترینى دروستکراوەکان، وەك دواى لە مەسەلە گرنگەکان باس دەکەین، کە ھەندىک لە زانیان پێیان وایە ئەم ئایەتە بەلگەى لەسەر ئەوەى برۆاداران، مەژۆ ھەرماو دەبن لە فریشتەکانیش چاکتر و بەرزترن.

﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، پاداشتیان لە لای پەروردگاریان باخە ھەمیشەییەکان، رووباریان بەژێردا دەپۆن، یانى: رووبار بە ژێر درەختەکانیاندا دەپۆن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، بەردەوام و ھەتاهەتایە تێیاندا دەمێنەو، تێیان دا ھەرماو دەبن، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لێیان رازییەو ئەوانیش لەو رازیین، ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ﴾، ئا ئەو ھەش، ئەو پێگەو پلە دوورو بەرزە -کە (ذَٰلِكَ) بەناوی ئاماژەى دوور، ئاماژەى بۆ دەکات-

بۆ کەسیکە سام و ھەببەتی بەرانبەر بە پەرورەدگاری ھەببی بە مەزنگرتنەو، جیاوازی نێوان (خَشِیة و خَوْف)، ئەوێە کە (خَوْف): بریتییە لە لێترسان، بەلام (خَشِیة): بریتییە لە ترسان و سام و ھەببەت ھەبوون بە مەزنگرتنەو.

خوا بە لوتف و کەرەمی خووی ئیمە لەو کەسانە بگێڕی، کە وەبەر ئەو مۆژدەییە دەکەون و، ئیمەش لەو کەسانە بگێڕی کە بە مەزنگرتنەو سام و ھەببەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان دەبێ و خوا لێیان پازی دەبێ، لە خوا پازی دەبن و، بێگومان خواش لە کەسیک پازی دەبێ لە دنیا دا شوین ئەو بەرنامەییە بکەوێ، کە لێی پازییە کە بریتییە لە ئیسلام، ﴿وَرَضِیْتُ لَکُمُ الْإِسْلَامَ دِیْنًا﴾ (المائدة، ۳) ئیسلام بە بەرنامە بۆ پەسند کردوون، خوا لە پەرپەوان و شوێنکەوتووانی پەسەن و راستەقینەیی ئەو ئایینە بەرزو پەسندەیی خویمان بگێڕی، کە بریتییە لە ئیسلام.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

بێپروایان لە خاوەن کتیبان و لە هاوبەشدا نەران، دەستبەرداری ئەوە نەدەبوون کە لەسەری بوون، هەتا بەلگەیەکی ڕوونیان بۆ نەهاتبایە، پێغەمبەرێک لە خواوە، پەرە پاکراوەکان، کە چەندان کتیبی ڕێک و راستیان تێدان، بەسەریدا دەخوێندنەوه، ئەوانەش لە کتیب پێدراوەکان پەرته‌وازە نەبوون، مەگەر دواى هاتنى بەلگەى ڕۆشن، فەرمانیشیان پێ نەکرا بوو مەگەر بەوێ بەندایەتیی ساغ و بێ خەڵتەو پاک بۆ خوا بکەن و، نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن، هەر ئەوەش دینداریی پاک و راستە:

خوا دەفەرموێ: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْآيَةُ ۚ﴾ (١) رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يُلْقُوا حُجُفًا مَطْهُرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْآيَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگەدا:

(١) ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْآيَةُ﴾ (١)، ئەوانەى بێپروابوون لە خاوەن کتیبەکان و لە هاوبەشدا نەران، دەستبەردار نەدەبوون، تاكو بەلگەى كێ ڕۆشنیان بۆ نەهات.

زانایان -وەك پێشتریش باسمانکرد-، دەربارەى ئەم ئایەتەو ئایەتەکانى دواى زۆر ڕاجابیان بوو، هەندێکیان گوتووین: ئەم ئایەتانە قورستین ئایەتن کە مەرووف بتوانن تێگەشتنیکى ڕێک و راستى لە بارەیانەوه هەبى لە قورئاندا.

بەلّام من وام نایەتە بەرچاوو، پێم وایە بە سەرئەجدانی خودی ئایەتەکان، بەبێ تێخوێندنەوهی هەندێ حیکایەت و بەسەرھات و قسەو قال، تێگەیشتنی ئەو ئایەتە بە پێزانە هیئەدە قورس نیە.

خوّا ﴿٨١﴾ هەوالدەدا لەبارەى خواوەن کتیبەکانەووە کە بە پلەى یەكەم جوولەکەو نەصرانییەکان بوون، دواى ئەوانیش هەم صابیئە، هەم مەجووس کە لە قورئاندا ناویان ھاتووە، صابیئە لە چەند شوێنێکدا ناویان ھاتووە، بەلّام مەجووس تەنیا لە سوورەتى (الحج)دا ناویان ھاتووە، ھەرۆھە ھەرکەسێکى دیکە بچەسپێ خواوەنى کتیبێکى خواىى بوو، ھەرچەندە ھى مەجووس و ھى صابیئەش بە تەواویى چەسپاوی نیە، بەلّام پێغەمبەرى خاتەم ﴿٨٢﴾ لە بارەى مەجووسەو ھەرموویەتى: (سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ) (أَخْرَجَهُ مَالِكُ: ٦١٦، وَأَبُو يَعْلَى: ٨٦٢، وَابْنُ بَرَزٍ: ٩٤٨)، وەك خواوەن کتیبان مامەلەیان لەگەڵدا بکەن، صابیئەش ھەر لە سیاقى باسى جوولەکەو نەصرانىی و ئەوانەدا، ناویان ھاتووە، خوّا ﴿٨٣﴾ ھەوالدەدا کە ئەوانە دەستبەردارى ئەو نەدەبوون کە خوایان لەسەرى بوون لە شیرک و بێپروایى و وازیان لێ نەدەھێنا، تاكو بەلگەىھەكى پۆشنيان بۆ نەیت، چاوەڕێ بوون كەى ئەو پێغەمبەرەى كۆتایىە دى، كە پێغەمبەرەى (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَام)، ھەوالیان پێداو، ھەموویان ئۆممەتەکانى خوایان لێ ئاگادار کردوونەو، کە ئەوانیش بە وەچەکانى دواى خوایان رابگەيەنن، کاتێک دى پێغەمبەرەى كۆتایى خوا دى، پەيامى كۆتایى خواو، بەرنامەى كۆتایى خوا بۆ مەرفاىەتەى دینى، ئەو کاتەش پێویستە ھەموو لایەك شوێن ئەو پێغەمبەرەو، شوێن ئەو بەرنامە كۆتایىە بکەون، وەك لە سوورەتى (آل عمران)دا، خوّا ﴿٨٤﴾ ئاماژەىە بەو دەکات و، دەفەرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾﴾، واتە: یاد بکەو! کاتێک خوا پەیمانى

پتهوی له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وه رگرت، (فهرمووی: من که کتیبم پیداون و، حیکمه تم پیداون (به رنامه و لیزانی و کارامه ییم پیداون)، دواپی پیغه مبه ریک بی به راستدانه ری ته وه بی که له گه ل ژیوه یه، ده بی بروای پی بین و سه ری بخه ن.

بیگومان خوا ﷺ ده زانی که ته و پیغه مبه رانه نامین، به لکو ته وانه ی له گه لیشیان دان شوینکه و تووشیان نامین، کاتیک ته و پیغه مبه ره دی، پیغه مبه ریک سه لات و سه لامی خوا له سه ره هموو پیغه مبه ران بی، پیغه مبه ریک که به راستدانه ری په یام و به رنامه ی تیکرای پیغه مبه رانه، ثایا ته و که سه چ پیغه مبه ریک بووه، ته وه ی به هموو پیغه مبه راندا نیردراوه به راستی دانواوه، بیگومان پیغه مبه ری کو تاییه، بویه ش خوا به لینی لیوه رگرتوون، (لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ) وَلَتَنْصُرُنَّهُ، به دلنایای ده بی بروای پی بین و، سه ریشی بخه ن (قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي)، خوا فهرمووی: ثایا دانتان به وده دا هیئاو، له سه ره ته وه په یمانی منتان وه رگرت؟ (قَالُوا أَأَقْرَرْنَا)، گوتیان: داهان پیداهینا، (قَالَ فَاشْهَدُوا) وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ، فهرمووی: شایه دین، منیش له گه ل ژیوه دا له شایه دانم (فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ)، ئنجا هر که سیک دوا ی ته وه پشتی هه لکرد، هر ته وانه ن لادرو لاری.

هه لته ته و په یمانه ی له پیغه مبه ران وه رگراوه واته: له شوینکه و تووه کانیا ن وه رگراوه، نه گه رنا، بیگومان پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پتویست به په یمان لیوه رگرتن ناکه ن، مه به ست پی شوینکه و تووه کانیا ن و په پره وانیانن، که: ژیوه بزائن پابه ند کراون له سه ره زمانی پیغه مبه ره کانی خو تان، هر کاتیک پیغه مبه ری کو تاییه هات، که هموو پیغه مبه ران به راست داده نی، ده بی بروای پی بین و، پشتی بگرن! له سه ره ته وه به لین و په یمانتان لیوه رگراوه له سه ره زمانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

خوا دهفهرموئ: نهوانه‌ی بيپروابوون له خاوه‌ن کتیبان و له هاوبه‌ش بو خوا دانهران، ده‌ستبه‌ردار نه‌ده‌بوون، (الْإِنْفِكَاءُ: الإِفْلَاحُ وَهُوَ مُطَاوَعُ فَكَّهٍ أَيْ: فَصْلَهُ وَفَرَّقَهُ، وَيُسْتَعَارُ لِمَعْنَى: أَقْلَعَ عَنْهُ، وَمَتَّعَلَّقُ مُنْفَكِّينَ مَحْذُوفٌ دَلَّ عَلَيْهِ وَصَفُ الْمُتَحَدِّثِ عَنْهُمْ (الَّذِينَ كَفَرُوا)، أَيْ: عَنْ كُفْرِهِمْ وَتَارِكِينَ لَهُ)، (إِنْفِكَاءُ): به مانای واز لیته‌یان و، ده‌ستبه‌ردار بوونه‌و، (مُطَاوَعُ) (فَكَّهٌ) یه، جای کرده‌وه‌و، بلاوی کرده‌وه، ده‌خواز ریت‌ه‌وه بو مانای ده‌ستبه‌رداری بوو، وازی لیته‌یا، نه‌وه‌ش که وشه‌ی (إِنْفِكَاءُ) ی، پیوه په‌یوه‌ست کراوه، قرتیخواه، به‌لام وه‌سفی نه‌وانه‌ی قسه‌یان له‌باره‌وه ده‌کرئ، نه‌وانه‌ی بیپروابوون، ده‌یگه‌یه‌نی، واته: ده‌ستبه‌رداری نه‌و کوفره نه‌ده‌بوون و واز لیته‌نهری نه‌و ریچکه‌و به‌رنامانه‌ی خو‌یان نه‌ده‌بوون، که بریتی بوون له‌تایین و به‌رنامه‌ی شیویندراو و تیکدراو و کتیه‌گو‌پردراوه‌کانی خوا، به‌نسبت خاوه‌ن کتیبان و، به‌نسبت هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کانیش -که نه‌وانیش له‌ته‌سلدا هه‌موویان خواناسن، به‌لام له‌مامه‌له‌له‌گه‌ل خوا‌دا به‌هه‌له‌دا‌چوون، چونکه هاوبه‌شیان بو‌داناوه- وازلیته‌نهری هاوبه‌ش بو‌خوا دانان و بتپه‌رستییه‌که‌یان نه‌ده‌بوون:

(۲) - ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (نه‌وانه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له‌سه‌ری بوون ده‌ستبه‌رداری نه‌ده‌بوون و وازیان لی نه‌ده‌هینا، تا‌کو به‌لگه‌یه‌کی رۆشنیان بو‌ نه‌یه‌ت، (الْبَيِّنَةُ: الْحُجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالْعَلَامَةُ عَلَى الصُّدْقِ)، (الْبَيِّنَةُ)، واته: به‌لگه‌یه‌کی رۆشن و، نیشانه له‌سه‌ر پاستگو‌یی، (الْبَيِّنَةُ) (آل) ی ناساندنی له‌سه‌ره‌و، بو (عه‌د)ه، واته: تا‌کو به‌لگه‌ رۆشنه‌که، که نه‌وان پی‌ی ناشنان، به‌لگه‌ی پی‌تخه‌مبه‌رایه‌تی، تا‌کو نه‌وه‌یان بو‌ نه‌یه‌ت، که‌واته: وشه‌ی (مِنْ) بو‌روونکردنه‌وه‌یه، نه‌که بو‌هه‌ندی‌ک (بعض)، چونکه هه‌موو نه‌وانه‌ی خاوه‌ن کتیب بوون، بیپروابوون و به‌بیپروا دانراون، دوا‌ی هاتنی پی‌تخه‌مبه‌ری کو‌تایی، ته‌گه‌ر پروای پی‌ نه‌هینن، خوا ده‌فهرموئ: ده‌ستبه‌رداری بیپرواییه‌که‌یان نه‌ده‌بوون، تا‌کو به‌لگه‌یه‌کی رۆشن و ناشکرایان بو‌ نه‌یه‌ت، نایا نه‌و به‌لگه‌ روون و ناشکرایه بریتی بوو له‌چی؟

(۳) - ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ﴾، په‌دوانه‌کراوێک له‌خواوه (که موحه‌مه‌ده ﷺ).

٤- ﴿يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾ (٢) ﴿فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ﴾ (٣) پەرە پاکراوەکانی لە ھەڵەو پەڵەو لادان بەسەردا دەخوێندنەو، کە نووسراوە ڕێک و راستەکانیان گرتوونە خۆیان.

کە دەفەر مۆی: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً)، ئەمە دوو ئەگەری ھەن:

یەكەم: یان (رَسُولٌ) جیگەرەوێ (أَلِیْنَهُ) یە، واتە: ئەو بەلگە ڕۆشنە بریتی بوو لە ڕەوانەکراوێک لە خواوە.

دووهم: یاخود (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً)، ھەر رستەییەکی دەستپێکەرە بۆ ڕوونکردنەو، واتە: پێغەمبەر و ڕەوانەکراوێک لە خواوە کە پەرە پاکراوەکانی -پاک لە ھەڵەو کەم و کوپیی لە دەستپێکە یاندنی شەیتانەکان- ئەو پەرانی ی بەسەردا دەخوێندنەو کە چیان تێدا بوون؟

﴿فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ﴾ (٣) (كُتِبَ) کۆی (کِتَاب) ە، لەسەر کیشی (فِعَال)، بەلام بە مانای نووسراو (مَكْتُوب) ە، (فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ)، واتە: نووسراوە ڕێک و راستەکانیان گرتبوونە خۆیان، ھەروەك چۆن (صُحُفٌ)، کۆی (صَحِيفَةٌ) یە، کە ھەر شتیگە پان ڕابخری، بەلام بە مانای پەر و ھەر شتێک تێیدا بنووسری، بەکاردی.

(التَّلَاوَةُ: إِعَادَةُ الْكَلَامِ دُونَ زِيَادَةٍ وَلَا نَقْصٍ سَوَاءً كَانَ مَكْتُوبًا أَوْ مَحْفُوظًا)، (تِلَاوَةُ): بریتیە لە دووبارەکردنەوێ قسەیک بەبێ لێ زیادکردن و لێ کەمکردن، ئنجا چ نووسراو بێ، چ لەبەرکراو بێ، ھەردووکیان پێیان دەگوتری خوێندنەو، ئەو ڕەوانکراوە پەرە پاکراوەکان، کە نووسراوە ڕێک و راستەکانیان گرتبوونە خۆیان، تێیاندا تۆمارکراوون، بەسەردا دەخوێندنەو، مەبەست لە (كُتِبَ) کۆی (کِتَاب) ە، یانی: (مَكْتُوب) نووسراو، مەبەست پێیان:

أ- بەشەکانی قورئانە.

ب- یاخود سوورەتەکانی قورئانە.

ج- یاخود ئەو حوکم و یاسا بەھا بەرزانەن کە قورئان گرتوونیە خۆی.

که ده فەرموئ: **(كُتِبَ قِيمَةٌ)**، **(الْقِيَمَةُ: الْمُسْتَقِيمَةُ أَيْ: شَدِيدَةُ الْقِيَامِ الَّذِي هُوَ هَذَا مَجَازٌ فِي الْكَمَالِ وَالصَّوَابِ)**، **(قِيمٌ)** بە مانای سەرپەرشتییکار، پڕژگەى زێدەرپۆشیە لە **(قَائِمٌ)**، واتە: سەرپەرشتیارو **(قِيمَةٌ)** ش، یانی: زۆر سەرپەرشتیار، که لێرەدا مەجازە بۆ تیرو تەواوی و **رَيْكٌ** و راستی، کهواتە: هەم خاوەن کتیبەکان، هەم هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، واتە: تێکرای ئەهلی کوفر چ ئەوانەى ناشنای کتیبەکانى خوا بوون، چ ئەوانەى نا ناشنای بوون بە کتیبەکانى خوا، هەموویان چاوەرێ بوون پیغەمبەرى کۆتایى ﷺ بۆ، تاكو دەستبەردارى ئەوەى بن که خۆیان لەسەرىنى، دەیانزانى لادان و گۆران و لەبەرچوونەو ... هتدی، تیدا کراوە بە نەبەت کتیبى خاوەن کتیبەکانەو، بە نەبەت هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیشەو، دیارە ئەوانەیان که عەقڵ و وێژدانى زیندوویان هەبوو، دەیانزانى ئەوان لەسەر پێشەى هەلەن و، چاوەرێ بوون پیغەمبەرى کۆتایى ﷺ بۆ، ئەو بەلگە پۆشن و ناشکرایەیان لە خواوە بۆ بۆ، که بریتى بوو لە پەوانەکراویک لە خواوە، لاپەرە پاککراوەکانى بەسەردا دەخوێندنەو، که نووسراوە رێک و راستەکانیان گرتبوونە خۆیان.

(٦) - **(وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ)**، ئەوانەش که کتیبیان پێدراوو پەرتەواوە نەبوون، مەگەر دواى ئەوەى بەلگە پۆشنەکانیان بۆ هات، پێشن فەرمووی: **(لَا يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ)**، ئەوانەى بێروابوون لە خاوەن کتیبیان وهاوبەش بۆ خاوەندانەران دەستبەردارنەدەبوون (هەى رێچکەو بەرنامەکانیان)، هەتا بەلگەى پۆشنیان بۆ نەیت، لێرەش دەفەرموئ: **(وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ)**، ئەوانەى کتیبیان پێدراوو پەرتەواوە نەبوون، مەگەر دواى ئەوەى بەلگە پۆشنەکانیان بۆ هات، (ئەویش پیغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ و ئەو قورئانەیه که دابەزێندراوێ سەرى، واتە: لەجیاى ئەوەى لە دەورى ئەو بەلگە پۆشنە کۆبەنەو، که پیغەمبەرى کۆتایى و ﷺ پەيامى کۆتایى خۆى پێدا نێردراو، دوا فەرمایشتى خۆى بۆ سەر دابەزێندراو، لەجیاى ئەوەى لە دەورى کۆبەنەو، بە پیچەوانەو لە دەورى پڕژان، کهمیکیان برۆیان پێهێناو، زۆریان

ھەر لەسەر پێچکەو بەرنامەکانی خۆیان مانەو، لە دەوری کتێبە گۆردراوەکانی خۆیان مانەو، لەبەرچی؟ چونکە:

أ- بەزم و بازارپێکیان لەسەر ئەو بناغەیە سازکردبوو، ئامادە نەبوون دەستبەرداری ئەو بەرزەوهندییە ھەرەم و بەزم و بازارەیی خۆیان بن.

ب- ھەیانبوو ھەسەدی ھەبوو بەرانبەر بە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ، یاخود بەرانبەر بەنەتەوێی عەرەب بە گشتی.

ج- ھەیانبوو چاوەڕوانی ئەوێ کردووە ئەو پیغەمبەرە لە خۆیان بێ، کە جوولەکەکان بوون.

د- ھەشبوو بەھەلەدا چوووە وەك نەصرانیەکان و پێیان وابوو عیسا پیغەمبەری کۆتایی خواوە، لە کۆتایی رۆژگاردە بەس ئەو دی، نەیان دەزانی کە لە پێش ئەودا پیغەمبەری کۆتایی ﷺ دی، ئنجا عیسا ﷺ پێش ھاتنی ئاخیر زەمان، جاریکی دیکە دی، بەلام کە دیتیش ھەر لەسەر ئەو رێبازە دەبن کە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ ھیناویەتی.

واتایەکی دیکە ئەم ئایەتە ئەوێە کە مەبەست لە (الْبِینَةُ)، پیغەمبەری کۆتایی ﷺ نیە، بەلکە مەبەست پێی عیساو ئینجیلەکیەتی و، موعجیزەکانی.

(ابن عاشور) وای لیکداوەتەو دەلی:

ئەوانە ی کتیبیان پێدراوو تەنیا دواي ئەوێ بەلگە رۆشنەکیان بۆ ھات، پەرژان، بەلگە رۆشنەکەش مەبەست پێی عیساھ ﷺ، ئەوانەش کە کتیبیان پێدراوە مەبەست پێیان جوولەکەکانن، کە دواي ئەوێ بەلگە رۆشنەکیان بۆ ھات کە عیساھ، ئینجیلەکیەتی و، پەيام و بەرنامەکیەتی، لە دەوری پەرژان، بەس کەمێکیان بروائان پێھینا و بوونە شوێنکەوتووی عیسا و نەصرانی، ھەتەتە دواي ئەوانیش زۆربەیان بە لاپردابران، بەلام ھەر ئەو کاتەش زۆربە ی جوولەکەکان بروائان پێ نەھینا.

بېگومانىش راي زۆربەي زانايان و زۆربەي پروونكه ره واني قورشان راستره، كه مه بهست له (الْبَيِّنَاتِ)، هه مان (الْبَيِّنَاتِ) ي پيشييه، به لگه روشنه كه كه پيغه مبهريكه له خواوه، په ره پاك كراوه كانيان به سه ردا ده خوئينته وه، كه كتيب و ياسا ريك و راسته كانيان گرتوونه خويان، پيغه مبه ره كه موحه ممه ده ﷺ، و، شه وهش كه به سه رياندا ده خوئينته وه قورثانه.

لي ره خوا ﷺ وه لامى پرسياريك ده داته وه: نايا ته وانه بوچى له ده وري پيغه مبه ري كو تايبى ﷺ پرژان و بلاو بوون، له جياتى شه وهى له ده وري كو بنبه وه؟ نايا له بهر شه وه بوو كه كه م و كو پيى و نو قسانيبه ك له و په يام و بهرنامه ي پيغه مبه ري كو تايبدا هه بى؟

يان نايا له ويدا فهرمانتيكيان پيكرابوو - له و به لگه روشنه دا كه پيغه مبه ري كو تايبى ﷺ هيناويه قى- كه له ته وانا ياندا نه بى؟
خو اى په نهانزان ده، فه رموى:

(۷) - ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾، فهرمانيشيان پينه كرابوو مه گهر به وهى به نديا هتاي بو خوا بكه، ملكه چيى خوياني بو ساغ بكه نه وه، بى خلتى بكه، له حا ليكدا كه پاك و لادهرن له ناهه ق به ره وه هه ق، (الدِّينَ) لي ره دا به ماناي (طاعة)، واته: ملكه چيى خويان بو خوا ساغ بكه نه وه و خلتى پيو نه هيلن، (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ)، واته: ساغكه ره وهى ملكه چييه كه يان بن بو وى.

(إخلاص) يش بريته له ساغكر دنه وه و بزار كردن، ته نيا به وه فهرمانيان پيكرابوو، لي ره دا ده فه رموى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، (وَمَا أُمِرُوا) جى داري بكه ر (نائب فاعل) هه كه ي، قرتيندراوه، واته: ﴿وَمَا أُمِرُوا بِشَيْءٍ إِلَّا بِأَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ﴾، (بؤيه قرتيندراوه تاكو گشتي بى)، يانى: به هيج شتيك فهرمانيان پى نه كرابوو، مه گهر به وهى به نديا هتاي بو خوا بكه و خوا به رستن، (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) ساغكه ره وهى ملكه چيى خويان بن بو، (حُنَفَاءَ) كو ي (حنيف)، كه نازناوى

كەسكىكە، سيفەت كەسكىكە، خۇدە پەرستى بى ئەۋەى ھابەشى بۇ دابىئى،
 وشەى (حَنِيفٌ) لە بىچىنەدا: (الْمَائِلُ: مِنَ الْبَاطِلِ إِلَى الْحَقِّ)، (حَنِيفٌ): كەسكىكە لە
 باتىلەۋە لايداىى بەرە ھەق.

پىغەمبەر ئىبراھىم (عليه الصلاة السلام) بۇيە بە ھەنىف ئاۋىراۋە، چۈنكە
 كاتى خۇى ھەرچى بىرو پىروى رۇزگارى خۇى بوۋە، چ بىروپىروى ئەۋانەى
 خۇرىان پەرستە، يان مانگىيان پەرستە، يان ئەستىرەكانيان پەرستە، يان دارو
 بەردىيان پەرستە، يان كەسەكانيان پەرستە، دەستەردارى ھەموو ئەو بىرو
 موعتەقەدانە بوۋە، ھەموو ئەو پوۋچىيەى وازلىھىناۋە گەراۋەتەۋە بۇ تەنىا
 خۇاپەرستى، بۇيە كاتى خۇى بە ئىبراھىميان گوتە: (حَنِيفٌ)، واتە: لادەر، چۈنكە
 لەبىرو پىروى پوۋچى خەلى رۇزگارى خۇى بە ھەموو جۇرەكانيانەۋە لايداۋە
 بەرە تەنىا خۇاپەرستى، بۇيە بە لادەريان دانائە، بەلام لادەر لە باتىلەۋە
 بەرە لای ھەق.

(حُفَاءً) كۆى (حَنِيفٌ)ە، واتە: بە جۇرىك خۇاپەرستى، كە لادەن لە ھەرچى
 پوۋچىى و بەتالىى ھەيە، كە كاتى خۇى لەسەرى بوۋە، پىش ھاتىنى پىغەمبەرى
 كۇتايى ﷺ، بىنە سەر ئەو راستە رىيەى پىغەمبەرى كۇتايى ﷺ ھىناۋىەتى، كە
 تەنىا خۇاپەرستىيەو شوپىنى ھەلگرتتى پىغەمبەرى خۇايە ﷺ.

۸- ﴿وَتَقِيْمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾، ھەرۋەھا فەرمانىشان بەۋە پىكرابوۋ نوژ
 بەرپا بكن و زەكاتىش بىدەن.

ئەمانە دوۋ پايە گەۋرەكەى دىندارىين، پايەى رۋوحىى و پايەى ماددىى،
 ھەقى خۇاۋ ھەقى خەلىك.

۹- ﴿وَذِيكَ دِيْنُ الْقِيَمَةِ﴾، ئائەۋەش ئايىنى ئۆممەتتىكى رىك و راستە، ياخۇد: ئايىنى
 كىتەبە رىك و راستەكانە كە لە پەرە پاكەكانى پىغەمبەرى كۇتايى ﷺ دان، (الْقِيَمَةُ) يانى:
 (الشَّدِيْدَةُ الْإِسْقَامَةُ)، يەكجار زۇر رىك و راست و بى گرى و گۇل.

سىئى كورتە سەرنج

سەرنجى يەكەم:

خوّا ﷺ له ئايەتى يەكەمدا باسى خاودن كىتیبانى كرد له گەل ھاوبەش بوّ خوا دانەران، كه ئەوانە دەستبەردارى ئوھى خوڤان لەسەرى بوون، ئەدەبوون تاكو بەلگەى پۆشنيان بوّ ئەيەت، پەوانەكراوێك له خواوە پەپە پاككراوەكانيان بەسەردا بخوێننەو، كه نووسراو پێك و راستەكانيان تێدان، بەلام دواى له پەرتەواژە بوونياندا، تەنیا باسى ئەوانە دەكات كه كىتیبان پێدراو!

هەى پێشنى فەرموویەتی: (مَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ)، بەلام لێرە دەفەرموئ: (وَمَا فَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)، ئەگەر سەرنج بدەین وەك پێشتریش باسمان كرد، لەو شوێنانەدا كه خوا ﷺ دەيەوئ: جوولەكەو نەصراىيەكان و خواوێن كىتیبەكانى دىكەى، كه خوڤان بە شوێنكەوتوو كىتیبە ئاسمانىيەكان دەزانن، دڵیان رابگرئ، بە خواوێن كىتیب (أَهْلِ الْكِتَابِ) ناویان دێنئ، بەلام له كاتێكدا پەخنەو سەرزەنشتیان ئاراستە دەكات، بە: (أُوتُوا الْكِتَابَ) كىتیب پێدراوان، ناویان دێنئ، بوّ ئووونە:

أ- له سوورەتى (النساء)دا، خوا دەفەرموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهَ فَرَدَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَمَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (۱۷)، واتە: ئەى ئەوانەى كىتیبان پێدراو! بپروابێنن، بەو هەقەى دامانبەزاندو، بەراستدانەرى ئوھەيە كه له گەلئانە، بەر لەوھى پروايتێك هەلگێرینەو بەرەو دوا، ياخود نەفرينيان لى بكەين، وەك چۆن نەفرينمان له ھاوھەلانی شەممە كرد.

أ- هەروەها دەفەرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ (۲۳)، آل عمران، ئایا سەرنجى ئەوانە نادەى كه بەشێك له كىتیبان پێدراو!

بەلەم لە كاتىكىدا بانگ بكړين بۆ وتوويز، كه ده بى دليان رابگيرى، هەر له سوورپەتى (آل عمران) دا، خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، واتە: بلى: ئەى خاوەن كىتەبەكان! وەرن بۆ وشەيەك كه يەكسانە لە نىوان ئيمەو ئيوەدا.

ب- هەروەها هەر له سوورپەتى (آل عمران) دا، خواى پەروەردگار دەفەرموى: ﴿مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰيِمَةٌ يَتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِنَّهٗ اَتٰلِىٰ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ﴾، له خاوەن كىتەبان، كۆمەلەك هەن راپوەستاوان -لەسەر هەق- له كاتى شەودا ئايەتەكانى خوا دەخوێننەوهو ئەوان كړنووش دەبەن.

ئەو لە كاتىكىدا كه خواى بەرز بيهوى دليان رابگيرى، يان سەرنجيان را بكيشى، بەلەم لە كاتىك كاتى سەرزەنشەت و پەخنە لىگرتەدا، بە (ٱلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ) ناويان هيندراوه.

ليەرش دەفەرموى، (وَمَا نَفَرَقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتٰبَ)، بە: (أُوْتُوا ٱلْكِتٰبَ) كىتەب پيەدراوان، ناوى هيناون.

ئنجە پرسىار دەكرى: بۆچى پيشى باسى هەردووکیان دەكا، كىتەب پيەدراوان و هاوبەش بۆ خوادانەران، بەلەم ليە تەنيا باسى كىتەب پيەدراوانەو دەفەرموى: (وَمَا نَفَرَقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتٰبَ)؟

وەلەمەكەى ئەووەیە:

لەبەرئەوێ پرژان و پەرتەوازەبوونی كىتەب پيەدراوان لە دەورى پيغەمبەرى كۆتایی ﷺ زۆر ناشیرینترە لە هى هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، كه شارەزای كىتەبە خوايەكان نەبوون، ئەو موژدانەى لە تەوڕات و ئىنجیلدا دراوان، كه پيغەمبەرى كۆتایی ﷺ دى و ناوى ئەحمەدە، ئەوان بەو شارەزا نەبوون و، هەر بە گشتى چاوەرێبوون پيغەمبەرێك بى.

سەرنجى دوۋەم:

كە دەفەرمۇي: (مُحْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ)، ئەمە دوو واتاي ھەن، يەكەم: ملكه چىي
خۇيان بۇخوا ساغ بىكەنەۋەو خلتەي پىۋە نەھىلن، ۋەك شىرك و جگە لە خوا
پى مەبەست بوون (رياء).

ياخود (مُحْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ) واتە: خۇيان ساغبىكەنەۋە لە ملكه چىيدا بۇ خوا
خلتە بە خۇيانەۋە نەھىلن.

سەرنجى سىيەم:

كە دەفەرمۇي: (وَذَلِكَ دِينَ الْقِيمَةِ)، بە (وَذَلِكَ) كە ناۋى ئاماژەيە بۇ دوور،
دەگوتى: (هَذَا، ذَاكَ، ذَلِكَ)، (ذَلِكَ) يانى: ئەمە، ئەۋە، ھۆۋە، بۇيەش بە ئاماژەي
بۇ دوور ھىناۋىيەتى، تاكو ھەست بىكرى بە پلەي بەرزو بالا، دوورى ئەۋ جۆرە
دىندارىيە پىك و راستە، (وَذَلِكَ) ئا ئەۋەي باسكرا، كە بىرىتيە لە بەندايەتتى
كردن بۇ خوا بە ساغىي و، بە لادانەۋە لە ھەرچى پووچىي و بەتال ھەيەو،
بەرەو لای ھەق گەرانەۋە، پاشان نوئىژ بەرپاكردن و زەكات دان، ئا ئەۋە ئايىن و
دىندارىيەكى ھەتا بلىنى پىك و راست و پاك و چاكە.

مەسەلەى دووهم:

باسى سەرەنجامى ھەرە خراپى بېيروايان لە خاوەن کتیب و ھاوبەش دانەرەن، کە ئاگرى دۆزەخە و بە ھەمیشەى تێیدا دەمیننەو، ئەوانیش خراپترین دروستکراوانى خوان، ھەرۆھەا برۆادارانى کردار باشیش باشتەین دروستکراوانى خوان، جیگایان باخە ھەمیشەى و نەبرۆھەکانە، خوا لێیان رازیبە و ئەوانیش لە خوا رازین، ئەوھەش پاداشتى ھەر کەسێکە سام و ھەیبەقى ھەبى بەرانبەر بە خوا ﷻ:

خوا دەفەرمۆی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾ (٦) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾ (٧) ﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِيَ رَبُّهُ﴾ (٨) ﷻ.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەشت بەرگەدا

(١) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ﷻ، بەدنیایی ئەوانەى بېيروابوون لە خاوەن کتیبان و لە ھاوبەش بوو خوا دانەرەن، لە ئاگرى دۆزەخدان، بە ھەمیشەى تێیدا دەمیننەو، لێرەدا خوا ﷻ (إِنَّ) ی خستۆتە سەرەتای ئەم پستەى، کە بوو جەختکردنەوێ دڵنیاکردنەوێ، ئەمەش بوو ھەلوەشاندنەوێ لافلێدانى خاوەن کتیبەکان کە دەیانگوت: ئێمە ناسووتیتزین و، سزا ندرین و، ئەگەر سزاش بدرین، کەمێک سزا دەدرین، بە تاییەتیی جوولەکەکان ئەو پرۆپاگەندانەیان دەکردن، ھەرۆھەا نەصرانییەکانیش، وەک لە سوورەتى (المائدة) دا، خوا ﷻ بە نسیبەت ھەردووکیانەو دەفەرمۆی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ﴾ (١٨) ﷻ، جوولەکەکان و نەصرانییەکان گوتیان: ئێمە خوێشەوستان و کورانی خوان، (خوا دەفەرمۆی: بَلَى: ئەدى بوچی

بەھۆی گوناھە کانتانەوھ سزاتان دەدا؟ (وەك له كتیبه کانی خۆتاندا هەیه)، بەلکو تێوھش بەشەرن، مەوۆقن، وەك ئەو مەوۆقانە ی خوا دروستیکردوون.

لێرەش کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾، وشە ی (مَنْ)، بۆ ڕوونکردنەوھ یه، نەك بۆ هەندیک، چونکە ئەوانە ی بێپروان لە خاوەن کتیبان، هەموو ئەوانە ی خاوەن کتیب بوون، هەروەها هەموو ئەوانە ی هاوبەش بۆ خوا دانەر بوون، هەموویان بێپروان، نەك هەندیکیان بڕوادار بن، کەواتە: (مَنْ)، بۆ بەشکردن (تَبْعِض) نیه، بەلکو بۆ ڕوونکردنەوھ یه، وەك یه کیک تری کرپوھ دەلی: (اِشْتَرَيْتُ كَيْلَوِيًّا عَتَبًا) کیلویەك تریم کړی و، تۆش دەچی هەر له جوړی ئەو تریه ئەو دەرکړی، دەلی: (وَأَنَا اِشْتَرَيْتُ مِنْهُ كَيْلَوِيًّا)، منیش لهو تریه کیلویەكم کړی، بێگومان (مِنْهُ) بۆ بەشکردن (تَبْعِض) نیه، چونکە ئەو کیلۆ تریه ی تۆ له کیلۆ تریه کە ی وی جیا نەبۆتەوھ، بەلکو هەر له جوړی ئەوھو (مَنْ) بۆ ڕوونکردنەوھ یه، واتە: هەر لهو جوړه.

(۲) - ﴿أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾، بە دنیایی ئەوانە خراپترینی دروستکراوانی خوان، (نافع و إِبْن دَكْوَان)، له (إِبْن عَامِر) هوه، تەنیا ئەوان خۆیندوو یانەتەوھ: (أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ)، هەم لێرە هەم له ئایەتەکە ی دوا ی دا، بەلام (الْبَرِيَّةِ) هەموو قورئانخۆینەکان وایان خۆیندۆتەوھ، (شَرُّ الْبَرِيَّةِ): (شَرُّ الْخَلِيقَةِ مِنْ بَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ: صَوْرَهُمْ)، واتە: خراپترینی دروستکراوان، له چیهو هەاتو؟ (مِنْ بَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ: أَيِ صَوْرَهُمْ)، واتە: خوا دروستکراوھ کانی وێنە کێشان، هەندیکیش گوتوو یانە: (الْبَرِيَّةِ) لهوھو هەاتو کە (خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ مِنَ الْبَرَى أَيِ: تُرَابٍ)، (تراب) بەمانای گۆ دێ، بەلام ئەم مانایە پێکتره، چونکە جند له گۆ دروست نەکراون و، فەریشتەکانیش له ڕووناکیی دروستکراون، وەك له فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ هاتو، بەلام بێپروایان له هەموو دروستکراوانی خوا خراپترن، ئنجا له هەرشتیک دروستکرا بن، وەك له سوورەتی (الأنفال) یشدا، خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: بە دنیایی خراپترین پێروایان له لای خوا، ئەوانەن کە بێپروان، (خراپترین ژيانداران)، چونکە ئەوانە بڕواناھێتن.

ئەو بە نىسبەت بېيىروايانەوۋە لە خاوەن كىتبان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن.

(۳) - **إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِّ** ﷻ، بە دۇنيایى ئەوانەى
بىروايان ھىناوھو كەردەو بەشەكانيان ئەنجامداون، ئا ئەوانە باشترینى دروستكراوان،
(**خَيْرُ الْبَرِّ** : أَيُّ أَفْضَلِ الْخَلْقِ)، باشترینى دروستكراوان (ى خوا ﷻ).

(۴) - **جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ** ﷻ، پاداشتيان لە لاى پەرورەدگاريان باخە
ھەمیشەبىيەكان، (**جَزَاؤُهُمْ**) پاداشتيان، (**عِنْدَ رَبِّهِمْ**)، (عەند) تەيخراو (ظَرْف) ھو، ئاماژەى
بۆ ئەوھى پاداشتەكە ژۆر مەزنەو، لە نيزيك خواى پەرورەدگارە، خواى بى وێنە لە
خزمەت خۆيدا داياندەن، (**جَنَّاتٌ عَدْنٍ**)، (**جَنَّاتٌ**) كۆى (جَنَّةٌ) يە، واتە: باخ، (**عَدْنٌ** : عَدَنٌ
بالمكان أَي: أَقَامَ)، لە شوێنەكە دا نىشتەجى بوو، (**عَدْنٍ**) چاوكە بە ماناى نىشتەجىبوون،
يانى: لە باخە ھەمیشەبىيە نەپراوھەكان دا نىشتەجىن.

(۵) - **تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ** ﷻ، رووباريان بەژىر دادەپۆن، يانى: باخەكان رووبار بە ژىر
دارو درەختەكانياندا دەپۆن، جوگەو جوباريان بە ژىر دادەپۆن.

(۶) - **حَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا** ﷻ، بە بى كۆتايى تتياندا ھەر ماو دەبن، (**حَلِيلِينَ فِيهَا**)، واتە:
ھەرماو دەبن لەو باخانەدا، (**أَبَدًا**)، بەبى كۆتايى، ئەمە وەصفى چەسپاوو ھەمیشەبىي
جىگاو رىگاي پروادارانە، كە خوا لە پۆژى دواييدا بۆ دۆستەكاني خۆى كە پرواداران
ئامادەى كەردو، كە باخەكان و رووباريان بە ژىردا دەپۆن و بە ھەمیشەبىي تتياندا
دەمىننەو و لتيان ناچنە دەرى، چونكە سرووشتى ھەموو مەرقەھەكان واىە كەيفيان بە
باخ دى، كەيفيان بە رووبارو كانياو سەرجاوھ دى، كەيفيان بەھەمیشە مانەوھ دى،
كەيفيان بە گۆل و گۆلزار دى، كەيفيان بە سىبەر و شونى پشوو دان و خۆشى دى،
كەيفيان بە ميوھ و خواردن و خواردنەوھ خۆش و بەچىژەكان دى، تا كۆتايى ھەموو ئەو
نازو نىعمەتانەى دىكە، كە خوا بۆ بەھەشتىيەكان باسى كەردوون.

(۷) - **رَضَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ** ﷻ، خوا لەوان پازىيەو ئەوانىش لەو پازيين، (أَي: رَضِيَهُمْ وَأَرْضَاهُمْ)، خوا لتيان پازىيەو، پازىيشى كەردوون.

۸- ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾، ئەو ھەش بۇ كەسىكە سام لە پەرۋەردگارى بىكات، (ذَلِكَ)، دىسان بە ناۋى ئامارەھى دوور ھاتو، لەبەرچى؟ (لَعَلَّوْا الْمَرْتَبَةَ وَبُعْدِ الْمَنْزِلَةِ)، لەبەر بەرزى پىگەو دوورى ئەو پلەھى بەوان دراو، كە يەكجار بەرزو يەكجار دوور، كە دەفەر موئى: (ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ)، واتە: ئەو پادا شتەى باسكرا بۇ كەسىكە سام و ھەبەھى بەرانبەر بە پەرۋەردگارى ھەبى، (خَوْفٌ وَ خَشْيَةٌ)، جىاوازىيەكەيان ئەو ھەبە (خَوْفٌ): برىتيە لە ترسان، بەلام (خَشْيَةٌ): برىتيە لە سام لىكردن و ھەبەت لىكردن لەبەر بە مەزنگرتن.

لە كۆتايى ئەم دەرسەماندا سەرھەتا فەرموودەيەك دىنين لەبارەى كۆى ئەم سوورەتە موبارەكەو، دوايىش چوار سەرنجى گزنگى زانايان دەخەينەرۋو:

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَبِي بَنْي كَعْبٍ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ)، قَالَ: وَسَمَائِي لَكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَبَكَى﴾ (آخرجه البخاري: ۳۸۰۸، ومسلم: ۷۹۹، والنسائي: ۷۱۱).

واتە: ئەنەس (خو لى پازى بى) دەگىرئەو دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ئوبەيى كورى كەبى فەرموو: خوا فەرمانى پىكردووم سوورەتى: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (۱)، [تاكو ئايەتى كۆتايى] بەسەر توڭا بخوئىنمەو، ئەويش گوتى: ناۋى مېشى بۇ تو ھىئا؟ پىغەمبەر ﷺ فەرموو: بەلى، ئىدى ئوبەيى كورى كەب گرىا، ھەقىشى بوو بەگرىي، كە خوا ناۋى بېئىنى و فەرمان بە پىغەمبەرى خاتم ﷺ بىكات، ئەو سوورەتە بەسەردا بخوئىنمەو.

چوار سهرنجى گرنگ

سهرنجى يه كه م:

پيشهوا (فخر الدين الرازي)، له تەفسيره كه ي خويدا قسه يه كي جوان ده كات، ده لى: (اعْلَمْ أَنَّ الْعَبْدَ مُرَكَّبٌ مِنْ جَسَدٍ وَرُوحٍ، فَجَنَّةُ الْجَسَدِ هِيَ الْمَوْصُوفَةُ فِي الْقُرْآنِ، وَجَنَّةُ الرُّوحِ هِيَ رِضَا الرَّبِّ، وَالْأَوَّلَى مَبْدَأُ أَمْرِهِ، وَالثَّانِيَةُ مُنْتَهَى أَمْرِهِ)، واته: بزانه كه بهنده (مرؤف) پيگهاتوه له جهسته و له رووح، ئنجا بهههشتى جهسته نه وه يه كه له قورتاندا باسكراوه، به لام بهههشتى رووح بريته له پازيبووونى پهروه ردگار، بهههشتى يه كه م سهره تاي كاره كه يه تى و، بهههشتى دووهم كو تايبى كارى خواى به رزى مه زنه.

سهرنجى دووهم:

خاوه نى تەفسیری (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)، چەند قسە يەك له ليكدانه وه و مانای ئەو ئایە تانە دا له تەفسیره كه يدا^(۱) دى نى، ده لى: (قَالَ بَعْضُهُمْ: الْمَلَائِكَةُ عَقْلٌ بِلَا شَهْوَةٍ، وَالْبَهَائِمُ شَهْوَةٌ، بِلَا عَقْلٍ، وَالْآدَمِيُّ فِيهِ عَقْلٌ وَشَهْوَةٌ، فَمَنْ غَلَبَ عَقْلُهُ عَلَى شَهْوَتِهِ، كَانَ كَالْمَلَائِكَةِ أَوْ أَفْضَلَ، وَمَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَلَى عَقْلِهِ، كَانَ كَالْبَهَائِمِ أَوْ أَضَلَّ)، واته: فريشته كان عه قلن، به بى ئاره زوو و، ئازده له كان ئاره زوون به بى عه قل، مرؤف هه م عه قللى هه يه، هه م ئاره زوو، ئنجا هه ر كه سيك عه قلله كه ي به سه ر ئاره زوو كه يدا زالبى وه ك فريشتان، يان چاك تريشه له وان، هه ر كه سيكيش ئاره زوو كه ي به سه ر عه قلله كه يدا زالبى وه ك ئازده لانه، يان گو م را تريشه.

سہرنجی سیئہ م:

تہوہش قسہی ہندیک لہ زانیانہ:

(الإِخْلَاصُ ثَلَاثُ دَرَجَاتٍ: الْأُولَى: أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ لِيُطْلَبَ غَرَضٌ دُنْيَوِيٍّ أَوْ أُخْرَوِيٍّ مِنْ غَيْرِ مُلَاحَظَةٍ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ، وَالثَّانِيَّةُ: أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ لِيُطْلَبَ الْآخِرَةُ فَقَطْ، وَالثَّالِثَةُ: أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ عُبودِيَّةً وَمَحَبَّةً)، واتہ: خو ساگر دندوہ، (کردوہ ساگر دندوہ بو خوا) سی پلہی ہن:

۱- کہ مروف خوا بہرستی بو داوا کردنی ٹامانجیکی دنیاوی یا خود دوا پوژی، بہ لام بہ بی رہ چا کردنی ہیچکس (لہ دروستکراوہ کان و تہنیا مہ بہستی خوا بی).

۲- پلہی دووہمی ٹیخلاس تہوہیہ کہ مروف خوا بہرستی، تہنیا بو وہدہست ہیٹانی پوژی دوا بی.

۳- پلہی سیئہم و ہرہ بہرزی ٹیخلاس تہوہیہ کہ مروف خوا بہرستی، تہنیا وہک بہندیہتی و خوشویستی خوا، بہ بی لہ بہرچاو گرتنی دنیاو دوا پوژی.

سہرنجی چوارہم:

ہندیک لہ زانیان کوتوویانہ: (الْأَعْمَالُ ثَلَاثَةٌ أَنْوَاعٍ: مَأْمُورَاتٍ، وَمَنْهِيَّاتٍ، وَمُبَاحَاتٍ، فَالْمَأْمُورَاتُ: الإِخْلَاصُ فِيهَا، خُلُوصُ النِّيَّةِ لَوْجِهِ اللَّهِ بِلا شَوْبٍ، وَالْمَنْهِيَّاتُ: تَرْكُهَا دُونَ نِيَّةٍ، خُرُوجُ عَنِ الْعَهْدَةِ وَلَا أَجْرَ لَهُ، وَبِالنِّيَّةِ مُثَابٌ عَلَيْهَا، وَالْمُبَاحَاتُ: فِعْلُهَا بِلا نِيَّةٍ لَا أَجْرَ لَهُ فِيهَا، وَبِالنِّيَّةِ مَاجُورٌ مُثَابٌ)، واتہ: کردوہ کان سی جورن: فرمان پیکراوہ کان و، قہدہ غہ کراوہ کان و، رہوا کراوہ کان، فرمان پیکراوہ کان و تہرکہ کان، خو ساگر دندوہ بو خوا تیاندا تہوہیہ کہ نیازو ہاندہرہ کہ، تہنیا تہوہی پووی خواو پہزامہندی خوای پی بی پی، بی تہوہی ہیچ خلتہی تیدا بی، تہوجار پاداشتی دہ بی، قہدہ غہ کراوہ کانیش واز لیتہنانیان بہ بی نیہت، بیگومان کاریکی باشہ، بہ لام پاداشتی نیہ، بہ لام واز لیتہنانی گوناہہ کان بہ مہ بہستہوہ بو

ئەۋەى خوا لىتى رازى بى، پاداشتى لەسەرە، رەۋاكرارۋەكانىش ئەنجامدانىان بەبى
 نىەت ھىچ پاداشتىان لەسەر نىە، (كەسىك نان دەخوات، خۇى دەشوات، ۋەرزىش
 دەكات، كاسىبىيەك دەكات، بەلام ھىچ نىەتى نىە خوا لە خۇى رازى بكات، ئەۋە
 شتىكى رەۋايەۋە كرەۋىيەتى ۋەۋاۋ)، بەلام بە نىەتەۋە پاداشتى ھەيە، (كەسىك
 لەگەل كەسىكدا تەۋقە دەكات، يان لەگەل كەسىكدا رەۋى خۇشەۋ قەسى خۇشە،
 يان دەچى كاسىبىيە ھەلەل دەكات، يان كەسىك سەر خەۋىك دەشكىتى بۇ ئەۋەى
 جەستەى بەھىز بى، تاكو دواىى باشتىر بتوانى ئەركە شەرعىيەكانى جىيە جى بكات،
 بىگومان لەسەر ھەموۋ ئەۋە كرەۋە لە ئەسلىدا رەۋايانە، پاداشتى ھەيە)، ۋەك
 پىغەمبەرى خوا ﷺ، لە فەرمايشتىكدا بە ھاۋەلانى فەرموۋ:

(وَفِي بَعْضِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيَّائِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا
 أَجْرٌ؟ فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي الْحَرَامِ، أَلَيْسَ كَانَ يَكُونُ عَلَيْهِ وَزْرٌ أَوْ الْوِزْرُ؟ قَالُوا:
 بَلَى، قَالَ: فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ يَكُونُ لَهُ الْأَجْرُ) (أخرجه مسلم: ۱۰۰۶)، واتە:
 يەككىك لە ئىۋە كە لەگەل ھاۋسەرىدا جۋوت دەبى، پاداشتى ھەيە، گۋتيان:
 ئەى پىغەمبەرى خوا! ئايا يەككىك لە ئىمە ئارەزوۋى خۇى جىيە جى دەكات ۋە
 پاداشتىش دەبى؟ فەرموۋى: ئايا ئەگەر ئارەزوۋەكەى لە ھەرئامدا دابىنى، گوناھى
 ناگات؟ گۋتيان: با، فەرموۋى: ئەگەر لە شوئىنى خۇيدا دايىنى -بە نىەتەۋە-،
 بىگومان ئەۋە پاداشتى دەبى.

خوا بەبەزەيى ۋە بەخششى بى سىنۋورى خۇى لەۋ كەسانەمان بگىرى، لە
 جىيەجىكرەنى ئەركەكان ۋە، ۋاز لى ھىنانى گوناھەكان ۋە، لە مومارەسەكرەنى شتە
 رەۋاۋ ھەلەلەكان لە ھەموۋىدا نىازو مەبەستمان ئەۋە بى خوامان لى رازى
 بى، بۇ ئەۋەى لە ھەموۋياندا تۋوشى پاداشتى شايسىتە بىين.

لېرەشدا كۆتايى بەتەفسىرى سۈرەتى (البَيِّنَةِ)، دىئىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الْاِنْشِرَافِ

دەستینک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۹) ی مانگی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچییه، بەرانبەر: (۸ / ۲۰) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشٹیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (زُلْزَلَة)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە ھەوت بڕگەدا دەخەینە ڕوو.

پێناسە سوورەتی (الزلزلة) و بابەتەکانی

۱- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە جگە لە ناوی باوترینی کە بریتیە لە: (سُورَةُ الزُّلْزَلَةِ)، بەم ناوانەش ناسراوە:

۱- (سُورَةُ إِذَا زُلْزِلَتْ).

۲- (سُورَةُ الزَّلْزَالِ).

۳- (سُورَةُ زُلْزِلَتْ).

۲- کات و شوێنی دابەزینی:

زۆربەی ھەرە زۆری زانایان ئەم سوورەتە موبارەکە بە مەککەیی دادەنێن، ھەندیکیش بە مەدینەیی، بەلام مەککەیی بوونی لەگەڵ سرووشتی ئەم سوورەتە موبارەکەدا گونجاوترە، ئەوەندە ھەیە ئەگەر بەلگە ھەبێ لەسەر مەدینەیی بوونی،

ئەو کاتە گونجاوی سۈرۈشتى سوورەتەكە لەگەڵ قورئانى مەككەيیدا، وامان لى ناكات ھەر بلىين مەككەيیە، مادام بەلگە ھەيى لەسەر مەدينەيى بوونى، لەو بارەوھەش چەند دەقيك ھەن پيمان دەليين، ئەم سوورەتە لە مەدينە دابەزىوھ. يەكئەك لە دەقەكانيش ئەمەيە:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ إِذَا زُلْزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ) (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨ ص ٥٩٠، ونسبه لابن مردويه، وأخرج ابن مردويه عن قتادة: نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ إِذَا زُلْزِلَتْ)^(١).

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، گوتوویەتی: سوورەتی (إِذَا زُلْزِلَتْ) لە مەدينە دابەزىوھ، ھەرۈھە ئېينو مۆردەوھى لە قەتادەوھ ھيتاويەتی گوتوویەتی: (إِذَا زُلْزِلَتْ) لە مەدينە دابەزىوھ.

ھەرۈھە لەو بارەوھە دوو دەقى دیکەش ھەن، مەدينەيى بوونى زال دەكەن، کە لە باسى ھۆى ھاتنە خواردا، ئەو دوو دەقە ديئين، بەلام بيگومان مەروف يەقيني ھەر بۆ پەيدانابى کە ئەم سوورەتە ھەر مەدينەيیەو، دەشگونجى مەككەييش بى، با زۆريک لە زانايانیش بە مەدينەييان دانابى.

(٣)- ريزبەنديى لە موصحف و دابەزين دا:

لە موصحف دا ژمارەكەى، نەوھە دو ئۆيەمين، لە دابەزينيشدا نەوھە دو چوارەمين (٩٤) سوورەتە، بەپيى پاي (جابر بن زيد) و (الجعفري)، کە ھۆنراوھەكى ھەيە باسى ريزبەنديى سوورەتەكان دەكات لە دابەزينياندا، ئەوانە ھەردووکیان دەليين (٩٤) ھەمين، سوورەتە، پيش سوورەتی (الحديد) دابەزىوھو، دواى سوورەتی (النساء).

(١) الإشتیاعاب في بيان الأسباب: ج ٣ ص ٥٤٧.

١- باسی له رزیتانهوهی تاییهتی زهوی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، له ههموو قورتاندا ته نیا لێره دا هاوه، به ئێ له شوێنی دیکه دا به تهعبیری دیکه هاوه: ﴿إِذَا رُجَّتْ

الْأَرْضُ رَجَا ۝۴ وَبَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝۵ ۞ الواقعة، ھەرودھا لە سوورەتی (الإنشقاق) دا ۞ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝۱ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۲ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝۳ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ۝۴ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۵، بە لَام بەو تەعبیری ئیتر، تەنیا لەم سوورەتە موبارە کەدا ھاتو.

۲- باسی ھەوالتگیرانەوێ زەوی کە خوا سرووشی بۆ کردو وایکات: ۞ يَوْمَئِذٍ نَخَذُ أَخْبَارَهَا ۝۴ يَأْنُ رَبِّكَ أَزْحَىٰ لَهَا ۝۵، لەو پۆژەدا (زەوی) ھەوالەکانی خۆی دەگێژتەو، کە پەرودەردگاری سرووشی بۆ کردو (ئاوا بلەرژتەو)، بێگومان ئەو ھەوالتگیرانەوێ زەویی بە زوویی بە زمانی حالە، وەك زۆربە یاخود زۆرێك لە پوونکەرەوانی قورئان وایانگوتو، ھەلبەتە لەلای خۆی بالادەست ئاسانە زەویی بەبێتە گۆ، بە لَام (الطبري) و زۆرێك لە پوونکەرەوانی قورئان گوتوویانە: مەبەست پێی زمانی حالە، وەك گوتراو: (قَالَ الْجِدَارُ لِلْوَيْدِ لِمَ تَشْقِينِي؟ قَالَ إِسْأَلُ مَنْ يَدْفُنِي)، دیوار بە سینگی گوت: بۆچی لەتم دەکە؟ سینگە کە گوتی: لەو کەسە بپرسە کە دامدەکوێ! بەدلتیایی ئەو وتوێژو دیالۆگەش بە زمانی حالە.

۳- باسی دەرچوونی خەلک بە پرژوبلاوی بۆ پیشاندانی کردووەکانیان: ۞ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّعُرْوٍ أَعْمَلَهُمْ ۝۶، لەو پۆژەدا خەلک بە پرژو بلاوی دەرەدەچن (لە گۆرەکانیان، یان لە شوێنی کە جەستەیانیا تیدا بوو)، تاكو کردووەکانیان پیشانبدین، بۆیانیا رابنوێنن.

۴- باسی دینی مرووف بۆ کەمترین چاکەو خراپە ی خۆی: ۞ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝۸، واتە: ئنجا ھەر کەس بە گرانیی گەردێک چاکە بکات دەبینی و، ھەر کەسیکیش بە گرانیی گەردێک خراپە بکات دەبینی، کە لە ھەموو قورئاندا ئەم دوو تەعبیرە تەنیا لێرەدا ھاتوون.

۷- دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە:

ئیمە کوۆ ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە دەکەینە دەرسیک، لەبەرئەوێ لە یەك
بابەت دەدوین، هەمووشیان پیکەوێ پەیوەستن.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

پېشتريش باسماڭ كىرد، ئەم سوورەتە موبارەكە ھەمووى باسى پوژى دوايى دەكات، بە ھەردووك قوناغى ئاخىر زەمان و ھەلسانەو دە قىامەتەو، پېنج ئايەتى يەكەم باسى ئاخىر زەمان دەكەن.

خوا فەرموويەتى: بە ناوى خواي بەبەزەيى بە خىشندە:

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ ھەر كاتىك زەوى بە لەرزىنەو تايەتەكەى خوى، لەرزىندرايەو، جوولېندرا، تېكراشەقېندرا.

﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ ۲، زەويىش قورسايەكانى خوى، گرانيەكانى خوى دەرھاوېشت وەك لە سوورەتى (إنشقاق) دا، دەفەرموى: ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ ۳، ھەرچى تېيدا بوو دەرھاوېشت و خوى خالىي كىردەو، خوى بەتال كىرد.

ئىنجا دەفەرموى: ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ ۴، مروڤىش گوتى: ئەو (زەوى) چىيەتى؟ ئەو مروڤانەى لەوېن، يان ئەگەر گرىمان بكىرى مروڤى لېن، دەلېن: زەوى چىيەتى چى بو وا دەكات؟ چى لى ھاتو؟ چ شتىك لى پووداو بەو شىوئە دەلەرزىتەو، تاكو ئىستا وا نەلەرزىوئەتەو؟

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ ۵، لەو پوژەدا زەوى ھەوالەكانى خوى باس دەكات، دەگېرئەو.

﴿يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوَمَىٰ لَهَا﴾ ۶، ئىنجا بەھوى ئەوئەوئەكە پەرورەدگار تىرووشى بو كىردو، فەرمانى پىكردو، بۆيە بەو شىوئە دەكات، ئەو قوناغى يەكەمى پوژى دوايى.

قۇئاغى دوۋەم: خوا دەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشُنَاكَ لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ﴾ ٦، لەو پۈژدە خەلك كۆمەل كۆمەل بە پۈژوبلاۋىي دېنەدەر (لە شوپنەكانى خۇيان)، تاكو كردهۋەكانى خۇيانان پېشان بدرېن، ئنجا دەبن بەدوو بەش، ياخود كردهۋەكانيان ھەرچىيەك بن بە گشتىي دوو جورن: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧، ئنجا ھەر كەسك ھېندەي گرانايى گەردىك چاكەي كىردى، دەبىيىتەۋە، مەسولمان بى، يان نامەسولمان، ھەر كەس كردهۋە چاكەكانى خۇي دەبىيىتەۋە.

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨، ھەرۋەھا ھەر كەسك بە ئەندازەي گرانايى گەردىك خراپەي كىردى، ئەۋىش دەبىيىتەۋە، بىرۋادار بى، يان بىپىروا، چاكەكار بى، يان خراپەكار، ئەمە قسەي زور ھەلدەگىرى و دوايى قسەي لەسەر دەكەين، كە چۆن ھەموو كەس چاكەو خراپەي خۇي دەبىيىتەۋە؟ ئايا بىپىروايان ئەگەر لە دنيادا چاكەيەكيان كىردى، لە پۈژى دوايى دا كە دەبىيىنەۋە، بەھرەمەند دەبن لەو چاكەيە؟ ھەرۋەھا ئايا بىرۋاداران لە خراپە گچكەكانيان زەرەرمەند دەبن، كە دەيانبىنەۋە؟ دوايى قسە لەو بارەۋە دەكەين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ ١، وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشُنَاكَ لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

مانای ده قاو ده قی ئایه تەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده. هەر کات زهوی بە له زینه وه تابه ته که ی له رزیند ریا وه (۱) زهوی قورساییه کانی خویشی ده راویشتن (۲) مروّ قیش گوئی: ئه وه زهوی چیه تی، بۆچی وا ده کات؟ (۳) له و پۆژده زهوی باسی هه واله کانی خوئی ده کات (۴) که به هۆی ئه وه وه ی په ره ردگارت سرووشی بۆ کردوه، (پاگه یاندوه) وا بکات (وا ده کات) (۵) له و پۆژده خه لک به پرژو بلاوی ده رده چن تا کو کرده وه کانیا نیان پێشان بدرین (۶) ئنجا هه ر که س هینده ی گرانای گه ردیک چاکه ی کردبێ ده یبینی (۷) هه ر که سیش هینده ی قورسای گه ردیک خراپه ی کردبێ، ده یبینی (۸) }.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(زُلْزِلَتْ): (التَّزَلُّزُ: الإِصْطِرَابُ، وَتَكَرُّرُ حُرُوفِ لَفْظِهِ، تَنْبِيهُ عَلَى تَكَرُّرِ، مَعْنَى الزَّلِيلِ فِيهِ)، به مانای له زینه وه و جوول ه جوول ه هه ژانه، پیتی بێژده که ی که دووباره کراوه ته وه (التَّزَلُّزُ)، ئه مه بۆ ئاگادار کردنه وه یه له وه ی مانای (زَلْزَلٌ)، له و وشه یه دا دووباره بۆته وه، (زَلْ)، واته: لاچوو، (زَلْزَلٌ) واته: خلیسکان و لاچوون، (تَزَلُّزٌ) مانای هه ژان و راشله قیندران و جوولیندران.

(أَنْقَالَ لَهَا): (الْأَنْقَالُ جَمْعُ ثِقْلٍ، أَوْ ثَقُلَ، وَالثَّقُلُ: كُلُّ شَيْءٍ ثَقِيلٍ، وَالثَّقَلُ كُلُّ شَيْءٍ نَفِيسٍ)، (أَنْقَالَ) ده گونجی کۆی (ثِقْلٌ) بێ، واته: قورسای، (ثِقْلٌ) هه ر شتی که قورسبێ و، چاوگه، (ثَقُلَ) یش هه ر شتی که به نرخ بێ، (الثَّقْلَانِ) واته: دوو قورسه کان، که مه به ست پێی جندو مروّ قن، له سه ر زهوی.

(تَحَدَّثَ أَخْبَارَهَا): (الْحَدِيثُ: الْكَلَامُ، وَالتَّحَدَّثَ: التَّكَلَّمَ)، (حَدِيث) به مانای قسه‌یه (تَحَدَّثَ) به مانای قسه‌کردنه، (التَّحَدِيثُ: صُدُورُ كَلَامٍ بِخَبَرٍ عَنْ حَدَثٍ، (تَحَدِيث)، بریتیه له ده‌رچوونی قسه له باره‌ی هه‌والدانیکه‌وه له رووداوێك هه‌والدانیش له باره‌ی رووداوێكه‌وه، شتیكه كه په‌یدا‌بووه.

(أَوْحَىٰ لَهَا): (أَيُّ: أَوْحَىٰ إِلَيْهَا وَتَعْدِيئُهُ بِلامٍ، لِيَتَضَمَّنَ مَعْنَى: قَالَ)، (أَوْحَىٰ لَهَا)، له ته‌سلدا (أَوْحَىٰ إِلَيْهَا)، سرووشی بۆ لا‌کرد، په‌یامی بۆ لا‌نارد، به‌لام لی‌ره له‌جیاق به‌فرموی: (أَوْحَىٰ إِلَيْهَا)، وه‌ك: ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (۱۲) الأنفال، واته: کاتیک په‌روه‌ردگارت سرووشی بۆ لای فریشته‌کان ده‌کرد كه من له‌گه‌لتانم، به‌لام لی‌ره ده‌فرموی (أَوْحَىٰ لَهَا)، بۆیه‌ش به‌ (ل) به‌رکاری خواستوه، تا‌کو مانای گو‌تی (قال)، بخ‌ریته‌نیو، وێ‌پای ته‌وه‌ی مانای سرووشی تێ‌دا‌یه، یانی: (أَوْحَىٰ إِلَيْهَا وَقَالَ لَهَا)، په‌روه‌ردگارت سرووشی بۆ لا‌کردوه‌و پێ‌شی فرم‌وه‌ه.

(يَصْدُرُ النَّاسُ): (الصُّدُورُ: الْخُرُوجُ عَنْ مَكَانٍ الْاجْتِمَاعِ)، (صُدُور): ده‌رچوونه له شو‌ینی لی‌ کۆ‌بوونه‌وه، (صَدَرَ عَنِ الْمَكَانِ أَيُّ: تَرَكَهُ وَخَرَجَ، وَعَكْسُهُ: وَرَدَ)، (صَدَرَ عَنِ الْمَكَانِ)، واته: له شو‌ینه‌كه ده‌رچوو به‌جێ‌هێشت، پێ‌چه‌وانه‌كه‌ی (وَرَدَ)یه، یانی: هات، بۆ‌ی هات، وه‌ك له سوو‌ره‌تی (الْقَصَص)دا، خوا ده‌فرموی: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ (۲۲)، واته: کاتیک مووسا چوو بۆ‌قه‌راغ و نیزیکی ئاوه‌كه‌ی مه‌دیه‌ن، كه‌واته (يَصْدُرُ النَّاسُ)، یانی: خه‌لك ده‌رده‌چن.

(أَشْنَأًا): (أَشْنَأَتْ جَمْعُ شَتْ، وَالشَّتُّ: الْمُتَفَرِّقُ أَيُّ: يَخْرُجُونَ مُتَفَرِّقِينَ جَمَاعَاتٍ، (أَشْنَأَتْ) كَوَيْ شَتْ)ه، به‌مانای پرژوب‌لاو، لی‌ك‌ب‌لاو، كه‌واته (يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَأًا)، خه‌لك ده‌رده‌چن له گۆ‌ره‌كانیان ده‌رده‌چن، له زه‌وی ده‌رده‌چن، به‌ پرژوب‌لاوی، كۆمه‌ل كۆمه‌ل و پرژو ب‌لاو.

(مُثْقَلًا): (الْمُثْقَلُ: مَا يُوزَنُ بِهِ، وَهُوَ مِنَ الثَّقَلِ)، (مُثْقَلًا)، واته: بارته‌قای ته‌و شته له گرانیی، (مَا يُوزَنُ بِهِ)، شتیك كه شتیکی پێ‌ ب‌کی‌شری به‌ نه‌ندازه‌ی خو‌ی بێ، له (ثَقُلَ)ه‌وه هاتوه، یانی: قورسای.

(ذَرَّةٌ): (الذَّرَّةُ: النَّمْلَةُ الصَّغِيرَةُ فِي ابْتِدَاءِ حَيَاتِهَا)، (ذَرَّةٌ): بریتیە له میرووی بچووک، میرووه سووره بچووکەکان له سەرەتای دروستبوونیدا که زۆر بچووکەو، (أَوِ الذَّرَّةُ الْعَبَارِ الَّذِي يُرَى فِي الشُّعَاعِ)، گەردی بینراو له تیشکدا، کاتیک تیشکی خۆر دیتە ژووری له پەنجەرەیه کەو، ئەو شتە وردانە ی بەهۆی تیشکی خۆرەو دەبیندرین، هەركامێكان پێی دەگوتری: (ذَرَّةٌ)، واتە: تۆز و گەردی زۆر ورد، که له حالەتی ئاساییدا نابیندرین، مەگەر تیشکی خۆر لێیان بدات و دەربکەون.

هۆی هاتنەخوارەوێ ئەم سوورەتە

له بارە ی هۆی هاتنەخوارەوێ ئەم سوورەتە موبارە کەو، سێ گێردراوان دێنین:

۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، وَأَبُو بَكْرِ الصَّدِيقُ قَاعِدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَبَكَى حِينَ أُنْزِلَتْ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا يَبْكُكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟ قَالَ: يُبْكِنِي هَذِهِ السُّورَةُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْلَا أَنْكُمْ تَخْطُونَ وَتَذْنِبُونَ، فَيَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ، لَخَلَقَ اللَّهُ أُمَّةً يَخْطُونَ وَيَذْنِبُونَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ۳۰، ص ۱۷۵، والواحد في أسباب النزول: ص ۳۰۴، وابن أبي الدنيا في الرقة والبكاء، ص ۷۵، والطبراني في الكبير: ۸۷، والبيهقي في شعب الإيمان: ۷۱۰۳، قلنا: وهذا سند حسن رجاله ثقات، رجال الصحيح، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۴۹).

واتە: عەبدوللای کورێ عەمرێ کورێ عەس (خوا له خۆی و بای پازی بێ)، گوتووێهتی: کاتیک ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، دابەزی ئەبوو بەکری سیددیق (خوا لای پازی بێ) دانیشیبوو، گریا، پێغەمبەری خوا ﷺ پێی فرموو: ئەو ئەبوو بەکر چ شتێک دەتگریەن؟ گوتی: ئەم سوورەتە دەمگریەن، پێغەمبەری خوا ﷺ فرموو: ئەگەر تێو هەلەو گوناھتان نەکردبایە، که خوا لێتان ببووری، خوا کۆمەلێکی دیکە ی دروست دەکردن، هەلە بکەن و گوناخ بکەن، ئەویش لێیان ببووری.

۲- (عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، إِذْ نَزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸)، فَأَمْسَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ عَنِ الطَّعَامِ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ خَيْرًا فَجَزَاهُ فِي الْآخِرَةِ، وَمَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ شَرًّا يَرَاهُ فِي الدُّنْيَا مُصِيبَاتٍ وَأَمْرَاضَ، وَمَنْ يَكُنْ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ} (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۹۴، ونسبه لابن مُردَوَيْه، الإِسْتِيعَاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۵۰).

واته: نه بوو نه يويي نه نصاري (خوا لپی رازی بی) ده لی: له کاتیکدا پیغهمبه ری خوا ﷺ و نه بووبه کری صیددیق خوا لپی پازیپی پیکه وه بوون، نه م نایه ته موباره که دابه زیه سهر پیغهمبه ر ﷺ: [ههر که سیك گرانایی گهردیك چاکه بکات، ده بیینیته وه، ههر که سیك گرانایی گهردیك خراپه بکات ده بیینیته وه]، پیغهمبه ری خوا ﷺ ده ستی له خوارنده که راگرت و کیشایه وه، دواپی فهرمووی: ههر که سیك له تیوه چاکه بکات، پاداشته که ی له پوژی دواپی دایه وه، ههر که سیك له تیوه خراپه بکات، له دنیا دا سزایه که ی له شیوه ی به لا وه خو شیدا ده بینئ و، پی سزا دهرئ، ههر که سیك به نه ندازه ی گهردیك چاکه ی تیدابن ده چیتته به هه شت، (واته: دوا ی نه وه ی سزا دهرئ و پاک ده بیتته وه، نه گهر شایسته ی سزادران بی، دوا ی نه وه ههر ده چیتته به هه شت).

۳- (عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ (۸) الْإِنْسَانُ، كَانَ الْمُسْلِمُونَ يَرَوْنَ أَنَّهُمْ لَا يُؤْجَرُونَ عَلَى الشَّيْءِ الْقَلِيلِ، إِذَا أَعْطُوهُ، وَكَانَ آخَرُونَ يَرَوْنَ أَنَّهُمْ لَا يَلَامُونَ عَلَى الذَّنْبِ الْبَاسِ؛ الْكَذِبِ وَالنُّطْرَةِ وَالْغَيْبَةِ، وَأَشْبَاهَ ذَلِكَ، وَيَقُولُونَ: إِنَّ مَوْعِدَ اللَّهِ النَّارَ عَلَى الْكِبَائِرِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸)، (ذكره السيوطي في لباب النقول، ص ۲۳۳، والدر المنثور: ج ۸، ص ۵۹۴ - ۵۹۵، ونسبه لابن أبي حاتم، قلنا: وهو ضعيف لإرساله).

ههر سیك گنیدراوه که م له (الإِسْتِيعَاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۴۹ - ۵۵۰) هینان.

واته: سه عیدی کوپی جوبهیر په حمه قی خوی لی بی، (که یه کیکه له زانیانی گه وړه ی جیلی دوی هاوۀ لان، شوینکه ووتوان)، ده لی: کاتیک ئەم ئایه ته موباره که دابه زیوه: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ﴾ (۸) الإنسان، مسولمانان پټیان وابوو له سه ر شتی که م ئە گهر بیبه خشن، پاداشتیان نابی، هه ندیکی دیکه ش پټیان وابوو له سه ر گونا هیکی که م وه ک: درۆیه ک و، پوانینیکی قه ده غه وو باسکردنیکي پاش مله و، وینه ی ئەوانه، سه رزه نشتیان ناکری و، سزایان نادری، ده یانگوت: خوا له سه ر گونا هه گه وړه کان به لټینی داوه که به ناگری دۆزه خ [بسوو تټیرین]، ئیدی خوا ﷻ ئەم دوو ئایه ته موباره که ی دابه زانیدن: هه رکه سیک به قه ده ر گرانایی گه ردیک چاکه بکات ده یی نیته وه و، هه ر که سیک هینده ی گرانایی گه ردیک خراپه بکات، ده یی نیته وه.

بۆ ئەوه ی ئەو بیروبۆچوونه چه وتانه یان نه بن، که پټیان وابی مه گهر له سه ر چاکه و خیری گه وړه، یا خود له سه ر گونا هی گه وړه، ئە گه رنا پاداشت و سزایان نابی، نه خیر وانیه، چاکه و خراپه هه رچه نده که میش بن، به لام به ئەندازه ی خویان، ئە گهر چاکه بن پاداشت و، ئە گهر خراپه بن، سزایان له سه ر ده بی.

مانای گشتیی ئایه ته کان

خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿يَسْمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، به ناوی خوی به به زه یی به خشنده، زۆر جار گوتومانه: کاتیک مرؤف ده لی: ﴿يَسْمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، چ بۆ خوتن دی سوو ره تیکی وه ک ئەم سوو ره ته موباره که بی، چ بۆ هه ر کاریکی دیکه بی، پټیسته چوار واتایان له عه قل و دلی خویدا ناماده بکات:

۱- ئەم کاره به ناوی خوا ئەنجام ده ده م، ئەک به ناوی خۆم، یان به ناوی نیشتیمان، یان به ناوی فلان یان فیسارکه س، یان فلان شت به لکو به ناوی خوا، چونکه هه موو

شَتِیکَ هِی خَوایهَو، پَتَوِیستَه هه رکارِیکَ ده کَرِی ناوی خَوای لَی بَهتِری، تَه گهر بویستِری به ره ره مدارو به ره که تدار بَی.

٢- تَه کاره ده که م به پَتِی به رنامه ی خَوای، به پَتِی پَی و شوئِیک که خَوای دایناوه و، پَتِغهمبه ری خَوای پَتیدا رَوِیشتوه.

٣- تَه کاره تَه نجام ده ده م به مه به ستی وه ده ده سته پَتِنانی رَه زامه ندیی خَوای پاداشتی خَوای، نَه بۆ سهرنج راکِیشانی خَه لَک و، خَوای مَرَوَک چاک کردن، یان بۆ ده سک وه تِیک دنیایی، به لَکو بۆ تَه وه ی خَوای لَیم رازی بَی و پاداشتم بداته وه، تَجا شَتِیک که بۆ خَوای ده کَرِی و، تَه نیا بۆ به ده ده سته پَتِنانی رَه زامه ندیی خَوای، مانای وانیه به ره همی دنیاییشی نابَی، به لَکو به ره همی دنیاییشی ده بَی، به لَام کارِیک که ده بَی بۆ خَوای بکَرِی، وه که به ندایه تیی بۆ خَوای، مَرَوَک نابَی سهرنجی به ره همه دنیاییه که ی بدا، چونکه وه که پهرستشِیک، تَه گهر پهرستش بَی، به لَام تَه گهر کاروباری دنیایی بَی، و پَرای تَه وه ی بۆ خَوای تَه نجامی ده ده ی، تَه گهر یارمه تیدانی لَیق وه مَوایِیکه، به ده مه وه چوونی بابایه کی هاوار تَیبه ستووته، یان چاکه کردنِیکه و، قسه ی خَیر کردنِیکه، و پَرای تَه وه ی بۆ خَوای تَه نجامی ده ده ی، ده بَی تَه ماشای چوَنیه تیی تَه نجامدانه که ی و به ره همه دنیاییه که شی بکه ی، به لَام له پهرستشه کاندایه تَه نیا تَه ماشا تَه وه ده کَرِی، که بۆ خَوای تَه نجامی ده ده ی، بَیگومان هیچ شَتِیکش نیه خَوای فهرزی کردبَی له سهر به ننده کانی خَوای، له هه ردوو بواری پهرستشه کان و هه لَسوکه وته کاندایه مه گهر پَره له حیکمه ت و سوود له دنیاو دوا پَوَژدا، به لَام له پهرستشه کاندایه تَه ماشای به ره هم و تَه نجامه دنیاییه که ی ناکه ی و، دَلِیاشی که به ره هم و تَه نجامی رَوَاله تیی و دنیاییشی هه یه، به لَام تَوَ رَه چاوی تَه وه ناکه ی و تَه نیا رَه چاوی تَه وه ده که ی خَوای تَه وه ی فهرز کردوه یان، به په سندی داناوه و تَوَش تَه نجامی ده ده ی.

٤- مانای چواره م که ده بَی به عه قَل و دَلدا بَهتِری تَه وه یه: مَن تَه کاره ی تَه نجامی ده ده م به کارناسانی خَوای، به وزه و توانایه که خَوای بوی رَه خساندوو م تَه نجامی ده ده م، نَه که به شان و شه وه که تَی خَوَم، یان به هَوَی فَلَان که سه وه، یان پاره و سامان، یان به هَوَی قَه رَه بَالغِیی ده ور به رمه وه، چونکه قَه رَه بَالغِیی ده ور به ر و، هَوَکاره کانیش،

ھەرچی بن، بەس خوا پەخساندوونی و، تۆ چاوت لە ھۆکارسازەو، لەبەر ھۆکارەکان ئاگات لە ھۆکارساز نابێ، کە ھۆکارەکانی پەخساندوون و سازاندوون.

خوا دەفەرموێ: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، ھەر کات زەوی لەرزیندراپەو بە لەرزیندراپەو تاییبەتە کە ی خۆی، ئەو لەرزیندراپەو یە بە تاییبەت بۆی داندراو، کە مەبەست پێی پۆژی دواپە لە قوئای یە کە میدا، لە دوا ی فووی یە کە م بە کە پەنادا کران، وە ک دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، الزمر، واتە: فوو بە کە پەنادا کرا ھەر کە سێک لە ئاسمانەکان و ھەر کە سێک لە زەویدا ھە یە، ھەموویان مردن، مەگەر کە سێک خوا بیەو، ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾، دوا ی بۆ جار یکی دیکە فوو یکی دیکە بە کە پەنادا کرا ﴿فَإِذَا هُمْ بِقِيَامٍ يُنْظَرُونَ﴾ (۶۸)، یە کسەر ھەموویان پراوە ستابوون چاو پێیان دە کرد، بە ئێنایی ی ھ ی یە کە میان ئاخیر زەمانەو، ھ ی دوو ەمیشیان قیامەت و ھە ئسێترانەو و زیندوو کرانەو یە.

پوونکەرەوانی قورئان ھەندیکیان دە ئین: ئەو ھەمووی لە بارە ی قیامەتەو یە، بە ئام من وای تێدە گەم لە ئایەتی یە کە مەو ە تاکو ئایەتی پێنجەم، باسی ئاخیر زەمان و، کوئایی ھاتنی ژبانی دنیاو گەردوونەو، ئایەتی شە شەم و ھەو تەم و ھەشتەمیش باسی قیامەتەن.

﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾، زەویش قورسایە کانی خۆی دەرھاویشتن، قورسایە کانی ئێو زەوی ھەموو ئەو شانەن کە لە زەویدان، وە ک دوا ی لە مەسەلە گرنە کاندان زباتر تیشکی دە خەینە سەر، (أَثْقَالَ) دە گونجی کو ی (ثَقُلَ) بێ، واتە: قورسای، دە شگونجی کو ی (ثَقُلَ) بێ، واتە: مائی بە قیمەت و بە نرخ، گرنە ئەو یە زەوی ھەرچی تێیدا یە دەری داوی، وە ک لە سوو پەتی (الإنشقاق) دا، دە فەرموێ: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ (۳) ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ (۴) ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ (۵)، واتە: کاتی ک زەوی پان پاکیشرا، (وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ)، ھەرچی تێیدا یە فێیداو،

خۆی خاالی کردووه، خۆی به تالکرد، (وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُمَتْ)، بۆ پهروهردگاری ملکه چ بوو و شیاویش بوو ملکه چ بێ، لێره که دهفه رموی: ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ هه ندیک له زانیان وایان لیکداوه تهوه که مه بهست پیتی ده رهاویشتنی مردوووه کانه، به لام به دلنیا یی ده رهاویشتنی مردوووه کان، ته گهر مه بهست پیتی زیندوو کرانه وه یان بێ، ته وه له قوناغی دووه می رۆژی دوا ییدا ده بێ که قیامه ته، ته گهر مه به ستیش ههر ته وه بێ ههر چی له ئیو هه ناویدا یه ده ریدا وی، ئیسک و پروو سکه ههر چی هه یه، ته وه له قوناغی یه که می رۆژی دوا ییدا ده بێ، که ناخیر زه مانه.

﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ (۳) مرۆفیش گوئی: (زه وی) چیه تی؟ مرۆف (الْإِنْسَانُ)، (أل) ی ناساندنی له سه ره واته: تیکرای مرۆف و، جینسی مرۆف، که له وی هه بێ، له و کاته دا ده لئ: (مَا لَهَا) زه وی چیه تی؟ بۆچی وا ده کات و چی لێقه و ماوه؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ (۴) له و رۆژه دا زه وی هه و آله کانی خۆی باس ده کات، قسه یان له باره وه ده کات، زۆربه ی روه نکه ره وانی قورئان ده ئین: به زمانی حال زه وی هه و آل و ده نگ و باسه کانی خۆی راده گه یه نی، وه ک پشتریش گوتمان، هه ندیکیش گوئوو یانه: زه وی خوا ی په روه ردگار توانا یه کی ده دات قسه بکات، ته وه ش بۆ خوا زۆر ئاسانه، به لام وا پێده چئ مه به ست ته وه بێ که زه وی به زمانی حال باس و خوا سی خۆی ده کات، که ههر که سیك تیه و پرا به یئنی، ده زانی خوا فه رمانی پیکردوه، ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا﴾ (۵) به هۆی ته وه وه ی په روه ردگار ت سرووشی بۆ کردوه، پیتی فه رموو وه و ابکات، هه و آله کانی خۆی بگێر ته وه و ده نگو باسی خۆی بختا ه روو، ته مه قوناغی یه که می رۆژی دوا یی، که ناخیر زه مانه.

ئجنا خوا ﷻ دیته سه ر باسی قوناغی دووه م: ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له و رۆژه دا، چونکه رۆژی دوا یی هه مووی یه ک رۆژه، نیوه ی ناخیر زه مانه و، نیوه شی قیامه ته، ئجنا ئایا چه نده یان ده که ویت ته به یی؟ له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷻ ها ته، فه رموو یه تی: چل (۴۰)، ئجنا ئایا (۴۰) رۆژه، (۴۰) مانگه، (۴۰) سا له، ههر خوا

دەزانى، گرنگ ئەوەیە ماوەیەك دەكەوتتە ئىوان كۆتایی پېھتانی ژيانى دىناو، دووبارە زىندووكرانهووە هەتسىندرانەووەى مرقەكان، ماوەیەك دەكەوتتە بەینیانەووە، خوا دەفەرموى: ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ لەو پۆژەدا، ﴿يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا﴾ خەلك بە پرژوبلاوی دەردەچن، لە زەوییەو دەردەچن، (أَشْتَاتًا) كۆى (شَت)ە، (الشَّت: الْمُتَفَرِّقُ)، پرژوبلاو، واتە: خەلك بە پرژوبلاوی تاك تاك و، جووت جووت، ياخود بە پرژوبلاوی يانى: كۆمەل كۆمەل بەلام بە پرژوبلاوی دەردەچن، ﴿لِيُرَوَّا أَعْمَلُهُمْ﴾ ٦، تاكو كردەووەكانى خۆيانىان بۆ رابووندىرن، پېشانىان بدرن، بخرنە بەرچاویان، هەندىكىش خويندوویانەتەو: (لِيُرَوَّا أَعْمَالَهُمْ)، تاكو كردەووەكانى خۆيان ببینن، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧، ئنجا هەركەس بەقەدەر گرانی گەردىك چاكەى كردبى، چاكە بكات، دەيبىننەتەو، بە كردارى ئىستا (مُضَارِع) هیتاویەتی، يانى: هەر كەسێك بە ئەندازەى گرانی گەردىك ياخود مێروویكى بچووك، ياخود گەردىك كە لەبەر تیشكى خۆردا دەبىزى، چاكە بكات دەيبىننەتەو، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨، هەر كەسێكىش بە ئەندازەى گرانی گەردىك خراپە بكات دەيبىننەتەو، خوا ﷻ لە هەردوو رستەكاندا (مَنْ)ى بەكارهیتاوە، كە بۆ تاك و جووت و، بۆ ئىرومى و، بۆ دووان و كۆ بەكاردى، هەركەس بە ئەندازەى گرانی گەردىك چاكە بكات، دەيبىننەتەو، هەركەس واتە: مسولمان بى، يان نامسولمان، ئەمە بە ئاشكرا ئەو دەگەيەنێ كە نامسولمانانىش ئەگەر چاكە بكەن، دەيبىننەو لە پۆزى دواى دا، بەلام ئایا كە دەيبىننەو پاداشتيان دەدریتەو؟ يان كە پاداشتيان دەدریتەو دەبیتەو؟ دەرباز بوونيان لە دۆزەخ؟ بە دلتیایى نەخیر، مادام بئىروابن، بەلام ئەو ئایەتە ئەو دەگەيەنێ كە جوړىك لە بەهرەى لێوەردەگرن، بۆ وێنە: سزايان لەسەر سووك دەبى، چونكە ئەو جوړە سزایەى بئىروایەكان پى سزا دەدرن، هەر كامىكيان سزایەكەى بە ئەندازەى خۆیەتی، ئنجا كەسێك كە چاكەى كردوون هەرچەندە بئىرواش بوو، سزایەكەى یەكسان نابى لەگەل هەى كەسێكدا، كە بئىروا بوووەو خراپەكارىش بوو، هەروەك چۆن برادارانێك

که چاکه کار بوون، له گه‌ل بروداراننیک دا که خراپه کار بوون، یه کسان نابن، به ههمان شیوه بیپروایانی چاکه کار له گه‌ل بیپروایانی خراپه کاردا، نهوانیش یه کسان نابن، له دادگریی خوا واده خویندریته‌وه، دوایش له و باره‌وه هه‌ندیک دهق دینن که نه و مانایه زیاتر ده‌چه‌سپین، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سیکیش هینده‌ی گرانایی گه‌ردیک خراپه‌ی کردبی ده‌بینیته‌وه، ئنجا نه‌بوو به‌کری صیددیق (خوا لئی پازی بی) - وه‌ک له‌هوی هاتنه‌خواره‌وه‌یدا هیناومانه - که گریاوه، بویه گریاوه چونکه بیری کردوته‌وه: هه‌له‌و که‌م و کورپی بچووک مروّف لئی خالیی نابن، ئنجا بیری لیکردوته‌وه قورسه‌ی بینیتته‌وه، بویه گریاوه، پتغه‌مبه‌ریش ﴿هه‌والیداوه له یه‌کیک له فهرموده‌ه‌کاندا که هینامان، فهرمودیه‌تی: هه‌ر که‌س خراپه بکات له بروداران، سزایه‌که‌ی بۆ ده‌خړیته دنیا، له نه‌خو‌شیی و به‌لّو گرفتاریی و نا‌په‌ه‌تییه‌کان که دینه‌پړی، به‌وانه له‌و خراپانه پاک ده‌بیته‌وه، که‌واته: له‌ پوژیی دوا‌یی دا ده‌یان‌بینیتته‌وه، به‌لّام له‌ کۆلی بوونه‌وه.

یاخود: پێشانی ده‌درین، به‌لّام له‌سه‌ریان سزا نادرئ، واته: له‌سه‌ر گونا‌هی بچووک، مادام خو‌ی له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان پاراستب، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ النساء، واته: نه‌گه‌ر خو‌تان له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان به‌پارین، خراپه (بچووک) کانتان لی ده‌سپینه‌وه، ده‌سشتان‌خه‌ینه ئیو شو‌یتنیک پیریزو حو‌مه‌ته‌وه، به‌نسبه‌ت بیپروایانیشه‌وه بیگومان له‌سه‌ر گونا‌هی گه‌وره‌و بچووک سزا ده‌درین، برودارانیش، هه‌ر کامیکیان به‌ نه‌ندازه‌ی خو‌ی چاکه‌کانی پاداشتیان هه‌یه، خراپه‌کانیشی مادام خو‌ی له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان پاراستب، گونا‌هه‌ گچکه‌کانی له‌ کۆل‌بوونه‌وه، به‌لّام بۆ ته‌وه‌ی دادگریی خوا ﴿بیه‌ ته‌وا‌ویی به‌چه‌سپن، ده‌بی خراپه‌کانیش به‌خړیته‌وه به‌رچاوی و بیان‌بینیتته‌وه، به‌لّام له‌سه‌ریان سزا نادرئ، له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کانیشدا تیشکی زیاتر ده‌خه‌ینه‌سه‌ر ته‌و مه‌سه‌له‌یه.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

باسى لەرزاندنەۋەى تاييەقى زەۋى لە ئاخىر زەمانداۋ، ۋەدەرنانى زەۋى بۇ گرانايىيەكانى و، پىرسىاركردنى سەرسوپماۋانەى مروّف لە ھۆكارى ئەۋەو، ھەۋالدانى زەۋى كە ئەۋە بەھۆى سرووش بۆكرانى لەلايەن پەرۋەردگار يەۋەيە:

خو دەفەرموى: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا ۝٤ أَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥﴾.

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾، ھەر كات زەۋى بە لەرزىنەۋە (تاييەتە)كەى لەرزىنرايەۋە، (إِذَا): كاتىك دەچىتە سەر پستەيەك، ماناى واىە ئەۋ شتە بە مسۆگەرىي دەبى، بەلام (إن) كاتىك دەچىتە سەر پستەيەك دوودلىي و گومانى تىدايە، ئەگەر گوتم: (إِذَا جَاءَ زَيْدٌ أَكْرِمُهُ)، ھەر كات زەيد ھات پىزى دەگرم، ماناى واىە پىزى لىگرتنى من بۇ زەيد كە دى، شتىكى مسۆگەرە، بەلام ئەگەر گوتم: (إِنْ جَاءَ زَيْدٌ أَكْرِمُهُ)، ئەگەر زەيد ھات پىزى دەگرم، ئەۋە ساغ نەكراۋەتەۋە كە پىزى لى دەگرم يان نا، لىرە دەفەرموى: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾ ھەركاتىك زەۋى لەرزىندرايەۋە (زِلْزَالَهَا)، لىرەدا دەبىتە بەركارى پەھا (مَفْعُول مطلق)، بۇ (زُلْزِلَتْ)، واتە: كاتىك زەۋى بە لەرزىندراۋە تاييەتەكەى خۆى لەرزىندرايەۋە، وشەى (زِلْزَال) چاۋگە، بەلام (زُلْزَال) ناۋە، لىرەدا (زُلْزَال) چاۋگە، بەلام ۋەك سىفەتلىك پالدىراۋەتە لای زەۋى، ۋەك چۆن لە زمانى عەرەبىيدا دەگوتى: (لَأَكْرِمَنَّكَ كَرَامَتِكَ)، پىزى لە تۆ دەگرم پىزىگرتنەكەت، واتە: پىزىگرتنىك كە تاييەتە بە تۆۋە، پىزىگرتنىك شايستەى تۆيە، لىرەش ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾، ھەركات

زهوی له‌رزینرايه‌وه، به له‌رزیندرانه‌وه تاییه‌ته‌که‌ی خو‌ی، که بۆ دیارییکراوه له‌ پۆ‌ی دواییدا، چونکه زهوی زۆرجاری دیکه‌ تیکه‌وه‌ پاشه‌قینراوه‌و له‌رزینراوه‌، به‌لام به‌شیکی و لایه‌کی، که‌چی ته‌وجاره‌ که‌ تاخیر زه‌مانه‌، هه‌موو زه‌وی ده‌له‌رزنی و ده‌هه‌ژنی، ته‌وه‌ی به‌سه‌ردنی، که‌ به‌سه‌ری دنی، وه‌ک له‌ شو‌ینه‌کانی دیکه‌دا باسکراوه‌.

۲- ﴿وَأَخْرَجَ الْأَرْضَ أَثْقَالًا﴾، هه‌روه‌ها زه‌وی قورساییه‌کانی خو‌ی هاو‌یشتنه‌ ده‌رنی، ده‌ره‌تینان، (أَثْقَالٌ: جَمْعُ ثَقْلٍ، أَوْ جَمْعُ ثَقَلٍ)، (أَثْقَالٌ): له‌ زمان‌ی عه‌ره‌بیدا هه‌م کۆ‌ی (ثَقْلٌ)ه‌، هه‌م کۆ‌ی (ثَقْلٌ)ه‌، (ثَقْلٌ)، واته‌: (جَمْلٌ) کۆ‌ل و باریک‌ شتی‌ک که‌ قورس و گران بن، به‌لام (ثَقْلٌ) به‌ مانای که‌لوپه‌لی پ‌ی‌وارو، که‌ل وپه‌لێک که‌ به‌نرخ و گران قی‌مه‌ت بن، له‌و پۆ‌ژه‌دا زه‌وی هه‌موو ته‌و شتانه‌ی له‌ هه‌ناوی دان، چ له‌ پ‌ووی ک‌یشه‌وه‌ قورس بن، چ له‌ پ‌ووی بایه‌خیانه‌وه‌ گرانبه‌ه‌ابن، هه‌موویان فر‌یده‌داته‌ ده‌رنی، که‌واته‌: (أَثْقَالٌ)، لی‌ره‌دا ده‌گونج‌نی کۆ‌ی (ثَقْلٌ) بن و، ده‌شگونج‌نی کۆ‌ی (ثَقْلٌ) بن، چونکه‌ زه‌وی هه‌م کۆ‌له‌ گرانه‌که‌ی خو‌ی و شته‌ قورسه‌کانی که‌ هه‌لی‌گرتوون، ته‌گه‌ر مرو‌ف‌ن، ته‌گه‌ر ئاسن و پۆ‌لاو مسن، ته‌گه‌ر کانزایه‌کانن، هه‌م ته‌وانه‌ فر‌یده‌داته‌ ده‌رنی، هه‌م شته‌ گرانبه‌هایه‌کانیش ته‌و شتانه‌ی گرانبه‌هان له‌پ‌ووی نرخ و به‌هاوه‌ به‌قی‌مه‌تن، ته‌وانه‌ش فر‌یده‌داته‌ ده‌رنی، وه‌ک له‌ سو‌وپه‌تی (إِنْشِقَاقٌ)دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾، کاتیک زه‌وی لی‌ک‌کت‌یشرایه‌وه‌ در‌ژ‌کرایه‌وه‌ پان پاخرا، ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾، هه‌رچی تی‌یدایه‌ فر‌ییدا، خو‌ی به‌تا‌ل‌کرد و، خالی‌ی کرده‌وه‌.

۳- ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾، مرو‌ف‌یش گو‌ی چی‌یه‌تی؟ لی‌ره‌دا (ال)ی سه‌ر (الْإِنْسَانُ)، بۆ ناساندنی جینه‌سه‌ واته‌: هه‌موو که‌س، هه‌موو مرو‌ف‌ێک که‌ له‌و‌ی ناماده‌بن، ده‌ل‌نی: زه‌وی چی‌یه‌تی؟ (مَا لَهَا؟) (اسْتِفْهَامٌ عَنِ الشَّيْءِ الَّذِي تَبَتَّ لِلْأَرْضِ وَلَزِمَهَا، لِأَنَّ اللَّامَ لِلِاخْتِصَاصِ)، (مَا لَهَا)، پرسیارکردنه‌ له‌و شته‌ی بۆ زه‌وی چه‌سپاوه‌و، پ‌ی‌وه‌ی په‌یوه‌ست بووه‌، چونکه‌ (ل)، بۆ شتی‌که‌ به‌ شتی‌که‌وه‌ تاییه‌ت بن، ده‌گو‌تری: (الْكِتَابُ لِلْفُلَانِ)، یانی: ک‌ت‌یبه‌ که‌ هی‌ فلان‌که‌سه‌، (مَا لَهَا: أَيَّ مَا لِلْأَرْضِ فِي هَذَا الزَّلْزَالِ، أَوْ مَا لَهَا زُلْزَلَتْ هَذَا الزَّلْزَالُ؟)، واته‌: زه‌وی چی‌یه‌تی له‌م له‌رزینه‌وه‌یه‌؟ یاخود زه‌وی بۆچی به‌م جو‌ره‌ له‌رزینه‌وه‌یه‌ ده‌له‌رزیته‌وه‌؟ بی‌گومان هه‌ر

كەسێك لەو كاتەدا هەبێ خراپترین كەسە، چونكە پێغەمبەری خاتەم ﷺ فەرموویەتی: {لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارٍ أُمَّتِي} (أخرجه أحمد: ۳۷۳۵، ومسلم: ۲۹۴۹، وابن حبان: ۶۸۵۰)، واتە: ئاخیر زەمان بەسەر خراپترینی كەسانی ئۆممەتەم دادی، كەسانێك كە زۆر خراپن، بە هەرحال مروۆف لەو كاتەدا هەر كەسێك بێ، دەلێ: زەوی بۆچی وا دەكات، چیهێ؟

(۴) ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ ﴿٤﴾، لەو رۆژەدا زەوی هەوڵەكانی خۆی باس دەكات، (التَّحْدِيثُ: صُدُورُ كَلَامٍ بِخَبَرٍ عَنْ حَدِّثٍ)، (تَحْدِيثُ): بریتیه لە دەرجوونی قسەیهك بە هەوڵەكەوه لە بارەى رووداوێكەوه، كە دەفەرموی: (أَخْبَارَهَا)، (أَخْبَارَهَا)، بەركاری (تُحَدِّثُ)یە، واتە: هەوڵەكانی خۆی دەگێڕێتەوه، باس دەكات، بەلام ئەوهی ژێرداری كردو، لێی داپنراوه، بەوه (مَنْصُوبٌ) بووه، یانی: لە ئەسڵدا ئاوايه: (يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ بِأَخْبَارِهَا)، لەو رۆژەدا هەوڵەكانی خۆی دەگێڕێتەوه، بەلام (ب)ەكە، كە ژێردار كەری (أخباره)، لابردراوه، بۆتە (أَخْبَارَهَا)، زاناپانی زمانی عەرەبیی دەلێن: (مَنْصُوبٌ يَنْزِعُ الْخَافِضُ)، واتە: سەری دراوهتێ، سەردار كراوه، بەهۆی لێ داپنێنی ژێردار كەرەكەیهوه.

(۵) ﴿يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ ﴿٥﴾، كە پەروەردگارت سرووشی بۆ كردو، ئەمە دوو واتای هەن:

أ- زەوی هەوڵەكانی خۆی باس دەكات و، دەگێڕێتەوه بەهۆی ئەوهوه كە پەروەردگاری سرووشی بۆ كردو، پەيامی بۆ ناردو كە هەوڵەكانی باس بكات، .

ب- (تُخْرِجُ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا بِسَبَبِ إِحْيَاءِ اللَّهِ لَهَا)، زەوی قورساییهكانی خۆی دەرداوی و فرێیان دەدا، بەهۆی سرووشكردنی خواوه ﷻ بۆی.

(القاشانی) یەكێكە لە زاناپان و روونكەرەوانی قورئان، دەلێ: (بِسَبَبِ الْأَمْرِ التَّكْوِينِيِّ الرَّبَّائِي لَهَا)، بەهۆی ئەو فەرمانە تەكوینییهی پەروەردگار بۆی.

منیش رایەكەیم پێ پەسەندەو مانای وایە مەبەست لە سرووش (وحی) كە دەفەرموی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ ﴿٤﴾، ﴿يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ ﴿٥﴾، مانا

زاراوهییه که ی نیه و مه به ست فهرمانی دروستکردن (أمر تکوینی)ه، واته: به هوئی
 ئه وه وه که پهروه ردگارت به و جوړه ی لیکردوه، بویه هه واله کانی خوئی باس
 ده کات و ده گپړته وه، زانایان له باره ی هه والگپړانه وه ی زه وییه وه، دوو رایان
 هه ن:

أ- هه ندیکیان ده لئ: زه وی خوای بالاده ست ئه و کاته توانایه ی پیده دا هه واله کانی خوئی
 باس بکات.

(الطبري) له عه بدوللای کورې مه سعووده وه (خوا لئې پازی بئ) هیناویه تی
 ده لئ: (أَنْ تَتَكَلَّمَ فَتَقُولَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِهَذَا، وَأَوْحَى إِلَيَّ بِهِ، وَأَذِنَ لِي فِيهِ)، واته:
 زه وی قسه ده کات، ده لئ: خوا به مه فهرمانی پیکردووم و، سرووشی بو کردووم و،
 مؤلته تی داوم، که هه واله کان باسبکه م.

ب- پای دووم ئه وه یه که مه به ست له قسه کانی زه وی، به زمانی حال و کرداره نه ک
 قسه و تار.

سه عیدی کورې جوبه یر په زاو په حمه تی خوا له هه موویان بئ، ده لئ: (تُبَيِّنُ
 الْأَرْضَ أَخْبَارَهَا، بِالزَّلْزَلَةِ وَالرَّجَّةِ وَإِخْرَاجِ الْمَوْقِ مِنْ بَطُونِهَا، إِلَى ظُهُورِهَا)، واته: زه وی
 هه واله کانی خوئی، به له رزینه وه وه هه ژان و به وه ده رخستنی مردووه کان، که له
 سکیدان بو سه ر پشته ی، روونده کاته وه.

(الطبري) یش ته م رایه ی هه لېژاردوه و، منیش پیم وایه ته م رایه په سندرته، وه ک
 پیتشریش باسما نکرد، که هه وال باسکردنی زه وی، هه ر بریتیه له و گۆرانکارییه ی
 به سه ریدا دی و، به زمانی حال ده لئ: پهروه ردگارم فهرمانی پیکردووم و،
 په یامی بو ناردووم به و شتویه بکه م، به ده ست خو م نیه، واته: به زمانی حال
 هه واله کانی باس ده کات، ههروه ک له زمانی عه په بییدا هاتوه: (قَالَ الْجِدَارُ لِلْوَتِدِ
 لِمَ تَشْقِيْنِي؟ قَالَ اسْأَلْ مَنْ يَدْفُنِي)، دیوار به سینگی گوت: بوچی له تم ده که ی،
 کونم ده که ی؟ ته ویش گوتی: له و که سه به رسه که دامده کوتی، هه لېته ته وه

به زمانى حاله، كه واته: (أَطْلِقَ الْوَحْيِ عَلَى أَمْرِ التَّكْوِينِ، أَيْ وَجَدَ فِيهَا أَسْبَابَ تَزَلُّلِهَا، وَإِخْرَاجُ أَثْقَالِهَا، وَضَمَّنَ أَوْحَى مَعْنَى قَالَ، بِسَبَبِ تَعْدِيَتِهِ بِاللَّامِ بَدَلِ إِلَى)، لَيرَهدا وشەى (وه حىى) به كارهيَ نراوه بوَ فهرمانى جَيِّيه جَيِّكردن، فهرمانى دروستكردن، واته: هوَ كاره كانى له رزينه وه وه ژيندران وه دهرخستنى قورساييه كان له زه ويِدا په يداكراون، وشەى (أَوْحَى) ش، ماناى (قَالَ) ى خراوته نيَو، به هوَى ئه وه وه كه تَييه پرى كردوه بوَ بهركار به هوَى (ل) وه، نه ك به هوَى (إِلَى) وه، كه له ئه سَلْدا (أَوْحَى)، به (إِلَى)، بهركار ده خوازى (أَوْحَى إِلَيْهِ)، ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلِكِ كَ﴾ (الأنفال، به لَام لَيرَهدا ده فهرموئى: (أَوْحَى لَهَا)، بوَ ئه وهى وشەى (أَوْحَى)، هه م په يام بوَ ناردن و سرووش بوَ كردن بگه يه نئى، هه م گوته يش بگه يه نئى، (أَوْحَى لَهَا)، يانى: (أَوْحَى لَهَا وَقَالَ لَهَا)، خوا سرووش بوَ كردوه و پيشى فهرمووه، به و شيَّه يه بكات.

مەسەلەى دووھم:

لە پۆژى قىامەتدا خەلك بە پرژوبلاوىى دەردەچن، تاكو كردهوهكانيانان
پيشان بدرين، ئنجا هەركەس هيندەى گرانايى گەردىك چاكەى كردى، دەيىنى
و، هەر كەسكىش هيندەى گرانايى گەردىك خراپەى كردى، دەيىنىتەوه:

خو! دەفەرموى: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاكَ لِيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ ۚ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بڕگەدا:

١- ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاكَ﴾، لەو پۆژەدا خەلك بە پرژوبلاوىى دەردەچن،
وشەى (أَشْتَات) كۆى (شَت)ە، (الشَّت: الْمُتَفَرِّق) پرژوبلاو، كەواتە: (أَشْتَاكَ)، واتە:
خەلك بە پرژوبلاوىى دەردەچن (أَي: مُتَفَرِّقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّامِل)، بەلای راست و
چەپدا پرژوبلاو دەبن، (يَصْدُرُ) يانى: دەردەچن (صُدُور) پێچەوانەى (وُرُود)، (وُرُود)
يانى: هاتن، بەلام (صُدُور) واتە: دەرچوون، لەو شوئەى لىبوون لى دەردەچن، بەلام
(وُرُود)، واتە: لەو شوئەى لى نەبووه، بۆ دى، وەك خو! ﴿لە سوورەتى (القصص)
دا، لەبارەى مووساوه فەرموویەتى: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ واتە: كاتىك چوووه
سەر ئاووھەى مەدینە.

ئنجا ئایا بۆچى خەلك بە پرژوبلاوىى لە گۆرەكانى خۆيان لەو شوئەى
پیشتر جەستەكانيانان تىياندا بوون دەردەچن؟

٢- ﴿لِيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ﴾، تاكو كردهوهكانيانان پيشان بدرين.

زانايان سى واتايان بۆ ئەم رستەيه داناون:

١- (لِيُبَيِّنَ جَزَاءَ أَعْمَالِهِمْ)، بۆ ئەوێ پاداشتى كردهوهكانيانان بخریتە بەرچاو، پيشان
بدرى.

۲- (لْيُبْصِرُوا الْأَعْمَالُ، وَالْأَعْمَالُ تَتَجَسَّمُ نُورَانِيَّةً وَظُلْمَانِيَّةً) تاكو خودی كرده‌وه‌كانیان پیشان بدرین، كه له شیوهی ڕووناکیی و تاریکییدا به‌رجه‌سته ده‌بن، كرده‌وهی چاك له شیوهی ڕووناکیی و، كرده‌وهی خراپ له شیوهی تاریکیی دا.

۳- یاخود (لْيُرَوْا : لْيُعْلَمُوا)، واته: بۆ ئه‌وهی پێیان بزانن، یانی: له كرده‌وه‌كانیان ناگادار بكرێته‌وه، كرده‌وه‌كانیان بزانن.

شایانی باسه: هه‌ندیك له زانایان گوتوو یانه: كرده‌وه‌كان نابینرین، به‌لام هیچ گومانی تێدانیه كه هه‌م لێره، هه‌م له سوورەتی (الكهف) دا: ﴿وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۚ﴾، ئه‌وهی كرده‌بوویان به‌ ئاماده‌كراوی بێنیا، هه‌روه‌ها له سوورەتی (الجمعة) دا: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئێمه ئه‌وهی ده‌تانکرد نوسخه‌مان له‌بهر ده‌گرته‌وه.

هه‌موویان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، كه خودی كرده‌وه‌كانیان پیشان ده‌درین.

۳- ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾، ئنجا هه‌ر كه‌سێك به‌ ئه‌ندازهی گرانایی گه‌ردێك چاكه بكات، ده‌ببینێته‌وه.

۴- ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر كه‌سێك به‌ ئه‌ندازهی گرانایی گه‌ردێك خراپه بكات ده‌ببینێته‌وه.

كوڕته لیکۆلینه‌وه‌یه‌ك له‌باره‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌وه و دیتنی مرۆف بۆ

چاكه و خراپه‌كانی

زانایان له‌ باره‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌وه زۆریان قسه‌كردوه، ئێمه‌ش هه‌ندی له‌ قسه‌و ڕایه‌كانی ئه‌وان، دێین و ئه‌وهی پێمان وایه‌ راسته‌ له‌ مانای ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌، ده‌یه‌پنین.

سەرەتاش با ھەندى لە قسەکانى ئەوان بېنين:

يەكەم: لە ھەردوو ئايەتەكەدا وشەى (مُفْكَال) ، ھاتو، يانى: بارتەقا لە كېشاند، واتە: ھەر كەسك بارتەقاي گرانىي گەردىك چاكەى كردبى، دەيبىنئەتەو، ھەر كەسك بارتەقاي گرانىي گەردىك خراپەى كردبى، دەيبىنئەتەو، وشەى (دَرْق) ش زاناىان ھەندىكيان گوتتويانە: يانى: مېروولەى سوورى گچكە، مېرووھ سوورە بچووكەكان كە لە سەرەتاوھ خواى پەرورەدگار دەيانخولقېنى، زۆر بچووكن بە ئاستەم بەچاو دەبىرنى، ھەندىكېش گوتتويانە: (دَرْق) ئەو تۆزۇ غوبارەىە كاتىك تىشكى خۆر بە پەنجەرەدا دېتە ژوورى، بەھۆى تىشكى خۆرەوھ دەبىرنى، ئنجا يەكىك لە تۆزۇ گەرەكان پېى دەگوترى: (دَرْق)، بىگومان (دَرْق) بەو مانا زانستىيەى نىە كە تىستا زانست بۆى دەرەكەوتو، كە بە چاو نابىرنى، بەلكو بە مىكروسكرۆبى ئەلىكترۆنىش كە (۶۰۰ - ۷۰۰) ھەزار جار شت گەورە دەكات، ھەر نابىرنى، بە عەرەبىيى (دَرْق)ى، پى دەلېن و، بە زمانە بىانييەكان ئەتۆم (Atom)ى پېندەلېن، ئەوئىش بۆ خۆى لە سى بەشى سەرەكىي پېك دى، بەشەكانىش لە بەشى بچووكتر پېكدېن، ئنجا نەك ھەر گەردىلە نابىرنى، بەلكو گەرد (جُزْي) مۆلكۆلىش نابىرنى، كە لە ملىۆنان گەردىلە پېكدى، بەلام لېرەدا قورئان بەو واتايە بەكارى نەھىناو، چونكە قورئان بە واتايەك وشەكان بەكاردېنى كە خەلك تېيان بگات، بۆيە (دَرْق) يان مېرووى بچووكى وردە، ياخود تۆزۇ غوبارىكە كە دەكەوتتە بەر تىشكى خۆرو دەبىرنى، ھەرەكەسك بە گرانايى ئەوھ چاكە بگات، يان خراپە بگات.

دووم: زاناو پوونكەرەوانى قورئان لەبارەى مەبەستى ئەو رستە قورئانييەو، پېنج راىان ھىناون:

۱- (يَرَّة)، واتە: ھەر كەسك چاكەى كردبى دەيبىنئەتەو، خراپەى كردبى دەيبىنئەتەو، بەلام ئەمە ماناى وانيە كە پرواداران لەسەر گوناھى بچووكىش سزا دەدەرنى، ئەگەر خۆيان لە گوناھە گەورەكان پاراستبى، ھەرەھا ماناى وانيە كە بېيرواينىش بەھرەمەند

دەبن لە چاکەکانیان، لە حالیکدا کە بێپرواشن، بەلکو مەبەست ئەوەیە ئەوانەى پڕوادران و ئەوانەى بێپروان، چاکەکاران و خراپەکاران، چاکەو خراپەکانى خۆیان لە پڕۆژى دوايیدا دەبیننەوه، بەلام خوا نەیفەرموو: سزایان لەسەر دەدرى، یاخود پاداشتیان لەسەر دەدریتەوه.

۲- (يَرَهُ) يانى: مەرووف پاداشت و سزایەكەى دەبینى، ئنجا بەنسەت بێپروایانەوه، بە ھۆى چاکەکانەوه کە ئەنجامیان داو، سزایان لەسەر سووك دەبى، بەلام لە دۆزەخ ناچنە دەرى، وەك لەبارەى ئەبوو تالیبی مامى پێغەمبەرەوه ﷺ لە فەرموودەى سەنەدى راست (صحیح) دا ھاتو، کە بەھۆى بەرگری کردنى لە پێغەمبەرەوه ﷺ سوودى پێگەیشتو، وەك لە پێغەمبەریان ﷺ پرسىو: ئایا ھیچت بۆ ۆى پێناکرى؟ فەرموویەتی: بۆى پاراومەوهو خوا سزای لەسەر سووك کردو، بەلام لە دۆزەخ نایەتە دەرى، چونکە ئیمانى نەبوو^(۱).

۳- واتایەكى دیکە کە ھەندىك لە زانایان ھەلیانبژاردو، بۆ (يَرَهُ) ئەوەیە کە بابای بێپروا کردو ە چاکەکانى خۆى، خێرو چاکەکانى خۆى دەبینیتەوه، ئەگەر ھەلنەوهشابانەوه، بەنسەت پڕوادریشەوه خراپەكەى خۆى دەبینیتەوه، ئەگەر لى نەسرابایەوه، کەبەھۆى خو دوورگرتن لە گوناھە گەورەکان، گوناھە بچووکهکانى لى دەسپرنەوه، وەك لە سوورەتى (النساء) دا، خوا دەفەرموى: ﴿إِنْ تَحْتَسِبُوا كَبَّارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفَرْ عَنْكُمْ سَعَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (۲۱) ئەگەر خۆتان لە گوناھە گەورەکان کە لێتان قەدەغە کراون بپارتێن، (خۆتانان لى دوور بگرن)، خراپەکانتان لى دەسپرنەوه، دەتانخەنە شوئیتىکى پڕ رێزو حورمەتەوه.

۴- مانایەكى دیکە بۆ (يَرَهُ)، ئەوەیە کە مەرووفى بێپروا لە دنیاى پاداشتى چاکەکانى خۆى دەدریتەوه، بابای پڕوادریش لە دنیاى لەسەر گوناھەکانى سزا دەدرى، گرفت و کێشەو نەخۆشیی و ناپەھەتى بەسەر دێن و، بەشێك لە گوناھە زەكەکانى و سەرچەم گوناھە بچووکهکانى بەوه لە کۆل دەبنەوه.

(۱) دواى فەرموودەكە دێنین (بەخارى) بەژمارە (۶۹۶۱) ھیناویەتى.

۵- (يَرَهُ)، واتە: هەركام لە برۆادارو بێپروا بەقەدەر گەردێك چاکەیان کردبێ، یان خراپەیان کردبێ، دەبیننەوه، ئنجا برۆادار بەقەدەر گەردێك چاکە بکات، ببینیتەوه، هیچ گرفت و ئیشکالی تێدانیهو، لە پۆژی دوایدا دەبینیتەوه، بێپرواش بە قەدەر گەردێك خراپە ی کردبێ، ببینیتەوه، بە دنیایی ئەوەش هیچ گرفت و ئیشکالی تێدانیه، سێهەم: گرفت و ئیشکالێک و وەلامەکە ی: چۆن برۆادار بە قەدەر گەردێك خراپە ی کردبێ دەبینیتەوهو لەسەری سزا دەدرێ و، چۆن بێپرواش بە قەدەر گەردێك چاکە ی کردبێ لە پۆژی دوایدا لە قیامەتدا لەسەری پاداشت وەرەدەگرێتەوه؟ گرفت و ئیشکالەکە لێرەدایە.

لە وەلامی ئەو گرفت و ئیشکالەش دا گوتراوه:

(الْكَافِرُ يَرَى جَزَاءَ خَيْرِهِ فِي الدُّنْيَا، وَشَرَّهُ فِي الْآخِرَةِ)، بابای بێپروا پاداشتی چاکەکە ی لە دنیا دا دەبینێ و، سزای خراپەکەشی لە پۆژی دوایدا دەبینێ، (وَالْمُؤْمِنُ يَرَى جَزَاءَ شَرِّهِ فِي الدُّنْيَا، وَجَزَاءَ خَيْرِهِ فِي الْعُقْبَى)، برۆادار سزای خراپەکانی لە دنیا دا دەبینێ و، پاداشتی چاکەکانیشی لە پۆژی دوایدا دەبینێ.

ئنجا با چەند دەقیکیش لەوبارەوه بێنین و، دوایی ئەنجامگیری گشتیی لە هەموویان دەکەین:

۱- (الطبري)، بە ژمارە: (۳۷۸۶۸)، هیناویەتی: (عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ كَعْبٍ الْقُرْظِي عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۸، قَالَ: مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ مِنْ كَافِرٍ، يَرَى ثَوَابَهَا فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ، حَتَّى يُخْرَجَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَيْسَ لَهُ خَيْرٌ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ شَرٍّ مِنْ مُؤْمِنٍ، يَرَى عِقَابَهَا فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يُخْرَجَ وَلَيْسَ لَهُ شَرٌّ).

واتە: عەمری کوری دینار دەلی: لە موخەممەدی کوری کەعبی قورەزییم لەبارە ی ئەم نایەتەوه، پرسی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۸، گوێ: هەر کەسێک بەئەندازە ی گرانی ی گەردیلەیهک چاکە بکات، لە بێپروایان، پاداشتەکە ی لە خودی خوێ و لەمال و

خیزانی و له سامانیدا دەبینێتەوه، هەتا کاتیک له دنیا دا دەردەچێ، هیچ خێرو چاکە ی نهماوه، هەروەها هەرکەسیک له برواداران به ئەندازە ی گرانایی گەردێک خراپە بکات، سزایەکی له خودی خویدا و لە کەس و کاری و له مال و سامانیدا دەبینێ، هەتا کاتیک له دنیا دەردەچێ، هیچ خراپە ی لەسەر نهماوه.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! ابْنُ جِدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّجْمَ، وَيُطْعَمُ الْمُسْكِينَ، فَهَلْ ذَلِكَ نَافِعُهُ قَالَ: لَا يَنْفَعُهُ إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا (رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ) الشعراء { (أخرجه مسلم: ۲۱۴، وابن حبان: ۳۳۱، والطبري: ۳۷۸۷۲).

واتە: عایشە دایکی برواداران (خوا لێی پازی بێ) دەلێ: گوتم: ئە ی ئیغەمبەری خوا ﷺ! ئیبنو جیدعان، (عەبدوللای کوری جیدعان) له سەردەمی نه فامیدا په یوه نندی خزمایه تی ده گه یاندو، ئاوای ده کردو ئاوای ده کرد (چاکه ی ده کرد)، ئایا ئەوه سوود پێ به خشه ریه تی؟ فەرمووی: نه خێر، چونکه پوژێک له پوژان نه یگوتوه: په روه ردگارم! له پوژی سزاو پادا شتدا له گونا هه که م ببووره.

هەروەها چەندان ئایە تیش هەن کە خوا ﷻ زۆر به پوون و پاشکاو یی تیاندا ده فەرموێ: بابای بیپروا کردهوه چاکه کانی هه لوه شاونه وه، بو وینه:

۳- له سوورەتی (النور) دا، خوا ده فەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوا شَرًّا بِقَبِيلِهِ يَحْسَبُ الظَّالِمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢١﴾ واتە: ئەوانه ی بیپروان کردهوه کانیان وه ک تراوی لکه یه ک وایه، له گو ملاییه کدا، بابای تینو به ئاو ی تیده گات، به لām کاتیک ده چێ هیچی لێ نهو، خوا لهو ی ده بینێ، (سزای خوا ده بینێ)، خواش لێ پر سینه وه ی خێرایه.

۴- له سوورەتی (الفرقان) دا، خوا ده فەرموێ: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ٣٣﴾ واتە: پوومان کرده ئەو کردهوه (چاک) انه ی کردبوویان، کردمانه تو زو گەردی بلا بووه وه.

۸- هه روه ها (الطبري) به ژماره: (۳۷۸۷۹)، هیناویه تی: (أَنَّ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أَبِي كَانَ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيَفِي بِالذِّمَّةِ، وَيُكْرِيمُ الضَّيْفَةَ، قَالَ: مَاتَ قَبْلَ الْإِسْلَامِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: لَنْ يَنْفَعَهُ ذَلِكَ قَوْلِي، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيَّ بِالشَّيْخِ، فَجَاءَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا لَنْ تَنْفَعَهُ، وَلَكِنَّهَا تَكُونُ فِي عَقِبِهِ، فَلَنْ يُخَزَّوْا أَبَدًا، وَلَنْ تُذَلُّوا أَبَدًا، وَلَنْ يَفْتَقِرُوا أَبَدًا).

واته: سه لمان (یه کیکه له هاوه لآن)، چۆته لای پیغه مبهری خوا ﷺ گوتوو یه تی: بایم له سه رده می نه فامییدا په یوه ندی خرمایه تی ده گه یاند، به لاین و په یمانی جیهه جی ده کرد، پزی له میوان ده گرت، پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: پیش ئیسلام مردوه؟ گوتی: به لئی، فه رمووی: هیچی سوودی پی ناگه یه نی، نه و (سه لمان) پویش (دیاره پیاویکی به ته مه ن بووه) پیغه مبهری خواش ﷺ فه رمووی: نه و پیاوه به ته مه نه م بو لا بگرنه وه، هاته وه، پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: له پوژی دوا ییدا سوودی پی ناگه یه نی، به لām له وه چه که ییدا ده بیت، (واته: پاداشته که ی له وه چه که ییدا ده بی له دنیا دا)، هه رگیز سه رشو پ نابن، هه رگیز زه بوون نابن، هه رگیز هه ژار نابن.

مادام نه و له دنیا دا نه و جو ره چا کانه ی کردوون، خواش نه و پاداشته ی به و شیوه ده داته وه.

(الطبري) دواى نه وه ی ژماره یه كه له وه ده قانه دینى، ده لئی: (فَهَذِهِ الْأَخْبَارُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تُنْبِئُ عَنْ أَنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا يَرَى عَقُوبَةَ سَيِّئَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، وَثَوَابَ حَسَنَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ الْكَافِرَ يَرَى ثَوَابَ حَسَنَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، وَعَقُوبَةَ سَيِّئَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ الْكَافِرَ لَا يَنْفَعُهُ فِي الْآخِرَةِ مَا سَلَفَ لَهُ مِنَ إِحْسَانٍ فِي الدُّنْيَا مَعَ كُفْرِهِ) (جامع البيان: ج ۱۵، ص ۲۹۷).

واته: نه م هه وālانه له پیغه مبهری خواوه ﷺ هه وāl به وه ده دهن، که برودار سزای خراپه کانی له دنیا دا ده بینى و، پاداشتی چاکه کانی له پوژی دوا ییدا ده بینى، به لām بی پروا پاداشتی چاکه کانی له دنیا دا ده بینى و، سزای خراپه کانی شی له پوژی دوا ییدا ده بینى و، بی پروا له پوژی دوا ییدا نه وه ی له چاکه له دنیا دا کردوو یه تی، لئی به هره مه ند نابى، مادام بی پروا بووی.

جوارەم: پوختە ی رای بەندە لەو بارەو:

پوختە ی ئەوێ من لە هەموو ئەوانە هەڵدەهێنجم، بەمجۆرە:

چاکەکاران و خراپەکاران یە کسان نین، نە لە دنیاو نە لە دواڕۆژدا، چونکە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُنَافِقِينَ كَالْمُحْسِنِينَ ۚ﴾ (۳۵) ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (۳۶) ﴿وَالْقَلَمُ، وَاتِّهَ: ئایا بۆ خوا ملکه چان وەك تاوانباران دادەتین، چیتانە بۆچی بەوجۆرە دادوەری دەكەن؟ بەدلتیایش وەك چۆن ئیمان پلە پلەیه، كوفریش هەر پلە پلەیه، ئیمان بەرەوسەر و كوفر بەرەو خوار، پاداشتی كە خوا دەیداتە برواداران، پلە پلەیه بەرەو سەر، هەروەها سزای بێبروایانیش دیسان پلە پلەیه بەرەو خوار، خوای دادگەر لەبارە ی موناڤیقه كانهو دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (۱۶۵) ﴿النِّسَاء، واتە: بە دلتیای موناڤیقه كان لە پلە ی خواری خوارەوێ ناگردان و، هیچ یارمەتییدەر و سەرخەرت بۆیان چنگ ناکەوێ.

كەواتە: بە پێی ئەوێ ئایەتەكان دەفەرموون، كردهوە باشەكانی بابای بێبروا لە پۆزی دوایدا خوای كاربەجێ لێی هەڵدەوێ شیتتەو، لەبەر ئەوێ ئیمانی نەبوو، بێبروا بوو. هەروەها فەرمایشتەكانی پێغەمبەریش ﷺ زۆر بە روون و راشكاوی ئەو دەگەیهنن، ئنجا كە خوا دەفەرموێ: هەركەسێك تۆزقالتێك چاكە بكات دەبییتتەو، هەر كەسێك تۆزقالتێك خراپە بكات دەبییتتەو، بە دلتیای مەبەست پێی پۆزی دوایه، چونكە هەموو سووپەتەكە باسی پۆزی دوایه دەكات، كەواتە: مەبەست پێی ژبانی دنیا نیە، دەبییتتەو (یرە) یانی: لە پۆزی دوایدا، ئەمەش لێی وەرەگێرێ كە ئەو بێبروایانە ی چاكەكار بوون، بەجۆرێك لە بەهرەمەند بوون لە چاكەكانیان بەهرەمەند دەبن لە پۆزی دوایدا، بەلام نەك بەهرەمەندبوونێك پێی لە سزای دۆزەخ دەرباز بن، بەلكو سزایان لەسەر سووك دەبن، هەروەك پێغەمبەری خوا ﷻ لە بارە ی ئەبوو تالبیهو فەرموویە^(۱)، بەلام

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَذَكَرَ عِنْدَهُ عَمُّهُ، فَقَالَ: لَعَلَّه تَنْقَعُهُ شَقَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُجْعَلَ فِي ضَحْضَاحٍ مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيهِ يَغْلِي

بیگومان بە ھەرەمەند بوونە کە بایى ئەو ھەڵە نە پێى لە دۆزەخ بێنە دەری.

ئەو ھەش کە خوا دەفەرموی: چاکەکانیان لى ھەڵدەوێ شیننەو^(۱)، بیگومان فەرمایشتى خوا ﷻ لە سەدا سەد (۱۰۰٪) راستەو لە جیى خۆیدا، واتە: کردەوێ باشەکانیان لى ھەڵدەوێ شیننەو و بایى ئەو نەبێن پێیان لە دۆزەخ بێنە دەری، بەلام بیگومان لەویدا کە سێک کە لە دنیا چاکەى کردو و بێپرواش بوو، لەگەڵ کە سێکدا کە بێپرواش بوو و خراپەشى کردو، وەك یەك نەبێ، بێپرواش چاکەکارە کە سزایە کە سووکتر دەبێ لە ھى بێپرواش خراپەکارە کە، بە نەسبەت بپروادارانیشەو: خوا بە دەقى ئایەت فەرموو یەق: ئەگەر خۆتان لە گوناھە گەورەکان بپاریزن، خراپە بچوو کە کانتان لى دەسپرنەو، بێزەى گوناھە گچکەکان (صغائر) بەکارنەھاتو، بەلام وشەى (سینات) کە دەفەرموی: ﴿إِنْ تَحْتَسِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ النساء، ۳۱، واتە: ئەگەر خۆتان لەو گوناھە گەورەکانى لیتان قەدەغە کراون، دوور بگرن، خراپە کانتان لى دەسپرنەو، یانى: خراپە بچوو کە کانتان لى دەسپرنەو، چونکە (سینات) لەگەڵ (کبائر)دا بەراورد کراو، کەواتە: بەھۆى خۆ دوورگرتن لە گوناھە گەورەکانەو، گوناھە بچوو کەکان دەسپرنەو، بەلام کە سێک خۆى لە گوناھە گەورەکان نەپاراستبێ، گوناھە بچوو کەکانى ناسپرنەو، ئنجا چ خوا ﷻ لە بەران بەر گوناھە بچوو کەکانیدا لە ژیاى دنیا سزای بدا، وەك لە ھەندى لە دەقەکاندا ئاماژەى پیکراو، چ بۆى ھەلگیرى بۆ پۆزى دواى، ھەلبەتە خوا فەرموو یەق: ئەو ھى خۆى لە گوناھە گەورەکان بپاریزى، بچوو کەکانى لى دەسپرنەو، بەلام ئەگەر خۆى لە گوناھە گەورەکان نەپاریزى، مانا وایە بچوو کەکانیشى ھەر لەسەر دەبن و، سزای بچوو کەکانیش دەبێتتەو، باباى بپرواش ئاشکرایە گوناھى گەورەو بچوو کى پێیان سزabar دەبێ و، بە نەسبەت چاکەکانیشیەو، ئەوپەرە کەى ئەو یە کە ئەندازە یەك سزای لەسەر سووک دەبێ، لەچاو ئەو بپروایانەدا کە

مِنْهُ دِمَاغُهُ أَخْرَجَهُ الْبَخَارِي فِي: ۶۳ كِتَابُ مَنَاقِبِ الْأَنْصَارِ: ۴۰ بَابُ قِصَةِ أَبِي طَالِبٍ: بِرَقْم: ۶۱۹۶.

(۱) {وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا} الفرقان: ۲۳.

بيپرواش بوون و خراپه کاريش بوون، نهوان سزايان سووکتر دهبي، له کووی دهقه کان نهوه وهرده گيری.

گومانیشی ټيدانيه و دهقه کانی له وباره وهش هاتوون ده پگه يه نن، که چاکه کاريی له دنيا دا مروؤف لټی به هره مه ند دهبي: ناوی چاک، خه لک مه دحی ده کات، پړزی ده گړی، ستایشی ده کات، پړز له کهس و کاري ده گړی ... هتد، وهک هه دیسه که ی سه لمان نهوه ده گه يه نی، نهوه شتيکی ديارو مسوگه ره، به لام ثايه ته که له باره ی پوژی دوايه وه ده دوی.

خوا به لوتف و که په می خووی له و که سانه مان بگيری، که هه ميشه ته مه ن و ژيانی خويان پرده که ن له چاکه کاريی و، خوشيان ده پاريزن و دوور ده گرن له خراپه و تاوان و لادان.

ليړه دا کوټايی به ته فسيري سووړه ټی (الزُلْزَلَة)، دټين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الْعَادِيَاتُ

دەستپیک

بەڕیزان!

ئەمڕۆ کە (۲۰)ی (ذی الحجە)ی سالی (۱۴۴۱) کۆچیە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۰) زاینیی، لە شاری هەولێر، دەست دەکەین، بە تەفسیر کردنی ئایەتە بە پێزەکانی سوورەتی (العادیات)و، سەرەتاش لە حەوت بڕگەدا پێناسەو نێوەڕۆکی سوورەتەکە دە خەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (العادیات) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەکە ناوی: (سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ)ە، بەلام لە هەندیک موصحف و لە هەندیک لە تەفسیرانیشتا واوەکەشی خراوەتە گەل: (سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ).

دووهم: شوێنی دابەزینی:

پاجیایی زۆر هەیه لەبارەی شوێنی لێ دابەزینی ئەم سوورەتە موبارەکەو:

أ- هەرکام لە ئێبنو مەسعوود (خوا لێی رازی بێ)و جابیری کوری زەیدو عەتاو حەسەنی بەصرایی و عیکریمە (خوا لێیان خۆشبێ) گوتووینە: ئەم سوورەتە مەککەییەو لە مەککە دابەزیو.

ب- بەلام هەرکام لە ئەنەسی کوری مالیک و ئێبنو عەبباس (خوا لێیان رازی بێ) و قەتادە (خوا لێی خۆشبێ) گوتووینە: ئەم سوورەتە مەدینەییەو لە مەدینە دابەزیو.

لەو بارەووە ئەم دەقەش ھەیە: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ ﴿وَالْعَنْكَبُوتِ صَبْحًا﴾ مَكَّةً) (أخرجه السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۹۹، ونسبه لابن مردويه)، واته: عەبدوللای کۆری عەبباس ر.ه. گوتویەتی: سوورەتی ﴿وَالْعَنْكَبُوتِ صَبْحًا﴾ لە مەككە دابەزیووە.

سییەم: ریزەندیی لە موصحف و لەدابەزیندا:

لە موصحفدا ئەم سوورەتە ژمارە سەد (۱۰۰)و، لە دابەزیندا ژمارە چوارەدە (۱۴)یە، جاییری کۆری زەید وای داناو، پێش سوورەتی (الکوثر) و دواى سوورەتی (العصر) دابەزیووە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

بەرای ھەموو ژمێرەرانى ئایەتەکانى قورئان، ژمارەى ئایەتەکانى یازدە (۱۱) ئایەتە.

پنجەم: نێوەڕۆكى ئەم سوورەتە:

پوختەى نێوەڕۆكى ئەم سوورەتە موبارەكە، ئەوەیە كە خوا ﷻ سویند دەخوات بە: ئەسپانى غاردەرى، پرمە لەزار ھاتووە دەرى، بە سمان بلیسە پەیداكەرى، بەرەبەیانان ھێرشبەرى، تۆزو خۆل بەرزكەرەوێ، ھەلكوتەرەسەر نێوەپاستى كۆمەلى دوژمن، خوا سویندی بەو خواردووە كە مەرۆف سپلەو، بى ئەكە بەرانبەر پەرەردگارى، خوشى لەسەر خوێ شایەدە لەو بارەووە، زۆریش مأل و سامانى خوشدەوێ.

دواتریش خوای بەرز ھۆشدارى داو بە مەرۆف، كە پاش شكزانەوێ دۆرەكان و ھەلگێردانەووەیان و، ھاتنە دەرى ئەوێ تیاندايە كە مردوووەكانن و،

دوای ھېنەراندە دەرى نەپىسى نىو سېنەكان و، كۆكردنەوھى و لىك جياكردنەوھى،
خو زۆر پېيان شارەزايە.

كەواتە: با خەلك بزانن چى دەخەنە نىو دل و سېنەى خۇيانەوھو، كاتىكىش
خو لە گۆرەكانيان دەيانەپىتتە دەر، چۆن دىنەوھو دەر، چ تېلەكەو كۆلىكىان لە
چاكەو فەرمانبەرى، ياخود لە گوناھو تاوان و لادان، پىيە؟

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

لەم سوۋرەتەدا، سى تاييەتمەندىيەم كەوتوونەتە بەرچاو:

۱- سۆيىند خواردن بە: ئەسپانى غاردەرى ھېرشبەرى بە ھۆى سم بەزەوۋى داکوتانەوھو
ئاوروچكە بلىندكەر.

۲- بە جەختكردنەوھو باسى سېلەيى مروڤ كردن بەرانبەر بە پەرورەدگارى.

۳- چەند وشەو تەعبىرىك، تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوون:

يەكەم: ﴿وَالْعِدْبِ صَبَا﴾ واتە: ئەسپە غاردەرەكان كە دەنرىكىنن، پىرمە و دەنگى
ھەناسەيان دى.

دووەم: ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدَمَا﴾ ئەو ئەسپە غاردەرەكانى ئاوروچكە بەھۆى سم بە زەوى
داكوتانەوھو، لە بەردان بلىند دەكەن.

سەيەم: ﴿فَالْمُغِيرَتِ صَبَا﴾ ئەو ئەسپانەى بەرە بىيانان ھېرش دەبەن، ئەو سوارچاكانەى
لەسەريانن، ھېرشيان پى دەبەنە بەر سەر دوژمن.

چوارەم: ﴿فَالْتَرْنَ يَهْ نَعْمَا﴾ ئەو ئەسپانەى تەپ و تۆز و خۆل بەرز دەكەنەوھو.

پىنجەم: ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعَا﴾ ئەو ئەسپانەى خۇيان دەكوتنە نىو كۆمەلىكى دوژمانەوھو،
بەبى سام لىكردن و لىترسان، خۇيان دەكوتنە نىويان.

شەشەم: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بەدلىيى مەرۇف بۇ پەرۋەردگارى سېلەيە، بى
ئەكە.

ھەوتەم: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ بەدلىيى مەرۇف بۇ خوشويستى مال و
سامان، زۆر سەخت و توندە.

ھەشتەم: ﴿بَعَثَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ ئەۋەى لە گۆرەكاندا ھەيە ھەلگىپدرايەۋە،
دەرھىترايەۋە.

ئۆيەم: ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ ئەۋەى لە سىنەكاندا ھەيە پەيداكرائو كۆكرايەۋە،
ھەلۋىزىردراو پۇلىنكرائو جياكرايەۋە.

ھەوتەم: دابەشكردى ئايەتەكان:

ئىمە يازدە (۱۱) ئايەتە بەپىزەكەى ئەم سوۋرەتە موبارەكە، دەكەينە يەك
دەرس، لەبەر ئەۋەى ھەموويان باسى بابەتتىكن و، ۋەك ئالقهكانى زنجىرىك
پىكەۋە پەيۋەستى.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پىناسەى ئەم دەرسە

لەم سوورەتەدا دواى ئەوھى خوا ﷻ سوۋىد دەخوات بە ئەسپانى غاردەرو نركىنەرۇ، بە ھۆى سم بە زەوى داکوتانەوھ، (كە سمەكانيان بە توندىى بە زەوى دا دەدەن و لە دارو بەردىان دەدەن)، ئاۋروچكە بلىندكەرۇ، تۆز و خۆل پەيداكەرۇ، شەبەبخونكەرۇ، ھېرشبەرە سەر دوژمن و، خۆكوتەرە نىو جەرگەى كۆمەلىان، ئنجا باسى خالە بېھىزەكانى مرۆف دەكات بە گشتىى، بە تايەت مرۆفى بېپرواۋ دەفەرموى:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (۶) بەدلىيائى مرۆف بۆ پەرۋەردگارى سېلە، بى ئەمەكە، چاكەكانى نادىدە دەگرى، (أل)ى سەر (الإنسان) بۆ ناساندنەو، زۆربەى ھەرە زۆرى پوونكەرەوانى قورئان دەلئىن: بۆ جىنسە، واتە: تىكراى مرۆقان وان، ھەندىكىش دەلئىن: ناساندنەكە بۆ عەھدە، واتە: مرۆفە بېپروايەكان وان، چونكە ئەگەر بۆ جىنس بى بەدلىيائى دەبى ئەوكاتە پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) ھەلباۋىردىرئىن، ھەرۋەھا ئەوانەش كە بە پى پىغەمبەرەندا دەپۆن، چونكە ئەوان سېلە نادىدەگىر نەبوون بۆ چاكەكانى خوا، بەلەم ئەگەر (أل)ەكە بۆ عەھد بى، واتە: مرۆفە بېپروايەكان وان، ئەوكاتەش بىگومان ھەموو مرۆفە بېپروايەكان دەگرىتەوھو، مرۆفە پروادارەكان ناگرىتەوھ.

پىم وايە ئەگەر بلىئىن: بۆ عەھدە باشترە، واتە: مرۆفە بېپروايەكان سېلەو بى ئەمەگن بەرانبەر بە پەرۋەردگارىان، چونكە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَقِيلَ مَنْ عِبَادِيَ الشَّاكُورُ﴾ (۱۲) سبأ، كەمىك لە بەندەكانىم سوپاسگوزارن، كەواتە كەمىكى سوپاسگوزار لە مرۆقان ھەر ھەن، ئەوانەى شوۋن پىغەمبەرەنى خوا (عليهم الصلاة والسلام) دەكەون، پروايان ھەيەو چاكە و بەخشش و نىعمەتەكانى خوايان لەبەرچاۋەو، ۋەفادارن بەرانبەر بە خوا، ئنجا مادام خوا بۆ خۆى بفرموى: كەمىك لە بەندەكانىم سوپاسگوزارن، كەواتە ھەموويان ناسوپاسگوزارو سېلەنن!

دوایی دەفەرموی: ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٧﴾، خویشی لەسەر ئەوە
جاودێرە، شایەدەو دەزانێ.

ئنجە دەفەرموی: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝٨﴾، بەدنیایی ئەو بۆ
خۆشویستنی مāl و سامان زۆر توندو سەختە، (الخیر) بەمانای مāl و سامانە،
وەك لە سوورەتی (البقرة) دا هاتووە خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۝١٨﴾
البقرة، واتە: ئەگەر مāl و سامانی بەجێهێشت، هەروەها ئێرەش: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ
الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝٨﴾ هەر دەچێتەو بەو سەر ئەو مەرۆقە ی بێپروایە، چونکە
پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) و پرۆاداران، مāl و سامانیان خستۆتە گیرفانیان
و نەیانخستۆتە ئێو دایان و، زۆر خۆشیان نەویستو، بەلكو مāl و سامانیان وەك
ئامرازێك بۆ پراییکردنی تەمەنی دنیایان و، بۆ کاری خێرو چاكە بەكارهێناوە،
كەواتە: ئەویش دیسان هەموو مەرۆقەكان ناگرتەو.

دوایی خوا دەفەرموی: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ۝٩﴾، ئایا نازانی
كاتێك گۆڕەكان شکرانەو، هەلگیرانەو و ئەوێ تیااندایە، هێتایە دەری،
﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝١٠﴾، هەروەها ئەوێ لە سینەکانیش دایە، پەیداكراو
كۆكرایەو وەرخرأ.

لە كۆتایی دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ نَسَمًا يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝١١﴾، بە دنیایی
پەروەردگاریان لەو پۆژەدا زۆر پێیان شارەزایە، بە هەموو شتیکیان ئاگادارە.

یهكێك لە زانیان قسەیهکی جوان دەكات، دەڵێ: بۆیە خوا ﷻ سوێندی
بەو ئەسپە هێرشبەرە خواردو، چونکە خەسلەتە خراپەکانی مەرۆقیش، وەك
هێرشبردنی ئەسپانی سەرکێش، هێرش بۆ مەرۆق دێنن و، دەیانەوێ تووشی
لادان و تاوانی بکەن، ئنجە قیامەتیش کتوپڕ دی، وەك هێرش و پەلاماری ئەو
ئەسپانە سوارەکانیان شەبەبخوون دەکەن و بەرەبەیانان زوو هێرش دەبەنە
سەر نێوجەرگە ی کۆمەڵی دوژمن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ وَالْعَدِيدِ صَبَحًا ﴿۲﴾ فَالْمُورِتِ قَدَحًا ﴿۳﴾ فَالْمُعْرِتِ صَبَحًا ﴿۴﴾ فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿۵﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿۶﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿۷﴾ وَإِنَّهُ لَشَهِيدٌ ﴿۸﴾ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿۹﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿۱۰﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿۱۱﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿۱۲﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده . سویند به ئەسپه غارده ره پرمینه ره کان به پرماندن ﴿۱﴾ ئەسپانی ئاوروچکه هه لگیرسین (به هوئی سم به زهوی داکوتانه وه) ﴿۲﴾ ئەسپانی له به ره به باند هیرشهر ﴿۳﴾ (ئەسپانی) تۆزو خۆلیان په یادکرد (به هوئی به پرتاو راگردنه وه) ﴿۴﴾ خۆیان کوتایه نیوه راستی کومه لیکه وه (له دوژمنان) ﴿۵﴾ به دلنایایی مرووف به رانبهر پهروه ردگاری سېله و پینه زانه ﴿۶﴾ بیگومان خۆیشی له سهر ته وه شایه ده ﴿۷﴾ ههروه ها زۆریش به سهختی مأل و سامان خۆشویسته ره ﴿۸﴾ نایا نازانی کاتیك گۆره کان هه لگیرد رانه وه ﴿۹﴾ ئەهوهی له سینه کانیش دایه خرایه گۆرۆ و جیاکرایه وه (چ کاره ساتیکی مه زنی لی ده قه و من؟) ﴿۱۰﴾ به دلنایایی پهروه ردگاریان له و پۆژده دا پێیان شاره زایه ﴿۱۱﴾}

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَالْعَدِيَّةِ): (جَمْعُ عَادِيَةٍ، وَهُوَ التَّجَاوُزُ، وَمُتَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ، فَتَارَةً يُعْتَبَرُ بِالْقَلْبِ، فَيُقَالُ: الْعَدَاوَةُ، وَتَارَةً بِالْمَشْيِ، يُقَالُ الْعَدُوُّ،) واتە: (عادیات) کۆی (عادیه) یه، له (عَدُو) هوه هاتوه، (عدو): بریتیه له تێپهڕین و پێکهوه نهگونجان، ئنجا جاری واش هیه له رووی دڵ و دهروونهوه، تهماشای ئه وه وشهیه دهکری و دهگوتری: (عَدَاوَةٌ مُعَادَاةٌ) یانی: دوژمنایهتی، جاری واش هیه له رووی پۆشتنهوه تهماشای (عدو) دهکری یانی: پاکردن و پهتوون، کهواته: (وَالْعَدِيَّةِ) یانی: سویند بهو کۆمه له سهپانهی بهخیرایی پادهکهن و غاردهدهن.

(ضَبْحًا): (الضَّبْحُ: صَوْتُ أَنْفَاسِ الْقَرَسِ، تَشْبِيهًا بِالضَّبَّاحِ، وَهُوَ صَوْتُ الثُّغْلَبِ،) (ضَبْح): بریتیه له دهنگی هه ناسه ی ئه سپ، چوینراوه به (ضَبَّاح) که دهنگی رێویه، رێوی که دهواقینن.

(فَالْمُورِيَّةِ): (الْمُورِيَّاتُ: مِنَ الْوَرِيِّ، وَرِيَّ الزُّنْدِ، يُورِي وَرِيًّا، أَي: خَرَجَتْ نَارُهُ،) (موریات) له (وَرِي) هوه هاتوه، یانی: داگیرساندن، (وَرِيَّ الزُّنْدِ، يُورِي وَرِيًّا) زهندهکه پریشکه ناگری هینا، دهیهینن، ناگر هینان، به کوردیی پێی دهلێن بهردهستی، یان بهردو ئهستی، که ئاسنیک و بهردیکن لێکیان دهدهن، پووشیکی زۆر تهنگ و باریک پادهگرن، که پووشووی پێدهلێن، که پریشکی ناگرهکهی لێ بهرز بووهوه، پریشکهکه بهر پووشووهکه دهکهوی، ناگریان بهوه داگیرساندوه.

کاتی خۆی ئهوانه ی ناگریان به بهردو ئهستی هه لکردوه، ئه گهر ناگرهکه یان بو دهچوینراین، گوتهویانه: (هُوَ مُنْجِحٌ) واته: ئه وه سه رکهوتوو بوو، به لام که سیک ناگرهکه ی بو پهیدانه کراین، گوتهویانه: (هُوَ كَابٌ) واته: ئه وه شکسته خواردوه له پهیدا کردنی ناگره که دا، کهواته (فَالْمُورِيَّةِ) واته: سویند بهو ئه سپانه ی ناوڕوچکه

بَلِّد دېگەن، بە توندى سىمەكانيان بەر زەوى دېگەن، بەتايىبەتى ئەگەر ئالايان
 ھەبن، ئالەكان كە بەبەرد دېگەن، ۋەك بەردو ئەستى ئاوروچكە بلىد دېگەن.

(قَدَحًا) (المَقْدَحَةُ، وَالْقَدَاحُ وَالْقَدَاحَةُ: الْحَجَرُ الَّذِي يُورِي النَّارَ)، (مَقْدَحَةٌ وَقَدَاحٌ
 وَقَدَاحَةٌ): ھەر سىكىيان ئەو بەردەن كە ئاگر پەيدادەكات، بە كوردىي بەردو
 ئەستى پىدەلەين، بەردەكە دەبى بەردىكى زۆر سەخت و پەق بى، ئاسنىكىش
 بوو لىكىيان داۋن و ئاگرەكەيان لى پەيدابوو، (قَدَحَ النَّارَ) واتە: ئاگرى پەيداكرد.

(فَالْمُغِيرَاتِ): (الْمُغِيرَاتُ: مَنْ أَغَارَ عَلَى الْعَدُوِّ إِغَارَةً وَمُغَارًا، أَي: هَجَمَ) (مُغِيرَاتِ)
 واتە: ھىرشبەران و پەلاماردەران، لە (أغار) ۋە ھاتو (أَغَارَ عَلَى الْعَدُوِّ إِغَارَةً
 وَمُغَارًا) ھىرشى كرده سەر دوژمن، ھىرش بىردن.

(فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا) نىجا تۆز و خۇلىيان پى پەيداكردو، (النَّقْعُ: الْغَبَارُ)، (نَقْع):
 بە تۆز و خۇل دىگوتى، ھەروەھا (نَقْع) بەو ئاۋەش دىگوتى كە لە بىردا
 دەمىنىتەو.

(فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا) واتە: خۇيان كوتايە نىو نىۋەراستى كۆمەلىكەو، (وسط
 الجمع وسطاً، أَي: تَوَسَّطَهُمْ) چوۋە نىۋەراستى كۆمەلىكەو، خۇي كوتايە نىۋان
 (التَّوَسَّيْتُ: جَعَلْتُ الشَّيْءَ فِي الْوَسْطِ)، (تَوَسَّيْتُ): ئەۋەيە شىئىك بىخەيە نىۋەراستى
 شىئىكەو.

(لَكَوْدًا): (كَنَدَ أَي: كَفَرَ النِّعْمَةَ، وَكَنَدَ أَي: بَخَلَ، وَكَنَدَ أَي: عَصَى)، (گنود) لەسەر
 كىشى (فعلول) لە (گندە) ھاتو، واتە: چاكەكەي نادىدە گرت، سېلە و ناسوپاس
 بوو، بەلام وپراي ئەو (گند) بە ماناي (چرووكىي كردو)، بە ماناي (سەرپىچىي
 كرد) ىش ھاتو.

(مُعِيرَ) (أَي: أُلْهِىَ وَأُخْرِجَ) (يُعِيرُ): ھەروەھا (بىش) ھەر ھاتو، بە (ح) نەك
 بە (ع)، واتە: ھەلگىرسىنرا، دەرھىنرا، پەيداكرا.

(وَحُصِّلَ): (حَصَلَ الشَّيْءُ تَحْصِيلاً، وَحَاصِلُ الشَّيْءِ وَمَحْصُولُهُ: بَقِيَّتُهُ)، (حَصَلَ الشَّيْءُ تَحْصِيلاً): شته که ی پیداکرد، کوّ کرده‌وه، ته‌وهی له‌و شته ده‌مینته‌وه، به‌لام لی‌ره به‌مانای ده‌ره‌تیا‌ن و ئاشکرا کرا کردنی ته‌وه‌یه که له‌نیو سینه‌کاندا هه‌یه و، مه‌به‌ست پی‌تی ته‌و سیفه‌ته‌نزم و په‌ستانه‌ن که له‌سینه‌کاندا هه‌ن و ته‌وان ده‌بنه‌ره‌گ و ریشه‌و چاو‌گ و ماکی هه‌موو کرده‌وه خراپه‌کان.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوای سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ ده‌فه‌رموئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به‌ناوی خوای به‌هزه‌یی به‌خشنده، له‌کاتی گو‌تنی: ته‌م رستی موباره‌که‌دا، ده‌بی به‌لای که‌مه‌وه ته‌م چوار واتایه‌له‌عه‌قل و دل‌دا هه‌بن:

۱- ته‌م کاره‌ته‌نیا بوّ خوا ده‌که‌م.

۲- ته‌م کاره‌به‌پی‌شه‌رعی خوا ده‌که‌م.

۳- ته‌م کاره‌به‌تواناو یارمه‌تی خوا ده‌که‌م.

۴- ته‌م کاره‌بوّ هه‌تانه‌دی په‌زانه‌ندی خوا ته‌نجام ده‌ده‌م.

تنجا خوا ده‌فه‌رموئ:

(وَالْعَدِيدِ صَبْحًا ۱) سۆتند به‌راکردووه‌کان، که‌به‌تون‌دی هه‌ناسه ده‌ده‌ن، (عادیات) وه‌که‌پوون‌که‌ره‌وانی قو‌رئان گو‌توو‌یانه: سیفه‌تی وه‌سف‌کراو‌یکی قر‌تێزراوه، (یعنی: والخيل العاديّات) سۆتند به‌ته‌سه‌په‌راکردووه‌کان، غار‌ده‌ره‌کان، (صَبْحًا) یانی: هه‌ناسه ده‌ده‌ن به‌هه‌ناسه‌دان، یاخود ده‌پرم‌تین به‌پرم‌اندن، (صَبْح): بریتیه‌له‌ده‌رچوونی ده‌نگی هه‌ناسه‌ی ته‌سه‌پ که‌زۆر ماندوو‌یه، هه‌ندی‌کی‌ش ده‌لێن: (صَبْح) بریتیه‌له‌نرکان‌دی ته‌سه‌پ که‌ده‌نرکێن، یان پرم‌اندنی که‌

ده پرمیټی، بی ټه وهی دهنګه که ی دهر بخت، ټه گهر دهری بخت، پی دی ده گوتړی: (صهیل) هیلکاندن، به لآم (صبح): بریتیه له پرماندن و نرکاندن، له ټه نجامی ماندوو بووندا دهنګی هه ناسه ی به توندی دی، له قورگیدا دیت و ده چی.

﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا ۲﴾، سویند به ټاورو چکه په یداکه ره کان، لیره دا (موریات) له (وري النار) واته: ناگره که ی په یداکرد (يُوري النار) ناگر په یدا ده کات، ننجا (الموریات) واته: په یداکه رانی ناگر، ټاورو چکه هه لگیر سین.

(قَدْحًا) واته: به هو ی توند سم به زه وی داکوتانه وه (قَدْحَ يَفْذُخْ قَدْحًا) واته: پی به زه ویدا کوتا، پی به زه ویدا ده کوتی، پی به زه وی داکوتان، ټه سه په کان سمه کانیان به توندی له زه وی ددهن، له به ردو شتی په قی ددهن و ټاورو چکه په یدا ده کات.

﴿فَالْمُعِرَتِ صَبَحًا ۳﴾، ټه و کومه ټه ټه سه په دهمه و به یانیان په لامار دهرانه، یانی: شه به یخوونیان کردوه و دهمه و به یان په لامار یان و هیرشیان کردوه، بیگومانیش ټه سه په کان سواره کانیان له سه رن.

﴿فَأَتَرْنَ بِهِ نَفْعًا ۴﴾، ټوز و غوبار یان هه لگیر ساندوه، یانی: به و هیرش و په لاماره ټوز و گهر دیان په یداکردوه، (الإثارة: التحريك والتهيج) (إثارة): به مانای جوولاندن و په یداکردن و هه لگیر ساندن دی، (نقع) یش به مانای ټوز و خو ل دی، واته: ټوز و خو ل هه لده گیر سین و په یدای ده کهن.

﴿فَوَسَّطَنَ بِهِ جَمْعًا ۵﴾، به و ټوز و خو له وه ده چنه نیو کومه لیکه وه، یاخود به و ټاکردن و غاردانه وه ده چنه نیو جه رگه ی کومه لیکه وه له دوژمنان، ده چنه نیو په راستیان (وَسَّطَنَ یعنی: توسطن) ده چنه نیو نیو په راستی کومه لیکه وه له دوژمنانه وه و به بویری خو یانیان پیدا ده دهن.

سویند به وه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۶﴾، به دنیایی مرو ف به رانه ر به په روه ردگاری سپله و ناسوپاسه، چاکه کانی په روه ردگاری نادیده ده گری و

سېلەو ناسوپاسە، (كَتَدَ النُّعْمَةَ: كَفَرَهَا) چاكەكەي نادیدە گرت، سوپاسی خوی
لەسەر نەکرد، سېلە بوو.

﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ ۷، بە دلتیایی لەسەر ئەو سېلەیی و بئ وەفایی
و بئ ئەمەگیەش بەرانبەر بە پەرورەدگاری و چاکەکانی، شایەدو، چاودێرەو
خۆی شایەدی لەسەر خۆی دەدات.

پیشتریش ئاماژەیکەمان پێدا کە وشە (الإنسان) لێرەدا کە (أل)ی ناساندنی
لەسەرە، ناساندنەکە زۆربەي هەرە زۆری پوونکەرەوانی قورئان گوتووایە: بۆ
جینسە واتە: هەموو مەرۆکەکان بەو شیوەیەن، بەلام من وای تێدەگەم لێرەدا
ناساندنەکە بۆ عەهەدە، واتە: مەرۆکە بێپروایەکان بەو شیوەیەن، ئەوانەي ناسراون
بە بێپروایی، بۆچی؟

چونکە خوا ﷻ لە سوورەتی (سبأ) دا دەفەرموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ ۱۳،
واتە: کەمێک لە بەندەکانم سوپاسگوزارن.

کەواتە: کەمێک لە بەندەکانی خوا سوپاسگوزارن، مانای وایە هەموویان
سېلەو بئ ئەمەگ نین، هەرۆهە پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) یش کە
پارێزاو بوون لەهەرچی گوناھو تاوان و لادانە، ناگونجی بە (کنود) ناسپاس
وەسف بکری، هەرۆهە شۆینکەوتووای پاستەقینەي پێغەمبەرانیشتەلات و
سەلامی خویان لەسەر بئ، بۆیە ئەگەر بلیین: (أل)ەکە بۆ عەهەدە، لە بەرانبەر
(کە)ی کوردییەدا، (الإنسان): مەرۆکە، لێرەدا یانی: مەرۆکەکان، چونکە (أل)ەکە
بۆ کوێە، یانی: کوێ مەرۆکە بێپروایەکان کە ناسراون و زانراون، لە بەرانبەر
پەرورەدگاریاندا سېلەو بئ ئەمەکن.

﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ ۷، ئەو مەرۆکە، ئەو جۆرە لە مەرۆک، کە بێپروایەکانن
لەسەر ئەوێش شایەدن، بە زمانی حال ئەگەر بە زمانی وتاریشت نەبئ، بە زمانی
کردارو حال، شایەدی لە سەر خویان دەدەن کە سېلەو ناسوپاسن.

﴿وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ (۸) به دنیایی ئەو مەروۇفە د(يسان مەبەست مەروۇفی بېيروايە) بۆ خۆشويستنی مآل و سامان زۆر سەختە، زۆر بەسەختی مآل و سامانی دنیای خۆشەدەوئ.

(الخير): لێرەدا بە مانای مآل و سامانە، ئەگەرنا (الخير) لە ئەسڵدا بە مانای چاکە دئ (الخير: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكَل) (خير) ئەوەیە هەموو لایەك بۆی ئارەزوومەندن، بەلام لێرەدا بەپێی پەوتی ئایەتەكان، دەزانرئ كە مەبەست لە (خَيْر) مآل و سامانە، وەك لە سوورەتی (البقرة) شدا خوا ﷻ (الخير) ی بەمآل و سامان بەكارهێناوە وەك دەفەرموئ: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْأُولَادِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُنْقِنِ﴾ (۱۸۰)، واتە: لەسەرئان پێویست كراوە، ئەگەر یەكێكتان مردنی گەشتە سەر (كەوتە حالى گيانەلاو مردن) ئەگەر مآل و سامانێكى بەجێدەهێشت وەسیەتتان لەسەر پێویست كراوە، بۆ باب و دایك و نزیکان (خزمان) بەشیوەیەكى پەسەند، ئەوەش مافە لەسەر پارێزكاران.

بێگومان ئەم سیفەتەش دیسان لەگەڵ هەموو مەروۇفەكاندا ناگونجئ، هەموو مەروۇفەكان مآل و سامانی دونیایان زۆر خۆشناوئ، بەلكو هەیانە پارەو سامان و، گۆ و خۆل و كەستەكى^(۱) پئ وەك و یەكن، بەلام ئەوە بېيروایانن كە مآل و سامانی دنیایان زۆر خۆشەدەوئ، هەلبەتە ئەگەر بابای پرۆاداریش مآل و سامانەكەى بە ئەندازەيەك خۆشبوئ، بە ئەندازەى ئەوەى هەلدەگرئ و، پێداویستییهكانى ژبانی دنیای پئ دابین دەكات و، بە ئەندازەى ئەوەى لە مآل و خێزانی خوئ مەسەرف دەكات و، بە ئەندازەى ئەوەى چاوى لە دەستى خەلك نەبئ، بە ئەندازەى ئەوەى خێرو چاكەیهكى پئ دەكات و، هاوكاریی خەلكى پئ دەكات، ئەوە پئى ناگوترئ خۆشويستنیكى زۆر، خۆشويستنی مآل و سامان بەسەختی و بە زۆری،

(۱) كەستەك: پارچەگلى بەستراو، تۆپە گلى وەك قور

ئەۋەيە خۇاى لەسەر توۋرە بىكات و، لەسەرى گوىى ئەداتە ھەلّال و ھەپرام و سنوورەكانى شەرىى لە پىناۋدا بەزىتى، كە ئەۋەش وەك گۇمان لەگەل ھەموو مەۋقەكاندا ناگونجى، بەلكو تەنبا لەگەل مەۋقە بېپروايەكان، يان مەۋقە تاۋانبارو لادەرو خەتابارەكاندا دەگونجى، ئەگەر پرواشيان ھەبى.

﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ ۹، ئايا نازانى كاتىك ئەۋەى لە گۆرەكاندايە ھەلگىپدرايەۋە، گۆرەكان شىكرانەۋە، ئەۋەى تىيان دايە ھىندرايە دەرى، (بعثرة): ئەۋەيە شىك خوارىيى بخرىتە سەرىي و، سەرىي بخرىتە خوارەۋەى ھەلگىپدەرىتەۋە، ئايا نازانى كاتىك ئەۋەى لە گۆرەكان دايە ھەلگىپدرايەۋە.

﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ ۱۰، ھەروەھا ئەۋەى لە سىنەكانىشدايە پەيداكرارو خرايە گۆرى، ئاشىكرا كراو كۆكرايەۋە، ئايا ئەۋەى لە سىنەكاندا ھەيە چىيە؟ ئەۋەى لە سىنەكاندا ھەيە، لىرەدا مەبەست پىي ئەۋ سىفەت و خەسلەتە خراپانەن كە كەردەۋە خراپەكان لە مەۋقدا پەيدا دەكەن، مەۋق ھاندەدەن بەرەو خراپەكارىي، وەك خۇبەزلىگىي، (كبر)، ئىرەيى (حسد)، گومانى خراپ بەرانبەر بە خوا (سوء الظن بالله) زۆر خۇشويستنى مال و سامانى دۇنيا، سىلەيى بەرانبەر بە خوا، بىگومان ئەۋ سىفەتە پەنھانە خراپانەن، كە مەۋق تاۋ دەدەن بۇ تاۋان و لادانى پۈالەتىي.

بۆيە خوا ﷻ تەنبا باسى ئەۋەى كەردە ئەۋەى لە سىنەكاندا ھەيە، پەيدا دەكرى و كۆدەكرىتەۋە، چۈنكە ئەۋەى لە سىنەكاندا يە، ۋا لە مەۋق دەكات گوناخە پۈالەتتەكانىش ئەنجام بدات.

لىرەدا بەركارى (أَفَلَا يَعْلَمُ) ئايە نازانى؟ قەرتىزاۋە، (يعني): أَفَلَا يَعْلَمُ عَاقِبَةُ ذَلِكَ ئايا سەرەنجامى ئەۋە نازانى، ھەلبەتە ھەمەزكەش بۇ پەرسىياركردى نكوۋىلىيىكردىنى سەرەنشتكارانەيە، ئايا نازانى؟ بۆيەش بەركارەكەي قەرتىزاۋە، تاكو زەين بەلاي ھەموو شىكىدا بچى، واتە: دەپروايە بزانى كاتىك گۆرەكان

دەشکرتنەووە، ئەوێ تێیاندا یە هەلە گێردرێتەو و، ئەوێ لە سینەکان دایە
پەیدا دەکری و کۆدە کێتەو، ئەو مڕۆقە ی بەرانبەر بە پەرورەدگاری سێلە یەو،
مال و سامان پەرستەو زۆر خۆشیدەوێ، دەبی بزانی سزای سەخت چاوەرێی
دەکات.

لە کۆتایی دا خوا دەفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝۱۱﴾ بە دنیایی
پەرورەدگاریان لەو پۆژەدا بەرانبەر بەوان زۆر زۆر شارەزایە، هەموو شتیکیان
دەزانی، لە هەموو حال و بایان ئاگادارە، هەر کەسە بە پێی ئەوێ لە
سینە ی دا هەبوو لە خراپە، کە ئەوێ لە سینە ی دا بوو، پالێتووناو بو
خراپە ی روالەتیش، بە پێی ئەو سزایان دەدات، کە سێکیش خێرو چاکە ی لە
سینە دابوو ی و، بو چاکە پالێتوونابی، بە دنیایی ئەویش خوای پەرورەدگار و
مێهرەبان پاداشتی دەداتەو.

مەسىلە گىرەكەن

مەسىلە ۱ يەكەم:

سۆيىند خواردنى خوا ﷻ بە ئەسپانى غاردەرى، نركىنەرى، ئاوروچكە بەسمان پەيدا كەرى، بەيانىان ھېرشەرى، تۆز بەرزكەرە ھەي، خۆكوتەرە نىو ئاوپۇرايى دوژمن، كە مەرۇف بەرانبەر بە پەرۋەردگارى سېلەيەو، خۆيشى شايدەو سامانىشى زۆر خۆشەوئ:

خوا دەفەر موى: ﴿وَالْعَلَدِيتِ صَبَحًا ۱﴾ ۱ ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدَحًا ۲﴾ ۲ ﴿فَالْمُعِيرَتِ صُبْحًا ۳﴾ ۳
فَأَثَرُنْ بِهِ نَقْعًا ۴ ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۵﴾ ۵ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۶ ﴿وَأِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۷﴾ ۷ ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۸﴾ ۸

شىكرەنە ھەي ئەم ئايەتەنە، لە ھەشت بىرگەدا:

۱- ﴿وَالْعَلَدِيتِ صَبَحًا ۱﴾ سۆيىند بە (ئەسپە غاردەرە پىمىنەرەكان) بە پىماندن.
(عَادِيَاتٍ) كۆي (عَادِيَةِ) يە، و ناوى بىكەر (فاعل) ە، لە (عدو) ۋە ھاتو، (عدو): واتە: غاردان و پاكردن، لېرەدا بىرىتە لە رۆيشتنى خېرا، غاردان و، بەكار دەھېتېرى بۇ غاردانى ئەسپ و حوشتر بە تايبەت.

(ضج) ىش بىرىتە لە دەنگى ھەناسەي كە لە قورگىدا دىت و دەچىن، ئىينو عەبباس (خوا لىيان پازى بىن) گوتوۋىتە: ئەھ ئەھ، واتە: ئەسپ كە ھەناسە بىركىي دەگاتىن لە ئەنجامى غاردان و خېرايى رۆيشتندا، دەنگىكى بەو شىۋەيەي لىدى.

ۋشەي (صَبَحًا) (منصوب بفعلة المقدر أي يضبحن صَبَحًا)، (صَبَحًا) چاۋگە و (منصوب) ە بە كىدارىك كەبۇي پەچاۋكراۋە ئەندازەگىرىي كراۋە ديارنە، بەم شىۋەيە: (يَضْبَحْنَ صَبَحًا)، سۆيىند بەو ۋلاخە بەرزە غار كىردوۋانەي ھەناسە دەدەن،

بە شىۋەيەكە كە لە قورگياندا دىت و دەچى، بە كوردىيى و لاخە بەرزە كە بەھو شىۋەيە ھەناسەي دى و دەچى، پىي گوتى: نركاندن، ئەو ئەسپە دەنركىنى، يان پىماندن: ئەو ئەسپە دەپرمىنى.

بە شىك لە زانايان و روونكەرەوانىش گوتوويانە: (العاديات) لىرەدا مەبەست پىي حوشترەكانن، كە لە عەرپەفاتەو بەرەو موزدەلىفە دىن، كاتى خۇي حاجىيەكان پىيان ھاتوونەو.

بە لام زانايانى دىكە دەلىن: وشەي (ضح) ئەو جوۆرە ھەناسە دانەوہە، تايبەتە بە ئەسپەوہو سىفەتەكانى دىكەش كە دوایی دىن، بىگومان ھەر ھى ئەسپانن.

(۲) - ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا﴾ سۆيىد بە ئاوروچكە بلىدكەران (بەھۇي لىدانەو) لە ئەنجامى لىداند، ئەو ئەسپانەي سەمەكانيان لە بەردو شتى پەق دەدەن و ئاوروچكە بەرز دەكەنەو، يەككە لە زانايان لە تەفسىرى ئەم رستەيەدا دەلىن: واتە: سۆيىد بەو و لاخە بەرزانەي ئاوروچكە بلىند دەكەن، لە ئەنجامى بە توندىي سەم بە زەوى و بە بەردان داکوتانىد، بەھۇي خىرا پۆيشتەو.

(القدح)، بىرىتە لە لىدانى بەھىز.

(الموريات: وَرِي الرُّنْدُ ورياً): ئەستىيەكە ئاگرى پەيدا كەرد بە پەيدا كەردن، زەند واتە: ئەستى كە لە بەردى دەدەي ئاگرى لى بەرز دەكاتەو، (الموريات يعني الموقدات) ئاگر پەيدا كەران، دەگوتى: (قدح فأورى)، واتە: ئەستىكەي لە بەردەكەداو ئاگرى بەرز كەدەو، (فالموريات قدحاً) سى واتايان بو داناون
أ- سۆيىد بەو و لاخە بەرزانەي سەم بە زەوى دا دەكوتن، لە ئەنجامى ئەو دا ئاوروچكە بەرز دەكەنەو.

ب- سۆيىد بەو ئەسپانەي سوارچاكەكانيان ئاگر ھەلدەكەن، كە شەو دادەبەزن بو پىويستىي خۇيان و خواردن ساز كەردنيان.

ج- ھەندىكى دىكەش گوتتويانە: (فالموريات قَدْخاً) مەبەست پىي جەنگ ھەلگىرساندە ئەو ئەسپانەي خۇيان دەكوتنە نىو دوژمنەو ھەلگە جەنگ ھەلدەگىرسيىن.

بەلەم لەپاستىيدا ماناي يەكەميان راستە: ئەو ئەسپانەي بە سەمەكانيان كە بەھىز بەزەويان دا دەكوتن، دەبىتە ھۆي پەيدا بولنى ئاوروچكە، چونكە سەمەكانيان رەقن، بەتايبەتى ئەگەر ئاليان ھەبن، كاتىك بە شتى رەق و، بەردو شاخيان دا دەكوتن، لە ئەنجامى ئەو ھەدا ئاوروچكە پەيدا دەبى.

(۳) - ﴿فَالْمَغِيرَاتُ صُبْحًا﴾ سۆيىد بەو ئەسپانەي بەرە بەيانان ھىرش دەكەن، (المغيرات) لە (إغارة) ھو ھاتو ھە دوو واتايان ھاتو:

۱- ھىرشكردنە سەر سوپايەك.

۲- زۆر خىرا پۇيشتن و بە پرتا پۇيشتن.

يەكەك لە زانايان ئاواي مانا لىداو ھەو: (الخيْلُ: تغيّر على العدو وَقْتَ الصباح وصباحاً منصوب على الظرفية) واتە: سۆيىد بەو ئەسپانەي ھىرش دەبەنە سەر دوژمن (يان زۆر بەخىرايى و بەپرتاويى دەپۇن) لە كاتى بەرەبەياندا.

(۴) - ﴿فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا﴾ نىجا تۆزۈ گەرديان پى پەيدا كىرد. (أثرن يعني هيّجن) واتە: بەو ھىرش بردنە، يان بەو خىرا پۇيشتنە، تۆزۈ خۇليان پەيدا كىرد. (نقع) واتە: تۆز و خۇل (الإثارة: التحريك والتهييج) (إثارة): بە ماناي ورووژاندن و جوولاندن لە شوئى خۇي، (نقع) ىش ھەموو توپزەرەوان و شارەزايانى زمان لىرەدا گوتتويانە بە ماناي تۆز و خۇل دى، ئەگەرنا ھەك پىشتىرش باسما كىرد، (نقع): بەو ئاۋەش دەگوتى كە لە بىردا دەمىنەتەو، بەلەم لىرەدا واتە: تۆز و خۇل ھەلدەگىرسيىن و پەيدا دەكەن.

(۵) - ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ ھەر بەو تۆز و خۇل ھەو خۇيان بە نىو كۆمەلەكدا ۋا ئىو ھەستى كۆمەلەكەو، واتە: لەو كاتەدا خۇيان دەكوتنە نىو كۆمەلەك لە كۆمەلەكەنى

دوژمنان، دەگوترى: (وَسَطْتُ الْقَوْمَ أَسْطُهُمْ، وَسَطًا وَسِيطَةً) واتە: چوومە ئىۋە پراستيانەۋە، خۇم بە ئىۋە پراستيان داگرد.

وشەي (جمعاً) ناۋە بۇ كۆمە ئىك لە خەلك، ۋەك و پىشتىش ئامازىيە كم پىدا ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: لىرەدا مەبەست لە (العاديات) ئەو حوشترانەن كاتى خۇي پىيان چوون بۇ ھەج، يان بۇ غومرەۋ، چوون و ھاتوون.

بەلام راي راستر ئەۋەيە لىرەدا خوا باسى ۋلاخە بەرزان دەكات، كە لە كوردەۋارىي خۇماندا يەك سميان پى دەگوترى، واتە: ئەسپ و ماين و ھىستىش تا راددەيەك.

(الطبري) دەلن: لىرەدا مەبەست لە (العاديات) ۋلاخە بەرزەكانن، چونكە حوشتر ئەو دەنگەي نىيە، كە لىرە خۋاي پەرۋەردگار باسى كردۋە و برىتيە لە ھەمھەمە (حَمَمَ: صَوْتُ صَوْتًا دُونَ الْعَالِي) واتە: دەنگى لىھات، بەلام نەك ۋەك ھىلكاندن و دەنگ بەرزكردنەۋە، بەلكو دەنگى ھەناسەۋ، پىماندن كە خىرا دەپرات و دۋايى ھەناسە لە قورگىدا دىت و دەچن.

سوئند بەۋ ئەسپانەي بەۋ شىۋەيەن:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (۶) بە دلىيىي مروڤ بۇ پەرۋەردگارى سىلەيە ناسۋاسە.

لەبارەي ماناي (كنود) ھۋە چەند رايەك ھەين:

أ- (الْكَنُودُ: الْكَفُورُ بِالْغَنَمَةِ) (كنود) چاكەي خوا نادىدە گرو سىلە بەرانبەر بە چاكەكانى خوا.

ب- ھەندىك گوتوويانە: (الْكَنُودُ: الْبَخِيلُ) واتە: چرووك و رۇد.

ج- ھەندىك گوتوويانە: (الْكَنُودُ: الْعَاصِي) سەرپىچىكار.

۵- ھەندىكىش گوتتووانە: (الْكُتُودُ: الشَّدِيدُ الْكُفْرَانُ) زۆر سېلەيە، بەلام پاي زياترى شارەزايانى زمان، ئەوھيە كە (كنود) واتە: (كفور) سېلەو ناسوپاس.

پيتى (ل)ى سەر (لكنود) پىيى دەگوترى: (لام التقوية) لامى بەھىزكردن و مانايەكەي بەھىزتر دەكات و بۆ جەختكردەنەويە.

۷- ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ بە دلىيى (مرؤف) لەسەر ئەوھش شاھەدە، واتە: مرؤفى بىپروا بەزمانى حال و، جارى واش ھەيە بە زمانى وتارىش، شاھەدىي لەسەر خوى دەدات، كە بەرانبەر بە خوى پەرورەدگارو چاكەكانى، سېلەو ناسوپاس و پىتنەزانە.

وشەي (شھيد):

۱- شاھەد و گەواھىدەر.

۲- ئامادە (حاضر).

۳- زانا و شارەزا.

۴- دانپىداھىنەر، لىرەدا واپىدەچى ماناي كۆتايى بەھىزترىن واتە: دانى پىداديى و شاھەتتى لەسەر خوى دەدات كە ناسوپاسە، بە زمانى حال و كردار، جارى واش ھەيە بە زمانى وتار.

۸- ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ بە دلىيى ئەو (مرؤفە) مآل و سامانى زۆر خوئشەدەوى، ئەمىش ديسان ناگونجى سيفەتى ھەموو مرؤفەكان بى، لەئىويشياندا پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و بۆ خوا صولحاوان، كە تەماشاي مآل و سامان دەكەن، وەك ئامراز و ھۆكارىك، نەك زۆريان خوئشبووى و بىخەنە ئىو دلىان و لە خوئسوئستن و گرنگىي پىدانيدا تىببەرىن، ئەوھش ديسان سيفەتى مرؤفى بىپروايە، كە بىجگە لە دونياو مآل و سامانى دونيا، شتىكى دىكە شك نابات، دلى خوى زۆر بختە سەر، بىگومان ناگونجى ئەمە سيفەتى ھەموو مرؤفەكان بى و، ئەمەش ديسان بەلگەيەكى دىكەيە لەسەر ئەوھى (أل)ى سەر (الإنسان) بۆ عەھدە، عەھدىش لە زمانى

عەرەبىيىدا، دىكەۋىتە بەرانبەر (كە) لە زمانى كوردىيدا، ئەگەر گوتم: (كتىبم بۆ بىنە)،
 ھەر كىتەبىك دەگرىتەو، بەلەم ئەگەر گوتم: (كتىبەكەم بۆ بىنە) يان (موصحفەكەم
 وىدە)، داواكراۋەكە لە نىوان ھەردوولادا، شىكى زانراۋە دەزانى كەمەيە.

لەرەشدا مەۋقەكە، واتە: مەۋقە بىرۋايەكە، ئىنجا لىرەدا (الإنسان) ھەرچەندە
 بە تەك ھاتو، بەلەم مانايەكەى كۆيە، واتە: مەۋقە بىرۋايەكان بەرانبەر بە
 پەرۋەردگارىان سەلەو ناسۋاسن، خۇشيان لەسەر ئەو شاپەتتى دەدەن، مەل و
 سامانىشيان زۆر خۇشەدەو.

وشەى (خىر) يانى: چاكەو، بە ماناي ھەر شىكى دى كە مەۋق ئارەزووى
 دەكات و پىخۇشە ھەيى، بەلەم بەپى سىاق جارى وايە مانايەكەى تايەت
 دەپتەو بە مەل و سامانەو، لىرەشدا مەبەست پى مەل و سامانە، وەك
 خوا دەفەرمەو: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُم إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ
 لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة، ۱۸۰) واتە: لەسەرتان
 پىۋىست كراۋە وەسەتكرەن، ھەر كاتىك يەكىكتان مردنى گەيشتە سەر، ئەگەر
 خەيرىكى بەجىدەھىشت (واتە مەل و سامان)...

كە دەفەرمەو: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ (ل)ى (لِحُبِّ الْخَيْرِ) لامى
 ھۆكار دۆزى (لام التعليل)ە، واتە: لە پىناۋى خۇشۋىستنى مەل و ساماندا،
 زۆر توندو سەختە، ھەلەتە كەسەكىش مەل و سامانى لە ئەندازەى ئاسايى و
 سەروشتى خۇى زياتر خۇشەو، ئەو ۋاى لى دەكات چەرووكى بنوئى، ۋاى
 لى دەكات كارى چاكە نەكات، و وادەكات خاۋەنەكەى توۋشى كۆمەلەك ھەلەو
 كەم و كورپى بى، لە ئەنجامى ئەو ۋەدا كە مەل و سامانى زىاد لەۋەى دىھەن،
 خۇشۋىستو، لە جىاتى ئەۋەى لە دەستى و، لە گىرفانى دابى، خستۋىتە تىو
 دلىەو.

مەسەلەى دووھم:

ئايىا مەرۇقى بېپرو نازانى كاتىك گۆرەكان ھەلگىپدرانەو، مردوووان زىندووكرانەو، ھى ئىو سىنەكان دەرھىزان و كۆكرانەو ھى جياكرانەو (چى دەقەومى؟) بەدلىيى پەرورەدگاربان پىيان شارەزايە.

وہك خوا دەقەرموى: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۖ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۚ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝﴾

شىكرەنەوئى ئەم ئايەتانە، لە سىى بىرگەدا:

۱- ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۖ﴾ ئايىا نازانى كاتىك ئەوئى لە ئىو گۆرەكاندا ھەيە ھەلگىپدرايەو! بىگومان ئەوئى لە ئىو گۆرەكاندايە جەستەكانى مردووكانى بۇ كەسىك گۆرى بە قىسمەت بووبى، چونكە بە زۆرىي وايە مەرۇقەكان جەنازەكانى خويان دەخەنە بن زەوى، بۇ مسولمانان و نامسولمانانىش ھەروايە، خوا دەقەرموى: ئايىا نازانى؟ دىسان پەروى دواندن لەو مەرۇقەيە، كە پىشتىر باسكرا، بىگومان ناگونجى بلىين: تىكرى مەرۇقەكان مەبەستى، بەلكو مەبەست مەرۇقى بېپروايەو، (أل)كە بۇ عەھدە، چونكە ھەر مەرۇقى بېپروايە نكوولپى لەو دەكات، دواى ئەوئى زىندوو دەكرىتەو - بگرە ھەر نكوولپى لە زىندوو بوونەوئەش دەكات - ھى ئىو سىنەكان بھىندرىتە دەرو، نكوولپى لەوئەش دەكات پەرورەدگارپى پىي زاناو شارەزاين، چونكە لىرەدا ھەمزە (أ) بۇ پىساركرەدنى نكوولپىكەرانەيە، پىي (ف)ش لە (أفلا)دا بۇ (تفرىع)ە، يانى: ئەم رىستەيە ھەلدەچنۆ لەسەر رىستەكانى پىشتىن، (أفلا يعلم) ئايىا نازانى؟ چى نازانى؟ لىرەدا (يعلم) بەركارەكەى قرتىتراو، تاكو زەين بۇ ئامادەكرەدنى بەملاولادا بى وىچى و، لەشتىكى ديارىيكرودا قەتىش نەبى ھەرورەھا كە باسى ھەلگىپرانەوئى ئەوئى لەئىو گۆرەكان دايە كرەدوو، باسى دەرھىزانى شتەكانى ئىو سىنەكانى كرەدو، بەنەزاندرائو (نكرە) و پەي پىنەبراو (مجهول)، ھىناوئەتى و، ديارىي نەكرەدو چى دەبى و چى پەروودەدات، بۇ مەزن

و بېرەزا پېشانى، يانى: لەوکاتەدا شتېك پۈۋودەدا زۆر بېرەزاو گەورە لەووە سفکردن نايەت و، بەس خوا دەزانى چىيەو چۆنە؟

وشەي (بعثو بحر) لە زمانى عەرەبىدا يەك واتايان ھەيە، (بعثرة) ھەلگىرانەوہى شتېكە خواریى بېتە سەرى و سەرىى بچتە خواری، يانى: سەرەو بن کردن و ھەلگىرانەوہ، كە لىرەدا مەبەست پىى زىندووكرانەوہى ئەوانەيە كە لە گۆرەكان دا ھەيە.

(۲) - ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ ھەرۋەھا ئەوہى لە ئىو سىنەكانىش دايە كۆكرايەوہ و سەرژمىركرا، وشەي (حُصِّلَ) واتە: كۆكرايەوہو سەرژمىركرا، وشەي (تَحْصِيل) لە بنەردەدا بە ماناي جياکردنەوہى كاگل و توپكەل، ئنجا لە ئەنجامى ئەوہدا كە كاگل و توپكەل لىك جيا دەكرىتەوہ، بىگومان يەككىيان دەخرىتە ئەملاو ئەوہى دىكەش دەخرىتە ئەولا.

زانايانىش وشەي (حُصِّلَ)يان بە شتەيەك لىكدادەتەوہ، كە لەم مانايە نيزىكە:

أ- بۇ وئە ئىبنو عەبباس (طبري) بە ژمارە: (۳۷۹۷۲) لە تەفسىرەكەى خۆيدا لىوہى ھىناوہ و گوتوويەتى: (حُصِّلَ أَي: بُرَزَ) واتە: ئاشكرakra، دەرھىترا.

ب- سوفيانىش (طبري) بە ژمارە: (۳۷۹۷۳) لىوہى ھىناوہ و گوتوويەتى: (حُصِّلَ: مُيزَ) لىك جياكرايەوہ.

كەواتە: خوا ﷻ لە كۆتايى ئەم سوورەتە موبارەكەدا بەسەرزنشتکردن و رەخنە لىگرتنەوہ پرسیارىكى نكوولىيلىكەرانە ئاراستەى ئەو جۆرە مروڤە دەكات، كە لە ئايەتەكانى پېشىدا باسى كرد، دەفەرموئى: ئايا نازانى لە كاتىكدا گۆرەكان ھەلدەگېردىتەوہو، ئەوہى تىيان دايە دەھىترىتە دەرى، واتە: مروڤەكان زىندوو دەكرىتەوہ و، لە كاتىكدا ئەوہى لە سىنەكان دايە كۆدەكرىتەوہو جيا دەكرىتەوہ پۆلىن دەكرى، چى دەقەومى؟ چونكە بەركارى (يعلم) قرتىندراوہ بۇ ئەوہى زەينى مروڤ بۇ ھەر شتېك بچى كە لەگەلیدا دەگونجى، واتە:

ا- ئايا نازانى لەو كاتدا سزا چاوەرێی دەكات؟

ب- ئايا نازانى دادگەریی خۆی بەسەردا دەچەسپێ؟

ج- ئايا نازانى ئەو زۆر خۆشویستی مَال و سامان و، ئەو بێ ئەمەکی و سەلەبەیی بەرانبەر بە پەرورەدگاری، بۆی دەبێتە مایەى مەینەتیی و ئازار؟!

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ:

(۱۱) ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ بەدلتیایی لەو پۆژەدا پەرورەدگاریان پێیان شارەزایە، ئەمە لەرووی پرێزمانی عەپەیبیەو پێی دەگوترێ: (جُمْلَةً إِسْتِنَافِيَّةً) پستەیهکی دەستپێکەرە، بۆ دەستپێکردنەو پەيوەست نیه بەوێ پێش خۆیەو، ئەگەرنا ئەگەر پێوێ پەيوەست بووایە، دەبووایە فەرمووبای: (أَنْ رَبُّهُمْ) کە پەرورەدگاریان لەو پۆژەدا پێیان شارەزایە، بەلام نا، وەلامی پرسیارەکانی پێشێ قرتیندراو، ئەمە پستەیهکە لە نوێ دەست پێدەكات، بۆ راگەياندنێ ئەو راستیە کە پەرورەدگاریان بەو مەروفا، لەو پۆژەدا زۆر شارەزایە.

لێرەدا جێی سەرئەنجام: خوا ﷻ بە تەك باسی مەروفا کردووە (أَفَلَا يَعْلَمُ) بەلام دوايی بەکو دەیانەینێ و دەفەرموێ: (إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ) لەبەرچی؟ چونکە هەرچەندە مەروفا لە تايەتەکانی پێشتردا بە تەك هاتووە بێژەکەي تاکە بەلام ماناکەي کۆیەو، کۆی مەروفا دەگرێتەو، کۆی ئەو جۆرە مەروفا.

هەرئەو هەڵە پستەي: (إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ) دا، (بِهِمْ) پێشخراو، خوا نەیفەرموو: (إِنْ رَبُّهُمْ لَخَبِيرٌ يَوْمَئِذٍ بِهِمْ) بەدلتیایی ئەو هەش بۆ زێدە بايەخ پێدان و گەنگی پێدان، کە پەرورەدگاریان بەوان لەو پۆژەدا زۆر شارەزایەو، هیچ شتێکی ئەوانی لێ پەنھان نیه.

شایانی باسە: (الطبري) بەژمارە (۳۷۹۰۳)، هێناوێتی و زۆربەي تەفسیرەکانیش هێناوێانە، گوايە لە کاتیکدا عەلی کوپی ئەبوو تالیب (خوا لێی پازی بێ) لەلای

ئاۋى زەمزمە بوۋە، كەسك پىرسىيار لە عەبدوللای كورى عەبباس دەكات لەبارەى
 ئەم ئايەتەنە: ﴿وَالْعَلَدَيْنِ صَبَحًا ۝۱﴾ ۱ ﴿فَالْمُورِيَّتِ فَحَا ۝۲﴾ ۲ ﴿فَالْغَيْرَتِ صَبَحًا ۝۳﴾ ۳ ﴿فَأَتَرْنَ
 بِهِ نَقْعًا ۝۴﴾ ۴ ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝۵﴾ ۵ ئەۋىش دەلى: ئەمە مەبەست پىتى ئەسپەكانە،
 ئەو ئەسپانەى سوارچاكان سۈاريان دەبن و، بەرەو دوژمن هيرشيان پىتى دەبن،
 ئەو كەسەش دەچىت بۇلای عەلى كورى ئەبوو تالبيش (خوالى رازى بى)
 و، هەمان پىرسىيارى لىدەكات، ئەۋىش دەلى: لە پىتش مندا لە كەست پىرسىو؟
 دەلى: بەلى، دەلى: لە كى؟ دەلى: لە عەبدوللای كورى عەبباس، دەلى: چۆنى
 وەلامدایەو؟ دەلى: ئاۋاى وەلام دامەو كە مەبەست پىتى ولاخە بەرزەكانە،
 ئەۋىش دەلى: بۆم بانگ بكە، ديارە ئامۆزابوون، بەلام عەبدوللا بە تەمەن
 لە عەلى گچكەتر بوۋە، لە پرووى زانباريشەو عەلى لەو شارەزاتر بوۋە، دى
 بۇلای و دەلى: چۆن وەلامى ئەم پىرسىيارەت ئاۋا داۋەتەو؟ شىك كە نايزانى بۆ
 چى دەلىتى، عبدوللا دەلى: چى بۆ؟ عەلى دەلى: تيمە لە جەنگى بەدرە تەنيا
 دوو ئەسپان پىبوون، مىقداد و زوبەير، ئەم ئايەتەنەش بەسەر ئەو ئەسپانەدا
 ناچەسپن، بەلكو ئەو مەبەست پىتى ئەو حوشترانەيە كە لە عەرەفاتەو بەرەو
 موزدەلىفە دىنە خوار، بەختىراىى تاۋ دەدرىن و بەختىراىى دەپۆنىرن و، بەو
 جۆرە هەناسە دەدەن، گۈايە عەبدوللای كورى عەبباس گوتوۋىەتى: ئەو مەن لە
 راي خۆم ھائە خوارو ھائە سەر راي تۆ.

بەلام مەن پىم وايە ئەو گىردراۋەيە راست نىە، چونكە شىۋازى دەرپرەنەكەى
 پالدرۋەتە لاي عەلى، گونجاۋ نىە و پىم وايە عەلى (خوالى رازى بى) ئاۋا
 سەرزەنشتى عەبدوللای كورى عەبباس ناكات: شىك كە نايزانى بۆچى دەلىتى؟
 ھەرۋەھا ئەو سىفەتەنەش زياتر لەگەل ئەسپاندا گونجاۋن، چونكە حوشتر سىمى
 نىە، سەمەكانى رەق بن و ئاوروچكە پەيدا بكن! بەلكو ۋەك پىشتەر باسماۋ كىردو،
 حوشتر پىتەكانى شىۋە تىسفىنجىين و كاتىك دايندەن، پان دەبنەو بە زەۋىيەو،
 بۆيە ھەرگىز ئاوروچكە لە بن پىتى حوشتران بەرز نابىتەو، دىسان حوشترىش
 كەمتر بەكارھىنزەو بۆ ھىرش بىردنە سەر دوژمن و ئەسپ بەكاردەھىنزەو بۆ

ئەو مەبەستە، سەر بارەش ئەم سوۋرەتە ۋەك باسماقنى سوۋرەتتىكى مەككە يە
 ۋ ئەۋكاتە جەنگى بەدر نەھاتتە پېش ۋ، مەرجىش نى مەبەست پېتى جەنگى
 بەدر يان جەنگىكى دىيارىيىكراۋ بى، بەلكو مەبەست پېتى ئەو ئەسپانە يە كە
 سوارچاكان سواريان دەبن ۋ، ھىرشىيان پى دەبەنە سەر دوزمىن، ئىدى جەنگى
 بەدر بى، يان ھەر جەنگىكى دىكە بى، بۆيە ئەو گېردايە ۋەم لە پروى
 سەنەدەۋە پى راست نىە، لە پروى ئىۋەرۋكېشەۋە، ھەلە يە، چونكە ۋەسفە كان
 لەگەل ئەسپاندا دەگونجىن نەك لەگەل حوشتراندا.

(طبري) لە پروى كىرەنەۋە ۋاتاكردنى: ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا﴾ ۴ دا، ئەو قسە يە
 دەكات ۋ مانايەكە گشتىر لە ئەسپان دىنى ۋ دەلى: ﴿فَالْمُورِبَاتِ قَدْحًا﴾ ۴ قَالِغَيْلُ
 تُورِي بِحَوَافِرِهَا، وَالنَّاسُ يُورُونَهَا بِالزُّنْدِ، وَالنَّاسُ يُورِي بِالْمَنْطِقِ، وَالرَّجَالُ يُورُونَ
 بِالْمَكْرِ، وَكَذَلِكَ الْغَيْلُ تَهْجُجُ الْحَرْبَ بَيْنَ أَهْلِهَا: إِذَا التَّقَتْ فِي الْحَرْبِ؛ وَلَمْ يَضَعْ اللَّهُ
 دَلَالَةً عَلَى أَنَّ الْمُرَادَ مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ دُونَ بَعْضٍ، فَكُلُّ مَا أَوْرَتْ النَّارُ قَدْحًا، قَدْ أَخْلَتْ
 فِيهَا أَقْسَمَ بِهِ، لِعُمُومِ ذَلِكَ بِالظَّاهِرِ. ^(۱)

ۋاتە: ئاوروچكە بىلەنكەران، ئاگر ھەلگىرسىنەران، ئەسپەكان بە سەمەكانيان
 ئاوروچكە بىلەنكەن، خەلگىش بەبەرد ۋ ئەستى ئاگر دەكەنەۋە، زمانىش
 (ھەندىك لە زانايان ۋايانگوتەۋە) بەھۆى قسەكردنەۋە جارى ۋايە شەر
 ھەلدەگىرسىتى، پىاۋانىش جارى ۋا ھەيە بەھۆى فرت ۋ قىل ۋ نەخشە دانانەۋە
 شەر ھەلدەگىرسىتىن، ھەرۋەھا ئەسپەكانىش جارى ۋايە كە بەھۆى خۆكوتانە
 ئىۋ دوزمىنەۋە، ئەۋانىش شەر ھەلدەگىرسىتىن، لە كاتىكدا كە جەنگ دروست
 دەبى، خواش نىشانەيەكى دانەناۋە كە مەبەست لە: ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا﴾ ۴
 يەكەل ھەۋانە بى جيا ھەۋانى دىكە، بۆيە ھەموو ئەۋانە ئاگر ھەلدەگىرسىتىن،
 دەكەۋنە ئىۋ بازنەي ئەۋەۋە كە خوا سوۋىندى پى خواردۋە، چونكە خوا بە
 گشتى فرمۇۋەتتى.

تەبەرىي ۋا دەلى.

بەلّام من دەلّيم: لە راستىيدا ئەو سيفەتە ئەگەر ھەموو ئايەتەکان تەماشىا بکەين: ﴿۱﴾ وَالْعَلَدِيَّتِ صَبَحًا ﴿۲﴾ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ﴿۳﴾ فَأَلْمُعَرِيَّتِ صَبَحًا ﴿۴﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿۵﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿۶﴾ ھەموويان تەنيا بەسەر ئەسپاندا دەچەسپن، ئەگەرنا دەگونجى کەسيك بە زمان شەرىك دروست بکات، بەلّام دوايى تۆز و خوّل بە زمان دروست نابى، ھەروەھا دەگونجى کەسيك نەخشە بۆ شەر دابنى، بەلّام تۆز و خوّل پى دروست نابى و، سيفەتەکانى دیکەش ھەروا.

ھەلبەتە ئەم عەدەتەي تەبەرىي باشە، زۆرجار چەمک و واتاي ئايەتەکان فراوان دەکات، چونکە زۆرىک لە زانايان تايەتيان کردو، بەشتىكى ديارىکراوھە، بەلّام ئەويش واتاو چەمکەکیان فراوان دەکات و، ئەويش لەوھدا وک بنەماو بنچينە پىکاويەتى، بەلّام مەرج نيە ئەو بنچينەيە لە ھەموو کاتىکدا راست دەبچى، لىرەدا ئەگەر تەماشاي ئايەتەکان بکەين، دەزانين مەبەست پىيان ئەسپانىکن کە سوارچاکان بەکاريان دىنن بۆ ھىرشکردنە سەر دوژمن.

يەکىک بۆي ھەيە بلّى: باشە خوا ﷻ چۆن لە قوناغى مەککەدا باسى ئەو ئەسپانەي کردو، ئايا حىکمەتەکەي چيە؟ بۆيە ھەندىکيان گوتويانە: ئەم سوورەتە مەدينەييە و بۆيە خوا ﷻ باسى ئەوھي کردو، چونکە لە مەدينەدا سوارچاکان ھەبوون و مسولمانان سواري ئەسپ بوون و، ھىرشيان کردۆتە سەر دوژمن؟ وەلّامى ئەم پرسيارەش بەوھ دەدەمەوھ کە خوا ﷻ ئەوھي لە مەککە فەرموويەتى، ئەوھش کە لە مەدينە فەرموويەتى، بۆ ھەموو مەرفەھەکانى فەرمووە، خوا ﷻ ئەوھي لە مەککە فەرمووە، ئەو کاتەش لەویدا سوارچاک ھەر ھەبوون، بەلّى مسولمانان سواري ئەسپ نەبوون، ھىرش بکەنە سەر دوژمن، بەلّام ھۆز و تيرەکانى عەرەب و، خەلکى دیکە و کۆمەلگايەکان بەگشتى، ئەو حالەتى بەسواري ئەسپ ھىرشکردنە سەر دوژمنيان تيدا ھەبووە، خواي

پەرۋەردگار يېشى باسى حالەتتىكى گىشتى دەكات و، مەرچىش نىھ تايبەت بى به نەتەۋى عەپرەبەۋە، ياخود به واقىعى ئەۋ كاتەى مەسۇلمانانەۋە.

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوۋرەتە موبارەكەدا بەباشم زانى عىبارەتتىك لە شېخ (محمد عبده) ۋە بىنم لە (الأعمال الكاملة) دا، ^(۱) گوتۋويەتى:

خو ﷺ لېرەدا سوۋندى خواردۋە بە ئەسپان و، بەۋ سىفەتانەى ھەيانن، خوا باسىكرۋوون، ھەرۋەھا بەۋ كۋدەۋانەى ئەۋ ئەسپانە ئەنجاميان دەدەن خوا رىزى كۋوون، بۇچى؟ تاكو ستايشى ئەۋ ئەسپانە بىكات و، قەدرىان بەرز بىكاتەۋە لە دلى پرواداراندا، پروادارانىك كە خاۋەنى ھىمەتى بەرزىن، تاكو گرنگى بىدەن بەپاگرنتى ئەسپان و مەشق پېكردىيان لەسەر ھېرشېردن و لەسەر كىشانەۋە، بۇ ئەۋەى دلى ۋە ھەروونيان ھان بدات كە گرنگى بىدەن بە سوارچاكىي و، مەشق و پراھىنان لەسەر سواربۋونى ئەسپ و ھېرشېردن، تاكو ھەر كامىك لەۋ پروادارانە تامادەبى ھەمىشەۋ بەردەۋام بەشېك بى لە ھىزى ئۆممەتەكەى، ئۆممەتى ئىسلام، ھەر كات ناچاربۋو بۇ بەرپەرچ دانەۋى دوژمىتىك و، دېكى دوژمن بىكىنى و بىبەزىنى.

بەپراستى تېبىئىيەكەيم پى جوانە، كە خوا ﷺ ھەر لە قۇناغى مەككەۋە، ئاۋا ستايشى ئەۋ ۋلاخە بەرزانەى كۋدە، كە سوارچاكان سواريان دەبن و، غارىيان پىدەدەن و، بەھۋى سەمەكانىانەۋە كە بەزەۋىيان دا دەكۋتن، ئاورۋچكەيان لە بن پى بەرز دەبىتەۋە، پاشان تۋز و خۆل ھەلدەگىرسىتن و، بەرە بەيانىان ھېرش دەبن، دۋايى خۇيان بە نىۋ كۆمەل و ئاپۇراى دوژمن و ناحەزدا دەكەن، بۇيە خوا ﷺ سوۋندى بەۋ ئەسپانە خواردۋە، تاكو ھەر لەۋ سەھەتايەۋە مەشق و پراھىنانىان پى بىكات و، رۋوحى سوارچاكىي ھېرشكردن و جوامپىرى و نازايەتىي و بوپىرى لە مەسۇلماناندا پەيدا بىكات.

لېرەشدا كۆتايى بە تەفسىرى ئەم سوۋرەتە موبارەكە دىنن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہفسیری سوورہ تی

القَارِعَةُ

دەستىيەك

بەرپۆزىزان!

ئەمپۇز كە (۲۱) ى (ذی الحجۋە) ى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۱) ى زاینىي لە شارى ھەولېر، خوا پىشتىوان بى دەست دەكەين، بە تەفسىركردنى سوۋرەتى (الْقَارِعَةُ)، سەرەتاش وەك عادەتى خۇمان پىناسەو نىۋەرۋكىي ئەم سوۋرەتى موبارەكە لە ھەوت بېگەدا دەخەينەرۋو:

پىناسەى سوۋرەتى (القارعة) و بابەتەكانى

يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:

ئەم سوۋرەتە تەنيا بە ناۋى (سُورَةُ الْقَارِعَةِ) ناسراۋە، ھىچ ناۋى دىكەى جيا لەم ناۋەى بۆ بەكار نەھىتراۋن.

دوۋەم: شۋىنى دابەزىنى:

ئەم سوۋرەتە بە يەك دەنگى زانايان، سوۋرەتتىكى مەككەيە، لەو بارەۋەش ئەم دەقە دىنن:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْقَارِعَةِ بِمَكَّةَ} (أوردہ السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۰۵، ونسبه لابن مردويه، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۵۲)، واتە: عەبدوللاى كورى عەباس (خوا لە خۆى و بابى رازى بى) گوتوۋىەتى: ئەم سوۋرەتى (الْقَارِعَةُ)، لە مەككە دابەزىۋە.

سټیهم: ریزبه نندی له موصحف و دابه زین دا:

ټهم سووړه ته له (مصحف) دا ژماره که ی سه دو یه ک (١٠١) و، له دابه زینیشدا ژماه سی (٣٠) یه، پټش (سورة القيامة) و دواى (سورة قريش) دابه زیوه.

چواره م: ژماره ی ټایه ته کانی:

زانایان له باره ی ژماره ی ټایه ته کانی ټهم سووړه ته وه، راجیایان هه بووه و: سى ژماره یان بو داناون:

أ- (أهل الشام والبصرة): گوتوو یانه: ژماره ی ټایه ته کانی هه شته (٨).

ب- (أهل المدينة ومكة): گوتوو یانه: ژماره ی ټایه ته کانی ده یه.

ج- (أهل الكوفة): گوتوو یانه: ژماره ی ټایه ته کانی یازده یه زیاتریش ژماره (١١) یان ته به نیی کراوه به تاییه ت له و موصحفانه دا که له ولآتی ده ورو به ری ټیمه دا چاپکراون^(١).

پینجه م: نیوه وړوکی:

نیوه وړوکی ټهم سووړه ته زور به کورتی ټاوايه: به سه رنجر اکیشان ه وه باسی ناخیر زه مانه، خه لك شپرز و شیواو وه ک په پووله ی پرژو بلاوده بن، حال ی چیا یان وه ک خوری شکراوه و په وړه کراو لیک هه لده و شین، دوا یی باسی سه رنجه می بروداران ی ته رازوو گران، کراوه که ژیا ټیک ی به وړه زامه نندیان هه یه له به هه شتداو سه رنجه می بیروایانی ته رازوو یان سووک خراوه ته که جیگایان (هکاو یه^٢) واته: دوزخه و، خوا به ناگریکی گهر م پیناسه ی ده کات، ناگر هه ر گهر مه به لام که خوا ده فهرمو ی: ﴿نَارًا حَامِيَةً﴾^(١١) واته: ټهو ناگره گهر مییه که ی گهر مییه کی تاییه ته و وه گهر میی ناگری دنیا نیه.

(١) که واته: ټه گهر موصحف ټکمان یینی بو و ټنه جه زائیر یان مه غریب، له ولآتیک ی دیکه ی نه فریقیا یان شو ټینکی دیکه چاپکراوه و ژماره ی ټایه ته کانی ټهم سووړه ته ی به هه شت، یان به ده دانابوو، سه رتان سووړ نه مټنی.

شەشەم: تايپەتمەندىيەكانى:

سى تايپەتمەندى لى دەخەينە پروو:

يەكەم: ھاتنى ھەرسىك پستەي كە بەدواي يەكدا ھاتوون: (الْقَارِعَةُ، مَا الْقَارِعَةُ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ).

دوومە: ھاتنى تەعبىرى: (يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ، وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ)، ئەم دوو تەعبىرە تەنھا لەم سوورەتەدا ھاتوون.

سىيەم: چەند وشەيەكى تايپەت:

۱- (عِشْرَ رَاضِيَةٍ)، ژيانىكى پەرەزامەندىي، يان ژيانىك خاوەنەكەي پازى دەكات بەخۆي.

۲- (فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ)، (الأم): واتە: دايك، (هاوية): واتە: چالېكى قوول، دوايى وشەي دايك، بەو شوئەش كە مرووفي بو لادەگەرئەو، واتە: شوئىن و مەئواي، ھاتو.

۳- (نَارٌ حَامِيَةٌ)، ناگرېكى گەرم، ھەموو ناگرېك ھەر گەرمە، بەلام ئەو ناگرەي دۆزەخ كە خوا بە گەرم پېناسەي كردو، ديارە گەرميەكەي نااسايە، وەك گەرميى دنيا نيە.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى:

ئيمە تىكرای يازدە ئايەتە موبارەكەكەي ئەم سوورەتە، ھەموويان دەكەينە يەك

دەرس.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پيناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له يازده نايه‌تي نهم سووره ته پيكدی و، دوو تهوهران ده‌گريته‌خو:

تهوه‌ری يه‌که‌م: له پينج نايه‌تي سه‌ره‌تادا باسی ناخير زهمان، كراوه، كه خوا پيشن ده‌فهرموئ: ﴿الْقَارِعَةُ﴾ (قَارِعَة) له (قَرَعَ) دهو هاتوه، واته: كوتان، ياخود شتيك به شتيكي ره‌قي دابده‌ي و ده‌نگ بداته‌وهو ده‌نگيكي داچله‌كينه‌ر، بويه‌ش من به كوته‌رو داچله‌كينه‌ر مانام كرده، دوايي ده‌فهرموئ: ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾، كوته‌رو داچله‌كينه‌ر چيه؟ نجا ده‌فهرموئ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾، چي به تو‌ي زاناندوهو كوته‌رو داچله‌كينه‌ر چيه؟ واته: مه‌گه‌ر خوا پيت به‌فهرموئ، نه‌گه‌ر نايزاني، نجا به‌مجوره پيناسه‌ي ده‌كات: ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾، روژيكه خه‌لك تتي‌دا پرژو بلاو ده‌بن، وه‌ك چون پهبوله به ده‌وري چرا پووناكيه‌ك دا پرژو بلاو ده‌بن، ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾، چيا سه‌خته‌كانيش وه‌ك خوريي شكزاه، خوريي كه ده‌شكزته‌وهو مووه‌كاني ليك چياده‌كړينه‌وه، نه‌و چيايه سه‌ختانه‌ش به‌و شيوه‌يان ليدي.

تهوه‌ری دووهم: له شه‌ش نايه‌تي دوايي دا، باسی سه‌ره‌نجامي پرواداراني ته‌رازوو گران و بيپرواياني ته‌رازوو سووك، كراوه: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ﴿١﴾ ﴿هُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نجا هه‌ر كه‌سي ته‌رازوو‌ه‌كاني قورس بوون، ياخود كي‌شراوه‌كاني قورس بوون، دكه‌وتن، نه‌وه له ژيانكي پازي دايه، واته: له ژيانك دايه جي‌گاي په‌زامه‌نديه، ياخود له ژيانك دايه كه نه‌و ژيانه خاوه‌نه‌كه‌ي خو‌ي رازي ده‌كات، كه مه‌به‌ست پي ژياني به‌هه‌شته.

﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ ﴿٢﴾ ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾، به‌لام كه‌سيك ته‌رازوو‌ه‌كاني سووك بن، (مَوَازِين) ده‌گونجی كوی (مِيزَان) ، يان (مَوَزُون) ب، نه‌گه‌ر كوی (مِيزَان)

بى، واتە: تەرازوۋەكانى، ئەگەر كۆي (مۇزۇن) بى، واتە: كىشراۋەكانى، كىرەۋەكانى كە دەكىشرىن و ھەلدەسەنگىندىن، سووك بى: ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾، ئەو شوئەنى بۇ لاي دەگەپتەۋە بىرىتە لە (ھاۋىيە): واتە: چالئىكى قوول كە ھەر كەسپك تىيى بىكەۋى، دەر بازى نابى و دەفەۋت، (ھاۋىيە): لە ئەۋىلدە بە كەلئىن و، دابراۋىيى نىۋان دوو چىايان دەگۈترى، كە مەۋف لىي بىكەۋىتە خوار، يان ئاۋەل لىي بىكەۋىتە خوار و، بىفەۋت، وشەي (الأم) بە ماناي دايك دى، دوايى بە ماناي تەپلە سەرىش ھاتوۋە و، بە ماناي شوئىنى بۇلا كەپنەۋەش ھاتوۋە.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ﴾، چى بە تۆي زاناندوۋە (ئەو) چىيە؟ ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾، ئاگرئىكى يەكجار گەرم و داغە.

كەۋاتە: پىنچ ئايەتى يەكەم باسى ئاخىر زەمانن و، شەش ئايەتى دوۋەمىش باسى قىامەتن، سوۋپەتەكە كەۋاتە: ھەموو باسى پۇژى دوايىيە، بە ھەردووك قۇناغى ئاخىر زەمان (ساعة) و (قيامة) ۋە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْقَارِعَةُ ۝١ مَا الْقَارِعَةُ ۝٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٣ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝٥ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝٧ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝٨ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝١٠ نَارُ حَامِيَةٍ ۝١١﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده . کوته‌رو داچله‌کینه‌ر ﴿١﴾ کوته‌رو داچله‌کینه‌ر چیه؟ ﴿٢﴾ چی پیتی زاناندووی کوته‌رو داچله‌کینه‌ر چیه؟ ﴿٣﴾ رۆژیکه (تیتیدا) خه‌لک وه‌ک په‌پووله‌ پرژو بلاوه‌کان ده‌بن ﴿٤﴾ چیا‌یه‌کانیش وه‌ک خوریی په‌نگاو په‌نگی شکراره‌ ده‌بن ﴿٥﴾ ئنجا هه‌ر که‌س ته‌رازووه‌کانی گران و داکه‌وتووین ﴿٦﴾ ته‌وه له (به‌هه‌شتدا) له ژبانیک‌ی پر په‌زامه‌ندیی دا‌به ﴿٧﴾ به‌لام که‌سێک ته‌رازووه‌کانی سووک و سه‌رکردووین ته‌وه ﴿٨﴾ جی و ماوای هاو‌یه‌یه ﴿٩﴾ چی پیتیزاناندووی هاو‌یه‌ چیه! ﴿١٠﴾ ناگرتیکی (یه‌کجار) گه‌رم (و سوتینه‌ر)ه ﴿١١﴾}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(الْقَارِعَةُ): (الْقَرْعُ: ضَرْبُ شَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ، قَرَعَ الشَّيْءُ يَقْرَعُهُ قَرْعًا، ضَرْبُهُ، قَرَعَ الْمُسِيءُ بِالْعَصَى وَالْمِقْرَعَةِ)، (قَارِعَةٌ): به‌ مانای کوته‌ر، داچله‌کینه‌ر، له (قَرْع)ه‌وه‌ هاتوه، (قَرْعٌ)، بریتیه له‌وه‌ی شتێک له شتێک بده‌ی، شتێکی ره‌ق له شتێکی دیکه‌ بده‌ی، ده‌گوتری: (قَرَعَ الشَّيْءُ يَقْرَعُهُ قَرْعًا)، شته‌که‌ی کوتا ده‌یکوتی به‌ کوتان، (ضَرْبُهُ) یانی: لێیدا به‌ شتێکی ره‌ق، دوایی خوا‌زاراوه‌ته‌وه‌ بۆ لێدانی بابای خه‌تا‌کار، (قَرَعَ الْمُسِيءُ بِالْعَصَى وَالْمِقْرَعَةِ)، له بابای خرا‌به‌کاری دا به‌ گو‌چان و به‌ قه‌مچیه‌ک، یاخود به‌ چه‌کوشێک که‌ پیتی لێده‌دری.

(كَالْفَرَّاشِ): (جمع و فراشه) (فَرَّاشٌ)، ناوی کۆیه، واته: کۆی په‌پووله‌کان، په‌پوله‌ش ده‌زانین ته‌وه‌ی به‌ ده‌وری چراو رووناکییدا ده‌سووریتته‌وه، له نێو گۆل و باخ و باخچه‌کاندا هه‌ن، زینده‌وه‌ریکی زۆر پاک و بێ زه‌ره.

(**الْمَبْثُوثُ**): (أَصْلُ الْبَثِّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ كَبَثَّ الرِّيحُ الرُّبَابَ)، وشهى (مَبْثُوثٌ): لهسهه كيشى (مَفْعُولٌ ه، بَثٌّ): به ماناى لَيْك جياكردنهوهو بَلَاوكدردنهوهى شتيك وهك چوَن با گول و خوَل بَلَاودهكاتهوهو دهپيرژيَنى.

(**كَالْعَيْنِ**): (الْعَيْنُ: الصُّوفُ الْمَصْبُوعُ)، (عَيْنٌ): يانى: خورىي پهنكاو پهنكا، ههنديكيان دهليَن: خورى سوور، بهلام زياتر واييدهچي مهبهست خورىي پهنكاو پهنكا بِن، پهنكاكان به تيكهلي، چيايهكانيش پهنش و سوور و سپي و زهردو ههموو پهنكاكانيان تيدان.

(**الْمَفْشُوشُ**): (النَّفْشُ: نَشْرُ الصُّوفِ)، خورىي تهگهر پهره بكري و بشكرتيتهوه، پيى دهگوتري: (نَفْشٌ)، (وَنَفْشُ الْعَنَمِ: انْتِشَارُهَا)، مهره بزنيش تهگهر به شهوي بهرههلدابن و، بَلَاويتهوه، پيى دهگوتري: (نَفْشٌ)، وهك خوا دهفهرموي: **﴿إِنْ نَفَسْتَ فِيهِ غَسَمَ الْقَوْمُ﴾** (۷۸) الانبياء، واته: كاتيكَ مهره بزني خهلكتيك بهربووه تيو كشتوكالي خهلكتيكي ديكه.

(**مَوَازِينُهُ**): (الْوَزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ)، (وَزَنَ): به كوردى كيشان، بريتيه له زانينى تهندازهى شتيك، (وَمَوَازِينُ جَمْعُ مِيزَانٍ أَوْ جَمْعُ مَوْزُونٍ)، (مَوَازِينُ) كوي (مِيزَانُ)، تهرارزووهكان، ياخود كوي (مَوْزُونُ) ه، واته: كيشراوهكان، ههر كهسيك تهرارزووهكاني، يان كيشراوهكاني سووك بن.

(**عَيْشِكُمْ**): (عَيْشٌ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَالْعَيْشَةُ لِلنَّوْعِ مِثْلُ: الْجِلْسَةِ)، (عَيْشَةٌ)، ژيانى خهلكى بهههشت، **﴿عَيْشِكُمْ رَاضِيَةً﴾**، واته: ژيانتيكى پهرهزامهندي، تهمه وهك (لَابِن، تَامِر)، وايه، (لَابِن)، واته: خاوهن شيردهر، (تَامِر) خورما، (عَيْشَةُ) ش واته: خاوهن پهرهزامهندي، كهسيك تهگهر تهو ژيان و گوزهرانهى ههبي، لتي پازى بي، (عَيْشَةٌ)، بو جورده، وهك (جِلْسَةٌ)، واته: جورتيك له دانيشتن، دهگوتري (جِلْسٌ مُتَرَبِّعًا) به چوار مهشقيى دانيشت.

(**فَأُثْمُهُ**): (الْأُثْمُ بِإِزَاءِ الْأَبِّ وَهِيَ الْوَالِدَةُ الْقَرِيبَةُ الَّتِي وَلَدَتْهُ وَالْبَعِيدَةُ الَّتِي وَلَدَتْ مَنْ وَلَدَتْهُ، وَالْأُثْمُ: مَا كَانَ أَصْلًا لَوْجُودِ شَيْءٍ أَوْ تَرْبِيَةٍ، أَوْ إِصْلَاحِهِ، أَوْ مَبْدَئِهِ)، وشهى (أُم) له

بەرانبەرى (أَب) دایە، (أُم)، واتە: دایک، (أَب)، واتە: باب، كە بریتىە لەو دایكە نیزیكەى كە ئەو منداڵەى ئەو كەسەى لىیى بوو و.

ئەو دایكە دوورەى دایكە نیزیكەى لى بوو، واتە: ئەنك، (الْأُم)، بۆ بنچىنەو بنەپەتى شتىكىش بەكاردى (پەنگە ئەو مانا ئەصلىەكەى بن، لەووەو بۆ دایكىش بەكارهاتو، لەبەر ئەوێ دایك دەبیتە بنەپەت و ئەصل بۆ پۆلەكانى) ھەرۋەھا (الْأُم): بریتىە لەوێ بنەپەت بى بۆ پەیدابوونى شتىك يان پەرۋەردەبوونى، يان چاكبوونى، ياخود سەرەتاو دەستىكى.

(هَآوِيَةٌ): (الْهُوِي: دَهَابٌ فِي انْجِدَارٍ وَسُقُوطٌ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سَفَلٍ)، (هُوِي: لِيْزْبُوونەو و شۆرپوونەو، پۆشتنە بەرەو خوار و كەوتنە خوارە لە سەرىو بۆ خوارى، لەسەرا داكەوتن بۆ خوارى.

(حَامِيَةٌ): ئاگرىكى گەرم، (الْحَمِي: الْخَرَارَةُ الْمُتَوَلِّدَةُ مِنَ الْجَوَاهِرِ الْمُحْمِيَةِ كَالنَّارِ وَالشَّمْسِ، وَمِنْ الْقُوَّةِ الْخَارَةِ فِي الْبَدَنِ)، (حَمِي: بەو گەرمىيە دەگوترى كە لە كانزا گەرمەكانى ەك ئاگرو خۆر پەيدادەبى، ھەرۋەھا لەو ھىزە گەرمەى لە جەستەدا ھەيە.

مانای گشتیی نایه تهکان

سه رەتا خوا ﷻ دە فەرموێ: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمَ﴾، بە ناوی خوای بە بهزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوايه، ئەو هەش مەبەستی ئەو هیه:

۱- ئەم کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.

۲- ئەم کاره به پیتی شهرعی خوا ده کهم.

۳- ئەم کاره به تواناو یارمهتیی خوای بهرز و مهزن ده کهم.

۴- ئەم کاره بۆ هێنانه دی په زامه ندیی خوا ئەنجام ده ده م.

﴿الْقَارِعَةُ﴾، واتە: کوته ر، داچله کینه ر، له (قَرَع) هوه هاتوه، (قَرَع) یش واتە: پێدادانی شتیک به شتیک، بهلام به مه رجیک په ق ب و دهنگی لی ب، دهگوتری: (قَرَعُ الْبَابِ)، له ده رگا کهیدا، وهختی خوێ جهرهس نه بووه و، به ئاسن له ده رگیان داوه، ئیستاش هه ندیک ده رگا هه روان، گرن گ ئەو هیه (قَرَع)، به دهنگیک دهگوتری که له ئەنجامی بهرکهوتنی شتیک په ق به شتیک دی که ی په ق دا پهیداده ب، دهنگیک که مرو ف داچله کینی و پاچله کینی.

﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ (ما) بۆ پرسیارکردنه، (ما الإستفهامیه)یه، کورت و داچله کینه ر (قارعة) چیه؟

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾، چی به تۆی زاناندوه کوته رو داچله کینه ر چیه؟ ئەمه وهك سوورەتی (الحاقة)یه که خوا فەرمووی: ﴿الْحَاقَّةُ﴾ ① ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ ② ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾، (الْحَاقَّةُ) واتە: چهسپاو، یان هه ق چهسپنه ر، (مَا الْحَاقَّةُ)، (الْحَاقَّةُ) چیه؟ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ (چی به تۆی زاناندوه (الْحَاقَّةُ) چیه؟ لهوێ به (الْحَاقَّةُ) هاتوه، ههروهها به (الصَّاعَةُ) و (الطَّائِفَةُ الْكُبْرَى) و (الرَّجْفَةُ) و... هتد، لیرهش به (الْقَارِعَةُ) هاتوه، که

ئەمانە ھەموویان ناوی پۆژی دوایین، (الْحَاقَّةُ) وا پێدەچێ ناوی پۆژی قیامەت بێ، چونکە لە پۆژی قیامەتدا ھەق دەچەسێ، ئەگەر مەبەست پێی چەسپانی ھەق بێ، ئەگەر مەبەستیش پێی ھاتنە دی ئەو ڕووداوە بێ، قۆناغی یەكەمیش کە تاخیر زەمان دەیگرێتەو، لێرەشدا ﴿الْفَارِعَةُ﴾ زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی تاخیر زەمان بێ چونکە لە تاخیر زەماندا ئەو دەنگە داچڵەکنەرە دێت، کە گەردوون ھەمووی بەسەر یەکا تێکدەچێ و، ئەو گۆرڤنکارییە بێرەزا و گەورانە دەبن کە خۆی بالادەست لە سوورەتەکانی دیکەدا باسی کردوون.

ھەلبەتە ڕوونکەرەوانی قورئان زۆربەیان وایان لێکداوەتەو، کە ئەمە ھەمووی مەبەست پێی قیامەتە، بەلام من وای تێدەگەم کە پێنج ئایەتیب سەرەتان مەبەست پێیان قۆناغی یەكەمی پۆژی دوااییە کە بریتیە لە تاخیر زەمان، تێکچوونی دنیاو گەردوون و، شەش ئایەتی دواایی باسی قیامەت دەکەن، ئاشکرایە شەش ئایەتی (۶- ۱۱) باسی سەرەنجام و سزاو پاداشت درانەو دەکەن، کە پەییوەندییان بە قیامەتەو ھەیە، بەلام پێنج ئایەتی سەرەتا وا پێدەچێ زیاتر مەبەست پێیان تاخیر زەمان بێت، ئەو کاتە ئایەتی دواایی تێدا کوژایە دی و، لاپەرەیی ئەم گەردوونە بەو شیوەیی ئیستای تێدا دەپێچرێتەو، لە قۆناغی دیکەدا بە شیوەیەکی دیکە ساز دەکریتەو، وەك خۆی کاربەجێ لە سوورەتی (إبراهيم)دا فرمویەتی: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۸)، واتە: ئەو پۆژەیی زەوی جیا لەم زەوییە دەبێ، ئاسمانەکانیش جیا لەم ئاسمانانە دەبن و، ھەموویان بۆ خۆی تاکێ ملیپێکەچکەر دێنە گۆرێ و ئاشکرا دەبن.

جا خوا ﷻ پێناسەی ﴿الْفَارِعَةُ﴾ مان بۆ دەکات، دواي ئەوێ کە زۆر بە مەزنی باسی دەکات، ﴿الْفَارِعَةُ﴾، کوتر، داچڵەکنەر چییە؟ چی بە تۆی زاناندووە کوتر و داچڵەکنەر چییە؟ واتە: شتیکە کە وەسف دەوری نادات، هیچ کەسێک ناتوانێ پێی ببات، جگە لە خوا ﷻ.

ئىنجا ھەندىك شت كە لەو رۆژدەدا رۈودەدەن بەو ھە پىئاسەى داچلەكىنەر ﴿الْقَارِعَةُ﴾، دەكات، ئەك بە خودى خۆى، چونكە خودى خۆى لە سەوورى ئەو ھە مەروۇ تىبى بگات چۆنە؟ تىمە لىرە لەم ژيانى سەر زەوى دا مەھكومى ئەو ياسايانەين كە خوا بۇ ژيانى دىئا ھەلىخستوون، ياساكانى دىكەى كە لە قۇناغى بەرزەخدا جى بەجى دەبن، يان لە قۇناغى رۆژى دوايىدا جى بەجى دەبن، لىيان تىئاگەين ۋەك پىئويست، بە گشتى سەرەدەرېكيان لى رەدەكەين لەبەر رۆشايى ۋەھىي خۋاى پەرۋەردگاردا، بەلام ئەو ھەكە بە وردى لىيان تىبىگەين، ئەو شىتىكى مەھالە، چونكە ئەو ھال و باروۋوخانى دىنە پىش چ لە قۇناغى بەرزەخ و، چ لە قۇناغى رۆژى دوايىدا، سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) لە ھى تىرە جىاوازن، بۇ وىنە: لىرە كات دەرۋات، بەلام لەوئى كات نارۋات، ھەرۋەھا خوا دەرۋەرمۇئ: نە زەوى ۋەك خۆى دەمىنئى، نە ئاسمانەكان ۋەك خۆى دەمىنئى، بە جورېكى دىكە خوا ئەم بۈونە ھەلدەخاتەو ۋ، گەردوۋىتىكى دىكە، ۋ عالەمىكى دىكە ساز دەكات، لەوئى دوو عالەمى جىاوازن: عالەمىك كە بەھەشتەو بېرۋادارانى چاكەكار تىيدان و، عالەمىكى دىكە كە دۆزەخەو بىپرواينى خراپەكار تىيدان، ھەرۋەھا بېرۋادارانى خراپەكار لەوئىدا سزا دەرئىن، تاكو پاك دەبنەو ۋە سزاي خۇيان ۋەردەگرن و دوايى دەرۋازيان دەبن.

خوا دەرۋەرمۇئ: ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾، كۈتەرۋ داچلەكىنەر سەرەتاي رۆژىكە كە خەلك تىيدا ۋەك پەپولەى پېرۇ بىلاو دەبن، ئەمە قۇناغى ئاخىر زەمانە و خەلك لە چۆن پەپولە بە دەوى چراو رۈوناكىدا دەرپېژىن و تىكەو ۋە داۋىن، دىن و دەچن، بە بى ئەو ۋە دىاربى بۇ كۈى دەچن؟ ھەرۋەھا سەراسىمەو سەرگەردانن، لەو رۆژەشدا كە گەردوۋون تىكدەچى، زەوى ئەو لەرزىنەو ۋە كە بۇى دىارىكراو ۋە لەرزىتەو ۋە دەھەژئى و، چىكان، زەوى، پىك دادەرئىن، ئەو ۋەندە مەروۋەى ئەو كاتى لەسەر زەوى دەبن ۋەك پەپولەى پېرۇ بىلاۋيان لىدى.

﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾، چىايەكانىش ۋەك خورى پەرەكراۋيان لىدى، خورى رەنگاۋ رەنگ كە پەرە دەرئى و، دەرۋەتەو ۋە، خورى پىش ھەموۋى پىكەو ۋە نوساۋە و چەسپاۋە و ئەگەر بىانەوئى شىتىكى لى دروست بىكەن دەبن

شېبىكەنەۋە، كە بە كوردى شىكرانەۋە و، پى دەلېن، شىكرانەۋەشى ھەر پى دەگوتى، دەبى لە پەپەى بىكەن، بە غەرەبى پى دەگوتى: (ندف) شى و ئەو ئامىرەى، ئەو ئامرازەى خورى پى شىدەكەنەۋە، (منداف)ە، خورىيەكە پىشى دەبى شىبىكرىتەۋەو ئىجا دواىى ئەو خورىيە بھۆنرىتەۋەو ئەۋەى كە دەۋىستى لىى دروست بىرى، ئىجا چىاكەن ۋەك خورىى شىكرەۋەو شىكرەۋەيان لىدى، خورىيەكى رەنگاۋ رەنگى شىكرەۋەو شىكرەۋە. ئەم پىنج ئايەتە قۇناغى يەكەمى رۆزى دواىى كە ئاخىر زەمانە باس دەكەن.

ئىجا دىتە سەر باسى قۇناغى قىامەت و زىندوۋىكرانەۋەو سزاۋ پاداشت:

﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴾، زۆر جاران گوۋتومانە: (أَمَّا) وشەيەكە بۇ تەفصىل پىدان و ۋوونكرنەۋەى شىتېك، كە پىشتر بە كورتى باسكراۋە، يان ئامازەى پىدراۋەو دواتر ۋووندىكرىتەۋە، پىتى (ف)ى سەر (أَفَا)ش بۇ (تفرىع)ە، يانى: ئەم رستەيە ھەلدە چىرى لەسەر رستەكانى پىشى ھاتن، واتە: ئىجا ھەر كەس تەرازوۋەكانى قورس بن، ياخود كىشراۋەكانى قورس بن، (مَوَازِين) دەگونجى كۆى (مِيزَان) بى، واتە: تەرازوۋ، ياخود كۆى (مَوَازُون) بى، واتە: كىشراۋ، ھەر كەسك تەرازوۋەكانى قورس بن، ياخود كىشراۋەكانى قورس بن، ﴿ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴾، ئەۋە لە ژيانىكى رازى دايە، لە ژيانىك دايە كە خۆى لىى رازىيە، ياخود لە ژيانىك دايە ئەۋ ژيانە خاۋەنەكەى خۆى رازىى دەكات، چونكە ھەرچى پىۋىستى بى و دلى بىخوازى، بەلكو ئەۋەى بە خەيالىشىدا نەھاتوۋە بۇ ئەۋ لەۋىدا ھەيە، كە مەبەست پى ژيانى بەھەشتە.

﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾، بەلام كەسك تەرازوۋەكانى سوۋك بن، ياخود كىشراۋەكانى سوۋك بن، ﴿ فَأَمَّا هَٰؤَٰلِئَٰهٗ ﴾، دايكى ۋى دەبىتە (هَٰؤَٰلِئَٰهٗ)، ياخود ئەۋ جى و ماۋايەى كە بۇى دەگەرپتەۋە، يان ئەۋ ئەصل و بنەرەتەى كە بۇى دەچىتەۋە، بىرىتە لە (هَٰؤَٰلِئَٰهٗ)، ياخود: بەسەر سەرىدا دادەكەۋى و تەپلەسەرى دەكەۋىتە ئىۋ (هَٰؤَٰلِئَٰهٗ)دە، (هَٰؤَٰلِئَٰهٗ) بە دابراۋەى و كەللىنى تىۋان دوۋ چىايان دەگوتى، كە ھەر كەسك بىكەۋىتە خوارو بىكەۋىتە ئىۋى دەفەۋتى.

﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ﴾، چى بە تۆى زاناندوه (هاویه) چیه؟ های سەر (ماهیة)، (ه) کۆتاییه و بۆ وه ستانه و، زۆریه ی زانایان چه سپاندوو یانه، به لām هه ندىکیان گوتویانه: ئەگەر نه وه ستین، به م شیوه یه: ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ نَارٌ حَامِيَةٌ﴾، (ه) که یان دانه ناوه.

﴿نَارٌ حَامِيَةٌ﴾، ئاگرێکی گهرمه، جا به دلناییش هه موو ئاگرێک ههر گهرمه، به لām لیڤه خوا ﷻ ئاگرى دۆزه خ به ئاگرێکی گهرم ده ناسین، واته: گهرمییه که ی گهرمییه کی ئااساییه، وه ک له فهرمایشتی پیغه مبه ردا ﷻ هاتوه فهرموویه تی: ﴿إِنَّ نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تُوقَدُونَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ﴾ (أخرجه البخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۵۸۹، وقال: حسن صحيح)، ئەم ئاگرە ی ئیوه دایده گیرسین، به شیکه له هه فتا به شی ئاگرى دۆزه خ، هاوه لāن گوتیان: ئە ی پیغه مبه رى خوا! ﷻ ههر ئەم ئاگرە ی ئیرشه به س بوو بۆ سزادان، فهرمووی: ئەو ئاگرە ی ئەو ی شه ست و نۆ هینده ی به سه ر ئەم ئاگرە ی دنیا وه هیه، ده گونجی مه به ست له و هه فتایه بۆ دیارییکردن (تحریر) بى، ده شکونجى بۆ نيزیکخستنه وه بى، ئەگه رنا خوا ده زانی پەنگه ئاگرى دۆزه خ هه زاران و ملیۆنان پله له ئاگرى دنیا که ئیمه به کارى ده هینین، گهرمتر بى، به لām پیغه مبه رى خوا ﷻ وشه ی هه فتا (سبعین) ی به کارهیناوه بۆ زۆرى و نيزیکخستنه وه له عه قلى ئیمه و.

به لām ئیستا که زانست به ره و پیشه وه چوه، ده زانین ئیو جه رگه ی زه ویدا هه زاران پله له ئاگرى دنیا گهرمتره و، ئیو خوړیش ملیۆنان جار له ئاگرى دنیا گهرمتره، به دلنایى خوا دۆزه خێک که ده یڤه خسینى بۆ سزادانى بیڤروایان و تاوانباران، ههر له ده سه لاتى بیسنورى خویدا یه، که نه وه نده ی بیه وى، گهرمى بکات، بۆیه لیڤه که ده فهرموى: ﴿نَارٌ حَامِيَةٌ﴾، ئاگرێکی یه کجار گهرم و سووتینه ره، ده بى به و شیوه یه لى تینگه ی، که خوا ﷻ ده یه وى پیمان به ره موى: ئەو ئاگرە ی دۆزه خ هینده گهرمه، وه ک ئاگرى ئیستا دنیا ی ئیوه ههر هه یچ گهرمى تیدانه بى!!

مەسىلە گرنگەکان

مەسىلەلەي يەكەم:

سۆيىند خواردنى خوا ﷻ بە كوتەرى داچلەكىنەر، بە مەزن پېشانىدانی و دەسفرکردنى بە تېدا بىلاو بوونەوھى خەلك وەك پەپوولە پىرژ و بىلاوھەكان و، وردوو خاش بوونى چىايەكان، وەك خورىي پەپەكراو و شىكراوھ.

خوا دەفەرموى: ﴿الْقَارِعَةُ ۱﴾ مَا الْقَارِعَةُ ۲ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۳﴾
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۴ ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوشِ ۵﴾

لە پېنج بىرگەدا ئەم مەسىلەلەي يەكەمە شى دەكەينەوھ:

۱- ﴿الْقَارِعَةُ﴾، واتە: كوتەر، داچلەكىنەر، پېشتىرىش گوتمان: (القَارِعَةُ: وَصْفٌ مِنَ الْقَرَعِ، وَهُوَ ضَرْبُ الْجِسْمِ بَاخَرٍ بِشِدَّةٍ لَهَا صَوْتُ)، (قَرَع): بىرىتە لە پېدادانى شتىك بە شتىكى دىكەدا بە تووندىي و، كە دەنگى لى بىت، بەتايبەت ئەگەر شتىكى رەق بىت، يان دوو شتى رەق بن بەيەك بكەون.

يىگومان لىرەدا (قَارِعَةُ) خوازراوھتەوھ بۆ پووداويكى مەزن، كە ھاتنى پوژى دوايە، بە تايبەت ئاخىر زەمان، قۇناغى يەكەمى پوژى دوايى، وشەي (قَارِعَةُ) لە زمانى عەرەبىيىدا بەلاو گرفتارىي گەرە، بەكاردى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿...وَلَا يَرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا تَصْيِفُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۲۱﴾ الرعد، واتە: ئەوانەي بېيروان بەردەوام بەلايان بەسەر دى، ياخود لە نىزيك مآلەكانيان دەكەويت، ھەتا بەلئىنى خوا دى، بەدلئىيى خوا بەلئىنى خوڭى دوا ناخات.

﴿الْقَارِعَةُ﴾، لەپرووی رێزمانییەوه زانیان چەند تەگەرێکیان بۆ داناون.

یەكەم: (قارعة) بۆ خۆی نیهاده (مبتداً)ه، ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ كه له ئایهتی دواى دى، ده‌بێته گوزاره (خبرى).

دووهم: ﴿الْقَارِعَةُ﴾، بۆخۆی سەر‌به‌خۆیه، خه‌به‌ریکی قرتیتراوی له دوايه‌وه بۆ داده‌نرێ، وه‌ك: (القَارِعَةُ قَرِيبَةٌ)، قاریعه نیزیكه.

سێهه‌م: (القارعة) کرداریکی قرتیتراوی له پێشه‌وه بۆ مه‌زه‌نده ده‌کری، وه‌ك (آتتِ الْقَارِعَةُ، جاءت الْقَارِعَةُ)، داچله‌کینه‌ر هات، بێگومان (قارعة) یه‌کیکه له‌ناوه‌کانی پۆژی دواى، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پرووداویکه ده‌نگ و سه‌داو هارژنێکی زۆر گه‌وره‌ی، قو‌ناغی ئاخیر زه‌مانه.

هه‌روه‌ها عه‌رهب وشه‌ی (قارعة)یان به‌کاره‌یناوه بۆ به‌لاو گه‌فتاری، بۆ وێنه: ده‌گوترێ: (قَرَعَتِ الْقَوْمَ قَارِعَةً)، ئه‌و کۆمه‌له به‌لایه‌کی گه‌وره‌یان به‌سه‌ر هاته‌وه، هه‌ندێک له‌ پروونکه‌ره‌وانی قورئان وایان داناهه (القارعة) لێره‌دا مه‌به‌ست پێی قیامه‌ته، واته: هاتنی قو‌ناغی دووهمی پۆژی دواى، هه‌لسانه‌وه‌و زیندووکرانه‌وه.

به‌لام من وای تێده‌گه‌م مه‌به‌ست پێی ئاخیر زه‌مانه، قو‌ناغی یه‌که‌می پۆژی دواى، چونکه ئه‌و پرووداوانه‌ی دواى باسیان ده‌کات له‌ کاتی ئاخیر زه‌ماندا پرووده‌ده‌ن.

(٢)- ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾، قاریعه چیه‌؟ ئه‌م شێوه‌ پرسیار کردنه وه‌ك له تەفسیری سوورەتی (الحاقة) شدا گومان: ﴿لِالْحَاقَّةِ ١﴾ مَا الْخَافَةُ ٢﴿ وَمَا أَذْرَكَ مَا الْخَافَةُ ٣﴾، بۆ زه‌به‌لاح و مه‌زن و بێ‌ره‌زا پێشاندانی ئه‌وه‌یه که باسی لێوه ده‌کری.

(٣)- ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾، چی به‌ تۆی زاناندوه کوته‌رو داچله‌کینه‌ر چیه‌؟ لێره‌دا (مای بۆ پرسیارکردنه (ما الإستفهامیة)، بۆ به‌گه‌وره و زه‌به‌لاح پێشاندانی ئه‌و پرووداوه، واته: ئه‌گه‌ر خوا پێت نه‌فه‌رمووی و پێت نه‌ناسینی و نه‌زانینی، ناتوانی بیزانی.

(٤)- نجا خوا خۆی وه‌سف و پێناسه‌ی ده‌کات: ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾، ئه‌و پۆژه‌یه که خه‌لك وه‌ك په‌پوله‌ پرژو بلاوه‌کان ده‌بن، (فَرَّاش)کۆی

(قَرَاشَة) یە و، ئەو زیندەوەرە یە کە بە کوردیی پێی دەلێن: پەپوولە و بە بالان دەفری، لە (المعجم الوسيط) دا ئاوا پێناسە ی (قَرَّاش) دەکاتن، دەلێ: (الفرّاش: جنس حشرات من الفصيلة الفرّاشية من رتبة حرشفیات الأجنحة تتهافت حول السراج فتحترق واحده فرّاشة، ومنه المثل أَطْيَشُ مِنْ قَرَّاشَة)، واتە: (قَرَّاش) جوړیکە لە زیندەوەرەکان، لە فەسیلە ی (الفرّاشية)، جوړی پەپوولە یی، لە ریزی بال پوولە کە دارەکان (حَرْشَف) بە (حَرَّاشِف) کوودە کرێتەو، (حَرْشَف) دەلێ: (فُئْسُ السَّمَكِ)، پوولە کە ی بالی پەپوولە ش پوولە کە ی پێوێ و، دەستی بگە یە نێ پوولە کە کانی لێدە بنەو، لە دەوری چرا دێت و دەچی دەسووتی، تاکی (قَرَّاش) یش (قَرَّاشَة) یە، ئەو پەندە عەرەبییە ش لە پەپوولەو هەنایانە: (أَطْيَشُ مِنْ قَرَّاشَة)، فلان کەس لە پەپوولە سەرکیشتەر (نە فامترە)، هەر خۆی پێدادهات، وە ک چۆن پەپوولە خو بە ناگر دادهات و دەسووتی

﴿الْمَبْتُوثُ﴾، (الْمَبْتُوثُ: الْمُتَفَرَّقُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ)، بلّو بۆو بە پروی زەویدا.

٥- ﴿وَتَكُونُ الْأَجْالُ كَالْعَمَلِ الْمَنْقُوشِ﴾، چیا یە کانی ش وە ک خوری پەرە کراویان لێدی، یان وە ک خوری شکر او هەیان لێدی، خوری کاتی ک ش دە کرێتەو و هەلەو هە شێرێتەو، (الْعَهْنُ: الصُّوفُ، الصُّوفُ: دُو الْأَلْوَانِ)، (عَهْن) یانی: خوری پەنگاو رەنگ.

هەندیک ش گوتوو یانە: بە خوری کە رەنگە کە ی سوور بێ، (الْمَنْقُوشُ: الْمُفَرَّقُ بَعْدَ أَجْزَائِهِ عَنْ بَعْضٍ يُغْزَلُ أَوْ تُعْشَى بِهِ الْعَشَايَة)، (مَنْقُوش) واتە: بە شە کانی لێ ک جیا کرابنەو، لە پەرە کرابی، ش کرابیتەو، وە ک ئەو ی کە برێسێ، یان بەو ی کە شتیکی دیکە ی بخریتە ئێو، یان بخریتە ئێو شتی کەو، سەرینێک، دۆشە کە لێ یە ک.

جا پروی وێچواندن لە ئێوانی چیا یە کان و خوری پەرە کراودا بریتیه: لە پارچە پارچە بوون، چونکە چیا یە کانی ش بەهۆی بوومە لەرزە کان و وێنە ی ئەوانەو کە لە تاخیر زەماندا دەرکەو، دەها درپێن، دەبنە تۆزو گەردو پارچە کانیان لێ ک جیا دەبنەو.

(تَهْوِيلٌ شَدِيدٌ بِعَمَانِيَّةِ طَرْقٍ: وَهِيَ الْإِبْتِدَاءُ بِاسْمِ الْفَارَعَةِ، الْمُؤَدَّنُ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَالِاسْتِفْهَامُ الْمُسْتَعْمَلُ فِي التَّهْوِيلِ، وَالْإِظْهَارُ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ أَوَّلَ مَرَّةٍ، وَالِاسْتِفْهَامُ عَمَّا يَنْبِئُ بِكُنْهِ الْفَارَعَةِ، وَتَوَجُّهِ الْخِطَابِ إِلَى غَيْرِ مُعَيَّنٍ، وَالْإِظْهَارُ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ ثَانِي مَرَّةٍ، وَالتَّوْقِيتُ بِزَمَانٍ مَجْهُولٍ حُصُولُهُ وَتَعْرِيفُ ذَلِكَ الْوَقْتِ بِأَحْوَالٍ مَهْوَلَةٍ)، زَهَبَ لَاحَ يَشْنَانُ دَانٍ وَهَزَنَ يَشْنَانْدَانَهُ بِهِ هَهَشْتَ رَيْگَا لَهَرَوَوِي رَهَوَانِي بِسَهْوِهِ، هَهَشْتَ رَيْگَاكَانَ نَاوَا دَهَمَرِي رَدَلِي:

دوو: پرسپارکردنی به کارهتترو له به زه به لاه و مه زن پتشاندا.

چوار: پرسپیارکردن له شتیک که ههوالبدات له باره ی چیه تی (قارغ)هوه، ﴿الْقَارِعَةُ﴾ ١
﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ٢، ﴿قَارِعَةً﴾، ﴿قَارِعَةً﴾ چیه؟ پرسپیارکردنه له باره ی ئهوه که ههوالدانه
له باره ی چیه تی (قارغ)هوه.

شەش: دەرخستى لە شوێنى شاردنەویدا بوو جارى دووهم، که دەفه رمۆی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾
﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾، لە جىاىى بفه رمۆی: (وما أدراك ما هي)، فه رموویه تی: دیسان ناوی قارىعه ی
دەرخستوو ه لە جىاىى ئه وه ی به راناو و به شێردراوه ی بیهێتی.

ھەت: بەستىنەۋەي بە كاتىككەۋە كە نازانى كەي پەيدادەبى، ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ﴾
﴿يَوْمَ﴾، پۈژىك، بەلەم نازانىن ئەۋ پۈژە كەنگىيە، ئەۋ پۈژەيە كە خەلك تىيدا ۋەك
پەپوۋلەي پۈژۈ بىلەۋ دەبن، چىايەكانىش ۋەك خورى شىكندراۋە دەبن.

ھەشت: ناساندنى ئەۋ كاتە بە ھەندىك ھالى زۆر سامناك، كە خەلك دەبنە پەپوۋلەي
پۈژۈ بىلەۋ، بىلەۋيان لى دى ۋە چىاكان، ۋەك: خورى شىكراۋەۋ شىكندراۋەيان لى دى.

(مەلى الدىن درۋىش) ىش لە تەفسىرەكەي خۆي (إعراب القرآن)^(۱)، ئەۋىش چۈاندنى
خەلك بە پەپوۋلان، چۈاندنى چىايەكان بە خورى پەپەكراۋ، دەلى:

أ- چۈاندنى خەلك بە پەپوۋلان: لە شەش پوۋۋەۋە خەلك، لە پۈژى دۋايى و لە قۇناغى
ئاخىر زەماندا، لەگەل ئەۋ پەپوۋلانەي پۈژۈ بىلەۋ دەبنەۋە ۋىك دەچن.

يەك: (الطَّيْشُ الَّذِي لَحِقَهُمْ)، ئەۋ سەراسىمەيەي سەراسىمە بوون، (كە بە پرتاۋ پاكردن
ۋ پۈيشتە).

دوۋ: (إِنْتَشَارُهُمْ فِي الْأَرْضِ)، بىلەۋ بوۋنەۋەيان بە زەۋىدا، ۋەك چۈن پەپوۋلەكان بىلەۋ
دەبنەۋە، خەلكىش بىلەۋ دەبىتەۋە.

سى: (رُكُوبٌ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، ھەندىكىيان كەۋتە نىۋ ھەندىكىيان، ۋەك چۈن پەپوۋلەش
دەكەۋنە نىۋ يەكلىدى ۋ بى ئەۋەي دىاربى بۇ كۆي دەچن!

چۈار: (الْكُثْرَةُ الَّتِي لَا غَنَاءَ فِيهَا)، زۆرىيەك كە سوۋد ناگەيەنى، زۆرى پۈژۈ بىلەۋ، سوۋد
ناگەيەنى.

پىنج: (الضُّعْفُ وَالتَّدَلُّ وَإِجَابَةُ الدَّاعِي مِنْ كُلِّ جِهَةٍ)، بىھىزىي ۋ زەبوۋنىي ۋ ۋەلەمدانەۋەي
كەسىك كە بانگ دەكات، لە ھەر لايەكەۋە بانگ بىكات.

شەش: (التَّطَايُرُ، الإِحْتِرَاقُ مِنْ حَيْثُ لَا تُرِيدُ الإِحْتِرَاقُ)، فېرىن بۇ ئەۋەى سەرەنجام بسووتى
بى ئەۋەى بىەۋى بسووتى، خەلك لەو پۈژەدا لەو شەش پروۋەۋە لەگەل ئەۋ پەپوولانە
ۋىكدەچن.

ب- چوۋاندنى چىايەكان بە خورىى شكنراۋ:

چىايەكانىش بە خورىى شكنراۋە دەچن لە سى پروۋەۋە:

يەك: (تَفَتَّتْهَا وَانْهَارَتْهَا)، ھەلۋەشان و پرووخانى چىايەكان.

دوو: (سَيُرْوَرَّتْهَا كَالْعِهْنِ)، ۋەك خورىى لىھاتنىيان.

سى: (ثُمَّ صِرَّتْهَا حَبَاءً)، دوايىش ۋەك تۈزۈ گەردى پېرژو بلاۋ لىھاتنىيان.

مه سه له ی دووهم:

سه ره نجامی ته رازوو قورسان، ژیا نی پر په زامه ندی به هه شته و، سه ره نجامی ته رازوو سوکانیش (هاویه) یه، نه ویش ناگریزی یه کجار گهرمه:

خوا دهفه رموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ٦ ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ ٧ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ ٨ ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ ٩ ﴿وَمَا آدْرَاكَ مَا هِيَّةُ﴾ ١٠ ﴿نَارٍ حَامِيَةٍ﴾ ١١

ئه هم چه نه ئایه ته له شهش برگه دا شیده کهینه وه:

(١) - ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾، پیتی (ف) لیره دا بو لقی لیکردنه وه (تفریع) ه، واته: ئه مه بنیات دهنری له سه ره ته وه ی که له رابردوودا باسکرا و لقیکه لئی ده بیته وه، له ئه نجامی ته وه دا که باسکرا، ئنجا ههر که سیك ته رازوو ده کانی گران بوون، (موازین) کوی (میزان) ه، واته: ته رازوو، یاخود کوی (موزون) ه، واته: کیشراو.

که دهفه رموی: ههر کهس ته رازوو ده کانی، یاخود کیشراو ده کانی گران بوون، واته: کردو ده کانی که ده کیشری، یان ته رازوو ده کانی که کردو ده کانی تهویان ده خریته نیو، په سند بن لای خوی په روهدگار، چونکه نه و شتانه ی ناره زوو بو کراون، دهویستری که هه لگیری، نه وانه ن که ده کیشری، که سیك ده چی زیر ده کړی، زیو ده کړی، شتیکی دیکه ده کړی، شتیکی به نرخ، ده کړی، نه ویه که دهی کیشی، ئنجا که سیك ته رازوو ده کانی که کردو ده کانی تهویان پی هه لده سینگی دری یاخود خودی کیشراو ده کانی که کردو ده کانی، قورس بن.

(٢) - ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، نه وه له ژیا نیکی رازی دایه، دیاره (راضیه) له نه صلدا ئه مه لیره دا (فاعل) ه، به لام به مانای بهرکار (مفعول) ه، یانی: (فِي عَيْشَةٍ مَرْضِيَةٍ)، له ژیا نیکی که خاوه نی تهو ژیا نه ی دهی چیتی، لئی رازییه، واته: ژیا نیکی په سندکراوه، ژیا نیکی لی رازی بوویه، وهك (لابن) و (تامر) له زمانی عه په بییدا (لابن)، واته: ناژه نیکی شیرده ر، (تامر)، واته: که سیك که خورمای هیه، لیره شدا (راضیه) واته:

١- شوئینیک که جیی پەزامەندییە.

٢- واتایەکی دیکەى ئەوەیە: (رَاضِيَةً: فَاعِلَةٌ لِرَّضَا وَالْإِنْقِيَادِ لِأَهْلِهَا)، ژيانیکی پازیی واتە: ژيانیک که بکەری پازی بوون نەرمی و گونجان، جیبەجی کەری داواکارییەکانی ئەو کەسە یە که دەچیتە نۆ ئەو جوړە ژیانەو.

وشەى (عِشْكَةٍ) ش ناوی چاوگە و لە (عَيشٍ) دەو هاتو، وەك (خَيْفَةً) ناوی چاوگە بۆ (خَوْفٍ) واتە: ترس، (عِيشَةٍ) س واتە: ژيان و گوزەران (أَي: فِي حَيَاةٍ رَاضِيَةٍ صَاحِبُهَا يَرْضَاهَا)، ژيانیکی پازیی، واتە: خاوەنەكەى لى پازى (فَوَصَّفَتْ بِالرَّضَى لِأَنَّهَا سَبَبُ الرِّضَى أَوْ زَمَانُ الرِّضَى)، ژيانەكە بە پەزامەندیی وەسف كراوە، چونكە هۆى لى پازى بوونى خاوەنەكە یەتی، یاخود كاتی لى پازى بوونى خاوەنەكە یەتی.

٣- هەندىكى دیکەش گوتوو یانە: ﴿فِي عِشْكَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، (أَي فِي عِيشَةٍ ذَاتِ رِضَى)، ژيانیک که خاوەنى پازیبوونە، ژيانیک که پەزامەندی تێدا یە، کەسیک بچیتە ئەوی پەسندی دەکاو لى پازى دەبن.

٣- ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾، بەلام هەر کەسیک تەرازوو کانی سووک بن، یاخود کیشراوە کانی سووک بن.

٤- ﴿فَأَمُّهُ هَكَوِيَةً﴾، دایکی وی هاویە یە، وشەى (أُم) بۆچی لێرەدا هاتو؟ واتە: ١- وەك چۆن منداڵ دەگەرێتەو بۆ لای دایکی ئەو کەسەش کە کردەو کانی سووک بن تەرازووی کردەو بەشە کانی یاخود کیشراوە کانی سووک بن، ئەو شوئینەى بۆلای دەچیتەو، وەك چۆن منداڵ بۆ لای دایکی دەچیتەو، ئەو شوئین و دایکەى بۆ لای دەچیتەو، بریتى لە هاویە.

٢- یاخود (أُم) لێرەدا بەمانای ئەصل و بنەرەت دیت، ئەو ئەصل و بنەرەتە بۆی دەچیتەو بریتى لە هاویە، ئەو شوئینەى دەبیتە بنەرەت و ئەصل و شوئینی بۆ لا گەراوەى نشینگەى تێدا نیشتهجى بوونی، هاویە یە.

۳- ھەندىكىش گوتتويانە: (أُمُّهُ)، يانى: ئەو جىگەو مەتوايە پەناي پى، دەبات وەك چۆن منداڵ پەنا بە داىكى دەبات.

۴- ھەندىكى دىكەش گوتتويانە: ﴿ فَأُمُّهُ ﴾، (أُم) بەماناي تەپلە سەر، (أُمُّ الرَّأْس) ە، واتە: ئەو دەكەوتتە ھاويەو، تەپلە سەرى بەردەبىتتەو چالى دۆزەخ.

بەلەم ماناي يەكەمىيان پەسندترە، كە ئەو جىگەو بىنەچەو نشىنگەيەى بۆلای دەگەرپىتتەو برىتتە لە ھاويە.

۵- ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّة ﴾، چى بەتۆى زاناندو ئەو (ھاويە) چىيە؟

۶- ﴿ نَارُ حَامِيَّة ﴾، ئاگرىكى گەرمە، (ھاويە): لەبەنەرەتى زمان دا: ئەو شويىنە نزمەيە كە لەنتوان دوو چىايان دوو گردۆلكاندايە، شويىتىكى قوولتى دابراوايى كە ئەگەر مروڤ يان ئاژەل لىي بكەوتتە خوارى، لە بەين بچى، ھەر لەوودەش ئەو تەعبىرەيان ھىناوە: (سَقَطَ فِي الْهَٰوِيَةِ)، فلانكەس كەوتە نىو چالەو، چالى مەرگەو (فەوتا).

ليرە خوا كە دەفەرموى: ﴿ نَارُ حَامِيَّة ﴾، ئاگرىكى گەرمە، (أي: نَارُ حَارَّة غَايَةِ الْحَرَارَةِ، كَأَنَّ نَارَ الْأُخْرَى لَيْسَتْ حَارَّةً بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهِمْ)، واتە: ئاگرىكى يەكجار گەرمە، ئەوپەرى گەرم، وەك ئاگرى دىكە كە ئەصلەن ھەر گەرمایى تىدا نەبى، ئەمە وەك ئەو تەعبىرەى سوورەتى (الهمزة) وایە كە دەفەرموى: ﴿ نَارُ اللَّهِ أَلْمَوْقَدَةُ ﴾، واتە: ئاگرى داگىر سىنراوى خوايە.

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوورەتە موبارەكەدا چەن دەقتىكى سوننەت لەبارەى چەمك و واتاي ئەم سوورەتەو تىشكى زياترمان بۆ دەخەنە سەر چەمك و واتاي ئايەتە بەپىزەكانى:

فەرمايشتى يەكەم:

پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: اِمْتَلِي وَمِثْلُكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ اَوْقَدَ نَارًا، فَجَعَلَ الْجَنَادِبَ وَالْفَرَاشَ يَقَعْنَ فِيهَا، وَهُوَ يَذْبُهْنَ عَنْهَا، وَاَنَا اخِذٌ بِحَجْرِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَأَنْتُمْ تَقْلَتُونَ مِنْ يَدَيَّ (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۶۰۲۲).

واتە: ۋىنەى من و ۋىنەى ئىوہ وەك ۋىنەى پىاۋىكە ئاگرىكى كىرۋىتەوہ، جا سىسرکەو پەپوولە دەكەونە ئىۋى، ئەۋىش دەريان دەكات بۆ ئەۋەى نەكەونە ئىۋ ئاگرەكەو نەسوۋىتىن، منىش پىشتىنى ئىۋ دەگرم كە نەچنە ئىۋ ئاگر، بەلام ئىۋە لە دەستم بەر دەبن و خو دەخەنە ئىۋ ئاگرەكە.

فەرمايشتى دووہم:

يَبْغِهِ مَبْهَرِي كَوْتَابِي ﷺ فَهَرْمُووِيهِي: {نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقِدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءًا مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا، مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ إِنَّ كَانَتْ لَكَافِيَةً، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: فَإِنَّهَا فَضَّلْتُ عَلَيْهَا بَسْغَةً وَسَتَيْنِ جُزْءًا، كُلُّهَا مِثْلُ حَرِّهَا} (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۵۸۹، وقال: حسن صحيح).

واتە: ئاگرەكەتان ئەم ئاگرەتان كە پۆلەى ئادەم ھەلیدەكات بەشیکە لە ھەفتا بەش لە گەرمى دۆزەخ، گوتیان: (ھاۋەلان خوا لىيان پازى بى)، سویند بە خوا ئەى پىغەمبەرى خوا، ھەر ئەم ئاگرەى دنياش بەس بوو، (بۆ سزادان)، فەرموۋى: ئاگرى دۆزەخ بە (۶۹) بەش بەسەر ئاگرى دنياىا زىاد كراۋە، ھەركام لەو بەئەندازەى گەرمى ئاگرى دنيايە.

كەۋاتە: كە دەفەرموۋى: ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾، ئەم فەرمايشتە چەمك و واتاكەيمان بۆ نىزىك دەخاتەوہ، كە ئەۋىش مەرج نىە بەسەرپىتى ھەفتاى دىارىيكرائ بى، دەگونجى ھەفتا لىرەدا بۆ زۆرى بى، ئەگەرنا دەگونجى زياتر بى و دەگونجى كەمتر بى، كە تىستا لە ئىۋ خوردا، پلەى گەرمى مليۋنان پلەبە، مليۋنان پلەى سەنتىگراتە، ئنجا ئەگەر دۆزەخ شۋىتىكى ئاۋايىت، ئەۋكاتە ماناى وايە كار لە ھەفتا پلەو ھەفتا ھىندەو شتى وادا نامىتى.

فەرمايشتى سىيەم:

{ «إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ إِذَا قُبِضَتْ تَلْقَاهَا أَهْلُ الرَّحْمَةِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، كَمَا تَلْقَوْنَ الْبَشَرَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُونَ: أَنْظِرُوا صَاحِبَكُمْ يَسْتَرِيحُ، فَإِنَّهُ فِي كَرْبٍ شَدِيدٍ، ثُمَّ يَسْأَلُونَهُ: مَا فَعَلَ فَلَانٌ، وَفَلَانَةٌ هَلْ تَزَوَّجَتْ؟ فَإِذَا سَأَلُوهُ عَنِ الرَّجُلِ قَدْ مَاتَ قَبْلَهُ، فَيَقُولُ: أَيْهَاتَ، قَدْ مَاتَ ذَاكَ قَبْلِي.

فَيَقُولُونَ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، دُهِبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَآوِيَةِ، بَنَسَتْ أَلَمٌ، وَبَنَسَتْ الْمَرْيِيَةُ {
(أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٣٩٦٨، وَقَالَ: مَرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٣٨٨٧، وَفِي
الْأَوْسَطِ: ١٤٨، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ (٣٢٧/٢): فِيهِ مُسْلَمَةٌ بَنَ عَلِيٌّ وَهُوَ ضَعِيفٌ).

پيغمبري خوا ﷺ فہرموویہ تی: پروچی پروادار کہ دہ کیشری تہو بہندانہی خوا کہ
خواہنی بہزہیین وہ کہ چوَن تِیوہ لہ دنیا دا پیشوازی موژدہدہر دہ کمن، دہ لَین: چاوہری
بکہ با پیشوودات چونکہ لہ خہم و گرفتاریہ کانی سہخت دابوہ، تنجا لَیی دہ پرسن: فلان
پیاوہ چی کرد؟ فلان نافرہتہ میردی کرد؟ تنجا لہ بارہی پیاویکہوہ دہ پرسن کہ لہ پیش
تہودا مردوہ، تہویش دہ لَی: ہہیہو لہ پیش مندا مردوہ، نایا بہ لاتاندا تینہ پیری؟ نہ ہات
بؤ بہ ہہشت؟ (یان لہ عالہمی بہرزہ خدا؟ تہو شوینہ خو شہی کہ لَیننی بہ ہہشتہ، یاخود
شوینیکہ وہ کہ بہ ہہشت، یان بہ ہہشتیکی راگوزہرہ)، دہ لَین: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ الرَّاجِعُونَ)،
(نہمہ بؤ کاتی بہ لا دہ گوتری) ہی خواین و تیمہ ہہر بؤ لای تہو کہ راوہین، دیارہ براوہ بؤ
لای دایکہ کہی کہ ہاویہیہ، خراپترین دایکہو خراپترین بہ خپو کہرہ.

دہ قی چوارہم:

لہ تہو بو بہ کری سیددیقہوہ (خوا لَیی رازی بن)، تہمہ گپردراوہ تہوہ:

(وَرَوِيَ عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّمَا ثَقُلَ مِيزَانُ مَنْ ثَقُلَ مِيزَانُهُ، لَأَنَّهُ وُضِعَ فِيهِ
الْحَقُّ، وَحَقُّ لِمِيزَانٍ يَكُونُ فِيهِ الْحَقُّ أَنْ يَكُونَ ثَقِيلًا، وَإِنَّمَا خَفَ مِيزَانُ مَنْ خَفَ مِيزَانُهُ، لَأَنَّهُ
وُضِعَ فِيهِ الْبَاطِلُ، وَحَقُّ لِمِيزَانٍ يَكُونُ فِيهِ الْبَاطِلُ أَنْ يَكُونَ خَفِيفًا) (الجامع لأحكام القرآن:
ج ٢٠، ص ١٣١).

واتہ: بہ دنیایی تا تہرازووی تہو کہ سہی تہرازووہ کہی قورس بوہ، بؤیہ قورس
بوہ، چونکہ ہہقی خراوہ تہو و، تہرازوویہ کہ ہہقی تیدابیت شایستہیہ دایکہو و،
قورس بن، بنگومان تہرازووی کہ سیک کہ تہرازووہ کہی سووک بوہ، بؤیہ سووک بوہ،
چونکہ ناہہقی تیدایہ، تہرازوویہ کہ ناہہقی تیدابیت شایستہی تہوہیہ سووک بن
و، ہہ لَیچن بہرہو سہر.

دەقى پېنجەم:

ئەم شۆيئە ۋارەش لە موقاتېل (پەحمەتى خۋاى لى بى) گېڭىدراۋەتەۋە:

(إِنَّمَا كَانَ كَذَلِكَ، لَأَنَّ الْحَقَّ ثَقِيلٌ وَالْبَاطِلُ خَفِيفٌ) (التفسير الكبير: ج ۱۶، ص ۷۵)، واتە: بۆيە بەۋ شۆيئە (ھەندىكىيان تەرازوۋەكەيان قورسە و ھەندىكىيان تەرازوۋەكەيان سوۋكە) چونكە ھەق قورسە، ناھەق سوۋكە، ئەوانەى تەرازوۋەكەيان قورسە شۆيئەكەۋتوۋى ھەق بوون، ھەلگىرى ھەق بوون، ئەوانەى دىكەش شۆيئەكەۋتوۋى بەتاك پوۋچ بوون.

لەبارەى تەرازوۋ و كېشراى كەردەۋانەۋە راچايىي زانايان لەۋبارەۋە زۆرە، بەلام ئىمە تەفسىرى سوۋرەتى (الأعراف)دا، كورته باسكىمان لەۋبارەۋە كەردە، لېرەشدا ئەۋەى لە ۋەك خولاصەۋ پوختەى مەبەست بېھىتتىن ئەۋەى:

خۋا ﷻ بە پىتى عەقلى ئىمە دەماندوۋىتى، ئەگەرنا مەعقۇۋل نىە خۋا ﷻ شۆيئە شىتىكى ديارى نەكەردى، ئىمە لە خۇمانەۋە ديارى بگەين، مەبەستم ئەۋەى كە دوايى دەبھىتتىم، ھەندىك لە زانايان گوتوۋىانە: تەرازوۋىك كە خۋا شتى پى ھەلدەسەنگىتى، دوو تا تەرازوۋى ھەن و، زمانىكى ھەيە، (ئەۋەى دەسكەكەى پى دەگىرى) ئەگەر ئاسمانەكانى تى باۋىشتىرتىن جىيان دەبىتەۋە لەۋ تەرازوۋەدا!

لەپراستىيدا ئائەۋ وىنا كەردنە بە عەقلى و مەزىندەى خۇمانە، بۇ شىتىك كە خۋا ﷻ وىناى نەكەردە، تەنبا خۋا باسى تەرازوۋ (مىزان) و كېشراۋ (موزون)ى، كەردە، بۆيە شىتىكى بى جىيە، ئىمە بىتتىن بەپىي كلتورو باۋى خۇمان بەپىي ئەۋ ئامپازى كېشراۋەى لە رۇڭگارى ئىمەدا ھەيە، بىتتىن ئەۋەى كە خۋا باسى كەردەۋە وىناى بگەين، بەۋە بىگومان ستم دەكەين لە ئايەتەكانى قوربان، چونكە كاتى خۋى تەرازوۋ دوو لاي ھەبوون و دەسكەكەيان يان زمانەكەيان گرتە، ئنجا شتىان پى كېشاۋە، شىتىك كە ويستوۋىانە بېكىشنى، لە تايەكەيان دا دايانناۋە، لە تايەكەى دىكەيان قورسايى بوۋە، كىلۋ بوۋە چوار كىلۋ بوۋە چەند بوۋە، دايان ناۋە، بەلام ئىستا چەندان جۆرە تەرازوۋ ھەن و تەرازوۋ ھەر پىۋىست ناكات دوو تاي ھەبن، شىتىك مەبەست بى بېكىشنى، دەيخەيە سەر

نامیره که و دهیکشئی و به ژماره پیت ده لئ، ئیستا تهرازووی ژۆر وورد ههیه، پاشان ته نیا تهرازووی کیشرانی شت نیه ئیستا، تهرازووی پێوانی گهرمی ههیه، هی پێوانی ههوا ههیه، تهرازووی لێدانی دلی مروّف ههیه، هی سووړی خوین و گوشاری خوین ههیه، ئیستا مروّف چه ندان جوړه تهرازووی دروست کردوون، ورده کارییه کانی قیامه تیش، ئەو ئامرازی ئامیرانهی خوا ﷺ له قیامه تدا به کاریان دئیی، بهس خوا بوخوی دهیزانی، شتیک که باس کرابی ئیمه پابه ند ده بین به ده قهوه به لام شتیک باس نه کرابی، شتیک خراپه ئیمه له خومانه وه وینهی بو دابناشین به پێی کلتووړو فهرهنگ و ئەو ئامیرو ئامرازانە که له پوژگاری ئیمه دا هەن، که دواپی که پوژگاره که به رهو پێشه وه چوو، شتی پهرسه ندو و ترو گه شه سه ندو ترو چاکتر په دابوو، که سیك وایدابی خوا ههر به ئامرازه کونه که، شت هه لده سه نگین!

بۆیه لێره دا قسه یه کی (محمد عبده) په حمه تی خوی لیبی، پیم جوانه که له تهفسیره که ی خۆیدا هیناویه تی ده لئ: ^(١)

(وَمِنَ الْعَجِيبِ مَا قَالَهُ بَعْضُ الْمُفْسِرِينَ أَنَّهُ مِيزَانٌ بِلِسَانٍ وَكَفْتَيْنِ كَأَطْبَاقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَعْلَمُ مَا هَيْئَتُهُ إِلَّا اللَّهُ، فَمَاذَا بَقِيَ مِنْ مَا هَيْئَتِهِ بَعْدَ لِسَانِهِ وَكَفْتَيْهِ حَتَّى يَقْضَى الْعِلْمُ فِيهِ إِلَى اللَّهِ).

واته: له قسه ی سه رسووړه ی نهی هه ندیک له پوونکه ره وانی قوړنان ئەوه یه: گوتوو یانه: ئەو تهرازوو تهرازوو یه که زمانه ی که هه یه، دوو تای تهرازوو ی هه ن، که دوو تا تهرازوو کانی به قه دهر چینه کانی ئاسمان و زه وین، به لام چیه تی ئەو تهرازوو ته نیا خوا دهیزانی، ده لئ: ئنجا چی ماوه ته وه له چیه ته که ی دوا ی ئەوه ی که گوترا: زمانه ی هه یه دوو تای هه ن، تا کو زانیارییه که ی هه واه ی خوا بکری!!

به لام گرنگ ئەوه یه ئیمه بزانی ن که خوا ﷺ دادگه ری به ته وایی ده چه سپین، وه که ده فهرمو ی: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ

مِنْكَالٍ حَكَمٍ مِّنْ خَرَدَلٍ أَيْتَا يَهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيسِينَ ﴿٤٧﴾ ﴿الأنبياء﴾، واتە: تەرازووھەکانی دادگەریی دادەنێین، هیچ کەس سەتەمی لێ ناکرێ، ئەگەر بە قەدەر قورسایى دەنکە خەرتەلە یەکیش بێ دەیهێتین، ئیمە بەسین بۆ ژماردن.

هەر وەها پێویستە بزانی مەرج نیە تەنیا کردەووە بکێشێن، بە لکو مروّفەکان خوشیان دەکێشێن، وەك لەم فرمایشتە ی پێغەمبەرەووە ﷺ دیارە:

دەقی شەشەم:

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، وَقَالَ: اقْرَءُوا: ﴿فَلَا نُعِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾﴾ (أخرجه البخاري: ٤٧٢٩، ومسلم: ٢٧٨٥)،

واتە: ئەبو ھورەیرە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: پیاوی مەزنی قەلەو لە پوژی قیامەتدا دەهێنرێ، بەلام لەلای خوا بە ئەندازەی بەلە مێشوو لە یەك سەنگی نیە، گوتی: بخوێننەووە: ﴿فَلَا نُعِمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾﴾ (الكهف).

کەواتە: مروّفەکانیش دەکێشێن، هەر خوا دەزانێ ئەو کێشانە، ئەو ھەلسەنگانە و نرخاندنە ی خوا ﷺ لە پوژی دوایی دا ئەنجامی دەدات نامرازەکانی و چۆنیەتیدەکە ی تەنیا خوا بۆخۆی دەزانێ، جگە لەوێ کە خوا باسی کردووە و پێغەمبەرەش ﷺ ئەگەر شتێکی باس کردبێ، بە سەنەدێکی صەحیح بچێتەووە سەری، ئەگەر نا ئەویدی کە زانایان بە بۆچوونی خۆیان ھەندێک شتیان گوتووە، ئەو بەس بۆچوونی خۆیانە و ناگونجێ لەسەر ئیسلام وە لەسەر قورئان حیساب بکری.

لێرەشدا دێینە کۆتایی سوورەتی (القارعة).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

التَّكْوِيْنُ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ (٢٢) ی (ذی الحجة) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بەرانبەر (١٢ / ٨ / ٢٠٢٠) زاینیه، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (التَّكْوِيْن) و، سەرەتاش لە هەوت بڕگەدا پێناسە و نێوەڕۆکی بە کورتیی دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (التَّكْوِيْن) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە: (سُورَةُ التَّكْوِيْن) ناسراوە، بەلام هەرکام لە ناوەکانی: سوورەتی (الْهَاقِم) و، سوورەتی (مَقْبَرَة) شی بوو بەکارهێنراون.

دووەم: شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بەلای زۆربەی هەرە زۆری زانایانەوه، سوورەتێکی مەککەییە، هەندیکیشیان بە مەدینەییان داناوه، بەهۆی ئەوهوه که گوایه: دوو هۆزی پشتیوانان، شانازیی زۆریان بەسەر یەکیددا کردوه، وهك (ابن أبي حاتم) گێڕاوهوهو (الشُّوكَانِي) له (الْفَتْح الْقَدِير) هکهی خۆی دا^(١) هیناویهتی:

گوایه: دوو هۆز له پشتیوانان شانازیان به سهریهكديدا كردوهو، پێشبرکێیان کردوه، کامیان ژمارەیان زیاتره؟ سەرەتا زیندوووەکانیان ژماردوون، یەکیکیان زیاتر

(١) بەرگی (٥)، لاپەرە (٦٠٧) دا.

بوو، دوايى ئەوھيان كە تيشكاوھ لە ژمارەى زىندووئندا، گوتووئەتى: با بچين مردووئانئش بژميرين، ئيدى چوونەتە سەر گۆرستان و مردووھ كانئشان ژماردوون، ئەوجار ئەوھى لە ژمارەى زىندووئان دا تيشكاوھ، ژمارەى مردووئان زياتر بووھ!
بەلام لە حالەتى راستبوونى سەندەدى ئەم گيڤدراوھىە شدا، بە بەلگەى مەدينەيى بوونى نائى و، مەككەيى بوونى ئەم سوورەتە موبارەكە زۆر ئاشكرايە، بە سەرنجدانى سروسشتى، وئپاى ئەوھى لە پىزبەنديى دابەزىنئشدا زانايان ژمارەى شازدە (۱۶)يان بۆ داناوھ.

سئىھم: پىزبەنديى لە موصحف و لە دابەزىن دا:

لە پىزبەنديى موصحف دا ژمارەكەى سەدو دوو (۱۰۲)يەو، لە دابەزىنئشدا ژمارەكەى شازدە (۱۶)يە، پئش سوورەتى (الماعون) و، دواى سوورەتى (الكوثر) دابەزىوھ.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە، بە يەكدەنگيى ژميرەرانى ئايەتەكانى قورئان، ھەشت (۸) ئايەتە.

پىنجەم: نيوھرۆكى:

ئەم سوورەتە نيوھرۆكەكەى برىتيە لە سەرزەنشتكردى خوا ﷻ بۆ كەسانى خافلاو لە خواو لە پۆژى دوايى و، سەرقال بە زۆركردنى مال و سامان، يان ژمارەى خزم و كەس و دەورووبەر، يان نىعمەتەكانى دنيا، ھەتا دەچنە سەر گۆرستان، واتە: ھەتا دەمرن و، ھەرەشە لئىكردنئان بەوھى دلتيابن لە مەھودوا

دەزانن چەند بە ھەڵە داچوون! پاشان دُنیاکردنەوہیان کە ئەگەر زانیاری
دُنیاکەریان ببوایە، وایان نەدەکرد.

ھەر وہەا دُنیاکردنەوہیان لە دیتنی کلپە ی ناگری دۆزەخ بە چاوی دُنیا یی،
پاشان لێرسینەوہ لە گەڵدا کردیان، لە سەر ئەو نازو نیعە تانە ی خوا لە ژیا نی
دنیایاندا پێیدا ون.

شەشەم: تاییە تەمەندییەکانی:

تاییە تەمەندییەکانی ئەم سوورەتەم وا ھاتنە بەرچاو، کە بریتین لە ھاتنی
چەند تەغیری ک، تەنیا لەم سوورەتە موبارە کە دا ھاتوون:

۱- (أَلْهَمَكُمُ الْكَيْدَ): واتە: زۆر کردن، یاخود: پێشپەرکە کردن لە زۆر کردندا، ئێوہ ی
خاقلاندو پێناگا کرد.

۲- (حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ): ھەتا سەردانی گۆرستانە کانتان کرد، (الْمَقَابِرَ) کۆی (مَقْبَرَة) و
(مَقْبَرَة) و (مَقْبَرَة) یەو، ھەرسێکیان، واتە: شوئنی کە گۆری لی بن.

۳- (لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ): بە دُنیا یی کلپە ی دۆزەخ دەبینن.

۴- (عَبَسَ الْيَقِينِ): چاوی دُنیا یی، یاخود دیتنی دُنیا یی.

۵- (ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ): دوایی بە دُنیا یی لیتان دەپرسیتەوہ.

۶- (يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ): لەو پۆژەدا لەو نازو نیعە تە ی پێتاندراوہ، لیتان دەپرسیتەوہ.

ھەوتەم و کو تایی: دابەشکردنی ئاییە تەکان:

ئەم ھەشت (۸) ئایی تە دەکەین بە یە ک دەرس، لەبەر ئەوہ ی ھەموویان
تیکھە لکیش و پیکھوہ پە یوہ ستن.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر (۸) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە پېكدى (۱-۸)،
 ۋەك پېشتريش گوتمان: ئەم سوورەتە موبارەكە بریتىيە لە ھەوالدانىك بە خافلان
 خەلك: ﴿اَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ﴾، ئىۋە خافلان بە پېشپركە كردهۋە لە زۆر كردندا،
 ئنجا خوا ﷻ نەيفەرموۋە: زۆركردنى چى؟ مالى و سامان، خزمان و نزيكان،
 خانووبەرە، زەۋى و زار، ... ھتد، ھەموۋى دەگرېتەۋە، ھەلبەتە كەسېكىش ھەر
 خەرىكى پېشپركە بى لە زۆركردنى مالى و سامان و، خزم و كەس و قەرەبالغىي
 دەۋرۋبەرى و زيادكردنى نازو نىعمەتەكانى ژيانى دنيادا، زياد لەۋەى پېۋىستىي
 پېيان ھەيە، بېگومان ئەۋە لەسەر حىسابى پەيۋەنديى لەگەل خواۋ ژيانى پۆژى
 دوايىيەتى، وشەى (لھو)ش ھەر ئەۋ واتايە دەگەيەنئى، كە بریتىيە لە خافلان بە
 شتېكەۋە بايەخى زۆر نەبئى، لەسەر حىسابى شتېكى دېكە، كە بايەخى زۆرە،
 ۋەك دوايى زياتر تېشكى دەخەينە سەر.

دوايى ھەرەشەكردنى خوا ﷻ كە لەمەودوا دەزانن: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ۲
 ئَمْ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿، نەخېر (وازېنن) لەمەودوا دەزانن، واتە: دەزانن كە ئەۋ
 خافلانەتان بە پېشپركە كردن لە زۆركردنى مالى و سامان و سەرۋەت و.. ھتد
 لە دنيادا، لەسەر حىسابى پەيۋەندييتان لەگەل خواۋ پۆژى دوايى، توۋشى
 سزاۋ جەزەبەتان دەكات و لەسەرى پەشيمان دەبنەۋە، ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ
 الْيَقِينِ﴾، نەخېر (وازېنن) ئەگەر زانبارى جېى دلىاييتان ببوۋايە، زانبارىيەكى
 دلىاكەر، ۋەلامى (لو) قرتېنراۋە، واتە: ئەگەر زانبارى دلىاكەرەۋەتان ببوۋايە،
 واتان نەدەكرد، ياخود وازتان لەۋ حالەتان دەھيئا.

دوايى دەفەرموئى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، بە دلىايى و بە جەختكردنەۋە،
 ئىۋە تاگرى كېلەسەندوۋى دۆزەخ دەبينن، ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، دوايى

بە چاۋى دۇنيانى دەيىنن، ﴿ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، ئىنجا بەمسۈگەرى
لەو پۇژدە، لەو نازو نىعمەت و خىرو خوشىيانهى لە دىيادا پىتان دراۋن، لىتان
دەپرسىتەۋە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْهَنُكُمُ الْكَافِرُ ۝۱ حَقَّ رُزْمُ الْمَقَابِرِ ۝۲ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝۶ ثُمَّ
لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝۷ ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝۸﴾

ماناى دەقاۋ دەقى نايەتەكان

{بە ناۋى خۋاى بە بەزەيى بەخشندە . پىشېركەى زۆركردن (ى سامان و
نىعمەتەكانى دىكەى دنيا) ئىۋەى خاflاند ﴿۱﴾ تاكو مردن و سەردانى
گۆرستانانتان كرد ﴿۲﴾ ۋازىپىن (لە زۆر كردن و خۆ پىۋە بادان و پىۋە خاflانى)
لەمەودۋا دەزانن (چەندە بە ھەلە داچوون) ﴿۳﴾ دىسان ۋازىپىن (لەو خاflانە)
لەمەودۋا دەزانن (گەلېك بە ھەلەدا چوون) ﴿۴﴾ ۋازىپىن ئەگەر زانىيارى
دۇنيائىتان زانىيايە (ۋاتان نەدەكرد) ﴿۵﴾ بە دۇنيانى كېپەى دۆزەخ دەيىنن ﴿۶﴾
دىسان بە دۇنيانى بە چاۋى دۇنيانى دەيىنن ﴿۷﴾ دۋاى لەو پۇژدە مسۈگەر
لە بارەى نازو نىعمەتەۋە لىتان دەپرسىتەۋە ﴿۸﴾}.

شیکردنه‌هی هه‌ندیک له وشه‌کان

(**الْهَيْكُمُ**): (أَي: شَعَلَكُمْ)، ئیوه‌ی خافلاندو سه‌رقال کرد، ئیوه‌ی بیئاگا کرد، (الْهُو: مَا يَشْغَلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْنيهِ وَيُهِمُّهُ)، (لهو): هه‌ر شتیکه مروڤ ده‌خافلێتی و سه‌رقالی ده‌کات له شتیک که به‌لایه‌وه گرنگه‌و مه‌به‌سته، ده‌گوتری: (لَهُوْتُ بَغْذَا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا، أَيْ: اسْتَعْلْتُ عَنْهُ بِلَهُوٍ)، (لَهُوْتُ بَغْذَا)، واته: به‌و شته خافلام، (وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، به‌هوی سه‌رقالییه‌وه ئاگام لێی نه‌ماو لێی بیئاگا بووم و خافلام.

(**الْمَكَاثِرُ**): (الْمَكَاثِرَةُ وَالْمَكَاثِرُ: التَّبَارِي بِكَثْرَةِ الْمَالِ وَالْعِزِّ)، (تَكَاثَرُ وَ مَكَاثِرَة)، هه‌ردووکیان واته: پێشبه‌رکه‌ کردن له زۆری سامان و ده‌سته‌لاتدا.

(**زُرْتُ**): واته: سه‌ردانتان کرد، (زُرْتُ فَلَانًا: تَلَقَّيْتُهُ بِزُورِي، أَوْ قَصَدْتُ زُورَةً، وَرَجُلٌ زَائِرٌ وَقَوْمٌ زُورٌ، نَحْو: سَافِرٌ وَسَفَرٌ، زَارَهُ يَزُورُهُ زَوْرًا، فَهُوَ زَائِرٌ، أَتَاهُ فِي دَارِهِ لِأَنْسِي أَوْ لِحَاجَةٍ إِلَيْهِ، وَشَيْ: (زُرْتُ)، ده‌گوتری: (زُرْتُ فَلَانًا، تَلَقَّيْتُهُ بِزُورِي، أَوْ قَصَدْتُ زُورَةً)، (زُور)، ئەو قۆپچانه‌ت که له پێشی پۆشاک ده‌درێن، یاخود هه‌ر شتیک که له پۆشاک ده‌دری، واته: ئەو قۆپچانه‌ی خۆمم ئاراسته‌ کردن، یاخود پرووم کرده قۆپچه‌کانی که له‌سه‌ر سنگی نه‌ون، پرووم تێکرد، (وَرَجُلٌ زَائِرٌ وَقَوْمٌ زُورٌ)، پیاویکی سه‌ردانکه‌رو کۆمه‌لێکی سه‌ردانکه‌ر، وه‌ک (سَافِرٌ، سَفَرٌ)، رێبوار و رێبواره‌کان، (زَارَهُ يَزُورُهُ زَوْرًا، فَهُوَ زَائِرٌ)، سه‌ردانی کرد، سه‌ردانی ده‌کات، سه‌ردانکردن، ئەو سه‌ردانکه‌ره، واته: له‌مالی خۆی چوو بو‌لای، له‌به‌ر خوشویستی و ئولفه‌ت پێوه‌گرتن، یاخود له‌به‌ر ئەوه‌ی کارو پێویستییه‌کی هه‌یه.

(**الْمَقَابِرُ**): (جَمْعُ مَقْبَرَةٍ وَمَقْبَرَةٍ، مَوْضِعٌ قَبْرٍ)، (الْمَقَابِرُ) کۆی (مَقْبَرَة)، یان (مَقْبَرَة) یان (مَقْبَرَة)یه، هه‌ر سێکیان به‌ شوینی گۆزان ده‌گوترێن، (مَقَرُّ الْمَيِّتِ)، نشینه‌ی مردوو که له‌وی نێژراوه، ده‌گوتری: (قَبْرَتُهُ، أَيْ: جَعَلْتُهُ فِي قَبْرِ، وَأَقْبَرْتُهُ أَيْ:

جَعَلْتُ لَهُ مَكَانًا يُقْبَرُ فِيهِ، (قَبْرُهُ)، واته: خستمه نَبُو گور، به لَام (أَقْبَرُهُ)، واته: شویتیکم بُو دانا لهویدا بنیژری و بخریته گۆرهوه.

(كَلَّا): (رُدْعٌ وَزَجْرٌ وَإِبْطَالٌ لِقَوْلِ قَائِلٍ، نَقِيضٌ لِّ: فِي الْإِثْبَاتِ)، وشهی: (كَلَّا): وهك زور جاران باسمان کردوه، بُو تیخوپین و سهرزه نشترکردن و هه لوه شانه وهیه، بُو قسهی بیژهریك كه گوتوویه تی (یاخود بُو په فتاری كه سیك كه په فتاریکی نواندوه و ده ته وی هه لیوه شیینه وه)، یان پیی بلیی: وامه لی، یان وامه كه، ته مه دژو پیچه وانیه وشه ی: (ای ه)، بُو چه سپاندن (إِثْبَاتِ) ه، بُو باری ئه ریئی وهك له سووره تی (یونس) دا هاتوه: ﴿إِی وَرَقِ ۝۵۳﴾، ته نیا لهویشدا هاتوه، (ای)، واته: (ئا)، یان (به لی)، یان (با)، به لَام (كَلَّا)، یانی: نه خیر، یان واز بیته، یان دهسته لېگړه.

(عَلَّمَ الْيَقِيْنَ): (الْيَقِيْنُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ)، (يَقِيْنُ): له سیفه تی زانیارییه له سه رووی زانست و زانینه وهیه، (عَلَّمَ الْيَقِيْنَ)، (عَلَّمَ الْيَقِيْنَ): هُو سَكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، زانیارییه کی جیی دلیایی، بریتیه له وهی مروؤف تیگه یشتنی بچه سپی و، حوكم و پریریك كه له باره ی شتیكه وه دهیدا، چه سپاو بی و له ره له ری تیدا نه بی.

(الْجَحِيْمُ): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجِجِ النَّارِ، جَحْمٌ وَجْهَةٌ مِنْ شِدَّةِ الْغَضَبِ)، (جَحْمَةٌ): بریتیه له بلیسه ی ناگر، كه کلپه ده ستیئی، ده گوتری: (جَحْمَةُ النَّارِ)، (جَحِيْمُ): ناگریکی بلیسه سه ندوویه، کلپه سه ندوو، له وه شه وه دواپی خوازراوه ته وه، ده گوتری: (جَحْمٌ وَجْهَةٌ، مِنْ شِدَّةِ الْغَضَبِ)، ته و مروؤه له نه نجامی زور تووره ییدا، ده و چاوی خو ی گرژو مؤن و ئالوز کرد.

(عَبَثَ الْيَقِيْنَ): چاوی دلیایی، وهك دواپی باس ده کهین، خوا ﴿عَبَثَ﴾ له قورئاندا سی وشه ی به کاره یئاو: (عَلَّمَ الْيَقِيْنَ) و (عَبَثَ الْيَقِيْنَ) و (حَقَّ الْيَقِيْنَ)، هه ر کامیکیان پله یه كه له پله کانی په یبردن به شتان و زانیی شتان:

(عَلَّمَ الْيَقِينَ)، ئەو دەيە زانبارييت لە بارەى شتیکەووە هەبى و، لەرەلەرت لە بارەيەووە نەمايى، حوکمىكى چەسپاوت لەدەلدا هەبى بەرانبەرى.

(عَيْنَ الْيَقِينِ)، ئەو دەيە بەچاو، چاوى سەر بيبينى.

(حَقَّ الْيَقِينِ)، ئەو دەيە بچيە نيوى، ياخود دەستى لێبدهى.

دوايش زياتر ڕوونيان دەکەينهوه.

(النَّعِيمِ): (النَّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ، وَبَنَآؤُهَا بِنَاءُ الْحَالَةِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ كَالْجُلُوسَةِ وَالرَّكْبَةِ)، (نَعْمَةٌ): بريته لە حالەتى باش، وشەى نيعمەت بە شتێ دەى حالەت دروستکراوه، ئەو حالەتەى مەرووف لەسەرى دەبى، دەگوترى: (جَلَسَ جُلُوسَةً)، دانىشت، بەدانىشتنىک، (رَكَبَ رَكْبَةً) ش، يانى: سوار بوون بەسوار بوونىک، کەواتە: (نَعْمَةٌ)، واتە: حالەتێكى باش.

وشەى (نَعْمَةٌ) ش هەيە: (النَّعْمَةُ: التَّنْعِيمُ)، (نَعْمَةٌ)، واتە: خوشگوزەرانى (وَبَنَآؤُهَا بِنَاءُ الْمَرْءِ مِنَ الْفِعْلِ كَالضَّرْبَةِ وَالشُّتْمَةِ)، بەلام دروستکردنى وشەى (نَعْمَةٌ)، وەك دروستکردنى جارێك و کردارىکە لە شتێك وەك: (الضَّرْبَةُ وَالشُّتْمَةُ)، لێدانىک و قسە پێگوتنىک.

بەلام (النَّعِيمِ): (النَّعْمَةُ الْكَثِيرَةُ)، واتە: نازو نيعمەتى زۆر.

مانای گشتی نایه تەکان

خوَا ۞ دەر موی: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) بە ناوی خوای بە
بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوا، بە مەبەست پێی ئەوێ:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوَا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوَا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای زانا و توانا دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوَا ئەنجام دەدەم.

دەبێ بەلای کەمەوێ ئەو چوار واتایە لە عەقڵ و دڵدا ئامادە بن، لە کاتی
گوتنی ئەم پرستە موبارەکەدا، کە خوای بەرزو مەزن سەدو چوارده (۱۱۴) جار
لە کۆتا فەرماشتی دا دووبارە کردۆتەو، بۆیە ئێمەش هەمیشە کە دەبێتین،
ئەوێ پێویستە مەرووف لە عەقڵ و دڵدا ئامادە بکات، لە کاتی گوتنی ئەم
پرستەیدا، هەموو جاری دووبارە دەکەینەو.

ئەنجا دەر موی: ﴿اَلْهٰکُمْ التَّکْوِيْنُ﴾، زۆر کردن ئێوێ خاflاند، یاخود
پێشپێکە کردن لە زۆرکردندا ئێوێ خاflاند، ئێوێ بێتاگا کرد، ئایا لە چی
خاflاندنی؟ لێرەدا خوَا ۞ دەری نەخستو: ئێوێ خاflاند لە خوَا ۞،
ئێوێ خاflاند لە پۆژی دوایی، ئێوێ خاflاند لە شوێنکەوتنی پێغەمبەرەکی
۞، ئێوێ خاflاند لە تێوەرمانی قورئان، ئێوێ خاflاند لەوێدا کە ژایانی
دنیا تان چۆن بە شیوێهێک بگوزەرێنن جێی پەسندی و پەزنامەندیی خوَا بێ،
ئەو واتایانە و وێنە ئەو واتایانە، هەموویان دەگریتەو، بەلام ئەگەر خوَا ۞
فەر موی: ﴿اَلْهٰکُمْ التَّکْوِيْنُ﴾ عَنِ اللّٰهِ، عَنِ الْقِيَامَةِ عَنِ النَّبِيِّ، عَنِ الْقُرْآنِ، ئەو
کاتە لێخاflاو دیارییکراو دەبوو، بەلام ئێستا مانایەکی بە گشتی دەمێنێتەو:

﴿الْهَيْكُمُ التَّكْوِيْنُ﴾، يان: خۇ ھەلکىشان، ياخود: پىشېرکە کردن له زۆر کردند، تېوھى خافلاندى، له ھەموو ئەو شتانەى نابى مروؤى لىيان بى ئاگاۋ خافلابى.

ھەروھە: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكْوِيْنُ﴾، زۆر کردن، ياخود پىشېرکە کردن له زۆر کردند، زۆرکردنى چى؟ ديسان خوا ﷻ ئەۋىشى ديارىي نەکردوھ، بەلام بە زۆرىي وايە خەلک پىشېرکە دەکات له زۆرکردنى مال و ساماندا، چ مال و سامانى نەقدىنە، کە کاتى خۇي زېرو زيو بووھ، ئىستاش دىنارو يۆرۆ و دۆلارو ئەو دراوانەن کە ھەن، ھەروھەھا ھەردوو کانزاي زېرو زيويش، بەلکو کانزاي لەوانىش بەنرختر، وەك ئەلماس و گەوھەر... ھتدىش ھەر ھەن، دواي مال و سامانى نەقدىنە، ئىنجا مال و سامانى زەوى، ھەيە کەيفى بە زەوى دى، زەوييان زۆر دەکړى، ھەيە کەيفى بە خانوووان دى، خانوووان زۆر دەکړى، ھەيە کەيفى بە سەياران دى، سەياران زۆر دەکړى، کاتى خۇي حوشتر ھەبووھ، ئەسپ ھەبووھ، ھەيە ئىستاشى لەگەلدا بى کەيفى بە ئازەلان دى، ئەسپى ھەن، گاۋ مانگاۋ گامپىشى ھەن، مەرۈ بزنى ھەن، بەختويان دەکات، يان بۆي بەختو دەکړىن.

ھەروھەھا (تکائر) زۆرکردنى قەرەبالغىي بە دەورى خۇتوھ، خزم و کەس و قەوم و حىزب و شوپىنکەوتوووان و ئەوانەى ھاوکارت دەبن و تىيانرادهيىنى دەفريات بىن، ھەموو ئەوانە دەگريتهوھ و جگە لە ئەوانەش، دەگريتهوھ، يان: پىشېرکە کردن له زۆرکردنى مال و سامان و نازو نىعمەتەکانى دىکەى ژيانى دنيادا، تېوھى خافلاندو بىئاگا کرد، ئايا لەچى بىئاگاي کردن؟ لە خۇاي پەرۋەرەدگارو، لە رۆژى دوايى و، لەو ژيانەى تېوھى تىخراون و، تېوھ لە تاقىکردنەوھدان، کەچى لىتان تىکچووھ وادەزانن خوا بۆ ئەوھ تېوھى لېرە داناوھ، کە ھەر خەرىكى سەرۋەت و سامان و مولک و مال زۆر کردن و، قەرەبالغ کردنى دەورى خۇو، خانوو و سەيارەو کەل و پەل زۆرکردن بن!! ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، تېوھ ھەر خافلان و بى ئاگاۋ سەرقال بوون، تاکو سەردانى گۆرستانەکاننان کرد، (مَقَابِر) کۆي (مَقْبَرَة)، يان (مَقْبَرَة) يان (مَقْبَرَة) يە، واتە: شوپىي گۆرەکان، گۆرستانەکان.

لېرەدا كە دەفەر مۆي: ﴿حَتَّىٰ زُرُّمُ الْمَقَابِرَ﴾، ئاماژە يە بەۋەى ئىۋە لە گۆرستاندا، ۋەك چۆن كە سىڭ سەردانى كە سىڭ دەكات، ماۋەيەكى كەم لە لاي دادە نىشئ، دۋايى ھەلدەستى و بەجىئ دىلئ، نە چۈۋە مالىئ لەۋى دابنى! كەۋاتە: ئىۋەش كە دە چنە گۆرستان و جەستە كە تان دە خرىتە نىۋ گۆرەۋە، بزائن ئەۋە بۆ ماۋەيەكى كاتىيەۋ، ۋەك سەردانى دۆست و نزيكىكتان كىردىي وايە، بۆيە ئەۋ تەعبىرەي بە كاردە ھىنرى: (نُقِلَ فُلَانٌ إِلَىٰ مَثْوَاهِ الْأَخِيرِ)، [فُلَانكەس گۈزاريەۋە بۆ نشىنگەي كۆتايى]، ھەلەيە، چونكە لە راستىدا ئەۋى نشىنگەي كۆتايى نيە، گۆر قۇناغىكى راگوزەرەۋ تەنيا جەستەكە لەۋىدايە، بەلام پرووحەكە ۋەك لە فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ دا ھاتوۋوم ئايەتەكانىش ئاماژەي پى دەكەن، يان لە بەھەشتە يان لە دۆزەخە، پرووحەكە بەرز دە كرىتەۋەۋە ناچىتەۋە ئىۋ ئەۋ جەستەيەي لىي ھاتۆتەدەر، كە تازە بە كەلكى تىدلمان نەماۋە، جەستەكان سەرەنجام ھەلدەۋەشئ و ھەندىكيان دەسووتئ، ھەندىكيان ھەر گۆرپىشان بە نىسب نابئ و، پارچە پارچە دەبن، ھەيانە بە جورە ماددەيەك ھەر دەيتۆننەۋەۋە نامىئ و، دەبىتە ئاۋ، يان دەبىتە تۆزۈ گەر دۋو كەل و بە ھەۋادا دەچئ، ھەلبەتە لە لاي خۋاي پەرۋەردگار ئاسانە، ئەۋ پرووحە جورىك لە پەيۋەندىي مېئى بە ئىسك و پرووسك، يان دۋو كەل و تۆزۈ خۆل و پارچە پارچەكانى جەستەكەيەۋە، بەلام ئەۋەى سزاۋ جەزەربەي دەكەۋىتە سەر، لە قۇناغى بەرزەخدا، ياخود نازو نىعمەتى دەبئ، بە پەلەيەكەم پرووحەكەيە.

﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ۱ ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ﴿كَلَّا﴾، وشەيەكە بۆ تىۋەخورىن و ھەلۋەشانندەۋە (كَلِمَةُ رَدْعٍ وَإِبْطَالٍ)، واتە: وامەكەن، لەمەۋدۋا دەزانن، ديسان وامەكەن لەمەۋدۋا دەزانن، چى دەزانن؟ خوا نەيفەرمۋەۋە، چى دەزانن و بەركارى: ﴿تَعْلَمُونَ﴾، قىرتىراۋە، چونكە بە رەۋت و سەلىقە ديارە، واتە: دەزانن زۆر بە ھەلدەۋەۋەۋە، ئەگەر ھەر خەرىكى پىشپىرەكە كردن بن لە زۆر كردندا، ھەر خەرىكى خافلان بن، بە دىياۋەۋە ئاگاتان لەۋە نەبئ كە

ئىۋە بۇ كاتتىكى ديارىيىكراو لىرە دانراون، ماۋەى چەند سائىك كە كۆتايەكەشى ديار نىە، ژيانى دىياتان، ژيانىكى كاتىى و پاگوزەرو ديارىيىكراۋە، بۆيە لىرە دانەنراۋى ھەر خەرىكى ئەۋەبى سەرۋەت و سامان ۋەسەر يەك بىئى، بابى ئەۋەندەى پىۋىستىت پىئەتى كۆى بىكەۋە، نەك لە دۋاى خۆتەۋە بەشى نەۋەى بىستەمىشت بىكات! تۆ چەند ملبارىك دۆلارت بۆ چىيە؟ بە تايەت ئەۋانەى ناشىيەخىن لە پىئى خۋادا، ھى ۋا ھەيە ھىندەى ھەيە ئەگەر ھەر دابىنىش و لاق لەسەر لاق دابىئى و ھىچ كارىك نەكات، ھەموو مانگان دە دەفتەرىش خەرچ بىكات، ئىنجا بەشى ھەزار سائى دەكات و، بىگومان تەمەنەكەشى ھىندە نىە، بۆيە خۋاى مىھرەبان دوو جازان دووبارەى كىرەتەۋە: ﴿كَلَّا﴾، ۋازىبنىن، ھەلە دەكەن كە بەۋ شىۋەيە خافلان، ﴿سَوْفَ نَعْلَمُونَ﴾، لەمەدۋا دەزانن، ياخود بە دلىيى دەزانن.

﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ نَعْلَمُونَ﴾، جارىكى دىكەش دىسان ۋازىبنىن، بە دلىيى دەزانن، دەزانن بە ھەلەداچۈنەۋ نەدەبوۋايە ۋابىكەن.

﴿كَلَّا﴾، ھەرۋەھا جارىكى دىكەش خوا ﷻ ۋشەى: ﴿كَلَّا﴾، دووبارە دەكاتەۋە، ۋاتە: سى جازان لىرەدا، يانى: دەستبەردارى ئەۋ ھالەتەنە بن كە ئىستا لەسەرىنى و، بىرىتە لە خافلان و سەرقالبۈۋن، بە پىشپىرە كىرەنەۋە لە زۆر كىرنى ئەۋ شتەنەدا كە لە دىيادا خوا ئىۋەيان پى تاقى دەكاتەۋە، ﴿لَوْ نَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، ئەگەر زانىارىى جىئى دلىيىتان بىۋايە.

لىرەدا ۋەلامى: ﴿لَوْ﴾، ئەگەر، قىرتىنراۋە، يانى: ۋازىبنىن، ئەگەر زانىارىيەكى دلىيىتان بىۋايە، ۋاتان نەدەكەرد، ياخود: بە جۆرىكى دىكە ژيانى خۆتان بەرپىدەكەرد، نەك بەۋ شىۋەيە ئىستا كە ھەموو تۋاناۋ ۋزەى خۆتان خەرچى ئەۋە كىردە، چۆن سەرۋەت و سامانى زياتر، دەسەلاتى زياتر، نازو نىعمەتى زياتر، لە دەستى خۆتاندا كۆ بىكەنەۋە، كە پىۋىستىشەستان پىئى نىە، بەلكو لەسەرتان بارە.

ئىنجا خوا ﴿لَتَرْوُنَّ الْجَحِيْمَ﴾، بە دۇنيایى كَلْبَه (ی دۆزەخ) دەبىنن، بىگومان ئەمە وەلامى: ﴿لَو﴾ نى، چۈنكە دەفەرمۇي: ئەگەر بزانن زانىيارى جىي دۇنيائىتان هەبى، بەلام ئەگەر بزانن و نەزانن دۆزەخ ھەر دەبىنن، بۇيە ئەمە وەلامى ﴿لَو﴾ نى ھەو ﴿لَتَرْوُنَّ الْجَحِيْمَ﴾، لە رېزمانى ەپرەبىيدا پىي دەگوتى: ﴿جُمْلَةً اِسْتِنَافِيَةً﴾، رستەيەكى دەستپىكەر، رستەيەكە لە نوئ دەستى پىكردوھو پەيوەست نى بە رستەي پىش ئەو، واتە: بە دۇنيایى و سوئند بە خوا، چۈنكە (ل)ى (لَتَرْوُنَّ)، (مُهِدَّةٌ لِلْقَسَمِ)، زەمىنەخۇشكەرە بۇ سوئند، يانى: سوئند بەخوا ئىوھ كَلْبَه (ی دۆزەخ) دەبىنن، ئاگرى بلىسەدارى دۆزەخ دەبىنن، ھەندىكىش لە زانىيان گوتوويانە: ئەمە پەيوەستە، بە رستەي پىش خۇيەو، بەلام ئەك بەو واتايە ئەگەر ئىوھ زانىيارى جىي دۇنيائىتان هەبى، دۆزەخ دەبىنن، مانای وايە ئەگەر زانىيارى جىي دۇنيائىيان نەبى، كَلْبَه (ی دۆزەخ) نايىنن! بەلكو بەو واتايە ئەگەر ئىوھ زانىيارى جىي دۇنيائىتان هەبووايە، ھەر ئىستا لەم ژيانە دۇنيايەدا، دۆزەختان بەچاوى ەقل و دل دەبىنى، كە ئەو واتايەش رېي تىدەچى، بەلام ئەوھى زۆربەي پوونكەرەوانى قورئان لەسەرنى و لەگەل رەوتى ئايەتەكانىشدا باشتر دەگونجى، ھەر ئەوھەكە وەلامى (لَو) قرتىراوھو، لە زۆر شوئىنى دىكەش دا وەلامى (لَو)، قرتىراوھو، چۈنكە بە سياق و سەلىقە دەزانرى، بۇيە ئەم رستەيە رستەيەكى تازەيە، يانى: بە دۇنيایى ئىوھ كَلْبَه (ی دۆزەخ) دەبىنن، ﴿ثُمَّ لَتَرْوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ﴾، دوايىش بە مسوگەرى دەبىنن بە چاوى دۇنيایى، لىرەكە دەفەرمۇي: ﴿ثُمَّ لَتَرْوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ﴾، ھەر بۇ جەختكردنەوھى ئەوھى پىشپى، پىشپى دەفەرمۇي: كَلْبَه (ی دۆزەخ) دەبىنن بە دۇنيایى، دوايى دەفەرمۇي: ديسان دەبىنن (كَلْبَه (ی دۆزەخ) بە چاوى دۇنيایى، كەواتە: بەس بۇ جەختكردنەوھە، ياخود: ئەوھى پىشپىيان مەبەست پىي قۇناغىكەو، ئەمەشيان مەبەست پىي قۇناغىكى دىكەيە، ھەردو واتايەكە زانىيان ھىناويانن.

دەشگونچى بگوتىرى: كە دەفەرموى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، واتە: ئىيە دواى ئەوۋى دەمرن، ئەوانەى بىپروان، دۆزەخ دەيىنن لە قۇناغى بەرزەخدا، جورىك لە دۆزەخ و جورىك لە سزادان دەيىنن، ۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمايشتە كانىدا ئاماژەى پىداۋە، كە ھەر كەسىك پەرى نشىنگەى خۇى لە بەھەشت يان لە دۆزەخدا دەيىنى^(۱)، ئەوۋى دىكەشيان: ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ آلِ إِبْرَٰهِيمَ﴾، دوايىش ئىيە كەپەى دۆزەخ دەيىنن بە چاۋى دۇنيايى، يانى: كاتىك كە دەچنە ئىو دۆزەخەۋە، لەۋى بە چاۋى خۇتان دەيىنن.

﴿ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، ئىجا لەو پۇژەدا لىتان دەپرسىتەۋە لەو نازو نىعمەت و خىرو خۇشىيەى لە دىيادا بۇتان پەخسىتراۋە، لىتان دەپرسىتەۋە لە وردو درشتى، ئايا چۆن مامەلەتان بە نازو نىعمەتەكانەۋە كىردە؟ ئايا كىردووتانن بەھۆكارى خۇ پىيادان و خۇ پىيەلكتىشان بەسەر ئەم و ئەۋداۋ، لە خۇتاندا قەتستان كىردوون و، بەشى خەلكى دىكەتان لىنەداۋن، ۋەك كىرمەگلخۇركە ھەر خۇتان بە تەنيا دەمتان لەو نازو نىعمەتانەۋە ناۋە، ئاۋرتان لە خەلكى دىكە ئەۋاۋەتەۋە، سەرتان بەرەۋ ئاسمان ھەلنەپرىۋە! ياخود مافى خاۋو خەلكىستان تىدا پەچاۋ كىردوون و ۋەك سەپاردەيەكى خۋايى لە دەستان دا تەماشاتان كىردوون؟! لە كۇتايى ئەم مانايە گىتىيەدا، بە باشم زانى ئەم دەقە بىنم^(۲):

عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه، قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلْهَمَكُمُ التَّكْوِيْنَ» يَغْنِي عَنِ الطَّاعَةِ، «حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ» يَقُولُ: حَتَّى يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ، {كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ}

(۱) لە چەند شوئىنىكى ئەم تەفسىرەدا باسى نىعمەت و سزاي گۆرو قۇناغى بەرزەخمان كىردەۋە، دەقەكانى سۈننەتىشمان لە بارەيەۋە ھىناۋن بۆ وئىنە: تەفسىرى سوۋرەتى: (المؤمنون)، ئايەتى: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، ھەروھە تەفسىرى سوۋرەتى: (الواقعة) ئايەتەكانى: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، ھەتا كۇتايى سوۋرەتەكە.

(۲) تەفسىر القرآن العظيم: ج ۴، ص ۶۵۲، فتح القدیر: ج ۵، ص ۱۰۷-۱۰۸، موقوفاً.

يَعْنِي: لَوْ قَدْ دَخَلْتُمْ قُبُورَكُمْ «ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ» يَقُولُ: لَوْ قَدْ خَرَجْتُمْ مِنْ قُبُورِكُمْ إِلَى مَحْشَرِكُمْ، «كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ» قَالَ: لَوْ قَدْ وَقَفْتُمْ عَلَى أَعْمَالِكُمْ بَيْنَ يَدَي رَبِّكُمْ، «لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ» وَذَلِكَ أَنَّ الصِّرَاطَ يُوضَعُ وَسَطَ جَهَنَّمَ، فَتَنَاجٍ مُسَلَّمٌ، وَمَخْدُوشٌ مُسَلَّمٌ، وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ. «ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ» يَعْنِي: شَبَعَ الْبُطُونِ، وَبَارِدَ الشُّرْبِ، وَظِلَالِ الْمَسَاكِينِ، وَاعْتِدَالِ الْخَلْقِ، وَلَذَّةِ النَّوْمِ.

واتە: زەيدى كۆرى ئەسەلم لە بابىهە (خوایى رازى بى) دەگىرتەهە، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەم سوورەتەى خویندەهە: ئەگەر واشەيترايى، بەلام ئەمە قسەى زەيدى كۆرى ئەسەلمە لە بابىهە ﷺ هەتايەتەى، ﴿أَلَمْ تَكُنْ لَهُ فَرْمَانَهُ رِيبًى﴾، زۆركردن، ياخود پىشېركە كردن لە زۆر كردن دا، تېوھى بىتھاگە كرد، لە فەرمانبەرى، (چەمكەكەى زۆر لەهە فراوانترە، واتە: لە خوا، لە پۆزى دوايى، لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە قورئان... بىتھاگەى كردوون)، ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، هەتا (مردنتان بۆ هات و)، برديان بۆ گۆرستان، ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، وازبىنن، ئەگەر چوونە نىو گۆرەكانتانەهە، دەزانن، ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، جارېكى دىكەش واز بىنن، لەمەودوا بە دلىايى دەزانن، واتە: ئەو كاتەى لە گۆرەكانتان دەردەچن بەرەو شوينى لى كۆكرانەهەو خپكرانەهە لە پۆزى دوايىدا، دەزانن، ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، (وازبىنن ئەگەر زانيارىيەكى جىي دلىايىتان هەبووايە)، ئەگەر كردەهەكانتان بىنن كاتىك لە بەردەمى پەرەردگان رادەگىرين، ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، (بە دلىايى كپەى دۆزەخ دەبينن)، ئەو پردەى بەسەر نىوھ راستى دۆزەخ رادەھىلدەرى، (دەبى خەلك لىيەهە بپەرتەهە بۆ ئەوبەر ئىجا دەچىتە بەھەشت)، (فەتاج مۇسەلم)، ئىجا هەيە دەربازى دەبى و سەلامەتكراو، (وَمَخْدُوشٌ مُسَلَّمٌ)، هەروەھا هەيە برىندار دەبى و دەرووشى، بەلام سەلامەت دەبى، (وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ)، هەشن بەسەريەكدا دەكەون لە ناگرى دۆزەخدا، ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، دوايى لەو پۆزەدا لە نازو نىعمەت لىتان دەپرسرئەهە (ئەو پىنج شتى هەتايان و پىم جوانن)، (شَبَعَ

الْبُطُونِ، وَبَارِدِ الشُّرْبِ، وَظِلَالِ الْمَسَاكِينِ، وَاعْتِدَالِ الْخَلْقِ، وَلَذَّةِ النَّوْمِ)، تېربوونى
سكان بە خواردن و خوراك و، خواردنهوهی سارد و فێنك و، سێبهری خانوو و
جیگاو ریگیان و، جهسته رێكهكان، (كه خوا به رێك و پێکی دروستیکردوون)
و چێژی خهوتن.

بیگومان نهم پێنجه ههندیکن لهو نيعمه تانهی خوا لێیان دهپرستتهوه، بهلام
سههه کیهکانیانن: خواردن و خواردنهوه، جیگاو رێگه، تهندروستی و سهلامهتی
و، خهوو پشوودان و ئیسراحهت.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سەر زەنشتکردنى خوا ﷻ بۆ پېشېپكە کاران لە زۆر کردنى سامان و دەستەلات و نېعمەتەکانى دیکەدا، هەتا چوونە گۆرستان و، دووجاران بەرپەرچدانەو هەیان لەو پەرەتارەیان و، ئاگادار کردنەو هەیان کە لەمەودوا دەزانن بە هەلەداچوون و، ئەگەر زانیاریى دُنیاکەرەیان ببووايە، بەو جۆرەیان نەدەکرد:

خوا دەفەر مۆی: ﴿أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ۝۱ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝۵﴾

شیکردنەو هی ئەم ئایەتانە، لە پینچ بڕگەدا:

۱- ﴿أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ﴾، ئێوەی خاflاندو سەرقالکرد، زۆرکردن، یاخود: پېشېپکە لە زۆرکردندا.

پرووی دواندن دەگونجی لە بېپروایان بى، کە لە پۆژگاری پېغەمبەرى خوادا ﷻ بوون و لە هەموو پۆژگارەکانى دیکەش دا کە دین، دەبن دەشگونجی پرووی دواندن لە هەموو لایەك بى و دیارە ئەو کاتەش کۆمەلگا بە زۆریی لەو جۆرە بوو کە بېپروا بوون، بەلام بڕاوادارانیشیان لە ئێودا بوون، واتە: خواى پەرەردگار لێردەدا پرووی کردۆتە خەلك و مرقەهەکان بە گشتی، ئەو مانایەیان زیاتر بە عەقل و دلەوه دەنووسى، چونکە خەلك بە گشتی، خاflان و سەرقال بوونیان هەیه، بە زۆر کردنى سەرودت و سامان و دەستەلات و نازو نېعمەتەکانى دیکەوه، پۆژی دواى و، لەسەر حیسابى پەيوەندیان لەگەل خوادا ﷻ.

﴿الْمَكْمُ﴾، (أَي: شَغَلَكُمْ عَمَّا يَجِبُ عَلَيْكُمُ الْإِسْتِغَالُ بِهِ)، واتە: ئێوەی خاڤلاندو سەرقالکرد لەوێ لەسەرتان پێویستە پێشەو سەرگەرم بن، پێشەو خەریک بن، (اللَّهُو: مَا يَشْغَلُ الْإِنْسَانَ عَنْ أَمْرِ مِهِمَّ)، (ئەو): بڕیتە لەوێ مەرووف دەخاڤلێتی لە شتێک بۆی گەرنک و جیی بایەخ بێ.

﴿التَّكَاثُرُ﴾، (تَفَاعُلٌ مِنَ الْكَثَرَةِ، أَيْ: التَّيَارِي فِي الْإِكْتَارِ مِنْ شَيْءٍ مَرْغُوبٍ فِي كَثْرَتِهِ، فَمِنْهُ: التَّكَاثُرُ فِي الْأَمْوَالِ، وَمِنْهُ: التَّكَاثُرُ فِي الْأَعْوَانِ وَالْأَوْلَادِ لِلْإِعْتِزَالِ بِهِمْ)، (تَكَاثَرُ): لەسەر کێشی (تَفَاعُل) ه، لە (كَثْرَة) هه هاتوه، (كَثْرَة) واتە: زۆر، (التَّكَاثُر) واتە: پێشپڕکەکردن لە زۆرکردن لە شتێکدا زۆرییهکە ی جیگای ئارەزووبی، پێشپڕکە بکە لەوێدا کە ئەندازەیهکی زیاتری لێ وهدهست بێتی، وهك زۆرکردنی مال و سامان و، زۆرکردنی ژمارە ی هاوکاران و مندالان، بۆ ئەوێ بە هۆیانەوه بالادهست و بە هیژی بێ، دەوری قەرەبالخ بێ.

پرووی دواندن دەگونجی بە تاییهت لە بێپروایان بێ، خاوهنای شیرک و کوفر، بە تاییهت ئەوانەیان کە ساماندارو دەسەلاتدارن، یانی: ئەوانە ی لە کۆمەلگای شیرک و کوفردا بالادهستن، بەهۆی مال و سامان و دەسەلاتەوه، دەشگونجی پروو لە خەلکی گشتیی بێ، بەلام ئەو کاتەش بە تاییهت ئەوان - ساماندارو دەسەلاتداران - دەگریتهوه.

(٢) - ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، هەتا سەردانی گۆرستانانتان کرد، کۆی (قَبْر) و (قُبُور) و (أَقْبَر) ه، ﴿الْمَقَابِرَ﴾، کۆی (مَقْبِرَة) و (مَقْبَرَة) و (مَقْبَرَة) یه، هەرسێکیان بە (مَقَابِر)، کۆ دەکریتهوه، (الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا قُبُورٌ كَثِيرَةٌ)، ئەو سەر زەمینە ی گۆری زۆری تێدان، واتە: گۆرستان، کە دەفەرموی: ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ (٢)، ﴿حَتَّى: لِبُلُوغِ الْغَايَةِ﴾، (حَتَّى) بۆ گەیشتنە ئامانجیکە وهك: (أَكَلْتُ السَّمَكَةَ حَتَّى رَأَسِهَا)، ماسییەکەم خوارد هەتا سەرش ی، (سِرْتُ مِنْ بَغْدَادَ حَتَّى الْبَصْرَةَ)، لە بەغداوه چووم هەتا بەصرای.

﴿حَقَّ﴾، بۇ گەيشتە ئامانچىكە، ئنجا ئايا لېرەدا ئەو ئامانجە چىيە؟ واتە: خاغلانى ئىو بەردەوام بوو ھەتا سەردانى گۆرستانان کرد، يانى: ﴿حَقَّ﴾، بۇ گەيشتە ئەنجامى كۆتايى خاغلان و سەرقالبون و سەرگەرمبونە، واتە: خاغلان ھەتا سەردانى گۆرستانان کرد، بۇچى بەسەردان ناوى دەبات؟ لەبەر ئەو ھى مروڤ كە دەمرى، چوونە نېوگۆرى لە راستيدا قۇناغىكى راگوزارەو، مروڤ جەستەكەى ماوہەكى ديارىكرالو لە گۆردا دەمىتتەو، ئەگەر گۆرى بەنسېب بى، دوايى قىامەتى بەسەردادى و زىندوو دەكرتتەو، جەستەو رووح پىكەوہ يەكدەگرنەو لە پۆزى دوايى دا، بۆيە بەكردارى رابردوو ھىناويەتى: ﴿حَقَّ زُزْمُ الْمَقَابِرِ﴾، كە ئەمە بۇ رابردوويەو مەبەست پىتى ئەوہيە: ئەو داھاتووہى لەپىيان دايە، وەك رابردوويەكە، كە روودانەكەى و ھاتنەكەى بۆتە شتىكى جىيى دلىيى و، مسۆگەر بووہ بۆيە ئاواي پىشان دەدات، چونكە روودانەكەى شتىكى ھەمىي و مسۆگەرە، ھەروەك خوا عزوجل لە سەرەتاي سوورەتى (النحل) دا، دفرموى: ﴿أَنَّهُ أَمْرٌ أَلَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾، واتە: فەرمانى خوا ھات پەلەى لى مەكەن، كە جارى نەھاتو، ئەگەر مەبەست پىتى ئاخىر زەمان، يان پۆزى قىامەت بى، جارى نەھاتو، بەلام لەبەر ئەوہى ھەموو شتى لەبەر دەستى خواي بالا دەستەو، خواش بۇ خۆى ھەموو شتىكى ئەندازەگىرىيى كىردو، دەزانى پۆزى ئاخىر زەمان و پۆزى قىامەتیش ھەر دىن، بۆيە بەھاتوو وەسفى كىردو، ھەروەھا لەبەر ئەوہش كە مانەوہ لە گۆردا، ھەتا ئەو كاتەيە كە ئاخىر زەمان دى و قىامەت دى، بۆيە بەتەبىرى چوونە گۆرستان باسكىردو، ئەگەرنا مەبەست پىتى مردن و برانە گۆرستانى ئەو كەسانەيە.

پىشتىش ئامازەم پىدا، كە ھەندىك وايان لىكداوہتەو كە ئەو پىشېركەكارانە لە زۆركردن دا، دوو ھۆزى مەككەيى بوون، بەراي ئەوانەى دەلېن: ئەم سوورەتە مەككەيى، ياخود دوو ھۆزى مەدىنەيى بوون، بەراي ئەوانەى دەلېن: ئەم سوورەتە مەدىنەيى.

بەلām تيمە مەككەيى بوونيمان هەلبژارد، ئنجا لە هەردووگ حالان دا، گوتراوه: ئەوانە پيشبپركتيان بووه ئايا کاميان ژمارەى زياترە؟ ئيدى سەرژميرى زيندووانيان كردوهو يەككيان لە يەككيان زياتر بووه، ئنجا ئەوهى دؤراوه گوتوويهتى: با مردووانيش بژميرين، بؤيه چوونه سەر گؤرستانيش و مردووهكانيشيان ژماردوون، ئنجا دؤراوهكە بردوويهتەوه! دەلیم: ييگومان دەشگونجی ئەو پروداوه بووی، چ لە مەككە، چ لە مەدينەو خەلک خوێ بەزۆرييهوه هەلکيشابى، بەلām ئەم سوورەتە موبارەكە لەو بارەوه نەهاتوه، ئەگەر ئەوهش بگريتهوه، مەبەستى بنەپەرتى سوورەتە موبارەكەكە ئەوه نيه، بەلکو خافلانى خەلک و سەرقالبوونيان بە ژيانى دنيאו سەرۆت و سامان و دەستەلاتەوهو، بە قەرەبالغى دەوريانەوه، بە كورتى: بە نازو نعيمەتە مادديەكانەوه لەسەر حيسابى پؤزى دوايان و، ژيانى مەعنەويان و ئەو حيكمت و هەقەى بؤى دروستكارون، كە بریتىە لە تاقىکردنەوهيان، كە ئەوهش دياردەپەكى گشتييهو نەخۆشيەكى گشتگرە بؤ هەموو مرقەكان.

ئنجا خوا عزوجل دەفەرئموى:

(۳) - ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، نەخیر (با وازبێتن) لەمەودوا دەزانن.

(۴) - ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، دیسان نەخیر (با وازبێتن) لەمەودوا دەزانن، (کلا): وشەيەكە بؤ تێخوړپن و بەرپەرچدانەوهو هەلۆهشاندنەوه، واتە: وازبێتن لە پيشبپركەكردن لە زۆركردنى سەرۆت و سامان و دەستەلات و چى و چيدا، باوازبێتن لەمەو دوا دەزانن، ﴿سَوْفَ﴾، بؤ لەمەو دوايه، جارى واش هەيه ﴿سَوْفَ﴾، بؤ شتيكە كە دلنيابي هەر دەبى، (لِتَحْقِيقِ وُضُولِ الْعِلْمِ)، بە دلنيابي دەزانن، ﴿ثُمَّ كَلَّا﴾، دیسان با وازبێتن، لە پيشبپركەكردن لەزۆركردنى سەرۆت و سامان و دەستەلات و نازو نعيمەتەكانى ديكەدا، ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، بەدلنيابي دەزانن، چى دەزانن؟

هەردوو پرستەكە: ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (۲)، ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (۱)، بەركار (مفعول)ەكەيان قرتيندراوه، چونكە ئاشكارا زانراوه: (سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَعْبَۀ

لھیکم بالتکائر)، لەمەودوا سەرەنجامی خاڤلانن بە پیشپەرکەکردنەو لە زۆرکردنی سەرودەت و سامان و دەستەلآت و چی و چیدا، دەزانن، یاخود: دەزانن چ سزایە ک جاوەرپێتان دەکات، چ سەرەنجامیکی شووم جاوەرپێتان دەکات.

(ثُمَّ: لِلرَّيْبِ وَالزَّاهِي)، (ثم) بۆ ریزبەندی و بە دواى یە ک دا هاتنى بەکاوه خۆیە، رستەى دووھمیش جەختکەرەوھى رستەى پیشەوہیە.

۵- ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، نەخیر (وازیبێن لە پیشپەرکەکردن لە زۆرکردنی سەرودەت و سامان و دەستەلآت و چی و چیدا)، ئەگەر زانیاری دنیاییتان ببوایە، دیسان وەلامی ﴿لَوْ﴾، قرتتێراو، لێرەدا وشەى تێخوڕین (کلاً) بۆ جارى سییەم دووبارە بۆتەو، تاکو ئەوھى ئەوان لەسەرىنى زۆر ھەلیبووھەشییتەو، کە بریتىە لە خاڤلان بەھۆى زۆرکردنى لایەنى ماددیەو، لە تێوھرامانى کتیبى خوا، یاخود: خاڤلان لەو حیکمەتەى بۆى دروستکراون، یاخود: خاڤلان لە جاویدیى کردنى خوا بۆیان، یاخود: خاڤلان لەو سەرەنجامەى جاوەرپێیان دەکات.

ھەلبەتە ئەم رستەى: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، بۆ زەبەلاح و گەرە پیشاندانە، بۆ ھەش وەلامى ﴿لَوْ﴾، (ئەگەر)، قرتتێراو، تاکو ھۆش و زەینى مەرووف بەھەرلایە کدا بڕوا، یانى: ئەگەر ئێو زانیاری دنیاییتان ببوایە، واتان نەدەکرد، ئەگەر زانیاری دنیاییتان ببوایە، دەتانزانى سەرەنجامى شووم جاوەرپێتان دەکا، ئەگەر زانیاری دنیاییتان ببوایە، خۆتان ئامادەدەکرد بۆ دیدارى خوا، ھەموو ئەو وەلامانەو ھاوونەکانیان دەگونجى دا بنەدرین.

(الطبري) لە پوونکردنەوھى چەمک و واتای ئەم ئایەتانەدا دەلێ:

(مَا هَكَذَا يَنْبَغِي أَنْ تَفْعَلُوا، أَنْ يُلْهِيَكُمْ التَّكَاثُرُ أَيُّهَا النَّاسُ، لَوْ تَعْلَمُونَ أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمًا يَقِينًا، أَنَّ اللَّهَ بَاعَتْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ بَعْدِ مَمَاتِكُمْ، مِنْ قُبُورِكُمْ، مَا أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ رَبِّكُمْ، وَلَسَارَعْتُمْ إِلَى عِبَادَتِهِ، وَالْإِنْتِهَاءِ إِلَى أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ، وَرَفُضِ الدُّنْيَا إِشْفَاقًا عَلَى أَنْفُسِكُمْ مِنْ عُقُوبَتِهِ) (جامع البيان: ج ۱۵، ص ۳۱۳ و ۳۱۴).

واتە: ئەى خەلكىنە، نەدەبوو وابكەن، پېشپەكە كىردن لە زۆركردندا
بتاخافلىنى، ئەى خەلكىنە، ئەگەر زانىيارىيەكى جىيى دۇنيائىتان بېووايە، كە خوا
ﷻ لە پۇژى ھەلسانەوۋەدا، تېوۋە زىندو دەكاتەوۋە دۋاى مردنتان، لە گۆرەكانتان
دەرتاندېنئەوۋە، ئەو كاتە پېشپەكە كىردن لە زۆركردندا، تېوۋە يېناگا نەدەكرد لە
فەرمانبەرىيە پەرۋەردگار تان، بەلكو خېرايىتان دەكرد بۇ پەرستىنى و پابەندىيە
بە فەرمان و قەدەغەي خواو، واز لېھىتەنى دۇنيا لەبەر مەترسىيە لە خۇتان و
پەرۋشېبوۋنى خۇتان، لەوۋە سزا بدرىن.

پەتكردەنەوۋە دۇنيا (رَفُضَ الدُّنْيَا)، -بەتەبىرى تەبەرىيە- مەگەر دۇنيائى ھەرام و
ناشەرەبى مەبەست بى، ئەگەرنا ئىسلام نەھاتەو بە مەسۇلمانان بلى: ژيانى دۇنيا
پەزى بكەن، بەلكو بە پېچەوانەوۋە خواي پەرۋەردگار فېرى مەسۇلمانانى كىردو،
دۋاى چاكەي دۇنيا بكەن: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (البقرة، پەرۋەردگارمان! لە دۇنيادا چاكەو لە پۇژى دۋايى
دا چاكەمان پېدەو لە نازارى ئاگر ھانپارزە.

ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (القصص) دا: ﴿وَلَا تَنسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ (۷۷)
واتە: بەشى خۇشت لە ژيانى دۇنيا فەرماۋش مەكە، بەلام بە دۇنيائىيەوۋە (الطبري)
مەبەستى دۇنيائەكە بە ھەرامىي و لەسەر ھېسابى قىامەت بى، دۇنيائەك لەسەر
ھېسابى ئەو سەرەنجامە مەسۇگەرە بى، كە چاۋەرپى ھەموو مەۋقەكان دەكات،
كە سزاو پاداشتى خوايە، ئانەو دۇنيائىيە دەبى وازى لى بېيىرى و پەت بىكرتەوۋە.

كە دەفەرەمۋى: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ﴾ (۵۰)، نەخېر، ئەگەر زانىيارىيە
دۇنيائىتان بېووايە، گومانى تېدا نىيە وەلامى ﴿لَوْ﴾ (ئەگەر) قىرتىنراۋەو،
ئەو پەستەيەي دۋايى دى كە دەفەرەمۋى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ﴾ (۶)، بە
جەختكردەنەوۋەوۋە كېلە (ى دۆزەخ) دەبىنن، ناگونجى وەلامى ﴿لَوْ﴾ بى، چونكە
ئەگەر زانىيارىيە جىيى دۇنيائىشيان نەبى، دۆزەخ ھەر دەبىنن ئەوانەي بېپروا بن،
بۇيە ناگونجى ئەو پەستەيە وەلامى (لو) بى، بەلكو وەلامەكەي قىرتىنراۋە، كە

بریتیه له: ئەگەر ئێوە زانیاری جێی دنیایان ببوایه، واتان نەدەکرد، یاخود: خۆتان بۆ دیداری خوا ئاماده دەکرد، یاخود: دەتانزانی که سەرەنجامیکی شووم و سزایه کی سهخت چاوه پێتانه.

مانای (عِلْمَ الْيَقِيْنِ)

زانایان له باره ی وشه ی: ﴿عِلْمَ الْيَقِيْنِ﴾ هوه، راجیایان ههیه:

۱- هه ندىك گوتویانه: (عِلْمُ الْأَمْرِ الْمُتَيَقَّنِ، أَي: كَعِلْمِكُمْ مَا تَسْتَيْقِنُونَهُ مِنَ الْأُمُورِ)، واته: زانیاری کارێکی جێی دنیایی، یانی: وهك زانیاریتان به شتیکی جێی دنیایی، ئەگەر زانیارییه کی واتان ببوایه، بهو شیوهیه تان نەدەکرد.

۲- هه ندىك گوتویانه: (الْيَقِيْنُ: صِفَةٌ لِمُقَدَّرٍ)، (یقین) سیفه ق مه زه نه کراوێکه، وهك (أمر)، (عِلْمُ الْأَمْرِ الْيَقِيْنِ)، زانیاری کارێکی مسۆگه رو جێی دنیایی، ئەمه له هی یه که مه وه نیزیکه.

۳- هه ندىكیش گوتویانه: (مِنْ إِضَافَةِ الْمَوْصُوفِ إِلَى صِفَتِهِ)، پالدرانى وه سفکراوه بۆ لای ئاوه ئناوه که ی: (عِلْمَ الْيَقِيْنِ : الْعِلْمُ الْيَقِيْنِ)، زانیاریه کی جێی دنیایی.

۴- هه ندىكیش گوتویانه: ﴿عِلْمَ الْيَقِيْنِ﴾ واته: زانیاریتان به مردن هه بوایه، چونکه خوا مردنی ناو ناوه (یقین): ﴿حَقٌّ أَتَيْنَا الْيَقِيْنُ﴾ (۱۷) المحدث، یانی: ئەگەر زانیاریتان به مردن هه بوایه، زانیاریتان چۆن دهمرن و چیتان لیدی، واتان نەدەکرد!

به لأم من مانای چواره مم پێ به هێز نیه، یان به مانای: (علم الأمر المتیقن)، زانیاری کارێکی مسۆگه ره، یاخود: وه سفکراو پالدراره ته لای ئاوه ئناو (صفة) هکه ی، یانی: (العلم اليقین)، زانیاریه که جێی دنیاییه.

مەسەلەى دووهم:

راگە ياندنى ئەو راستىيە كە ھەموو لايەك (بە تايىت بىپروايە كان) كېلەى دۆزەخ دەبينن و، دواىى بە چاوى دىئايى دەبينن، پاشان لە نازو نىعمەتى بۆ رەخسىزاويان لىيان دەپرسىتەو:

خو عزوجل دەفرموى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨﴾

ئەم مەسەلەيەش لە سىى بىرگەدا شى دەكەينەو:

(١)- ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، بە دىئايى كېلە (ى دۆزەخ) دەبينن، (ل) لىرەدا زەمىنەخۆشكەرە بۆ سۆيىند: (والله لتروُنَّ الجحيم)، سۆيىند بە خوا ئىو كېلەى دۆزەخ دەبينن، بەلام بە دىئايى رستەى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦﴾، وەلامى رستەى پىشى نى، كە دەفرموى: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥﴾، وازبىنن ئەگەر زانىارى جى دىئايىتان ببوايە، ئنجا دواىى بفرموى: بە دىئايى ئىو كېلەى دۆزەخ دەبينن، چونكە ئەگەر زانىارى دىئايىشان ئەب، دۆزەخ ھەر دەبينن، بۆيە ناگونجى وەلامى ئەوى ب، لەبەر ئەووش واباشە بگرە پىويستە، لە كاتى خوئىندىدا، لەسەر: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥﴾، بوەستىن، ئنجا: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦﴾، ئەم لىرەدا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾، بەسەريەكەو بەخوئىندىتەو، كە دەفرموى:

(٢)- ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، دواىى بە دىئايى بە چاوى دىئايى دەبينن، ئەمە بۆ جەختكردەوئەى رستەى پىشى، لىرەدا مەبەست ئەوئەى كە دواىى بە چاوى دىئايى دەبينن، پىشى دەفرموى: كېلەى دۆزەخ دەبينن، دواىى دەفرموى: دواتر بە چاوى دىئايى دەبينن، ﴿عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧﴾، واتە: ئەو بىننەى كە خودى دىئايى، لىرەدا (عين، بە ماناى خود (نفس)ە، دەگوتى: (جاء زيد نفسه)، يان (عَيْتُهُ)، واتە: خودى خوئە هات.

که ده فەرموی: ﴿ثُمَّ لَنُرْوِيَنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧﴾ دواى ئەوەى فەرموویەتى:
﴿لَنُرْوِيَنَّ الْجَحِيْمَ ۝٦﴾

واتایەکی دوو ئەگەری هەن:

أ- زانیان هەندیکیان گووتویانە: بێینی یەکەم کاتیکە که لە دوورەوه دۆزەخ دەبینن و، بێینی دووهم کاتیکە لە نیزیکهوه دەبینن.

ب- هەندیکیش گووتویانە: بێینی یەکەم لە کاتیکدایە دەچنە سوێی دۆزەخ، بەلام بێینی دووهم کاتیکە دەچنە نێو دۆزەخەوه.

که ده فەرموی: ﴿لَنُرْوِيَنَّ الْجَحِيْمَ ۝٦ ثُمَّ لَنُرْوِيَنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧﴾
ئایا پرووی دواندن لە بێپروایانە بە تاییەت، یاخود بۆ تیکرایە هەم بێپروایان، هەم جگە لە بێپروایان؟ هەردوو ئەگەرەکی هەن، چونکە بێگومان هەموو کەس دۆزەخ دەبینی، پروادارو بێپروا، پروادارانیش چ گوناھاربەن پێویست بکات، بچنە دۆزەخەوه تاکو پاک دەبنەوه و سزا دەدرێن، یاخود نەچنە نێو دۆزەخەوه هەموویان دۆزەخ هەر دەبینن و، فەرمایشتی خوا لە سوورەتی (مریم) دا زۆر بە پروونی دەیکەبەن: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝٧٦ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ أَتَقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۝٧٧﴾ مریم.

(الجرجاني)، لە کتێبە ناودارەکی خۆی (التعريفات)^(١) دا، ئاوا پێناسەى (یقین) دەکات: (اليقين: العلم الذي لا شك معه، وفي الإصطلاح: اعتقاد الشيء بأنه كذا مع اعتقاد أنه لا يمكن إلا كذا، مطابقاً للواقع غير ممكن الزوال)، واتە: (يقين): ئەو زانیارییە که دوو دلیلی لەگەڵدا نیە، (ئەوه لە پرووی زمانەوه)، لە پرووی زاراوەییەوهش بریتیە لە پروا هەبوون بە شتێک بەو شیوەیەى هەیە، لەگەڵ پروا هەبوون بەوه‌دا که ناگونجی بەو شیوەیە نەبێ، پر بەپێستی واقیش بێ و، ناشگونجی ئەو زانیارییە لە عقل و دلی مرووف لابچێ.

(وَعِنْدَ أَهْلِ الْحَقِيقَةِ: رُؤْيَا الْعِيَانِ بِقُوَّةِ الْإِيمَانِ لَا بِالْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ، وَقِيلَ مُشَاهِدَةُ الْغُيُوبِ بِصَفَاءِ الْقُلُوبِ)، له‌لای (أهل الحقيقة)ش، (مه‌به‌ستی پێ ئەوانه‌یه که زیاتر سه‌رگه‌رمی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ته‌سه‌ووف بوون)، (یقین): بریتیه له دیتنی ئاشکرا به‌هۆی هێزی تێمانه‌وه، نه‌ك به‌هۆی هێزی به‌لگه‌وه، گوته‌راویشه‌: (یقین) بریتیه له دیتنی نادیاره‌كان به‌هۆی سافیی دلانه‌وه.

(۳) - ﴿ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، دوا‌یی به‌ دلنایایی له‌ باره‌ی نازو ن‌یعمه‌ته‌وه لێتانه‌ ده‌پرس‌یته‌وه.

بۆ شیکردنه‌وه‌ی چه‌مك و واتای ئەم ئایه‌ته‌ی کۆتایی سوورەتی (التکائر)، ده‌لێن:

به‌ دلنایایی لێپرس‌انه‌وه‌مان له‌ باره‌ی نازو ن‌یعمه‌ته‌کانی خواوه، که له‌م ژایانه دنیا‌یه‌دا پێیداوین، تا‌کو بتوانین ژایانی را‌گوزه‌رو کاتیی دنیا‌مان به‌شی‌وه‌یه‌کی شایسته‌ ب‌گوزه‌رێنین، شتێکی یه‌ک‌جار مه‌ترسییدارو هه‌ستیارو گرنگه‌و، پێوستیی به‌ وریایه‌کی زۆر ده‌کات، تا‌کو له‌سه‌ر چاکه‌و ن‌یعمه‌ته‌کانی خوا که له‌ ژمێره‌ نایه‌ن: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾، إبراهیم - ۳۴ -، قه‌رزدارو شه‌رمه‌زارنه‌بینه‌وه.

(القرطبي)، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱)، ده‌لێن: (لَمْ يَأْتِ فِي التَّنْزِيلِ ذِكْرُ الْمَقَابِرِ إِلَّا فِي هَذِهِ السُّورَةِ)، له‌ قورئاندا باسی گۆرستانه‌کان نه‌کراوه، جگه‌ له‌م سوورەته‌دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَكُنْ أَنتَ أَكْثَرُ ۝۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲﴾.

له‌ کۆتایی ئەم ده‌رسه‌دا به‌باشی ده‌زانم چه‌ند فه‌رمایشتیکی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ژماره‌یان نو (۹)یه، به‌یتمه‌وه که جگه‌ له‌ یه‌که‌م و دووه‌میان، سه‌ره‌جه‌میان له‌ باره‌ی چه‌مك و واتای ئایه‌تی: ﴿ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ ۝۸، و، تیشکی زۆرمان بۆ ده‌خه‌نه‌ سه‌ر چه‌مك و واتای ئایه‌تی کۆتایی ئەم سوورەته‌ به‌ پێژه‌:

نۆ فهرمووده له باره ی لێپرسراوه وه له سه ر نيعمه ته كان

فهرمووده ی يه كه م:

{عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَهُوَ يَقْرَأُ: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢﴾ التكاثر، قَالَ: «ابْنُ آدَمَ، لَيْسَ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ لَبَسْتَ فَأَبْلَيْتَ، أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ» (جامع البيان: ٣٧٩٩٣، وقال المخرج: إسناده صحيح، ومسلم: ٢٩٥٨، والترمذي: ٢٣٤٩).

واته: موته پرېفی کورې عه بدو لای کورې شیخیر له بابیه وه گیراویه ته وه که چو بووه خزمه ت پیغمبر ﷺ له حالیکدا ئه م سووړه ته ی خویندو ته وه: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢﴾، دوا یی فهرموویه تی: رۆله ی ئاده م! له مال و سامانه که ت هیچی بو تو ئیه، مه گه ر ئه وه ی خوار دوو ته وه له به ینت بر دوه، یا خود پو شیو ته وه شرت کر دوه، یا خود چا که ت پیکر دوه و تیپه ری وه و رابر دوه.

فهرمووده ی دو وه م:

{عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، قَالَ: كُنَّا نَرَى أَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ مِنَ الْقُرْآنِ: «لَوْ أَنَّ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَيْنِ مِنْ مَالٍ، لَتَمَنَّى وَادِيًا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التَّوَابُ، ثُمَّ يَتَوَبُّ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ» حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ السُّورَةُ: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١﴾ التكاثر، إِلَى آخِرِهَا (جامع البيان: ٣٧٠٩٤، والترمذي: ٣٨١٨، قال الحافظ ابن حجر في فتح الباري: ج ١١، ص ٢٦٢، وسنده جيد، صححه الألباني في صحيح السنن الترمذي).

واته: ئه نه سی کورې مالیک له ئوبه یی کورې که عب (خوا لیان رازی بی) ده گیر یته وه ده لی: تیمه پیمان وابو ئه م فهرمووده یه هه ر به شی که له قور ئان، (ئه وه فهرمووده یه ی پیغمبر ﷺ که فهرموویه تی: ئه گه ر رۆله ی ئاده م دوو شیوو دۆل مال و سامانی بوو ئایه، دۆلکی سییه می شی به ئاوات ده خوا ست و، ته نیا گل هه ناوی رۆله ی ئاده م پر ده کا، دوا ییش هه ر که سی که بگه ری ته وه

لاى خوا، خوا دەگەرپتەوۋە لای و تەوۋبەى لىۋەردەگرى، (ھەرۋامان دەزانى ئەوۋە بەشپكە لە قورپان) ھەتتا ئەم سوۋرەتە دابەزى: ﴿الْهَكْمُ الْكَاثُرُ﴾، تا كۆتايى.

(ئىنجا زانىمان كە ئەوۋى پېشى فەرمايشتى پېغەمبەرە ﷺ چەمك و واتاي فەرمايشتەكەش لەگەل ھى سوۋرەتە موبارەكەكەدا زۆر لىك نىزىكن).

فەرموودەى سېيەم:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: «أَتَانَا النَّبِيُّ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَأَطْعَمْنَاهُمْ رَطْبًا، وَسَقَيْنَاهُمْ مَاءً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ « هَذَا مِنَ النِّعَمِ الَّذِي تُسْأَلُونَ عَنْهُ {جامع البيان: ۳۸۰۱۲ و ۳۸۰۱۳، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه النسائي: ج ۶، ص ۲۴۶، وصححه الألباني في صحيح سنن النسائي).

واتە: جابىرى كۆرى عەبدوللا ﷺ دەلى: پېغەمبەرى خوا ﷺ و ئەبوو بەكرى عومەر ﷺ ھاتن بۆ لامان، ئىمەش فەرىكە خورمانان پىياندا، ھەرۋەھا ئاويشمان دانى، پېغەمبەرى خواش ﷺ فەرموۋى: ئەمە لەو نازو نىعمەتەيە كە لەبارەيەوۋە لىتان دەپرسرپتەوۋە.

فەرموودەى چوارەم:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: بَيْنَمَا أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ ﷺ جَالِسَانِ، إِذْ جَاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مَا أَجَلَسَكُمَا هَاهُنَا؟» قَالَا: الْجُوعُ، قَالَ: «وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَخْرَجَنِي غَيْرُهُ»، فَأَنْطَلَقُوا حَتَّى أَتَوْا بَيْتَ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَاسْتَقْبَلَتْهُمُ الْمَرْأَةُ، فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ ﷺ: «أَيْنَ فَلَانٌ؟» فَقَالَتْ: ذَهَبَ يَسْتَعِذُّ لَنَا مَاءً، فَجَاءَ صَاحِبُهُمْ يَحْمِلُ قِرْبَتَهُ، فَقَالَ: مَرَحَبًا، مَا زَارَ الْعِبَادَ شَيْءٌ أَفْضَلَ مِنْ شَيْءٍ زَارَنِي الْيَوْمَ، فَعَلَّقَ قِرْبَتَهُ بِكَرْبِ نَخْلَةٍ، وَأَنْطَلَقَ فَجَاءَهُمْ بِعَذْقٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَا كُنْتَ اجْتَنَيْتَ؟» فَقَالَ: أَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونُوا الَّذِينَ تَخْتَارُونَ عَلَيَّ أَغْنِيَكُمْ، ثُمَّ أَخَذَ الشُّفْرَةَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِيَّاكَ وَالْحَلُوبَ»، فَذَبَحَ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ، فَأَكَلُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَتُسْأَلَنَّ عَنْ هَذَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَخْرَجَكُمْ

مِنْ بُيُوتِكُمُ الْجُوعُ، فَلَمْ تَرْجِعُوا حَتَّى أَصَبْتُمْ هَذَا، فَهَذَا مِنَ النَّعِيمِ» (جامع البيان: ۳۸۰۱۴، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه مسلم في صحيحه: ۲۰۳۸).

واته: ئەبوو ھورەيرە ﷺ دەلى: لە كاتىكدا ئەبوو بەكرو عومەر (خوایىن پازى بى) دانىشتبوون. پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتە لايان و پىي فەرموون: چ شتەك تىوھى لىرە دانىشتاندوھ؟ گوتيان: برسەيتى، ئەوئىش فەرمووى: سوئند بەو كەسەى بەھەق منى ناردوھ، ھەر ئەوھش منى ھىئاوھ تە دەر، (واتە: منىش ھەر برسەيم)، ئنجا پۇئىشتن تاكو چوونە مالى يەكەك لە پشتىوانەكان، ئافرەتەكە پىشوازىي لىكردن، پىغەمبەرى خوا ﷺ پىي فەرموو: فلانكەس لە كوئىھ (خاوەن مال)؟، گوتى: چووە ئاوى شىرىنمان بۆ بىنى، ئىدى ھاوھلەكەيان ھاتەوھ، ئەو مەشكەو كوندەيەى ئاوە شىرىنەكەى تىدابوو، ھەلپگرتبوو، گوتى: بەخىر بىن، باشت لەو كەسانەى ئەمپۇ سەردانى منيان كردوھ، سەردانى بەندەكانى نەكردوھ، دواىي كوندەو مەشكەكەى ھەلواسى بە لىقىكى دارخورماوھو، چوو ھىشوو خورمايەكى بۆ ھىنان، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: بۆچى بۆت لىنەكردىنەوھ؟ (واتە: خورمايەكانت بۆ لىكردباينەوھ)، ئەوئىش گوتى: وىستم لەبەر چاوى خۆتان ھەلپىژىرن، (ھەيە پىي خۆشە زياتر گەيىبى، ھەيە پىي خۆشە زۆر نەگەيىبى)، دواىي چەقووى دەستدايە، (بچى ئاژەلپىكان بۆ سەربىرى)، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: خۆت لەھى شىردەر بپارىزە، (واتە: ھى شىردەرمان بۆ سەرمەپرە)، ئنجا ئاژەلپىكى بۆ سەربىرىن (ديارە مەپدار يان بىندار بووھ)، خوارديان، دواىي پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: لە پۇژى قىامەتدا لەمە لىتان دەپرسىتەوھ، برسەيتى لە مالى خۆتان دەرى ھىنان، بەلام نەگەرانەوھ تاكو لەوھتان دەستكەوت، لەو نازو نىعمەتە (خوا لە بارەيەوھ لىتان دەپرسىتەوھ).

فەرموودەى پىنچەم:

إِعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ: «انْطَلِقُوا بِنَا إِلَى أَبِي الْهَيْثَمِ بْنِ التَّيْهَانِ الْأَنْصَارِيِّ»، فَأَنْطَلَقَ بِهِمْ إِلَى ظُلِّ حَدِيقَتِهِ، فَبَسَطَ لَهُمْ بَسَاطًا، ثُمَّ انْطَلَقَ

إِلَىٰ نَخْلَةٍ، فَجَاءَ بِقُنُوءٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَهَلَّا تَنْقُيْتُمْ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ؟» فَقَالَ: أَرَدْتُ أَنْ تَخَيَّرُوا مِنْ رُطْبِهِ وَبُسْرِهِ، فَأَكَلُوا وَشَرَبُوا مِنَ الْمَاءِ؛ فَلَمَّا قَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مِنَ النُّعِيمِ، الَّذِي أَنْتُمْ فِيهِ مَسْئُولُونَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، هَذَا الظَّلُّ الْبَارِدُ، وَالرُّطْبُ الْبَارِدُ، عَلَيْهِ الْمَاءُ الْبَارِدُ» (جامع البيان: ۳۸۰۱۵، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه الترمذي: ۲۳۷۶، وصححه الألباني).

واته: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ گێڕاویەتەووە دەلی: پێغەمبەر ﷺ بە ئەبوو بەکرو عومەری (خوا لیان پازی بێ) فەرموو: وەرن با بچین بۆ لای ئەبوو ھەیسەم (یەکیەک بوو لە ھاوہلان و لە پەیمانی دووھمی عەقەبەشدا بەشدار بوو)، پێکھوو چوون بۆ سێبەری باخە دارخورمایەکی، ئەویش پایەخێکی بۆ پراخستی، دواپی خۆی پۆشت بۆ لای دارخورمایەکی ھێشووە خورمایەکی بۆ ھێنان، پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ فەرمووی: بۆچی لە خورما گەییووەکانی بۆت لێ ئەدە کردیتەووە بۆت ھەڵبژاردباین؟ ئەویش گوئی: ھەزم کرد بۆ خۆتان لە گەییووەکی و لە چاک نەگەییووەکی تێیدا ھەڵبژێرن، ئیدی خواردیان و ئاویشیان لەسەر خواردووە، پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ دواي ئەوہی لێ بۆو، فەرمووی: سویند بەو کەسە گیانی منی بە دەستە، ئەمە لەو نازو نەمەتەییە کە ئێوہ لە پۆزی قیامەتدا لەبارەییوہ پرسیارتان لێ دەکری، ئەم سێبەرە خۆشە، (دیارە پۆژ بوو)، ئەم خورما گەییوہ خۆشەو، ئەو ئاوہ ساردو شیرینەیی لەسەر بخوریتەوہ.

فەرموودەیی شەھەم:

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَحْمُودَ بْنِ لَيْدٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: «لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿الْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ (۱) فَقَرَأَهَا حَتَّىٰ بَلَغَ: ﴿لَتَسْلُكُنَّ يَوْمَئِذٍ مِنَ النَّعِيمِ﴾ (۸) التَّكَاثُرَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَنِ أَيِّ النَّعِيمِ نُسْأَلُ؟ وَإِنَّمَا هُوَ الْأَسْوَدَانِ: الْمَاءُ، وَالتَّمْرُ، وَسَيُوفُنَا عَلَىٰ عَوَاتِقِنَا، وَالْعَدُوُّ حَاضِرٌ؟ قَالَ: «إِنَّ ذَلِكَ سَيَكُونُ» (جامع البيان: ۳۸۰۲۰، قال المخرج: إسناده حسن، وأخرجه الترمذي: ۲۳۶۷، وابن ماجه: ۴۱۵۸، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ ابْنِ مَاجَه: ۴۱۵۸).

واتە: موحەممەدى كۆرى مەھموودى كۆرى لەبىد ﷺ دەلئ: كاتىك
﴿الْهَيْكُلُ الْكَائِنُ﴾ ۱، دابەزى، پىغەمبەرى خوا ﷺ خويندەھە تاكو گەشتە
ئايەتى كۆتايى: ﴿ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ ۸، ھاوئان گوتيان: ئەى
پىغەمبەرى خوا! لە كام نازو نىعمەت لىمان دەپرسىتەھە؟ تەنيا دوو شتە
رەشەكانن: ئاوو خورما، شمشىرەكانىشمان لەسەر ملھانن، دوژمنىش ئامادەيە،
چۆن لىمان دەپرسىتەھە؟ فەرمووى: ئەھە دەبىت.

واتە: بەلئ لە تەنگرەو نەرەھەتتىدان، ھەمىشە شمشىرتان بە ملەھەيە لە
ترسى دوژمن، بەلام لە بارەى نەمەتەكانىشەھە، ئىجا ئاوو خورما يان ھەر
شىكى دىكەيە، لىتان دەپرسىتەھە.

فەرموودەى ھەوتەم:

اعَنِ الضَّحَاكِ بْنِ عَزْرَبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ ﷺ يَقُولُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ
ﷺ: إِنْ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ، أَنْ يُقَالَ لَهُ: أَلَمْ نُنْصَحْكَ لَكَ
جِسْمَكَ، وَتَرَوْا مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ؟ (جامع البيان: ۳۸۰۲۱، قال المخرج: إسناده صحيح،
وأخرجه الترمذي: ۳۶۶۹، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۲۰۲۲).

واتە: زەحھاكى كۆرى عەزەب، دەلئ: گويم لە ئەھو ھۆرەپرە ﷺ بوو
دەيگوت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: يەكەمىن شتىك كە بەندە لە
پۆزى قىامەتدا لى دەپرسىتەھە لە نازو نىعمەت، ئەھەيە پى دەگوترى: ئايا
جەستەمان بۆ ساغ نەكردى؟ لە ئاوى ساردىش تىر ئاوەھووى؟

فەرموودەى ھەشتەم:

اعَنِ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ: عَمَلِهِ فِيمَا أَفْنَاءَ، وَعَنْ عِلْمِهِ مَا فَعَلَ بِهِ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ

أَيُّنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ) (أخرجه الترمذي: ۲۴۱۷، وقال حديث حسن صحيح، والدارمي: ۵۵۴، وصححه الألباني).

واتە: ئەبوو بەرەزەي ئەسلەمىي ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: دوو پىي بەندە نارۆن بە ملاملادا لە رۆژى قيامەتدا، هەتا لە جوار شتان پرسىارى لى دەكرى: لە تەمەنى لە پىيدا بەرپى كردو؟ لە زانبارىيەكەي چەندەي كار پىكردو؟ لە مالهەكەي چۆنى پەيدا كړدو و چۆنىشى خەرج كړدو؟ لە جەستەي لە چيدا پىرى كړدو و تەمەندارى كړدو؟

فەرموودەي نۆيەم و كۆتايى:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصُّحَّةُ وَالْفَرَاغُ»} (أخرجه البخاري: ۶۰۴۹، والترمذي: ۲۳۰۴، وابن ماجه: ۴۱۷۰ وغيرهم).

واتە: ئىبنو عبەباس ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: دوو نىعمەت زۆربەي خەلى تىياندا زيانبارن: تەندروستىي و دەستبەتايى و بوار هەبوون.

يانى: زۆربەي خەلى لەسەر لەشەاغىي و تەندروستىي زيانبارن، چونكە خوا لەشى ساغكردوون، بەلام ئەو جەستەيان لە چاكەدا بەكارناهيئن، هەروەها لە بارەي كاتيشيانەو، كات و بواريان هەيەو دەست بەتالان، بەلام بەهرە وەرناگرن لە كاتەكەيان، لەوەشدا زۆربەي خەلى تووشى پەشيمانىي و زيانبارى دەبن.

كۆتا قسەمان لە بارەي نىوەرۆكى ئەم سوورەتە مووبارەكەو، قسەيەكى (الطبري)يە، كە لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوورەتە مووبارەكەدا هينايەتى، دەلى:

(وَكَانَ الْحَسَنُ وَقَتَادَةُ يَقُولَانِ: ثَلَاثٌ لَا يُسْأَلُ عَنْهُنَّ ابْنُ آدَمَ، وَمَا خَلَّاهُنَّ فِيهِ الْمَسْأَلَةُ وَالْحِسَابُ، إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ: كِسْوَةُ يُؤَارِي بِهَا سَوْءَتَهُ، وَكِسْرَةُ تَشُدُّ بِهَا ضَلْبَهُ، وَبَيْتٌ يُظْلَمُ.

وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ: أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَخْبَرَ أَنَّهُ سَائِلٌ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ عَنِ النَّعِيمِ، وَلَمْ يَخْصُصْ فِي خَبَرِهِ أَنَّهُ سَائِلُهُمْ عَنْ نَوْعٍ مِنَ النَّعِيمِ دُونَ نَوْعٍ، بَلْ عَمَّ بِالْخَبَرِ فِي ذَلِكَ عَنِ الْجَمِيعِ، فَهُوَ سَائِلُهُمْ، كَمَا قَالَ عَنْ جَمِيعِ النَّعِيمِ، لَا عَنْ بَعْضٍ دُونَ بَعْضٍ، (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۱۰).

واتە: ھەسەنی بەصرایی و قەتادە (رەحمەتی خوایان لای بێ) گوتووایانە: سێ نەعمەت ڕۆڵە ئادەم لە بارەیانەوێ ئێی ناپرسیتەو، بەلام جگە لەو سێیانە ھەمووی لێپرسینەوێ لەسەر، مەگەر ئەوێ خوا بێھوێ لێپرسینەوێ لەسەر نەبێ، ئەو سێیە لێپرسینەوێان لەسەر نیە: پۆشاکێک عەرپەتی خوێ پێ داپۆشی، خواردنێک پستی پێو رابووستی، مالتیک سێبەری لای بکات، ئەو سێیە لێپرسینەوێان لەسەر نیە. (الطبري) دەلێ: بەلام رای راست لەو بارەوێ ئەوێ بەگوتری: خوا ھەوایداوێ لەو خەلکە دەپرسیتەو لە بارە نازو نەعمەتەکانەو، لە ھەوایەکی خۆیدا خوا ﷻ تاییەتی نەکردوێ لە فلان جوړە نازو نەعمەتە لێیان دەپرسیتەو، بەلام لەوێ دیکە لێیان ناپرسیتەو، بەلکو ھەوایەکی گشتاندوێ لە بارە ھەموویانەو، بۆیە وەک خوێ فەرموویەتی، لە ھەموو نازو نەعمەتەکان لێیان دەپرسیتەو، نەک لە ھەندیکیان لێیان بپرسیتەو، لە ھەندیکیان لێیان نەپرسیتەو.

ھەلبەتە رایەکی (الطبري)، سەدا سەدا راستەو، فەرمایشتەکانیش کە خوێندماننەو، پشگیری دەکەن.

لێرەدا کووتایی بە تەفسیری سوورەتی (التَّكْوِيْن) دێنین و دەلێین:

خوا بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خوێ لەو کەسانەمان بگێڕی، کە لە ھەموو وردو درشتی ژانیاندا پابەند دەبن بە ئایین و راستە ڕێی خواو، نازو نەعمەتەکانی خوا بەو شیوێ بەکار دێنن، کە شەریعەتی خۆی پەرودگار ڕێی پێداوێ دیاری کردو، خوا ھانپارێزی لەوێ زێدەرۆیی بکەن لە ژیان و

گوزہ رانداو، پېشېرکې بکهین له کوکړدنه وې سهر ووت و سامان و قهره بالغی به دهوړی خو ماندا، بو خو پټه لکیشان به سهر خه لکدا، خوا له و که سانه مان بگيرې که هه موو نيعمه ته کافی خوا له په زامه نديی خوا دا به کار دینن.

کورتہ باسنيک دہر بارہی مامہ لہ گہل مردوواندا

نہم کورتہ باسہ له دوو توئی بیست و یه ک پرگه داو، له ژیر پوښنایی چل دهقی سوننه ت دا، ده کهین، که زور به یان فہرما یشتی پیغہ مبهری خاتہ من ﷺ نهویش راسته خو له (صحيح مسلم) وهری ده گرم^(۱):

یہ کہم: تہ لقینی مردو^(۲):

{عَنْ سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقِّنُوا مَوْتَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۰، وأبو داود: ۳۱۱۷، والترمذي: ۹۷۶، والنسائي: ۱۲۵، ابن ماجه: ۱۴۴۵).

واته: نه بوو سه عیدی خودری ﷺ ده لی: پیغہ مبهری خوا ﷺ فہرمووی: مردووه کانتان (نه وانه تان که خه ریکن دهمرن)، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان پی بلین و دوو بارہی بکه نه وه.

نه وهش بو نه وهی دوا وشه و و تهی که ده بلین، له کاتی گیان سپاردنپاندا، بریتی بی له: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، چونکه له فہرما یشتی پیغہ مبهردا ﷺ هاتوه: {مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ} (أخرجه أحمد: ۲۲۱۸۰، وأبو داود: ۲۹۴۵، والحاكم: ۱۲۹۹، وقال: صحيح الإسناد، ابن خزيمة: ۲۳۷۰)، واته: هه ر که سیک

(۱) کتاب الجنائز، ص: ۴۱۳-۴۳۶

(۲) تہ لقینی که سیک که له سه ره مهر گدایه، له گیانه لا دایه.

دوا قسەى كە لە دەمى دەر دەچى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بى، يانى: جگە لە خوا ھىچ پەرستراویك نى، دەچىتە بەھەشت.

دووھم: لە كاتى مردوو لى مردندا، چى بگوترى؟

ئايا كەسێك خۆشەويستىكى نىزىكىكى خەرىكە دەمرى، چى بلێ باشە؟

لەو بارەوہ ئەم فەرموودەيە دەھێنين: **إِعَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ سَفِيْنَةَ يُحَدِّثُ أَنَّهُ سَمِعَ أُمَّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ، فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، أَللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا أَجَرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا، قَالَتْ: فَلَمَّا تَوَفَّى أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: كَمَا أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَخْلَفَ اللَّهُ لِي خَيْرًا مِنْهُ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ» (أخرجه مسلم: ۲۱۲۴).**

واتە: ئەو پیاوہ دەلى: گویم لە ئىبنو سەفینە بوو، دەیگوت: ئوممو سەلەمە **ﷺ** ھاوسەرى پىغەمبەر **ﷺ** دەیگوت: گویم لە پىغەمبەرى خوا **ﷺ** بوو دەیفەرموو: ھەر بەندەيەك بەلایەكى تووش بوو، (واتە: خۆشەويستىكى ھەرى، بە پىتى سىياق دەزانين كە مەبەستى پى ئەوہە،) بلێ: ئیمە ھى خواين و بو لای ئەویش دەچینەوہ، خوايە! لەسەر ئەم بەلایەم پاداشتم بدەوہ، چاکتر لەوہى لیت وەرگرتووم، پىم بەخشە، (ھەر كەسێ وابلى)، بە دلىبايى خوا پاداشتى دەداتەوہ لەسەر بەلایەكەى بەسەرى ھىناوہ، قەرەبووى باشتريشى پىدەدا، دەلى: كاتيك ئەبوو سەلەمە (واتە: ھاوسەرى) كۆچى دوايى كرد، ئەوہى پىغەمبەرى خوا **ﷺ** فەرمانى پىكردم، گوتم، خواش **ﷺ** لەو باشتري بە قسەت كردم كە برىتى بوو لە پىغەمبەرى خوا **ﷺ**، (كە دەبىتە بىوہژن، پىغەمبەرى خوا **ﷺ** ھاوسەرگيرى لەگەلدا دەكات).

سیئہم: له کاتی مردن و گیانه لادا چی بگوتری باشه؟

لهو باره وه نه مه هاتوه: {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا حَضَرْتُمُ الْمَرِيضَ، أَوْ الْمَيِّتَ، فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ، قَالَتْ: فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا سَلَمَةَ قَدْ مَاتَ، قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلَهُ، وَأَعْفِ بَنِي مِنْهُ عَقَبِي حَسَنَةً، قَالَتْ: فَقُلْتُ، فَأَعْفَبَنِي اللَّهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ مُحَمَّدًا ﷺ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۶، وأبو داود: ۳۱۱۵، والترمذي: ۱۷۷، والنسائي: ۱۸۲۴، وابن ماجه: ۴۴۷).

واته: ئوممو سه لهمه ﷺ گو توو یه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: ته گهر ئاماده ی نه خو ش بوون، یان ئاماده ی مردوو بوون، (که سیك خه ریکه مری و له گیانه لادایه) قسه ی باش بکه ن، چونکه فریسته کان هه رچی تپوه بیلین، ته وانیش ئامینی له سه ر ده که ن، (ده لپن: خوایه گیرای بکه)، ده لی: کاتیک ته بوو سه له مه وه فاتی کرد، چوومه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، گوتم: ته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ته بوو سه له مه وه فاتی کرد، ته ویش فه رمووی: بلن: ته ی خوایه! له منیش و له ویش ببووره و، سه رهنجامی چاکیشم له دوا ی ته و به نسیب بکه، منیش وام گوت، خواش سه رهنجامی چاکتر له و ی به نسیب کردم، موحه ممه د ﷺ.

چوارهم: نووقاندنی چاوی مردوو و دوعا بو کردنی:

{عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ، فَأَغْمَضَهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ، فَصَجَ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ، فَقَالَ: لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ؛ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ، وَارْقَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَأَغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَرَّ لَهُ فِيهِ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۷، وأبو داود: ۳۱۱۸، وابن ماجه: ۴۵۴).

واته: ئوممو سەلەمە ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتە لای ئەبوو سەلەمە، لە کاتیکدا چاوی ئەبلەق بوو بوو، (واته: گیانی سپاردبوو، بەلام چاوی ھەر کراوە بوو)، چاوی نووقاندن، (دەستی بە چاویدا ھێناو چاوەکانی نووقاندن)، دوایی فەرمووی: کاتیک ڕووح دەکێشێ، چاوی شوینی دەکەوێ، خەلکێک لە کەسوکاری (ئەبوو سەلەمە) ھاوراو دەنگە دەنگیان کرد، (پىغەمبەرى خواش ﷺ) فەرمووی: دوای خێرو پارانەوێ خێر نەبێ مەکن، چونکە ھەرچى ئێوە بیلێن، فریشتەکانیش دەلێن: خواپە گىراى بکە، دوایی فەرمووی: ئەى خواپە! لە ئەبوو سەلەمە خۆشەو، پلەکەى لە ئێو ھىداپە تدراندا بەرز بکەو، ئەوانەى دەمێنن لە وەچەکەى چاکەیان بۆ قەرەبوو بکەو، لە ئیمەو ئەویش خۆشە، ئەى پەرورەدگارى جیھانیان و، گۆرەکەى فراوان و ڕۆشن بکە.

ھەر لەو بارەوہ ئەم دەقەش ھەیه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَمْ تَرَوْا الْإِنْسَانَ إِذَا مَاتَ شَخَّصَ بَصَرُهُ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ حِينَ يَتَّبَعُ بَصَرُهُ نَفْسَهُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۹).

واته: ئەبوو ھورەیرە رەزى اللہ عنہ گوتوویەتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: ئایا سەرەنجان نەداوہ مرووف کە دەمری، چاوی ئەبلەق دەبێ (چاوی دەکرتەوہ)؟ گوتیان: بێ، فەرمووی: بەھۆى ئەوہوہیە کە چاوی شوین ڕووحەکەى دەکەوێ (کە ڕووحەکە بەرز دەبێتەوہ، چاوی تەماشای دەکات و، چاوەکەى بە کراوہی دەمێتەوہ، بۆیە سوننەتە چاوی بنووقێتێ).

پىنجەم: گریان لەسەر مردوو:

لەو بارەوہش ئەم سى دەقە دێنین:

۱- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: غَرِيبٌ، وَفِي أَرْضٍ غَرَبَةٍ، لَا بُدَّكَ مِنْهَا بَكَاءٍ يُتَحَدَّثُ عَنْهُ، فَكُنْتُ قَدْ تَهَيَّأتُ لِلْبُكَاءِ عَلَيْهِ، إِذْ أَقْبَلَتِ امْرَأَةٌ تَرِيدُ أَنْ تُسَعِدَنِي فَاسْتَقْبَلَتْهَا رَسُولُ

اللَّهُ ﷻ فَقَالَ: أَتُرِيدِينَ أَنْ تَدْخُلِيَ الشَّيْطَانَ بَيْتًا أَخْرَجَهُ اللَّهُ مِنْهُ؟ مَرَّتَيْنِ، وَكَفَفْتُ عَنِ الْبُكَاءِ فَلَمْ أَبْكِ) (أخرجه مسلم: ۹۲۲).

واته: توممو سه له مه ﷻ ده لئ: کاتیک نه بوو سه له مه (واته: هاوسه ری) کوچی دواپی کرد، گوتم: بابایه کی نه ناسراو، له سهر زه مینیک که ناماناسن، ده پی به جوړیک بو ی بگریه م باسبرکی، ئیدی خو م ناماده کرد بو گریان، نافرده تیک هات ویستی من به خته وهر بکات، (کاتی خو ی توممو سه له مه له سهر مردووی نه و گریاو، ویستی نه ویش چاکه ی بداته وده و بو ی بگری)، پیغه مبه ری خواش ﷻ رووی تیکردو فهرمووی: ئایا ده ته و ی شه یتان بخه یه نیو مالیکه وه که خوا شه یتانی لی ده رکردوه؟ دوو چاران وای پی فهرموو، منیش وازم له گریان هیئا.

۲- {عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ ﷺ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ إِحْدَى بَنَاتِهِ تَدْعُوهُ، وَتُخْبِرُهُ أَنَّ صَبِيًّا لَهَا، أَوْ ابْنًا لَهَا فِي الْمَوْتِ، فَقَالَ لِلرُّسُولِ: ارْجِعْ إِلَيْهَا، فَأَخْبِرْهَا: أَنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى، فَمَرَّهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ، فَعَادَ الرُّسُولُ، فَقَالَ: إِنَّهَا قَدْ أَقْسَمَتْ لَتَأْتِيَنَّهَا، قَالَ: فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، وَقَامَ مَعَهُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَنْطَلَقَتْ مَعَهُمْ، فَرَفَعَ إِلَيْهِ الصَّبِيُّ وَنَفْسُهُ تَقَعَّقُ كَأَنَّهَا فِي شَنْءٍ، فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ، فَقَالَ لَهُ سَعْدٌ: مَا هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرُّحَمَاءَ} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۲، والبخاري: ۷۳۷۷، وأبو داود: ۳۱۲۵، والنسائي: ۱۸۶۷، وابن ماجه: ۵۸۸).

واته: توسامه ی کوری زید ﷻ ده لئ: ئیمه له خزمهت پیغه مبه ری خوادا ﷻ بووین، به کیک له کچه کانی که سیکی نارده لای، بانگی ده کردو هه والی پیده دا که مند الیک، یاخود کوړیک ی له حاله تی مردن دایه، نه ویش (پیغه مبه ر ﷻ) به نیردراوه که ی فهرموو: بگه ریوه بو لای، خوا هه رچی بیه و ی وه ری ده گری و هه رچی بیه و ی ده یه خشی و، هه موو شت له لای خوا کاتیک ی دیاریکراوی هه یه، فهرمانی پی بکه با خوړاگری و پا داشته که ی له لای خوا حیساب بکات،

دووباره ئۆردراۋەكەي كچەكەي ھاتەۋە گوتى: سۆيىندى خواردوۋە ھەر دەبى بچى، پىغەمبەرى خواش ﷺ ھەلسا، سەعدى كۆرى عوبادە موعازى كۆرى جەبەل و منىش لەگەلىيان چووم، منداكە بۆ لاي بەزىكراۋەيە، ۋەك مەشكەيەك چۆن دەرھەزى، ئاۋا رادەۋەشا (لە كاتى گيانەلادا بوو)، پىغەمبەرى خوا ﷺ چاۋەكانى فرمىسكىيان پىداھات، سەعد پىي گوت: ئەمە چىيە ئەي پىغەمبەرى خوا؟ فەرموۋى: بەزەيىيە، خوا خستوۋيە تە تىو دلى بەندەكانىيەۋە، خواش تەنيا بەزەيى بە بەندە بە بەزەيىيەكانىدا دىتەۋە.

۳- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: اشْتَكَيْ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ شَكْوَى لَهُ، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَعُوذُهُ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ، وَجَدَهُ فِي غَاشِيَةِ أَهْلِهِ، فَقَالَ: «قَدْ قَضَى؟» قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَبَكَى النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا رَأَى الْقَوْمَ بَكَاءَ النَّبِيِّ ﷺ بَكَوْا، فَقَالَ: «أَلَا تَسْمَعُونَ! إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْدُبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يَعْدُبُ بِهَذَا، وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ أَوْ يَرْحَمُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۴، والبخاري: ۱۳۰۴).

ۋاتە: عەبدوللای كۆرى عومەر ﷺ دەگىرىتەۋە، دەلى: سەعدى كۆرى عوبادە نەخۇش كەوت، پىغەمبەرى خواش ﷺ چوۋ بۆ لاي و سەردانى كرد، عەبدوررەحمانى كۆرى عەۋف و سەعدى كۆرى ئەبى ۋەققاس و عەبدوللای كۆرى مەسعوود لە خرمەتيدا بوون، كاتىك لىي ۋەژوور كەوت، كەس و كارەكەي دەورىان دابوو، فەرموۋى: تەۋاۋ بوۋە؟ گوتيان: نەخىر ئەي پىغەمبەرى خوا، پىغەمبەرى خواش ﷺ گريا، كاتىك خەلكەكە گريانى پىغەمبەرى خوايان ﷺ بىنى، ئەۋانىش گريان، ئەۋىش فەرموۋى: ئايا نابىست! بىگومان خوا بەھۆى فرمىسكى چاۋو و پەژارەۋ خەمى تىو دلەۋە سزا نادات، بەلكو بەھۆى ئەمەۋە سزا دەدات - ئامازەي كرد بۆ زمانى - ياخود بەزەيى دەنۆيىنى (ئەگەر مروۆف بە زمان قسەي خراپ بكات، سزاي دەدات و، ئەگەر قسەي باش بكات، خوا بەزەيى لەگەلدا دەنۆيىنى).

شەشەم: خۇراگىرىي و شىن نەگىران:

لەو بارەودەش پىنچ دەقان دىنين:

۱- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى امْرَأَةً تَبْكِي عَلَى صَبِيٍّ لَهَا، فَقَالَ لَهَا: اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي، فَقَالَتْ: وَمَا تَبَايَ أَنْتَ مُصِيبَتِي! فَلَمَّا ذَهَبَ، قِيلَ لَهَا: إِنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ، فَأَخَذَهَا مِثْلَ الْمَوْتِ، فَأَتَتْ بَابَهُ فَلَمْ تَجِدْ عَلَيْهِ بَوَائِينَ، فَقَالَتْ: لَمْ أَعْرِفْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۷)

واتە: ئەنەسى كۆرى مالىك رضي الله عنه دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ بە لای ئافرىدە تىكىدا تىپەرى بۇ مىندالىكى دەگىيا (بۇ كۆرىكى گچكەي)، ئەویش پىتى فەرمو: پارىز لە خوا بکەو خۆت رابگرە، ئەویش پىگوت: ئىنجا تۆچ باكى بەلایەكتە كە بەسەر مىندا هاتو! كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ پۆيى، پىتى گوترا: ئەو پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو، ئىدى حالەتتىكى بەسەردا هات وەك مىردن، (واتە: زۆر دلتەنگ بوو)، هاتە دەرگاى پىغەمبەر ﷺ هىچ دەرگاوانى لەبەردەم دەرگاىدا نەبىنى، گوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! من تۆم نەناسى، ئەویش فەرمووى: خۇراگىرىي لە كاتى يەكەم تەووش بووندايە.

واتە: سەرەتاي بەلا كە بەسەرت دى، ئەو كاتە دەبى خۆت رابگرى، ئەگەرنا دوايى وردە وردە فەرامۆشيت بۇ دى.

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ رضي الله عنه أَنَّ حَفْصَةَ بَكَتْ عَلَى عَمْرِ، فَقَالَ: مَهْلًا يَا بَنِيَّةُ! أَلَمْ تَعْلَمِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ بِكِبَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۹، والنسائي: ۱۸۴۷).

واتە: لە عەبدوللای كۆرى عومەرەو رضي الله عنه گىردراو تەو، كە حەفصە رضي الله عنه بۇ عومەر گىراو (كاتىك عومەرى كۆرى خەتتاب پىكراو. پىش مىردنى بۆى گىراو)، ئەویش گوتى: ئەي كچەكەي خۆم! لەسەرە خۆبە، ئايا نازانى پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووتى: مىردوو بە ھۆي لەسەر گىرانی كە سوکارەكەيەو نازار دەدرى؟!.

۳- هەر لهو بارهوه ئەم دهقهش دینین: {قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ} فَلَمَّا مَاتَ عُمَرُ ؓ، ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَائِشَةَ ؓ، فَقَالَتْ: رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ، وَاللَّهِ مَا حَدَّثَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِقَوْلٍ: إِنَّ اللَّهَ لَيُعَذِّبُ الْمُؤْمِنَ بِبُكَاءٍ أَحَدٍ، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَزِيدُ الْكَافِرَ عَذَابًا بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، وَقَالَتْ عَائِشَةُ: حَسْبُكُمْ الْقُرْآنُ: ﴿وَلَا نُزِرُ وَأَنْزِرُ وَزُرْ أُخْرَى﴾ (١٦٦) {الأنعام} (أخرجه مسلم: ٢١٤٧).

واته: ئیبنو عەبباس ؓ دەلێ: کاتی عومەر ؓ وهفاتی کرد، ئەوهەم بۆ عایشە ؓ باسکرد، ئەویش گوتی: خوا بەزەیی بێتەوه بە عومەردا ؓ، بە خوا پیغەمبەری خوا ؓ نەیفەرموو: بڕوا دار ئەگەر کەسێک لەسەری گریا، بەهۆی ئەوهوه ئازار دەدری، بەلکو فەرمووی: خوا بۆ مروۆفی کافر سزا زیاد دەکات، بەهۆی کەس و کاری کە لەسەری دەگریەن، عایشە ؓ گوتی: قورئانتان بەسە کە دەفەرموی: ﴿وَلَا نُزِرُ وَأَنْزِرُ وَزُرْ أُخْرَى﴾ (١٦٦) {الأنعام}، واته: هیچ کەسێک گوناھی کەسی دیکە هەلناگری.

۴- هەر لهو بارهوه ئەم دهقهش دینین: {ذَكَرَ عِنْدَ عَائِشَةَ ؓ قَوْلُ ابْنِ عُمَرَ ؓ: الْمَيْتُ يُعَذِّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، فَقَالَتْ: رَحِمَ اللَّهُ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، سَمِعَ شَيْئًا فَلَمْ يَحْفَظْهُ، إِنَّمَا مَرَّتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَنَازَةُ يَهُودِيٍّ، وَهُمْ يَبْكُونَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَنْتُمْ تَبْكُونَ، وَإِنَّهُ لَيُعَذِّبُ} (أخرجه مسلم: ٢١٥٠، والبخاري: ٣١٧٨، وأبو داود: ٣١٢٩، والنسائي: ٩٥٤).

واته: له لای عایشە ؓ قسە ی عەبدوللای کوری عومەر ؓ باسکرا کە دەلێ: مردوو بە هۆی ئەوهوهی کەس و کاری لەسەری دەگریەن، سزا دەدری، ئەویش گوتی: خوا بەزەیی بێتەوه بە ئەبوو عەبدوڕەحماندا (واته: عەبدوللای کوری عومەر) دا شتیکی بیستوه بەلام چاکی لەبەر نەکردوه، پیغەمبەری خوا ؓ جەنازی جوولەکە یەکی بەلادا هات، لەسەری دەگریان، فەرمووی: ئێوه لەسەری دەگریین، ئەویش ئەوه سزا دەدری.

۵- هەر لهو بارهوه ئەم دهقهش دینین: {عَنْ أَبِي مَالِكٍ ؓ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: أَرْبَعٌ مِنْ أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَزْكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ، وَالطُّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ، وَالِاسْتِسْقَاءُ بِ

النُّجُومِ، وَالنَّيَّاحَةِ، وَإِنَّ النَّائِحَةَ إِذَا لَمْ تَتَّبِ قَبْلَ مَوْتِهَا، ثُقَامَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِّنْ قَطِرَانٍ، وَدِرْعٌ مِّنْ جَرَبٍ (أخرجه: مسلم: ۲۱۵۷).

واته: ئەبوو مالیک ﷺ دەگێڕێتەو، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: چوار شت لە ئۆممەتە کەم دا لە نەریتی نەفامیین، وازیان لێ ناھێنن: شانازییکردن بە ھەسەبەو (من لە تو چاکترم ... ھتد)، تانەدان لە نەسەب و ڕەچەلەک و، داوای بارانکردن بەھوێ ئەستێرانەو، شین گێران، (فەرمووی: ئافرەتی شینگێر ئەگەر پێش مردنی تەو بە نەکات و نەگەرێتەو، لە ڕۆژی قیامەتدا ھەلەدەستێری کە پۆشاکیکی قەترانی لەبەرەو لەچکیکی گەری لەسەرە، واتە: پێیان سزا دەدری).

زانایان زۆریان قسە لە بارەى ئەو دەقە: (إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبَكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ) کردو، بەلام پێم وایە باشترین لێکدانەو بەوێ ئەو یە کە بگوتری، مەبەست لە: (لَيُعَذَّبُ)، ناپەرەتیی و نازار چێژتنی مردوو کە یە، بەھوێ گریانی خزمەکانیەو، کە دەزانی گوناھکارو سزابارن.

ھەوتەم: شۆردنی مردوو:

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ ؓ، قَالَتْ: تُوْفِيتُ إِحْدَى بَنَاتِ النَّبِيِّ ﷺ فَخَرَجَ فَقَالَ: اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، إِنْ رَأَيْتُ، مَاءً وَسِدْرٍ، وَاجْعَلْنِي فِي الْخِرَةِ كَأُفُورًا، أَوْ شَيْئًا مِّنْ كَأُفُورٍ، فَإِذَا فَرَعْتُ فَأَذْنِي، قَالَتْ: فَلَمَّا فَرَعْنَا، أَذْنَاهُ، فَأَلْقَى إِلَيْنَا حِفْوُهُ، فَقَالَ: أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ (أخرجه مسلم: ۲۱۶۵، والبخاري: ۱۳۶۰، وأبو داود: ۳۱۴۶، والنسائي: ۱۸۹۲، وابن ماجه: ۱۴۵۹).

واته: ئۆممو عەتییە ﷺ، دەلی: کچیکی پێغەمبەر ﷺ وەفاتى کرد، ھاتەدەر و فەرمووی: سێ جارن بيشوون، یان پینج جار، یان زیاتر لەوہش، ئەگەر بە چاکتان زانی، بە ئاو و سیدر بیشوون، (سیدر: جوړه گیایەکی بۆنخۆشە) و، جاری کۆتایان با کافووریشی تێدابێ و، ھەر کاتیکی تەواو بوون ئاگادارم

بەكەنەو، كاتىك تەواۋبوۋىن ئاگادارمان كىردەو، ئەۋىش پۇشاكى خوار پىشتىندى (بىجامەكەي) خۇي بۇ ئەلداين (ۋىيدايىن)، فەرموۋى: با ئەمە لە لای پىستىيەو، بى، واتە: لە ژىر كەنەكەيەو لەسەر پىستى ئەم پۇشاكى بەسەردا بەدەن.

كەۋاتە: مردوو سى جار، پىنج جار، ھەوت جار، دەشۇررى و گىرنگ ئەۋەيە بە شىۋەي تاك بشۇررى.

ھەشتەم: كىنكىردىنى مردوو:

لەو بارەۋەش دوو دەق دىنن:

۱- إَعَنْ خَبَابُ بْنُ الْأَرْتِّ ﷺ قَالَ: هَاجَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَبَتَّغِي وَجْهَ اللَّهِ، فَوَجَبَ أَجْرُنَا عَلَى اللَّهِ، فَمِمَّا مَنَ مَضَى لَمْ يَأْكُلْ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا، مِنْهُمْ مُصْعَبُ بْنُ عَمْرٍ، قُتِلَ يَوْمَ أُحُدٍ فَلَمْ يُوْجَدْ لَهُ شَيْءٌ يُكْفَنُ فِيهِ إِلَّا مَرَّةً، فَكُنَّا إِذَا وَضَعْنَاهَا عَلَى رَأْسِهِ خَرَجَتْ رَجُلًا، وَإِذَا وَضَعْنَاهَا عَلَى رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ضَعُوهَا مِمَّا يَلِي رَأْسَهُ، وَاجْعَلُوا عَلَى رِجْلَيْهِ الْإِذْخِرَ»، وَمِمَّا مَنَ أَتَيْتَ لَهُ مَرَّتُهُ فَهُوَ يَهْدِيهَا { (أخرجه مسلم: ۲۱۷۴، والبخاري: ۶۴۴۸، وأبو داود: ۲۸۷۶، والترمذي: ۳۸۵۳، والنسائي: ۱۹۰۲).

۱- واتە: خەببابى كورى ئەپەت ﷺ دەلى: تىمە كۆچمان كىرد لە خىزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ ۋە لە پىناۋى خوادا، مەبەستمان پەزىمەندى خوا بوو، ئىنجا پاداشتمان لەسەر خوا پىۋىست بوو، ھەمانە تىپەرى ۋە ھىچ لە پاداشتەكەي نەخوارد لە دنيا (لە دنيادا ھىچى نەيىنى)، لەوانە: موصەبى كورى عومەير، كە لە جەنگى ئوھوددا كۆزرا، ھىچ شىك نەبوو پى كىن بەكەين، مەگەر پۇشاكىك {مەرە} جۆرە پۇشاكىكە} ئەگەر لە لای سەرىمان دانابايە، لاقى دەردەكەۋتن ۋ، ئەگەر لە لای لاقەكانىمان دانابايە، سەرى دەردەكەۋت، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: لای سەرى دابوۋىش ۋ لای لاقىشى گىاي (الإِذْخِر)ى بەخەنە سەر، خەباب دەلى: ھەشمانە مەۋكەي بۆي پىگەيەۋ تىستا دەيچىن، (ۋاتە: لە دنياشدا لىي بەھرەمەند بوو).

۲- {وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا كَفَّنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، فَلْيُحْسِنْ كَفَنَهُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۲، وأبو داود: ۳۱۴۸، والنسائي: ۲۰۱۳).

واتە: پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ھەر کات یەکیکتان براهە کەى خوۋى کفن کرد، با کفنىكى باشى بکات، بە رىكىى کفنى بکات.

نۆيەم: داپۇشىنى مردوو:

سوننەتە کەسپك كە دەكەویتیە حالەتى مەرگ و مردنەوہو گیان دەسپىرى، داپۇشرى: {عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَجَّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ مَاتَ بِتُؤْبِ حَبْرَةَ} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۰، والبخاري: ۵۸۱۴، وأبو داود: ۳۱۲۰).

واتە: عائشە دايكى بروداران رادى ﷺ گوتوویەتى: کاتپك پىغەمبەر ﷺ كۆچى دوايى کردوہ، بە بەرگىكى (حَبْرَةَ) (جوړە بەرگىكە) داپۇشراوہ، (پەشتەمالىك، پۇشاكتىكيان بەسەر دەم و چاوى داداوہ).

دەيەم: بەخىرايى بردنى مردوو بۇ گۆرستان:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تَقْدُمُوتُهَا، وَإِنْ تَكَ سَوَى ذَلِكَ، فَسَرُّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۳، والبخاري: ۱۳۱۵، وأبو داود: ۳۱۸۱، والترمذي: ۱۰۱۵، والنسائي: ۱۰۹۹).

واتە: ئەبوو ھورەيرە رادى ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: بە خىرايى تەرم بە خاك بسپىرن، ئەگەر چاك بى (ئەو جەنازەيە كەسپكى باش بووى)، بەرەو لای خىترو چاكە دەيبەن و، ئەگەر جگە لەوہش بى، خراپەيەكە زوو لەسەر مىل خۇتانى لادەبەن.

یازدهیه‌م: نوژی سەر مردوو و ناشتنی مردوو:

لهو باره‌شه‌وه چوار ده‌قان دینین:

۱- إِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا، فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ، فَلَهُ قِيرَاطَانِ، قِيلَ: وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۱۸۶، وَابْنُ خَالٍ: ۱۳۲۵، وَالنَّسَائِيُّ: ۱۹۹۴}.

واته: ئە‌بوو ھورەیرە رضي الله عنه گێراویەتە‌وه کە پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: ھەر کەسێک ئامادە‌ی جە‌نازە بوو، ھەتا نوژی لە‌سەر دە‌کری، قیراتی‌ک پاداشتی ھەیەو، ھەر کەسێک ئامادە‌ی بوو تا‌کو بە‌ خاک دە‌سپێ‌دری، دوو قیراتی ھەن، گوترا: دوو قیراتە‌کان چین؟ فرمووی: (پاداشتن) بە‌ ئە‌ندازە‌ی دوو چیا‌ی مە‌زن.

۲- إِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ خَرَجَ مَعَ جَنَازَةٍ مِنْ بَيْتِهَا، وَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ تَبِعَهَا حَتَّى تُدْفَنَ، كَانَ لَهُ قِيرَاطَانِ مِنْ أَجْرِ، كُلِّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ، وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ رَجَعَ، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُحُدٍ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۱۹۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۳۲۵}.

واته: ئە‌بوو ھورەیرە رضي الله عنه گوتی لە‌ پێغەمبەری خوا ﷺ بوو، فرموویەتی: ھەر کەسێک لە‌گە‌ڵ جە‌نازە‌یە‌ک لە‌ ماله‌و‌ە‌ی بچیتە‌ دە‌ری و، شوینی بکە‌وی، تا‌کو نوژی لە‌سەر دە‌کات، دوا‌ی شوینی بکە‌وی، تا‌کو دە‌شارد‌ریتە‌وه‌و بە‌ خاک دە‌سپێ‌دری، دوو قیرات پاداشتی ھەن، ھەر کام لە‌و قیراتانە‌ ھێندە‌ی چیا‌ی ئو‌حودن و، ھەر کەسێک نوژی لە‌سەر بکات و بگە‌ریتە‌وه‌، بە‌ ئە‌ندازە‌ی چیا‌ی ئو‌حود، پاداشتی ھەیە.

کە‌واته: ئە‌گەر ئینسان بۆ‌ی بکری، لە‌گە‌ڵ مردودا بچیت بۆ‌ سەر گۆ‌رستان، بۆ‌ بە‌ خاک سپاردنی، جگە‌ لە‌و‌ە‌ی نوژی‌شی لە‌سەر کردو، مانای وایە پاداشتە‌کە‌ی زۆر زیاترو گە‌ورە‌ترە.

٣- (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ) قَالَ: مَا مِنْ مَيِّتٍ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، يَبْتَغُونَ أَنْ يَكُونُوا مِثْلَهُ، فَيَشْفَعُوا لَهُ، إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ ٢١٩٥، وَالتِّرْمِذِيُّ ١٠٢٩، وَالنَّسَائِيُّ ١٩٩١).

واته: دایکمان عانیسه له پیغه مبهروهه گټراویه نهوه، فەرموویه تی: هیچ مردوویه ک نامری، کومه نیک له مسولمانان بگه نه سه د (۱۰۰) کهس نوږی له سر بکه، تکای بو بکه، مه گهر ده کرین به تکا کاري، واته: تکای نه وان له باره نهو که سه وهی تکای بو ده که، وهرده گبري و خوا لپی خوش ده بی.

٤- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَهْوَثُ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يَشْرَكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢١٩٦، وَأَبُو دَاوُدَ: ٣١٧٠، وَابْنُ مَاجَهَ: ١٤٤٩)

واته: ئىبنو عەبباس رضى الله عنه دەلى: گویم له پىڭخەمبەرى خوا ﷺ بوو، دەیفەرموو: هیچ پیاویكى مسوولمان نیه که دەمرى، چل پیاو له سەر جهانه که ی بوهستى، هاوبهش بۆ خوا دانه ئىبن، مه گەر خوا ده بانکاته تکاکار بۆى.

واته: تڪای تھوان له ٻارهی تھو كه سه وه قبول دھفھرموی و لپی دھبورپی.

دوازدېمه: ټولو مردوو د ستايش يا خود زهم ده کړې له لايمن خه لکه وه:

لهو باره شه وه دوو دهقان دینین:

١- اَعَزَّ اَنْسَ بْنَ مَالِكٍ ؓ اَنْ رَّسُولَ اللّٰهِ ﷺ مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَتَيْنِي عَلَيْهَا خَيْرًا فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَجِبَتْ وَجِبَتْ وَجِبَتْ، وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَتَيْنِي عَلَيْهَا شَرًّا فَقَالَ نَبِيُّ اللّٰهِ ﷺ: وَجِبَتْ وَجِبَتْ وَجِبَتْ، فَقَالَ عُمَرُ ؓ: فِدَى لَكَ أَبِي وَأُمِّي، مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَتَيْنِي عَلَيْهَا خَيْرًا فَقُلْتُ: وَجِبَتْ وَجِبَتْ وَجِبَتْ، وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَتَيْنِي عَلَيْهَا شَرًّا فَقُلْتُ: وَجِبَتْ وَجِبَتْ وَجِبَتْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: مَنْ أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا، وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجِبَتْ لَهُ النَّارُ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللّٰهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللّٰهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللّٰهِ فِي الْأَرْضِ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢١٩٧، وَالنَّسَائِيُّ: ١٩٣١).

واتە: ئەنەسى كۆپى مالىك ﷺ دەگىرپتەو، دەلى: جەنازەيەك تىپەپىنرا بە لای پىغەمبەردا ﷺ و (هاوەلانىش لەوى بوون)، باسى چاكەكارى پىغەمبەرى خوا ﷺ سى جارار فەرمووى: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، پىغەمبەرىش دوایى جەنازەيەكى دىكە تىپەپىنرا، خەلك بە خراپ باسى كرد، پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، عومەر ﷺ گوتى: باب و دايكم بە قوربانى بن، جەنازەيەك تىپەپىنرا، بە چاكە باسى كرا، سى جارار فەرمووت: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، جەنازەيەكىش تىپەپىنرا، بە خراپە باسى كرا، سى جارار فەرمووت: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ھەر كەسىك لە تىو بە چاكە باسى بكەن، (ستایش و مەدحى بكەن)، بەھەشت بوى پىويست دەبى و، ھەر كەسىك تىو بە خراپە باسى بكەن، ئاگر بوى پىويست دەبى، تىو شایەدەكانى خوان لەسەر زەوى، تىو شایەدەكانى خوان لەسەر زەوى.

۲- {عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رَبِيعٍ ﷺ أَنَّهُ كَانَ يَحْدُثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ عَلَيْهِ بِجَنَازَةٍ، فَقَالَ: مُسْتَرِيحٌ، وَمُسْتَرَاخٌ مِنْهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُسْتَرِيحُ وَالْمُسْتَرَاخُ مِنْهُ؟ قَالَ: الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا وَأَذَاهَا إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ، وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ وَالشَّجَرُ وَالْدُّوَابُّ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۹، البخاري: ۶۵۱۳، والنسائي: ۱۹۳۰).

واتە: ئەبوو قەتادەى كۆپى رىبعى ﷺ باسى كردو، پىغەمبەرى خوا ﷺ جەنازەيەكى بەلادا تىپەپىو، فەرموویەتى: ئاسوودەيەو، خەلكیش لە دەستى ئاسوودەن، گوتیان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئاسوودەو خەلك لە دەست ئاسوودەبوو، چىيە؟ فەرمووى: بەندەى برودار كە دەمرى لە ناپەھەتیی دنیا ئاسوودە دەبى و، بەندەى تاوانباریش كە دەمرى، بەندەكان و ولات و دارو درەخت و ئاژەلان لە دەستى پرگاریان دەبى و ئاسوودە دەبن.

سیزدەییەم: نوێژی مردوو:

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى لِلنَّاسِ النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمُصَلَّى، وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۰۱، وَابْنُ مَاجَةَ: ۱۳۳۳، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۲۰۴، وَالنَّسَائِيُّ: ۱۹۷۹).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضي الله عنه دەستی: پێغەمبەری خوا ﷺ باسی مردنی نەجاشیی کرد لەو پۆژەدا کە تێیدا مرد، ئیدی خەڵکی بردە نوێژگەو، چوار (الله اکبر)ی کردن لە نوێژی مردودا.

ورەکارییەکانی نوێژی مردوو لە کتێبە شەرعییەکاندا هاتوون:

- ۱- دواي (الله اكبر)ی یەكەم سوورەتی فاتیحە دەخوێتێ.
- ۲- دواي (الله اكبر)ی دووهم صەلاوات لەسەر پێغەمبەری خوا ﷺ دەدرێ.
- ۳- دواي ھى سێھەم دووعا بۆ مردووھەكە دەكرێ.
- ۴- دواي چوارەمیش دووعا بە گشتیی و بۆ مردووھەكەش دەكرێ.

چوارەدیەم: نوێژ لەسەر گوڕ:

ئایا دروستە نوێژ لەسەر گوڕ بكرێ؟

لەو بارەوہەش دوو دەقان دێنین:

- ۱- «عَنِ الشَّعْبِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى عَلَى قَبْرِ بَعْدَمَا دُفِنَ، فَكَبَّرَ عَلَيْهِ أَرْبَعًا (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۰۸، وَابْنُ مَاجَةَ: ۱۳۴۰، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۱۹۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۰۷۳، وَالنَّسَائِيُّ: ۲۰۲۳، وَابْنُ مَاجَةَ: ۱۵۳۰).

واتە: لە شەعبییەوہ هاتوہ، کە پێغەمبەری خوا ﷺ نوێژی لەسەر گوڕێک کردوہ، دواي ئەوہی (خاوہنەکەي تێیدا) شێردراوہتەوہ، چوار (الله اكبر)ی لەسەر کردوون (و نوێژەکەي لەسەر کردوہ).

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ، كَانَتْ تَقُمُ الْمَسْجِدَ «أَوْ شَابًا»، فَقَفَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَسَأَلَ عَنْهَا «أَوْ عَنْهُ» فَقَالُوا: مَاتَ، قَالَ: «أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمُونِي؟» قَالَ: فَكَأَنَّهُمْ صَغَرُوا أَمْرَهَا «أَوْ أَمْرَهُ» فَقَالَ: «دُلُّونِي عَلَى قَبْرِهِ»، فَدَلُّوهُ، فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُنَوِّرُهَا لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ» { (أخرجه مسلم: ۲۲۱۲، والبخاري: ۱۳۳۷، وأبو داود: ۳۲۰۳، وابن ماجه: ۱۵۲۷).

واته: ئەبوو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەللى: ئافرەتتىكى رەش كە مەزگەوتى خاۋىن دەكردەو، يان «گەنجىكى رەش» وەفاتى كرد، پىغەمبەرى خوا ﷺ نەيىنى، لەبارەيەو پەرسى (لەبارەى ئافرەتە كە يان گەنجەكە)، گوتيان: مردوو، فەرمووى: بۆچى ئاگادارتان نەدەكردمەو؟ دەللى: وەك لەو بە بچوكتريان زانىيى كە بە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاگادار بکەنەو! فەرمووى: گۆرەكەيم پيشان بدن، پيشانيان داو نويزى لەسەر كرد، فەرمووى: ئەم گۆرانە پەن لە تاريكى لەسەر ئەوانەى تيان دان، خواى زالى پايەداريش پووناكيان دەكاتەو بۆيان بەھوى پارانەو نويزى مەنەو.

پازدەيەم: ھەلسان بۆ جەنازە:

{عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ الْعَدَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا حَتَّى تَخْلُقَكُمْ أَوْ تُوضَعَ} (أخرجه مسلم: ۲۲۱۴، والبخاري: ۱۳۰۸، وأبو داود: ۳۱۷۲، والترمذي: ۲۰۴۲، والنسائي: ۱۹۱۵، وابن ماجه: ۱۵۴۲).

واته: عامیری کوپی رەبیعی عەدەویی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەللى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: ھەر کاتیک جەنازەتان بینى لەبەرى ھەلسن، تاكو لیتان تیدەپەرى، یاخود دادەنری.

شازده یه م: پارانوهو بو مردوو له نوێژدا:

{عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشَجَعِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم وَصَلَ عَلَى جَنَازَةٍ، يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَعَافِهِ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ مَاءً وَثَلَجٍ وَبَرْدٍ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَقِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ النَّارِ»، قَالَ عَوْفٌ: فَتَمَنَّيْتُ أَنْ لَوْ كُنْتُ أَنَا الْمَيِّتُ، لِدُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى ذَلِكَ الْمَيِّتِ { (أخرجه مسلم: ۲۲۲۹، والترمذي: ۲۰۲۵، والنسائي: ۱۹۸۳)

واته: عهوفی کوړی مالیک رضی اللہ عنہ ده لئ: پتغه مبه ری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی له سه ر جه نازیه ک کرد (له نوێژه کهیدا)، ده یفه رموو: ئه ی خوایه! لئی ببووړه و به زه بیت پتیدا بئ، سه لامه تی بکه و چاوپویشی لئ بکه، ریز له هاتنی بگره وه ک میوان، شوینه که ی بو فراوان بکه، به ئاوو به فرو ته رزه بیشوو، پاکی بکه وه له گوناهان وه ک چوون پوشاکی سپی پاک ده کریته وه له چلک، مه نزلگایه کی بو قه ره بوو بکه وه، باشت له مه نزلگای خوئی له دنیاو، کهس و کاریک باشت له کهس و کاره که ی و، هاوسه ریک باشت له هاوسه ره که ی، بیخه به هه شته وه و له به لای گوړو سزای ناگر بیپاریزه، عهوف ده لئ: خوژگه م خواست من ئه و مردوو ه بوو مایه، به هوئی پارانوهی پتغه مبه ری خواوه بو ئه و مردوو ه.

حه فده یه م: ئایا له کاتی نوێژی مردوودا، ئیمام له کوئی ده وه ستی؟

{عَنْ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نِقَاسِهَا، فَقَامَ وَسَطَهَا { (أخرجه مسلم: ۲۲۳۱، والبخاري: ۱۳۳۲، وأبو داود: ۳۱۹۵، والترمذي: ۱۰۳۵، والنسائي: ۱۹۷۸، وابن ماجه: ۱۶۰۳).

واته: سه موره رضی اللہ عنہ ده لئ: له پشت پتغه مبه ری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم وه ستام، نوێژی

له‌سهر ئافره‌تیک کرد به زه‌یستانی مردبوو له‌سهر مندال، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ لای نیوه‌پراستی وه‌ستا.

به‌لام بو‌ پیاوان له‌ لای سه‌ریه‌وه‌ ده‌وه‌ستی.

هه‌ژده‌یه‌م: ڕێگری کردن له‌ گه‌چکاری و بینا دروست کردن له‌سهر گۆر:

{عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يُقْعَدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُنْتَنَى عَلَيْهِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۲، وأبو داود: ۳۲۲۵، والترمذي: ۱۰۵۲، والنسائي: ۲۰۲۷، وابن ماجه: ۲۵۶۳).

واته: جابیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لای: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ڕێگری کردوه‌ که گۆر گه‌چکاری بکری، یاخود له‌سهری دابنیشتیتری، یاخود بینای له‌سهر بکری.

نۆزده‌یه‌م: دانیشتن له‌سهر گۆر:

له‌و باره‌وه‌ش دوو ده‌قان دینین:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ فَتَحْرِقَ ثِيَابَهُ، فَتَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ؛ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۵).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ئەگەر یه‌کیکتان له‌سهر پشوکه‌یه‌ک دابنیشن، پۆشاکه‌کی بسووتین، دوا‌یی پیسته‌که‌شی بسووتین، باستره‌ بو‌ی له‌وه‌ی له‌سهر گۆرێک دابنیشی.

۲- {عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا تُصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ، وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۸).

واته: ٲه ٲوو مهرسه دی غنه وی ۛ ده لئ: گوٲم له ٲیغه مبه ری خوا ۛ ٲوو، ده یفه رموو: نوٲژ به ره و گوٲر مه کن و، له سهر یشیان دامه نیشن.

بیستم: نوٲژ له سهر جه نازه له مزگهوت:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ عَائِشَةَ ۞، أَمَرَتْ أَنْ يُحْرَقَ، بِجَنَازَةِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَتُصَلَّى عَلَيْهِ، فَأَنْكَرَ النَّاسُ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ، مَا أَسْرَعَ مَا نَسِيَ النَّاسُ، مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ۞ عَلَى سَهْلِ بْنِ الْبَيْضَاءِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۹، والترمذي: ۱۰۳۳، والنسائي: ۱۹۶۷).

واته: عه بدوللای کوٲری زوبه یر ده لئ: عایشه ۛ، فه رمانی کرد جه نازه ی سه عدی کوٲری ٲه بی وه فقاص به لایدا ٲٲیبه ٲٲنری به مزگهوت دا، (چونکه ٲه و مالله کی به سه ر مزگه و ته وه ٲوون)، ٲو ٲه وه ی نوٲژ ی له سه ر بکات، خه لک نکوولٲیان لٲیکرد، ٲه و یش گوٲی: خه لک جه ند زوو شتی له بیر ده چٲته وه، ٲیغه مبه ری خوا ۛ له سه ر سه وه یلی کوٲری به یرا له مزگهوت نوٲژ ی کرد.

بیست و یه کم: چوونه سهر گوٲرستان:

له و باره وه ش سی دهقان دٲنین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ ۞، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ۞ كُلَّمَا كَانَ لَيْلَتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ۞ يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى الْبَقِيعِ، فَيَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ ذَا رَقُومٍ مُؤْمِنِينَ، وَأَتَاكُمْ مَا تَوْعَدُونَ، عَذَابًا مُؤْجَلُونَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَهْلِ الْبَقِيعِ الْغَرَقَدِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۵۲، والنسائي: ۲۰۳۸).

واته: دایکمان عایشه ۛ، ده لئ: هه ر کاتیک ٲیغه مبه ری خوا ۛ نوره شه وی منی ٲووايه، له کوٲایی شه ودا ده چوو ٲو (گوٲرستانی) به قیع و ده یفه رموو: سه لامتان لٲٲی مه نزلگای کوٲمه لی ٲرواداران، ٲه وه ی به لٲنتان ٲٲدراوه ٲوتان هات، ٲٲمه ش ٲو به یانی دواخراوین، ٲٲمه ش هه ر کاتیک خوا به وه ی ٲٲتان ده گه ین، خوايه! له دانیش توانی به قیعی غه رقه د ٲووره.

۲- {عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوهَا فَإِنَّهَا تَذَكَّرُكُمْ الْآخِرَةَ» (أخرجه مسلم: ۲۲۵۷، وأبو داود: ۳۶۹۸، والنسائي: ۲۶۶۹).

واتە: بۈرەيدە ر.ھ. گوتى: پېغەمبەرى خوا ﷺ (كە سەرەتا نەھى لىكردوون سەردانى گۆرستان بىكەن و دوایى فەرمانى پى كرددوون سەردان بىكەن)، فەرمووى: سەردانكردنى گۆرستانم لى قەدەغە كەردىوون، ئىستا سەردان بىكەن، (دۈرۈزتان دەخاتەوە بىر، ياخۇد: (مردنتان دەخاتەوە بىر).

۳- بەلام بە نىسبەت ئافرەتانەوە، پېغەمبەرى خوا ﷺ پى باش نەبووۋە ئافرەتان بەدۈاى جەنازەدا بچن، چونكە ئوممو عەتپىيە ر.ھ. دەلى: {ثُمَّ إِنِّي أَمَرْتُ النَّبِيَّ أَنْ يَقْرَأَ فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ أَوْ بِيَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۶۴، والبخاري: ۳۱۳، وابن ماجه: ۵۷۷).

واتە: پىگەمان لىگىرا شوپن جەنازان بىكەوين، بەلام بە جەختكردەنەوە پىمان لى نەگىرا.

واتە: پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: بەدۈاى جەنازەدا مەچن، بەلام زۆر بە جەختكردەنەوە واى نەفەرمووۋە، بىگومان شوپن جەنازەكەوتن و سەردانى گۆرستانىش لەيەك جىان و حوكمىان جىاوازە.

ئەمە كورته باسك بوو لە بارەى مامەلە كەردنەوە لەگەل جەنازەو مردوواندا، هيوادارم توانييمان لە قەدەر ئەو كاتە كەمەى ئەو هەموو فەرمايشتانەمان تىدا هپتان، لە كاتى وەرگىراندان مافى فەرموودەكانمان دابى.

لېرەش كۆتايى بە تەفسىرى سۈرەتى (التكاثر) دىنين.

تہ فیسیری سوورہ تی

العَصْرِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (٢٤)ی (ذی الحجة)ی (سالی ١٤٤١)ی کۆچی، بەرانبەر (٢٠٢٠/٨/١٤)ی زانیی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (العَصْرِ)، سەرەتا وەک عادی خۆمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت پرگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (العصر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەکە تەنیا بە ناوەکانی: (سُورَةُ الْعَصْرِ) و (سُورَةُ وَالْعَصْرِ) ناسراوە.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

زۆربەی هەر زۆری زانیان ئەم سوورەتەیان بە مەککەیی داناون، هەندیکیشیان وەک: قەتادە و، موحامید و، موقتیل، کە سێ لە زانیانی جیلی شۆنکەوتوووان دواي هاوێلانن، (تابعین)، بە مەدینەییان داناون، بەلام مەککەیی بوونی ئاشکرایەو، لەو بارەشەو ئەم دەقە دینین: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ وَالْعَصْرِ بِمَكَّةَ) (ذكره السيوطي في «الدر المنثور»: ج ٨، ص ٦٢١، وَنَسَبَهُ لابن مردويه، الإشتیاع في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٥٥).

واتە: عەبدوڵای کوپری عەباس خوا لییان پازی بی گوتوو یەتی: سوورەتی (والعصر) لەمە کە دابەزیو.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحف دا، ئەم سوورەتە موبارە کە ژمارە کە ی سەدو س (۱۰۳) یەو، لە دابەزیندا ژمارە کە ی سێزدە (۱۲) یە، پێش سوورەتی (العادیات) و، دوایی سوورەتی (الإنشراح)، دابەزیو، هەلبەتە ئەوانەش کە گوتوو یانە: مەدینە ییە، ژمارە کە یان زیاتر داناو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ئەم سوورەتە موبارە کە بە یە کەدەنگیی زانیان، ژمارە ی ئایەتەکانی سییە، کە کورتترین سوورەتە لە پرووی ژمارە ی ئایەتەکانەو، ئەم سوورەتە و هەردوو سوورەتی (الکوثر) و (النصر)، یەکی س ئایەت س ئایەتن.

پینجەم: نێوەرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارە کە خوا ﷻ سویند دەخوات بە (عَصْر)، کە زۆربە ی زانیان دەلین: مەبەست پێی رۆژگارە بە گشتی، لەسەر ئەو ی مرقەکان زیانبارن بە گشتی، بێجگە لەوانە ی ئەو چوار سسيفه تەیان تیدان: ئیمان و، کرداری باش و یە کدی راسپاردن بە هەق و، یە کدی راسپاردن بە خۆپاگری.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

پێم وایە ئەم سوورەتە ئەو س تاییەتەندییە ی هەن:

(۱) - خۇا سُوۋرەت سۆيىندى خواردوۋە بە (عَصْر)، تەنیا لەم سوۋرەتەدا وشەى (عَصْر) بە ماناى كات ھاتوۋە.

(۲) - خۇاى بەرز لەم سوۋرەتەدا زىانبارىي تىكپراى مروۋفانى پاگەياندوۋە، بېجگە لە كەسانىك كە پروادارو، كردار باش و، يەكدى پاسپىرن بە ھەق و، بە خۇپراگىيى، تەنیا لەم سوۋرەتەشدا بەم شۆۋەيە ھاتوۋە.

(۳) - پىكھاتنى لە كەمترىن ژمارەى ئايەتەكان، كە سى ئايەتن، وپراى ھەردووك سوۋرەتى: (الكوثر) و (النصر) ىش.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە سى ئايەتتە، دەكەين بە يەك دەرس.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان لە ھەرسى ئايەتى سوورەتى (عَصْرِ) يېكدى، خوا ﷻ لە سەرەتاي ئەم سوورەتە موبارەكەدا، سوئند دەخوات بە (عَصْرِ)، كە دەگونجى بە چەند واتايەك بى، بەلام زۆربەى زانايان دەلّين: (عَصْرِ) بە ماناي پۆژگارە بە گشتى، دەشگونجى بە ماناي پۆژگارېكى تايەت بى، واتە: پۆژگارى پېغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ، ياخود ئەو كاتەى نوپۇى ئىوارە (عصر)ى تىدا دەكرى، بەلام زياتر واپىدەچى مەبەست پى پۆژگارېى بە گشتى، خوا سوئند دەخوات بە ەسر لەسەر ئەوۋى مروّف زيانبارە، ئەليف و لامى سەر (الإنسان) ىش بو ناساندنە، ناساندنەكەش بو جىنسە، واتە: تىكرای مروّفان زيانبارن، لە زيانبارييدا نغرو بوون، دوايى كەسانىك ھەلداوېرى لەو حوكمەو، جيايان دەكاتەو، كە چوار سيفەتيان تىدان: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ ۲، ھەموو مروّفەكان لە زيانبارييدان، بېجگە لەو كەسانەى: بىروايان ھىناو، كرەوۋە باشەكان ئەنجام دەدەن و، يەكدى رادەسپېرن بە ھەق (شوينكەوتنى ھەق و گرتنى ھەق) و، يەكدى رادەسپېرن بە خۇراگىرى، واتە: خۇراگىرى لەسەر رېيازى ھەق.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَصْرِ﴾ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿۳﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

١) به ناوی خوای به به زهیی به خشنده. سویند به رۆژگار ٢) بیگومان مروف
له زیانباری دایه ٣) بیجگه له و که سانهی پروایان هیناوه، چاکه کانیا ننه نجام
داون و، به کدیان راسپاردوه به هه ق و، به کدیان راسپاردوه به خۆراگری ٤).

شیکردنه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَالْعَصَى): (الْعَصْرُ وَالْعَصْرُ: الذَّهْرُ، وَالْجَمْعُ الْعُصُورُ، وَالْعَصْرُ: الْعَشِيُّ وَمِنْهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ)، وشهى (عَصْر) و (عَصْر)، واته: رۆژگار که به (عُصُور) کۆده کرێتهوه، واته: رۆژگاره کان، (عَصْر) به مانای ئیواره دێ، دواى تهوهى خۆر له ئیوه پراستی ئاسمان لادهدا به رهو خۆرئاوا، پێی ده گوترێ: (عَشِي)، وهك چۆن كاتيك خۆر دهردهكهوێ تاكو دهگاته ئیوه پراستی ئاسمان، پێی ده گوترێ: (عَدَاة)، يان (عُدُو)، ههروهها (عَصْر) به مانای نوێژى ئیوارهش دیت، كه ئهويش لهو كاتهدا دهكرێ كه خۆر له ئیوه پراستی ئاسمان به رهو ئاوا بوون لادهات.

(لَئِي حُسْرِي): (الْحُسْرُ وَالْحُسْرَانُ: انْتِقَاصُ رَأْسِ الْمَالِ)، وشه (حُسْر) و (حُسْرَان)، ههردووکیان به مانای له دهستانی دهستمایه، که سێك دهستمایه و، سه رمایه یه کی به دهسته وه یه و، هیچ قازانجی نه کردوه، ئنجا ئه گهر دهستمایه کهش له دهست بدات، پیتی دهگوتری: بابایه کی زیانباره، که خوا دهفه رموی: مروڤ له زیانباری دایه، واته: مروڤ دهستمایه که ی له دهست چووه، ته مه نه که ی زیاه بووه، ئه گهر ئه و جوار مه رجی باسی کردن، تێیدا نه بن.

(وَوَاصُواْ): (تَوَاصُوا)، له سر كينشی (تفاعل) هو، له (وَصِيَّة) وه هاتوه، (الْوَصِيَّةُ: النَّقْدُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ يُقْتَرَنُ أَوْ يُوَعِّظُ، مِنْ قَوْلِهِمْ أَرْضٌ وَاصِيَةٌ أَيُّ مُتَّصِلَةٌ

النَّبَات، وَأَوْصَاهُ وَوَصَّاهُ، (وَصِيَّة): بریتیه له پووکردنه که سێک و پاسپاردنی که سێک بهوهی کاری پێ بکات، به لām قسه که که پرایده سپێری ئامۆزگاریشی له گه لدا بێ، (وَصِيَّة) له بنه پتهی زمانی عه پهبیدا له (أَرْضَ وَاصِيَّة) یهوه هاتوه، (أَرْضَ وَاصِيَّة) واته: پروه که که ی هه موو پیکه وه په یوه سته، (ئه گهر که سیکیش قسه ی خیرو ئامۆزگاریی خیر بۆ که سیک په یوه ست بکات به رده وام، مانای وایه وه سیه تی بۆ کردوه، ئنجا به هه ردوو کرداری (أَوْصَاهُ) و (وَوَصَّاهُ)، دێ، ((أَوْصَاهُ وَصِيَّةً) و (وَصَّاهُ وَصِيَّةً)!

(بِالْحَقِّ): (أَصْلُ الْحَقِّ: الْمُطَابَقَةُ وَالْمُؤَافَقَةُ)، (حَقِّ): له ریشه زمانه وانیه که یدا به مانای پیکه وه تیکه لپوون و پیکه وه گونجانه، دوا یی وشه ی هه ق به کار ده هینری بۆ: (الموجود: والموجد بالْحِكْمَةِ، وَالْإِعْتِقَادُ الصَّحِيحُ، وَالْفِعْلُ وَالْقَوْلُ الصَّحِيحُ)، هه ق هه م بۆ په یدا که ره به کار ده هینری: ﴿أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝١٥﴾ النور، که خوای بێ وینه یه، هه م بۆ په یدا که روایک به حیکمه ت به کار ده هینری: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۝٧٢﴾ الأنعام، هه م بۆ پڕوا پیوونیکێ راست و دروست، هه روه ها به قسه و کرداریکی راست و دروستیش هه ر ده گو ترێ: (حَقِّ).

(بِالصَّبْرِ): (الصَّبْرُ: الْإِمْسَاكُ فِي ضَيْقٍ، وَالصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا يَقْتَضِيهِ الْعَقْلُ وَالشَّرْعُ، أَوْ عَمَّا يَقْتَضِيَانِ حَبْسَهَا عَنْهُ)، وشه ی (صَبْر) به مانای خوگرته وه دێ له گه ل سه غله تیدا، (صَبْر): بریتیه له خو حه پسکردن له سه ر خوازیاری عه قل و شه رع، یا خود خوگرته وه له شه تیکدا که عه قل و شه رع ده خوازن خو ی لێ بگریه وه.

هه ندیکیش ده لین: (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا تَكْرَهُ)، (صبر) ئه وه یه خو ت حه پس بکه ی له سه ر شه تیک که پێی ناخو شه، یانی: هه رچه نده پێی ناخو شه، به لām هه ر حه پس بکه ی له سه ری، که ئه نجامی بدات، هه روه ها (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَمَّا تَكْرَهُ، خوگرته وه له شه تیک که نه فس پێی ناخو شه، نه فس پێی ناخو شه لێی بگریه وه، به لām جله و ی بۆ توند بکه ی و نه هیلێ بیکات، یان توخنی بکه وێ.

سَیْ دَهَقْ لَه بَارَهی نَهَم سووره‌ته

لیره‌دا سَیْ دَه‌قَان دَیْنِین دهر باره‌ی نَهَم سووره‌ته موباره‌که:

یه‌که‌م: {عَنْ أَبِي حُدَيْفَةَ وَكَانَ لَهُ صُحْبَةٌ قَالَ: كَانَ الرَّجُلَانِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا التَقَيَا لَمْ يَقْتَرِفَا حَتَّى يَقْرَأَا أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ: سُورَةَ الْعَصْرِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ} (أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۹۰۵۷، والمناوي في فيض القدير: ج ۱، ص ۳۳۶، وقال المخرج لتفسير روح المعاني: ضعيف).

واته: نه‌بوو حوزه‌یفه که هاوه‌لایه‌تی هه‌بووه له خزمه‌ت پی‌غهمبه‌ردا ﷺ ده‌لَی: دوو پیاو له هاوه‌لانی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ که به یه‌کده‌گه‌یشت، له یه‌ک جیا نه‌ده‌بوونه‌وه تا‌کو یه‌کیکیان سووره‌تی (العَصْرِ) ی به‌سهر نه‌وی دیکه‌دا نه‌خویند‌بایه، دوا‌یی یه‌کیکیان سلّوی له‌وی دیکه ده‌کرد، {ده‌یگوت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)}، ننجا له یه‌ک جیا‌ده‌بوونه‌وه.

دووهم: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ له جه‌نگی خه‌نده‌قدا پَوژِیکِیان که زَوْر سه‌غله‌تی بوو و نو‌یژی (عه‌سر) یان چوو، له کاتی خو‌یدا بَوِیان نه‌کرا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دوژمنان بارود‌وخه‌که‌یان زَوْر سه‌غله‌ت کرد‌بوو له خه‌لکی ئیسلام، نه پی‌غهمبه‌رو ﷺ نه هاوه‌لان نه‌یانتوانی نو‌یژه‌که‌یان له کاتی خو‌یدا بکه‌ن، که نو‌یژه‌که‌یان به‌کۆمه‌ل ده‌کرد، له‌و باره‌وه پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌وی: {سَغْلَوْنَا عَنْ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى صَلَاةِ الْعَصْرِ} (أخرجه البخاري: ۶۰۳۳، ومسلم: ۵۲۷)، واته: ئیتمه‌یان بیتا‌گا کرد، یان ئیتمه‌یان سه‌رقال کرد له نو‌یژی ئیوه‌پاست (نو‌یژی عه‌سر)، یاخود چاک‌ترین نو‌یژ، که نو‌یژی ئیواره‌یه، (نو‌یژی عه‌سر).

سێیه‌م: هه‌روه‌ها پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ له باره‌ی نو‌یژی عه‌سه‌روه، فه‌رمو‌ویه‌تی: {مَنْ قَاتَنَتْهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ، كَأَمَّا وَتَرَأَهُلَّهُ وَمَأَلَهُ} (أخرجه البخاري: ۵۲۷، ومسلم: ۶۲۶).

واته: هه‌ر که‌سیک نو‌یژی ئیواره‌ی بجَی (نو‌یژی عه‌سر) وه‌ک که‌س و کاری و مال و سامانی هه‌مووی له ده‌ست دابی‌.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

۱- تھم کارہ تھنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- تہم کارہ بہ پیی شہرعی خوا دہ کہم.

۳- نهم کاره به توانا و یارمه‌تیی خوا ده‌که‌م.

۴- تەم کارە بۆ ھێنانەدی رەزامەندیی خوا تەنجام دەدەم.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿وَالْعَصْرِ﴾، ۋاۋەكە ۋاۋى سۈيىد پى خۋاردن (ۋاۋ القسم)ە،
ۋاتە: سۈيىد بە غەص، (عَصْر) ىش، زانايان چەند ۋاتايە كيەن بۇ ھىناۋن:

۱- رۆزگار به گشتیی.

۲- روژگاریکی تایبەت، بەبێ دیاریکردن و دەستنیشانکردن.

۳- ئەو رۆڭگارو كاتەي يېڭەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ تېتىدا، وەحىي لە لايەن خۇاي پەرورەدگارەوہ بۇ دابەزىوہ، كۆمەل و كۆمەلگاو دەوولەقى ئىسلامىيىنى بىيات ناوہ، كەواتە: (والعصر)، واتە: سوبىند بەو رۆڭگارەي يېڭەمبەرى خاتەم ﷺ تېتىدا يېڭەمبەرايەتېي كەدوہ،

که ماوهی بیست و سَن ساله، سَیْزده سال له مهککهو، ده سال و چهند مانگیکیش له مهدینه (یثرب).

۴- ههروهه (عَصْر) به ئەو کاتهش دهگوتری، که پَوژ (خَوْر) له نیوهپاستی ئاسمان لادهدا بهرهو ئاوابوون و، ههتا ئاوا بوون، پیتی دهگوتری: (عَصْر) تیاره، ئەو نوێزهش که لهو کاتهدا دهکری، پیتی دهگوتری: نوێژی تیاره، نوێژی عهصر.

خوا سویند دهخوات به (عَصْر)، که رای راستر ئەوهیه، مهبهست پیتی پَوژگاره به گشتی، لهسهه چی سویند دهخوات؟

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾، به دنیایی مرووف له زینباریی دایه، (ال)ی سهه ﴿الْإِنْسَانُ﴾، بۆ ناساندنه، ناساندنهکەشی بۆ پهگهز (جنس)ه، واته: تیکرای مرووفان له زینبارییدان، بهلام لیڤه: (لِلْجَنسِ الْإِسْتِغْرَاقِي الْعَرَفِيِّ)، واته: به پیتی باوی ئەو کاتهو، ئەو مرووفانهی لهو پَوژگاره دابوون ههموویان له زینبارییدان، جگه لهوانهی دواپی خوا ﷻ جیاان دهکاتهوهو ههلیاندوێری، ههروهه ئەو مرووفانهی له ههموو پَوژگارهکاندا دین، ههموویان له زینبارییدان، جگه لهوانهی خوا جیا کردوونهوه، بهو چوار سیفهتهی دواپی باسیان دهکات.

که دهفهرموی: ﴿لَفِي خُسْرٍ﴾، ﴿خُسْرٍ﴾، (مَصْدَرٌ ضِدُّ رِبْحٍ فِي التَّجَارَةِ)، (خُسْر) و (خُسْران): چاوگن، دژی قازانج کردن له بازرگانیدا، بهلام لیڤه خوازاوهته بۆ سههههنجامی خراپ، (ل)ی سهه ﴿لَفِي خُسْرٍ﴾، یش، بیگومان بۆ جهختکردنهوهیهو، که دهفهرموی: (فِي خُسْرٍ)، له زینبارییدایه، مرووف چوێنراوه به کهسێک، که دهکهوێته نیو باتاغیکهوه، نیو چالێکی قوولهوهو تیییدا نقووم دهبی.

دواپی دهفهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، جگه لهوانهی پروایان هیناوه، واته: (به ههموو ئەو شتانهی پتووسته پروایان پیتی بهینری)، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کردهوه باشهکانیشیان نهنجامدون، ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، یهکدییان راسپاردوه به ههق، یهکدییان راسپاردوه به خوڤاگری.

بەدئىيائىش ئەگەر ئىمان ئىمان بى، كىرەۋەى باش پەلەكەش دەكەت، بۆيە
 ھەمىشە لە قورئاندا لە دۋاى ئىمان، باسى كىرەۋەى باش كراۋە، ئىجا بەشەك
 لە كىرەۋەى باش، خەلەك پارسپاردنە بە شۈنكەۋەتى ھەق و، ھەلگرتى ھەق
 و بىروا پى بوۋنى ھەق، ھەروەك بەشەكە دىكە لە كىرەۋەى چاك، بىرىتە
 لە يەكەدى پارسپاردن بە خۇپاگرىى و پشۋو درىژىى وو لەسەر پابەندىى بە
 ھەقەۋە، بەلام خوا ﷻ ئەۋانەى باداۋەتەۋە سەر يەكەدى، كە لەپروۋى پىزىمانى
 عەپەبىيەۋە پىى دەگوتىرى: (عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِّ)، بادانەۋە گىرانەۋەى
 تايەت بو سەر گشتى، پىشى خوا شەك بە گشتى دەفەرمۋى، دۋابى چەند،
 تەكەكى لى جىا دەكەتەۋە دەپانگىرەتەۋە بو سەر ئەو ھالەتە گشتى، تەكو
 بزانرى كە ئەۋانە جىى بايەخ و گرنگى تايەتن، ەك لە سوۋرەتى (البقرة)دا،
 ھاتەۋە زانايان بە زۆرىى مەۋنە بەۋە دىننەۋە، خوا دەفەرمۋى: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا
 لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ...﴾ ﷻ، واتە: ھەر كەسەك دۋرەمنى
 خواۋ فرىشتەكانى و ھى پىغەمبەرانى بى و (دۋرەمنى) جىبرىل و مىكال بى،
 دىارە جبرىل و مىكائىل، ھەردۋوكان لە نىو فرىشتەكاندان، بەلام لەبەر ئەۋەى
 پىگەيەكى تايەتيان ھەيە لە نىو فرىشتەكاندا، خوا ﷻ وىراى ئەۋەى بە
 گشتى باسى فرىشتانى كىرەۋە، بە تايەتى باسى ئەو دۋوانە دەكەت، ئەۋەش
 پىى دەگوتىرى: (ذِكْرُ الْخَاصِّ بَعْدَ الْعَامِّ)، باسكىرنى تايەت دۋاى گشتى.

مەسەلە گرنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

كە لە ھەردوو ئايەتى يەكەم و دووھم وەردەگىرى، سوئند خواردنى خوا بە
رۆژگار كە مرووف بە گشتى لە زيانبارى دايە:

خو **﴿وَالْعَصْرِ﴾** **﴿۱﴾** إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ **﴿۲﴾**

شىكردنەوى ئەم دوو ئايەتە، لە دوو بركەدا:

۱- **﴿وَالْعَصْرِ﴾**، سوئند بە رۆژگار، كە وەك پيشتر گوتمان: زانايان (عصر) يان ليرەدا بە
پنج واتايان هيناو:

۱- رۆژگار بە گشتى.

۲- ئەو كاتەى دەكەوتتە ئتوان نيوەرۆو زەردەى ئتوارى.

۳- نويزى ئتوارە، نويزى عەصر.

۴- ھەر ماوہىكى زاندارا، كە جيلك لە خەلك تتيذا دەژين.

۵- رۆژگارى ئىسلام، ئەو رۆژگارەى خواى پەرەدگار وەحىي تتيذا پەوانە كردوہ بو
پىغەمبەرى خاتەم موخەممەد **﴿ﷺ﴾**.

بەلام ماناى ديارترى ھەر ئەوہىە كە مەبەست پيى رۆژگارە بە گشتى و خوا
سوئند دەخوات بە رۆژگار، خواش لە قورئاندا سوئندى بە زۆر شتان خواردوہ.

۲- **﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾**، بە دلتياى مرووف لە زيانبارى دايە، كە دەفەرموى:
﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾، بە دلتياى مرووف، يانى: تيكراى مرووفان، چونكە (ال) بو ناساندنە،

ناساندنەكەش بۇ جىنسە، يانى: مَرُوقَّةَ كَانْ ھەموويان لە زىنبارى دان، زىنبارى مَرُوقَّيش ئەوھىە لەسەر تەمەنەكەى خۇى قەرزاز بېتەوھو، تەمەنەكەى لە دەست بېچى و بە فېرۆ بېچى، (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: مَصْدَرٌ ضِدُّ الرِّيحِ فِي التَّجَارَةِ)، واتە: (خُسْر و خُسْرَان)، چاۋگن ھەردووکیان دژى قازانچ کردن لە بازراگانییدا، کەسێكى بازراگان ئەگەر قازانچ بکات، بە ھۆى دەستمايە کەيەوھ، قازانچى دېتە دەست، يانى: دەستمايە کەى پارىزراوھو قازانچىش دەکات، بەلام ئەگەر زيان بکات، جارى وايە دەستمايە کەشى لە دەستدەچى، ئەوھ ھېچ قازانچى نەکردوھ، بگرە دەستمايە کەشى دەدۆرېنى، خوا دەفەرموى: مَرُوقَّةَ كَانْ ھەموويان دۆراون، لەسەر ژيانى کە خوا تېيدا دايناون، قەرزدار دەبنەوھ، تەمەنەكەيان بەفېرۆ دەپوات و لە دەستيان دەچى، بېگومان لېرە کە خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفَى خُسْرٍ﴾، بە دلتيايى مَرُوقَّ زۆر لە زىنبارى دايە، لە زىنبارييدا نغرو بووھ، لە جياى بفرموى: (لَاخُسْر) يان: (يَخْسِرُوا)، فەرموويەتى: ﴿لَفَى خُسْرٍ﴾، واتە: لە زىنبارى دا نغووم بوون، وەك چۆن شتێك دەخەيە نېو گۆماوئیکەوھ، مَرُوقَّيش ئاوا نغرو بووھ لە زىنبارييداو تېيدا غەرق بووھ، بېگومان ئەمەش ترساندن و ورياکردنەوھو ھۆشداريەكى زۆر گەورەيە.

کە دەشفەرموى: ﴿لَفَى خُسْرٍ﴾، وشەى (خُسْر) کە بە نەزانراو (نكرة) ھاتوھ ھېچ ھۆکارىكى ناساندنى لەسەر نيە، دەگونجى بۆ جوړ بى، ياخود بۆ گشتاندىن و مەزن پيشاندان بى و، ئەوھى دووھميشيان زياتر گونجاوھ لەگەل پەوت (سياق) دا.

تېمە کاتى خۇى لە سەرەتاي سوورەتى (النازعات) دا، کورتە باسکەمان کردوھ لە بارەى سوئندەکانى خوا ﷻ لە قورئاندا، سوئندەکانى خواى پەرورەردگار بە ھەندىک لە دروستکراوھەکانى و، جارى واش ھەيە خوا سوئند بە خۇى دەخوات: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ (٦٥) النساء، سوئند خواردنى خواش بە ھەندىک لە دروستکراوھەکانى بە گشتى دوو ھیکمەتى تېدان:

يەكەم: بۇ سەرنج پاكىشانى مەۋقائە، بۇ گىرگىيى و بايەخى ئەو دروستكراوانەو، ھاندانىان بۇ تىۋەپامان و ليۋردبوونەوھيان و، پەيىردن بە نەئىنيەكانيان و بەھرە ليۋەرگىرتيان.

دوۋەم: بۇ زانين و پەيىپىردنى پىنگەو حورمەتى ئەو دروستكراوانەيە، بۇ ويئە: **خو** **دەفەرەمۇي:** **تَّ وَالْقَامَ وَمَا يَسْطُرُونَ** **القلم،** سوئىد بە قەلەم و بەۋەي دەينووسن، ئەمە بۇ دەرخستنى پىنگەو گىرگىيى و بايەخى نووسين و قەلەمە، لە ژيانى مەۋق دا كە ھۆكارىكى گەۋرەو گىرگى بەرەو پىشچوون و گەشەسەندى ژيان و گۈزەرانىەتى، بەلەم سوئىد خواردىنى خوا بە ھەنجىرو زەيتوون: **وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ** **التين،** بۇ سەرنجپاكىشانى مەۋقەو ھاندانىەتى بۇ تىۋەپامان لەو دوو جۆرە خۇراكەو سوودو قازانجەكانى لىيان ۋەردەگىرىن.

گىرگى ئەۋەيە لىرەدا خوا سوئىد دەخوات بە پۇژگار، (عصر) ئەو پۇژگارەي تىمە تىيدا دەژىن لەم سەر زەۋىيە، كە بۇ تىمە ئەو واتا زاندرادەي ھەيە كە دەيزانىن و، بىرىتە لەۋەي تەمەنى ھەر كامىك لە تىمە، چەند سالىكە، ھەر سالىك دوازە مانگەو، ھەر مانگىك چوار ھەفتەيەو، ھەر ھەفتەيەك، ھەوت شەۋو ھەوت پۇژدە، ھەر شەۋو پۇژىك بىست و چوار سەعاتن و، بە ھاۋكۆيى (مُعَدَّل)، دابەش دەبن بۇ دوازە بە دوازە، بەلەم كورت و درىژيان ھەيەو، جارى ۋا ھەيە لەم ۋلاتانەي تىمە - پۇژھەلەتى نىۋەراست - پۇژ دەبىتە شازدە سەعات يان شىك زياتر، ھەرۋەھا شەۋىش لە ھەندىك كاتاندا دەبىتە شازدە سەعات، يان شىك زياترو، ئەو ھەشت سەعات، يان شىك كەمترەي دەمىننەتەۋە بۇ ئەۋى دىكەيە، بەلەم لە ھەندىك شوئىنى دنيا، (خۇڭكەي زەۋى) شەۋ يان پۇژ ماۋەكەيان زۆر زياتر دەبى و، دەگەنە ھەژدە سەعات و، بىست سەعات، بەلكو لە ھەندىك شوئىنى خۇڭكەي زەۋى، شەش مانگ شەۋەو، شەش مانگ پۇژدە، بەلەم نە شەۋەكە شەۋى تەۋاۋەو، نە پۇژدەكە پۇژى تەۋاۋە.

بەللى تىمە لەم سەر زەۋىيە، لە پۇژگار ۋاتىدەگەين، كە بىرىتە لە چەند سالىك و بە دۋاي يەكدا دىن، سالىكان لە مانگ و مانگ لە ھەفتە، ھەفتەكان

لە شەۋو پۇژ، شەۋو پۇژەكان لە سەعات و سەعاتەكان لە خولەك و، ئەوانىش لە چركە پىك دىن، بەلام ئايا ئەو چەمك و واتايەى بۇ كات و پۇژگار، كە بۇ ئىمەى خەلكى سەر زەوى ھەيە، شىتېكى گشتىيە؟ بە دلىياي نەخىر، ئنجا با سەرنج بدەين و ئەو مەسەلەيە تۇزىك پوون بكەينەو:

زەوى ئىمە ھەر بىست و چوار (۲۴) سەعات جارىك خولېك بە دەورى خۇيدا دەخوات، لە بەرانبەر خۇردا، بە خىرايى سىي (۳۰) كم لە خولەكىك دا، لە ئەنجامى ئەو شە دا دىوھەى كە دىكەوېتە لاي خۇر، دەبېتە پۇژو، دىوھەى دىكەشى دەبېتە شەو، ھەرۈھەا لە ماوھى سالىكدا، لە ماوھى سېسەدو شەست و پىنج (۳۶۵) پۇژو شىتېكدا خولېك، سووپىك بە دەورى خۇردا دەدات، بە خىرايى سىي (۳۰) كم لە چركەيەكدا، واتە: شەست ئەوئەندەى خىرايى سووپانەوھى بە دەورى خۇيدا خىراترو، لە ئەنجامى ئەوئەشدا چوار كەشەكانى سالى بەھارو ھاوین و پايزو زستان، پەيدادەبن، بەلام لە ھەموو شوپنەكانى گۆى زەوى دا ئەو چوار كەشەكانە ئاوا ديار نىن، وەك لە لاي ئىمە ديارن، بەلام خړۆكەى وا ھەيە، لە ماوھەكى كەمتر يان زياتردا بە دەورى خۇيدا دەخولېتەو، ھەر لە كۆمەلەى خۇرو لە بەرانبەر خۇردا، بۇيەش شەۋو پۇژەكەيان جىاواز دەبى، كورتتر يان درېژتر دەبى، بەلكو لە دەرەوھى كۆمەلەى خۇر خړۆكەى وا ھەيە، لەوانەيە بە يەك ملىون سالى جارىك خولېك بە دەورى خۇيدا بخولېتەو، يان بە چەند ملىون سالى جارىك بە دەورى ئەو ئەستېرەيەى بە دەورى دا دەخولېتەو، بخولېتەو، ورى ئىمەش ھەر ئەستېرەيەكە لە ئەستېرەكانى كەھكەشانى كاكېشان كە بە مەزەننە، دوو سەد مىليارو ھەندىك گوتوويانە: تریليون (۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰)ك زياترن!

كەواتە: چەمك و واتاي كات و پۇژگار پۇژەيە، بە نىسبەت ئىمەى دانىشتووانى سەر خړۆكەى زەوى، ئەم چەمك و واتايەى ھەيە، كە ئىمە دەيزانىن، بەلام با پېمان وانەبى لە ھەموو شوپنەكانى دىكەش، ھەر ئەو چەمك و واتايەى

ھەيە، خواش ﷺ سەرنجى ئىتمەي بۇ ئەو راستىيە وجودىيە پاكىشاۋە، كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۱۷) الْحَج، واتە: پۇژىك لە لای پەرۋەردگار تە ئەندازەي ھەزار سالى لەوہى ئىۋە دەيژمىرن، بەلكو لە سوورەتى (المعارج) دا، دەفەرمۇي: ﴿تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (۱) واتە: فرىشتەكان و رووح، (جبريل)، بەرەو لای و (خوا) بەرز دەبنەوہ، لە پۇژىكدا ماۋەكەي پەنجا ھەزار (۵۰،۰۰۰) سالى، كە مەبەست پىي پۇژى دواييە، كەواتە: كاتىك لە بازەي ئەم زەوييەي خۇمان دەچىنەدەر، چەمك و واتاي كات دەگۇرپ و ماناۋ ئىۋە پۇكىكى دىكە پەيدادەكات، ئەوہ بەنسەت ئىستاي گەردوونەوہ.

بەلام بەنسەت قۇناغى دوايي گەردوون، قىامەت، يان قۇناغى عالەمى بەرزەخ، لەوئى كات (زمن) چەمك و واتايەكى دىكەي ھەيە، لەوئى كات (زمن) دەۋەستى، بۇيەش مەۋقەكان لە يەك تەمەندا دەمىنەوہ، چ لە بەھەشت دا بن، چ لە دۆزەخ دا، چ لە قۇناغى بەرزەخ دا، چ لە قۇناغى قىامەت دا، لەوئى پىر بوون نيە، چونكە كات وەك لىرە تىدەپەپى، لەوئى تىناپەپى، ئەۋەش زانست دەريخستەو، بە پىي بىردۆزەي پۇژەيى (النظرية النسبية)، ئانىشتاين، ئەگەر مەۋقە بتوانى پۇكىتىك ھەلدا بە خىرايى تىشك بىروا، واتە: (۳۰۰،۰۰۰) كم لە چركەيەكدا، كات دەۋەستى، واتە: پۇكىتك ھەلبدەي بۇ ئىۋەزا، دواي سەد (۱۰۰) سال كە دىتەوہ، لىرە سەد سالى بەسەردا تىپەپىۋە، بەلام لە ئىۋە ئەو پۇكىتەدا، شتىكى زۆر كەم كات تىپەپىۋە!

مەسەلەى دووھەم:

ھەلاۋاردنى بېروادارانى كىردار باشى، پاسپىزەر بە ھەق و، پاسپىزەر بە خۇپاگرىيى، لە ھوكمى نغرو بۈون لە زىنابارىيدا:

خوَا ﴿۱﴾ دھفەرموى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ ﴿۲﴾

شىكىردنەھەى ئەم، ئايەتە لە چوار بېرگەدا:

(۱) - ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، (ھەموو مروققەكان لە زىنابارىيدان)، بېجگە لەو كەسانەى بېروايان ھىناۋە، كەواتە: بناغەى سەرفرازىي و دەر باز بۈون لە دۆران و لە تەمەن لە دەستچوون، بىرىتە لە ئىمان، ئىمانىش زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان ئاۋايان پىنئاسە كىردوھ: (الإيمان: قولٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، ئىمان قسەيەو كىردەوھە، بە فەرمانبەرىي زىاد دەكات و، بە سەرىپىچىي كەم دەكات، كە گوتووشىانە: قسەيەو كىردەوھە، مەبەستىيان لە قسە دوو شتە:

أ- بەراست زانىنى عەقْل و دَلّ.

ب- دان پىدھائىنانى بە زمان، ئەوھ قسەى دوو ئەندامان:

أ- قسەى عەقْل و دَلّ، ب- لەگەل قسەى زمان، كە گوتووشىانە: كىردەوھ، دىسان كىردەوھش مەبەستىيان پىي دوو جوړە كىردەوھە.

أ- كىردەوھى دَلّ، كە بىرىتە لە پەسند كىردن و خۇشويستق و ويستق و قىبوول كىردن و مل بۇ كەچ كىردن ورا دەست بۈون، ب- كىردەوھى ئەندامەكانىش جىبەجى كىردنە.

كەواتە: ئىمان چوار پىكھاتەى ھەن ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بېجگە لەوانەى بېروايان ھىناۋە، ھەمىشە لە قورئاندا مەگەر بە دەگمەن، ئەگەرنا بەركار (مفعول) ي ﴿ءَامَنُوا﴾، قىرتىنراۋە، ئايا بېروايان بە چى ھىناۋە؟ بېروايان بە ھەموو

تهو شتانه هیناوه که دهبی پروایان پی بهینری، پروایان به خوا هیناوه ﴿۱﴾، به فریشته کانی، به کتیبه کانی و به پیغمبه رانی و، به پژوی دواپی و به نه خش و نه اندازه گیری خوا.

۲- ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ههروه ها کرده وه چاکه کانی شیان کردوون، مه رجی دووه می ده ربازبوون له زیانباری و دۆران و سهر به فه تاره ت چوونی مروقان، بریتیه له وهی کرده وه باشه کان ته نجام بدن، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، واته: (وَعَمِلُوا الْخِصَالَ الصَّالِحَاتِ)، خه سلّه ت و کرده وه باشه کان ته نجام ده بدن، ﴿الصَّالِحَاتِ﴾، یش، (أل) ی ناساندنی له سه ره، تهویش هه موو کرده وه چاکه کان ده گریتته وه.

۳- ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾، ههروه ها یه کدییان راسپاردوه به هه ق، تهویش هه ره به شیکه له کرده وهی باش، به لّام ته وه لیره دا - وه ک پیشتیش گوتمان - بادانه وهی تایه ته بو سهر گشتی. (عَظْفُ الْخَاصِ عَلَى الْعَامِ)، به مه به ستی بایه خ و گرنگی پیدان و، ده رخستنی پنگه و پله ی به رزی، ته وهی بادراوه ته وه بو سهر هی پیشتی.

۴- ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، ههروه ها یه کدی شیان راده سپاردوه به خوڤاگری، واته و چه مکی (تَوَاصِي) یه کدی راسپاردن، فراوانتره له مانا و چه مکی فه رمان به په سند و ریگری له ناپه سند، فه رمان به په سند و ریگری له ناپه سند، زیاتر کرده وه کان ده گریتته وه، به لّام یه کدی راسپاردن به هه ق و یه کدی راسپاردن به خوڤاگری، هه م بواری تیمان و عه قیده ده گریتته وه، هه م لایه نی فیکری ده گریتته وه، هه م لایه نی ده روون ده گریتته وه، هه م لایه نی وّاله ت ده گریتته وه، ههروه ها لایه نه کانی تاکیی، خیزانی و کوّمه لایه تی و سیاسی ... هه مووان ده گریتته وه، تنجا که خوا ﴿۱﴾ هه ر چوار سیفه ته که ی به کو هینان: ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، که واته: ده بی کوّمه ل و کوّمه لگایه کی مسوّلمان، رازاوه بی به و چوار سیفه تانه، تنجا له زیانباری و دۆران سه لاهه ت ده بی، تیمان و کرده وهی ده بی باش له خودی خویندا ته نجامیان بدن، به لّام یه کدی راسپاردن به هه ق و یه کدی راسپاردن به پشوو دریژی و خوڤاگری، ده بی له گه لّ ده ره وهی خویندا، ته نجامیان بدن.

خوا به لوتف و کهږه می ږه‌های خوځی، ټیمه له‌و که‌سانه بگيرئ که به‌و
چوار سيفه‌ته به‌رزو گه‌وره و گرنګه ده‌پازینه‌وه‌و، له دږو پټچه‌وانه‌کانیان بڙار
ده‌کړن و پاک ده‌بنه‌وه

کورته باسیک له باره‌ی ږوونکړنه‌وه‌ی ټیمان‌ه‌وه^(۱)

به‌ږن‌زان!

ټه‌م کورته باسه له‌ژر ناوونیشانی: (ږوونکړنه‌وه‌ی ټیمان) دا، له شه‌ش
ته‌وه‌ردا ده‌خینه‌ ږوو:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: یه‌که‌م: پټنسه‌ی ټیمان و عه‌قیده‌ی ټیسلامی.

ته‌وه‌ری دووه‌م: بنه‌ږه‌ته‌کانی ټیمان (أَرْكَانُ الْإِيمَانِ).

ته‌وه‌ری سییه‌م: پټکه‌ته‌کانی ټیمان (مُكَوِّنَاتُ الْإِيمَانِ).

ته‌وه‌ری چواره‌م: ږروادار (مُؤْمِن) کټیه؟

ته‌وه‌ری پټنجه‌م: ټایا کرده‌وه به‌شینکه له ټیمان یان نا؟

ته‌وه‌ری شه‌شم: پله‌کانی ټیمان (دَرَجَاتُ الْإِيمَانِ).

شایانی باسیشه: ټویه له‌کوټایی ته‌فسیر سوورته‌ی (العصر) دا، ټیمه کورته
باسیک له‌باره‌ی ټیمان‌ه‌وه ده‌که‌ین، چونکه خوا ﷻ له سوورته‌ی (العصر) دا، دواي

(۱) ټه‌م کورته باسه، راسته‌وخو له مه‌سووعه‌ی: (بیرکړنه‌وه‌ی ټیسلامی له ټیوان وه‌حیی و واقعدا) وه‌رده‌ګرین، به‌شی دووه‌می کټیی چواره‌م: (پایه‌کانی بیرکړنه‌وه‌ی ټیسلامی)،
به ناوونیشانی: (ږوونکړنه‌وه‌ی ټیمان) که نه‌ویش له ته‌صلدا له مه‌سووعه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، (الكتاب الثاني: مفهوم الايمان والكفر وثمارهما) وه‌رگیراوه. که‌واته: ټه‌م
کورته باسه‌ی لی‌رده‌ا له‌باره‌ی ږوونکړنه‌وه‌ی ټیمان‌ه‌وه ده‌خینه‌ږوو، ده‌بیته پوخته‌ی پوخته،
ګوشراوی ګوشراو.

تەوہی ھوكمی زینباریی دۆران و خەسارەمەندیی بەسەر تیکرای مرقاندا داو، فەرمووێتی: ﴿وَالْعَصْرِ﴾، سوێند بە عەسەر (واتە: پۆژگار)، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾، بە دنیایی و مسۆگەر مرقەکان تیکرا لە زینباریی و دۆران و دەسخرەبوون دان، بەلام دوازی خوا کۆمەڵیک لەنیو مرقان دا جیادەکاتەو و لەو ھوكم و باریارە ھەڵیانداوێری، کە چوار سیفەتیان تێدان: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾، واتە: بێجگە لەو مرقانە ی پروایان ھێناو، کردەو بەشەکانیان ئەنجام داو و، یەکدییان راسپاردو بە ھەق و، یەکدیشان راسپاردو بە خۆپاگری و پشوو درێژی، ئنجا ئیمە بو تەوہی یەکەم ئەو ئیمانە ی خوا ﷻ کردووێتی بە بناغە ی رزگاری و سەرفازی و دەربازبوون لە زینباریی و دۆران، روونیکەینەو، کە ئایا چیبە و چۆنە؟ لێرە ئەم کورتە باسە دەخەینەوو: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ ۲، وە دەبێت: دوا ی باسکردنی ئیمان وەک بناغە، ئەو سیفە ی دیکە ھەر سیکیان بادرانەو سەر ئیمان، بە (و) ی بادانەو، ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئیمان بناغە: بێجگە لەوانە ی پروایان ھێناو، تەنیا خاوێن ئیمانان دۆراو پەنج بە زایە چوو و دەستخە پۆ نین، ئنجا: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کردەو بەشەکانیان ئەنجام داو، بێگومان کردەو ی باشیش ھەر دەکەوێتەو نیو جوغزی ئیمان، ئنجا ﴿وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾، ھەر ھەو ھە یەکدییان راسپاردو بە ھەق و یەکدیشان راسپاردو بە خۆپاگری، ھەڵبەتە یەکدی راسپاردن بە ھەق و یەکدی راسپاردن بە خۆپاگریش، ھەر دەچنەو نیو بازنە ی کردەو بەشەکان و، کردەو بەشەکانیش پیکھیتەری ئیمان، کەواتە: ئەم چوارە ھەموویان تیکھە لکیشن.

لەپراستیدا ئیمان سەرچاوە ی کردەو ی باشە، ھەر ھەو ھە ی ئیمان سەرچاوە ی شوێن کەوتنی ھەقە و، ئیمان سەرچاوە ی خۆپاگری و پشوو درێژی و نەلەخشاوی و دامەزراویە.

تەوھرى يەكەم/ پىناسەى ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي:

سەرھەتا پىۋىستە ھەموومان ئەو ھەزەنەن كە خۇا لە قورئاندا پىناسەى ھىچ شىئى كە بەشپەىھەكى تىۋرىى (نظري) نەكردو، وەك ئىستە باو، بەلكو خۇا ﷻ لە قورئاندا ھەمىشە بە شىۋەى كردهى پىناسەى شتەكان دەكات، بۆ وىنە: ئىمە دەلىن: ئيمان برىتە لە فلان شت و فلان شت، بەلام خۇاى كاربەجى لە قورئاندا پىناسەى ئيمان و پىناسەى تەقواو پىناسەى صەبرو پىناسەى ئىحسان و چاكەكارىى و ... ھتدى، وا نەكردو، بەلكو خۇا بەمبۆرە پىناسەى بروداران دەكات: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱﴾
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝۲ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝۵ ﴿المؤمنون، تا كۆتایى.

ھەرۋەھا: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝۶۳﴾ الفرقان، تا كۆتایى.

چونكە لەراستىدا كاتىك ئىمە بە شىۋەىھەكى تىۋرىى و زەينىى بۆ يەكدى ھاللىكردن پىناسەى ئيمان دەكەين، پىناسەى شىئىك دەكەين كە دامانپىوھ لە واقع و لە واقعدا نىھ، تەنیا لە مېشك و خەيالى ئىمەدا ھەيە، لە واقع دا ئيمان بە پروتىى نىھ، ئيمان دەبى مروفىك ھەلىرى و، تەقوا دەبى مروفىك ھەلىرى، لەسەر نەرزى واقع برودار ھەيە، پارىزكار ھەيە، چاكەكار ھەيە، خۇپاگر ھەيە، بەلام ئيمان و پارىزكارىى و خۇپاگرىى و چاكەكارىى لە دىئای واقعدا بوونىان نىھ، بەلكو ئەو سىفەتەن دەبى مروفەكان ھەلىابىگرن، بۆيەش خۇا ﷻ ھەمىشە كە پىناسەى شتە باشەكان دەكات، پىناسەى خاۋەنەكانىان دەكات، ئەوانەى ئەو شتە باشەنەيان ھەلىگرتوون، چونكە لە دىئای واقعدا ھەر ئەو ھەيە^(۱)، ئىمە سەرھەتا لە پىناسەى ئيماندا ھەر ئەو دەلىن كە زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان لە سەرى پىككەوتوون:

(۱) واتە: كەسەكان ھەن، كە ھەلىرى ئيمان و تەقواو صەبرو چاكەكارىى ... ھتەن.

پیناسه ی ئیمان

(الإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، واته: ئیمان قسه و کرده ویه، قسه ی دل و زمان و، کرده ویه دل و ئەندامه کان، به چاکه و فرمانبهری زیاد ده کات و، به سه ریچی و گوناھو تاوان کهم ده کات.

تییستاش با له پینج برگه دا، ئەم پیناسه یه ی ئیمان شی بکه ی نه وه:

۱- ئیمان وهك چیه و هه قیقه تی خو ی ته نیا له پری وه حیه وه ده زاندری.

ته نیا له پری وه حیه وه ده زانین ئیمان چیه؟ ئیمان که ی په ی داده بی؟ ئیمان به چی و چی پتویسته؟ ئەو شتانه ی زیان به ئیمان ده گه ی نه ن و ئیمان هه لده وه شیننه وه، چین؟ له سوورده تی (الشوری) دا، خوا ﷻ زور به روونی فهرموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۵۴، واته: وهك چۆن وه حیمان بو پیغه مبه رانی دیکه نارد (صلوات و سه لامی خوا یان لی بی)، به و شیوه یه ش پروو حی کمان له لایه ن خو مانه وه بو لای تو نارد وه (که مبه ست پی قورئانه)، پی شتر نه تده زانی نه به رنامه چیه {کتاب} واته: به رنامه، نه ئیمانیش چیه، به لام ئیمه گپرامان به پروونا کیه ک، ههر که سیك پمانه و ی له به نده کا گمان پی راسته ری ده که ی و، به دلنایی تو ش خه لک ده خیه سه ر راسته ری، واته: پرنمایان ده که ی و پریان پشان ده ده ی، که واته: ئیمان له پری وه حیه وه ده زاندری، به لام ئایا که سیك که ده زانی: خوا ﷻ هه قو، پیغه مبه ری خوا ﷻ هه قه، پوژی دوا یی هه قو، فری شته کان و، هه قن، کتیه کان، ئایا نه وانه ی ئەو راستییانه ده زانن به ئیماندار له قه له م داده درن؟ بیگومان نه خیر، چونکه زانی شتی ک جیا به له ئیمان به و شته، زانی نی ئەو شته ئەوه یه ده زانی ئەو شته چۆنه؟ به لام ئیمان پی واته: تو ئەو شته عه قل و هو ش به راست زانی بی، به دل قبول و په سندن کرد بی، تنجا به زمان دانت پیدا هیتابی و، به کرده وهش به و شیوه یه ره فتار بکه ی که ئیمان هه کت ده یخوازی.

ئەگەر يەككە بلىن: جوولەكەكان و ئەصرانییەكانیش ئەوھیان ھەيە، دەئیین: راستە، بەلام دەبى زانین و دەرککردن ئیمان بە عەقڵ و، پەسند کردنەكەى بە دَل، بەو شىوھىە بى كە خواى پەرورەدگار وىستووھىە، چونكە ئەو مروڤايەتییەى دواى پەرۋانەكرانى پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دى، دەبى ھەمووى ئیمان و خواپەرستییەكەى لە رى پىغەمبەرى خاتەمەوھ بى، لەرى ئەو پەيام و بەرنامەيەوھى خوا بە كۆتا پىغەمبەرى خۆیدا ناردووھىە، بەو شىوھىە خوا بناسى و بەندايەتیی بۆ خوا بكات و، شوین پىغەمبەرانى خوا بكەوى و، شوین ھەلاَل و ھەپامى خوا بكەوى و، ھەموو لایەنەكانى دیندارى دنیادارى جى بەجى بكات بە كردهوھو، بە زمانیش دانى پىدايىتى، بە ھەمان شىوھ.

(۲) - شوینی سەرەكى ئیمان بریتیە لە دَل.

خوا ﷻ لە چەند شوینیكى قورئاندا ئەو راستییەى بەیانكردوھ، بۆ ویتە:

أ- لە سۈرەتى (الحجرات) دا، دەفەرموى: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ (۱۴)، واتە: عەرەبە خىلەكییەكان گوتیان: ئیمانمان ھىناوھ، بفرموى: ئیمانتان نەھىناوھ بەلكو بلىن: مسولمان بووین، (واتە: بە روالەت و پروكەشى ھاتووینە ئىو ئىسلامەوھ) و، جارى ئیمان نەچۆتە ئىو دلتانەوھ، كەواتە: ئیمان دەچیتە ئىو دلوھ.

ب- ھەرۋەھا لە سۈرەتى (المجادلة) دا خوا دەفەرموى: ﴿كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ...﴾ (۲۲)، (خوا) ئیمانى لە دَلدا نووسىون، واتە: ئیمانى لە دَلدا چەسپاندوون، ئنجا ئایا ئیمان تەنیا ئەوھىە كە تەنیا لە دَلدايە؟ نەخیر، بەلكو وەك دواى باسى دەكەین، كردهوھكانیش بەشیکن لە ئیمان و، دانپىداھتینانى زمانیش بەشیکە لە ئیمان، بەلام بەشى سەرەكى و بنەرەتیی ئیمان، لە دَلدا دەچەسپى، ئەگەرنا ئەوھى بە زمانیش تەعبیر دەكرى، ھەر ئیمانەو، ئەوھش كە بە عەقڵ دەرک دەكرى، ھەر ئیمانەو، ئەوھى دوايش پراكىزە دەكرى بە ئەندامەكان، ئەویش ھەر ئیمانە، بەلام بەشى سەرەكى ئیمان ئەوھىە

كە لە دَل و دەرووندا جێگیر دەبێ، چونكە ئەوانی دیکە، دەگونجێ كەسێك كە بە ئیمانداریش دانانرێ هەین، بۆ ئەمۆنە: ئیبلیس زۆر چاك خوای ناسیوهو، دەرکی ئەو راستییانەى كردوه، بەلام بە ئیماندار دانانرێ، چونكە بە دَل قبوولی نەكردوون، هەروەها موناڤیق و دەغەلەكان، وێرای دەرککردنی راستییەكان، بە كردهوش جێبەجێیان كردهو، بە زمانیش دانیان پێدا هێناوه، بەلام چونكە بە دَل پەسندو قبوولیان نەكردهو، لە دَلدا ئیمانیان نەبووه، بە پروادار دانانرێن، كەواتە: ئەوهی پروادارو و دەغەل (مؤمن و منافق) لە یەك جیادەكاتوه، بریتیه لەو حالەتە دَل و دەروونییه پەنانهی كەسى ئیماندار بە دَل شتەكانی قبوول كرددوون، بەلام بابای موناڤیق هەروا بە زمان دیانلێ و، بەرووكەشیی بە ئەندامەكان جێبەجێی دەكات، بەلام لە دَلیدا راستییەكانی ئیمان جێگیر نەبوون و، پەسندی نەكردوون.

(۳) - ئیمان زیاد دەكات بە هەر شتێك كە بە چاكەو تاعەت دادەنرێ:

واتە: بە هەموو ئەو چالاکی و جم و جۆلە پەنەن و تاشكرایانەى بە فەرمانبەری بۆ خوا دادەنرێن، ئیمان زیاد دەكات، خوا ﷻ ئاوا پێناسەى ئیمانداران دەكات، كە بە هۆی فەرمانبەری و چاكەو تاعەتەوه ئیمانیان زیاد دەكات:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ ۝﴾

﴿الأنفال﴾

واتە: ئیمانداران تەنیا ئەوانەن كاتێك یادى خوا دەكرێ، دَلیان پادەچلەكێ و، كاتێك ئایەتەكانى خویان بەسەردا دەخوێننەوه، ئیمانیان زیاد دەكات و، تەنیا پشت بە پەروەردگاریان دەبەستن، ئەوانەى نوێژ بەرپا دەكەن و، لەوهی پێمان داوون دەبەخشن، ئا ئەوانە پرواداری راستەقینەن، لە لای پەروەردگاریان چەندان پەلیان هەن، وێرای بژیویكی پەسندو بژاردە.

ئەگەر تەماشى بکەين دەبينين: ھەموو ئەو شتە چاكانەى چ پەيوەنديان بە دَل و دەروونەو ھەيە، وەك ترس و سام و ھەيەت بەرانبەر بە خوا، يان پەيوەنديان بە عەقْلەو ھەيە، وەك تىگەيشتن لە ئايەتەکانى خوا، يان پەيوەنديان بە جەستەو پەرۆت و دەروونى مەروۇقەو ھەيە، وەك بەرپاکردنى نوێژو، مەل بەخشين و، ... ھتە، خوا ﷻ بە سىفەتەکانى پەرۋادارانى راستەقىنەيان لە قەلەم دەدات.

بۆ وىنە:

۱- خوا ﷻ لە باسى گۆرانى پەرۆگە (قېلە)دا، دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة، ۱۷۳) واتە: خوا ناگونجى ئيمانەكەتان زايە بکات، بە دۇنيايى خوا بەرانبەر خەلک مېھرەبان و بە بەزەيە، پەرۆنگەرەوانى قورئان لە سەر ئەو ھە کەدەنگن کە لێرەدا ﴿إِيمَانَكُمْ﴾، (آي: صَلَاتُكُمْ)، واتە: نوێژەكەتان، چونکە کاتىک مسولمانان فەرمانيان پێکرا لە (بیت المقدیس) ھو پەرۋان وەرگيرن بۆ لای کەعبە، ھەندىکیان کە خزمانيان شەھید بوو بوون، يان وەفاتيان کردبوو، لە نوێژەکانيشياندا پەرۋان کردبوو (بیت المقدس)، بۆيان نیکەران بوون و گوتيان: ئەو خزمانەمان نوێژەکانيان پەرۆ بە (بیت المقدس) کردوون و، خواى بەرزو مەزنىش ئیست پەرۋى پى وەر سوو پەندووين بەرەو کەعبە، کەواتە دەبى نوێژو تاعەتەکیان زايە بووبى!! خواش فەرمووى: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ...﴾ (البقرة، ۱۷۳) واتە: خوا ئيمانەكەتانى زايە ناکردو و زايەى ناکات، کە مەبەست پێى نوێژە، واتە: خوا ئەو نوێژانەى پەرۆ بە (بیت المقدس) کردوويان، ناوى لێنان: ئيمان، ئەمە لە ھەيچى بوخارىيدا بە ژمارە: (۲۳۴۰) ھاتو: ﴿إِيمَانُكُمْ﴾ آي صَلَاتُكُمْ).

ب- ھەر ھە خواى پەرۋەر دگەر دەفەرموى: ﴿الْيَوْمَ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَتِ مِنَ الْمُؤْمِنَتِ وَالْمُحْصَنَتِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ﴾ (المائدة، ۵)

واتە: ئەمىرۇ شتە چاك و خوشەكانتان بۆ حەلّال كراون و، خۇراي خاوەن كىتبان بۆ تىوھەلّالەو، خۇراي تىوھش بۆ ئەوان حەلّالە، ھەرودھا ئافرەتانی پاكىزە لە بىرواداران و، ئافرەتانی پاكىزە لەوانەى لە پىش تىوھدا كىتبان پىدراو، ئەگەر مارەبىيەكانتان دانى، لە حالىكدا خو پاكراگرن و بە پەنھانىي دۆستان ناگرن، (يانى: بەتاشكراو بە پەنھانىي زىنا ناكەن)، ھەر كەسكىش كوفر بە ئيمان بكات، كردهوھەكەى ھەلّوھشاوھتەوھو لە دواروژىشدا لە زىانبارانە.

وھەك دەبىنن ئەوھى باسكراو، ھەمووى پابەند بوونە بە حەلّال و حەرام و شەرىعەتەو، كەچى دوايى خوا دەفەرەمۆي: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾، ھەر كەسك كوفر بە ئيمان بكات، كردهوھەكەى ھەلّوھشاوھتەوھو، لە دواروژىشدا لە زىانبارانە، ئىجا مەبەست لە ئيمان لەو سىاقەدا، پابەند بوونە بە حەلّال و حەرامىكەوھە كە خوا ناردووھەتى، لە بوارى ھاوسەرگىرى و، بوارى خواردن و خواردنەوھدا.

أ- وھەك لە سوورەتى (الأعراف)دا، خوا ﷻ لەسەر زمانى ئيمانداران كە دەپارتنەو، دەفەرەمۆي: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَنَا اللَّهُ...﴾ (۱۲) ﴿الأعراف﴾، واتە: گوتيان: ستايىش بۆ ئەو خوايەى رىئىمايى كردين بۆ ئەم (رىئىان)ەو، ئەگەر ئەو رىئىمايى نەكردباين، ئىمە رىئان پى نەدەزانى.

ب- ھەرودھا لە سوورەتى (آل عمران)دا خوا لەسەر زمانى بىرواداران دەفەرەمۆي: ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا...﴾ (۱۱۳) ﴿آل عمران﴾، واتە: پەرورەدگارمان! ئىمە گوئىمان لە بانگەرەك بوو بانگى دەكردىن: ئيمان بىنن بە پەرورەدگارتان، ئىمەش ئيمانمان ھىنا.

ئىرەدا يەكەك بۆى ھەيە بلى: ئايا پىغەمبەرى كۆتايىش موھەمد ﷺ پىش ئەوھى وھىيى بۆيى ئيمانى نەبوو؟! دەليين: ئيمان مەبەست پىي چيە؟ ئەگەر مەبەست پىي خوا ناسىيە، بىگومان خواى ناسىوھو، بىرواى بە رۆژى دوايى بووھو،

بروای به‌وه بووه که ثم ژبانہ دنیاہیہ هه‌وه‌نته نیه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، خواناس بووه، چونکه هه‌موو مرۆڤه‌کان، خوا له‌سه‌ر زگماکی خواناسیی ده‌یانخوڵقینیی، به‌لام ته‌گه‌ر بلّیین: ئیمانی نه‌بووه، به‌و واتایه که پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ نه‌وه‌ی له‌پرسی وه‌حیه‌وه ده‌زانری، نه‌بزانیه‌وه، نه‌وه شتیکی راستمان گوتوه، وه‌ک له‌سووپه‌تی (الضحی) شدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ (الضحی، واته: (خوا) تو‌ی به‌گومرا بینیی، تنجا تو‌ی پ‌نماییی کرد، تنجا بی‌گومان پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ و پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ش، ته‌گه‌ر نه‌وه‌ی دوا‌ی بوونه پیغه‌مبه‌ر، زانیویانه، پیش بوونه پیغه‌مبه‌ریش هه‌ر زانییان، ئایا ئازایه‌تیی وه‌حیی له‌چیدایه؟ له‌راستیدا نه‌وه‌ی به‌ه‌و‌ی وه‌حیه‌وه ده‌زاندری، به‌بی وه‌حیی نازانری، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش به‌ده‌قی نایه‌ت ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا أَلَكْتُبُ وَلَا الْإِيمَنُ ...﴾ (الشوری، واته: نه‌تده‌زانی نه‌به‌رنامه‌چییه‌و نه‌ئیمانیش چییه، به‌لام ته‌مه‌مانای وانیه که پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ خوا‌ی نه‌ناسیه‌وه، چونکه خواناسیی شتیکه‌وه، برابوون به‌خواو به‌پ‌و‌ژی دوا‌یی، شتیکی دیکه‌یه، ئیمانیش به‌و شیوه‌یه‌ی وه‌حیی خوا نوخته‌ی تیدا ده‌خاته سه‌ر پیت، پیش هاتنی وه‌حیی و په‌یامی خوا نازانری.

پیناسه‌ی به‌نده بو ئیمان

به‌عه‌ره‌یی له‌و موسووعه‌عه‌ره‌بییه‌دا^(۱) که باسم کرد، پیناسه‌ی ئیمانم کردوه، ده‌لیم:

(الْإِيمَانُ: هُوَ النُّورُ الَّذِي يَكْتَسِبُهُ الْإِنْسَانُ بِتَوْفِيقِ اللَّهِ وَتَيْسِيرِهِ وَهِدَايَتِهِ، وَمُسْتَقَرُّهُ الْقَلْبُ، وَلَكِنْ يَنْعَكِسُ ضِيَآؤُهُ عَلَىٰ بَاطِنِ الْإِنْسَانِ، فَيُثْمِرُ فِيهِ الْيَقِينَ وَالطَّمَأْنِينَةَ وَالْتَّصَدِيقَ وَكَذَلِكَ يَنْعَكِسُ عَلَىٰ ظَاهِرِهِ، فَيُزَيِّنُهُ بِالْإِقْرَارِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَالْإِتْبَاعِ، وَيَجْعَلُهُ مُتَحَلِّياً بِالْفَضَائِلِ النَّفْسِيَّةِ وَالْخُلُقِيَّةِ، كَالشَّمْسِ الَّتِي تُضِيءُ بِأَشْعَتِهَا مَا حَوْلَهَا وَمَا بَعْدَ عَنْهَا).

(۱) موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله.

واته: ټيمان ټهو پړوشنابيه په كه مروؤف به ټاسانكاري و پړنمايي و به ده ستگرتنى خوا وه ده ستنى دىنى، شوېنى سهره كي ټيمانيش ډله، به لام پړوشنابي ټيمان هه موو د ورونى ټينسان پړوناك ده كاته وه، ډلنابي و نارامي و به پاست زانينى تيدا ده چه سپېنې، هه روه ها ټيمان له سهر پواله قى ټينسانيش دهرده كه وى و، پواله ته كه شى به دانپيدا هېنانى زمان و، گوږگرتن و، فهرانبه رى و شوئكه وتن جوان ده كات و، وا له مروؤف ده كات پازاوه بى به سيفه ته به رزه د ورونى و پرهوشغيه كان، وهك خوړ كه به تيشكه كه د وروبه رى خوې پړوناك ده كاته وه، ټه وه شى كه لىي دووره و پړوناك ده كاته وه.

ټه وري دووهم/ پايه كانى ټيمان:

خواى پهره ردگار له قورټاندا باسى پېنچ بنه رته تان ده كات بو ټيمان، به لام له فرمايشتى پېغه مبه ردا ﷺ بنه رته شه شهميشيان خراوته گه ل، واته: ټهو پېنچه و ټهو په كه دهن به شه ش، له سوورته قى (البقرة) دا، خوا ټاوا باسى بنه رته كانى ټيمان ده كات: ﴿لَيْسَ الْإِلَهَ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مَنْ أَمَرَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَكِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّ...﴾ (۷۷) واته: چاكه كاري ټه وه نيه پوو بكه نه خوړه لات و خوړټاوا، به لكو چاكه كاري (سيفه قى) كه سيكه برپواى هېناوه به خواو به پړژى دوايى و به فريشته كان و به كتېب (ى خوا) و به پېغه مبه ران، صه لات و سه لامى خوايان له سهر بى، كه واته: پايه كانى ټيمان، له قورټاندا برىتين له ټيمان به خواو، به فريشته كانى و، به كتېبه كانى و، به پېغه مبه ران و، به پړژى دوايى.

له سوورته قى (النساء) يش دا، ديسان خوا باسى ټهو پېنچ بنه رته ده كات، به لام بهو شىوازه كه كوفر برىتبه له نكوولبيكردن له و پېنچ بنه رته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ

صَلَاً بَعِيداً ﴿۱۳﴾، واتە: ئەي ئەوانەي بروتان ھېناۋە! بپروايتنن بە خواۋ بە پىڭەمبەرەكەي و بەۋ كىتپەي ناردوۋىيەتە سەر پىڭەمبەرەكەي و، بەۋ كىتپەي پىشتەر دايەزانىدو، (كۆي ئەۋ كىتپانەي پىشتەر دايەزانىدون)، ھەر كەسك بىپروايتن بە خواۋ بە فرىشتەكانى و بە كىتپەكانى و بە پىڭەمبەرانى و بە پوژى دوايى، بە گومرايىيەكى دوور گومرا بوۋە.

جىي سەرنج ئەۋەيە كە لە ئايەتى ژمارە (۱۷)ى سوۋرەتى (البقرة)دا، يەكسەر لە دواي ئيمان بە خوا، باس ئيمان بە پوژى دوايى كراۋە، كە بنەرەتى دوۋەمە لە روۋى گرنگىيەۋە، چونكە لە روۋى گرنگىيەۋە، ئيمان بە خوا بناغەيەۋ، دواي ئەۋە يەكسەر ئيمان بە پوژى دوايى دى، ئنجا ئيمان بە فرىشەكان و كىتپەكان و پىڭەمبەران، بەلام لە ئايەتى (۱۳۶)ى سوۋرەتى (النساء)دا، چونكە باس باس كوفرە و، لە سۆنگەي ئەۋەۋەي دوايىن شت كە باباي بىپروا بىرى لى دەكاتەۋە برىتيە لە پوژى دوايى، بۆيە خوا ﷻ ئيمان بە پوژى دوايى خستۇتە كۆتايى، دوا شت باباي بىپروا بىرى لىدەكاتەۋە پوژى دوايى، بەلام يەكەمىن شت كە بپروادار بىرى لىدەكاتەۋە لە دواي ئيمان بە خوا، برىتيە لە ئيمان بە پوژى دوايى.

لە فەرمائىشتى پىڭەمبەرىشدا ﷺ وىراي ئەۋ پىنج بنەرەتە، بنەرەتتىكى دىكەي شەشمىش باسكراۋە، كە ئەۋ فەرموۋدەيەي بە فەرموۋدەي جىرىل (حديث جبريل) ناسراۋە، كە جىرىل لە شىۋەي پياۋىكدە بە پىڭەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇي: {فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ}، قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ { (أخرجه البخاري: ۵۰، ومسلم: ۱) واتە: ھەۋالم پىدە دەربارەي ئيمان، ئەۋىش فەرموۋى: ئيمان ئەۋەيە: بپروايتنى بە خوا، بە فرىشتەكانى خواۋ، بە كىتپەكانى خواۋ، بە پىڭەمبەرانى خواۋ، بە پوژى دوايى و بپروايتنى بە قەدەر (ئەندازەگىرىي و ئەخسەي خوا)، كە چاكى و خراپى (بە نىسبەت ئىمەۋە، ئەۋەي پيمان خۆشەۋ، ئەۋەي پيمان ناخۆشە و ئەۋەي لە

بەرژەۋەندىي خۇمانى دەزانين و ئەۋەش لە زىيانى خۇمانى دەزانين، ھەمووى لە لايەن خواۋەيە.

يەككە بۆي ھەيە بېرسى بۆچى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو پاىيە بۆ ئيمان زياد كىردو؟ دەلىين: بىگومان ئەۋە يەككە لەو شتانەي پىغەمبەرى خوا ﷺ روونى كىردۆتەۋە، كە دەفەرموى: ﴿لَيُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ (النحل، پىغەمبەرى خوا ﷺ زانپوئەتى ئۆممەتەكەي دوايى مشتومريان دەبى لە بارەي قەدەرەۋە، بۆيە ئيمان بە قەدەريشى خستۆتە پال ئەو پىنج بنەپتە، بەلام ئايا بۆچى لە ئايەتەكاندا نەھاتو؟ چونكە لەراستيدا ئيمان بە قەدەر و ئەندازەگىرىي خوا ھەر دەچتەۋەو ئىو ئيمان بە خوا، چونكە ئيمان بە قەدەر واتە: ئيمان بىنى بە زانپارىي گشتگىرىي خوا، ويستى رەھاي خوا، تواناي بى سنوورى خوا، حىكمەتى خوا، كەۋاتە: ئيمان بە قەدەر ھەر دەچتەۋەو ئىو ئيمان بە خوا، يانى: خوا نەخشەي بۆ ئەم بوونە داناو، پىش ئەۋەي دروستىيات، ھەموو شتىكى لەۋبارەۋە زانپوئە، ھەموو شتىكى لە بارەۋە دەزانى، ھىچ شتىك بەبى ويستى خوا نايىت و، ھىچ شتىك دروست نەبوو و بەرپوئەناچى بەبى خوا، ئيمان بە قەدەر ئەۋەيە، بەلام خوا ﷺ دادگەرەۋە خواۋەنى ئەۋپەرىي حىكمەتە، ستەم لە ھىچ كەس ناكات.

ھەرۋەھا لە چەند شوئىنكى قورئاندا، خواي زاناو كارزان باسى قەدەرى كىردو، بۆ وئە:

١- ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر، ١٩) ئىمە ھەموو شتىكىمان بە ئەندازەگىرىي دروستكىردو.

٢- ھەرۋەھا لە سوورەتى (الفرقان) دا، دەفەرموى: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ﴾ (نذيراً) (الفرقان، ٢) واتە: (خوا) ھەموو شتىكى ھىناۋەتە دى و ئەندازەگىرىي بۆ داناو بە ئەندازەگىرىيەك (ھەر شايسەي خۆيەتى).

تەوهری سییه‌م / پیکهاته‌کانی ئیمان:

تەوانە‌ی تەوهری ڕابردوو پایە‌کانی ئیمان بوون، بە‌لام پیکهاته‌کانی ئایا ئیمان چین ئیمان لە‌چی پێکدی؟ پێشتر لە‌پێناسە‌که‌یدا تیشک‌یکمان خستە‌ سەر، بە‌لام ئیستا زیاتر ڕوونی دە‌که‌ینه‌وه، که ئیمان لە‌ چوار شتان پێک دی، بە‌پێی پێناسە‌ی هەرە‌ باوی زۆربه‌ی هەرە‌ زۆری زانایان، که ده‌لێن: (الإيمانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ).

(١) - (قَوْلُ الْقَلْبِ): قسه‌ی دڵ، واتە: زانینی دڵ، ئە‌وه‌ که‌ مروّف‌ به‌ عه‌قل و دڵ و ده‌روون ئە‌و شتانه‌ بزانی که‌ ده‌بێ‌ ئیمانیان پێ‌ به‌یێنێ، واتە: زانین و په‌یپێردنی عه‌قل.

(٢) - (قَوْلُ اللِّسَانِ): قسه‌ی زمان، ئە‌وه‌یه‌، مروّف‌ دان به‌و شتانه‌دا بێنێ، که‌ له‌ باره‌ی ئیمانه‌وه‌ زانیونی.

(٣) - (عَمَلُ الْقَلْبِ): کرده‌وه‌ی دڵ، ئە‌وه‌یه‌ که‌ مروّف‌ ئە‌و شتانه‌ی له‌ باره‌ی ئیمانه‌وه‌ زانیونی، به‌‌راستیان بزانی و خو‌شییوین و قبوول و په‌سندیان بکات.

(٤) - (عَمَلُ الْجَوَارِحِ): کرده‌وه‌ی ئە‌ندامه‌کان، واتە: مروّف‌ ده‌بێ‌ به‌پێی خواست و داخوازی ئە‌و حه‌قیقه‌تانه‌ی به‌ عه‌قل ده‌رکی کردوون و، له‌ دڵدا جێگیر بوون و، به‌ زمان دانی پێدا هێناون، ئە‌ندامه‌کانیشی به‌و پێیه‌ ڕه‌فتار بکه‌ن.

که‌واته‌: ئیمان چوار پیکه‌یه‌نه‌ری هه‌ن، چونکه‌ مروّف‌ چوار هێزی هه‌ن:

١- هێزی عه‌قلی هه‌یه‌، شتی پێ‌ ده‌زانی.

٢- هێزی دلی هه‌یه‌، شتی پێ‌ ده‌وی، یاخود ڕه‌فز ده‌کات.

٣- هێزی ده‌ربرینی هه‌یه‌، که‌ زمانه‌.

٤- هێزی جێیه‌جێکردنی هه‌یه‌، که‌ جه‌سته‌و ئە‌ندامه‌کانن، ئیمانی‌ش په‌یوه‌ندی به‌ هه‌ر چوار هێزه‌که‌ی مروّفه‌وه‌ هه‌یه‌، ١- مروّف‌ ده‌بێ‌ به‌ هێزی عه‌قل و ئیدراک‌ ڕاستیه‌کانی

ئیمان دەرك بکات، ۲- ئنجا بههیزی دَل و ویستن، ئەو راستییانەى بۆین و پەسندیان بکات، ۳- ئنجا بههیزی دەربړین، تەعبیر بکات لەو راستییانە، ۴- بههیزی جیبه جی کردنیش، بهو پتیه بهرپوه بچى و جیبه جیان بکات.

به لَام ئایا بۆچی خوا ﷻ زیاتر باسی دَل دەکات؟ له بهر ئەوهی وهك پشتریش گوتهان: دَل جیاکه رهوهی خاوه نانی کوفرو خاوه نانی ئیسلامه، جیاکه رهوهی خاوه نانی ئیمان و خاوه نانی نیفاقه، ئەگهرنا بپرواش جاری وایه ههق دهناسى به عهقل و، به زمانیش دانی پيدا دیتى و، جاری واهیه به جهسته شى هه ندیک له کرده وه کانی مسوولمانان جیبه جی دهکات، به لَام ئەگهر دله کهى هه قى تیدا نه بوو، به دَل ئیمان و ئیسلامی خوشنه ویست و له دَل و دهروونیدا ئیمان نه بوو، به پروادار دانانری، به لى به پوالت به مسوولمان ئەژمار دهکری، وهك مونا فیه کان، به لَام به ئیماندار دانانری، کهسانیک که خواى کارزان و پهروهردگار مه دح و ستایشیان دهکات و، به لیتى به ههشت و په زامه ندیی خوی پیداون.

توههرى چوارهم/ پروادار کتیه؟

هه رچه نده دواى ئەو باسانه ی رابردن، ئیستا ده زانین پروادار کتیه، به لَام بۆ زیاتر تیشک زیاتر خسته نه سه ری، با ته ماشای چه ند ئایه تیکى قورئان بکه یین:

۱- له سووره ی (الأنفال) دا که پشتریش هینامان، خوا ده فهرموی: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ ﴾

لیره دا خوا پینج شتى کردوون به پیناسه بۆ پرواداران.

واته: پرواداران ته نیا نه وانه ن کاتیک باسی خوا بکری دلیان راده چله کى و، کاتیک ئایه ته کانی وییان به سه ردا بخوێژنه وه، ئیمانیا ن پتیا ن زیاد دهکات و،

تەنیا پشت بە پەرورەدگاریان دەبەستن، ئەوانەى نوێژ بەرپا دەکەن و، لەوێ پێمان داو دەبەخشن، ئا ئەوانە بەراستی بروداران، چەندان پلەیان هەن لە لای پەرورەدگاریان و لیبوردنیک و بژیویکی پر ریزو حورمەت و پەسندو چاک.

۲- لە سوورەتی (الحجرات) دا خوا دەفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ﴾ ۱۵، واتە: بروداران تەنیا ئەوانەن کە بروداران بە خواو بە پیغەمبەرەکەى هێناو، دوايش هیچ دوو دلێان نیهو، لەپێناوی خوادا تێدەکۆشن بە سامان و گیانیان، ئا ئەوانە راستن، (کە بروداران هێناو).

۳- لە سوورەتی (النور) دا دەفرموی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ۵۱، واتە: بێگومان قسەى بروداران کاتیک بانگ بکرین بۆ لای خواو پەرەوانەکراوەکەى، تاكو دادوەریان لە نێواندا بکات، هەر ئەوێهە کە بێن:

بیستمان و فرمانبەریین، ئا ئەوانەش سەرفرازان.

۴- هەر لە سوورەتی (النور) دا خوا دەفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ...﴾ ۶۲، واتە: تەنیا ئەوانە بروداران بە خواو بە پیغەمبەرەکەى هێناو، کە کاتیک لە خزمەتیدا دەبن بۆ کاریکی کۆکەرەو (هەرەوێی)، ناپۆن تاكو مۆلەتی لێ وەرەگرن.

۵- دیسان لە سوورەتی (الحجرات) دا، خوا دەفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ ۱۰، واتە: تەنیا بروداران بران، یاخود: بروداران تەنیا بران.

کەواتە: برودار کەسێکە بە تەواوی بۆ خوا ملکەچە، هەم لە رووی مەعنەوییهو، هەم لە رووی جەستەیییهو، هەم دەروونی و هەم دەری، هەم لە ژبانی تاکیی، هەم لە ژبانی خێزانیی، هەم لە ژبانی کۆمەڵایەتی، هەم لە ژبانی سیاسیی و... هتد دا رادەست و ملکەچی خواو ئایینەکەیهتی.

۶- ھەرۋەھا با تەماشای ئەم دەقەش بکەین، لە سوورەتی (النساء) دا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَزِلْ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظُّلُمَةِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿۱۰﴾

واتە: ئایا سەرنجی ئەوانەت نەداوە کە پێیان وابە ئیمانیان ھێناوە بەو ھە بۆ تۆ تێردراوەتە خوارو، بەو ھەش کە پێش تۆ دا بە زێنراوە، لە کاتێکدا دەشیانەوی دادوهریی خۆیان بەنە لای طاغووت، کە فەرمانیشیان پێکراوە پێی بپروابن، شەیتانیشت دەیەوی زۆر دووریان بخاتەو ھەو گومرايان بکات.

کەواتە: کەسێک ھەر بە دلێشی دا بێ و بەس بیهوی دادوهریی خۆی ببات بۆ لای طاغووت، بۆ لای کەسێک و ھوكميک کە پێچەوانە ی شەریعەتی خواوە، پێی وابێ لەوێ کێشە کە ی بۆ چارەسەر دەبێ و، قەناعەتی پێی بێ، بێگومان لە بازنە ی ئیمان و ئیسلام دەچیتە دەری.

تەوھری پێنجەم / ئایا کردووە بەشیکە لە ئیمان، یان نا؟

لەو بارەو ە مشتومری زۆر بوو لە ئێوان زانا یانداو، بە گشتیی بوونە سێ بەش:

۱- ھەندیکیان کە دەگونجی ناویان بنیین: کەمتەرخەمان و زایە کەران (المُفْطِرُونَ) کە جەھمیو موڕجیئەن، ئەوانە گوتوویانە: کردووە پێکھێنەری ئیمان نە، یانی: دەگونجی ئینسان ھیچ کردووە یەکی نەبێ و، ھیچ پابەندییەکی نەبێ و، ئیمانداریش بێ!

۲- بەشی دوو ە میان کە دەگونجی پێیان بلێین: تێپەرێنەرەن و زێدەرۆیکەرەن (المُفْطِرُونَ) کە خەوارێج و موعتەزێلەن، گوتوویانە: ھەموو کردووە یەکی پێکھێنەری ئیمانە، کەواتە: ئەگەر ئینسان ئەرکێکی پێویست بچوێتی، پێی کافر دەبێ، ھەرۋەھا ھەر گوناھیکیش بکات، ھەر پێی کافر دەبێ، ئەوانەش تێیانپەراندووە، پێچەوانە ی ئەوانە ی پێشی.

۳- بەلام زۆری ە ھەر زۆری ئۆممەت، ئەوانەن کە خەتی ئێو ەراستیان گرتو ە (المُتَوَسُّطُونَ)، کە گوتوویانە: جینی کردووە بەشیک ئیمانە، ئنجا یان پێکھێنەریکی ەتی، یاخود

ته‌واوکه‌ریه‌تی، واته: گوتووپانه: جینسی کرده‌وه پی‌کهنه‌ری تیمانه، یاخود ته‌واوکه‌ری تیمانه، واته: تیمان به‌بی کرده‌وه ناب، به‌لام جینسی کرده‌وه، نه‌ک هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک تیمان بی، بو‌وینه: له‌باره‌ی نوژده‌وه عه‌بدوللای کوری شه‌قیق ده‌گیریت‌وه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ لَا يَرَوْنَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرُكُهُ كُفْرٌ، غَيْرَ الصَّلَاةِ} (أخرجه الترمذي: ۲۶۲۲، وَصَحَّه‌ الْأَلْبَانِي).

واته: عه‌بدوللای کوری شه‌قیق (یه‌کینکه له‌زانیانی تابیعین)، ده‌لئ: هاو‌ه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وازه‌تیا‌ن له‌هیچ کرده‌وه‌یه‌کیان به‌کوفر دان‌وه، جگه له‌نوژ، واته: که‌سیک نوژ‌ی نه‌کرد‌بی، خاوه‌نه‌کیان به‌کافر دانه‌ناوه، به‌لام وه‌ک نه‌مانه‌تی زانستی ده‌بی نه‌وه بلتین: که‌تیستا زانیانی چوار مه‌زه‌به‌کان، سیان: نه‌بوو حه‌نیفه‌و مالیک و شافیعی، رایان وایه که‌سیک نوژ نه‌کات، له‌به‌ر ته‌نبه‌لیی، هه‌ر به‌مسولمان له‌قه‌له‌م ده‌دری، به‌لام تاوانیتی گه‌وره‌ی کرده‌وه، به‌لام نه‌حمه‌د ره‌حمه‌تی خوا له‌هه‌ر چواریان بی، پای وایه که‌که‌سیک نوژ‌ی هه‌ر نه‌بی، به‌هه‌ر بیانوو‌یکه‌وه بی، به‌بیرواو نامسولمان له‌قه‌له‌م ده‌دری.

هه‌لبه‌ته‌تیمه نه‌و باسه‌مان له‌مه‌وسووعه‌ی (خواپه‌رستی ئیسلامی) له‌به‌رگی دووه‌مدا، به‌درژی‌یی باس‌کرده‌وه و، له‌راستییدا نه‌و پرایه‌ی ده‌لئ: نوژ مه‌رجه بو به‌مسولمان دان‌ران، جگه له‌تایه‌ته‌کان، بو‌وینه:

۱- خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا صَافَ وَلَا صِلَىٰ ۝۳۱ وَلَٰكِنَّ كَذَبًا وَتَوَلَّىٰ ۝۳۲﴾ الْقِيَامَةِ، واته: ئنجا به‌راستی نه‌زانی و نوژ‌ی نه‌کرد، به‌لکو به‌درو‌ی دان‌او پشتی تیکرد.

۲- هه‌روه‌ها له‌سووره‌تی (التوبة) شدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۝۱۱ وَآتَوْا الزَّكَاةَ ۝۱۲ فَخَرَسْنَاكُمْ فِي الْآلِينَ...﴾ التوبة، واته: ئنجا نه‌گه‌ر گه‌پانه‌وه‌و نوژ‌یان به‌ریا کردو زه‌کاتیان دا، براتان له‌تایین دا، که‌واته: نه‌گه‌ر وایان نه‌کرد، له‌تایین دا براتان نین.

لهوبارهوه فهرايشتي پښغمبهريش ﷺ زور روون، بو وينه:

(١) - پښغمبهري خوا ﷺ ده فهرموئ: {الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ٣٣٩٦، وأحمد: ٢٩٨٧، والترمذي: ٢٦٢١، والنسائي: ٤٦٣، وابن ماجه: ١٠٧٩، وابن حبان: ١٤٥٤، والحاكم: ١١).

واته: ټهو په يمانه لې نيوان ټيمه و ټواندا، (واته: نامسولماناندا) هه يه نويزه، هه ر كه سيك وازي لي هينا، بيپروا بووه.

(٢) - هه رووها پښغمبهري خوا ﷺ ده فهرموئ: {مَا بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرِّ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ} (أخرجه مسلم: ٨٢، وأبو داود: ٤٨٧٨، والترمذي: ٢٦١٩، وابن ماجه: ١٠٧٨، والبيهقي: ٦٢٨٧) واته: له نيوان پياوو شيرك و كوفردا، واز لي هيناني نويزه.

ياني: هه ر كه سيك نويزي واز لټهينا، له بازنه ي ټيسلام ده رچوو.

ده قي ديكهش لهو بارهوه زورن، به لام به هه ر حال زانايان كه ورديان كړدو ته وه، بوونه ټهو دوو پايه ي خستمانه پرو.

تهوهرې شه شه م و كوټايي/ پله كانې ټيمان:

بيگومان ټيمان يه ك پله نيه، به لكو به لاي كه مه وه سڼ پله ي سه ره كي هه ن:

١- پله ي يه كه م: ټيماني سه رته، يان بنه رته ټيمان (مُطْلَقُ الْإِيمَانِ أَوْ أَصْلُ الْإِيمَانِ):

ټهويش برتية له لاي كه مي ټيمان، لاي كه مي ټيمانيش ټهويه كه ټينساني پي ده بټيه پروادر، پي ده بټيه مسولمان له لاي خواو له لاي خه لك.

٢- پله ي دووهم: ټيماني پيوست (الْإِيمَانُ الْوَاجِبُ) ټهويش ټهو ټيمانه يه كه خاوه نه كه ي ده گټر بټيه وه له گونا ه ي گوره، گونا ه ي گوره ش يان چواندني ټهركي كه، ياخو د شكاندني قه ده غه يه كه، بو وينه: نويز نه كردن گونا ه ي گوره يه، هه روها زه كات نه دان و پرووو

نەگرتن، ديسان ھەر كام لە قەتڵ و دزی و زینا و غەیبەت و درۆو ئەوانە، ھەموویان گوناھى گەورەن، ئنجا ئیمانی پێویست ئەوەیە کە مەرووف لە گوناھە گەورەکان بپاریزی، گوناھى گەورەش ئەوەیە: یان سزای دنیای لەسەر بێ، یاخود ھەردەشەى پۆژی دواى.

۳- پلەى سێھەمى ئیمان: ئیمانی پەسند (الْإِيمَانُ الْمُسْتَحَبُّ) ئەویش ئەو ئیمانەى کە خاوەنەکەى دەگیرێتەو لە گوناھە گچکەکانیش و وای لێدەکات ببێتە بەندەى کى چاک و بۆ خوا صولحاو و ئیمان دامەزراو.

ھەلبەتە لە بەینى ئەو سێ پلەى شدا، پلەى زۆر ھەن، بەلام ئەو سێ پلە سەرەکیەکانن، ئەو پوونکردنەوێک بوو لە بارەى ئیمانەو، بە ھۆى ئیمانێکى ساغ و راست و چاکەو، کردەوێ باش چاک لەلایەن مەرووفەو ئەنجام دەدرێن، ئیمان کانیى و سەرچاوەیە کە ئاوى زوڵالى کردەو باشەکان لەوێو ھەلەدەقولى، یە کەى راسپاردن بە ھەق و یە کەى راسپاردن بە خۆراگریش، دەچنەو نێو بازنەى کردەو باشەکان.

کەواتە: ئەگەر کەسێک ئیمانێکى باشى ھەبێ، کردەو باشەکانى دەبن و، لە تێو کردەو باشەکانیشدا خەلک رادەسپێری بە ھەق و، خەلکیش رادەسپێری بە خۆراگری، خوشتی لەسەر ھەق دەبێ و، خۆراگریش دەبێ لەسەر شوێنکەوتنى ھەق.

لێرەش کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (العصر) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الْهُمَزَةُ

دهستېک

به پړان!

٢٨) مانگی (ذی الحجة) ی سالی (١٤٤١) ی کوچییه، به رانبهر (١٨/ ٢٠٢٠) زاینی، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بی دهست دهکین به تهفسیرکردنی سوورهتی (الهمزة)، سه رتاش له هوت برکه دا به کورتی پیناسه و نیوه پوکی سووره ته که ده خینه پروو:

پیناسه ی سووره تی (الهمزة) و بابه ته کانی

یه که هم: ناوی هم سووره ته:

هم سووره ته موباره که زیاتر ناوی (سورة الهمزة) ی بو به کاره ی نزاوه، به لام به هه ر کام له: (سورة ويل لكل مزة لمزة) و (سورة الحطمة) ش، ناو نراوه.

دوهم: شونیی دابه زینیی:

به یه کده نگیی زانایان هم سووره ته مه که ییه و له مه که دابه زیوه، له و باره شه وه هم گنډراوه یه هاتوه:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، (أوردته السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٢٣) دا، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ١٥٦).

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە لە موصحفدا ژمارەکەى سەد و چوار (۱۰۴)ە، لە دابەزینیشدا ژمارەکەى سی و دوو (۳۲)یە، پێش سوورەتی (المرسلات) و، دواى سوورەتی (القیامە)، دابەزیوە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

بە یەكدهنگی ژمێرهانى ئایەتەکانى قوڕئان، ئەم سوورەتە نو (۹) ئایەتە، نە کەس زیاتری گوتووە نە کەمتر.

پینجەم: نیوەرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەكە ھەر نو (۹) ئایەتە بە پێزەكەى، باسى جوړە مروؤئىكى خەلك شكىنەرى تانە لێدەر، یان بە خراپە باسى خەلككەرى پاشملەو پرووبە پروو دەكات، كە ھەر سەر گەرمى سامان كۆكردنەووە ژماردنیەتى و پێى وایە مأل و سامانەكەى لە مردن پزگارى دەكات و دەبھێلئ، دواى ھەوالدان بەوہى دەخرتە ئیو ئاگرىكى تێكشكىنەرى داگیرسیتراوووە لەلایەن خواوہ، كە ھەناوى مروؤف دەسووتێنئ و، ئەو شوئەنى ئاگرەكەى تێداكراوہتەوہ، دەرگاكاىەنیشان لەسەر گالە دەدرێن، لەوێشدا لە ئیو لوولەى درێژكراودا، سزاو ئەشكەنجە دەدرێن.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانى:

ئەم سوورەتە سئ تاییەتمەندیی ھەن:

۱- ھەردوو سیفەتى: ﴿هُمَزٌ لَّمَزٌ﴾ تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتوون، كە وەك دواى باسیان دەكەین: ﴿هُمَزٌ﴾ زیاتر پاشملە بە خراپە باسكەرى خەلكەو،

هەولەدرە بۆ شکاندنیا و، ناشیرین کردنیا، (لَمَزَ) ش، لە (لَمَزَ) هەو هاتو و مەبەست
پێی شکیتهری خەلکە ڕووبەر و تانە لێدەرپانە، هەردووکیان لەسەر کێشی (فَعْلَة)
ن و ئەو کێش (وزن) هەش گەیهنەری ئەودە، کە ئەو کەسە ئەو سیفەتەى تێدا بۆتە
عادەتێکی ڕۆچوو، واتە: کەسێک کە زۆر خەلک دەشکێنێ پاشملەو بەرەو ڕوو.

(۲) - هەروەها هەردوو سیفەتێ: ﴿جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ (۲) یَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ،
(۲) ئەم دوو هەش تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا بەم شێوەیە هاتوون، واتە: مَال
و سامانیکی کۆکردەو و ژماردی، یاخود ئامادەى کردو، پێشی وایە مَال و سامانەکەى
هێشتووێتەو دەبێتێتەو.

(۳) - چەند وشەو تەعبیریکی تاییەتی ئەم سوورەتە موبارەکە:

- ۱- ﴿الْخَطْمَةِ﴾، واتە: ناگریکی تیکشکێنەر.
- ۲- ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْفُودَةُ﴾، ناگری داگیرسێراوى خوا.
- ۳- ﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدِ﴾، ئەو ناگرەى دەچێتە سەر دڵەکان، دەچێتە سەر عەقلەکان،
دەچێتە سەر هەناوی ئینسان.
- ۴- ﴿فِي عَمِدٍ مُّمدَدَةٍ﴾، لە لوولە درێژکراوەکاندا.

هەوتەم: دابەشکردنی تاییەتەکانی:

تیمە هەر نۆ (۹) تاییەتەکە دەکەینە دەرسێک، چونکە هەموویان باسی یەک
بابەت دەکەن و، هەمووشیان پێکەو و پەيوەستن.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېئاسە ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نو (۹) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە پېك دى، كە خوا ﷻ ھەر لە سەرەتايەو بە سزاو ھەپشە دەست پېدەكات:

دەفەرموى: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)**، **(وَبَلِّغْ لِكُلِّ هَمَزٍ لَمَزٍ ۝۱)**، ھاوار بۆ ھەموو خەلك شىكىنەرىكى پاشملەو، خەلك شىكىن و تانە لېدەرىكى پرووبە پروو. **(الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝۲)**، ئەو كەسەى مال و سامانىكى زۆر (ياخود بە ھەپامىي) كۆكردەو و ژماردى، (مالاً) كە بە نەزانراو (نېكرە) ھاتو، دەگونجى بۆ زۆرىي بى و، دەشگونجى بۆ خراپىي بى، واتە: گوئ ناداتە ئەوەى چ جورە مال و سامانىكە، بە ھەپام و ھەلال، ھەر جورى بى و ھەر چوئ لىي ھەلكەوئ، كوئ دەكاتەو سەر يەك و دەپژمىرى.

(يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝۳)، پىي واىە مال و سامانەكەى ھېشتووئەتەو ياخود لە داھاتوودا دەپھېلېتەو، دوایى خوا ﷻ بەرپەرچى ئەو رەفتارەى دەداتەو، بەرپەرچى ئەو جورە بېرو بۆچوونەشى دەداتەو، كە ئەو خەيال پلاو و دەفەرموى: **(كَلَّا لِيُبَدَّلَ فِي الْخُطْمَةِ ۝۴)**، نەخېر، با دەست ھەلېگرئ لەو جورە رەفتارە، ياخود لەو جورە بېركردنەوئە، بە دلئايى بە نابوودىي و بى بايەخىي فرئ دەدرتە نېو تېكشكىنەرەكەو.

(وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ ۝۵)، ئايا چى بە توئ زاناندو تېكشكىنەرەكە چىيە؟

(نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ ۝۶)، ئاگرى داگىرسىزاوى خوايە، ئاگرىكى تايەتى خوايە داگىرساندو.

﴿ اَلَّتِي تَطْعَمُ عَلَى الْاَفْفِدَةِ ﴾ (۷) ، ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣

﴿ فِي عِدَّةٍ مُّددَةٍ ﴾ ﴿٩﴾، ئەوانیش لە نێو لوولەی ڕاکێشراو درێژکراوەکان دان،
 ئایا ئەو لوولانە ئاستن، یان چ جوړە کاناڵێک؟ هەر خوا دەزانێ، گرنگ ئەوەیە
 لە ژووری داخراودا، ناگرتکی بەهێزو ترسێنەر دەچیتە سەر دڵ و هەناویان، ئنجا
 لە ناگەرکەشدا، لە نێو تابووت و لوولەی درێژکراودان و، دەرگایەکانیشان لەسەر
 گالە دراو!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِآيَاتِنَا فَذَرْهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ الْيَوْمَ الَّذِي يَخْلَقُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ كَمَا هُنَّ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ سَبِّحُ لِلَّهِ الْمَلَأَ مَا وَعَدَدُهُ ﴿٢﴾ يُحَسِّبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدُهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَ فِي الْخَطْمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الَّتِي يُوقَدُهَا ﴿٦﴾ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِدِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾ ﴿١٠﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

۱- به ناوی خواي به به زه يی به خشنده . سزای سه خت و هاوار بو هه موو که سيکی پاشمله روو خينه رو به ره روو عه يگر ۱) نهو که سه ي سامانه که ي کو کرده و رو ژماردي ۲) پتي وايه سامانه که ي له مردن ده ربازي کردو هيشته وه ۳) نه خير (واني، با وازيني) به دنيايي به بي بابه خيي فریده دريته بو ناگر يکی تیکشکننه وه ۴) جیش به تو ي زانانده تیکشکننه ره که جیه؟

⑤ ئاگری داگیرساوی خوایه ⑥ دەچیتە سەر دَل و عەقَل و ھەناوان ⑦ تَنجَا
ئەو ناگرە دەرگایەکانی لەسەریشان داخراون و گالەدراون ⑧ لە نێو لوولە
درێژکراوەکاندا (سزاو جەزەرەبە دەدرێن) ⑨

شیکردنەوی ھەندیک لە وشەکان

(وَيْلٌ): (الْوَيْلُ: الْقُبْحُ وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسُرِ، وَالْوَيْلُ سُوءُ الْعَذَابِ، وَالْوَيْلُ قِيلَ: وَادٍ فِي
جَهَنَّمَ)، (وَيْلٌ): بە مانای ناوۆلایی و ناشیرینی دی، بەکاردهیتر بۆ پەشیمانی،
ھەروەھا (وَيْلٌ) بە مانای سزای خراپ و سەخت دی، (وَيْلٌ): گوتراوە: بە مانای
شیوو دۆلێک لە دۆزەخیشدا، دی.

(هَمْزٌ): (الْهَمْزُ كَالْعَصْرِ، هَمَزْتُ الشَّيْءَ فِي الْكَفِّ، وَهَمَزْتُ الْإِنْسَانَ إِغْتِيَابَهُ)، (هَمْزٌ)
وہك (عَصْرٌ) وایە، (عَصْرٌ)، واتە: گوشت، دەگوترێ: (هَمَزْتُ الشَّيْءَ فِي الْكَفِّ)،
شتەكەم لە لەپەدەستی خۆمدا گوشتی، (وَهَمَزْتُ الْإِنْسَانَ إِغْتِيَابَهُ)، بە خراپە
باسکردنی كەسێك پاشملە پێی دەگوترێ: (همز)، واتە: لە غەیبەت كردنەو
نیزیکە، بەلام بابای (ھامز)، دەیهوێ ئەو كەسە بە خراپە باسی دەكات،
بیشكێت، وشە (هَمْزَةٌ)، لەسەر كێشی (فَعْلَةٌ) یەو بۆ زێدەپۆییە واتە: زۆر
دەیهوێ خەلك پاشملە بیشكێت و بە خراپە باسیان بكات.

(لَمَزٌ): (الْلَمَزُ: الْإِغْتِيَابُ وَتَتَّبَعُ الْمَعَايِبَ، وَالْلَمَزُ الْعَيْبُ فِي الْوَجْهِ)، (لَمَزَةٌ)
ش، لەسەر كێشی (فَعْلَةٌ) یەو لە (لَمَزٌ) ھوہ ھاتوہ، (لَمَزٌ): بە واتای بە خراپە
باسکردن و شوێن غەیب و عار کەوتنی کەسێکەو، پەخنەگرتنەو تانەدانە لە
کەسێک پووبەپوو، جیاوازییەکیان ئەوہیە (ھمزە): کەسێکە پاشملە باسی
کەسێک دەكات و، خراپە ی باس دەكات و دەیهوێ بیشکێت، بەلام (لمزة): کەسێکە
پووبەپوو تانە لە خەلك دەدات و بیانوو یان پێ دەگری و دەیهوێ بیانشکێت.

(وَعَدَدَهُ): (الإِعْدَادُ مِنَ الْعَدِّ الْإِسْقَاءُ مِنَ السَّقْيِ)، (إِعْدَادٌ) له (عَدٌّ) هو هاتوه، (عَدٌّ)، واته: ژماردن، وهك (إِسْقَاءٌ)، له (سَقْيٌ) يهوه هاتوه، واته: ناو پيدان، كهواته: (وَعَدَدَهُ)، واته: ههر خهريكى ژماردنى مَال و سامانه كهى بوو، ياخود: (عَدَدَهُ: عَدُّهُ لِكَذَا: هِيَئَهُ)، واته: نامادهى كرد بۆ ئهوه، ههر خهريكى ژماردنى مَال و سامانه كهيه تى، سهر ژميرى دهكات و نامادهى دهكات.

(أَخْلَدَهُ): (الْخُلُودُ: تَبَرُّيُ الشَّيْءِ مِنْ اعْتِرَاضِ الْفَسَادِ وَبَقَاؤُهُ عَلَى الْحَالَةِ الَّتِي هُوَ عَلَيْهَا)، (خُلُودٌ): برىته له وهى شتىك دووربى له حاله تى تىكچوون و لهو حاله ته دای له سهر يه تى، همىته وه.

(لَيْبَدَنَ): واته: به بى بايه خيى فرى ده درى، (النَّبْذُ: الْقَاءُ الشَّيْءِ وَطَرْخُهُ لِقَلَّةِ الْإِعْتِدَادِ بِهِ، وَبَذْثُهُ نَبْذُ النَّعْلِ الْخَلْقِ)، (نَبْذٌ): برىته له فرىدانى شتىك و هاويشتنى له بهر بايه خ پنه دانى، يان كه م بايه خى پيدانى، ده گوترى: (نَبْذُتُهُ بَذْثُهُ نَبْذُ النَّعْلِ الْخَلْقِ)، فرىمدا وهك پىلاوى شر، پىلاوىك كه ده درى و شر ده بى، به كه لكى خاوه نه كهى نامىنى و فرى ده دات.

(الْحَطْمُ): (كَسْرُ الشَّيْءِ، مِثْلُ الْهَشْمِ وَنَحْوِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ لِكَسْرِ مُتَنَاهٍ)، (حَطْمٌ): به ماناى شكاندنى شتىك و ورد كردن و هارپنيه تى، وهك (هَشْمٌ) و ويته وى، دوايى به كارهي تراوه بۆ ههر شتىك كه زور بشكيترى و ورد بكرى و بهادرى، (الْمَوْقِدَةُ): ده گوترى: (وَقَدَّتِ النَّارُ تَقْدُ وَفُودًا وَوَفُودًا)، واته: ناگره كه داگيرسا، داده گيرسى، داگيرسان، كهواته: (الموقدة)، واته: داگيرساو، ياخود داگيرسي تراو.

(تَطْلُعُ): (أَيُّ: تَتَسَلَّطُ)، واته: زالده بى، ده چپته سهر، ياخود (تَطْلُعُ) يانى: (تَعْرِفُ وَتُذَرِكُ)، پهى پنده بات و ده زانىت، (تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعِدَةِ)، ده زانى عه قله كان و دلّه كان چيان تىدايه، بۆيه ده يانسووتىنى، ياخود ده چپته سهر يان و به سهر ياندا زال ده بى.

(الْأَفْعِدُو): (جَمْعُ فُؤَادٍ وَالْفُؤَادُ كَالْقَلْبِ)، له زۆربهی فەرهنهنگه‌کانی زماندا ده‌لێن: (أَفْعِدَة) جمع فؤاد، وهو القلب، (أَفْعِدَة) كَوَى (فُؤَاد) هو، به مانای دڵ، به‌لام به‌تیگه‌یشتنی من (فُؤَاد)، له قورئاندا زیاتر بۆ عه‌قل به‌کارهێنراوه، وه‌ك له سووره‌تی (إبراهیم) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَفْعِدْتُهُمْ هَوَاءً﴾ (٤٣)، واته: عه‌قلیان به‌تال بوو، خالیی بوو، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القصص) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَاوً ۚ إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ ۖ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٠)، واته: عه‌قلی دایکی مووسا عليه السلام خالیی بوو، (واته: وه‌ك گوتراوه: هۆش له‌كله‌ی دا نه‌مابووه، هه‌موو فكه‌رو هۆشی چوو بووه سه‌ر مووسا عليه السلام كه به مه‌لوته‌كه‌یی خسته‌ویی ته‌ صدووق و تابووتیكه‌وه‌و به‌ رووباری نیلی داداوه، به‌ ئیلهامیك كه‌وا خوا خسته‌وویو تو دلی)، خه‌ریك بوو ئاشكرای بكات، ﴿لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾ (١٠)، ته‌گه‌ر دلیمان به‌هی‌ز نه‌كردبایه، كه‌واته: دَل شویتی بریاردان و ویستن و نه‌ویستنه‌و، عه‌قل شوینی بیركردنه‌وه‌و هۆش و گوشه، خوای په‌روه‌ردگاریش هه‌ردووکیانی به‌کارهێناوه ده‌فه‌رموی: عه‌قلی دایکی مووسا عليه السلام خالیی بوو بوو، ته‌گه‌ر دلیمان به‌هی‌ز نه‌كردبایه، خه‌ریك بوو ئاشكرای بكات، (بلی: من ئه‌و جگه‌ر گوشه‌یه‌ی خۆم خسته‌ تابووتیكه‌وه‌و به‌ رووباری نیلمدا).

(مُؤَصَّدٌ): (أَصَدَ الْبَابُ يَأْصُدُ أَصْدًا وَإِصَادًا أَي: أَغْلَقَهُ، وَأَصَدَهُ إِصَادًا أَي: أَغْلَقَهُ)، (أَصَدَ الْبَابُ يَأْصُدُ أَصْدًا وَإِصَادًا)، ده‌رگایه‌كه‌ی پێوه‌دا، پێوه‌ی ده‌دا، پێوه‌دان (أَي: أَغْلَقَهُ)، واته: ده‌رگایه‌كه‌ی داخست و پێوه‌ی دا، هه‌روه‌ها (أَصَدَهُ) ش هه‌ر هاتوه، (أَصَدَ الْبَابُ)، یانی: (أَغْلَقَ)، هه‌م به‌ (أَصَدَ) هاتوه، هه‌م به‌ (أَصَدَ) هاتوه، (أَصَدَ)، چاوه‌كه‌ی (إِصَادَ) هو، چاوه‌گی (أَصَدَ) ش، بریتیه له (إِصَادَ) به‌ بێ (ي). (عَمَدٌ): (جَمْعُ عَمُودٍ، جَمْعُهُ فِي الْقِلَّةِ أَعْمِدَةٌ، وَفِي الْكَثْرَةِ: عَمَدٌ وَعُمَدٌ، (عَمَدٌ، كَوَى (عَمُودٌ)، واته: لووله به‌ زۆریی به‌ لووله‌ی ته‌خته‌و دار ده‌گوتری، و به‌ لووله‌ی ئاسنیش ده‌گوتری، كَوَى كه‌می (عمود)، بریتیه له (أعمدة)، ته‌گه‌ر چه‌ند

كۆلەكەيەكى كەم بن، دەلىلى: (هذه الأعمدة)، ئەو كۆلەكە ياخود ئەو لوولە كەمانە، بەلام ئەگەر زۆربىن بە: (عَمَد و عُمَد)، كۆ دەكرىتەو.

(مَمْدَدٌ): (مَدَّة فَاَمْتَدَّ، المادَّة الزَّيَادَةُ الْمُتَّصِلَةُ، وَمَدَّةٌ فِي غَيْهِ أَي: أَمَّهْلُهُ وَطَوَّلَ لَهُ، مَدِيدُ الْقَامِ، أَي: طَوِيلُ الْقَامِ)، (مَمْدَدَةٌ)، لە (مَدَّ)وہ هاتوہ، (مَدَّة فَاَمْتَدَّ) دريژى كرد ئەويش دريژ بوو، (والمادَّة: الزَّيَادَةُ الْمُتَّصِلَةُ)، (مَادَّة): بە زيادەيەكى پەيوەست دەگوترى بۆ ھەر شتێك ئەگەر سوپايە، ئەگەر مَال و سامانە، ھەر شتێك ئەو زيادەيەى بەدوايدا پەوان دەكرى، پيى دەگوترى: (مَادَّة)، دەگوترى (مَدَّة فِي غَيْهِ)، واتە: لە سەرگەردانىيدا پستی بۆ دريژكرد، (أَي: أَمَّهْلُهُ وَطَوَّلَ لَهُ)، واتە: مۆلەتى داو پستی بۆ دريژكرد، ھەروەھا دەگوترى: (فُلَانٌ مَدِيدُ الْقَامِ)، واتە: بە ژن و بالايى بلىندو بەرزە.

ليترەدا كە دەفەرموى: ﴿فِي عَمْدٍ مَمْدَدَةٍ﴾، واتە: ئەو كەسانە بەوجۆرە سزاو ئەشكەنجە دەدرين لە نىو ئەو ناگرە تىكشكىنەرەدا، كە دەرگايەكانيشيان لەسەر داخراون و لەنىو لوولە دريژكراوەكاندان، لە نىو تابووت و لوولە دريژكراوەكان دان. (مَمْدَدَةٌ)، يانى: شتێك كە ليككىشراوئەتەو، ياخود: پاكىشراوئەو دانراو بە دريژى، ھەردوو كە واتايەكەى ھەن، بەلام (مَمْدَدَةٌ)، زياتر بۆ شتانىكە كە دريژ كراونەوئەو ليككىشراونەو.

مانای گىشتىيى ئايەتەكان

خوای زاناو شارەزا لەم سوورەتەدا باسى جوۆرە مروؤفكىمان بۆ دەكات كە ھەميشە عادەتى وايە بەرانبەرەكانى، ئەو خەلكە بە نە يارى خوڤيان دەزانن و پقى لئيانە، چ پاشملە بۆى ھەلكەوئى، چ پرووبە پروو، بيانشكىنن و بن بايەخيان بكات و سووكيان بكات و عەيبداريان بكات، ئنجا ئەو جوۆرە كەسە، كە سىكىشە

ھەمىشە خەرىكى كۆكردنەۋەي مآل و سامان و ژماردنيەتى، بەردەوام سەرگەرمى ژماردنى مآل و سامانەكەي و ئامادەكردنيەتى و، پېشى وايە مآل و سامانەكەيەتى ھېشتوو يەتەۋە لە ژيانداو دەھېتلىتەۋە، دوايى خوا باسى سزايەكەي دەكات، كە يەكجار بەتېش و سەختە.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناۋى خواي بە بەزەيى بەخشنە، واتە: دەستپېكردنم بە ناۋى خوايە، لە كاتى گوتنى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا، دەبى بەلای كەمەۋە ئەم چوار واتايە لە عەقّل و دلدا ئامادە بن:

- ۱- ئەم كارە تەنيا بۆ خوا دەكەم.
- ۲- ئەم كارە بە پېى شەرى خوا دەكەم.
- ۳- ئەم كارە بە تواناۋ يارمەتیی خواي بى ھاۋتا دەكەم.
- ۴- ئەم كارە بۆ ھېنانەدى پەزامەندىي خوا ئەنجام دەدەم.

خوا دەفەرموئ: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، وشەي (ويل) زۆرجار باسماكردو، لە زمانى كوردىي دا بە ماناي ھاۋار دى، يانى: ھاۋار بۆ ئەو كەسە، چونكە كەسك كە تىنى بۆ دى و تووشى گرفتارىي و ناپەھەتتەي كى گەورە دى، كە بۆ خۆي ناتوانى لىي دەرباز بى، ھاۋار دەكات، كەواتە: ھاۋار بۆ فلانكەس، واتە: شايسەي ئەۋەيە خەلك بە ھاۋار يەۋە بچى، چونكە لە مەينەتتى و گرفتارىيەك دايە، خۆي ناتوانى لىي دەرباز بى، ئەمە ئەصلى واتايەكەيەتى، بەلام دوايى بە چەند واتايە كى دىكەش بەكارھىنارە:

- ۱- ھەندىك لە زانايان گوتوو يانە: (ويل) بە ماناي (قبح) دى، واتە: ناشيرىنىي و بەدەفەرىي.
- ۲- ھەندىكى دىكە گوتوو يانە: بە ماناي (سوء العذاب) دى واتە: سزاي سەخت.
- ۳- ھەندىك گوتوو يانە: (ويل) شيوو دۆلىكە لە دۆزەخ دا.

به لَام وهك چُون له زمانى كوردیدا ده لَئین: هاوار بۆ فلانكهس، واته: كهوتۆته مهینه تی و بارو دۆخکی پر ئازارهوه، شایسته ی ئهویه خه لَك به هاوارو هانایه وه بچى و ده ربازی بکات، لیره ش خوا ده فهرموى: ﴿وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمَزٍ لِّمُزَوٍ﴾ ١، هاوار، یاخود سزای سه خت بۆ هه موو تیکشکینه ریکی پاشمله و تیکشکینه ریکی پروبه روو، بۆ ههر كه سِيك كه به پاشمله به خراپه باسی خه لَك ده کات، به مه به ستی شکاندنیان، یاخود پروبه روو تانه یان لى ددهات و هه ولدهدا بیانشکینى و عه یبداریان بکات، دواى له مه سه له گرنگه کاندا زیاتر تیشك ده خه یه سه ر ئه م دوو وشه یه، پيشتریش گوهمان: وشه ی: (همزة)، له (همز) وه هاتوه، (همز) یش وهك (عصر) وایه، واته: گوشین، (همزُت الشَّيْءِ فِي الْكُفِّ) واته: شه كه م له ده ستم دا گوشى، كه سِيكیش كه ده یه وى پاشمله كه سِيك بشکینى، وهك ئه وه وایه رابگوشى و ئه زیه تى بدات، (لمزة)، (لَمَزَةٌ أَيْ عَابَةٌ) واته: عه یی لیگرت، به خراپه باسی كرد، به لَام به پى ئایه ته كه ی سووره تی (الحجرات): ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ١١، واته: عه یب له خۆتان مه گرن، (لَمَزَ) برتیه له عه یب لیگرتن، چ عه یه كه ی تیدابى و بۆ ئه وه باس بكرى پى بشكى و ناشیرین بى، چ عه یی تیدا نه بى و عه یی لى په یدا بكرى، هه ردوو حاله ته كه ده گرتیه وه، هه ر كام له (همزة و لمزة)، له سه ر كيشى (فُعْلَةٌ) ن، كه یه كيكه له ریزگه كانى زیده رووى، نه گه ر مه انه وى زیده رووى له شتیکدا بکه ین، یه كيك له ریزگه كانى ئه مه یه، وهك چُون (فُعَال) یش، یه كيكه له ریزگه كانى، كه واته: (همزة)، واته: زۆر تیکشکینه رى خه لَك پاشمله و، (لمزة)، واته: زۆر عه یب لیگریان و په خه لیگریان به ره و روو به مه به ستی شکاندن و ناشیرینکردنیان، خوا ده فهرموى: سزای سه خت بۆ ههر كه سِيك كه به و شو به یه.

[illegible]

مال و سامانیک کو ده کاته وه، گوئی ناداته هه لال و هه رامیی، چاکیی و خراپیی، پیسی و پاکیی، ﴿وَعَدَدَهُ﴾، ژماردیشی، خهریکی سه رژمیری ته هه میسه ده رژمیری و نامادهی ده کات، ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾، پیی وایه مال و سامانه که ی هیشتوو یه ته وه، ته میسی به رابردوو هیئاوه و ده لوی مه به ست پیی رابردوو بی، واته: پیی وایه له رابردوودا مال و سامانه که ی هیشتوو یه ته وه، یاخود: پیی وایه مال و سامانه که ی ده یه یلته وه، واته: ده ربازی ده کات له مردن و له له به یین چوون، ته گهر سه رنج بده یین خوا ﴿لَا تَرَهُدَا﴾ چوار ره فتاری زور خراپ و بیرو بوچوونیک ی زور که وده نانه ی، بو ته و جور ه مروقه باسکرده، که ده فهرموئی سزای سه ختی بو هه یه:

سیفه تی یه که م: پاشمله خه لک ده شکینتی.

سیفه تی دووه م: پرو به پرو خه لک ده شکینتی و عه بیان لیده گرتی.

سیفه تی سییه م: به رده وام مال و سامان کو ده کاته وه.

سیفه تی چواره م: ههر خهریکی ژماردن و ناماده کردنی مال و سامانه تی.

سه رباره ش بیرو بوچوونیک ی زور که وده دن و نه فامانه ی هه یه، که بریتیه له وه ی پیی وایه مال و سامانه که ی هیشتوو یه ته وه، یاخود ده یه یلته وه، خوا ﴿لَا تَرَهُدَا﴾ ده فهرموئی، با واز بیتی، واته: واز بیتی له شکاندنی خه لک پاشمله و پرو به پرو، هه روه ها کو کردنه وه و په زمه نده کردنی مال و سامان ههر جور یکی بی و، ناماده کردنی و ژماردنی و، با واز بیتی له و جور ه بیرو خه یاله، که پیی وایه مال و سامانه که ی هیشتوو یه ته وه و ده یه یلته وه و له مردن ده ربازی ده کات.

ته گهر ته وه ی باسکرا وازی لی نه هیتنی و ده سته برداری نه بی:

﴿لَيُبَدَنَّ فِي الْخُطْمَةِ﴾، به دل نیایی فری ده درتیه نیو تیکشکینه ره وه.

﴿لَيُبَدَنَّ فِي الْخُطْمَةِ﴾، (ل) ی (لئبذن) هه ندیک له شاره زایانی زمانی عه په یی پیی ده لین: (الام المهمدة للقسام)، لامی ریخوشکه رو زه مینه خوشکه ر

بۇ سوئند، واتە: ھەر كاتىك ئەو لامەمان بىنى، بابزانىن زەمىنەى بۇ سوئندىك خوشكردو، يانى: **(وَاللّٰهُ لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ)**، سوئند بە خوا فرى دەدرتە نىو ئاگرىكى تىكشكىنەرەو.

ھەندىكىش دەلین: ئەو لامە ھەر بۇ جەختكردنەو ھەو مانای وانى ھەندىكى لەپىشەو ھە، ھەلبەتە بۇ جەختكردنەو بوونى (ن)ى كۆتایى لە **(لَيُنْبَذَنَّ)** دا، شتىكى ئاشكرايە، يانى: بەدلىنایى فرى دەدرتە نىو (حطمة) وە، (حطمة) ش، ھەر لەسەر كىشى (فَعْلَة) يە، (حاطم)، يانى: (كاسى)، شكىنەر، بەلام شكەندىك كە وردو خاشكردن و ھارپىنى لەگەلدابى و، (حَطْم) شكەندى شتىكە لەگەل ھارپىنى دا، تاكو لە كۆتایى دا، بىتتە بەشى زۆر بچووك بچووك، وەك چۆن ئارد دەھاردى، **(حُطْمَة)** يانى: زۆر تىكشكىنەر، فرىدەدرتە نىو زۆر تىكشكىنەرەو، دوايى دەفەرموى: **(وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ۝٦)** چى بەتوى زاناندو و زۆر تىكشكىنەر چىيە؟ واتە: شتىكى ھىندە گورەيەو ھىندە سامناك و بېرەزايە، مەگەر ناسىنەرتىك پىت بناسىتى، كە خواي پەرورەدگار و خوى دەزانى ئەو ئاگرەى پۇژى دوايى چۆنە! مەگەر ئەو پىت بناسىتى، ئەگەرنا، عەقل و زانىارىي تۆ دەورى نادات و ناتوانى پەى پى ببات، ھىندە ترسناك و زەبەلاحە.

ئىنجا خوا خوى پىناسەى دەكات و دەفەرموى: **(نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَّةُ ۝٦)** ئاگرى ھەلگىرسىزاوى خوايە، ئاگرىكە داگىرسىزاو ھى خوايە، ھەموو شتەكان بەس ھى خوان، بەلام ئەم ئاگرە ئاگرىكى تاييەتى خواي بەرزومەزە، واتە: خوا بە تاييەت داگىرساندو ھەلگىرساندو، بۇ ئازاردان و ئەشكەنجە و سزاو جەزەبەدانى كەسانىك كە بەو شىو ھەن.

(الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقِ ۝٧) ئەو ئاگرە دەچىتە سەر عەقلەكان، يان دەچىتە سەر دىل و دەروون و ھەناوەكان، پىشتەر باسمانكرد (إِطْلَاع) لىردە ھەم بە مانای چوونە سەر دى، يانى: (تَسْلُطُ)، يانى: دەچىتە سەر، ھەم بە مانای پەيپىردن و زانىن، دى، يانى: ئەو ئاگرە بە دىل و دەروونەكان و بە عەقلەكان دەزانى، ئايا

چی خراپیان تپدایه، په بیان پتی د بات، یا خود ده چپته سهریان و نهویش ده سوو تپتی، (الْأَفْعِدَةُ) ش کوی (فؤاد) ه، که زور به ی پوونکه رهوانی قورئان به مانای دل لیکیانداوه تهوه، به لام به بچوونی بنده، به سهرنجانی ثایه ته کانی قورئان، بومان درده که وی (فؤاد)، چ به ته نیا هاتبی، چ به کوی له قورئاندا زیاتر به مانای عقل هاتوه، به لی جاری واهیه به دیش به کاره یزراوه، چونکه عقل و هوش و په پیبردنی مروف، وه چوون په یوه ندیی به میشک (دماغ) هوه هیه، په یوه ندیی به دیش هوه هیه وه، زانست تازه په ی بهوه بردوه، به لگه ش له سهر تهوه ی له قورئاندا وشه ی (فؤاد)، به مانای دل نیه، تهوه یه که دل (قلب)، چه قی ویستن و نه ویستن و، خوشویستن و په زکردن و، بریار دانه، بویه له قورئاندا دل زه مکراره نه گهر خراپ بی و، مه دح کراوه، نه گهر چاک بی، باسه رنج بدهین:

یه که م: دل (قلب):

ا- ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (٧) البقرة، لیره دا دل زه مکراره.

ب- ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (٢٨) الرعد، لیره ش دا دل مه دح کراوه، که واته: دل ده گونجی بریاری چاک تپدا بدری و، شتیکی چاک بو، ده گونجی شتی خراپی بو.

دووه م: عقل (فؤاد): (فؤاد) له قورئاندا نه زه مکراره و نه مه دح کراوه، چ به تاك هاتبی، چ به کوی هاتبی که به زوری به کوی هاتوه، وه ک: ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْعِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (٧٨) النحل. دروه ها به تاکیش هاتوه، وه خوی په روه ردگار ده فهرمو: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (٣١) الإسراء، واته: هر کامیک له بیستی و چاوو عقل لیان ده پرسرپته وه، واته: له خاوه نه که یان ده پرسرپته وه ثایا نه و نامرزانیه چوون به کاره یان، نه و چاوو عقل و گوئییه له چیدا به کاره یان؟ که واته: لیره دا

﴿تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدِ﴾ یانی: ئەو ئاگرە ی دەچیتە سەر عەقلەکان، بەلام لێرەدا دەشگونجێ (فؤاد) بە مانای دەروون و دلێش ھاتبێ، یانی: دیوی تێوەوەی مرووف، ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾، بە دنیایی ئەو ئاگرە لەسەریان داخراوە، واتە: دەرگایەکانی لەسەریان داخراون، دەرگایەکانی ئەو شوینە ی ئەو ئاگرە ی تێدایە، گالە دراون و داخراون.

﴿فِي عَمْرٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾، ئەوانە لە نێو لوولە درێژکراوەکاندان، ئنجا ئایا لوولەکان ئاسنن، صدووق و تابووتی ئاسنن، یاخود جوړە کanzایەکی دیکەن؟ گرنگ ئەوەیە خوا دەفەرموێ: لە نێو لوولەکاندا درێژکراون، ئەوانە لە نێو لوولەکاندان و، لوولەکانیش لە نێو ژووری داخراوو گالە دراودان و، ئەو ئاگرەش کە لەوێ دایە دەچیتە سەر دل و دەروونیان و، دەچیتە سەر عەقل و ھۆشیان و، وێرای جەستەیان، ناخیشیان دەسووتێنێ!

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

خوای دادگەر رایده گەيەنئى كە سزای سەخت و دژواری داناوە، بۆ ھەر كەسئىكى پاشملە خەلك شكىنەرە، بەرەو روو تانە لىدەريان، كە ھەردەم سەرگەرمى كۆ كەردنەو و ژماردنئى پارەو مال و سامانە كەيەتى و، پئىى وایە دەربازكەريەتى لە مردن:

خوا دەفەرموئى: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (۱) ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ (۲) ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ (۳).

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانە، لە سئى برگەدا:

(۱) - ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، سزای سەخت، بۆ ھەموو زۆر خەلك شكىنەريكى زۆر تانەدەر.

ھەرەھا (وئىل) بەمانای:

أ- دۆل و شيوئىكى بە ئازارى ئىو دۆزەخ.

ب- ياخود: ناشيرينئى و ناقتولايى. ج- ياخود: ھاوار، بۆ ھەر كەسئىك كە ئەو دوو سىفەتەى تێدان: (ھَمَزٌ و لَّمَزٌ)، (ھمز) بە مانای راگوشينئى شتئىك دئى، (الْهَمَزُ كَالْعَصْرِ، هَمَزْتُ الشَّيْءَ بِالْكَفِّ)، شتەكەم بەدەست راگوشى پامپازنى، بۆ شكاندنى پاشملە بەكاردئى، (لمز) بە مانای تانەلێدان و پەخنە لێگرتنى روو بەروويە، ھەردوو كيشيان لەسەر كئشى (فَعْلَةٌ)، كە رێژگەيەكە بۆ زێدەپۆيى واتە: كەسئىك كە زۆر حالەتى شكاندن (هَمَزٌ) ھەيەو، كەسئىك كە زۆر حالەتى تانەلێدان (لمز) ھەيە.

واتە: ھاوارو سزای سەخت بۆ ھەموو زۆر خەڵك شكێنەرێكى پاشملەو، تانە لێدەرێكى خەڵك بەرەو ڕوو، كەسانێك كە ھێندە سەرگەرمی خەڵك شكاندن، تێیاندا بۆتە نەریتیك و بۆتە سیفەتێكى ڕۆچوو كە بەرەو ڕوو، یاخود پاشملە خەڵك دەشكێنن و، ھەول دەدەن بۆ باوەخیان پێشان بدەن و عەیداریان بكەن.

پێشتریش گوتمان: (الھمزة: مُشْتَقٌّ مِنَ الْهَمْزِ، وَهُوَ الْكَسْرُ وَالْهَشْمُ)، (ھَمْزَة) لە (ھَمْز) ھوێھە كە لە ئەسڵ دا شكاندن و ھارپن و وردكردنە، بەلام (لَمْزَة: مشتق من اللّمْز والمواجهة بالعيب)، (لَمْزَة) لە (لَمْز) ھوێھەو بریتیە لەوێ ڕووبە ڕوو ڕەخنە لە كەسێك بگری و عەیداری بكەى و تانەى لى بدەى، پێشتریش لە مانای گشتیدا باسمان كرد، كە ڕوونكەرەوانى قورئان زۆریان لەو بارەو ە مشتومڕ كردو ە.

زۆرێكیان گوتوو یانە: ھەردووکیان یەك واتایان ھەیە، كە ئەو ە بە دڵنیایی وانیەو، خوا ﷻ ھیچ دوو وشە یەكێ لە قورئاندا نەھێتاون، یەك واتایان ھەبێ، چونكە ئەو ە پێچەوانەى ڕەوانبێژییە، ڕەوانبێژی یەكێك لە گرنگترین پایەكانى ئەو ە ئەو ە قسە یە دەكرێ، وشەكانى كەم بن و مانایان زۆربێت، نەك وشەكانى زۆر بن و یەك واتاشیان ھەبێت، بۆیە ئەو ە رایەى زانایان راستە كە وشەى ھاوواتا (متادف) لە قورئاندا نین، واتە: دوو وشە یەك واتایان ھەبێ، بەلكو جیاوازییەكى وردیان ھەبێ، ئەوانەى ورد دەبنەو ەو زۆر شارەزاو پسپۆرن، ئەو ە جیاوازییە وردانە دەبینن، كەواتە: بە دڵنیایی مانایەكەیان لێك جیا ەو، راستترین ماناش ئەو ە كە (ھمزة)، كەسێكە پاشملە زۆر خەڵك دەشكێنێ، (لمزة) ش كەسێكە زۆر ڕووبە ڕوو دەیانشكێنێ، بەلكە شمان لەسەر ئەو ە، وێرای دەلالەتیان لە زمانى عەرەبیدا، ئەو ە ئایەتە موبارەكەى سوورەتى (الحجرات) ە، كە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحْزَنَ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَلْسَمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾﴾، وەك لە تەفسیری

سوۋرەتى (الحجرات)دا، بە تەفصیل باسماق كىردۈ، لىرەدا خوا بانگى بىرۋاداران دىكەت و، لە سى گوناھى گەۋرەى كە بەئاشكرا دىكرىن، ئاگادارىان دىكەتەۋە، واتە: ئەى ئەۋانەى بىرۋاتان ھىناۋە! با ھىچ كات كۆمەللىك لە پىۋان گالتە بە كۆمەللىكى دىكەيان نەكەن، نىزىكە گالتە پىكرەۋەكان لە گالتە پىكرەۋەكان باشتىن، ھەرۋەھا با كۆمەللىك لە ئافىرەتان گالتە بە كۆمەللىكى دىكەيان نەكەن، نىزىكە گالتە پىكرەۋەكان لە گالتە پىكرەۋەكان چاكتىر بن.

﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ھەرۋەھا عەيب لە خۇتان مەگىرن كە دىفەرەمۇئى: لە خۇتان، واتە: بىرايە مەسۇلمانەكەۋ خوشكە مەسۇلمانەكەشت ۋەك خۇتە، بەلكى بىرايە مەسۇلمانەكەۋ خوشكە مەسۇلمانەكەشت ۋەك خۇتە، ئەگەر عەيب لەۋ بىگرى، لە خۇتە گىرەۋە!

لىرەدا خوا سەرەتا گالتە پىكرەنى باسكىردى، دىۋاى عەيب لىگىرتىن، دىۋاىش دىفەرەمۇئى: ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ئاۋو ئاتۋرەش لە يەكدى ھەلمەدەن، (نېز) بە ماناى ئاۋو ئاتۋرە ھەلمەدەن لە كەسىك كە پىنى ناخۇشەيت، با ئەۋ سىفەتەشى تىدەبى، بۇ ۋىنە: (گۆجە، شەلە، كۆپرە، كەپە)، تۇ بۇى بىكەى بە ئازناۋىك، ئەۋە بە دىنىيى گوناھە، زانايان لەۋ بارەيەۋە ھەلۋاردىكىيان كىردى، كە ئەگەر ۋا نەبى نەناسرى، ھەتا نەللى فەلەكەسە كۆپرەيان شەل، نەناسرى، ئەۋە ھوكمەكەى جىايە، بەلام بەلەى كەمەۋە ئابىت پىۋبەپىۋى خۇى بلىى: فەلەكەسە شەل، يان فەلەكەسە كۆپرە، يان فەلەكەسە كەپە، يان گۆج، چۈنكە پەكت لەسەر ئەۋە نەكەۋتەۋە، فەلەكەسە ئاۋى بەپىزەۋە پىنە، بەلام ئەگەر لە ھالەتى پاشملەدا ۋانەللى، خەلك نەپىناسى، ئەۋە ئاچارىيە، ھەلبەتە ئەگەر ئاچارىي نەبى، ئابى بگوتىرى.

كەۋاتە: خوا ﷻ ئەۋ سى گوناھەى لە قورستىرەۋە بۇ كەمەتر قورس ھىناۋن، گالتەپىكرەن زۆر قورسە، دىۋاى عەيب لىگىرتىن، دىۋاى ئاۋو ئاتۋرە لىھەلدان.

دوایی سى گوناھى پەنھانىش باس دەكات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِتَّمٌ وَلَا يَحْسَبُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ (۱۲) الحجرات، واتە: ئەي ئەوانەي پرواتان ھېناو! خۆتان لە زۆر گومانان بپارىزن، ھەندىك لە گومانان گوناھن و، جاسووسىي مەكەن و، پاشملە بە خراپە باسى يەكدى مەكەن (غەيبەتەي يەكدى مەكەن)، ئەوانىش سى گوناھى پەنھانن: گومانى خراپ پىردن و، جاسووسىي كردن و، بە خراپە پاشملە باسكردن.

لێرەش خوا دەفەرمۆي: سزاي سەخت، ياخود ھاوار بۆ ھەموو ئەوانەي ئەو دوو سىفەتەيان تىدان: پاشملە بە خراپە باسى خەلكى دەكەن، ياخود پووبەپوو دەيانشكىن و تانەيان لى دەدەن.

(۲) - ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾، ئەو كەسەي مالى و سامانىكى كۆكردەو و ژماردى، ياخود كۆي كەردەو و ئامادەي كرد، وشەي (جَمَعَ) خويژاويشەتەو: (جَمَعَ)، واتە: ھەم بە گيرە (شُدَ) خويندراوئەو، ھەم بە بى گيرە، واتاشيان ھەريەكە، بەلام (جَمَعَ) واتايەكەي تۆخر دەكات، واتە: زۆرى مالى و سامان كۆكردۆتەو، (المال: مَكَّاسِبُ الْإِنْسَانِ الَّتِي تَنْفَعُهُ وَتَكْفِي مُؤَنَةَ حَاجَتِهِ مِنْ طَعَامٍ وَلِبَاسٍ وَغَيْرِهِمَا)، (مال): برىتيە لەو وەدەستەيترەوئەي مروؤ كە سوودى پێدەگەيەنئەي و، پێداويستىيەكانى لە خواردن و پۆشاك و جگە لەمانىش بەھۆيەوئە ئامادە دەكات.

بەلام كە لێرەدا (مالاً) بە نەناسراو (نكرة) ھاتو و نەيفەرمو و: (الذي جمع المال)، فەرموويەتى: ﴿جَمَعَ مَالًا﴾، ھەر ناويك كە بە نەناسراويى دئ، يان مەبەست پىي زەبەلاح و زۆر پيشاندانە، يان مەبەست پىي بىبايەخ پيشاندانە، واتە: مالى و سامانىكى زۆر كۆدەكاتەو، ياخود: ھەرچۆرە مالى و سامانىك كۆ دەكاتەو، ھەللا يان ھەرام، ﴿وَعَدَّدَهُ﴾، ژماردى، بۆيەش ئەم رستەيە بانەدراوئەو بە (و) ي بادانەو، يان بە (ئَمْ)، بۆ سەرى رستەي پيشى، چونكە ھەموويان وەسفن بۆ يەك وەسفكراو، ﴿وَعَدَّدَهُ﴾، ديسان وەك چۆن بە گيرە (شُدَ) خويندراوئەو، بە بى گيرەش خويندراوئەو: (وَعَدَّدَهُ)، ھەردووکیان، واتە:

١- زۆری ژمارد، گیرەدارکردنەکە ی بۆ زێدەرپۆییە، بۆ دووبارە ژماردنەوێ، یانی: جار لە دوای جار لە ئەنجامی زۆر خۆشویستی بۆ ئەو مāl و سامانەیداو، دَل پێوە بەستنی دا، ھەر خەریکی ژماردنیەتی.

٢- یاخود: زۆری ئامادە کرد، بە ھەموو جوۆرەکانی ئامادە دەکردن بۆ کاتی لێقەومان و پوژانی سەخت.

٣- یاخود: ژمارەکانی زۆر دەکردن و پارێزگاریی لە ژمارەکە دەکرد، بۆ ئەوێ کەم نەکات.

(٣) - ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾، پێی وایە سامانەکە ی ھێشتووێتەو، ھەرماوێ کردو، (يَحْسَبُ)، پێی وایە، وا دەزانێ، ﴿أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾، کە مāl و سامانەکە ی ھێشتووێتەو. ﴿يَظُنُّ أَنَّهُ مُخْلَدُهُ، أَخْلَدَهُ، أَي: جَعَلَهُ خَالِدًا يُبْقِيهِ حَيًّا لَا يَمُوتُ﴾، پێی وایە مāl و سامانەکە ی ھێلەرەوێتەو، واتە: وای کردو ھەرماو بێ و پێنێ، بە زیندووێ بیھێنێ و نەمرێ.

لێرەدا ئەم فەرماشتە دێنین کە پێغەمبەر ﷺ فەرمووێت: ﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشِرَارِكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، (قال:) الْمَشَاءُونَ بِالنَّمِيمَةِ، الْمُفْسِدُونَ بَيْنَ الْأَحْبَةِ، الْبَاغُونَ لِلْبِرَاءِ الْعَنَتِ﴾ (أخرجه أحمد: ٢٧٦٤٠، وعبد بن حميد: ١٥٨٠، والبخاري في الأدب المفرد: ٣٢٣، وابن أبي الدنيا في الصمت: ٢٥٥، وَحَسَنُهُ كُلٌّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشُعَيْب الْأَنْطُو).

واتە: ئایا ھەوالتان بەدەمی دەربارە ی خراپترێتان؟ (ھاوێلان خوا لێیان پازی بێ) گوتیان: بێ، (فەرمووی): ئەوانەن کە قسە لە نێوان خەڵکدا دێنن و دەبەن و، بەینی خۆشەوێستان تێکدەدەن، ئەوانە ی عەیب بۆ کەسانی بێ عەیب دەدۆزنەو، دەیانەوێ عەیبدارو ناشرینیان بکەن.

پێشتریش گۆمان: وشە ی: (هُمَزَةٌ وَ لَمَزَةٌ)، ھەردووکیان ناویکن دانراون بۆ زێدەرپۆیکردن لەو واتایەدا، وەك دەگوێری: (سُخْرَةٌ وَصُحْكَةٌ)، (سخرة)، کەسیکە

زۆر گالتە بە خەڵك دەكات، (ضحكة)ش كەسێكە زۆر بە خەڵك پێدەكەن، (هَمْزَة) ش كەسێكە دەیهوێ پاشملە زۆر خەڵك بشكێنێتەوهو عەیداریان بكات و، (لَمْزَة) ش كەسێكە دەیهوێ ڕووبەرۆو زۆر تانە لە خەڵك بدات و ناشیرینیان بكات.

(همز): بریتیه لە شكاندن و گرتن، یاخود گازگرتن لە شتێك بە توندیی.

(لَمْز): بریتیه لە عەیب لێگرتنی ڕووبەرۆو، ئنجا ئەم دوو وشەیه لەسەر كێشی (فُعْلَة)ن و، ئەو پێژگەیهش دەلالەت لەسەر لە سنوور دەرچوونی ئەو كردارە دەكات، لەو كەسە ی پالێدراوێهە لا.

لەو بارەوه كە ئایا ئەوه كەسێکی تاییەت و دیاریكراو بووه، ئەو ئایەتانە ی لە بارەوه دابەزیون، یاخود مەبەست پێیان گشتییه؟ دوو را هەن:

١- (الطبري)، لە تەفسیرەكە ی خۆیدا هەردووکیانی هێناون و دەڵێ: (فَقَالَ بَعْضُهُمْ: عُنِيَ بِذَلِكَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ بَعِينَهُ، وَهُوَ جَمِيلٌ بَنَ عَامِلَ الْجَمْحِيِّ، أَوْ الْأَخْنَسِ بْنِ شَرِيقٍ).

واتە: مەبەست لێرەدا پیاویکی تاییەت بووه لە هاوبەش بوو خوا دانەرەكان (كە جەمیلی كۆری عامیری جومەحییە)، یاخود: (ئەخنەسی كۆری شورەیقی)ە.

(القرطبي)، دەڵێ: (وه ليدى كورى موعيره يه، يان ئومەييە ی كۆری خەڵەف)ە، هەر چواریان لە زەلزەلەكانی قورەیش بوون و لەوانە بوون، كە لەسەر شيرك و بێپروایی مانەوهو تاكو مردوون و بە هيلاك چوون.

٢- رایەکی دیکەش ئەوه یە - (طبري) ئەویشی هێناوه - كە گشتییهو هەرکەسێك ئەو سیفەتە ی تێدا بێ، بەو وەسفە وەسف کراوهو، بێگومان ئەگەر گریمان لە بارە ی كەسێکی دیاریكراویشەوه هاتبێتە خوار، یان چەند كەسێکی دیاریكراویش، بەلام چەمك و واتایەكە ی هەر گشتییه، چونكە زانیان بنچینەیهکیان داناوه: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمُعْتَى)، تاییەت بوونی هۆکاری دابەزینی ئایەتێك، پێی لە گشتگیربوونی واتایەكە ی ناگرێ.

مه سه له ی دوو هم:

هه ږه شه لی کرانی ته و جوړه که سه، به فریدرانیه دوزه خی تیکشکینه روه وه، که ناگریکی داگیرسیزای خوایی ده چپته سهر عقل و دلی و، دهرگاگانی ناگره که شیان له سهر گاله دراو و، له نیو تابووت و لولاندا دریژکراون:

خوا ده فهرموی: ﴿كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْحُطَمَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ ۝﴾ ۱) الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ ۝ ۷) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّةٌ ۝ ۸) فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝ ۹)

شیکردنه وی ته م ټایه تانه، له ههوت ږگه دا:

۱) - ﴿كَلَّا﴾، با وازیښی واته: وازیښی له و جوړه بیرکړدنه وه یه، یاخود: وازیښی له و ږه فتاره، یاخود: وازیښی له و جوړه بیرکړدنه وه سه قه ته که ی و، له ږه وشت و ږه فتاره خراپه که شی.

۲) - ﴿لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْحُطَمَةِ﴾، به دلنیا یی فریده درپته نیو تیکشکینه روه که وه، ته مه وه لای سویندیکي قرتیزاوه، یانی: سویند به خوا، به جه ختکړدنه وه وه: فری دهرپته نیو تیکشکینه روه وه، وشه ی (کلا) ش (کَلِمَةً رَدَعٍ وَإِبْطَالٍ لِّمَا تَوَهَّمُ الْكَافِرُ، أَي: لَا يَخْلُدُ وَلَا يَبْقَى لَهُ مَالٌ، بَلْ يُطْرَحَنَّ وَيُلْقَيْنَ فِي النَّارِ الْكَاسِرَةِ الْمُحْطَمَةِ لَهُ)، (کلا) وشه یه که بو تیخوړین و هه لوه شانده وه ی ته وه ی ته و ببړوا یه خه یالپلاوی پیوه پیکردوه، له مال و سامانه که ی ده مین و، خو شی به هو ی مال و سامانه که یه وه ده مین ته وه، واته: نه خو ی ده مین ته وه، نه مال و سامانه که شی ده مین، به لکو فری دهرپته نیو ناگریکی تیکشکینه ر و وردو خاشکه روه.

۳) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ﴾، چی به تو ی زاناندوه، ته و (ناگره) تیکشکینه ره چییه؟ (أي: أي شيء أشعرك يا مُحَمَّد مَا الْحُطَمَةُ؟)، نه ی موحه ممه ده! چ شتیک وای له تو کړدوه، بزانی و هه ست پی بکه ی تیکشکینه روه که چییه؟ واته: ته و ناگره تیکشکینه ره حاله که ی

وايه، مه گهر خوا خوئی بوټ پټناسه بکات و پټ بناسینن، نه گهرنا زور له سهرووی تهوډیه عقل و هوښی مروټ پهی پټبات، دواتریش خوا ﷻ خوئی دهیناسینن و ددغه رموی:

(٤) - ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْجُودَةُ﴾، ناگریکی داگیرسیراوی خوايه، یانی: ناگریکه هه لکراوه و تابه ته به خواوه، مانایه که ی ناوای لی دټه وه، وهک (الطبري)، ده لی: ﴿نَارُ اللَّهِ الَّتِي أَوْقَدَهَا وَالَّتِي يُطْلِعُ أَلَمَهَا وَوَهَّجَهَا الْقُلُوبَ، وَالْإِطْلَاعُ وَالْبُلُوغُ قَدْ يُكُونَانِ مَعْنًى﴾، واته: ناگریکی تابه تی خوايه، خوا هه لیگیرساندوه، نازاره که ی و بلیسه و کلپه که ی ده چټه سهر دلّه کان، یان ده چټه سهر عقل و هوښه کان، (إِطْلَاع) و (بُلُوغ) یش به یهک مانا دین.

(٥) - ﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَادِ﴾، نهو (ناگر) هی ده چټه سهر عقل و دلّه کان، (تَطْلُعُ: أي تَعْلُو أَوْسَاطَ الْقُلُوبِ، وَتَغْشَاهَا وَتُحِيطُ بِهَا)، ده چټه سهر ټیوه نندی دل و دهر وونه کان، (ده چټه سهر عقل و هوښه کان) و، دایانده پوښن و دهر یان ددات.

وشه ی (إِطْلَاع)، به دوو واتیان هاتوه:

أ- (الإِطْلَاعُ مَبَالِغَةٌ فِي اطَّلَعَ، أَي: أُنِّي سَرِيعًا)، (إِطْلَاع) زیده پوښه له (إِطْلَعَ) یانی: به خیرایی هات چوو ه سهر عقل و دلّه کان یان.

ب- (الإِطْلَاعُ: الْكُشْفُ وَالْمَسَاهَدَةُ)، (إِطْلَاع) یانی: دهر خستن و بینین، واته: نهو ناگره، نهو عقل و دل و هوښانه ده بینن و دهر زانن چیان ټیدایه و، به نه ندازه ی نهو بیر وکه و نیاز و مه به سته خراپانه ی ټیاندا سه قامگیر بوون، نهو ناگره ده یان سوو ټینن و سزایان ددات.

(الأَفْعَادُ)، پټشتریش باسمان کرد که کوئی (فؤاد) ه، به مانای عقل دی و، به مانای دل یش به کاره ی تراوه جاروبار، به لام زیاتر به مانای عقل و هوښ به کار دی.

(٦) - ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾، به دلنایی (دهر گایه کانی) نهو ناگره له سهر یان داخراون، (مُوصَّدَةٌ) خویند رایشه ته وه: (موصدة)، واته: به بی همه مزه (أش) خویند تراوه ته وه.

(٧) - ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾، له ټیو لووله در یژکراوه کان دا، (عَمَدٌ)، خویند تراو یشه ته وه: (عَمَدٌ)، پټشتریش باسمان کردن، که هه ردو وکیان کوئی (عَمُودُنْ)، وهک (إِهَابٌ)، که به

(أَهَبْ وَأُهَبْ)، کۆدەکرێتەوه، (إِهَابْ)، واتە: پێستی، پێستی و لاخ که ده‌گرووی و لێی دادەنێدری، ده‌شگونجی (عُمِد) و (عَمِد)، هه‌ردووکیان کۆی (عِمَاد) بن، ئەویش به‌ مانای تاکێ لولەو کۆلەکیه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿مُدَدَم﴾، یانی: درێژکراوو پاکیشراون، (أَي: مَجْعُولَةٌ طَوِيلًا جَدًّا، اسم مفعول مِنْ مَدَدَةٍ، أَي: بَالِغٌ فِي مَدَّةِ)، (مَمْدَةٌ) واتە: زۆر درێژکراون، ناوی به‌رکاره‌ له (مَدَدَةٌ) هوه، هاتوه، واتە: زۆر درێژی کرده‌وه، درێژکردنیش به‌ مانای دایناوه به‌ درێژی، یان به‌ مانای لێکیکیشاوه‌ته‌وه‌و راپیکیشاوه.

(الطبري) ئاوا مانای ئەو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی کردوه، ده‌لێ: (مَعْنَاهُ أَنَّهُمْ يُعَذِّبُونَ بَعْدَ فِي النَّارِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ كَيْفَ تَعْذِيبُهُ إِيَّاهُ بها)، واتە: خوا له‌ نێو ناگری دۆزه‌خدا به‌ چه‌ند لولەو کۆلەکیه‌ک ئازارو ئەشکه‌نجه‌یان ده‌دات، به‌لام هه‌ر خۆی ده‌زانێ چۆنیان به‌و لولەو کۆلەکانه‌ ئازارو ئەشکه‌نجه‌ ده‌دا!

(قتادة)، که (الطبري) لێیه‌وه‌ هێناوه‌ به‌ ژماره‌: (٣٨٠٧٠)، ده‌لێ: (كُنَّا نُعَذِّبُ أَنَّهُا عَمِدٌ يُعَذِّبُونَ بِهَا فِي النَّارِ)، واتە: ئێمه‌ بۆمان باس ده‌کرا که لولەو درێژکراوه‌کان ﴿عَمِدٌ مُدَدَمٌ﴾، چه‌ند لولەیه‌کن له‌ دۆزه‌خدا، به‌هۆی ئەو لولانه‌وه‌ ئازار ده‌درێن.

ئنجایا ده‌خړینه‌ نێو لولەکان، ئەگه‌ر لولەه‌ی ئاسن بن، یاخود هه‌ر کانزایه‌کی دیکه‌ بن، یاخود مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌: کۆلەکه‌و لولەکان به‌ پشت ده‌رگایه‌کانه‌وه‌ نراون، بۆ ئەوه‌ی نه‌کرینه‌وه‌ له‌سه‌ریان، هه‌ردوو واتایه‌کان هه‌لده‌گرێ، به‌لام زیاتر وا پێ ده‌چێ مه‌به‌ست پێی ئەوه‌ بێ، که ئەوانه‌ ده‌خړینه‌ نێو لولە ئاسنه‌کانه‌وه‌.

له‌و باره‌وه‌ش ئەم ده‌قه‌ دێنین: (أَوْقِدَ عَلَيْهَا النَّارُ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى اخْمَرَتْ، ثُمَّ أَوْقِدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى ابْيَضَّتْ، ثُمَّ أَوْقِدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى اسْوَدَّتْ، فَهِيَ سَوَاءٌ مَظْلَمَةٌ) (حديث أبي هريرة المرفوع: أخرجه الترمذي: ٢٥٩١، وابن ماجه: ٤٣٢٠،

حديث أبي هريرة الموقوف: أخرجه الترمذي عقب الحديث المرفوع، وقال: الموقوف أصح).

واته: ئەو ئاگرەى دۆزەخ كە دەفەرمۇي: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْدَّةُ﴾، ئاگرى ھەلگىرسىتراو، داگىرسىتراوى خوايە، ھەزار سال سووتەمەنىي دراوئە تە بە رى و داگىرسىتراوھ تاكو سوور بۆتەوھ، دوايى ھەزار سالى دىكە سووتەمەنىي دراوئە تە بەر تاكو سىي بووھ، دوايى ھەزار سالى دىكە سووتەمەنىي دراوئە تە بەرى و داگىرسىتراوھ تاكو پەش بووھ، ئىستا پەش و تاريكە.

وہك چۆن باسى توتىلە پەشەكان (الثقوب السوداء)، دەكرى، كە ماددەى يەكجار چروخەست و بەھىزيان تىدايە، ھۆى دروستبوونىشان ئەوئەيە: ئەو ئەستىرانەى كۆتاييان دى، ئەو توتىلە پەشانە ماددە پاشماوھكەيان ھەمووى لە خوياندا كۆدەكەنەوھ، قورسايى و بارستايى ئەو ماددەيەش كە لە ئىو توتىلە پەشەكاندايە، يەكجار زياترە لەوئەى لە ئەستىرەكان و خرۆكەكاندا ھەيە، ھەر ئەستىرەو خرۆكەيەك بە لايان دابچى، ھەليدەلووشن و، لە چەند چركەيەكدا تىكىدەشكىنن و دەيكەن بە بەشكى بەقەبارە بچووك لە خويان.

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوورەتە موبارەكەدا دەلئىم:

خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ لەم سوورەتە موبارەكەدا، بۆمان باسى جۆرە مرقۇئەك دەكات، كە زۆرى لى توورەيەو رقى لىيە، چونكە لە سەرەتاوھ دەفەرمۇي: سزاي سەخت بووى، لە كۆتايىشدا دەفەرمۇي: ئەوانە بەبى بايەخىي فرى دەدرىنە ئىو ئاگرىكى تىكشكىننەروھ، دوايى دەفەرمۇي: چى بە تۆى زاناندوھ ئەو ئاگرە تىكشكىننەرى چيە؟، واتە: زۆر بىرەزاو زەبەلاحو تۆ ناتوانى پەى پى بەى، دوايى خۆى پىناسەى دەكات: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْدَّةُ﴾، ئاگرى داگىرسىتراوى خوايە، كە بە پىي ئەو دەقەى پىشتر ھىنامان: ھەزار سال داگىرسىتراوھ سوور بووھ، ھەزار سالى دىكە داگىرساوھ سىي بووھ، ھەزار سالى دىكە داگىرساوھ پەش بووھ!

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿الَّذِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقِ﴾، ئەو ئاگرە دەچىتە سەر عەقل و دلەكان، دەچىتە سەر ھەناو و ناخەكان، ياخود پەي بە عەقل و ھەناو و ناخيان دەبات چى تېدايە! ئىنجا ھەر ئەوئەندەش نا، بەلكو دەرگاىەكانىشىان لەسەر داخراون، بەس ئەوئەندەش نا، بەلكو لەوئىشدا لە نىو تابووت و لوولەي درىژكرائو دان، لوولەو تابووتى ئاسن، ياخود ھەر كانزايەكى دىكە كە بەس خوا دەيزانى، لە نىو ئەو تابووت و لوولانەدا درىژكرائون، يانى: لوولەكان كە درىژكرائون و راكىشراون، ئەوانىش لە نىو ئەو لوولە ئاسنانەدا سزاو ئازار و ئەشكەنجە دەدرىن، لەبەرچى؟ چونكە ئەو جۆرە كەسانە عادەتيان وابوو خەلك بشكىنن، چ پاشملە بە خراپە باسيان بكەن، چ بەرەو روو تانەيان لى بدن و بيانەوى ئاشيرينيان بكەن.

ھەرودەھا ئەو جۆرە كەسانە ھەر خەريكى پەيداكردى مالى و سامانن، ھەر جۆرە مالى و ساماننىك بى و، بەردەوام سەرگەرمى كۆكردنەووە پەزمەندە كردىنى: ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا﴾، (مالاً) كە بە نەناسراو (نكرة)، ھاتو، واتە: ھەر جۆرە مالىك بى، بى گۆيدانە ھەلال و ھەپام، وەك لە سوورەتى (البقرة) دا، خوا لە بارەي جوولەكەكان و موشرىكەكانەو دەفەرمۇي: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ النَّاسِ عَلَى حَیْوَةٍ﴾ ١١، دەشيابىنى سوورترین كەسن لەسەر ھەر جۆرە ژياننىك، ئەوانەش ھەر جۆرە مالى و ساماننىك، بە ھەر شىوہەيك بۆيان كۆبىتتەو، كۆى دەكەنەو، ﴿وَعَدَّةٌ﴾، ھەرودەھا ھەر خەريكى ژماردىنى، ياخود خەريكى ئامادەكردىنى.

ئىنجا خەيالىشىان واپە ئەو مالى و سامانە، ھىلەرودەي ئەوانەو وا دەكات ئەوان مېتنەووە لە بەين نەچن، واتە: مالى و سامانەكە دەبىتە مايەي ھىشتنەويان لە ژياندا، خوڤيان ياخود دواي خوڤيان، كەس و كاريان و وەچەيان، پىيان واپە ئەو مالى و سامانە، دەبىتە ھۆكارى دەستەبەركردى ژياننىك نەبراوہ بۆيان!

كەواتە: لێرەدا خواى دادگەر ئەوەى بۆ كەسانىكى ديارىيكرائو فەرمووە، كە پىشترىش باسماڻ كرد، (الطهري)، دەلى: لەبارەى جەمىلى كورى عامىرى جومەحىيە، ياخود: لەبارەى ئەخنەسى كورى شوپەيقەووە ھاتە خوار، (القرطبي) يش دەلى: لەبارەى: وەلىدى كورى موغىرە، يان ئومەييەى كورى خەلەفەووە، ھاتە خوار، ھەندىكى دىكەشيان ھەندىك كەسى دىكە دەلىن، بەلام چ لەبارەى ئەوانەووە بووبى كە ناويان ھىزا، چ لەبارەى بېپروايەكانەووە بەگشتى، ئەوانە تەنيا چەند ئوموونەيەكيان بوون.

بەلام پتويستە لەوھش وريابىن كە دەگونجى مسولمانانىش گرفتاربىن بە ھەندىك لە خەسلەت و سيفەق خراپى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، ياخود بېپروايەكان، يان دەغەل و مونافىقەكانەووە، نابى ھىچ گوماھان لەوھدا ھەبى، بۆيەش خوا ﷻ ھوشدارى دەدات بە ئىمەو، بەو شىوہە باسى سزای سەختى ئەوانە دەكات كە خاوەنى ئەو سيفەتانەن، واتە: ئىوھش خۆتان لەو سيفەت و خەسلەت و بىرو بوچوون و خوليا خراپانە، دوور بگرن و بپارىزن، چونكە خاوەنى ئەو سيفەتە خراپانە بەو شىوہە سزا دەدرىن!

لە راستىدا شكاندنى خەلك و بەبى بايەخ تەماشاكردنىيان پاشملە، ياخود بەرەو ڕوو، لەگەل مالى و سامان كو كردنەووە و ژماردن و پەزمەندە كردنى دا زۆر لىك نىزىكن، ئەوانە پاشملەو بەرەو ڕوو زياتر خەلك دەشكىتن، كە مالى و سامانىان ھەيە و بە مالى و سامانەكانيان بوغراپوون و، لەكەول دەرچوون و ياخى بوون، ئەوانە خوڤانيان پى لەخەلك زيادە و، بەچاوى سووك تەماشايان دەكەن و، چ پاشملە چ بەرەو ڕوو، ھەوللى شكاندن و سووككردن و لەپىش چاو خستنيان دەدەن.

خوا بەلوتف و كەپەمى پەھاي خۆى، ھەموو لايەكمان بەسيفەتەبەرز و جوانەكان پرازىتتەووە، ھەمپارىزى لەخوو و خەدە و سيفەتەخراپەكان، كە

تەوانیش لە بیرو بۆچوون و خولیا خراپەکانەوه هەڵدەقۆلن، بۆیە لە خوای بەرزى مەزن دەپاڤێنەوه: پێشێ لە خولیاو بیرو بۆچوون و نیازو مەبەستە خراپەکان چەپالەمان بدات و ھەمانپاریزی، کە دەبنە ھەنگ و ڕیشەو، جێی گەراتیدا دانان و شوێنی تێدا ترووکانی ماک و میکڕۆبی ئەو خوو و خەدو سیفەت و ڕەفتارە خراپانە.

خوا بە لوتف و کەرەمى بێ سنووری خوێ ناخمان پاک بکاتەوه لە بیروخولیاى خراپ و، ڕۆالەتیشمان پاک بکاتەوه لە ئاکارو ڕەفتاری خراپ و، دەروون دەرمان ڕازێتێتەوه بە بیرو خولیاى باش و کاروانکاری پەسەند، چونکە ھەرچی بیرو خولیاى باشە، لە خوا بە یەکگرتن و تەنیا بەندایەتیی بۆ خوا کەردنەوه، سەرچاوە دەگرێ و، بیر و خولیا خراپەکانش لە لە خوا دووری و، ھاوبەش بۆ خوا دانان و، ڕوانەبوون بە خوا، نکووییکردن لە پایەکانی دیکەى ئیمان کە سەرچەمیان پەيوەندییان بە خوای پەروەردگارەوہیە: فریشتەکانی خوا، کتیبەکانی خوا، پێغەمبەرانى خوا، ڕۆژی دواى و دیدارى خوا، بیرو خولیا خراپەکان و ڕەفتارە خراپەکان لە وێوە سەرچاوە دەگرن، خوا بە بەزەیی و میھرەبانیی خوێ ئیمان لە دڵماندا بە ھێزتر بکات، بە جورێک ڕەگ و ڕیشەى ھەرچی سیفەتی خراپە، بیسووتێتی و دڵ و دەروومان وا پاک بێ، نەگونجی ھیچ بیروخولیاو ڕەوشت و ڕەفتاریکی خراپ چەکەرەى تێدا بدات و، ماک و میکڕۆب و گەرای ھیچ سیفەتێکی خراپی تێدا دابنرێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الفِیْلِک

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (٢٩ / ١٢ (ذو الحجة) ١٤٤١) ی کۆچییه، بە رانبەر (٢٠٢٠ / ٨ / ١٩) زاینیی،
لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی
سوورەتی (الفیل)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی سوورەتەکە لە هەوت بڕگە دا
دەخەینە ڕوو.

پێناسەی سوورەتی (الفیل) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سوورە الفیل)، ناسراوە، بە لām هەردووک ناوی: (سوورە
آلم تر) و (سوورە القُریش) یش بۆ بەکارهاتوون.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەكدهنگی زانایان، سوورەتێکی مەككەییەو، لە مەككە
هاتۆتە خوار، لەو بارهوهش ئەم دهقه دێنین:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ سُورَةُ: ﴿الْفِيلِ﴾ تَرَكِيفَ فَعَلَ رَبُّكَ
يَا صَحْبَ الْفِيلِ ﴿١﴾، هَمَكَةً، (ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمُنْشُور: ج ٨، ص ٦٢٧، وَنَسَبَهُ
لِابْنِ مَرْدُوَيْهِ، الْإِسْتِيعَاب فِي بَيَانِ الْأَسْبَاب: ج ٣، ص ٥٥٨).

واتە: عەبدوللای کورێ عەبباس (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ)، گوتوو یەتی: سوورەتی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾، لە مەككە هاتۆتە خوار.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە موصحف دا ژمارەکی سەد و پێنج (۱۰۵)ەو، لە دابەزینیشدا ژمارەکی نۆزدە (۱۹)یە، پێش سوورەتی (الفلق)و، دوا سوورەتی ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾، دابەزیوە.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، بەیەكدهنگی ژمێره ران پێنج (۵) ئایەتە.

پنجەم: مانا و نێوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەکە نێوەڕۆکەکی بریتیه لە خستنه پرووی چاکه یه کی یه کجار مه زنی خوا ﷻ بۆ پیغه مبه رو هاوه لانی (خوا لێیان رازی بێ) و برواداران به گشتی، ههروه ها بۆ خه لکی مه ککه، به هه موو جوړه کانیانه وه، به بروادارو بێ پرواوه، به گشتیتیر، که خوای کار به جی و توانا کاتی خۆی سوپایه ک که به خاوه نانی فیل (أصحاب الفيل) ناوی بردوون، هاتوون که عبه پروو خێن، به لام خوا ﷻ فه وتاندوونی به هو ی به سهر دا بارێ ترانی قوری به ردیین له لایه ن بالئدانیکه وه که به (أبایل) ناوی هێناون، که سه ره نجام وه ک کاو ئالفی خوراویان لی هاتوه و قه به ر بوون.

هه لبه ته ئه وه ش چاکه یه کی خاویه ﷻ ده یخاته به رچاوی پیغه مبه ری خۆی موحه ممه د ﷺ و هاوه لان و شوێنکه وتووانی (خوا لێیان رازی بێ)، به پله ی یه که م، هاوکات بیری بێ پروایه کانی مه ککه شی ده خاته وه، که ئیمه له په نای ئەم

يەكەمىن و گەورەترىن و گىرگىزىن مالى خوادا كەكەبەيە، ئىۋەشمان پاراستو،
 ھەرۋەھا دلدا ھەي پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانىشەي، كە ئەو خوا بەرزو مەزن
 و بالادەستەيان لە پشتو سەريان دەخات، ديسان لە بەرانبەريشدا: ترساندن
 و ھۆشدارى پىدائى بىپروا ھاۋەش بو خوادانەرانىشە، كە ئەو خوايەي ئاوا
 سزاي خاۋەنانى فىلى داو سوپايەكەي بەرباد كردن، ئىستاش پشتىوانىي پرواداران
 دەكات، پشتىوانىي پىغەمبەرى كۆتايى خۆي و ئەو ھاۋەلانى ﷺ شوئى كەوتوون
 دەكات و، ئىۋەش دەپى لە سزاو تۆلەو جەزەبەي بترسىن و، ئەگەر ھەر سووربن
 لەسەر دژايەتتىكردن پىغەمبەرى خوا ﷺ و پەيام و بەرنامەكەي و، ھاۋەلان و
 شوئىكەوتووانى.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

دەتوانىن چوار تايبەتمەندىي لەم سوورپەتە موبارەكەدا بىيىن:

- ۱- وشەي ﴿الْفِيل﴾، تەنيا لەم سوورپەتەدا ھاتو.
- ۲- وشەي ﴿طَيْرًا أَبَايَل﴾، ديسان تەنيا لەم سوورپەتەدا ھاتو.
- ۳- وشەي: ﴿كَعَصِفٍ مَّاكُولٍ﴾، ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰

دوۋەم: تاكو ھاوبەشەدانەران خۇي پىۋە ھەلنەكىشن و، پىيان ۋابى ئەۋە ئىمتىيازىكە بۇ ئەۋان.

جەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى:

ئىمە ھەر پىنج (۵) ئايەتەكەي ئەم سوورەتە دەكەينە دەرسىك، چونكە ھەموويان لە يەك تەۋەردا دەسوورپنەۋەو، لە بارەي يەك بابەتەۋەن كە باسما نكرد.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر پېنج ئايەتكەى سۈرەتى (الفیل) پېك دى، ۋەك پېشتىرش گۇمان: لەم سۈرەتە موبارەكەدا، خوا ﷻ سەرنجى پېغەمبەرى خاتەم ﷺ رادە كېشى و، دەشگونجى وشەى: ﴿الْمَرَّةَ﴾، ئايا نەتېنى؟ دواندى ھەر كەسېك بى كە شايستەى دوتىرانە، واتە: پرووى دواندن تەنيا لە پېغەمبەرى خاتەم ﷻ نەبى، بەلكو پرووى دواندن لە ھەر كەسېك بى خاۋەنى ھەست و ھۆش بى و، بگونجى بدوتىرى، خوا دەفەرموى: ئايا نەتېنى؟ واتە: بە چاۋى عەقلى و دلى، چونكە ئەوانەى دوتىران، جگە لە كەمېكىان، ئەگەرنا لەو كاتەدا كە چل پەنجا سالى لەۋو پېش بوۋە، لە مەككەدا ئامادە نەبوون، واتە: ئايا بە چاۋى عەقلى و دلى نەتېنى، بەنسەت ئەوانەشەۋە كە بېنيويانەۋ لەۋى ماۋن، ۋەك دواىى ناۋى ھەندېكىان دېتىن، بۆ ئەوان دەگونجى مەبەست لەبېتىن، بېنىنى چاۋى سەر بى، ئايا بەچاۋى سەر نەتېنى؟ ﴿كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ ۱، پەرورەدگارت چى كرد، چۆنى كردو بە خاۋەنانى فىل!

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنْهُ فِي تَفْصِيلٍ﴾ ۲، ئايا پېلانەكەى زاىە نەكردن، بېتاكام و بى ئەنجامى نەكرد؟!

﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ ۳، بالندەى پۆل پۆلى نارە سەريان.

﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجْلٍ﴾ ۴، بەردى لە قورى وشكبوۋەۋەى، قورى بوۋە بەردىان بەسەردا دەباراندن، پېئاندا دەدان!

﴿جَعَلْنَاهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ ۵، خوا ﷻ لە ئەنجامى ئەۋەدا گېرانى بە ئالف و كاي خوراۋ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ (۱) ﴿الَمْ يَجْعَلْ كَيْدُهُمْ فِي تَضَلِيلٍ﴾ (۲) ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ (۳) ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجْلٍ﴾ (۴) ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَمَاكُولٍ﴾ (۵) ﴿﴾

مانای ده قواو ده قی نایه ته کان

{به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده}.

{نایا نه تدی (به چاوی عه قّل و دل)؟ په روه ردگارت چو نی به خاوه نانی فیله که کرد! ﴿۱﴾ نایا فیل و پیلانه که یانی نه خسته (چالی) زایه بوون (و بی تا کامی) دوه ﴿۲﴾ نجا پو له بالنده کانی ناره سهریان ﴿۳﴾ به ردی قورینه به ردیان تیده گرتن ﴿۴﴾ سهره نجام گیرانی به کا (و نالف) ی خوراو ﴿۵﴾}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

{بِأَصْحَابِ الْفِيلِ}: (أَصْحَاب)، کو ی (صاحب) ه و، به مانای هاو ه ل ه، به مانای خاوه نیش د ی، به لām زیاتر به مانای هاو ه ل د ی، خاوه نیش بو یه پی د ه گوتری: (صاحب)، له بهر نه وهی هه می شه له گه ل نهو شته دایه که خو ی خاوه نیه تی.

{فیل} یش ناژه لیکه خاوه نی (المعجم الوسيط)^(۱)، ناوا پیناسه ی ده کات: (الفیل: حَيَوَانٌ ضَخْمُ الْجِسْمِ مِنَ الْعَوَاشِبِ الثَّدْيِيَّةِ، ذُو خُرْطُومٍ طَوِيلٍ، يَتَنَاوَلُ بِهِ الْأَشْيَاءَ كَالْيَدِ، لَهُ نَابَانِ بَارِزَانِ كَبِيرَانِ، يَتَّخِذُ مِنْهُمَا الْعَاجَ، وَالْجَمْعُ أَفْيَالٌ وَفَيْلَةٌ)، (فیل): ناژه لیک ی زه به لاهه له رووی جهسته وه، لهو ناژه لانه یه که گوانداره، له سه ر

گژوگیا خواردن دهژی، لووتیکی دریژی ههیه شتی پی دهست دهداتی، وه ک چون مروڤ به دهست شت دهگری، ئه و به و لووته دهیگری، (نیره کهی) دوو ددانی گه وهری ده رچووی هه، (عاج) یان، لی دروست دهگری، [بۆ دهسکی چه قوو خه نه رو هاووینه کانیان که ماددهیه کی قایم و به هیزه، سپیه و جوان و بریقه داره] وشه ی (فیل)، به (أَفِيَال و فَيْلَة)، کۆده کریته وه، واته: فیله کان.

(كَيْدُهُ): (الكَيْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِحْتِيَالِ، وَقَدْ يَكُونُ مَذْمُومًا وَمَمْدُوحًا، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْمَذْمُومِ أَكْثَرُ)، (کَید): جوړیکه له فیل، جاری و ههیه سه رزه نشترکراوه و جاری واش ههیه ستایشکراوه، به لām به زوړی بۆ حاله تی سه رزه نشترکردن و خراپی به کارده هیترئ.

(تَضَلُّيلُ): (أَي: تَضْيِيع)، واته: به زایه دان، زایه کردن، بن به رههم و ناکام کردن.

(طَيْرٌ أَبَابِيلُ): (طير)، ناوی کویه بۆ (طائر) بالنده، (طير)، واته: بالنده کان، (أَبَابِيلُ: أَي مُتَفَرِّقَةٌ كَقِطْعَاتٍ إِبِلٍ، الْوَاحِدَ: إِبِيلٌ)، (أَبَابِيلُ)، واته: پرژوبلا و هه که ره وه و کومه له حوشره کان، تاکی (أَبَابِيلُ)، بریتیه له (إِبِيلُ)، هه ندیکیش گوتوو یانه: تاکی نیه و ناویکه وه (عبادید و أباطیل).

(سَجِيلُ): (حَجَرٌ وَطِينٌ مُخْتَلِطٌ، وَأَصْلُهُ فِيمَا قِيلَ: فَارِسِيٌّ مُعَرَّبٌ: سَنْجُ جِل (سنگ گل) حَجَرٌ طِينِيٌّ)، (سَجِيلُ) به ردو قوړی تیکه له وه گوتراوه: له زمانی (فارسی) یه وه هاتوه، به لām عه پښتراه، ریشه که ی بریتیه له (سنج جل) له ئه سل دا (سنگ گل) ه، (سنگ)، واته: به رد (گل)، واته: قوړ، یانی: (حَجَرٌ طِينِيٌّ)، به لām له بهر ئه وه ی له زمانی عه پښیدا پیتی (گ) نیه، بویه (گ)، بووه به (ج) و له جیاتی بلین: (سنگ گل)، گوتوو یانه: (سنج جل)، دوایش ئه و دوو وشه یه تیکدا ده غم کراون و بووه به: (سَجِيلُ)، واته: به ردیکی قوړین، بویه ش من گوتوومه: قوړینه به رد.

(كَعَصْفٍ مَّا كُولٍ): (الْعَصْفُ وَالْعَصِيفَةُ: الَّذِي يُعَصَفُ مِنَ الزَّرْعِ، وَيُقَالُ لِحُطَامِ النَّبْتِ الْمُتَكَسَّرِ: عَصْفٌ، (عَصْفٌ وَعَصِيفَةٌ): بریتیه له و جوړه کشتو کاله ی دواپی

پووش و گیای لى پەیدادەبى، ھەروەھا ڕووەكێك كە وشك بووبى و تێكشكابى، پى دەگوترى: (عَصْف)، دەگوترى: (رِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ وَمُعْصِفَةٌ: تَكْسِرُ الشَّيْءَ فَتَجْعَلُهُ كَعَصْفٍ)، بايەكى (عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ وَمُعْصِفَةٌ)، ھەر سێكیان ناوى بکەر (اسم فاعل)ن، واتە: ئەو بايەى شت تێك دەشکێنێ و ەك (عصف)ى، لى دەكات، واتە: ەك پووش و پەلاش و ئالفىك كە ئازەل دەيخوات.

مانای گشتیی ئایەتەکان

تیمە دوایی لەبەر ڕۆشنایی کتیبى ناودارى: (السيرة النبوية لابن هشام)دا، لە پازدە (۱۵) خالدا پوختەى بەسەرھاتی ھاوەلانى فیل، كە ئەم سوورەتە موبارەكە بە كورتى ئاماژەى پى دەكات، دەخەینە ڕوو.

خوایى ﷻ دەفرموى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بە ناوى خوای بە بەزەیی بەخشنە، واتە: دەستپێکردنى خوێندنى ئەم سوورەتەم بە ناوى خوای بە بەزەیی بەخشنە، لە کاتى گوتنى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (بە ناوى خوای بە بەزەیی بەخشنە)دا، پێویستە بەلای كەمەو ئەم چوار ماناو مەبەستە لە عەقڵ و دڵ دا ئامادە بكرێن:

- ۱- ئەم كارە تەنیا بۆ خوا دەكەم.
- ۲- ئەم كارە بە پى شەرعى خوا دەكەم.
- ۳- ئەم كارە بە تواناو یارمەتیی خوای میهرەبان دەكەم.
- ۴- ئەم كارە بۆ ھێنانەدى ڕەزائەندى خوا ئەنجام دەدەم.

ئەنجا خوایى ﷻ دەفرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ ١، ئایا نەتیبى پەرەردگارت چى بە خاوەنانى فیلەكە كرد، چۆنى پێكردن؟ ئەنجا خوا خۆى چۆن پێكردنەى و چى بەسەر ھێناون، ڕوونى دەكاتەو:

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنْ ذُلِّ الْأَرْضِ طَرْدًا وَقَعْدًا ۖ وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ ذُلِّ السَّمَاءِ سَافِرًا﴾ (۲) ئايا پىلانەكەيانى نەخستە زايە دانەو، ئايا نەخشەو پىلانەكەيانى نەخستە بى ئاكامىيەو؟ (تَضْلِيل)، يانى: (تَضْيِيع، ضَلُّ الشَّيْءِ أَي: فَقَدْ وَضَاعَ)، (تضليل) زايەكردنە، (ضَلُّ الشَّيْءِ) شتەكە، ون بوو، زايەبوو، نەما، خوا نەخشەو پىلانتيك كە خواوەنانى فيل داياننا بوو، كە برىتى بوو لەوہى كەعبە پرووختين و پروو بەخەلك وەرسووړين بەرەو ئەو پەرستگايەى دروستيانكردبوو لە حەبەشە، خوا ئەو پىلانەى پووچەل كړنەو و بى ئاكام بوو، ئنجا خوا پرووى دەكاتەو: چوون ئەو پىلانەى لى بى ئاكام كردن و ھەلپوەشان دەو، خستىە زبەدانى زايەبوون و بى ئاكامىيەو؟

﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ (۳) ، بالندە پۆل پۆلەكانى ناردە سەريان، (طير)، ناوى كۆيە بۆ بالندە (طائر)، واتە: بالندەكان، (أَبَابِيل) يان لە تاكى (إِيل) ھو، ھاتو، ياخود (أَبَابِيل)، ھەر بۆ خوئى ناويكەو تاكى نيە، واتە: كۆمەل كۆمەل بالندەكانى ناردنە سەريان، ئەو پۆلە بالندەكانى ناردنە سەريان.

﴿تَرْمِيهِم بِحِجَابٍ مِّنْ سِجِّيلٍ﴾ (۴) ، بەردى (سجیل) يان، پێداده دان، يانى: بەردىكيان پێداده دان كە لە (سجیل) پێكھاتبوو، (سجیل) يش ھەموو پروونكەرەوانى قورئان لەسەر ئەو یەك دەنگن دەلین: (الطِّينِ الْمُتَحَجَّرِ)، واتە: قورپكى بەبەردبوو، يانى: بەردى قورپينيان بەسەردا دەباراندن، كە ئەصلی خوئى لە (سنگ گل) ی فارسی یاخود كوردییەو ھاتو، (سنگ)، واتە: بەرد، (گل)، واتە: قور (طين)، ئنجا لەبەر ئەوہى پیتی (گ)، لە زمانى عەرەبییدا نيە، (گ) بۆتە (ج)، (سَنَج جـ)، سەنگى گل بۆتە (سنج جـ) و، دوايش تيكدا دەغم كراون و بۆتە (سَجِيل)، بۆ كورتكردنەو.

﴿جَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ (۵) ، ئەو بەردە لە قور دروست بووانەيان كە بەسەردا دەباراندن و، پێناندا دەدان و دەيانھاويشتن، سەرەنجام خوا گيراني بە كاو ئالفى خوراو، واتە: وەك كاو ئالفى خوراوى ليكردن، ئنجا ئايا مەبەست لە كاو ئالفى خوراو: چەوہلە؟ ئالف و كاو گياو گۆل كە دادەنرى بۆ ولاخ، ھەندىكى

دەخوات و ئەوەی دیکەى دەبێتە بەرماوە و پێى دەلێن: چەوڵ، ئایا مەبەست پێى ئەوەیە؟ یان مەبەست پێى ئەو پاشەرۆکەىە کە ئاژەل دایدەن؟ لە ئەنجامى ئەوەدا کە ئاژەل پووش و گیاو ئالف دەخوات، پاشەرۆکێک دادەنێ، کە رێخە بەنسبەت پەشەوڵاخەو، قشپە بەنسبەت مەرو بزنەو، ھەرودھا بەنسبەت حوشرەو، تەرسە بەنسبەت کەرو ئیسترو وڵاخە بەرزەکانەو؟ ھەردوو واتایە کە دەگرێتەو، گرنگ ئەوەیە خوا ﷻ فەرمايشتە ھەرە بەرزەکەى خۆى لە ئەو پارساوتە وشەىەکی تێدابى شایستەى نەبى، لە جیاتى بفرموى: گێرانى بە پاشەرۆک، یانى: تەرس و رېخ و قشپ، فرمویەتی: وەك کای خوراوی لێکردن.

دەشگونجى مەبەست ئەو بى کە ئەو ئالف و گزۆگیاو کایەى دەخوړی، ئەو دەمبێتەو دەبێتە چەوڵ.

ياخود: ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾، ئەو پرووھەکانەى کە گەلابان ھەبە، کاتێک دانەکیان لێدەبێتەو، ھەر پووش و پەلاش دەمبێتەو، خوا ﷻ بەو شیوھەى گێران، بەو جوړەى لێکردن، کەواتە: ئەى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، ئەى ھاوھەلەن و شوێنکەوتووانى لە پوژگارى خۆیداو، شوێنکەوتووانى بە درێژایى کات و بە پانایى شوێنەکان بزانن! ئەو خوا پەرورەدگارەى کاتى خۆى ئاواى لە کەسانێک کرد کە ھاتبوون کابە برووخیئن، ئەو پەرورەدگارەى سەرپەرشتى تێو دەکات و خاوەنى تێوھە، مشوورخوړى تێوھە، بۆیە تێوھش پشتى پى بەست و پشتان پێى قایم بى، لە بەرانبەر کۆسپ و تەگەرەکان دا کە دینە رێتان و، لە بەرانبەر ناحەزانیکیدا کە سەنگەرتان لێدەگرن و دژایەتییان دەکەن.

ھەرودھا لەو لاشەو: ئەى بێپرواىەکان! بزانن ئەو پەرورەدگارەى بەو شیوھە کابەى پاراست، لە پێناوى ئەویدا کە دەبێتە یەكەمین نشینگە مەلەبەندى پێغەمبەرى کۆتایى ﷺ - ئەگەرنا لەبەرچاوى کالى بێپرواىەکان نەبوو - ئەو پەرورەدگارەى پێش ئەوێ موھەممەد بێتە پێغەمبەرى خوا ﷻ بەلکو لە سالى لە دایک بوونى دا، کە سالى فیلە، بەو شیوھەى کرد، ئەو خوا پەرورەدگارە ئیستاش خەمى لى دەخوات

و مشووری لئ دهخوات و پشتگیری دهکات و سه‌ره‌رشتی دهکات و، هه‌ر که‌سیک دژایه‌تی بکات، خوی دادگه‌رو په‌روه‌ردگار بۆی له‌ بۆسه‌ دایه‌.

پوخته‌ی به‌سه‌ره‌اتی هاوه‌لانی فیل

ئجبا با پوخته‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ له‌به‌ر رۆشنایی کتێبه‌ ناو‌د‌اره‌که‌ی (السيرة النبوية لابن هشام)^(١)، له‌ پازده (١٥) ب‌ر‌گه‌دا به‌ کورتیی و به‌ گوشراوی بێنین:

(ابن هشام)، سه‌ره‌تا له‌ (ابن إسحاق) ده‌یه‌یتێ، که‌ یه‌کیک له‌ هوکمرانه‌کانی یه‌مه‌ن به‌ ناوی (أریاط)، سالانیک هوکمرانیی کرد له‌ یه‌مه‌ندا، دوا‌ی سه‌باره‌ت به‌ کاروباری هه‌به‌شه‌ - چونکه‌ یه‌مه‌ن له‌لایه‌ن هه‌به‌شه‌یه‌کانه‌وه‌ سه‌ره‌رشتی ده‌کرا - ته‌به‌هه‌ لێی راست بۆوه‌ که‌ یه‌کیک بوو له‌ سه‌ربازه‌کانی و، سه‌ره‌نجام ته‌به‌هه‌ توانی (أریاط) بکوژێ.

ب‌ر‌گه‌ی یه‌که‌م: که‌ (ابن هشام)، له‌ ژێر ناوونیشانی: (أمرُ الفيل وقصة النساء)، کاروباری فیل و چیرۆکی (نساء) دا، ئه‌وانه‌ی سالیان دوا ده‌خست، یاخود مانگی هه‌رامیان ده‌گۆری بۆ مانگی دیکه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێویستیان ده‌بوو له‌و مانگه‌دا شه‌رو شوێ بکه‌ن، ده‌لێ:

دوا‌ی ته‌به‌هه‌ له‌ هه‌نعاء په‌رستگایه‌کی دروستکرد به‌ ناوی (القلیس)، کلێسایه‌کی دروستکرد که‌ له‌پ‌ر‌ژگاری ئه‌ودا له‌سه‌ر زه‌وی کلێسای له‌و شوێیه‌ نه‌بوو، نامه‌یه‌کیشی نووسی بۆ (النجاشي)، که‌ له‌ هه‌به‌شه‌ هوکمران بوو، (یه‌مه‌ن ویلایه‌تیک بووه‌ سه‌ر به‌ هه‌به‌شه‌و ته‌به‌هه‌ له‌وێ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (أریاط)ی گوشت بۆ خۆی بوو به‌ هوکمران) گوتی: ئه‌ی پادشا! کلێسایه‌که‌م بۆ دروستکردووی که‌

(١) تحقیق جوده محمد جوده، دار الیثم، السنة (١٤٢٧) هـ (٢٠٠٦ م)، الطبعة الأولى ص (٣٩ - ٣٦).

لە پێش تۆدا هیچ حوکمرانیك ئەو جوړە کلیسیایە نەبوو، وازیش ناهێنم تاكو
 حەجی عەرەبەكان وەرنەسووڕێم بۆ ئەم کلیسیایە بە ناوی (القلیس).

برگەی دووهم: كاتێك عەرەبەكان زانیان ئەبەرەهە نامەبەکی ئاواي بۆ
 نەجاشیی نووسیوه كە لە حەبەشە حوکمران بوو، یەكێك لەو پیاوانە
 (النَّسَّاءُ)، ئەوانە مانگیان دەگوێری، تووڕە بوو، ئەویش لە: (بني فقيم بني عدي
 بن عامر بن ثعلبة بن الحارث بن مالك بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس
 بن مضر) بوو، (نَسَّاءُ)، ئەوانە بوون كە مانگەكانیان لە سەر دەمی نەفامیدا
 دوا دەخست، مانگیان لە شوێنی مانگی حەرام دادەناو، مانگی حەرامیان
 دەگواستەوه بۆ مانگیكی دیکە، وەك خوا ﷻ فەرموویهتی: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ
 فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيُحْكِمُونَهُ عَامًا لِّيُؤْطِئُوا عِدَّةَ مَا
 حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۖ﴾ (التوبة، ٣٧) نەجاشی پیاویك لە هۆزی كینانە تووڕە
 دەبێت و، دەچێت لەو پەرستگایەدا (لە قۆلەيسدا) دادەنیشێ، (پیسایی تێدا دەكات)
 دوايش دەپروا و دەچێتەوه بۆ سەر زەمینى خوێ، كاتێك هەوالب بە ئەبەرەهە
 دەدرێت لەوبارەوه، دەلێ: كێ وایكردووە؟ دەلێن: پیاویك لە عەرەب، لەوانە
 دەچن بۆ سەردانی ئەو كەبەیهی لە مەككەیه، كاتێك بیستووێت تۆ بە تەمای
 پروو بە عەرەبان وەرسووڕێنێ، بەرەو ئەم پەرستگایە (قۆلەيس)، تووڕە بوو،
 بەو شێوەیهی لە پەرستگایەكەت كردووە گوتووێت: ئەو پەرستگایە شایستە
 ئەوەنێ خەلك رێزی لێ بگرێ و بە دەوریدا بێ و بچێ و، خۆی تێدا یان لە
 دەورەدا بپەرستێ.

برگەی سێهەم: ئەبەرەهەش لەو تووڕە دەبێت و سوێند دەخوات: دەبێت بچێ
 ئەو ماله، ئەو كەبەیه برووخێنێ، ئیدی فەرمان دەكات بە حەبەشەو سوپایەك
 سوپایەك ساز دەكات و دەپروا لەگەڵ خۆشیدا فیلێك دەبات، كە هەندێك
 گوتووێن: زیاتر لە فیلێك بوو، بەلام وا پێدەچێت یەك فیلێ گەورە بووبێ، لە
 هەندێك رپوایەتاندا هاتووە فیلەكە ناوی مەحمود (فیل محمود) بوو.

برگەى چۈرەم: كاتتىك غەزەب ئەو خۇ ئامادە كىردىن ۋە جىمجۇلەى ئەبىرەھە - بە سوپاىپەكى گەورەى ھەبەشەوۋە كە فىلىكىيان لەپىشداىە - دەبىستىن ئەوۋىيان زۇر لەلا مەزىن دەبى ۋە دەترسىن ۋە پىشيان ۋادەبى پىۋىستە لەسەرىيان دژى بىجەنگىن، چۈنكە دەبىستىن كە دەىەوۋى كابە بىرووخىننى، ۋاتە: مالى ھەرامكراۋى خوا، ئىدى پىۋاۋىك لە شەرەپفەكانى مەككەو، لە ھوكمپرانەكانى كە ناۋى (دو نفر) بوۋە، لەگەل ھۆزەكەى خۇيدا دىروات ۋە ھەر كەسەك لە غەزەبان كە بەدەنگىەوۋە دى، دەرەدەچىن بۇ جەنگىردىن لە دژى ئەبىرەھەو، بەرگىرىكىردىن لە مالى ھەرامكراۋى خوا، لەبەر ئەوۋەى دەىەوۋى بىرووخىننى ۋە تىكى بدات، ئىدى خەللىك كە ۋەللىمى دەداتەوۋە ۋەللىمى دەداتەوۋە، ئەۋىش دەچىتە پىشى ۋە لە دژى دەجەنگى، بەللام سەرەنجام (دو نفر) خۇى ۋە ھاۋەلەكانى تىكدەشكىن ۋە (دو نفر)ىش، بە دىل دەگىرى، كاتتىك ئەبىرەھە دەىەوۋى بىكوۋى (دو نفر)، پىى دەللى: ئەى پادشا! مەمكۇزە رەنگە مانەۋەى من لەگەل تۇدا باشتىرىن لە كوزرانم، ئەۋىش ۋازى لىندىننى ۋە نىكوۋى، بەللام لە لای خۇى كەلەبچەى دەكات ۋە، ئەبىرەھە پىۋاۋىكى ھىدىى ۋە مەند بوۋە، دۋاىى ئەبىرەھە بەرەو ئەو مەبەستە دەچىن كە بۇى ھاتە.

برگەى پىنجەم: دۋاىى (ئفىل بن حىبب الخنعمى)، لەگەل ھەردوۋ ھۆزى (خنعم)، كە برىتىن لە: (شەران ۋە ناھىس)، ۋە ھەموۋ ئەۋانەى لە ھۆزەكانى غەزەب دۋاىان دەكەون، دەچىتە پىش سوپاى ئەبىرەھەو، لەگەلدا دەجەنگى، بەللام سەرەنجام ئەبىرەھە ئەۋىش دەشكىننى ۋە ئوفەىلىش ۋەك (دو نفر)، بە دىل دەگىرى، كاتتىك دەىەوۋى بىكوۋى، ئوفەىلىش پىى دەللى: ئەى پادشا! مەمكۇزە چۈنكە من رى پىشانىدەرى تۇم لەسەر زەمىنى غەزەبداۋ، ئەۋەش دوۋ دەستەكەمن لە ھۆزەكەم: (خنعم)، شەھران ۋە ناھىس، ئامادەن گۆيت بۇ بگىرن ۋە فەرمانبەرىيت بۇ بگەن، ئەبىرەھەش ۋەك چۇن (دو نفر) ناكوۋى، ئەۋىش ناكوۋى ۋە دىھىللىتەوۋە.

برگەى شەشەم: دواىى ئەپرەھەو سوپايەكەى دەپۆن لەگەل كەسىكدا كە پىيان پىشان دەدات، ھەتا بە لای تائىفدا تىدەپەپن، مەسعوودى كورپى موعەتتىبى، كورپى مالىكى، كورپى كەعبى، كورپى ەمرى، كورپى سەعدى، كورپى ەوفى، كورپى سەقىف، لەگەل پياوانىكدا لە ھۆزى سەقىفدا، دەچنە پىشى پىشى دەلپن: ئەى پادشا! ئىمە كۆيلەى تۆين و گوڭرىن و فەرمانبەرىن بۆ تۆو، لەگەل تۆدا ھىچ دژايەتتەكمان نىھو، ئەو مالىھى تۆ دەتەوئى بىرووخىنى، مالىھەى ئىمە نىھ، كە مەبەستيان پىشى (اللەت)ھو، ئەوانىش پەرستگايەكيان ھەبوو ە نە ناوى (اللەت)، بەلكو تۆ دەتەوئى ئەو مالىھ بىرووخىنى كە لە مەككەيە، ئىمەش كەسىك كە رىت پىشانەدەدات لەگەل ت دەتيرىن، ئىدى ئەویش چاۋ پۆشيان لى دەكات و ەھقى بەسەر تائىفەو نابل، (لات)ىش برىتى بوو ە مالىك لە تائىف، بە مەزنيان گرتو، ھەرودەك چۆن كابە بە مەزن گىراو.

برگەى ەھوتەم: ھۆزى (ئقىف) لە تائىف (أبو رغال)ى، لەگەل دەتيرن كە رىيان پىشان بدات، بەرەو مەككە، ئەپرەھە دەرواۋ (أبو رغال)ىشى، لەگەلدایە، تاكو دەچنە (المغمس)، كاتىك لەوئى دادەبەزن، (أبو رغال) لەوئى دەمرى، بۆيە دواىى ەپرەبەكان گۆرپى (أبو أرغال) بەردباران دەكەن كە تىستا لە (المغمس) ە، خەلك بەردى پىدادەدات، لەبەر ئەوھى كاتى خۆى پىش سوپاى ئەپرەھە كەوتو ە رىيان پىشان بدات و بگەنە كەعبەو بىرووخىن.

برگەى ەھشتەم: كاتىك ئەپرەھە لە (مغمس) دادەبەزى، پياۋىك لە ەبەشە دەتيرى پىشى گوتراو: (الأسود بن المقصود)، بە سوارى ئەسپىنك دەنپىرى تاكو دەچىتە مەككە، ئىدى لەوئى ھەرچى مالى و سامانى ئەھلى تىھامە ھەبوو، لە قورەيش و جگەلە قورەيش بۆى كۆدەكاتەو، واتە: حوشترە ەشەولاخ و مەرەوزنيان، لە تىو ئەو ئازەلانىدا كە دەيانبات، دوو سەد (۲۰۰) حوشترى ەبدولوتەلىبى كورپى ھاشىمىش واتە: باپىرى پىغەمبەر ﷺ لە نىوياندا دەبن، كە ئەو كاتە ەبدولوتەلىب گەورەو حوكمرانى ھۆزى قورەيش بوو، ئنجا

هۆزی قورەیش و کینانەو هوزەیل، هەروەها هەموو ئەوانە ی لە چوارچێوەی
 حەرەمدان، لە خەڵکی دیکە، دەیانەوێ لە دژی ئەبرەهە بجەنگن، بەلام دواوی
 تەماشای دەکەن ئەو سوپایە ی ئەبرەهە پێتە ی - کە وەک دواوی باسی دەکەن
 لە هەندیک لە شیعەرەکاندا هاتووە شەست هەزار (٦٠٠٠) کەس بوو - دەزانن
 توانایان بەسەریدا ناشکێ، بۆیە واز لەو بیرۆکە یە دێنن و دەڵێن: بە شەرپک
 نەکەین دەرەنجامە کە ی تیکشکان و دۆرانی تێدایێ.

برگە ی نۆیەم: ئەبرەهە (حِطَّاطَةُ الْعُمَيْرِي)، دەنێرێ بۆ مەککەو پێی دەلێ:
 بېرسە حوکمران و سەرپرەشتیاری ئەم وڵاتە، کێیە؟ ئنجا پێی بلێ: پادشا پێت
 دەلێ: من نەهاتووم بۆ جەنگ لە دژی تێو، بەلکو هاتووم ئەم کابە یە
 بپرووختیم، ئنجا ئەگەر جەنگم لە دژ نەکەن، من هەقم نیە بەسەر خوێنی
 تێووەو ناتانکوژم، ئنجا ئەگەر نەبویست لە دژی تێمە بجەنگن، بیهێنە بۆ لام،
 کاتیک (حِطَّاطَةُ)، دەچێتە مەککە لە سەرۆکی هۆزی قورەیش و شەریفی قورەیش
 دەپرسن، پێی دەلێن: عەبدولموتەلەب ی کور ی هاشیمی کور ی عەبدولمەنافی
 کور ی قوصەییە، دەچێ بۆ لای و ئەوە ی ئەبرەهە پێی راگە یاندووە پێی دەلێ،
 عەبدولموتەلەب ییش دەلێ: تێمە نامانەوێ دژی بجەنگین و توانای ئەوەمان نیە،
 ئەوەش مائی حەرپامکراوی خوا یە، خوا ﷻ قەدەغە ی کردووە خراپە ی تێدا بکری
 و، مائی دۆست و خۆشەویستی خوا یە کە ئیبراهیمە (علیه السلام)، یان وێنە ی
 ئەوە ی گوت، ئنجا ئەگەر خوا بیەوێ بەرگری لێ بکات، ئەوە مائی خۆ ی و
 حەرپەمی خۆ یەتی و، ئەگەر لێشی بگەرێ، تێمە توانامان نیە، مەگەر خوا بۆ
 خۆ ی بیپارێزی، (حِطَّاطَةُ)، پێی دەلێ: وەرە لەگەلم، چونکە پادشا (ئەبرەهە) پێی
 گوتووم، لەگەلم دا بێی بۆ لای.

برگە ی دە یەم: عەبدولموتەلەب لەگەلێ دەچێ و هەندیک لە کورەکانی
 خۆشی لەگەلێدا دەبن و دەچێتە لای سوپایە کە، بەر لەوە ی بچێ بۆ لای
 ئەبرەهەش لە (ذو نفر)، دەپرسن - ئەو کەسە ی پێشتر ئەبرەهە بە دیلی گرتبوو،

بەلام نەیکوشتبوو، پێشتر برادرەری عەبدولموتەئەلیب بوو - دەچێتە لای لەو شوێنەدا کە تێیدا بەدیل گیراوە، پێی دەلێ: ئەهێ (ذو نفر)، ئایا هیچ سوودیکت هەیه پێمان بگەیهنی لەو بەلایە بەسەرمان هاتووە، (ذو نفر) یش، دەلێ: بابایەکی دیل بە دەستی حوکمران و پاشایەکی کەوێ کە چاوەڕێیە بەیانی یان ئێوارە بیکوژێ، چ سوودیکت پێی بگەیهنم! نەخێر من هیچ شتیکم لە دەست نایەت، بەلام (ئێس)، کە فیلەوانە ئەو سەرپەرشتیی فیلە کە دەکات، برادرەمەو کەسێک دەنێرە لای لە بارەری تۆوہ رای دەسپێم کە لەگەڵت چێ لە دەست دێ، ھاوکارییت بکات، پێی دەلێم خۆی مۆلەتت بۆ لەپادشا وەرگری و، بەو شێوەیە خۆت دەتەوێ، ئاوا لەگەڵ پادشا (ئەبەرەهە) دا بدوێ، پێشی دەلێم تکات بۆ بکات لەلای ئەگەر بتوانی، عەبدولموتەئەلیبیش دەلێ: دەجا ئەوانە دەم بەسە، ئیدی (ذو نفر)، دەنێری بۆ لای تونەیس، پێی دەلێ: عەبدولموتەئەلیب سەرۆک و گەورە هۆزی قورەیشەو خاوەنی کاروانە لە ئێمە کەداو، خەڵک لە دەشت و، دێندانیش لەسەر چیاکان بژیو دەدات، ئێستاش دوو سەد حوشتی کەوتۆتە لای پادشا، لەگەڵ ئازەل و ولأخی خەڵکی دیکەدا گرتوویەتی، بۆیە مۆلەتی بۆ وەرگریو سوودی پێی بگەیهنە بەوانە دەتوانی، (ئێس) یش، دەلێ: وادەکەم، ئیدی لەگەڵ ئەبەرەهەدا قسە دەکات و دەلێ: ئەهێ پادشا! ئەمە سەرۆکی هۆزی قورەیشە لەلات وەستاوەو داوای مۆلەت دەکات و، هەر ئەو خاوەنی کاروانی مەککە بێ و، ئەو خواردن دەدات بە خەڵک لە دەشت و، هەرۆهە بە دێندانەکان لەسەر لووتکە چیاکان، بۆیە مۆلەتی بەدە با بێتە لات، لە بارەری کاریکی خۆیەو قسەت لەگەڵ دەکات و لەگەڵیشیدا چاک بە، ئەبەرەهەش مۆلەتی دەدات، عەبدولموتەئەلیبیش پیاویکی زۆر جوان و بەشان و شەوکت و بەدیمەن بوو، کاتیک ئەبەرەهە دەبینی زۆر ریزی دەگری، پێی ناخۆش دەبێ عەبدولموتەئەلیب لە خوارێ دابنێ و خۆی لەسەر تەختە دابنیشێ و، پێشی ناخۆش دەبێ حەبەشەییەکان ببینن لەگەڵ خۆی دا بردوویەتی بۆ سەر تەختی حوکمرانی، بۆیە ئەبەرەهە لە تەختە کە دێتە خوارو پێکەووە لەسەر

بەرپەیه ك دادەنیشن و ئەویش لە تەنیش خۆی دادەنئ، ئنجا بە وەرگێرەكەى دەلئ: پئی بئئ: ئیش چیهو بۆچی هاتوو؟ وەرگێرەكەش پئی دەلئ، ئەویش دەلئ: ئیشم ئەوەیه پادشا ئەو دوو سەد سەر حوشترەكەم كە گرتوونی بەداتەوه، كاتيك ئەوه دەلئ، ئەبەرەهە بە وەرگێرەكە دەلئ: بئئ: كاتى بینمى تۆم بە مەزنگرت و بە تۆ سەرسام بووم، بەلام كاتيك منت دواند لەبەر چام كەم بابەخ بووى، ئایا لە بارەى دوو سەد حوشترەوه دەودوئى كە گرتوو من، كە چى مائىك كە دىنى تۆیهو دىنى باب و باپیرانتە هاتووم، بیرووخینم، لەو بارەوه قسەم لەگەڵ ناكە؟ عەبدولموتەئەب دەلئ: (أَنَا رَبُّ الْإِلِلِ وَإِنَّ لِلْبَيْتِ رَبًّا سَمِئَعُهُ)، واتە: من خاوەنى حوشترەكانم، ئەم مائەش پەرورەدگارو خاوەنكى هەیه، بەرگری لئ دەكات و دەپارێزى، ئەبەرەهە دەلئ: ناتوانئ رێگری لە من بكات بیرووخینم، عەبدولموتەئەب دەلئ: ئنجا تۆو ئەو مائە، بزەم داخو چى دەكەى! هەندىك لە زانیان گوتووینە: لەگەڵ عەبدولموتەئەب كە چووە بۆ لای ئەبەرەهە كاتيك (حناطة)ى ناردووە بۆ لای: (يعمر بن نفاعة بن عدي بن دئل بن بكر بن عبدالمناد بن كنانة)، كە لەو كاتەدا سەرۆكى بەنى بەكر بوو لەگەلى بوو، هەرەها (خويلد بن وائلة الهذلي)، كە سەرۆكى هوزەیل بوو ئەویشی لەگەلدا بوو، ئەو دووانەش پێشنیار دەكەن بۆ ئەبەرەهە كە یەك لەسەر سی مائى تیهامەى بدەنئ، كە ناوچەیهكى زۆر فراوانە بەلام بگەرێتەوهو، ئەو مائى خواپە نەپرووخینئ، بەلام ئەو پازى نابئ، (إبن هشام)، دەلئ: خواش زاناترە كە ئایا ئەمە بوو یان نەبوو، بەلام دواى ئەبەرەهە دووسەد حوشترەكە دەداتەوه بە عەبدولموتەئەب.

برگەى یازدەیهەم: دواى ئەوهى عەبدولموتەئەب ئەبەرەهەى بەجێهێشت، چووە لای هۆزى قورەیش و هەوالەكەى پێراگەیاندن، فەرمانیشی پێكردن لە شارى مەككە بچنە دەرنئ، لەسەر لووتكەى چیاو، لە دۆل و شیواندا خۆیان پەنا بدەن، تاكو لە زیانى سوپایەكەى ئەبەرەهە دوورو سەلامەت بن، دواى عەبدولموتەئەب

هەلسا و كۆمەلەك لە سەرانی قورەیشی لەگەڵ دابوون، لە خوا دەپارانه و دە داواى سەرکەوتنیان لى دەکرد بەسەر ئەبڕەهە و سەربازەکانیدا، ئىجا عەبدولموتەئەلەب ئالقهەى دەرگای کەعبەى گرت و گوتى:

لَهُمْ إِنْ الْعَبْدَ يَمْنَعُ رَحْلَهُ فَاَمْنَعُ حَلَالِكَ ... لَا يَغْلِبَنَّ صَالِيَهُمْ، وَمَحَالَهُمْ عُدُوًّا مَحَالِكَ

واتە: ئەى خوايە! بەندە بەرگرى لە هەوارو شوێنى خۆى دەکات، تۆش بەرگرى لە هەللى خۆت بکە (لە شوێنەکەى خۆت بکە)، با بەيانى خاچەکەيان و سوپاکەيان بەسەر شوێنەکە تدا زāl نەبن، (لەبەر ئەوەى ئەبڕەهە و سوپايەى لە حەبەشە و هاتوون و، ئەو کاتە نەصرانىي بوون).

برگەى دوازدە يەم: دوايى عەبدولموتەئەلەب ئالقهەى دەرگای کەعبەى بەرداو، خۆى و ئەوانەى لە (قورەيش) لەگەڵیدا بوون، چوونە سەر لووتکەى چيان و خۆيان تيدا پەنادان و، چاوەڕيان دەکرد تايا ئەبڕەهە کە چووە مەککە وە چى دەکات؟ بەيانيش ئەبڕەهە خۆى سازکردو فيلەکەى کە ناوى (محمود) بوو ئامادەى کرد، بۆ چوونە ئىو مەککە و وێرانکردنى کەعبە و دوايى گەرانە وە بۆ يەمەن، لەو کاتەدا (نفيل بن حبيب الخنعمي) چووە تەنیش فيلەکە و گوێى گرت و پيگوت: مەحمودا! يەخبە، (واتە: دابنیشە) يان بگەڕێو بۆ ئەو شوێنەى لێهە و هاتووى، تۆ لە ولاتى حەرامى خواداى، دوايى گوێى بەرداو فيلەکەش لە شوێنى خۆى يەخبوو، ئىدى هەرچەندە فيلەکەيان دەنگدا، بە زەبر لێاندان و تێیانەو ئەنى کە هەلسى، بەلام هەلنەستا، بەرەو هەر شوێنێک دەنگيان دەدا و لێيان دەخوړى، بەرەو شام، بەرەو يەمەن، بەرەو پوژەهلات، دەپوړى، بەلام بەرەو مەککە نەدەپوړى و جەنەى دەگرت.

برگەى سێزدە يەم: خواي بەرزو مەزنیش لە دەرياو جۆرە بالتدەيه کى نارده سەريان، هەر کاميکيان سى بەردى گچکەى پى بوون، بەردەکان لە شىوہى نيسک و نوکدا بوون، هەرکاميان، يەکیانى بە دەندووکی هەلگرتبوو، دووانيشيان

بە دووپىيەكان، ھەر كامىكىيان لە سوپاي ئەپرەھە بەردىكى وى كەوتبايە، دەفەوتا، بەلام ھەموويان لەو بەردەيان پى ئەكەوت، ئىدى شكان و پاينكرد بەرەو يەمەن و، ھەوالى (نفيل بن حبيب)يان دەپرسى كە ئەو پىنشانندەريان بوو، بە حىساب دەلىليان بوو، تاكو پى گەرانەو بەرەو يەمەنيان پىشان بدات .

بەرگەي چواردەيەم: سەرەنجام ئەپرەھە بە خوئ و سوپاكەيەو پاينكرد، لە ھەموو پىندا دەكەوتن و دەمردن، ئەپرەھەش جەستەي بەرى كەوتبوو بۆيە پارچە پارچە لى بەردەبوو، ھەتا گەشتەو ھەنعا، ھەر كىم و زووخواي لى دەھات، سەرەنجام وەك بەچكە بالندەيەكى لىھاتەو واتە: زۆر بى پەروبال و نابووت بوو بوو، دلى لە سىنەيەو ھاتە دەرى و مرد .

بەرگەي پازدەيەم و كۆتايى: ئنجا كاتىك خوا بەرپەرچى ھەبەشەي دايەو، واتە: سوپاكەي ئەپرەھەو لە مەككە دوورى خستەو ئەو بەلەيان تووش بوو (واتە: سوپاي ئەپرەھە تووشى ئەو بەلە بوون)، گەلى عەرەب قورەيشيان بە مەزنگرتو گوتيان: ئەوانە خەلكى خوان (هَؤَاءَ أَهْلُ اللَّهِ)، خوا شەرى لەسەر كردن و پاراستنى و دوژمنى لە كۆلكردنەو، ئىدى لەو بارەو شەرى زۆريان گوتن، لەو بارەو كە خوا چى بەسەر ھەبەشە ھىنا، ئەو سوپايەي لە ھەبەشەو ھاتبوو، چۆن خوا پىلانى وانى لە قورەيش بەرپەرچ دايەو، قورەيشى سەلامەت كرد، بۆ ھوونە: يەكەك لە شەيرەكان دىنم: (عبدالله بن الزبيري) گوتويەتى:

تَنَكَّلُوا عَنْ بَطْنِ مَكَّةَ إِنَّهَا ... كَانَتْ قَدِيمًا لَا يُرَامُ حَرِيمُهَا

لَمْ تُخْلَقِ الشَّعْرَى لِيَالِي حُرْمَتُ ... إِذْ لَا عَزِيرَ مِنَ الْأَنَامِ يَرُومُهَا

سَائِلَ أَمِيرِ الْجَيْشِ عَنْهَا مَا رَأَى ... وَلَسَوْفَ يُنْبِي الْجَاهِلِينَ عَلَيْهَا

سَتَوْنَ أَلْفًا لَمْ يَنْتَوِبُوا أَرْضَهُمْ ... وَلَمْ يَعِشْ بَعْدَ الْإِيَّابِ سَقِيمُهَا

كَانَتْ بِهَا عَادٌ وَجُرْهُمْ قَبْلَهُمْ ... وَاللَّهُ مِنْ فَوْقِ الْعِبَادِ يُقِيمُهَا

واته: خوتان له‌سەر زه‌مینی مه‌ککه دوور بخه‌نه‌وه، چونکه له‌ دێر زه‌مانه‌وه چه‌په‌می نه‌شکێنراوه، جارێ ته‌ستێره‌ی گه‌لاویژ دروست نه‌بووه، که چه‌ده‌غه‌کراوه‌و، هه‌چ ده‌سه‌لاتدارێک له‌ مروّقان توخنی نه‌که‌وتوه (به‌ مه‌به‌ستی زیان پێگه‌یاندن)، له‌ فه‌رمانده‌ی سوپایه‌که‌ به‌رسه: چی دی؟ ته‌و کاته‌ زانای ته‌و به‌سه‌رهاته‌ هه‌وال به‌ نه‌زانان ده‌دا، چیا به‌سه‌ر هاته‌وه؟ شه‌ست هه‌زار که‌س نه‌گه‌رانه‌وه ولاتیان و، نه‌خۆشه‌که‌شیان دوا‌ی گه‌رانه‌وه نه‌ژیا، له‌ پێش وانیش (عادو جورهوم) هه‌بوون، خواش له‌ سه‌رووی به‌نده‌کانه‌وه ته‌و ماله‌ی پاگرتوه‌و پاراستووویه‌تی.

ئه‌مه‌ کورته‌ و پوخته‌یه‌ک بوو، له‌ به‌سه‌رهاتی فیلداران (هاوه‌لانی فیل)، که له‌ قورئاندا به‌ (أَصْحَابُ الْفِيلِ) ناویان هێنراوه.

مەسەلە گرنگەکان

ئەم پىنج ئايەتە موبارەكە، لە يەك مەسەلەى گرنگدا ماناو واتايەكەيان پوخت دەكەينەو، ئەويش بەو شىوئەىە دايدەپريژين:

سەرئچ پراكتىشاني خوا ﷻ بۆ پىغەمبەرەكەى موخەممەد ﷺ كە چۆن سزاي خاوەنانى فيلەكەى داو، نەخشەو پىلانەكەى وانى پووچەل كردهو، چەند پۆليەك بآلندەى ناردە سەريان، بەرد بارانيان كردن بە قورپنە بەرد، سەرەنجام وەك كاو ئالفى خوراويان ليهاات:

وەك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ (۱) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (۳) تَرْمِيهِمْ حِجَارًا مِّنْ سِجِيلٍ (۴) فَعَلَّمَهُمْ كَعَصِفٍ مَّاكُولٍ (۵)﴾.

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانە، لە پىنج بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾، ئايا نەتبىنى پەرورەدگارت چۆنى بە هاوەلانى فيلەكەكە كرد؟ ئەم پرسياركردنە (أَلَمْ) (أ) ھەمزەكە بۆ پرسيار كردنەو، پرسياركردنى دانپىداهيتان (الْإِسْتِفْهَامَ لِلتَّقْرِيرِ)، ئەويش ئەوئەىە تۆ بەرانبەرەكەت ناچاربەكەى دانى پىدابهيتى، ئەگەرنا پرسياركردنى داواى وەلام نيە، (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ) ئايا تۆ نەتبىنى؟ واتە: دەبى ببىنى و دەبى ببىنىت، پەرورەدگارت چۆنى بە هاوەلانى فيلەكە كرد، ليرەدا كە دەفەرموى: (أَلَمْ تَرَ) وەك يەكئەك لە پوونكەرەوانى قورئان گووتويەق: (الرُّؤْيَا عِلْمِيَّةٌ لِلْعَالِمِ الْبَالِغِ مِنَ الْيَقِينِ مِنَ الْأَمْرِ حَذَّ الْأَمْرِ الْمَرِيءِ)، واتە: ليرەدا مەبەست لە بىنىن، بىنىنى زانىنە، بەلام ئەو زانىنە لە دلتيايدا گەشتوئە سنوورئەك وەك، بە چاو ببىنى، (أَلَمْ تَرَ) ئايا بە چاوى عەقڵ و دڵ نەتبىنى، پەرورەدگارت چى بە هاوەلانى فيلەكە كرد، بە فيلدارەكان كرد؟

وشەى (كَيْفَ) لە زمانى عەرەبىیدا، پرسىارى پى دەكرى لە بارەى چۆنەتییهو، پرووى دواندن لە پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ، واتە: چۆن (كَيْفَ) پرسىارى پىكراوە لە چۆنەتیىكى سەرسووپهتەر بۆ كارى خوا ﷻ، بەو بىپروایانەى عەزى پرووخاندنى كەبەیان هەبوو، (أَصْحَاب) پىشترىش گوتراوە: كۆى (صَاحِب)ە، واتە: خاو، (فیل)یش دەگونجى مەبەست یەك فیل بى، كە فیل مەحموود بوو، دەشگونجى مەبەست پى جىنسى فیل بىت، چونكە هەندىك لە مێژوونووسان گوتوویانە: سوپاى كە زیاتر لە فیلەكیان پى بوو، بەلام فیلە گەورە كە ناوى مەحموود بوو، بەهەر حال ئەوێ زیاتر زانراوە ئەوێە كە فیلەكێ گەورەیان پى بوو بەناوى فیل مەحموود لە بەسەرھاتەكەشیدا باسما کرد .

(۲) - ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ﴾، ئایا (پەرورەدگار) پیلان و قىلى ئەوانى نەخستە زایە بوونەو؟ (التَّضْلِيلُ: جَعَلَ الْغَيْرَ ضَالًّا، أَي: لَا يَهْتَدِي لِمُرَادِهِ، وَهُنَا مَجَازٌ فِي الْإِبْطَالِ وَعَدَمِ نَوَالِ الْمَقْصُودِ) وشەى (تَضْلِيلُ): ئەوێە تۆ ئەوى دىكە والى بكەى گومراى و بەرى نەزانى، واتە: مەبەستەكەى نەهێنیتەدى، لێرەشدا مەجازە بۆ هەلۆەشاندنەو، دەست نەگەشتنە مەبەست.

كە دەفەرموى: (أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ)، (الكَيْدُ: الْإِخْتِيَالُ عَلَى الْإِحْاقِ شَرًّا بِالْغَيْرِ وَمُعَالَجَةً إِيقَاعِهِ) (كَيْدٌ): بریتىە لە پەنھانكارى بۆ زيانگەياندن بەوى دىكەو، چۆنەتییى پراكتیزەکردنى ئەو زيان پىگەياندنەش.

دىسان پرسىارکردنەكەش پرسىارکردنى دان پىداهێنانە، چونكە هەر ديارە كە خوا پیلان و قىلى ئەوانەى هاتبوون كاپە پرووخىن، لەبەینى بردو، پیلانەكەى پووچەل كەردنەو، ئەو ئامانجەى بۆى هاتبوون، وەدەستیان نەهێنا، بەلكو خوشیان سەلامەت نەبوون و، هەموویان بە فەوتاوێ شەول و شكستى گەرانەو .

(۳) - ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾، بالئندەى پۆل پۆلىشى ناردە سەريان، (إرسال) بە مانای ناردنە، (أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ) (عَلَى) لە زمانى عەرەبىدا زیاتر بۆ زیانە، (أَرْسَلَ عَلَيْهِ) بە پێى سیاق و مەقامیش دەزانرێ، کە ئەمە بۆ زیان ینگەیانندنە، ناردیە سەریان، چى؟ (طَيْرًا أَبَابِيلَ)، (الطَّيْرُ: اسْمٌ جَمْعٌ طَائِرٍ، وَهُوَ الْحَيَوَانُ الَّذِي يَرْتَفِعُ فِي الْجَوِّ يَعْمَلُ جَنَاحِيهِ) (طَيْرٍ) ناوی کۆى (طائِر)ە، واتە: بالئندە کە بریتىە لەو ژياندارەى بەرز دەبێتەو بە هەوادا، بەهۆى راوەشاندنى بەلەکانیەو، (وَتَنْكِيرُهُ لِلنُّوعِيَّةِ؛ لِأَنَّهُ نَوْعٌ لَمْ يَكُنْ مَعْرُوفًا لِلْعَرَبِ)، (طَيْرًا أَبَابِيلَ) بەنەزاندراو (نكرة) هاتو، چونکە ئەو جوړە بالئندەى بۆ عەرەبان ناسراو زاندراو نەبوو.

لەو بارەشەو لە دایکمان عایشە (خوا لێى پازى بێ) گێردراوەتەو کە گوتووێت: (أَنَّهُا أَشْبَهُ شَيْءٍ بِالْخَطِّاطِيفِ)، ئەو بالئندە زۆر وەك (خَطَّاطِيفٍ) دەچوون، (خَطَّاطِيفٍ) کۆى (خُطَّاف)ە، کە جوړە بالئندەى کە شت دەرفێنێ، هەروەها لە جگە لە دایکمان عایشەو هاتو کە گوتووێت: (تَشْبُهُ الْوُطَّاطِ وَالْحَفَّاشِ) واتە: وەك شەمشەمە کوێرە دەچێ، لە هەندێ شوێن (چەكەکیلە) ی پێدەلێن، وەك پەرەسێلکە بالئندەى کى لەو جوړە بوو گەرەتر لە چۆلە کە پاساری و، لە کۆترو کەو ئەوانە گچکەتر، وشەى (أَبَابِيلَ)ش بە مانای کۆمەلەکان دى و بۆ زۆرییە، (أَبَابِيلَ: مَثَلُ عَابِيدٍ، الْجَمَاعَاتُ وَبِجَيءٍ فِي مَوْضِعِ التَّكْثِيرِ) (أَبَابِيلَ)، وەك (عابید)، یانی: کۆمەلەکان، لە شوێنێک دى مەبەست پێى زۆریى بێ، کۆمەلەیکى زۆر، واتە: کۆمەلانیکی زۆر بالئندەى ناردە سەریان کەواتە ئەوێ لە کوردەواریى خۆماندا زاندراو و باو کە بەیەك دانە بالئندە دەگوترێ: (طَيْرٌ أَبَابِيلَ)، راست نیە، چونکە (طَيْرٌ) ناوی کۆى (طائِر)ە، واتە: بالئندەکان، (أَبَابِيلَ) یش یانی: کۆمەلە کۆمەلە، واتە: خوا بالئندەى کۆمەلە کۆمەلە ناردە سەریان.

ئەجا ئەو بالئندەش کە زۆریک لە زانیان گوتووێت: لە لای دەریاو هاتوون، واتە: لە دەریای سوورەو، ئایا چیان کردو، چ ئەرکیکیان پێسپێردراو؟

۴- ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾، بەردە قورپنەکانیان پێداوەدان، دوای
 روونکراوەتەووە چیان لی هاتو؟ (الحِجَارَةُ: اِسْمُ جَمْعِ حَجَرٍ) (حجارة) ناوی کۆیە بۆ بەرد،
 (حَجَر)، یانی: بەردێک و (حِجَارَةُ) ناوی کۆیە، واتە: بەردەکان، (مِّن سِجِّيلٍ)، (سجیل):
 پێشتریش لە شیکردنەووەکانی وشەکاندا باسمان کردووە، لە تەفسیرەکاندا دەلێ: (السَّجِيلُ
 الطِّينُ الْمُتَحَجَّرُ) قورپکی بەبەرد بوو، قورپک کە رەق بووبێ و بووبێتە بەرد.

بەلām لە راستیدا (سَجِّيلٍ) لە ئەسڵدا (سَنَجٍ جَل)، (سَنَجٍ) واتە: بەرد (جَل)
 واتە: قور، ئایا ئەو لە چیهووە هاتو؟ لە (سەنگی گل) (سەنگی گل) (سەنگی گل)
 یش یان فارسییە، یان کوردییە، (سەنگ)، یانی: بەردو (گل) یانی: قور، بەردی قور،
 بۆیەش بە: (قورپنە بەرد) یان (گلپنە بەرد) مانام کردووە، لە زمانی عەرەبییدا پیتی
 (گ) نیە، بۆیە (سەنگ) بۆتە سەنج و، (گل یش) بۆتە جل، (سَنَجٍ جَل)، دوای
 تێکیاندا دەغمکردووە بۆتە (سَجِّيلٍ)، ئەگەر تەماشای قامووسەکانی زمانیش بکە،
 دەلێن: ئەم وشە (فارسی مُعَرَّبٍ) لە ئەسڵدا فارسییە، بەلām عەرەبیخوا، کراوە
 بە عەرەبی، ئەگەرنا لە ئەسڵدا وشەیکە فارسییە، ئەو بۆلەندەش وەک پێشتر
 باسمان کرد لە بەسەرھاتەکەدا هەر کامێکیان سێ بەردی پێ بوون، یەکیان بە
 دەندووکی هەلیگرتووە، دووشیان بە هەردوو پێیەکانی، هەر کام لە سەربازەکانی
 ئەبەرەهە یەکیک لەو بەردانە ی پێکەوتبێ، وەک تیزاب پێیدا چۆتە خوارو لەبەینی
 بردو، ئنجا ئایا سەرەنجام چیان لیھات؟

۵- ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾، ئنجا (خوا) گێرانی بە کای خوروا، یان: بە پووش
 و ئالفی خوروا، (العَصْفُ: جمع عَصْفَةٍ، وَرَقُ الزَّرْعِ)، (عَصْف) کۆی (عصفة) یە کە بریتیە
 لە گەلای کشتوکال، (عصفة) یانی: یەک پووش، بەلām (عَصْف) واتە: کۆی ئەو پووش و
 گەلایانە ی کشتوکال.

ئەم رستەییەش دوو واتایان دەگەیەنێ:

أ- مەبەست ئەوھىيە كە ئەو سەربازانەى ئەپرەھە، وەك ئالف و کاو پووشى خوراویان لىھات، و لاخ و ئازەل كە ئالف و پووش و گەلا دەخوات، چى لىدى؟ بە شىوھى پىخ و تەرس و قشپل و شیاكە، دايدەئیتەوھ.

ب- وەك چۆن و لاخ كە ئالف و لەوھرى بۆ دادەئى، پووش و پەلاش دەخوات، ئەوھى لەبەرى دەمىئیتەوھ، بە كوردی پىندەئىن: چەوھل، ئەو بەرماوھى دەمىئیتەوھ و درشتە بۆى ناخورى، يان لى تىربووه و بە جىيھىشتوھ، واتە: وەك بەرماوو چەوھلىان لىھات.

نۆ وردە سەرئەنچ دەربارەی ئەم سوورەتە

سەرئەنچ یە کەم:

پاراستنی کەعبە لە سالی (٥٧٠) زاینی دا، لەبەر چاوی کالی ھۆزی قورەیش نەبوو، کە ئەوکاتە بپەرسە بوون، یاخود زەندیق و بیپروابوون، بەلکو دوو ھیکمەتی گەرەمی تیدا بوون:

یە کەم: پاراستنی حورمەتی یە کەمین مالی خوا لەسەر زەوی کە کەعبە یە و، ئیبراھیم و ئیسماعیلی کۆری (صەلات و سەلامی خاویان لەسەر بێ) بنیاتیان نابوو، بە لای کەمەو ھەزارو پێنجسەد سال لەو ھەو پێش، پێش ئەو کاتە.

دوو ھەم: ھە زەمینە خۆشکەرێک بۆ ھااتی پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، کە ئەو سەر زەمینە ی پێغەمبەری کۆتایی تیدا دێ، با لە پەنای مأل و کابە یە کدا بێ، کە خەلک حورمەت و پێزی زۆری بۆ دا بێ و سام و ھەیبەتی زۆری ھەبێ، تاکو ھەرچی راست بوو ھەو ھێرش نە کاتە سەر ئەو شوێنە.

ئەم دوو ھیکمەتە ی تیدا بوون و، دەگونجی ھیکمەتی دیکەش دەربەھێتێن.

سەرئەنچ دوو ھەم:

خوا ﷻ لە پۆژگاری (الحجاج بن یوسف الثقفي، وأبو طاهر القرمطي) کە (حەججاج) ھێرش دەکاتە سەر عەبدوللای کۆری زوبەیر (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ)، کە ئیعلانی ھوکمرانیی و خیلافەتی کردبوو، ئەویش دەچیتە ئیو مزگەوتی حەرامەو، ئەوانیش بە مەنجنیق کەعبە دادەگرەو، کەعبە دەرووخی و بەشیکی لێ خراپ دەبێ.

ھەرۋەھا لە سەردەمى (قراطة) دا (أبو طاهر القرمطى) كە لە سالى (۳۱۷) ى كۆچى دا دەپرووخىنى و تاكو سالى (۳۳۹)، واتە: ماوەى بىست و دوو سالى ئىنجا ئايا بەردە رەشەش دەبات بو ولاتى خو و بىست و دوو (۲۲) سالى بەردە رەشە لەو و دەبى، لە سەردەمى حەججا كە كەعبە پروخىنراو لە سەردەمى (أبو طاهر القرمطى) دا كە كەعبە پروخىنراو، بەردە رەشەش دزرا، بوچى خوا ﷺ بەرگرى لە كەعبە نەكرد.

وہ لآمەكەى ئەوہىە كە ئەوہ ئەركى مسولمانان بوو، حەججا بە حىساب والى و سەرپەرشتىارى حوكمرانانى بەنى ئومەيە بوو، نەدەبوو واى كەربايە، ھەرۋەھا (أبو طاهر القرمطى) كە ھاتوہ بىگومان مسولمانانى زۆرى لى بوون و، لە سەردەمى عەبباسىيە كاندا بوو، دەبووایە مسولمانان بەو ئەركە ھەلسن، بەلام لە سەردەمى پيش ئىسلامدا، كى بەرگرى لە كەعبە كەربايە؟ وەك لە بەسەرھاتە كەيدا باسما كەرد عەبدولموتەئىب پاراوہ تەوہ لە خوا، خوايە! ئەگەر تۆ مالەكەى خو و ئەو كەبە بپارىزى دەپارىزى، ئەگەرنا ئىمە دەسەلاھمان نە، دەسلەلاتى سوپايەكى شەست ھەزار (۶۰۰۰) سەربازيان نەبوو، ئەوانە تەنيا وەك عەشیرەتەك بوون، بەلى عەبدولموتەئىب پياوچى زۆر بەرپرزو بە حورمەت بوو، باپىرى پىغەمبەرى خوا ﷺ، بەلام ئەو دەسلەلات و توانايەيان نەبوو، ھەر بۆيەش ئەبەرەھە پىتى دەلى: كە ھاتى زۆر لە پيش چاوم بەرپرزو بە حورمەت بوو، بۆيەش لە تەنىشت خو دایدەنى، لەسەر بەرپەكە دادەنىشن، پى چاك نابى بىباتە سەر تەختەكەى خو و، پيشى خو ش نابى خو لەسەر تەخت دابنىشى و عەبدولموتەئىب بەو ھەموو ھەيەت و يقارەوہ لەسەر زەوى دابنىشى، ئنجا دەلى: فەرموو بوچى ھاتووى؟ دەلى: بو ئەو دوو سەد (۲۰۰) حوشترە ھاتووم كە بردووتان، ئەویش دەلى: لە پيش چاوم زۆر بەرپرزو بوو، بەلام كە داواى حوشترەكان دەكەى، لە ھاىكدا من ھاتووم كەعبە پرووخىنم لەبەر چاوم كەوتى، عەبدولموتەئىب وەلامىكى عاقلانەى دەداتەوہ كە ھەر لە

باپىرى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەۋە شىتەۋە، دەللى: من خاۋەنى وشترەكانم و داۋاى خوشترەكانم دەكەمەۋە، چونكە پىاۋىكى خىرخوازم و خانەدانم و مىوانم زۆر دىن، بەلام ئەم كابەو و مالى خاۋەتىكى ھەيە كە خاۋىەو، ئەگەر خوا بىەۋى دەپپارىزى و بە من ناپارىزى، چونكە دەسەلات و سوپام ھىندە بەدەستەۋە نىە، دوايىش ھەر بەو شىۋەيە دەبى كە تەپرەھە دەيىنى، كەۋاتە: لە سەردەمەكانى دىكەدا كە بەس خوا دەزانى چىدىكەش لە پۆزگاردە قەۋمى و بەسەر ئەم كابەو مالى خودايە دى، ئەۋە تەركى مسۇلمانانە كە بە پاراستنى ئەو كابەيە ھەلسن و، ئەو تەركە ئەنجام بەدن.

سەرنجى سىيەم:

بەسەرھاتى فىلداران (أصحاب الفيل) ھاۋەلانى فىلەكە، بوو بە ھۆكارى زىادبوۋنى ھەيەت و رىزى كەعبە لە لاي عەرەب و جگە لە عەرەبىش، چونكە جگە لە عەرەبىش زانىۋىانە، بەدلئايى سوپايەكى شەست ھەزار كەسىي بچى و بە شپودىرى بگەرپنەۋە، بەو شىۋەيان بەسەربى كە يىنيۋىانە لە ھەموو دىنيادا دەنگى داۋەتەۋە، لە دىئاي زانراۋى ئەو كاتەدا دەنگى داۋەتەۋە، بۆيەش بۆ گەلى عەرەب بە ھەموو ھۆزەكانىەۋە، بۆ دەرو دراۋىشيان كابە حورمەت و ھەيەت و يقارىكى گەۋرەي پەيدا كرد، كە ھەروا خەلك لە خۆۋە نەچى زىانى پىبگەيەننى، بۆيەش ئەگەر كەسىك، كەسىك بابى كوشتبايە، براى كوشتبايە، گەۋرەترىن زولمى لى كردبايە، كە دەچۈۋە لاي كابە، پارىزراۋ دەبوو، كەس دەستى بۆ نەدەبرد تاكو لەۋىي لائەچۈۋبايە، دەيانگوت: تازە چۆتە پەناي مالى خوا، ئەۋە شتىكى زاندراروۋ باو بوو لە ئىۋو گەلى عەرەبدا .

سەرنجى چۈارەم:

پوۋداۋى فىل لە چەند فەرموۋدەيەكدا ئاماژەي بۆ كراۋەو بۆ وىنە، دوو لەو فەرموۋدائە دىنن:

(١) - يَنْخَعُهُ مَبْهَرِي خَوَاتِيمَهُ فَهَرَمُوِيهِ تِي: (إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفَيْلَ، وَسَلَطَ عَلَيْهَا رَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، فِي سَاعَةٍ مِنْ سَاعَةِ نَهَارٍ، وَإِنَّهُ قَدْ عَادَتْ حَرَمَتُهَا الْيَوْمَ كَحَرَمَتِهَا بِالْأَمْسِ، أَلَا فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ)، (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٩٦، وَمُسْلِمٌ: ٤٤٧، ٤٤٨).

واته: به دلتیایی خوا فیلی چه پس کرد له مه ککه (واته: نه پښت که عبه
برووخینن)، به لام خوا پیڅه مبه ره که ی خووی و پروادارانې به سهر مه ککه دا زالکرد،
له کاتیک له کاته کانی روژیکدا، تیتستاش هه مان حورمهت و پیزی جارانی بو
گه پراوه ته وه که جاران هه یوو، با که سیک که لیره ناماده یه، بیگه یه نن به و
که سه ی لیره نه.

واته: ته نیا بۆ حاله تیکى هه لایۆردراو له سالى ئازاد کردنى مه ککه دا، بۆ پیغمبه رى خوا ﷺ بهرادران پهوا بهووه بهزۆر بچنه نيو مه ککه وه، ئه گهرنا کهسى دیکه بۆى نه.

(٢) هه‌ر له‌و باره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش دێتێن: **إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا أَطْلَ يَوْمَ الْحُدَيْيَةِ عَلَى الثَّنِيَّةِ الَّتِي تَهْبِطُ بِهِ عَلَى قَرْيَشٍ، بَرَكْتَ نَاقَتَهُ، فَرَجَرَوْهَا فَالَحَتْ، فَقَالُوا: خَلَاتِ الْقَصْوَاءُ، أَيُّ: حَرَّتْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا خَلَاتِ الْقَصْوَاءُ، وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ، وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسٌ أَقْبَلُ»** (أخرجه البخاري: ٢٨٨١، ٢٨٨٢).

واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ کاتیک له پوژۍ حوده‌ییبه‌دا چووه لای (ئټیټه)،
 ((ئټیټه)) ناوی چیاو به‌رزاییه‌که که شوږده‌بیتوه به‌ره لای قوپریش، (ئه‌و
 کاته‌ی قوپریش سوپایان هیناوه بو ږیگرتن له پیغمبه‌ری خوا ﷺ) حوشره‌که‌ی
 پیغمبه‌ر ﷺ به‌خوو، ئه‌وانیش ده‌نگیان دا، ئه‌ویش هه‌ر سووریو له‌سه‌ر
 یه‌خبوونی خو‌ی، (وه‌ک چو‌ن: که‌رو ول‌خ داده‌نیش‌ی، حوشره‌که‌ داده‌نیش‌ی، ده‌ل‌ین:
 یه‌خ بو‌و)، دوا‌ی گو‌تیا‌ن: ئه‌م حوشره‌ (که‌ به‌ قه‌صوا‌ه ناودا‌ر بو‌وه)، جه‌نه‌ی
 گر‌ت، ئه‌ویش فه‌رمو‌وی: قه‌صوا‌ه جه‌نه‌ی نه‌گر‌تو‌وه، جه‌نه‌ گر‌تیش په‌دو‌شتی نیه،
 به‌ل‌م ری ل‌یگری فیله‌که‌ ری له‌ حوشره‌که‌ی من گر‌تو‌ه (واته: ئه‌وه‌ی نه‌به‌یشت

هاوہ لانی فیل بە زۆر بچنە نێو مەككەو، كەعبە پرووختین ئەو پێی لیگرتو،
بۆیەش دواى پێغمەبەرى خوا ﷺ پازى دەبێ كە صولح و پێكەتیاى لەگەڵدا
بكات بە زۆر نەچێتە نێو كەعبەو، بەلكو لە سالى داها توودا بە ناستەواى
لەسەر بناغەى پێكەتەى صولحى، حودەیبیە بچنە نێو مەككەو .

سەرنجى پێنجەم:

لە پۆژگارى پێغمەبەرى خوادا ﷺ پێش ئەوێ كۆچ بكات و دواى كۆچکردنى،
كۆمەڵێك ماون، كە پرووداوى فیل، هاوہ لانی فیل و كۆمەڵە بالندەكانیان بێنێون،
واتە: گوتووین: ئیمە لەو كاتەدا بووین، لەوانە (حكيم بن حزام، وحاطب بن
عبدالغزى، ونوفل بن معاوية) ئەم سێ كەسە ھەر كامێكیان تەمەنى سەدو
بیست (١٢٠) سالى بوو، شەست سالى لە سەردەمى نەفامیدا ژیاون و، شەست
سالیان لە ئیسلامدا، واتە زۆر باش بەسەرھاتی هاوہ لانی فیلان لەبەر بوو^(١).

ھەلبەتە ئەو سێیانەش وەك ئەموانە باسكراون و كەسى ناسراو بوون، ئەگەرنا
بە دنیایى پرووداوى فیل چل (٤٠) سالى لە سەرەتای لە دایك بوونى پێغمەبەرەو
ﷺ واتە: پێغمەبەرى خوا تەمەنى چل سالى بوو، چل سالى تێپەریو بەسەر
پرووداوى فیلدا، كەواتە زۆر باشیان لەبەر بوو، نەك ھەر ئەو سێیە، بەلكو
خەلكێكى دیکەش ھەر بوون .

سەرنجى شەشەم:

ھەلوێستە باوہ كەى شەيخ (محمد عبده) لە تەفسیری ﴿طَيَّرًا أَبَايَل﴾ دا،
كە بە ميكروپ تەفسیری كردوو ئەمە بێژەكەى: ﴿وَفِي الْيَوْمِ الثَّانِي فَشَى فِي
جُنْدِ الْحَبَشِيِّ دَاةَ الْجُدْرِي وَالْحَصْبَةَ﴾^(٢)، لە پۆژى دووھەمدا لە نێو سەربازەكانى

(١) محاسن التأويل للقاسمي: ج ١٠، ص ٣٦٢.

(٢) حَصْبَة: تايەكى قورسى درمە.

حه به شه‌یه که‌دا، (واته: نه‌بره‌ه‌دا) نه‌خو‌شی (جُذری)، تاو‌له، (خرو‌یلکه) واتای قورس بلا‌بوونه‌وه. (الجُذری: قُروحٌ إِذَا كَثُرَتْ أَهْلَكَتْ، وَإِذَا أَصَابَتْ الْجِلْدَ بَقِيَ أَثَرُهَا حَفِيرًا، وَتُصِيبُ الْعَيْنَ فَيَعْمَى الْمُصَابُ)، (جُذری): جو‌ره برین‌یکه، جو‌ره کوان و زړنو‌ق‌یکه له جه‌سته‌دا په‌یداده‌بی، نه‌گهر زو‌ربن مرو‌قه‌که ده‌کوژن و توو‌شی پی‌ست ده‌بی و شو‌ینه‌که‌ی به‌قوول‌یی ده‌می‌ن‌ته‌وه، (کاتی خو‌ی نه‌وه نه‌خو‌ش‌یه هه‌بووه خه‌ل‌ک‌یک هه‌یه دم و چاو‌ی قوول‌ بووه)، نه‌گهر توو‌شی چاو‌یش بی‌ چاو‌ه‌که کو‌یر ده‌کات.

نه‌م هه‌لو‌ی‌سته‌ی شی‌خ (محمد عبده) ره‌حه‌ته‌ی خوا‌ی لی‌بی، زو‌ر پی‌چه‌وانه‌ی هه‌م واق‌عی می‌زو‌ویه‌و، هه‌م پی‌چه‌وانه‌ی مانا‌ روون و روا‌له‌تیه‌که‌ی ثاب‌ته‌کان‌شه، خوا‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ (ط‌یر) هه‌موومان ده‌زان‌ین، یانی: بال‌نده‌کان، (أَبَابِيل) واته: کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل: ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ به‌ردی پی‌داده‌دان به‌رده‌کان له‌قو‌ری وش‌ک بووه‌وه‌ی به‌به‌رد بوو‌بون، واته: قو‌رینه‌ به‌رد بوون، ثاب‌ا نه‌وه له‌کو‌ی و نه‌وه له‌کو‌ی، که‌ نه‌خو‌شی تاو‌له‌و خرو‌یلکه‌و تایان له‌نی‌ودا بلا‌بو‌ته‌وه، که‌ هو‌کاره‌که‌ی می‌ک‌رو‌ب و فای‌رو‌سی‌که‌ که‌س نای‌ینن!

هه‌له‌به‌ته‌ شی‌خ (محمد عبده) ره‌حه‌ته‌ی خوا‌ی لی‌بی، هه‌ندی‌ک هه‌له‌ی دیکه‌شی هه‌ن له‌ته‌فسیره‌که‌یدا، نه‌ویش زیاتر له‌ژ‌یر کار‌یگه‌ری‌ی نه‌وه‌دا بووه، که‌هه‌رجو‌ن‌یک‌ی بی‌ مانای ثاب‌ته‌کان بگو‌نج‌ینن له‌گه‌ل عه‌قل‌ی سه‌رده‌مد، یان له‌گه‌ل که‌سان‌یک‌دا که‌ نه‌و مه‌به‌ستی بووه‌ رازی‌ بن و ره‌خنه‌ له‌ئی‌سلام نه‌گرن! به‌لام‌ گومان‌ی تیدا نیه‌ ئیمه‌ ده‌بی‌ نای‌نی‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگارو، کت‌یی‌ی خوا، چو‌نه، ثاوای بخه‌ینه‌روو به‌ پ‌تی‌ زمانی‌ عه‌ره‌بی‌ی و بن‌چینه‌کان‌ی زمانی‌ عه‌ره‌بی‌ی، به‌ پ‌ی‌ی‌ تیگه‌یش‌تنی‌ راست و دروست و، به‌ پ‌ی‌ی‌ فه‌رمایش‌ته‌کان‌ی پی‌غه‌مبه‌ری‌ خوا ﷺ نه‌گهر له‌و باره‌وه‌ه‌بن، هه‌روه‌ها به‌پ‌ی‌ی‌ گ‌یرد‌راوه‌ می‌زو‌ویه‌که‌کان، ده‌بی‌ تاوا ثاب‌ته‌کان ته‌فسیر بکه‌ین، نجا‌ ک‌ی‌ بروای‌ پ‌د‌ین‌ی‌ با‌ بروای‌ بی‌نی‌ و ک‌ی‌ بروا

ناھیتى، با بېروا نهھیتى، نابى ئايەتەکان مل پى خوار بکەين و، لەگەڵ ئارەزوو زەھوق و مېزاجى کەسانىکدا بياڭگونجىنين، لە ھاىکدا کە پىچەوانەى تىگەيشتى راستە لە ئايەتەکان و، پىچەوانەى واقىعى مېزووى و پىچەوانەى بنەمايەکانى زمانى عەرەبىيشە.

سەرنجى ھوتەم:

لە بارەى ئەووە کە ئايا ئەو بەردانەى بەلندەکان بە سوپايەکەى ئەبەرەھيان داداون، چۆن بوون؟ ئايا کەس بينوونى و ماون؟ لەو بارەو دوو دەق دىنين:

١- (رَوَى أَبُو نُعَيْمٍ عَنْ نُوْفَلِ بْنِ أَبِي مُعَاوِيَةَ الدَّيْلَمِيِّ قَالَ: رَأَيْتُ الْحَصَى الَّتِي رُمِيَ بِهَا أَصْحَابُ الْفِيلِ، حَصَى مِثْلَ الْجَمِّصِ حُمْرًا يَحْتَمَّةٍ (أَيُّ: سَوْدَاءَ) كَأَنَّهَا جَزَعٌ^(١) ظَفَارٍ، وَاتَه: (أَبُو نُعَيْمٍ عَنْ نُوْفَلِ بْنِ أَبِي مُعَاوِيَةَ) گىراوئەتەو گوتوويەتى: ئەو بەردانەى بە سوپاي ئەبەرەھەدا دراون (بە ھاوہلانى فيلەکەدا دراون) بينوون، وەك نۆك بوون، بەلام سوور بوون، ھىلىكى رەشيان تىدا بوو وەك: بەردى ظيفار بوون.

كاتى خو، جوړە بەردو ملوانكەيەكيان لەوئو ھىناو، رەنگەكەى ئاوا بوو .

٢- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ رَأَى مِنْ هَذِهِ الْحِجَارَةِ عِنْدَ أُمِّ هَانِئٍ، نَحْوَ قَفِيزٍ مُحْطَطَةٍ بِحُمْرَةٍ مِثْلَ الْجَزَعِ الظَّفَارِيِّ)، واتە: عەبدوللای کورى عەباباس (خو لەخو و بابى رازيى)، دەلى لەو بەردانە لە لای (أم ھانى) (خوشكى عەلى کورى ئەبى طالېب، واتە: کچى ئەبى تالېب، بە ئەندازەى رەيەك لەو بەردانەى بينوون، خەت و خالى سوورى تىدابوون، وئە بەردى ظيفاري (کە جوړە رەنگىكى ھەبوو، سوور بوو و خالى رەشى تىدا بوو) ئەمەش (ابن عاشور) لە تەفسىرەکەى خویدا^(٢) ھىناوئەتى.

(١) جَزَعٌ: نوع من العقيق فيه خطوط متوازية مستديرة.... المعجم الوسيط. ص ١٢١.

(٢) التحرير والتنوير: ج ١٢، ص ٣٠، ج ٣٠، ص ٥٥١.

سهرنجی هه شته م:

ئهم دهقه دێتین له عهبدوڵڵای کورێ عهباسهوه: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما، قَالَ: لَمَّا أُرْسِلَ اللَّهُ الْجِجَارَةَ عَلَى أَصْحَابِ الْفِيلِ، لَمْ يَقَعْ حَجَرٌ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ إِلَّا نَفِطَ جِلْدُهُ وَتَارَ بِهِ الْجُدْرِيُّ، وَهُوَ قَوْلُ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ) (أخرجه عبدالرزاق وعبد بن حميد وابن المنذر وأبو النعيم في الدلائل وغيرهم).

عهبدوڵڵای کورێ عهباس (خوا له خۆی و بابی پازیبی)، لهو سهراچاوهیهوه که هینامان گوتویهتی: کاتیک خوا ئهو بهردهی ناردە سەر هاوۀلانی فیلکه، هیچ کهسێک یهکیک لهو بهردانهی پێ نهدهکهوت، مهگه یه کسه ر هه لدهتۆقی (پێسته که ی ئهو شوینهی بهری ده کهوت هه لدهتۆقی، ئهستور ده بوو و هه لده ئاوسا) دوا یی نهخۆشیی جودریی (ئاو لهو خرویلکه ی) لێ پهیدا ده بوو.

کهواته: ئه مه قسه که ی شیخ (محمد عبده) ش ده گریته وه نیو خۆی، بالنده کان بوون بهرده کانیا ن وه شان دوون، به لام له ئه نجامی ئهو بهردانه دا، هه ر کهسێک ئهو بهرده ی پیکه وتوه، ئهو نهخۆشییه ی توشبووه، که ده گونجی به هۆی شوینه واری بهرده کانه وه، نهخۆشییه که بڵاوبوو بیته وه، نه ک بالنده کان به میکروپ لیکبردینه وه، ئهو هه موو به رد هاویشتن و، ئهو هه موو کۆمه له بالنده ی هاتوون به پۆله فایرو س و میکروپ، لیکبردینه وه!

سهرنجی نۆیه م و کو تای ی:

(فخرالدين الرازي) په حمه تی خوا ی لێ بێ، ده لێ: (وَاعْلَمَ أَنَّ قِصَّةَ الْفِيلِ وَاقِعَةٌ عَلَى الْمُلْحِدِينَ جَدًّا، لِأَنَّهُمْ ذَكَرُوا فِي الزَّلَازِلِ وَالرِّيَّاحِ وَالصَّوَاعِقِ وَسَائِرِ الْأَشْيَاءِ الَّتِي عَذَّبَ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا الْأُمَّمَ أَعْدَارًا ضَعِيفَةً، أَمَّا هَذِهِ الْوَاقِعَةُ، فَلَا تَجْرِي فِيهَا تِلْكَ الْأَعْدَارُ) ^(١).

واتە: بزانه که به سهرهاتی فیل، زۆر چاک دەمکوتی مولحیدەکان دەکات، چونکە لە بارەى بوومەلەرزەکان و بایەکان و هەورە تریشقەکانەو، شتەکانى دیکەش که خوا گەلە پێشووەکانى پى سزا داو و لەبەین بردوون، هەندى بیانووی بێهیزیان هێناونەو (کە لەو کاتەدا با هەلیکردو، هەورە تریشقەیه کەو لە ئاسمانەو هاتو، بوومەلەرزەیه ک بوو و هاتو، ئەو شتەکانیان هێناونەو بۆ ئەوانە)، بەلام ئەو رووداو، ئەو جوۆرە پۆرش و بیانوانە تێیدا جیگیر نابن و هیچ مانایان نیه.

بێگومان قسەکەشى جوانەو هەر بۆ خوۆشى دەلى: بۆ شتەکانى دیکەش بیانوو و پاساوى بێهیزیان هێناونەو، ئەگەرنا لە راستیدا بیانووکان هیچ نین بۆ وێنە: خواى پەرورەدگار گەلى (عادى) بە بایەک لەبەین بردو، وەک لەو ئایەتە موبارەکەدا، دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝۱۹﴾ القمر، واتە: تێمە بایەکی زۆر ساردى بەهیزمان ناردە سەریان لە پۆژىکى نەگبەتى بەردەوام دا، تینجا ئەو بایە زۆر ساردەش حەوت شەو و هەشت پۆژان (سبع لیال وثمانیة آیام) لەسەریان بەردەوام بوو، چالیان هەلقەندوون چوونە نێو چالان، گوتراو: کەسێک سەرى بەرز کردبێتەو بزانی داخۆ بایەکە هەر ماوە یان نا؟ چەندەى بەر بایەکە کەوتبى، لێى کردۆتەو! وەک میژوو نووسان دەلێن، گرنگ ئەوێهە دوایى وەک کەلەشە دارخورما، دارخورما کە هەلەدەقەندریت و دەکەوى، ئاوا کەوتبوونە گوړى: ﴿تَزَعُ النَّاسُ عَنْهُمْ أَغْصَارُ نَحْلِ مُنْفَعِرٍ ۝۲۰﴾ القمر.

تینجا ئەو بەلایە هەر لەوێش بوو، ئەگەرنا ئەگەر دنیا گیربووایەو ناوچەکانى دیکەشى گرتبانەو، دەگونجا ئەو برۆ بیانوانە بێهیزنەو، یان گەلى (لوط) کە خوا ﷻ ناوچەکەیانى بە زەویدا بردۆتە خوار، بەرزى کردوونەو بەرد باران کراون، ﴿وَالْمُؤْنَفِكَةُ آمَوى ۝۵۳﴾ فَشَنَّا مَا عَشَى ۝۵۴﴾ النجم، هەروەها کەلەکەى فیرعەون کە ڕاوە دووى بەنوو ئیسرائیلیان ناو، لە دەریای سووردا نغرو بوون و خنکاوان.

هەرودەها گەلی (ئەود) کە بە چیریکەو ھارژنیکى بێرەزا لەبەین چوون و،
تۆفانەکەى (نوح) عليه السلام، کە ئیقلیمگیربوووە لە کتێبە میژووییەکانیشدا باسی
تۆفانەکەى نووح دەکرى.

بۆیە ئەو بـړو بیانوانە ھیچ نین، بەلام بە نسبەت ھاوولانی فیلەو،
وہك فەخرەددینی رازی دەلى: ھیچ بواری ئەو پینەو پەرۆیانەو، ئەو بیانوو
و پاساوانەى تێدانیه، کە پۆل پۆلى بالندە بـین سوپایەکی شەست ھەزار
سەربازی، کە ئەو ھەموو ئیمکانیات و ھیزەیان پـی بوو، بەرد بارانیان بکەن
و کەس نەگاتە کەس و، ھەموویان لەبەین بچن، گومانى تێدانیه، ئەو ھیچ
پینەو پەرۆیک ھەلناگرى، بەلکو بە دنیایى ئەو ھەموو مەجیزەى خوایى بوو،
بەلام وہك پـشتر گوتمان: نەك لەبەر چاوی کالى ھۆزى قورەیش کە ئەوکاتە
بپەرسـت بوون، بەلکو ھەم بۆ پاراستنى حورمەتى کەبە، ھەم بۆ ئەو ھەش کە
بیتە زەمینە سازکردنك بۆ ھاتنى پـغەمبەرى کۆتایى موحەممەد ﷺ لەو سەر
زەمینەدا، کە شویتیک بـی حورمەت و پـنگەى کەورەى ھەبـی و ھەر کەسـیک
راستبوو، ھەلنەکویتتە سەر ئەو شوینە.

لێرەدا کۆتایى بە تەفسیری سوورەتى (الفيل) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

قریش

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (١) ی مانگی (محرم) ی سالی (١٤٤٢) کۆچییه، بە رانبەر (٢٠٢٠/٨/٢٠) زاینیی، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی مانای ئایەتە بە پێزەکانی سوورەتی (قریش) و سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکەکی لە حەوت بڕگەدا دەخەینەروو:

پێناسەی سوورەتی (قریش) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو ناوی بۆ بەکارهاتوون، زیاتر ناوی (سُورَةُ قُرَيْشٍ) و، جاروباریش ناوی (سُورَةُ اِلِيلَافٍ قُرَيْشٍ)، بەلام زیاتر بە (سُورَةُ قُرَيْشٍ) ناسراوە.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

زۆربەی هەرە زۆری زانیان ئەم سوورەتەیان بە مەککەیی داناوە و گوتویانە: لە مەککە دابەزیوەو، لەو بارەوهش ئەم دەقە دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ لِإِيلَافٍ قُرَيْشٍ بَكَّةَ) (ذکره السيوطي في الدر المنثور: ج٨، ص٦٣٤، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب: ج٣، ص٥٥٩)، واتە: عەبدوللای کورێ عەبباس (خوا لە خووی و باپی رازی بێ)، گوتویەتی: سوورەتی (لإِيلَافٍ قُرَيْشٍ)، لە مەککە هاتۆتە خوارێ.

سۈيەم: رېزبەندىيى لە موصحف و لە دابەزىن دا:

ئەم سوورەتە موبارەكە لە موصحفدا ژمارەكەى سەدو شەش (۱۰۶)ەو، لە دابەزىنىشدا بىست و نۆ (۲۹)يە، پيش سوورەتى (القارعة) و، دواى سوورەتى (التين) دابەزىو.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

لە لای زۆربەى ژمىرەران - لە نۆيان دا خەلكى مەككە - ژمارەى ئايەتەكانى چوار و، بەلای خەلكى مەدىنەشەو پىنج ئايەتە، بەلام زياتر ژمارەى چوار تەبەنىيى كراو لە موصحفەكانى لای ئىمەدا.

پىنجەم: نۆوەرۆكى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تايبەتە بە ھۆزى قورەيشەو، خوا ﷻ تىيدا چاكەكانى خۆى لەسەر ھۆزى قورەيش باس دەكات، كە لە برسەيتى دەربازى كردوون و، لە ترسەيش ھىمنىيى و ئاسايشى بۆ پەخساندوون، بۆيە شايسەتى ئەو، پەروردگارو خاوەنى ئەو مالىو ئەو كابەيە بپەرستن، كە ئەو چاكە گەرەو ناوازانەى لەگەلئاندا كردوون و، بازگانىي بەرەو يەمەن لە زستانداو، بەرەو شام لە ھاویندا، بۆ پەخساندوون.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:

بەراى بەندە چوار تايبەتمەندىيى لەم سوورەتەدا ھەن، لە سوورەتەكانى دىكە جىاى دەكەنەو:

١- باسی ھۆزی قورەیش و چاکەیی خوا بەسەریانەو، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، ھەروەھا ناوی قورەیش لە ھەموو قورئان دا تەنیا یەكجار، ئەویش لەم سوورەتەدا ھاتو.

٢- باسی خوو پێوگرتن و ھۆگر بوونی ھۆزی قورەیش بە بازرگانیی و سەفەری زستانەو ھاوینە بەرەو یەمەن و شام، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

٣- فەرمانکردنی خوا بە ھۆزی قورەیش بە پەرستنی پەروەردگارو خواوەنی کابەو، پەرەخسێنەری ئەو چاکەو نەعمەتەیی بریتیە لە: نەھیشتنی برسێتیی و گۆرینی بە تیری، ھەروەھا لابردنی ترس و گۆرینی بە ھێمنیی و ئاسایش، لە پەناوسایەیی کابەدا.

٤- چەند وشەییەکی تاییبەت بەم سوورەتە:

١- وشەیی (ایلاف) کە دوو جارێان ھاتو.

٢- وشەیی (قُریش) کە لە ھەموو قورئان دا یەك جارو، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

٣- وشەیی ﴿رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾، سەفەری زستانەو ھاوینە، تەنیا لەم سوورەتەداو یەكجاریش ھاتو.

٤- پستەیی ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾، ئنجا با پەروەردگارو خواوەنی ئەم ماڵە بپەرستن، ئەویش تەنیا لێرەدا ھاتو و یەك جاریش ھاتو.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

کۆی ئەو چوار ئایەتە بەپێژەیی ئەم سوورەتە موبارەکە، دەکەینە دەرسیک.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر چوار ئايەتەكەى ئەم سوورەتە پێكدى، كە خوا ﷻ تىياندا باسى ھۆزى قورەيش و چاكەكانى پەرورەدگاربان لەسەريان و، ئەركى سەر شانىشان لە بەرانبەر خوا ﷻ و، چاكە و نىعمەتەكانىدا، دەكات، پېشتريش گۆتمان: وشەى (قريش) تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتو، ھەرودھا وشەى (إيلاف) كە دووجار دووبارە بۆتەو، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتو.

خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارەكەدا يەكسەر بەو دەست پێدەكات دەفەرموى: بەھۆى ھۆگرتنى قورەشەو، ھۆگرتىيان بە سەفەر كردنى زستانەو ھاوينە - كە زۆربەى مېژوو نووسان دەلێن: زستانان بۆ يەمەن دەچوون و، ھاوينايش بۆ شام دەچوون - با بەھۆى ئەو دەو دە پەرورەدگارى ئەم مائە بەرستى، كە برسەيتى بۆ گۆريون بە خواردن پێدان و تيركردن و، ترس و لەرزىشى بۆ گۆريون بە ھىمنى و ئاسايىش لە ولادتە سەقامگير كردن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِلِيلَافٍ قُرَيْشٍ ۝١﴾ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

مانای دهقا و دهقی ئایهتەکان

(بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، لەبەر (پەيوەست بوون و) ھۆگری قورەیش ١) ھۆگریان بە سەفەری زستانە (بەرەو یمەن) و ھاوینەو (بەرەو شام بۆ بازراگانی) ٢) بە پەرورەدگاری ئەو مائە (کابە) بپەرستن ٣) ئەو کەسە لە برسێتیی (دەربازی کردوون و) خواردنی پێداون (بەھۆی بازراگانیان بەرەو شام و یمەنەو) و، لە ترسێش (قوتاری کردوون و) ھێمنیی بۆ پەرەخساندوون ٤).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(إِلَافٍ): (الإِلْفُ: إِجْتِمَاعٌ مَعَ النَّامِ)، (إِلْف): بریتییە لە کۆبوونەوێ لەگەڵ ھۆگر بوون دا، (أَلْفٌ بَيْنَهُمْ)، واتە: پێکەوێ تەبا کردن و پێکەوێ کۆ کردنەوێ، پێکەوێ نووساندن، (وَمِنْهُ أَلْفٌ، وَيُقَالُ لِلْمَأْلُوفِ: إِلْفٌ وَأَلِيفٌ) (أَلْفٌ) یەش ھەر لەوێ ھاتو، واتە: ھۆگری، بە (مَأْلُوف) دەگوترێ: (إِلْفٌ وَأَلِيفٌ)، کەسێک یان شتێک کە خەڵک ھۆگری بوو.

(قُرَيْشٍ): (الْقُرْشُ: الْكُسْبُ وَالْجَمْعُ، وَقُرَيْشٌ إِنْ أُريدَ بِهِ الْحَيُّ صُرِفَ، وَإِنْ أُريدَ بِهِ الْقَبِيلَةُ لَمْ يُصْرَفْ)، (قُرَيْشٍ) لە (قُرْش) ھاتو، (الْقُرْشُ: الْكُسْبُ وَالْجَمْعُ)، ھەدەستھێنان و کۆکردنەوێ، وشە (قُرَيْشٍ) یەش بچوو ککراوێ (قُرْش)، لەبەر ئەوێ ھۆزی قورەیش کاسییان بازراگانیان دەکرد، ئنجا ئەگەر مەبەست لە (قُرَيْشٍ) گەرێک بێ، بە گۆرراو (مُنْصَرِفٍ) دێ، ئەگەر مەبەست پێی ھۆزو قەبیلە بێ، ئەو کاتە بە ئەگۆراو (غیر مُنْصَرِفٍ) دێ.

(مُنْصَرِف) و (غَيْرَ مُنْصَرِف) یش سه رفکراو و سه رف نه کراو، دوو زاراوه ی پَرِزَمانی عه پهبین، ناوی (مُنْصَرِف) نه ویه که سی حالته کانی ئیعرایی به سهردا دین، له حالته ی رفعدا به بۆر (ضَمَّة) یان جیداره که ی مه رفووع ده بی و، له حالته ی (نصب) دا فه تحه ی ده چیتته سه، یان به دیلی فه تحه و، له حالته ی ژیردار بوونیشدا ژیر (کسرة) ی ده چیتته سه، یاخود جیگری ژیر، به لام (غَيْرَ مُنْصَرِف) نه ویه که حالته ئیعراییه کانی هه موویانی تیدا ده رناکه ون.

(فَلْيَعْبُدُوا): واته: با به رستن، به ندایه تی بکه ن، (الْعِبُودِيَّةُ: إِظْهَارُ التَّذَلُّلِ، وَالْعِبَادَةُ أَبْلَغُ مِنْهَا لِأَنَّهَا غَايَةُ التَّذَلُّلِ، وَلَا يَسْتَحِقُّهَا إِلَّا مَنْ لَهُ غَايَةُ الْإِفْضَالِ)، (عُبُودِيَّةُ) واته: ده رختنی زه بوونی و ملکه چیی، به لام (عبادة) مانایه که ی به هیزتره له (عبودية) چونکه عبادت واته: نه وپه ری زه بوونی و ملکه چیی، هیچ که شیش شایسته ی نه، مه گهر که سی خاوه نی نه وپه ری چاکه بی، نه ویش ته نیا خوی به رزی مه زنه.

(رَبِّ): (الرَّبُّ: الرَّبِّيَّةُ، وَهُوَ إِنْشَاءُ الشَّيْءِ حَالًا بَعْدَ حَالٍ إِلَى حَدِّ التَّحَام، رَبُّهُ وَرَبَّاهُ وَرَبِّيَّةُ، فَالرَّبُّ مَصْدَرٌ مُسْتَعَارٌ لِلْفَاعِلِ، وَلَا يُقَالُ: الرَّبُّ مُطْلَقًا إِلَّا لِلَّهِ تَعَالَى الْمُتَكَفِّلِ لِمَصْلَحَةِ الْمَوْجُودَاتِ...)، وشه ی (رَبِّ) به مانای په روه ده کردنه و به خێوکردنه، نه ویش بریتیه له پێگه یان دنی شتیک حال له دوی حال، تا کو ده گاته حالته ی ته وایی، ده گو تر ی: (رَبُّهُ وَرَبَّاهُ وَرَبِّيَّةُ)، هه ر سێکیان یانی: په روه ده ی کرد، به خێوی کرد، پێگه یان د، ئنجا وشه ی (رَبِّ) چاوگه و خوازاوه ته وه بو بکه ر (فاعل) نه گه رنا له نه صلدا وشه ی (رَبِّ) چاوگه، واته: په روه ده دگار، به خێوکار، ئنجا به په هایی ناگو تر ی په روه دگارو به خێوکار، مه گهر بو خوی به رز، که به رژه وه ندیی تیکرای دروستکراوه کانی په چاو کردوه و، وه نه ستو گرتوه.

(هَذَا الْبَيْتِ): (الْبَيْتُ: أَصْلُ الْبَيْتِ مَا وَى الْإِنْسَانَ بِاللَّيْلِ، (بَيْت): نه و شوینه یه که مروف به شه وی تیدا ده سه رو ی، ده گو تر ی: (بَاتَ أَيَّ أَقَامَ بِاللَّيْلِ)، شه وی مایه وه له و شوینه دا، (وَالْبَيْتُ: الْمَسْكُنُ، جَمْعُهُ أَمَا وَبُيُوت، وَبَيْتُ اللَّهِ وَالْبَيْتُ

الْعَتِيقُ «مَكَّة»، (بَيْت): به مانای مَال و خانووه به (يُيُوت) و (أَبْيَات) یش، کو ده کریتته وه، [به لَام زیاتر (أَبْيَات) بو دیره کانی شیعر به کارده هیئری، (يُيُوت) ی بو ته و مَال و خانوانه ی خه لک تیاندا نیشته جی ده بی] ده گوتری: (بَيْتُ اللَّهِ) و (وَالْبَيْتُ الْعَتِيقُ)، هه ردووکیان مه به ست پیان کابه یه، که له شاری مه ککه یه.

(رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ): واته: سه فه ری زستانه و هاوینه، که میژوونووسان ده لین: سه فه ری زستانه ی بازرگانیی قوره یش به ره و یه مه ن بووه و، سه فه ری هاوینه شیان به ره و شام بووه.

(أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ): (الطَّعَامُ: مَا يُؤْكَلُ، وَيُقَالُ مِطْعَمٌ لِكَثِيرِ الإِطْعَامِ)، (طَّعَام): ته وه یه که ده خوری، (خَوْرَاكِ خواردن)، پیاویک که زور خَوْرَاكِ بدات به خه لک، پیی ده گوتری (مِطْعَام).

(وَأَمَّنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ): (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْنٌ) بریتیه له تۆقره گرتنی ده روون و لاچوونی ترس و بیم.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوای ده فه رموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ستپیکردنی خویندنی ته م سووپه ته م به ناوی خوای به به زه یی به خشنده یه، وه ک زور جاریش گوتوو مانه، له کاتی بیژنتی ته و رسته موباره که دا، پیویسته بیژر (قائل) به لای که مه وه، ته م چوار مانا و مه به سته له عه قل و دلی خویدا ناماده بکات:

۱- ته م کاره - که قورئان خویندن یان هه ر کاریکی دیکه یه - ته نیا بو خوا ده که م.

۲- ته م کاره به پیی شه ری خوا ده که م.

٣- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خۆی بە خەشەر دەکەم.

٤- ئەم کارە بۆ ھێنانەدی پەزنامەندی خۆ ئەنجام دەدەم.

ئەنجا خۆا دەفەرموی: ﴿لَا يَلْفَ قُرَيْشٍ﴾، بە ھۆی ھۆگری قورەیشەو، (ایلاف) بە کوردیی یانی: ھۆگری، پێوە پەیوەستبوون، خۆ پێووەگرتن، قورەیشیش ھۆزیک ناوداری عەرەب بوو، کە پێغەمبەری خوشمان ﷺ ھەر لەو ھۆزە، ئەوانیش چەند تیرەیک بوون، ئەنجا لە کاتیکدا کە پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ ھاتوو، خۆا کردوو یەتی بە کۆتا پێغەمبەری خۆی ﷺ ئەو کاتە ھۆزی قورەیش بالادەست بوون لە شاری مەککەدا و، ئەوان ئەو دەوڵەتەیان بەرپێوەبردوو سەرپەرشتی کردوو، خۆا دەفەرموی: بەھۆی ھۆگرنتی قورەیشەو، پەیوەستەکی دوایی دی، کە بەھۆی ھۆگری قورەیشەو بە چییەو؟

﴿إِنْفِهِمْ رَحَلَةَ الْبَتَاءِ وَالْصَّيْفِ﴾، ھۆگرنتیان و راھاتیان بە سەفەری زستانەو ھاوینەو، زستانان سەفەری بازرگانیان کردوو و، ھاوینانیش سەفەری بازرگانیان کردوو، زۆر لە میژوونووسان دەئین: زستانان بەرەو یەمەن دەچوون و، ھاوینانیش بەرەو شام دەچوون، ئەنجا لەبەر ئەو ھۆگرییە قورەیشەو (ھۆگریان بە سەفەری بازرگانییەو)، زستانان بەرەو یەمەن و ھاوینان بەرەو شام:

﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾، با خاوەن و پەرورەدگاری ئەم ماڵە بپەرستن، کە ئامازەش دەکات بۆ ئەم ماڵە، بە دنیایی مەبەست پێی کەعبە، کە مزگەوتی حەرامی بە دەورەو کراوو، دوایی شاری مەککەش لە دەوری ئەو یەکەمین ماڵە خۆی پەرورەدگار دروستکراو، کە ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (ابراھیم)دا بە درێژی ئەو بابەتەمان باسکردوو: دوای ئەو پێغەمبەری خۆا (خلیل اللہ) ئیبراھیم صەلات و سەلامی خۆی لەسەر بێ، ھاجەری ھاوسەری

لەگەڵ ئیسماعیلی کۆرپەیی دا که تازه لە دایک بووه، دەیانبات و بە فەرمانی خوا، لە شیوێکی قاقرو بێ ئاو و بێ کشتوکاڵ دا: ﴿بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ﴾ (٣٧) ئیبراهیم، دایاندهمه زرتیی، دوايش که ئیسماعیل گهوره ده بێ، ئیبراهیم دێ لهو شوێنه نهو ماله ی خوا (کهعبه) بنیات ده نێ، که یه کهمین ماله له سه ر زهوی دروستکرا بێ: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (١١) آل عمران، واته: بێگومان یه کهمین مالتیک بو خوا له سه ر زهوی داندرابی، نهوه یه که له به ککه یه یانی له مه ککه یه (ههردووکیان یه کن) پر پیت و پێزهو پێنمایه بو جیهانیان، واته: پێنماییکاریانه بو نهوه ی ته نیا به ندایه تی بو خوا بکه ن و ته نیا خوا به رزگرتن، واته: نهو په ری خو شو یستن و، مل بو که چکردن و به گهوره گرتن و به به رزگرتن و پشت پێ به ستن و، سام و هه یبه ت لێکردن، هه موو نهوانه یان ته نیا بو خوا ﷻ بێ.

خوا ده فهرموی: با پهروه ردگارو خاوه نی ته م ماله، واته: کهعبه، به رستن، ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ﴾، نهو که سه ی له برسیه تی دا خواردنی پێداون و، له ترس دا، هێمنی پێداون، واته: برسیه تی بو گوپیون به هه بوونی خواردنه مه نی و تێروپیری و، ترس و له رزی بو گوپیون به ئارامی و ئاسایش، به هۆی بازرگانیی زستانان به رهو یه مه ن و، هاوینان به رهو شام، به هۆی نهو بازرگانییه وه، حاله ق نه داری و هه ژاری و برسیه تی بو گوپیون به تێرو پیری، حاله ق ترسه که شی که ترسیان له سه ر بووه، چونکه هێزو توانایه کی وایان نه بووه له چاو نهو ده و له تانه ی ده ورو به ریان، بگه ره له چاو هه ندیک له هۆزه کانی ش، خوا ﷻ نهو ترس و له رزو نا هێمنی و نا ئاسایشیه شی بو گوپیون به تیدا سه قامگیر بوونی هێمنی و ئاسایش، به هۆی نهو ماله وه که خوا ﷻ پاراستوویه ق و به رگری لێکرده وه، هه ر که سی ک نیازی به رانبه ری خراپ بووبی، ته مییی کردوه، وه ک له ته فسیری سوورە قی (الفیل) دا، با سمان کرد.

پوختەى مانای ئەو چوار ئایەتە بەپێزە، کە ئەم سوورەتە موبارەكەیان لى
پێكدی، ئاواى لى دیتەو:

بەهۆى ھۆگرى قورەیش، ھۆگرىیان بە سەفەرى زستانەو ھاوینەو بە
بازرگانى، با پەرورەردگارى ئەم مائە بپەرستن، کە برستى بۆ گۆريون بە تىرى
و، ترس و لەرزىشى بۆ گۆريون بە ھېمنىى و ئاسايىش، واتە: ئەگەر لەبەر ھىچ
شتىك ناپەرستن، با لەبەر ئەو چاکەو نىعمەتانەى بپەرستن، کە تەنیا لەگەڵ
ئەواندا ئەو چاکەو نىعمەتانەى بەو شىوہىە کردوون و ھىندە زەق و بەرچاون.

مەسەلە گرنگەکان

یەک مەسەلە:

فەرمانکردنی خوا بە ھۆزی قورەیش، کە خاوەن و پەرەردگاری ئەو مائە بپەرستن، کە لە ئەنجامی بۆ پەرەخسێزانی سەفەری بازگانێیان لە زستان و ھاوین دا بۆ یەمەن و شام و، ھۆگرییان بەو سەفەرانیوە، بژیوی بۆ پەرەخساندوون و، بەھۆی کابەشەوێ خستووێ ھێمنیی و ئاسایشەوێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿لَا يَلْفَ قَرِيشَ ۝١﴾ إِلَيْهِمْ رِحْلَةُ الْيَتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤﴾...

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿لَا يَلْفَ قَرِيشَ﴾، بەھۆی ھۆگری قورەیشەوێ، ﴿لَا يَلْفَ قَرِيشَ﴾، خوێندراوێشەوێ: (الإلف)، واتە: بە بئ (ی) و بە ژیر (کسرة)، لێرەدا کە وشە (إیلاف) لامی ژێردارکەر (لام الجزی) چۆتە سەرێ و پێشخراوە (تَقْدِيمُ الْمَجْزُورِ لِلْإِهْتِمَامِ بِهِ، إِذْ هُوَ مِنْ أَسْبَابِ أَمْرِهِمْ بِعِبَادَةِ اللَّهِ الَّتِي أَعْرَضُوا عَنْهُ، وَالْمَجْزُورُ مُتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ لِيَعْبُدُوا)، واتە: کە ناوێ ژێردارکەر پێشخراوە بۆ گرنگی پێدانە، چونکە ھۆگری قورەیش لە ھۆکارەکانی فەرمانکردنی خوا یە پەرستنی ئەو خوا پەرەردگاری پشیمان تیکردووە، (إیلاف) یە پەرست دەبێتەوێ بە کرداری: ﴿فَلْيَعْبُدُوا﴾ وەوێ، کە دوا یی دێ.

ئنجبا با بزانی و شە (إیلاف) لە چێشەوێ ھاتوێ؟ (الإیلاف: مَصْدَرُ أَلْفَ، هَمَعَى أَلْفَ، وَصِيغَةُ الْإِفْعَالِ لِلْمُبَالَغَةِ، لِأَنَّ أَصْلَهَا أَنْ تَدُلَّ عَلَى حُصُولِ الْفِعْلِ مِنَ الْجَانِبَيْنِ، ثُمَّ سَاعَ فِي بَعْضِ الْأَفْعَالِ مِثْلُ: سَافَرَ، عَافَاهُ اللَّهُ، قَاتَلَهُمُ اللَّهُ)، واتە: وشە (إیلاف) جاوگە لە (ءَ أَلْفَ) وە ھاتوێ، بە مانای (أَلْفَ) واتە: ھۆگری بوو، پێوێ راھات،

پژگه‌ی (إفعال) بۆ زیده‌پۆیه، چونکه له ئەصلدا پژگه‌ی (إفعال) دەلالەت دەکات لەسەر په‌یدابوونی کردەوه‌یه‌ك له دوو لایەنه‌وه، (قَاتَلُوا) واتە: یه‌كدیيان کوشت، (حَاوَرُوا) واتە: یه‌كدیيان دواند، دوا‌یی بۆ هه‌ندی‌ك له‌ کردەوه‌كان به‌کارهێنراوه، که له‌ یه‌ك لاوه‌ ئه‌نجام ده‌درێن، نه‌ك له‌ دوو لاوه، وه‌ك (سَافَر) سه‌فه‌ری کرد، هه‌رچه‌نده‌ له‌سەر کیشی (إفعال)ه، (سَافَر، يُسَافِر، مُسَافِرَةٌ، فَهَوَ مُسَافِرٌ)، به‌لام بۆ یه‌ك لایه، هه‌روه‌ها (عَافَا اللهُ)، هه‌رچه‌نده‌ له‌سەر کیشی (مُفَاعَلَة)یه، به‌لام بۆ یه‌ك لایه، واتە: خوا سه‌لامه‌تی کردو چاکي کردەوه، (قَاتَلَهُمُ الله) خوا له‌ به‌ینی بردن، یان له‌ به‌ینیان به‌ری.

(٢) - ﴿إِلَيْنِهِمْ رَحَلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ هۆگرتیان به‌ سه‌فه‌ری زستانه‌و هاوینه‌وه، پێشنی خوا ده‌فه‌رموی: به‌هۆی هۆگری قورەیشه‌وه، به‌لام تایا هۆگریان به‌ چیه‌وه؟ ﴿إِلَيْنِهِمْ رَحَلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ هۆگریان به‌ سه‌فه‌ری زستانه‌و هاوینه‌وه، هه‌ر کام له‌ زستان و هاوین، دوو که‌شی به‌رانبه‌ر یه‌ک‌دین له‌ چوار که‌شه‌کانی سالی خۆری، که‌ بریتین له‌ زستان دوا‌یی به‌هار، ئنجا هاوین ئنجا پاییز، زستان و هاوین ده‌که‌ونه به‌رانبه‌ر یه‌ک‌دی، زستان چه‌نده‌ سارد، هاوین هێنده‌ گه‌رمه، هه‌روه‌ك پاییزو به‌هاریش ده‌که‌ونه به‌رانبه‌ر یه‌ک‌دی، که‌ دوو که‌شی له‌ رووی ئاو و هه‌واوه، میانجین، به‌لام هه‌ر کامیان به‌ جوړێک.

﴿رَحَلَهُ﴾، (الرُّحْلَةُ: إِسْمٌ لِلرِّحَالِ، وَهُوَ الْمَسِيرُ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَرَ بَعِيدٍ، وَلِذَلِكَ سُمِّيَ الْبَعِيرُ الَّذِي يُسَافَرُ عَلَيْهِ: الرَّاحِلَةَ)، ﴿رَحَلَهُ﴾ ناوه بۆ کوچکردن و گواستنه‌وه، که‌ بریتیه له‌ گواستنه‌وه پوشتن له‌ شوێنێکه‌وه بۆ شوێنێکی دوور، هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌و حوشتیه‌ی سه‌فه‌ری له‌سەر ده‌کری، پێی گوتراوه: (رَاحِلَةً)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ری له‌سەر ده‌کری و به‌هۆیه‌وه سه‌فه‌ر ده‌کری.

وشه‌ی (إیلاف)، له‌ هه‌ردوو شوێنه‌که‌دا هه‌م به‌ (ي) هاتوه: (إیلاف) هه‌م به‌ ژێر (كسرة)یش هاتوه: (إلاف) میژوونووسان هه‌موویان له‌سەر ئه‌وه‌ یه‌ک‌ده‌نگن،

وهك پښتريش باسماں كړد، كه هوږى قوړه يښ زستانان بهرو يه مهن ده چوون و، هاوينا بهرو شام ده چوون، بو بازار گاني كړدن و كړين و فروشتن، خوا دهه رموئ: به هوږى هوگري قوړه يښه وه، هوگرييان به سه فهرى زستانه بهرو يه مهن و، هاوينا بهرو شام، چي بكهن؟

۳- ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ با په‌روه‌ردگاری ئه‌م ماله (که کابه‌یه) بپه‌رستی، به‌ندابه‌تیی یو بکه‌ن.

٤- ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾، ئەو زاتى لە برسەتییدا خواردنى بێداون و، لە ترسدا هێمنى کردوون و ئاسایشى بۆ رهخساندوون.

له باره‌ی وشه‌ی ﴿مِنْ﴾ هوه، له هه‌ردووکیاندا: ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾، روونکه‌ره‌وانی قورئان دوو رایان له باره‌یه‌وه هه‌ن:

۱- هه ندىك له شارەزاياى زمانى عەرەبىي دەلێن: (من) (لَه مَعْنَى مِنَ الْبَدَلِيَّةِ، أَي: أَطْعَمَهُمْ بَدَلًا مِنَ الْجُوعِ، وَأَمْتَهُمْ بَدَلًا مِنَ الْخَوْفِ)، لێره دا مانای جێدار بوون دهگهیهت، واته: خوا له جیاتی برسێهتیی خواردنی پێداون و، له جیاتی ترس، هێمنیی و ئاساییشی بۆ پره خساندوون، به شێك له شارەزاياى زمانى عەرەبىي که قورئانیان پوونکردۆتهوه، ئاوايان گووته.

ب- هه‌ندێکی دیکه‌یان بۆ وێنه: (مُحْيِ الدِّينِ درویش) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی (إِعْرَابِ الْقُرْآنِ) (دا)، گو‌توویه‌تی: (مَنْ تَعْلِيلُهُ أَيْ: أَنْعَمَ عَلَيْهِمْ، وَأَعْظَمَهُمْ بِإِزَالَةِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ، وَاتَه: (مَنْ) لێره‌دا بۆ هۆکار دۆزییه، یانی: خوا چاکه‌ی له‌ گه‌ڵ کردوون به‌وه‌ی تیری کردوون، به‌ لابردنی برسه‌یه‌تی و، هه‌یمنی و ئاسایشی بۆ ڕه‌خساندوون، به‌ لابردنی ترس و بیم و له‌رز. ده‌لێم: به‌دلتیایی هه‌ردووکیان له‌ رووی رێزمانی عه‌ره‌بیه‌وه، رێبان تێده‌چێ.

پنج سهرنج له باره‌ی ئهم سوورته موباره‌كهوه

سهرنجی یه كه‌م:

وشه‌ی قوره‌یش دوو رای له باره‌وه هه‌ن:

رای یه كه‌م: زانایان هه‌ندیکیان ده‌لێن: (قُریش: لَقَبُ الْجَدِّ الَّذِي يَجْمَعُ بَطُونًا كَثِيرَةً، وَهُوَ فَهْرُ بَنِي مَالِكِ بْنِ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ، هَذَا قَوْلُ جُمْهُورِ النَّسَابِينَ، وَمَا فَوْقَ فَهْرٍ فَهُمْ مِنْ كِنَانَةَ، وَلَقَبُ فَهْرٍ بِلَقَبِ قُرَيْشٍ بِصِغَةِ التَّصْغِيرِ، وَهُوَ عَلَى الصَّحِيحِ تَصْغِيرُ قُرَيْشٍ (بِفَتْحِ الْقَافِ وَسُكُونِ الرَّاءِ وَشِينِ مُعْجَمَةٍ) اسْمُ نَوْعٍ مِنَ الْخَوَاتِ قَوِيٌّ يَعْدُو عَلَى الْحِيتَانِ وَعَلَى السَّفْنِ)، (التحریر والتنوير: ج ١٥، ص ٥٥٦).

واته: قوره‌یش نازناوی ئهو باپیره‌گه‌وره‌یه‌ که زۆر تیران کۆ ده‌کاته‌وه، ئه‌ویش بریتیه‌ له: فیه‌ری کو‌ری مالیکی کو‌ری نه‌ ضری کو‌ری کینانه، ئه‌مه‌ قسه‌ی زۆربه‌ی ڕه‌چه‌له‌کناسانه، هه‌رچی له‌سه‌رووی فیه‌ره‌وه‌یه‌ هه‌موویان له‌ کینانه‌ن، فیه‌ریش بۆیه‌ نازناوی (قوره‌یش)ی بۆ دانراوه‌ به‌شی‌وه‌ی گچ‌که‌ کردنه‌وه، که رای راست ئه‌وه‌یه‌ گچ‌که‌ کردنه‌وه‌ی قه‌رشه، قه‌رشیش جو‌ریکه‌ له‌ ماسیی (یان له‌ نه‌هه‌نگ) زۆر به‌هێزه‌و هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر ماسیه‌کانی دیکه‌و، ده‌یانخوات، هه‌روه‌ها هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر به‌له‌م و که‌شتیه‌کانیش.

رای دووهم: خاوه‌نی (المُعْجَمُ الْوَسِيطُ)^(١) ده‌لێن: (قُریش: قَبِيلَةٌ عَرَبِيَّةٌ مِنْ مَضَرَ، سَكَنَتْ فِي مَكَّةَ قَامَتْ عَلَى الْحَجِّ، وَمِنْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُحَمَّدٌ وَالنَّسَبُ إِلَيْهَا قُرَيْشِيٌّ وَقُرَيْشِي، وَالْقُرَشُ جِنْسٌ مِنَ الْأَسْمَاءِ الْغَضْرُوفِيَّةِ كَبِيرٌ يُخَشَى شَرُّهُ)، واته: قوره‌یش هۆزێکی عه‌ره‌بییه‌ له‌ موزه‌ڕ، له‌ مه‌که‌که‌ نیشه‌جێ بوون و کاروباری هه‌جیبیان به‌ڕێوه‌ بردوه‌و، پێغه‌مبه‌ری خواش موحه‌مه‌د ﷺ له‌ قوره‌یشه‌و، بۆ پالدان بۆ

لای ھۆزی قورەیش دەگوتری: (قُرْشِي) و (قُرْشِي)، (قُرْش) یش جورئکە لە ماسییان، کروژ کروژەییە، زۆر گەورەییە، جێگە ی مەترسییە.

خاوەنی (المُعْجَمُ الوسيط) ڕوونی نەکردۆتەوێ ئایا قورەیش لە چییەو ھاتوێ؟ بەلام ئاماژەیک دەکات و ئەو دەلی: (قُرْش) و نالی: (قُرْش)، وادیارە ئەو ژياندارە، ھەم قەرشی بۆ بەکار دەھێنێ، ھەم قیرش.

خاوەنی (مُخْتَارُ الصَّاح) ^(١) دەلی: (القُرْش: الْكَسْبُ وَالْجَمْعُ، وَبَابُهُ ضَرَبَ، بِهِ سُمِّيَتْ بِهِ قُرَيْشٌ وَهُوَ قَبِيلَةٌ)، (قُرْش) بریتیە: لە وەدەستھێتان و کوکردنەوێ، لەسەر کیشی (ضَرْبَ) یە، (قُرْشَ يَقْرِشُ قُرْشًا)، (ضَرْبَ يَضْرِبُ ضَرْبًا)، ھۆزی قورەیشیش لەوێوێ ناوێراوێ، چونکە خەریکی بازرگانیی و کوکردنەوێ مأل و سامان بوون.

سەرئنجی دووھەم:

(ابن عاشور) ^(٢) دەلی: (قَالَ فِي «الْكَشَافِ»: دَخَلَتِ الْفَاءُ لِمَا فِي الْكَلَامِ مِنْ مَعْنَى الشَّرْطِ، لِأَنَّ الْمَعْنَى: إِمَّا لَا، فَلْيَعْبُدُوهُ لِإِيْلَافِهِمْ، أَيْ إِنْ نَعِمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ لَا تُخْصَى، فَإِنْ لَمْ يَعْبُدُوهُ لِسَائِرِ نَعِمِهِ، فَلْيَعْبُدُوهُ لِهَذِهِ الْوَاحِدَةِ الَّتِي هِيَ نِعْمَةٌ ظَاهِرَةٌ، وَاتَّه: زەمەخشەری خاوەنی تەفسیری کەششاف دەلی: کە دەفەرموی: ﴿فَلْيَعْبُدُوا﴾ ئەو (ف) ە، چۆتە سەری، چونکە قسەکە ھەمووی مانای مەرگی تێدا یە، مانایەکی ئاویە: ئەگەر ھەر ناپەرستێ (قورەیش خوا ناپەرستێ) با بپەرستێ بەھۆی ھۆگریانەوێ، واتە: چاکەکانی خوا لەسەریان ناژمێردین، ئنجا ئەگەر لەبەر چاکەکانی دیکە ناپەرستێ، با لەبەر ئەو چاکە یە کە چاکە یەکی زۆر ئاشکرایە (وتایەتە بەخۆیانەوێ) بپەرستێ.

(١) ص ٥٢٩.

(٢) ج ٣٠ المجلد: ١٢، ص ٥٥٥.

سهرنجی سییه م:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا رَبُّنَا﴾ (ل) که (ایلاف) ی پی ژیردار کراوه و پیتی ژیردارکهر
(حرف جر) ه، به کوئوه په یوه سته؟ له و باره وه سی را هه ن:

۱- په کیکیان که رای به هیزترو باشته، نهو دیه که په یوه سته به: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ
هَذَا الْبَيْتِ﴾، که مانایه که ی بهو شیوه دیه: ﴿لَتَعْبُدَ قُرَيْشٌ رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ (۲)
﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ (۱)، ﴿إِلَيْهِمْ رَحْلَةُ الشَّتَاءِ
وَالصَّيْفِ﴾، با هوزی قوریش په روه ردگاری ته م ماله به رستن که له برسیه تییدا تیری
کردوون و، له ترسیشدا هیمنی و ئاسایشی بو په خساندوون، به هوئی هوگریانه وه
به سه فهری هاوینه و زستانه وه.

۲- رای دووهم: (الطبري)، ده لئ: ﴿وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ عِنْدَنَا أَنْ يُقَالَ: إِنَّ هَذِهِ اللَّامُ
مَعْنَى التَّعَجُّبِ، وَأَنَّ مَعْنَى الْكَلَامِ: اعْبُدُوا إِلَهَ قُرَيْشٍ رَحْلَةَ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ، وَتَرْكُهُمْ عِبَادَةَ
رَبِّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾، واته: رای راست له و باره وه له
لای ټیمه نهو دیه که بگوئوئ: ته م (ل) ه، به مانای سهر سوړماندنه و، واته ی فهرمایشته که
تاوای لئ دیته وه: سهرتان سوړ یمئی له هوگریی قوریش به سه فهری زستانه و
هاوینه وه و، واز هینانیا له په رستن په روه ردگار و خاوه نئ نهو ماله، که له برسیه تی
رزگاری کردوون و خواردنی پیداون و، ترسیشی بو گوړیون به هیمنی و ئاسایش، به هوئی
نهو دوه که نهو سه فهر و بازرگانییه ی زستانه و هاوینه یان بو په خستراوه.

۳- رای سییه م: ده لئ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا قُرَيْشٌ مَتَّعَلِقٌ بِ (كَعَصِفٍ مَأْكُولٍ) آي: صَنَعَتْ هَذَا بِهِمْ، لِأَلْفَةِ
قُرَيْشٍ لِيَلَّا تَتَفَرَّقَ أَلْفَتُهُمْ وَجَمَاعَتُهُمْ﴾، ته مه ش مانایه کی دیکه په که سهره تای ته م سووړه ته
په یوه سته به کو تایی سووړه تی (الفیل) ه وه، واته: بویه ته مه م پیکردن به خاوه نانی فیله که،
له بهر هوگریی قوریش تا کو نهو هوگریه ی په دایان کردوه به سه فهری بازرگانیی
زستانه و هاوینه وه، به ره و یه مهن و شام، لیان تیک نه چئ.

سەرئەنجی چوارەم:

پێویستە بزانیی کە خوا ﷻ ئەو دوو نەعمەتە ی بۆ ھۆزی قورەیش
 ڕەخساندوون، ئەو ھە گیرابوونی پارانەو ھە ئیبراھیم، ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 لە سوورەتی (البقرة) ئایەتی (١٢٦) دا، خوا لێی گیراوە تەو ھە، کە ھەرموویەتی:
 ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ...﴾ (البقرة، ١٢٦) یادبکەو ھە کە ئیبراھیم گوئی: ھەروەدگاری! ئەم
 وڵاتە پڕ ھێمنیی و ئاساییش بکەو دانیشتوو ھەکانیشی بژیو ھە، لەھەموو میو ھە و
 ھەروبوو ھەکان ئەوانە ی بڕوایان ھە خواو ھە پۆژی دوایی ھێناو ھە.

ھەروەھا لە سوورەتی (ئیبراھیم) ئایەتەکانی (٣٥ و ٣٦ و ٣٧) دا، خوا لێی دەگیرتەو ھە
 دەھەرموئی:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ
 رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَا كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا
 إِنِّي اسْتَكْتُتُ مِنْ دُزْنِي يُودِي عَذَابَ دُونَ ذَلِكَ عِنْدَ بَيْنِكَ الْمَحْرَمَ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
 أَفْعَدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾﴾ (إبراهيم).

ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە خوا پاراوە تەو ھە کە ئەو وڵاتە ھێمنیی و
 ئاساییشی تیدا سەقامگیر بکات، ھەروەھا لە ھەروبووم و میو ھەکان و ھەروەھا ھە
 بە دانیشتوو ھەکانی بێ ھەش.

سەرئەنجی پێنجەم و کوێایی:

تایا ھۆزی قورەیش ئەو سەفەری زستانە ھەرو ھەمەن بۆ بازراگانی و،
 ھاوینان ھەرو شام، دیسان بۆ بازراگانی، چۆن بۆیان ڕەخساو ھە؟ لەو بارەو ھە
 میژوو نووسان زۆر شتیاں گوتو ھە، بەلام ئەو ھە لە ھەمووان زیاتر ھە عەقڵ و
 دل ھە دەنووسی، دوو ڕان:

پاي يەكەم: ئەو يەكەم: كەسنىڭ كە ئەو دوو سەفەرەي بۇ ھۆزى قورەيش پەخساندن، ھاشىمى كورې غەبدولمەناف بوو، ئەو يەكەم بەھۆي ئەو ھەو ھەو بوو كە لەئىو ھۆزى قورەيشدا عادەتتىك ھەبوو، بە غەپەبىي پىي دەگوتى: (إِعْتِفَار)، ئەو يەكەم ئەو ھەو ھەو كەسنىڭ ئەگەر مالى و مىندالەكەي برسىي بوو ھەو ئەتوانىيە بىيازىيەنى، دە چو ھەو چۆللىيەك و چادرىكى ھەلەدەدا، چادىرەكەي بەسەردا دەدان، ھەتا ھەموويان لەوئىدا لە برسان دەمىردن، عىززەتى نەفسىيان ھەبوو ھەو سواليان نەكردە.

ئىنجا يەكەك كە لە بەنو ھەسەد بوو ھەو، لەگەل بەنو ھەو مەخزووم پىكە ھەو بوون، دەبىستى پەفەقەكەي چو ھەو بۇ دەشتىك و مالى و مىندالەكەي لەوئى كۆكردۆتە ھەو تاكو لە برسان ھەرن، ھىچيان ئەبو ھەو بىخو، ئەو يەكەم (ھاشىم) دەلئ: چۆن دەبى لە ئىو ئىمەدا كەسائىك ھەبەن لە برسان ھەرن؟ ئىدى دىئى ئەو سەفەرەي زىستانە بەرەو يەمەن و ھەو ھەو شام، بۇ بازىرگاني دەپەخسىئى و، دوايى ھەو دەولەمەندىك و ھەزەرىك پىكە ھەو، دادەنى و، ھەزەركەش لە مالى و سامانى دەولەمەنەكەدا و لە بازىرگانيەكەيدا بەشدار دەكات، تاكو ھەو كە ھەموويان دەولەمەندىن و كەسيان لە برسان نەمىر.

پاي دوو ھەم: دەلئ: ئەوانەي ئەو ھۆگرىي بازىرگانيەيان دروستكردە، چوار برا بوون و ھەموويان لە بەنو ھەو غەبدولمەنافن:

أ- ھاشىم لەگەل پادشاى شامدا پىكەكەوتە، كە بازىرگاني بكات.

ب- غەبدو شىشەمس لەگەل ھەبەشەدا پىكەكەوتە، كە بازىرگاني لەگەلدا بكات.

ج- موتتەلىب لەگەل ھۆكمىرانى يەمەندا.

د- نەوفەلىش لەگەل ھۆكمىرانى فارسدا.

ھەردو پايەكەش رىيان تىدەچى، دەشگونجى ھەردووكيان لە يەك كاتدا بوون.

ئەمە كورتەي مانا ھەبەستەكانى چوار ئايەتە بەپىزەكەي سوورەتى (القرىش)، بوو.

کورتە باسیک لە بارەی خوا بەرستییەوه^(١)

بەرێزان!

لەبەرتیشکی فەرماشتی خوا ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْآلَتِ ...﴾ دا، لە بیست (٢٠) پرگەدا، باسی خوا بەرستیی و تەنیا بەرستراویتی خوا ﷻ دەکەین، بەمجۆرەی خواری:

پرگە یەکەم: بە یەگرتنی خوا لە بەرستراویتییدا، بریتیە لە چەقی قورسای دینداریی و، ئەو سورگەییە ھەموو ئایین بە دەوریدا دەسووڕێ و، کتییی رۆشنی خوا مەزنترین بایەخی پێداو:

لەو بارەوێش کە خوا بە یەگرتن لە لە بەرستراویتییدا، (توحید اللہ فی الْوَحْدَانِيَّة) بریتیە لە چەقی قورسای ئایین و ئەو کاکلە یە کە ئایین ھەمووی لە دەوری دەسووڕێ، ئایەت زۆر زۆرن، بۆیەش ئەم پرگە یە کەمەو پرگە دووھەم، تا ئەندازە یە کە درۆژەیان پێدەدەین، تاکو زیاتر ئەو مەبەستە ی گوێمان پوونی بکەینەو:

سەرەتا ئێمە ھەوت ئایەتان دینین، بۆ خستەرووی ئەو کە خوا بە یەگرتن لە بەرستراویتییدا، چەقی قورسای ئایینەو ئەو کاکلە یە کە ھەموو شتەکانی دیکە لە دەوری دەسووڕێ:

١- خوا دەفەرموێ: ﴿وَاللَّهُمَّ إِنَّا نَعْبُدُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿البقرة، واتە: بەرستراوی ئێو [بەرستراوی بە ھەقی ئێو] تەنیا یە کێکە ھیچ ھاوبەشی نین، جگە لە ھیچ بەرستراویکی دیکە نیە، ئەو ئەو پەری بە بەزە ی بە خشنەدە.

(١) ئەم کورتە باسە بە پوختراوی و گوێراوی لە: (مَوْسُوعَة: الإسلام كما يتَّجلى في كتاب الله، الكتاب الثالث، الإيمان بالله الخالق، الرب، الإله ذي الأسماء الحُسنى وَالصِّفَاتِ الْعُلَى)، لە چاپی دووھەمی کە لە سالی (٢٠١٧) ی زاینیدا چاپ بوو، وەرەگرتن، لە لاپەرە (١٣٤) - (٢٤٢) (الفصل السابع: الإيمان بِالْوَحْدَانِيَّةِ اللّهِ تَعَالَى وَوَلَايَتِهِ وَحَاكَمِيَّتِهِ).

شایانی باسه: لیره‌دا خوا ده‌فهرموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه لهو هیچ په‌رستراویک نیه، به‌لام له زور ټایه‌تاندا خوا ﴿بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ باسی په‌رستراوی دیکه ده‌کات و، په‌رستراوانی بی‌پروایان و هاوبه‌ش بو خوا‌دانه‌رانی به په‌رستراوه‌کان (ءَالِهَةً) ناوه‌یتان، بو وینه ده‌فهرموی:

أ- ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَفْصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۝۱۰۰ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابَعٌ ۝۱۰۱﴾ هود.

ب- هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ۝۷۱﴾ یس.
 ټنجا لیره‌دا پرسپاریک دروست ده‌بی، له‌لایه‌که‌وه خوا ده‌فهرموی: جگه له خوا هیچ په‌رستراویک نیه، دوایش په‌رستراوی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران و بی‌پروایه‌کان به (ءَالِهَةً) که کوی (الله) ه، ناو ده‌بات؟

وه‌لامی ټه و پرسپاره‌که‌ش ټه‌ویه: خوا ﴿كَاتِبِكْ﴾ ده‌فهرموی: هیچ په‌رستراویک نیه، واته: هیچ په‌رستراویکی به هه‌ق نیه، شایسته‌ی په‌رستراوانی، جگه له خوا ﴿بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ به‌لام کاتیک په‌رستراوی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران و بی‌پروایه‌کان به (ءَالِهَةً) (په‌رستراوه‌کان) ناو ده‌بات، مه‌به‌ست پیان ټه و په‌رستراوانه‌ن که گومان و خه‌یا‌ل‌کراوه په‌رستراوان، واته: ټه و شتانه‌ی بی‌پروایه‌کان و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان به نه‌زانی، به په‌رستراویان داناون، هه‌رچه‌نده هیچ پشک و به‌شیان له په‌رستراوی‌تیدا نیه، که یان دروست‌کراوی وه‌ک خور و مانگ و دار و به‌ردو مانگا و مروغن، یاخود هه‌ر بریتین له خه‌یا‌ل و وه‌م و هیچ بوونیکیان له دنیای واقعه‌دا نیه.

(۲) - ټایه‌تی ژماره (۲۵۵)، که به ټایه‌تی کورسی ناوداره، خوا له سه‌ره‌ټایه‌که‌به‌وه ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝۲۵۵﴾ البقرة، واته: خوا بی‌جگه لهو هیچ په‌رستراویک

نیه، هه‌میشه ژیاوی سه‌رپه‌رشتییکاره، ئەم ئایه‌ته موباره‌که پێخه‌مبه‌ری خاتەم ﷺ به مه‌زنت‌رین ئایه‌ت له‌ کتییی خوا‌دا ئەژماری کردوه، وه‌ک له‌ سه‌حیحی موس‌لیم‌دا هاتوه، به‌ ژماره‌: (٢٨١٠).

له‌م ئایه‌ته به‌پێژه‌دا - که له‌ ده‌ (١٠) رسته‌ پێکهاتوه - خ‌وای په‌روه‌ر‌دگار خ‌و‌ی پێناسه‌ ده‌کات و، سه‌ره‌تاش ده‌فه‌رم‌و‌ی: خ‌وا ﷻ جگه‌ له‌و ه‌یج په‌رست‌اوێک نیه، هه‌میشه ژیاوی سه‌رپه‌رشتیاره‌.

(٣) - خ‌وا ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ (٨٤) ﴿الزخرف﴾، واته: ئەو (خ‌وا) له‌ ئاسمان په‌رست‌او و له‌سه‌ر زه‌ویش په‌رست‌او‌هو، ئەو کاربه‌جیی زانایه، واته: در‌وست‌ک‌راوه‌کان به‌ سه‌رو خ‌وارانه‌وه، ته‌نیا خ‌وا تێیان‌دا په‌رست‌او‌ی به‌ هه‌قه‌و، په‌رست‌او‌ه‌کانی دیکه‌ هه‌موویان په‌رست‌او‌ی به‌ ناهه‌قن و، پشک و به‌شیان له‌ په‌رست‌ان‌دا نیه، په‌رست‌انێک که به‌ شێوه‌ی هه‌ق و راست و به‌لگه‌دار ب‌ئ‌.

(٤) - خ‌وا ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًا﴾ (١) ﴿فَالزَّجَرِ زَجْرًا﴾ (٢) ﴿فَاللَّيْلِ ذُكْرًا﴾ (٣) ﴿إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ (٤) ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ (٥) ﴿الصافات﴾، واته: سو‌یند به‌ (فریسته) ریزبووه‌کان به‌ ریزبوون، ئنجا سو‌یند به‌ تێوه‌خ‌وره‌کان به‌ تێخ‌ورین، ئنجا سو‌یند به‌ خو‌ینه‌ره‌وانی زی‌کر، به‌ د‌ل‌نیایی په‌رست‌او‌ی تێوه‌ یه‌کی‌که، په‌روه‌ر‌دگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئەوه‌ی تێوانیان و، په‌روه‌ر‌دگاری خ‌وره‌ل‌اته‌کانه‌.

(٥) - خ‌وا ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (٧) ﴿القصص﴾، خ‌وا لێره‌دا به‌ چ‌وار سی‌فه‌تان خ‌و‌ی ده‌ناس‌ین، ده‌فه‌رم‌و‌ی:

١- ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خ‌وایه‌ جگه‌ له‌و ه‌یج په‌رست‌اوێک نیه (په‌رست‌او‌ی به‌ هه‌ق).

٢- ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾، ست‌ایش به‌س ب‌و ئەوه له‌ یه‌که‌م و له‌ ک‌و‌تایی دا، واته: له‌ د‌نی‌او له‌ د‌وا‌ر‌و‌ژدا.

٣- ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾، بپیارو حوکمی قەدەیری و شەرعیی تەنیا هی ئەوەو بەس ئەو بپیار دەدات.

٤- ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، تەنیا بۆ لای ئەویش دەگەرێنەو.

(٦) - خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (٦٥) رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ (٦٦) ص، واتە: بێ: من تەنیا ترسێنەر و ڕیاکەرەو، هیچ پەرستراویک نیە جگە لە خۆی تاکی مل پێ کەچکەر، پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ ئیوانیانە، زالی لیبوردەیه، کەواتە: پەرستراوی هەق تەنیا یەکیکە، ئەویش پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ ئیوانیانە، واتە: سەرپەرشتیارو خاوەن و بەرپۆبەریانەو، خاوەنی ئەوپەری بالادەستییهو، ئەو پەری لیبوردەیه.

(٧) - خوا دەفەرموێ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثَوِّكُمْ﴾ (١١) محمد، خوا پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوێنێ و دەفەرموێ: بزانه جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، داوای لیبوردنیش لە پەرورەدگارت بکە، بۆ گوناھەکت، هەرەھا بۆ پیاوانی برادار و ئافرەتانی برادار، خوا شوێنی هەلسوکهوت و هاتن و چوونتان و، شوێنی تێدا سەقامگیر بوونیشان دەزانێ.

برگهی دووهم: به یه گگرتنی خوا له پهرستراویتییدا، واته: ته نیا خوا
 ﷺ به پهرستراو دابنری، ئه ویش ئه وه ده گیه نیی که ده بی به مانای
 فراوانیی پهرستن، ته نیا خوا ﷺ بیه رستری:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥) الانبیاء، واته: له پیش تودا (ئه ی موحه ممه د) هیچ
 ره وانه کراویکمان نه ناردوه، مه گهر سرووشمان بو لای کردوه، که بیجگه له من
 هیچ پهرستراویک نیه، ئنجا ته نیا به ندایه تی بو من بکه ن.

که واته: تیکرای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوا په یامی بو ناردوون:
 که جگه له خوئی پهرستراویکی دیکه ی راست نیه، بویه ده بی به ندایه تی ته نیا
 بو ئه و بکری.

وشه ی ﴿إِلَهَ﴾، به مانای پهرستراو (معبود) دی، که واته: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾،
 یانی: (لا معبود إلا أنا)، هیچ پهرستراویک نییه جگه له من.

ریشه ی وشه ی ﴿إِلَهَ﴾: له زمانی عه ره بییدا ده گوتری: (أَلَهُ، يَأْلُهُ، إِلَهَةً، يَعْنِي:
 عَبْدٌ، يَعْبُدُ، عِبَادَةً)^(١) واته: په رستی، ده په رستی، پهرستن، (تَأْلَهُ، يَشْ، به مانای
 (تَعْبُدْ) ه.

که واته که ده فهرموئ: له پیش تودا هیچ پیغه مبه ریکمان ره وانه کردوه،
 مه گهر پیمان راگه یاندوه جگه له من هیچ پهرستراویکی دیکه نیه، ته نیا
 به ندایه تی بو من بکه ن، مانای وایه تیکرای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 به ته نیا په رستی خواوه، ره وانکراون.

چه مکی وشه ی (عِبَادَةً) له زمانی عه ره بییدا: (الْعِبَادَةُ: الذُّلُّ وَالخُضُوعُ، يُقَالُ:
 طَرِيقٌ مُعْبَدٌ لَطَرِيقٍ مُمَهَّدٍ يَسْهُلُ الْمَشْيُ عَلَيْهِ بِسَبَبِ كَثْرَةِ مَشْيِ الْأَقْدَامِ عَلَيْهِ بِحَيْثُ

ذَهَبَتْ نَوَائِهُ وَمَا يَمْنَعُ الْمَشْيَ، وَيَسْبَبُ تَعَثُّ الْأَقْدَامِ، وَكَذَلِكَ تُطْلَقُ كَلِمَةُ (مُعْبَدٌ) عَلَى الْبَعِيرِ الَّذِي طَلِيَ بِالْقَطِرَانِ، فَسَكَنَ وَقَلَّتْ حَرَكَتُهُ وَيُقَالُ: بَعِيرٌ مُعْبَدٌ أَي مَذَلَّلٌ مُخَضَّعٌ^(١).

واته: عبادەت بە مانای ملکه‌چی و زەبوونی دی، دەگوتری: (طَرِيقٌ مُعْبَدٌ)، یانی: ڕێبەکی خوشکراو که ئاسان بێ لەسەری ب‌پۆی، بەهۆی ئەوەوە که خەلک زۆر لەسەری ڕۆیشتووە، زۆر پێی پێداراوه، [کاتی خۆی یان لاقی وەلاخ بووه، یان پێی م‌رو‌فان بووه] بەرزیی و نزمییەکانی ڕۆیشتوون و، هەر شتێک که پ‌گ‌ری لە ڕۆیشتن ب‌کات، لاچوو، هەروەها هەر شتێک ه‌و‌کاری ئەوه ب‌ پ‌ی‌ه‌کان هەل‌بن‌گون، لاچوو، ڕێبەکی که تەخت و هەموار کرابێ پ‌ی‌ دەگوتری: (طَرِيقٌ مُعْبَدٌ)، هەروەها وشە (مُعْبَد) ب‌و‌ ح‌وش‌تر‌یک‌یش بەکارده‌پ‌ن‌ری که قەترانی تی هەل‌سو‌ورایی، لە ئەنجامی ئەوەدا که نەخ‌وش‌یی خ‌رووی گ‌رت‌وه، و نارام بووب‌یت و جوول‌ه‌ی نەما‌ی.

دەگوتری: (بَعِيرٌ مُعْبَدٌ): واته: ح‌وش‌تر‌یکی مل پ‌ی‌ که چ‌ک‌راو داسەک‌ناو بەه‌و‌ی ئەوەوە که قەترانی ت‌ی‌داراوه خ‌رووی ش‌کاوه جوول‌ه‌ی نەماوه، ئەمە مانایەکی له ئەصلی زمانی عەرەبییدا.

هەروەها له ق‌و‌رئانی‌ش دا بەهەمان واتا بەکاره‌پ‌ن‌راوه، ب‌و‌ و‌ینه:

١- له ئایەتەکانی: (١٦ - ٢٢) ی سوورەتی (الشعراء) دا، خوا ﷻ که باسی ناردنی مووسا و ه‌ا‌روونی ب‌رای دەکات ب‌و‌ لای ف‌یر‌ه‌ون، کاتێک ف‌یر‌ه‌ون ه‌ه‌ند‌یک م‌ن‌ه‌ت لەسەر مووسا دەکات و دەلی: له ئ‌ی‌و ئ‌یم‌ه‌دا بەخ‌ی‌و‌ک‌راوی، مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له وەلامیدا دەف‌ه‌رم‌وی:

﴿وَلَا تَكْفُرْهُمُ مِّنْهُ عَلَىٰ أَنْ عٰبَدَتْ بَنِي إِسْرٰءِيْلَ﴾ (الشعراء) ئەو چاکەیه‌ش که بەچ‌ا‌وی منی دا‌ده‌ده‌یه‌وه، بەه‌و‌ی ئەوەوە بووه که ت‌و‌ بە‌ن‌و‌ ئ‌ی‌س‌ر‌ائ‌یل ک‌رد‌بو‌و بەع‌ه‌دی خ‌و‌ت، ل‌ی‌ره‌دا وش‌ه‌ی (عَبَدَتْ) له: ﴿عَبَدَتْ بَنِي إِسْرٰءِيْلَ﴾ دا، ب‌ی‌گ‌ومان

(١) (المصباح المنیر، ص ٢٠٢).

واتە: ملت پىكەچكردىبون بە ناچارى، كەواتە: ملكەچكردى بە ناچارىش پىتى
دەگوتى: عەبدايەتتى، يان عىبادەت، يان (تَعْبُد)، بۆچى؟ چونكە فىرەون
بەزۆر بەنوو ئىسرائىلى مل پىكەچ كىردىبون بۆ دەسەلاقى خۆى.

۲- ھەروەھا لە ئايەتەكانى: (۴۵ و ۴۶ و ۴۷) لە سوورەتى (المؤمنون) دا، لەوئىشدا خوا ﷻ
دووبارە باسى ناردى مووسا ھاروون دەكات بۆ لاي فىرەون، دوايى فىرەون دارو
دەستەكەى دەلن: ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدْوَنَ﴾ ۴۷، واتە:
گوتيان: ئايا پروايتىن بۆ دوو مروقى ۋەك خۇمان، كە كۆمەل ۋە خەلكەكەشيان بۆ ئىمە
ملكەچن؟ ﴿وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدْوَنَ﴾، بەدلئايى بەنوو ئىسرائىل نوئىز ۋە رۆژوويان بۆ
فىرەون نەكردو، كەواتە: (لنا عابدون) يانى: بۆ ئىمە ملكەچن، مەبەست پىتى نوئىز
رۆژو ركووع ۋە سەجدە نى، بەلكو يانى: ژىر دەست ۋە بن دەستى ئىمەن، ملكەچى
ئىمەن.

كەواتە: كىتتىى خوا ﷻ بە پەھايى ملكەچ كىردن ۋە فەرمانبەرىيەكردن بە
عىبادەت ناو دەبات، چ بە ھەلبۇزاردى مروقى ۋە بە خۆشىى خۆى بى، چ
بەناچارى بەسەرىدا سەپىتربى ۋ، ئەو كەسەش كە ملكەچىيەكەى بۆ ئەنجام
دەدرى، ھەر كەسەك بى، ئەو بە نىسبەت ئەسلى ۋەشەى (تَعْبُد) ەو.

ئىستا با تەماشاي ۋەشەى عىبادەت بكەين، كە ژمارەيەكى زۆر لە ئايەتەكانى
قورئان چەمك ۋە واتاي ۋەشەى عىبادەتەمان بۆ دەخەنە پروو، بۆ وىنە:

۱- لە ئايەتى ژمارە (۵)ى سوورەتى (الفاتحة) دا، خوا ﷻ لەسەر زمانى مروقىەكان
دەفەرموى: ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ۵، ھەر تۆ دەپەرستىن ۋە يارمەتئىش ھەر
لە تۆ دەخوازين.

۲- لە سوورەتى (الزمر) ئايەتى (۶۶) دا، خوا دەفەرموى: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ
الْمُسْكِرِينَ﴾ ۶۶، بەلكو تەنيا خوا بپەرستەو لە سوپاسگوزاران بە. لەو دوو ئايەتەش
دا، لەوبارەو سى راستى دەستگىر دەبن:

پاستی یە کەم: ئەو مەرقەمەى مل بۆ خوا کەچ دەکات و بە پۆلەت شوێن بەرنامەکەى دەکەوێ، بێ ئەوەى ملکەچى و تەسلىم بوونەکەى بۆ خوا لە دایەوه لەقووبى، بە پەرستەر (عابد) بۆ خوا داناندرى، بەلکو ملکەچى و خواپەرستى پۆلەت و بەرچاوەکەى هەر شتێکى پووکهشییه، لەبەر ئەوەى ئارەزوومەندى و هەلبژاردنى خۆى تێدانیه، بۆیه بۆى بە عبادەت لە قەلەم نادری.

پراستی دووهم: مروؤفیک که ناچار دهکری ملکهچ بکات و فرمانبهری بکات بۆ جگهله خواو، بۆ ئهوهی جگهله بهرنامهو ئایینی خوا فرمانی پیدهکات و هیچ چارهیهکی نیه، ملکهچی و فرمانبهریهکی به پهرستنی جگهله خوا دانانری، چونکه ههر به پراوالت ملکهچه، به جهسته ملکهچه، به لام له دۆ و دهروونیدا ملکهچ نیه و رهغهبت و ویستی خۆی لهگهڵ ئهوهدا نیه که بهناچار بی دهکری.

پراستی سییه م: ههروهه ها ئه و دوو ئایه تهو، ئایه قی دیکه ش لهو بارهوه زۆرن، ئه وه ش ده گه یه ن که په رستی خوی به رز، ده بێ ئه نیا بۆ خوا بێ و جگه له خوی تیدا به شار نه کرابێ، چونکه له سووره قی فاتیه ده ا به رکار پێشخراوه: ﴿يَاكَ نَعْبُدُ﴾، به س تو ده په رستین، ئه مه ش کورته ئه ئینان ده گه یه ن، ههروهه ها له سووره قی (الزم) یشه هه روایه: ﴿بَلِ اللّٰهُ فَاعْبُدْ﴾، له ویش دیسان به رکار پێش کاروبکه ر (فعل و فاعل) خراوه.

کهواته: خواپهرستی وه چۆن ده‌بێ له ویستیکی ئازادانهو، له ئاره‌زوومه‌ندییه‌کی راستگۆیانه‌وه‌بێ، به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌بێ تایبه‌تیش بێ به‌ خواوه‌و، به‌شی جگه‌ له‌ خوا‌ی تێدا نه‌بێ.

۳- ههروهه ها له ئایهتی دووهمی سوورهتی (الزمر) دا خوا فهزمانیکردوه: ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ

۴- ديسان له سوورەتی (البینة)دا فرموویەتی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لَعِبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۝﴾ البینة، واتە: تەنیا بەو
فرمانیان پێکراو کە بە ملکە چیی ساگر دنەووە خوا بەرستێ، لە یووچیی بەرەو

هەق لابەدن و، نوێژ بەرپابکەن و زەکات بەدن، ئائەوێش بەرنامە ی کۆمەڵێکی راست و ڕێکە.

کەواتە: لەو دوو ئایەتەو هاووێنەکانیشیان کە زۆرن لە قورئان دا، راستییەکی دیکەش لە بارە ی خواپەرستییهو دەستگیر دەبێ، کە بریتییه لە:

راستی چوارەم: پێویستە پەرستن (عبادة) بۆ خوا ساغ و تێروتهواو و گشتگیر بێ، بەشی جگە لە خوای پێوەنەبێ.

٥- هەرۆهە لە ئایەتی ژمارە (٤٠) ی سوورەتی (یوسف) دا راستییەکی دیکەش لە بارە ی جەمک و واتای تەنیا خوا پەرستییهو پوون دەبێتەو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَسِمُ وَلَكِنَّ النَّاسَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واتە: حوکم تەنیا هی خوایه، فەرمانی کردووە جگە لەو نەپەرستن، ئا ئەووە ئایینی ڕێک و راستە، بەلام زۆربە ی خەلکی نازانن، ئەویش بریتییه لە:

راستی پێنجەم: کاتێک خوا پەرستی بۆ خوا جێگای پەرنامەندی و پەسندی خوا دەبێ، لە تەرازووی خوادا، بەراست و تەواو دادەنرێ، کە خاوەنەکە ی خۆی پالنهاته لای هیچ بەرنامەیهک و هیچ حوکمێک، جگە لە حوکم و بەرنامە ی خوا ﷻ، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ حوکم واتە: پڕیاردان، پڕیاردانی تەکوینی و قەدەری، هەرۆهە پڕیاردانی بەرنامە یی و تەشریعی، هەمووی بەس هی خوایه، ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، فەرمانی کردووە جگە لەو نەپەرستن، واتە: وەختێک تەنیا خوا دەپەرستن و، جگە لە خوا ناپەرستن، کە حوکم و پڕیار تەنیا لە خوا وەربگرن، ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَسِمُ﴾، ئا ئەوێهە ئایینی ڕێک و راست، واتە: ساغکردنەوێ بەندایەتی و ملکه چیی بۆ خوا، بەوێ تەنیا شوێن بەرنامەو حوکمی ئەو بکەوی و، تەنیا سەر بە پەیرهو و بەرنامە ی ئەو بێ، ئا ئەوێهە ئایینی ڕێک و راست.

کەواتە: ملکه چیی و فەرمانبەری ئارەزوومەندانە بۆ جگە لە خوا، بە پەرستن ئەو جگە لە خوایه دادەنرێ، وەک ئایەتەکانی (٦٠ و ٦١) لە سوورەتی (یس)

دا بهروونی ئه وه دهگه یه نن، که خوا دهفه رموی: ﴿الَّذِي أَعْتَدَ لَكُمْ نَارًا أَدَمَ
 أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (۶۰) وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 (۶۱) واته: ئه ی وه چه ی ئاده م! ئایا پیمانه گه یان دبون، که شه یتان مه په رستن،
 ئه و بۆ ئیوه دوژمنی کی روونه و، ته نیا من په رستن ئه وه ری راسته.

به لئی به دنیای یی: ملکه چی و فهران به ری ئاره زوومه ندانه له مروڤه وه بۆ
 جگه له خوا، به په رستن ئه و بۆ جگه له خوا یه له قه لهم ده دری، ئنجا چ
 شه یتان بی، چ جگه له شه یتان بی.

جیاوازی بنه رته یی له ئیوان ئه و دوو حاله ته دا، که مروڤ به نده (عبد)
 بی بۆ خوا، ئه وه که مروڤ په رسته ر (عابد) بی بۆ خوا، ئه وه یه که له
 دووه میاندا ویستن و ئاره زوومه ندی هیه، به لām له یه که میاندا ئه وه نیه، خوا
 روونیکردو ته وه که هه موو مروڤه کان به نده بۆ خوا، به لām هه موو مروڤه کان
 په رسته ر نین بۆ خوا، هه موویان عه بدن، به لām هه موویان عابید نین، وه که له
 سووړه ی (مریم) دا دهفه رموی: ﴿إِن كُلٌّ مِّنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا عِندَ الرَّحْمَنِ
 عَبْدًا﴾ (۹۳) لَقَدْ أَخْصَنَهُمْ وَعَذَّاهُمْ عَذَابًا ﴿۹۴﴾ وَكُلُّهُمْ عِندَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿۹۵﴾
 واته: هه موو ئه وانه ی له ئاسمانه کان و زه وییدان وه که به نده به به نده ی دینه
 خزمه ت (خوا ی) به به زه یی، به لām له سووړه ی (البقرة) له ئایه ی (۲۱) دا
 دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ﴾ (۱) واته: ئه ی خه لکینه! ئه و په روهر دگاره تان په رستن که ئیوه ی
 هیناوه ته دی و ئه وانه ی پیش ئیوه شی هیناوه دی، به لکو پاریز بکه ن.

هه رووه ها له سووړه ی (الذاریات) ئایه ی (۵۶) دا ده رمویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) الذاریات، واته: جنو مروڤم ته نیا بۆ ئه وه
 دروست کردوون، په رستن.

کهواته: ئەوه که مرووف به بی ویستی خووی بهندهی خوایه، ئەوه بریتیه له
عه‌بدایه‌تی، به‌لام ئەوه که مرووف به ویستی خووی خوا به‌رستی، ئەوه بریتیه
له په‌رستی خوا.

پوخته‌ی پێناسه‌ی خواپه‌رستی:

خواپه‌رستی تێرو ته‌واو و رێک و راست، له چوار خالدا به‌رجه‌سته ده‌بێ:

۱- ئیمان به‌ خواو به‌ هه‌موو ئەوه‌ی خوا فه‌رمانی کردوه ئیمانی پێ به‌یترێ و، کوفر به
طاغوت و کوفر به‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی پێچه‌وانه‌و ده‌ری ئیمان.

۲- وه‌رگرتنی تێروانییه‌کان و به‌هایه‌کان و پێوه‌ره‌کان (التصورات والقيم والموازين) له
خوای به‌رزو، هه‌له‌نجانیان له‌ سه‌رچاوه‌ی زولالی ئایینی خوای په‌روه‌ردگاره‌وه‌و، په‌فز
کردنی هه‌ر شتێک که له‌گه‌ڵ قورئان و سونه‌تدا تێکده‌گیرێ، له‌ بواری تێروانییه‌کان و،
به‌هایه‌کان و، پێوه‌ره‌کاندا.

۳- پێشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی په‌رستن ته‌نیا بۆ خوا ﷻ، پێ هه‌ڵسانیان به‌ پێی ئەوه‌ی
پێبازی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ دیاری کردوه.

۴- به‌رپێوه‌بردن و سه‌رپه‌رشتییکردنی کاروباری ژیان، له‌سه‌ر ئاستی تاك و خیزان و
کۆمه‌لگاو ده‌وڵه‌ت، به‌ پێی ئەوه‌ی حوکه‌مه‌کانی ئایینی رێک و راستی خواو، شه‌ریعه‌ته
کاربه‌جێیه‌که‌ی فه‌رمانیان پێکردوه.

برگهی سێیه‌م: چه‌سپاندنی ته‌نیایی خوا له په‌رستراویتییدا،
پووچه‌لکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و، هه‌بوونی
په‌رستراوانی دیکه‌:

ئه‌میش له زۆر له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا خوا ﷻ رایگه‌یانده‌وه، پانتاییه‌کی زۆری
له کتییی خوا (کتاب‌الله)دا بۆ ته‌رخانکراوه، که ئیمه به چه‌ند ھوونه‌یه‌کی که‌م
لێی ده‌گه‌ڕێن:

١- خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ
كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ (٩١) عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهِيدُ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (٩٢) الْمُؤْمِنُونَ، واته: خوا هه‌چ پۆله‌ی نین و، هه‌چ
په‌رستراویشی له‌گه‌ڵ نین، ئه‌گه‌رنا هه‌ر په‌رستراوه‌ی ئه‌وه‌ی دروستیکردوه خۆی سه‌ر په‌رشتی
ده‌کردو، هه‌ندێکی‌شان به‌سه‌ر هه‌ندێکیان دا زāl ده‌بوون، پاکیی بۆ خوا له‌وه‌ی خوای پێ
وه‌سف ده‌که‌ن، زانای په‌نه‌ان و ئاشکرایه، به‌رزه له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش بۆی.

لێره‌دا خوا دوو به‌لگان دینیته‌وه، له سه‌ر ته‌نیا په‌رستراویتی خۆی:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ﴾، واته: ئه‌گه‌ر
گریمان په‌رستراویکی دیکه له‌گه‌ڵ خوادا ببوایه، ده‌بوایه به‌دیپه‌نهر بێ، چونکه
جگه له به‌دیپه‌نهر شایسته‌ی په‌رستراویتی نیه، ئنجا ئه‌گه‌ر به‌دیپه‌نهری دیکه
هه‌بوایه له‌گه‌ڵ خوادا، دروستکراوانی هه‌بوونایه و، حوکمرانیی هه‌بوایه، وه‌ک
چۆن خوای به‌رزو مه‌زن هه‌یه‌تی، ئه‌و کاته هه‌ر کام له خواو له‌و به‌دیپه‌نهره
گریمان هه‌بوایه، دروستکراوه‌کانی خۆی به‌و شیوه‌یه‌ی خۆی پێخۆشه به‌پۆیه‌ی
ده‌بردن، بۆیه له ئه‌نجامدا له ئیوان ویستی ئه‌و به‌دیپه‌نهره گریمان هه‌بوایه،
ویستی خوای به‌دیپه‌نهردا، تیکگیران دروست ده‌بوو، ئه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموی:
﴿ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ﴾.

به لگه‌ی دووهم: که ده‌فهرموی: ﴿وَلَمَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا زآل ده‌بوون، ئاوا پروونی ده‌که‌ینه‌وه: نه‌گه‌ر گریمان په‌رستراوانیکی دیکه هه‌بوونایه، جگه له خوا ﴿لَهُ﴾ له‌و حاله‌ته‌دا هچ بوا‌ری تیدانیه که تیکگیران له نیوانیاندا دروست ده‌بوو، چونکه په‌رستراو پازیزی نابیی، مه‌گه‌ر به‌وه‌ی ملیپکه چکه‌ر بی بو جگه‌له خو‌ی و، به‌سه‌ریدا زآل بی، بیخاته ژیر رکیفی خو‌یه‌وه‌و، هه‌موو شتیک له ژیر ده‌ستی خو‌یدا بی، ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی تیمه جگه له هه‌یمه‌نه‌و ده‌سه‌لاقی خوا‌ی به‌دیپینه‌ری په‌روه‌ردگار نابینین، که‌واته: په‌رستراوانیکی دیکه جگه‌له خوا بوونی نیه.

۲- خوا ده‌فهرموی: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِيَّاهُ تَتَّخِذُونَ مِنْ آلِ عَادٍ آلَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِوْا مَا لَهُمْ مِنْ عِزٍّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ۲۱ ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ اللَّهِ إِلَّا آلُ اللَّهِ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ ۲۲ الانبیاء، واته: یان ئایا په‌رستراوانیکیان له زه‌ویدا گرتوون که زیندوو ده‌که‌نه‌وه‌و بلاو ده‌که‌نه‌وه‌و دوا‌ی نه‌وه‌ی مردوون؟ نه‌گه‌ر جگه له خوا په‌رستراوانی دیکه ببوونایه له ئاسمان و زه‌ویدا، تیکده چوون، پاکیی بو خوا، خاوه‌نی عه‌رش، له‌وه‌ی پی‌ی وه‌سف ده‌که‌ن.

چونکه نه‌گه‌ر په‌رستراوانی دیکه ببوونایه، ده‌بووا‌یه دروستکراویان هه‌بن، بنگومان نه‌و کاته‌ش نه‌و دوو په‌رستراوه که هه‌ر کامیان دروستکراوی خو‌ی هه‌ن و، سه‌ره‌رشتیان ده‌کات، ده‌بووا‌یه تیکگیرین!

۳- شه‌ش په‌رسپارکردنی خوا به‌شیوه‌ی نکوولیی‌لکردن، له‌باره‌ی شیرکه‌وه:

په‌رسپاری یه‌که‌م، خوا ﴿لَهُ﴾ ئاوا ده‌ستی پی‌ده‌کات: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ ۱۸ ﴿أَلَمْ يَخْلُقْكُمْ أَمْ لَا يَرْزُقُكُمْ﴾ النمل، واته: بل‌ی ستایش بو خواو سه‌لام له‌سه‌ر نه‌و به‌ندان‌ه‌ی هه‌لیب‌ژاردوون، ئایا خوا باشته‌ر یان نه‌وان‌ه‌ی ده‌یانکه‌نه‌ه‌اوبه‌شی؟

په‌رسپاری دووهم، خوا له ئایه‌قی ژماره (۶۰) دا ده‌فهرموی: ﴿أَمِنْ خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتٍ بِهَجَةٍ مَّا كَانَتْ

لَكَرَّ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا ۚ أَلَمْ يَمْعَ اللَّهُ ... ﴿٦٠﴾ واته: یان ثایا نهو کهسه ی تاسمانه کان و زهوی هیتاونه دی و لهسه ریوه ناوی بو دابه زاندوون، که باخ و گول و گولزارو باخ و بیستان و دیمه ن جوانه کانی پی روواندوون، تیوه نه تانده توانی دره خته کانی پی پروینن، ثایا له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه ن؟

خوا ده فهرموئ: ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾، به لکو نه وانه کو مه لیکن لاده ده ن.

پرسیاری سییه م: تنجا خوا له ثابه قی ژماره (۶۱) د پرسپاریکی دیکه ده کات، ده فهرموئ: ﴿أَمِنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلْقَهَا أَنْهَرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ أَلَمْ يَمْعَ اللَّهُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٦١﴾ واته: یان ثایا کتیه نهو کهسه ی زهوی بو کردوونه نشینگه و له میانیدا پروواره کانی به ری کردوون و، چیا چه سپاوه کانی تیدا داناون و، له نیوان دوو دهریابه کان (ناوی شیرین و سویر) دا په رده ی داناو (تاکو تیکه ل به یه کدی نه بن) ثایا له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه یه؟ به لکو زوربه یان نازانن، بویه ش ده فهرموئ: زوربه، چونکه که میکیان زانیویانه، به لام بو چه واشه کردنی خه لکه که یان وایان پیشاندوه که نازانن.

پرسیاری چواره م: خوا ده فهرموئ: ﴿أَمِنْ يُحِبُّ الْمَضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ أَلَمْ يَمْعَ اللَّهُ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ﴾ ﴿٦٢﴾ واته: یان ثایا کتیه نهو کهسه ی وه لامی بابای بی دهره تانی ناچار ده داته وه کاتیک لئی دهر پریته وه و، نهو زیان و خراپه یه ی هه یه لئی لاده بات و، ده تانکاته جینشین له سر زهوی، ثایا له گه ل خوادا په رستراوی دیکه هه یه؟ به لکو که م بیرتان ده که وپته وه و په ندوه رده گرن.

پرسیاری پینجه م: ﴿أَمِنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ أَلَمْ يَمْعَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿٦٣﴾ واته: یان ثایا کتیه که له تاریکایه کانی وشکانی و دهریادا رینماییتان ده کات و، کتیه

بایه کان ده تیرې، وهك موژده له پېش ددستی بارانه كه یه وه، ئایا جگه له خوا به رستراوی دیکه هه یه؟ به رزیی بو خوا له وهی دیکه نه هاو به شی.

پرسپاری شه شه م و کو تابی: ﴿أَمَّنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِدُّهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۶۴، یان ٲایا کییه ٲه و کسه ی دروستکراوان وه دیدنن، دوا ییش دیانکیر ٲته وه، کییه له ئاسمان و زوویه وه (له سه ری و خوار یوه) بڑیوتان ده دات، ٲایا له گه لّ خوادا ٲه رستراوی دیکه هه به؟ بلن: به لگه تان بئن، ٲه گه ر له راستان؟

برگهی چوارهم: خوا عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فریشته‌کانی دابه‌زاندوون به په‌یامی خویه‌وه
 بۆ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تا‌کو به خه‌لک رابگه‌یه‌نن: ته‌نیا
 خوا بیه‌رستن و، یارین له خوا بکه‌ن:

ئەمىش لەكەلىك ئايەتى قورئان دا ھاتوۋە، بەشىۋازى جوړاو جوړ، بۆ وئەنە لە سوورەتى (النحل)، ئايەتەكانى: (۲۰۳) دا خوا دەفەرموي: ﴿يُرِزُّ الْمَلٰٓئِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۚ اَنْ اَنْذِرُوْا اَنَّهُٓ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَا فَاتَّقُوْنَ ۝۲۰﴾ ﴿۲۰﴾ خالق السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۲۱﴾ النحل، واتە: (خوا) فرىشتەكانى بە ڕووح لە لايەن خۆيەو بە فەرمانى خۆى دابەزاندوون، بۆ سەر ھەر كەسك لە بەندەكانى كە بىھوئ، كە پتيان رابگەيەنن: بيجگە لە من (بيجگە لە خوا) ھيچ پەرستاروئك نى، دەجا پارئز لە من بگەن، ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق ھتايانە دى، خوا بەرزە لەوھى دەبىكەنە ھاوبەشئ.

برگهی پیئجه م: خوا تیکرای پیغه مبه رانی صه لات و سه لامی خویان
له سهر بی ناردوون بو روونکردنه وهی ته نیا په رستراویتی خا بو
خه لک و، پیراگه یاندنی نه و راستیه:

بو وینه:

۱- له ثایه تی (۲۵) ی سووره تی (الانبیاء) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۲۵) ﴿الانبیاء﴾، واته: له پیش تودا
هیچ ره وانه کراوئیکمان نه ناردوه، مه گهر پییمان راگه یاندوه جگه له من هیچ په رستراوئیک
نیه، ته نیا به ندایه تی بو من بکن، که واته: خوا ﷺ تیکرای پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) به په یامی ته وحیده وه ناردوون.

۲- له سووره تی (النحل) ثایه تی (۳۶) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَايْتَرَوْا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (۳۶) ﴿النحل﴾،
واته: له هر کومه لگایه کدا ره وانه کراوئیمان ناردوه، که خوا به رستن و خو تان له
طاغووت دوور بگرن، ننجا خه لکه که هه یانبووه خوا ﷺ خستویه ته سهر راسته پئی
(له بهر نه وهی هیدایه تی خوی قبول کردوه) و، هه شیان بووه گومرایی له سهر چه سپاوه،
(چونکه پشتی له هیدایه تی خوا کردوه) به زه ویدا برؤن، ننجا سه رنج بدهن سه رهنجامی
به درودانه ران چؤن بووه!

برگەى شەشەم: خوا ﷺ زۆر بە سەختىي رىگىرىي كىردوھ لەوھى
ھاوبەشى بۆ دابىرى و، زۆر بە ترسانكىي خەلكى لە سەرەنجامى
شوومى ھاوبەش بۆ خوا دانان ترساندوھ:

ئەمىش پانتايىيە كى زۆرى لە فەرمایشتى خوادا بۆ تەرخانكراوھ، بۆ وئە:

۱- لە سوورەتى (القصص) خوا دەفەرموى: ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْفُتُورُ وَإِلَيْهِ رُجْعُونَ﴾ القصص، ۸۸: واتە: لەگەل خوادا لە
پەرستراوئىكى دىكە مەپارئوھ، بىجگە لەو ھىچ پەرستراوئىك نىيە، ھەموو شتەك لە بەين
دەچى، جگە لە ڕووى وى، ھوكم و بىرار بەس ھى ئەوھو تەنبا بۆ لای وىش دەگەرئەوھ.

۲- لە سوورەتى (الشعراء) ئايەتى (۲۱۳)دا، خوا دەفەرموى: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونَ مِنَ الْمَعْذِينَ﴾ الشعراء، ۲۱۳: واتە: لەگەل خوادا لە پەرستراوئىكى دىكە مەپارئوھ،
ئەگەرنا بەدلىيائى لە سزادراوان دەي.

برگەى ھەوتەم: خوا بەيەكگرتن و تەنبا خوا پەرستن (توحيد الله) رىك
نابى مەگەر لەگەل خۆ دوور گرتندا لە ھاوبەش بۆ خوا دانان و، بە بى
خۆ دوور گرتن لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، تەنبا خوا پەرستىي نايەتە دى،
ھەرەك چۆن بەبى خۆ دوور گرتن لە كوفر، ئيمان نايەتەدى:

ئەمىش لە زۆر ئايەتان دا ھاتوھ، بۆ وئە:

۱- خوا لە سوورەتى (الزمر) ئايەتى (۱۷)دا دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّلْعُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ﴾ الزمر، ۱۷: واتە: ئەوانەى خۆيان بە دوور گرتوھ لە
طاغوت كە بىپەرستن و گەراونوھو بۆ لای خوا، ئەوانە دلخۆشىي و موزدەيان بۆ ھەيە.

۲- لە سوورەتى (البقرة) ئايەتى (۲۵۶)دا دەفەرموى: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّلُغُوتِ وَيُؤْمِرْ
بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا...﴾ البقرة، ۲۵۶: ھەر كە سىك

کوفر به طاغوت بکات و ټیمان به خوا بښی، دهستی به قولفه زور قایمه کهوه گرتوه که ههرگیز پچران و پسانی بو نیه.

برگه‌ی هه‌شته‌م: په‌رستراویتی خوا ﷻ، ههر کام له به‌دییه‌نه‌رایه‌تیی و په‌روه‌ردگاریتی خوا، خوازیارینی.

واته: له‌بهر ئه‌وه‌ی خوا ﷻ به‌س خو‌ی به‌دییه‌نه‌ره‌و به‌س خو‌ی په‌روه‌ردگاره، ئه‌و دووانه ههر کام‌یکیان خوازیاری ئه‌وه‌یه ده‌بی ته‌نیا خوا بپه‌رستری، ئه‌میش له‌قورټان دا زور جه‌ختی له‌سهر کراوه‌ته‌وه‌و باسکراوه، بو‌ ئه‌مونه:

۱- له سووره‌تی (فاطر) ټایه‌تی (۳) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاقِمْ تَوْفِيقَهُ﴾ (۲) فاطر، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! یادی چاکه‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سهر خو‌تانه‌وه، نیا جگه له‌خوا به‌دییه‌نه‌ریکی دیکه له‌ناسمان و زه‌ویه‌وه بژیوتان ده‌دات؟ بی‌جگه له‌و هیچ په‌رستراوټک نیه، بو‌ کو‌ی لاده‌دری؟

۲- له سووره‌تی (غافر) ی‌شد، خوا ﷻ له ټایه‌ته‌کانی: (۶۱ و ۶۲) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَةَ لَئِنْ لَسْتُمْ تُشْكُرُونَ فِيهِ وَالتَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَسْأَلُ النَّاسَ أَنْ يَشْكُرُوا ۖ ﴿١١﴾ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهًا إِلَّا هُوَ فَاقِمْ تَوْفِيقَهُ﴾ (۱۲) غافر، ټایه‌تی پښتیمان (ټایه‌تی سی (فاطر)) باسی به‌دییه‌نه‌رایه‌تیی خوا بوو که خوازیاری ئه‌وه‌یه ته‌نیا خوا بپه‌رستری، ئه‌مه‌شیان باسی په‌روه‌ردگارټیی خواجه، په‌روه‌ردگارټیی خواش خوازیاری ئه‌وه‌یه ته‌نیا خوا به‌ندایه‌تیی بو‌ بکری، ده‌فه‌رموی: خوا ئه‌و زاته‌یه شه‌وگاری بو‌ گپړاون، تا‌کو تیتیدا پشوو بده‌ن و، روژگاریشی بو‌ گپړاون به‌پښینه‌ر، (که تیتیدا ده‌بینن و کاسیی تیتیدا ده‌کهن) به‌دلنایی خوا خاوه‌ن چاکه‌و به‌خشه به‌سهر خه‌لکه‌وه، به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی سوپاسگوزار نین، ئا ئه‌و خواجه‌تان په‌روه‌ردگار تانه به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو شټیکه، جگه له‌و هیچ په‌رستراوټک نیه، که‌واته: به‌ره‌و کو‌ی لاده‌دری؟ (وه‌ک ویستی خو‌تانتان له‌ده‌ست دابی!)

برگهی نوییم: پیویسته به‌ندایه‌تی ته‌نیا بو خوا بکړئ، هرچه‌نده
بیروایان پټیان ناخوښ بڼی و، هل و مخرج و بارودوخ به هر
شپوه‌به‌ک بڼی:

ئەمىش لە زۆر ئايەتى قورتان دا خراوەتەروو، بۆ نموونە:

۱- له سوورەتی (غافر) دا، خوا ﷻ ڕووی کردۆتە مسوڵمانان و دەفەرموی: ﴿قَادِعُوا أَلْفَهُ مَخْلَصِينَ لَهُ الَّذِينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ ﷻ غافر، واتە: له خوا بپاریڤنەوه، ملکه چیی خۆتان بۆ ساغ بکەنەوه، هەرجه‌نده بپروایه‌کان یتیمان ناخۆش بێ.

۲- ههروهه ها له سووره قى (العنكبوت) يشدا، خوا ﷺ باسى ئهوه دهكاته كه بارودوخ هه ره
چۆن بى و چيهكه بى، دهبى تهنيا بهندا بهتپى بو خوا بركى، دهفه رموى:

﴿بِعِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةً فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ﴾ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِنَّا رَاجِعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَن مِّن ذَائِقَةٍ لَا تَحِيلُ رَزَقَهَا اللَّهُ رِزْقَهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ ﴿العنكبوت﴾.

واته: ئەي ئەو بەندانەم كە پرۆاتان ھيئاو! سەر زەوي مەن فراوانە، تەنيا بەندايەتیی بۆ مەن بکەن [ئەگەر لێرەدا ریت لێ گیرا تەنيا بەندايەتیی بۆ خوا بکەي، ئیرە بە جی بھیلەو بچۆ بۆ شوئیتیکی دیکە، لە مردنیش مەترسین] ھەموو نەفسیک دەبی مردن بچێژێ، دوايش بۆ لای ئیمە دەگیرد رینەو، [دەبی بزانی چۆن و بە چ چاوی پوویەك دینەو] ئەوانەش كە پرۆایان ھيئاو و کردەو باشە کانیان ئەنجام داو، لە بەھەشتدا نیشە جیانی دەکەین، لە کۆشکە بەرزەکاندا، رووباریان بە ژێردا دەروێ، بە ھەمیشەیی تیاندا دەمیننەو، باشترین

پاداشت پاداشتی کارکه رانه، [ئهوانه‌ی کاریان کردوه بو خوا] ئهوانه‌ی خویان راگرتوه و پشتیشیان ته‌نیا به په‌روه‌ردگاریان به‌ستوه، [له‌ بژیویش مه‌ترسین] زۆر زینده‌وه‌ر هه‌ن بژیوه‌که‌یان هه‌ل‌ناگرن، خوا بژیوی ئه‌وانیش و ژیوه‌ش ده‌دات، ئه‌و بیه‌ری زانایه [ده‌نگ و قسه‌تان ده‌بیستی و حال و بال‌یشتان ده‌زانن]

برگه‌ی ده‌یه‌م: په‌رستی خوی به‌رز، ئه‌و حیکمه‌ته‌یه که خوا جندو مرو‌فی ته‌نیا بو ئه‌وه دروستکردوون.

خوای به‌رزومه‌زن له‌ ئایه‌تی (۵۶)ی سووره‌تی (الذاریات)دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ (۵۶) الذاریات، واته: جندو مرو‌فم ته‌نیا بو ئه‌وه دروستکردوون، بپه‌رستن، به‌ندایه‌تیم بو بکه‌ن.

هه‌لبه‌ته ته‌نیا په‌رستی خوا له‌ لایه‌نی جندو مرو‌فه‌وه ده‌بی ورد بین! ئه‌وه خویانن جندو مرو‌فن، که له‌ په‌رسته‌که‌یان بو خوا به‌هه‌رمه‌ند ده‌بن، ئه‌که‌رنا خوا ﷻ زۆر له‌وه به‌رزتره پیو‌یستی به‌ په‌رستی جندو مرو‌ف بی، یان پیو‌یستی به‌ په‌رستی جو‌ریکی دیکه له‌ به‌نده‌کانی بی که فریشته‌کانن، چونکه خوا ﷻ به‌ر له‌وه‌ی فریشته‌کان و جندو مرو‌فیش بخو‌لقینی، چون بووه، ئیستاش هه‌ر وایه‌و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ناشم‌ین (به‌ نسه‌ت جندو مرو‌فه‌وه له‌ ژبانی دنیا‌دا نام‌ین) خوا هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ش له‌ زۆر شو‌ینی قور‌ئان‌دا روونکراوه‌ته‌وه، بو وینه:

۱- له‌ سووره‌تی (فصلت) له‌ ئایه‌تی (۴۶)دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۴۶) فصلت، هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌ک بکات سووده‌که‌ی بو خۆیه‌تی و، هه‌رکه‌س خراپه‌ش بکات زیانه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆیه‌تی و، په‌روه‌ردگارت سه‌مه‌کار نیه بو به‌نده‌کانی.

۲- ھەرۋەھا لە سوورەتی (الإسراء) یشدا دەفەرموی: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا...﴾ (۷) ﴿الإسراء﴾، ئەگەر چاکە بکەن سوودەکی بۆ خۆتانەو، ئەگەر خراپەش بکەن، زیانەکی ھەر بۆ خۆتانە، یانی: ئەو خۆتان لە پەرستنی پەرورەدگارتان بەھرمەند دەبن و، خوشتانن کە لە نەپەرستنی زیانبار دەبن، ئنجا ئایا بۆچی خوا ﷻ جندو مروۆفی خۆلقاندوون و پەرستنی خۆیشی لەسەر پێویست کردوون، بۆ ئەوێ بەھرمەندیان بکات؟ بێگومان خۆی پەرورەدگار ویستی وابوو، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (۲۳) ﴿الأنبياء﴾، ئەو (خوا) لێی ناپرسێ لەوێ دەیکات و ئەوان لێیان دەپرسێ، چونکە خوا هیچ شتێکی بێجێ ناکات و، ھەر شتێک دەیکات ئەوپەری حیکمەتی تێدا.

برگە یازدەھەم: ھاوبەش بۆ خوا دانان گوناھێکی مەزنەو، ھەرگیز لێبوردنی خواو بەزەیی خوا نایگیرتەو.

لە زۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا ئەم راستییەش خراوەتە روو، بۆ وێنە:

۱- خۆی پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ (۱۱) ﴿الزمر﴾، خوا بە پێغەمبەری خاتەم و لَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۱۵﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۶﴾ دەفەرموی ﷻ: پێیان بڵێ: ئایا فەرمانم پێ دەکەن (پێم دەلێن) جگە لە خوا بپەرستم؟ ئەو نەفامینە! بە دنیایی بۆ لات توو بۆ لای ئەوانە پێش تۆش سرووش کراوە (پەیام تێردراوە) کە ئەگەر ھاوبەش دا بنێی کردەو کەت ھەڵدەو شتێتەو و لە زیانباران دەبی، بە لکو تەنیا خوا بپەرستەو لە سوپاسگوزارن بە.

۲- ھەرۋەھا لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا دەفەرموی: ﴿ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۸۸) ﴿الأنعام﴾، خوا دواى ئەوێ ناوی ھەژدە (۱۸) لە پێغەمبەران دێتێ سەلات و سەلامی خوایان لەسەر بێ،

دەفەرمۇي: ئەو ھەر كەسك بىھۇي لە بەندەكانى پىي راستە
پى دەكات و، ئەگەر ھاوبەشيان بۇ خوا دانابايە، ئەو ھەژدە پىغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ)) كىردەوھەكانى ھەلدەوھەشانەو، يانى: ھەرچى ئەنجاميان داوھ لە كىردەوھى
باش، ھەموويان لى ھەلدەوھەشاھەو، بەھۇي شىركەوھ.

۳- لە سوورەتى (النساء) دا خوا دەفەرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء، ۱۸) واتە: بە دلىيالى
خوا لەوھ نابوورى ھاوبەشى بۇ دابىرى، بەلام جگە لەوھ بۇ ھەر كەسك بىھۇي، لىي
دەبوورى، ھەر كەسكىش ھاوبەش بۇ خوا دابىرى، درۆيەكى مەزنى بۇ خواوھ ھەلبەستەو.

۴- لە سوورەتى (الحج) لە تايەتى (۲۱) دا، دەفەرمۇي: ﴿حُقِّقَ لِلَّهِ عِشْرَتُ مِائَةٍ وَفِيهِ
يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾ (الحج، ۲۱) واتە: ساغ و پاك گەراوھ بن لە ھەموو پىچكەكانەوھ بەرەو راستەپىي خوا
ھاوبەشى بۇ دامەنىن و، ھەر كەسكىش ھاوبەش بۇ خوا دابىرى، وەك ئەوھ وايە لە
ئاسمانەوھ كەوتىتە خوار، بالندە رڤاندىيان، ياخود با بردىيتى بۇ شوئىتىكى دوورو قوول.

كەواتە: شىرك و ھاوبەش بۇ خوا دانان گوناھىكە ھەرگىز قەلەمى عەفووي
بەسەردا نايەت و، ھىچ گوناھىك لە گوناھەكان لە شىرك گەورەتر نىە، لەو
گوناھانەى دەگونجى خواوھنانى ئىمانىش تووشيان بىن، بەلام بىگومان ھەر كەسك
تووشى گوناھى گەورەى شىرك بىن، ھەموو كىردەوھ چاكەكانى ھەلدەوھەشىنەوھو،
ھەرگىز گوناھى شىرك لىيوردنى بۇ نىە، بەدلىيائىش شىرك لىرەدا مەبەست پىي
شىركى گەورەيە، شىركى گەورەش ئەوھيە كە يەكلىك لە دروستكراوھكانى خوا
بەيتىتە ئاستى خواو رىزى خوا، لە شتىك لەو شتانەدا كە تايەتن بە خواوھ،
وەك لە سوورەتى (الشعراء) دا، موشرىكەكان گوتوويانە: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ﴾ (۱۷) إِذْ سَأَلْتُم مَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ (۱۸) واتە: سوتىد بە خوا ئىمە لە گومپايەكى
ئاشكرادا بووين، كە ئىوھەمان يەكسان دەكرد لەگەل پەروەردگارى جىھانپاندا.

يەكسانکردنى ھەر شتېك لەگەڵ پەرورەدگارى جېھانپاندا بە شىرك دادەنرى،
چ لە بەدىيەتتە رايەتتى و، چ لە پەرورەدگارىتتى و، چ لە خاوەندارىتتى و، چ لە
پەرستراوتتى، ياخود لە ناوو سىفەتەكانىدا.

بەرگەى دوازده يەم: حىكمەتى ئەو كە ئىسلام (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ى كردو بە
دروشمى ھەرە مەزنى، ئەو يە كە خوا بە يەكگرتن لە پەرستراوتىيدا
(توحيد الله في الألوهية) ھەموو جۆرەكانى دىكەى خوا بە يەكگرتن
دەگرتتە خۆى:

ئىسلام گرنگىيەى بەرچاوى داو بە وشەى بەپىزى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و لە قورئاندا
لە زۆر شوێنان دووبارە بۆتو، بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتى (البقرة) دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَاللَّهُمَّ اكْفِرْ لَهُ ذُنُوبَهُ وَاجْعَلْ لَهٗ مَخْرَجًا﴾
﴿١٣٣﴾ واتە: پەرستراوى ئىتو يەك پەرستراو، جگە لەو ھىچ پەرستراوىك نى،
بە بەزەيى بە خشنەدە.

۲- ھەر ھو ھە سوورەتى (البقرة) دا: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ...﴾ ﴿٢٥٥﴾ واتە:
خوا جگە لەو ھىچ پەرستراوىك نى، ھەمىشە ژياوى سەرپەرشتيارە.

۳- لە سوورەتى (آل عمران) دا: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ﴿٢﴾

۴- لە سوورەتى (النساء) دا: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ...﴾ ﴿٨٧﴾

۵- لە سوورەتى (الصافات) دا: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ﴿٢٥﴾
ئەوان (بېيروايان) ھەركات پىيان گوترا: جگە لەو ھىچ پەرستراوىك نى، خۆيان بەزل
دەگرن.

۶- لە سوورەتى (محمد) دا: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ ﴿١٩﴾ محمد، بزانه! كە ھىچ
پەرستراوىك جگە لەو ھىچ نى...

۷- له سوورهتی (التغابن) دا: ﴿إِلَّا إِلَهُهُ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

۱۳. خوا هیچ په رستراوځک جگه له و نه و، بابر وادارانیش ته نیا پشت به خوا بښتن.

هه روه ها له و فهرمووده یه ش دا که به فهرمووده ی جیریل (حدیث جیریل) ناسراوه که بوخاریی و موسلیم هیناویانه، موسلیم له صه حیجی خویدا به ژماره: (۱) و، بوخارییش به ژماره: (۵۰)، پروا بوون به: ته نیا په رستراوځتی خوا (توحید الله) کراوه پایه ی مسولمانه تی، یه که مین، که جیریل به پیغمبه ری خوا ﷺ ده فهرموو: (أَخْبَرَنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) ته ویش وه لاه ده داته وه: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، كَاتِبِكَ جِيرِيل عَلَيْهِ السَّلَامُ) له شیوه ی پیاوځک نه ناسراودا له پیغمبه ری خوا ﷺ ده پرسن: له باره ی ئیسلامه وه هه واهم پی بده، ئیسلام چییه؟ پیغمبه ری خواش ﷺ ده فهرموو: ئیسلام ته وه دیه که شایه همان بینن جگه له خوا هیچ په رستراوځک نه و، موحه ممه دیش ره وانه کراوی خوایه و، نویژ بهرپا بکه ی و، زه کات بده ی و، پروژووی مانگی رهمه زان بگری و، سهردانی مالی خوا بکه ی، نه گهر ریت تیردو توانیت بچی.

۱- هه روه ها پیغمبه ری خوا ﷺ وشه ی ته وحید: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی خستوته بانگه وه و.

۲- خستوته قامه ته وه و، ۳- خستوته ته حییا ته وه و، ۴- خستوته وتاری جومعه وه و، ۵- خستوته وتاری جه ژنی رهمه زان و جه ژنی قوربان و، ۶- خستوته وتاری داوای باران بارین کردن (الِاسْتِغَاءَ) و، ۷- خستوته وتاری داوای ثافره ت کردن (خُطْبَةُ الْخُطْبَةِ)، ته وانه هه موویان له رپیازی پیغمبه ردا ﷺ چه سپاون.

پیغمبه ری خوا ﷺ ته وشه موباره که ی خوا به یه کگرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وشه به کی دیکه شی پیته وه په یوه ست کردوه، که بریتیه له شایه دیدان به ره وانه کراوځتی موحه ممه د ﷺ له لایه ن خواوه (محمد رسول الله) چونکه له رپی موحه ممه ده وه ﷺ یتمه ده توانین خوا ﷺ وه ک پیویست بناسین، بیپه رستین و به ندایه تیسی بو بکه یین.

شایانی باسیشه: زوریک له پروونکه ره وانی قورئان هه ر کام له وشه ی: ﴿كَلِمَةً طَبِئَةً﴾ له نایه تی (۲۴) ی سوورپه تی (ابراهیم) دا، ههروه ها وشه ی: ﴿الْكَلِمِ الطَّيِّبِ﴾ له نایه تی (۱۰) ی سوورپه تی (فاطر) و، وشه ی: ﴿كَلِمَةَ الْغَوَى﴾ له نایه تی (۲۶) ی سوورپه تی (الفتح) و، وشه ی (الحسنی)، له سوورپه تی (اللیل) نایه ته کانی: (۶ و ۹) دا، به وشه ی ته وحید (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) مانایان کردوه^(۱)

ده توانین حکمه ت و هوکاری ئه وه، که خوا ﷻ ئه م وشه ی موباره که ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی هینه گرنگی پی داوه، کردوویه تی به دروشمی هه ره مه زنی ئاین و به نامه ی خو ی، دوا نوسخه ی هیدایه ت و به نامه ی خو ی که به پیغه مبه ری کو تایی خویدا ناردوویه تی، ده توانین له سی شتاند کورت بکهینه وه:

یه که م: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئه و وشه یه که باشتین ته عبیر ده کات له به یه کگرتنی خوای بهرز له په رستراویتییدا، واته: ئه وه که ته نیا خوا ﷻ په رستراو بن و، به دلنیایی به یه کگرتنی خوا له په رستراویتییه که شیدا، هه موو جو ره کانی دیکه ی خوا به یه کگرتن ده گرتنه خو ی:

۱- به یه کگرتنی خوا له به دیهینه رایه تییدا، پروا هیتان به وه که ته نیا خوا به دیهینه ری هه موو شتیکه، وه ک خوا ﷻ ده فره مو ی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ الزمر.

۲- خوا به یه کگرتن له پهروه ردگار تییدا، پروا هیتان به وه ی ته نیا خوا به خیوکارو پهروه ردگارو مشوور خو ری هه موو شتیکه، وه ک خوا ﷻ ده فره مو ی: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ فَمِمَّا رَزَقَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِیَّةَ أَنْزَلِمْ يَخْلُقُكُمْ فِی بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلَقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِی ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفِیْ نُصْرَتُونَ﴾ الزمر.

(۱) وه ک (این کثیر) له تفسیره که ی خویدا هیتاویه تی (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر) لاپه ره کانی (۷۰۱ و ۱۱۳۶ و ۱۲۹۲)، ههروه ها (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان) ی (عبد الرحمن بن ناصر السعدی)، لاپه ره (۹۲۷).

۳- خوا به یه کگرتن له خاوه نداریتیداو، پرواهیتان به وه که ته نیا خوا خاوه نی راسته قینه ی هه موو شتیکه، وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾. واته: حوکمرانی و خاوه نداریتی هه مووی هی خوایه.

۴- هه روه ها خوا به یه کگرتن له په رستراویتیدا، به یه کگرتنی خوا له ناوو سیفه ته کانیشیدا ده گریته خوی، یانی: پرواهیتان به وه که هه رچی ناوی به رزو په سنده و هه رچی سیفه تی چاکه، ته نیا هی خوی به رزومه زن و په روه دگرن، وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ...﴾ ۱۱۰ ﴿الْإِسْرَاءِ﴾. واته: ئه و (خوا) ناوه هه ره چاکه کانی هه ن... هه روه ها ده فهرموئ: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ ۱۷۱ ﴿الرُّومِ﴾. واته: سیفه تی هه ره به رز له ناسمانه کان و زه ویدا، ته نیا هی وی (خوا)یه.. که واته: ئه مه حیکمه تی یه که م، که خوا به یه کگرتن له په رستراویتیدا، خوا به یه کگرتن له به دیهینه رایه تیداو، له په روه دگارتیداو، له خاوه نداریتیداو، له ناوو سیفه ته کانیشیدا ده گریته خوی.

دووهم: هه ر کام له به دیهینه رایه تی خواو په روه دگارتیتی خواو خاوه نداریتی خوا، بۆ خوا چه سپاون و خه لک بیان هوئ و نه یانه هوئ، هه ز بکه ن و هه ز نه که ن، هه ر دروستکراوی خوان، په روه ده کراوی خوان و به س خوا خاوه نیانه و پرواهیتانیا و پروا نه هیتانیا، به وه ی خوا به دیهینه رایانه، یان په روه دگاریانه، یا خود خاوه نیانه، هه یچ له و واقیعه ناگوړئ، به لآم په رستراویتیتی خوا له ژیا نی خه لکدا به و شیوه یه نیه، به لکو هه ر که سیک بیه وئ خوا به په رستراو ده گری و ته نیا خوا ده په رستی و، ده بیته به نده و په رسته ر بۆ خوا، که سیکیش نه یه وئ، ده توانئ خوا نه په رستی، یا خود بیه رستی، به لآم هاوبه شی بۆ په یدا بکات، بۆیه به په رسته ری خواو به نده ی خوا دانانئ، به لآم به دیهینه رایه تی و په روه دگارتیتی و خاوه نداریتی خوا، هه لوئستی به نده کان هه یچ له وه ناگوړئ، هه لبه ته مه به ستمان ئه وه نیه، که هه رکات خه لک بیبرواوون یا خود هاوبه ش بۆ خوا دانه ر بوون، مانای وایه سیفه تی په رستراویتیتی له خوا ﴿ذَرَفَ﴾ داده رن، نا، دروستکراوه کان زور له وه گچکه ترن، به لآم مه به ستمان ئه وه یه ئه وان ئه گه ر ته نیا خوا به رستی، ئه وه خو یان ژیا نیان ده گوړئ، ئه گه رنا بیگومان خوی تاک و پاک ئه وان

بېپەرستىن و نەپپەرستىن، ھەر تاكە پەرستراو، واتە: پەرستراوئىتىيى خوا لە واقعىدا چەسپاۋە، بە نىسبەت ھەموو بوۋنەۋەرەۋە، جگە لە چەنگىك لە بېپرواۋ ھاۋبەش بۆ خوا دانەرانى مروۆ و جند، ئەوانىش دەبنە شتىكى رىزپەر و دەگمەن لە سىستىمى گشتىيى خوا، كە لە دروستكراۋەكانىدا دايناۋە.

كەۋاتە: ھىكمەتتىكى دىكە كە ئىسلام وشەي: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ى كىردوۋە بە دروشمى ھەرە مەزنى خۆي، ئەۋەيە كە مروۆقەكان مافى سەرپشك بوون و ئازادىيان پېدراۋە، كە خوا ﷻ بىكەنە تاكە پەرستراۋ خۇيان، ياخود نەيكەن، ئىجا كە دەلئىن: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بىجگە لە خوا ھىچ پەرستراۋىك نى، ئەگەر بەراستىيى و بە ھەقەۋە وابلىن، تەعبىر دەكات لە تەنيا پەرستراۋئىتىيى خوا لە لايەن ئەو كەسەۋەي وادەلئ، كە تەنيا خوا پەرستراۋىەتى و، تەنيا خوا ﷻ ئەو زاتەيە كە ئەۋپەرى خۆشۋىستى و، لىترسان و، سام و ھەببەت بەرانبەر نواندن و، مل بۆ كەچكردن و، بە گەۋرە گرتن و، بە بەرز گرتن و، پشت پېبەستىيان بۆي ھەيە.

سېئەم: ئەم وشە موبارەكە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ۋەك چۆن يەكتايى خوا لە پەرستراۋئىتىيدا دەچەسپىتئ، لە ھەمان كاتىشدا ھەموو جوۋرەكانى ھاۋبەش بۆ خوا دانان لادەبات، بۆيەش زانايانى ئىسلام ناويان لەو وشەيە ناۋە: (كَلِمَةُ الْإِثْبَاتِ)، وشەي لابرەن و چەسپاندن، چونكە ھەرچى ھاۋبەشە بۆ خوا لايدەبات و، تەنيا پەرستراۋئىتىيى خواي پەرۋەردگارنى دەچەسپىتئ، كەۋاتە: ھىكمەتتىكى دىكەي دانانى ئەم وشەيە بە دروشمى ھەرە مەزنى ئىسلام و، جياكەرەۋەي مسوولمان نامسولمان و، تەنانەت لە جەنگەكاندا، كەسك شمشىرى لئ بەرز كرابىتەۋەو لەو كاتەدا گوتبىتئ: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ماناي وايە لە رىزى ھاۋبەش بۆ خوا دانەران و بېپروايان ھاتۆتە دەر، چۆتە ئىۋ رىزى خەلكى ئىسلامەۋە، ئەۋەيە: ھەر كەسك ئەو وشەيەي گوت، ھەرچى جوۋرى شىركە لە خۆي دادەرنئ، بەلام بە مەرچىك لە قوۋلايى دليەۋەو بەساغىيى و بەراستىيى ئەۋەي گوتبى.

برگەى سىز دەيەم: مەروۇف چارى ناچارە دەبى ھەر بەندەبى، يان بەندەى
خوای بەرز، ياخود بەندەى شەيتان، بەشيوەيەك لە شيوەكان:

ئەمىش پىشتىرش ئامازەمان پىدا و، لە زۆر شوئىنى قورئاندا ئەو پراستىيە
دووبارە كراوئەتەو، بەلام لىرەش دا چەند ئايەتتەك بە ھوونە دىئىنەو:

۱- لە سوورەتى (يس) دا خوا دەفەرموئ: ﴿أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۖ وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ٦٢﴾. واتە: ئەى وەجەى ئادەم! ئەى
پۆلەكانى ئادەم! ئايا پىتم پانەگەياندىبون كە شەيتان مەپەرست، ئەو بۆ ئيوە دوژمنىكى
ئاشكرايە، ھەروەھا پىتم پاگەياندىن كە تەنيا بەندايەتتى بۆ من بكەن، ئەمە پراستە پرىيە،
بەدلىيائى كۆمەللىكى زۆرىشى لىتان گومرا كردن، ئايا نەتاندەقامى؟

۲- ھەروەھا لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخِرَ إِلَىٰ أُولِيَائِهِمْ لِيُجِدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمْهُمْ إِيَّكُمْ لِمُشْرِكُونَ ١٣﴾. واتە: ھەر شتتەك ناوى خوای لەسەر نەھىراوئ لى مەخوون،
چونكە ئەو لادانە، شەيتانەكان پەيام دەنېرن بۆ دۆستەكانى خويان، تاكو شەپە قسەتان
لەگەلدا بکەن و، ئەگەر بە قسەيان بکەن، ئيوەش دەبن بە ھاوبەشدانەر (بۆ خوا).

كەواتە: مەروۇف ئەگەر خوا پەرست نەبى، ھەمەن و بە مسوگەرىي بە
شيوەيەك لە شيوەكان شەيتان دەپەرستى، بۆيەش خوا ﷻ لە سوورەتى (النحل)
دا دەفەرموئ: ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرِيقٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْلَنَهُمْ
فَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَوْمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ الْآيَةُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٣﴾. واتە: بە دلىيائى لە پىش تۆشدا بۆ
كۆمەلگايەكانى دىكەمان ناردىبوو (واتە: پىغەمبەرەمان بۆ ناردىبون)، بەلام شەيتان
كردەووەكانى بۆ جوان كردن، ئنجا ئەمەپۆ ئەو دۆست و نىزيكيانەو، ئازارپىكى بە
ئىش و سەختيان بۆ ھەيە.

۳- ھەر لەو بارەشەوہ پىغەمبەرى خاتم ﷺ دەفەرمۇي: {تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ، وَعَبْدُ الدُّرْهَمِ، وَعَبْدُ الْخَمِصَةِ، إِنْ أُعْطِيَ رَمِي، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ، تَعَسَّ وَانْتَكَسَ} ^(۱) واتە: بەدبەختەو بن مرادە كەسك كە دەبىتە كۆيلەى دىنارو، كۆيلەى درەم و، كۆيلەى جل و بەرگ، ئەگەر بىدرىتتى پازى دەبى و، ئەگەر نەشىدرىتتى توورە دەبى، بىمرادەو سەرەو بنە.

كەواتە: مروّف وەك چۆن دەگونجى بەندەى خوا بى، دەشگونجى بەندەى زىپرو بۆشاكىش بى، كاتى خۆى زىپ دراوى رۆمەكان بووہ و، پىى گوتراوہ: دىنار، ھەرەوہا زىویش دراوى فارسەكان بووہو پىى گوتراوہ: درەم، قەتيفەش جورە بەرگ و پۆشاكىكى جوان بووہ.

برگەى چواردەيەم: ھەلۆپىستى خاومنانى كوفر لە بەرانبەر بانگەوازكردن بۆ خوا بەيەكگرتنداو، شىوازەكانيان بۆ رووبەروو بوونەوہى:

ئەگەر تەماشاي كۆمەللىك لە ئايەتەكانى قورئان بكەين، بۆمان دەردەكەوئ، كە بىپروايان و ناحەزانى رىيازى خوا، ھەشت جورە شىوازيان گرتوونە بەر بۆ دژايەتتىكردى پىغەمبەرانى خواو پەيام و بەرنامەكەيان:

شىوازى يەكەم: سەرسوپمان و پى سەيربون، وەك لە ئايەتى ژمارە پىنجى سوورەتى (ص)دا، خوا لەسەر زمانى بىپروايەكان رايگەياندوہ كە گوتوويانە: ﴿اجْعَلْ لِّآلِهَةٍ إِلَهًا وَحْدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ ^(۵)، واتە: ئايا ھەموو پەرستراوہكانى كرىنە يەك پەرستراو؟! بەراستىي ئەوہ شتىكى سەيرو سەرسوپرەنەرە! ديارە خەلك لە شتىك سەرى سووردەمىتتى و پى سەير دەبى، كە شتىكى ناموۆ نەزانراو و نەبىستراو بى، ئەوان مەبەستيان ئەوہيە كە ئەوہ شتىكە پىشتەر نەبووہو ھەلەيە.

شىوازى دووہم: بۆ رووبەروو بوونەوہى خوا بەيەكگرتن، برىتى بووہ لە فىل و نەخشە دانان، وەك دەفەرمۇي: ﴿وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ﴾

إِنَّ هَذَا لَنَقْيٌ يُّرَادُ ﴿٦﴾ ص، واته: ده‌ست‌پویش‌تووه‌کانیان پویشتن‌گوتیان: بپوښ و څوړاگرېن له‌سهر په‌رستراوه‌کانتان، څه‌مه کارېکه ده‌ویستری، واته: څه‌وه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ هیناویه‌تی، ته‌گبیریکه له دژۍ په‌رستراوه‌کانی تیمه.

شیوازی سییه‌م: شیوازی سییه‌می پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی بیبروایان، بریتیه له څو به‌لگری، وه‌ک له سووره‌تی (الصافات) دا هاتوه: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ۳۵، واته: څه‌وانه (بیبروایه‌کان) عاده‌تیا و اېووه (له ژبانی دنیا‌دا) کاتیک گوترا بابه: جگه له خوا هیچ په‌رستراوېک نیه، څوایان به زلده‌گرت.

شیوازی چواره‌م: دل تیکه‌ه‌لاتن و دلناره‌حه‌تی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ آسْمَارَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ ۱۵، واته: کاتیک به ته‌نیا باسی خوا بکری، څه‌وانه‌ی بروایان به پوژۍ دواۍی نیه، دلان ده‌گووشرۍ و تیکه‌ه‌لدۍ، به‌لام کاتیک څه‌وانه‌ی دیکه‌ی جگه له خوا باس بکریڼ، دلخوښ ده‌بن.

شیوازی پینجه‌م: سلّه‌مینوه‌وه‌و دوورکه‌وتنه‌وه‌، وه‌ک له سووره‌تی (الإسراء) دا هاتوه، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا ذُكِّرَتْ رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَذْبَرِهِمْ نُفُورًا﴾ ۶۱، کاتیک به ته‌نیا باسی په‌روه‌ردگارت بکه‌ی، څه‌وانه پاشه‌و پاش ده‌کشینه‌وه‌وه‌ ده‌سلّه‌منه‌وه‌.

شیوازی شه‌شم: هه‌ول‌دان بو ناشیرین کردنی سومعه‌و ناوو ناوبانگی که‌سیک که بانگه‌وازکاری خوا به یه‌کگرتنه، وه‌ک له سووره‌تی (الصافات) دا هاتوه: ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُ أَلْهَنًا شَائِعًا تَحْتُنُومٍ﴾ ۳۱، الصافات، (بیبروایه‌کان) ده‌لین: ټایا تیمه‌واز لېږته‌نهری په‌رستراوه‌کاښان بین بو شاعیریکی شیت؟ واته: پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌دیان ﷺ تومه‌تبار کردوه به شاعر گوتن و شاعیری، هه‌روه‌ها به شیتۍ!

شیوازی هه‌وته‌م: شیواندنی بانگه‌وازه‌که، وه‌ک له سووره‌تی (فصلت) دا هاتوه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِیةِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ۶، واته: څه‌وانه‌ی

بېيروان گوتيان: گوئى بۆ ئەم قورئانە مەگرن و غەلبە غەلبى تېدا بکەن، (دەنگە دەنگى تېدا بکەن) بۆ ئەوئى بەسەرىدا زال بن، واتە: تەشۋىش و شىۋاندن لە بانگەوازە كەدا پەيدا بکەن.

شىۋازى ھەشتەم و كۆتايى: كە من كەوتۆتە بەر چاوم، برىتيە لە ترساندن و ھەپەشە لىكردن، ۋەك لە سوورەتى (الشعراء) دا، ھاتو: ﴿قَالَ لِيْنِ أَخَذْتُ إِلَهَا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ (۲۹)، ديارە فیرعەونە بە مووسا ﷺ دەئى: ئەگەر تۆ جگە لە خۆم پەرستراۋىكى دىكەت ھەبى، دەتخەمە گەل گىراوان، يانى: ئەوانەى دىكەى گرتوومن ۋەك تۆ.

كەواتە: بە سەرنجەدانى ئەم ھەشت شىۋازەى دوژمنانى خوا بەيەكگرتن (توحيد) بە درىزايى مېژوو گرتووياننە بەر، بۆمان دەردەكەوئى ئىستاش لەم پوژگارەى ئىمەدا ھەر ھەمان ئەو شىۋازانەن، بۆ دزايەتتى خواو پىغەمبەران بە كاردىن، بەلام لە دىكۆرو فۆرمى تازەدا دووبارە دەكرىنەو.

برگەى پازدەيەم: تەنيا بە پەرستراۋ دانانى خوا ﷻ و پەرستنى، شتىكى رىشەدارە لە زگماكى بەشەردا، بەلام زانينى چۆنيەتتەيەكەى، پەكى لەسەر ۋەحيى كەوتو:

خوای مېھربان ئەم راستىيەمان زۆر جوان بۆ پروون دەكاتەوئە دەفەرموئ: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۰) الروم، واتە: دەجا پرووى خۆت پىككە بە پاكيى (ياخود: بە گەپاۋەيى لە ھەرچى ناھەقە بەرەو ھەق) ئەو ئەو زگماكەيە خوا ﷻ خەلكى لەسەر سرووشتانودە، گۆرىن نىە بۆ دروستكراوى خوا، ئا ئەوئەيە ئايينى راست، بەلام زۆربەى خەلكى نازانن.

که واته: به پاکیی ږووکړنه خوا ﷺ، هه مان زگماک و خوا ړسکه که خوا مروّقه کانی له سهر خولقاندوون، نه و زگماکه ی خواش ناگوړی، به لام ده گونجی مروّقه کان ده ستکاری بکه، که م و زور، وه خوا ی بهرز له فرمایشتی قودسییدا ده فرموی: {خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلُّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَأَجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ} (۱) واته: بهنده کانی خوّم ساغ و پاک و چاک خولقاندبوون، به لام شه ی تانه کان به ده وریاندا هاتن و چوون و لایاندان.

هر لهو باره وه نه و فرمایشته ی پیغهمبریش ﷺ دینین که خوا ناسی و، ته نیا خوا به په رستراوی خو دانان و، په روه ردگارو به خاوه و به به دیهینه ری خو دانان، شتیکی ریشه دارو ږوچوویه له سرووشت و زگمای مروّقه کاند:

اعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: النَّبِيُّ ﷺ: مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصْرَانِهِ، أَوْ يُمَجَّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجِ الْبَيْهَمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ، فَهَلْ تَرَوْنَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ! (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۳۵۹، وَمُسْلِمٌ: ۶۶۹۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۷۱۴)، واته: نه بوو هوږه ږه خوا لټی پازی بن ده لټی: پیغهمبر ﷺ فرموویه تی: هه موو مندالیک له سهر سرووشتی خوا په رستی و خواناسی له دایک ده بی، دواپی دایک و باپی ده یکه نه جووله که، یان ده یکه نه نه صرائی، یان ده یکه نه ناگر په رست، (ویننه دینیتته وه و ده فرموی:) وه چوّن به چکه ی ئاژهل که له دایک ده بی، به ساغ و سه لامه تی له دایک ده بی، ثیا ده بینن هیچ کامیان گوئی برا بن، یاخود داغ کرا بن؟

نه خیر، به لکو مروّقه کانن که دواپی ده ستکاری ده که، واته: به شه ر له نه سلّی سرووشت و فطره تیدا خواناسه، به لام دواپی ژینگه ده یگوړی و مروّقه کان ده ستکاری ده که، و، به و شیوه یه ی لی ده که.

برگهی سازدهیه‌م: ناگونجی مروّقه‌کان به دیداری خواو رهامه‌ندیی
خوا بگهن، مه‌گهر به‌هوی کرده‌وهی چاک و خوا په‌رستی ساهه‌وه:

وهك له سووره‌تی (الكهف) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَنَ كَانَ رِجَاجُ إِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾^(۱۱) الكهف، خوا به پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌فه‌رموی: بَلَىٰ مِنْ تَهْنِیا مَرُوفَكِی وهك ئیه‌وم، به‌لام سرووشم بۆ لا ده‌کری (وه‌حییم بۆ لا ده‌نیردری) که په‌رستراوی ئیه‌وه‌ک په‌رستراوه، ئنجا هه‌ر که‌سێک به‌ ته‌مای دیداری په‌روه‌ردگاریه‌تی (له‌ به‌هه‌شت دا) با کرده‌وهی باش بکات و له‌ په‌رستنی په‌وره‌ردگاریشیدا، هه‌یچ که‌س نه‌کاته‌هاوبه‌ش.

که‌واته: به‌بێ کرداری باش، که‌باشترین کرداری باش ئه‌وه‌یه‌ خوا ﷺ په‌رستری به‌ساغی و به‌بێ خه‌ته‌یی، خه‌ته‌ی شیرک و بیدعه‌ت و پیا‌ی تیکه‌ل نه‌بێ، به‌بێ ئه‌وه‌ مروّف ناگات به‌ رهامه‌ندیی خواو، ناگاته‌ ئه‌وه‌ی خوا به‌ دیداری خوی شادی بکات، هه‌ر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ هۆشداریی زۆری داوه‌ به‌ ئۆمه‌ته‌که‌ی، که‌ وریا بن له‌ خۆشویستنی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و له‌ ریز لیگرتنیدا، تینه‌په‌رێن، له‌ سنووری خوی به‌ولاوه‌تری نه‌به‌ن، بیه‌نه‌ سنووری خوا ﷺ، وه‌ک له‌یه‌کێک له‌ فه‌رموده‌کانیدا فه‌رمویه‌تی: ﴿لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَىٰ عِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُكَ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ (أخرجه البخاري: ۲۵۸۶)، واته: به‌من هه‌لامه‌لێن و تێ مه‌په‌رێن له‌ مه‌دح و ستایشم دا، وه‌ک نه‌صرانییه‌کان له‌ پێدا هه‌لگوتن و ستایشکردنی عیسا‌ی کوری مه‌ریمه‌دا تییان په‌راندا، (که‌گوتیان کوری خوايه‌)، به‌لکو من ته‌نیا به‌نده‌م، بلین: به‌نده‌ی خواو په‌وانه‌کراوی خوا.

که‌واته: هه‌یچکه‌س بۆی نیه‌ به‌ بیانووی خۆشویستنی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ له‌ پیگه‌و مه‌قامی خوی که‌ به‌نده‌یه‌تیه‌ بۆ خواو، پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌، بیاته‌ ده‌ر، بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ با‌سی نه‌صرانییه‌کانی کردوه، چونکه‌ ئیستاش له‌گه‌لدا‌بێ

لە ئىنجىلەكانى نەصرانىيەكاندا - كە خوا ئىنجىلنىكى بۆ عيسا ناردو، بەلام ئەوان ئىستا چوار ئىنجىلىيان بە پەرمىيەن - ئىستاش زۆر بە پوونىي باسى ئەو دەكرى، كە عيسا ﷺ بەشىكە لە خوا، بۆ وئە^(۱):

لە: (شرح رسالة بولس إلى مؤمني كولوسي) دا هاتو، دەلى: (وَيَجِبُ عَلَيْنَا مِثْلَ الْمُؤْمِنِينَ لِكَوْلُوسِي نُؤْمِنَ بِالْوَهْيَةِ الْيَسُوعَ الْمَسِيحَ أَي: أَنَّ الْيَسُوعَ الْمَسِيحَ هُوَ اللَّهُ، وَإِلَّا يُصِحِّحَ إِيمَانُنَا أَجَوْفَ بِلَا أَنْ هَدَفٍ وَلَا مَعْنَى، هَذَا هُوَ الْحَقُّ الرَّئِيسِيُّ فِي الْمَسِيحِيَّةِ).

واتە: پىويستە لەسەرمان وەك پروادارانى كۆلوسىي پرواينىن بە پەرستراويتىي يەسووعى مەسىح، واتە: كە يەسووعى مەسىح خوايە، (پاكىي بۆ خوا)، ئەگەرنا پروايەكەمان دەبىتە پروايەكى بۆشى بى ئامانجى بى ماناو، ئەوەش ئەو ھەقە سەرەككەيە كە لە مەسىحييەتدا ھەيە.

مەسىحييەتى ئىستا عيسا بە بەشىك لە خوا بە خوا دادەتەن، لە ئەنجامى تىپەپراندنياندا لە خۆشويستەن دا.

برگەي ھەفدەيەم: ئىسلامى ھەق لە خوا بە يەگرتندا، لە پەرستراويتىي خوادا بەرجەستە دەبى:

وەك خوا لە سوورەتى (الانباء) دا دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَجَدْتُ فَهَلْ أَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾، خوا بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: بلى: من پەيامم بۆلا دەتەردرى (سروشم بۆلا دەكرى) كە پەرستراوى ئىو ھەك پەرستراو، ئنجا ئايا ئىو ھەكە چن؟

واتە: خوا ﷻ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: تۆ بلى: ئاوا سروشم بۆلا كراو، پەيامم بۆ نەردراو كە پەرستراوى ئىو ھەكە چن كە خوايە، ئنجا ئايا ئىو ھەكە چن بۆ خوا؟ ئەگەر ئەو ھەقەتان وەرگرتى و ھەزم

(۱) (التفسير التطبيقي للعهد الجديد) لاپەرە (۷۰۰)، چاپى (۱۹۹۶).

کردبی و پتووی پابه ندبن، مانای وایه ملکه چن بو خوا، بویه ناوی مسولمانتان
شایسته یه، نه گهرنا ههر که سیک تهو راستیه مه زنه که کاکل و جهوه هرو بناغه ی
مسولمانه تیه وه رنه گری، بیگومان ناوی مسولمانه تی لی خه ساره.

برگهی هه زده یه م: خواپه رستی ی راسته قینه بو خوا ی بهرز، وا له مروف
دهکات به سهرجه م خه سلته په سنده کان برزیتیه وه و بزار بگری و پاک
بیته وه له ههرچی خو و خده ی خراپ و ناپه سنده:

تهوه ی ته م راستیه زور جوان ده گیه نی، ته م دوا زده تیه ته ی سووره تی (الفرقان):

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝١٣ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝١٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝١٥ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسَقَّرًا وَمُقَامًا ۝١٦ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝١٧ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝١٨ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝١٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۝٢٠ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٢١ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝٢٢ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝٢٣ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْفَوْا عَلَيْهَا سُخًا وَغَمًّا ۝٢٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا فَرَّةً أُغْنِ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝٢٥﴾

تهوانه سهرجه م شازده (۱۶) سیفه تن، خوا ی پهروه ردگار له م تیه تانه ی کو تایی
سووره تی (الفرقان) دا هیناوی:

يەكەم و دووہم: پۈشتىن بە ئارامىي و، خۇ نہ هينانہ ئاستى كەسانى نزم و نہ قام.

سَيِّئەم و چوارەم: شەو نوپۇز كىردن و، زۆر مانەوہ لە كپنووش بىردن و لە وەستاندا لە خزمەت خىواي پەرۋەر دگارداد، داواي بەزەيى لە خوا كىردن و پەنا بە خوا بىردن بە خوا لە ترسى دۆزەخ.

پَيْنَجەم و شەشەم: لە بواري كارو كاسبىدا ميانجىي بوون و، خۇپارستى لە ھەردوو سيفەقى خراپىي زىدەپۇيى و چەنگ قوچاويى و چىرووكيى.

حەوتەم: لە بواري ئىپاندا، ئەوانە ئەھلى تەوحىدن، تەنيا خوا دەپەرستى و خۇيان لە شىرك دەگىرن.

ھەشتەم و نۆيەم: لە بواري را ھىنانى ھىزى تووپرەيى و ئارەزوويان دا، خۇيان كۆتەرپۇل دەكەن و، بە ھەق نەبى كەس ناكورۇن و، خۇشيان لە داوئىپسىي دەپارزىن.

دەيەم و يازدەيەم: لە كاتىكدا تووشى ھەلەيەكىش دەبن، لەسەر ئەو ھەلەيە ھەرچى بى، بەردەوام نابن و دەگەرپنەوہ بۇ لاي خوا، ئائومىد نابن لە بەزەيى خوا ﷻ، ئەوھى تىكىندانداوہ لە پابردوودا بەھۇي تاوان و گوناھەوہ، چاكى دەكەنەوہ.

دوازدەيەم و سىزەدەيەم: لە بواري مامەلە لەگەل كۆرۈ مەجلىسەكان و ئەو شويئانەي گوناھو تاوانيان تىدا دەكرىن، ياخود بە لاي كەمەوہ خەلكەكەيان غافلن بە قسە و كردارى پووچەوہ، لەو بوارەدا، لەو كۆرۈ مەجلىسانە بەشدار نابن و، كاتىك بەويىدا دەپۇن بە حورمەت و پىزەوہ بەلاياندا پەت دەبن.

چواردەيەم: لە بواري مامەلەيان لەگەل ئايەتەكانى خىوادا، چ ئايەتە خوتىندراوھەكانى، چ ئايەتە بىزاوھەكانى، ھەلۇيستەكەيان لەوودا بەرجەستە دەبى كە گوئى ھەلدەخەن بۇ ئايەتەكانى خوا، چاۋ ورد دەكەنەوہ لە دىتنى و سەرنجدانى نىشانەكانى خىوادا.

پازدەيەم: لە بواری مآل و مندالیان دا، دوای ئەوێ زۆر هەوڵ دەدەن چاکیان
پەروەردە بکەن، لە خوای بەرزیش دەپارێنەوێ که بەهۆی چاکیی ئەوانەوێ
دڵخۆش و شادمان بن لە دنیاو دواڕۆژدا.

شازدەيەم: لە کۆتایی دا بەندەکانی خوا لە پەروەردگاریان دەپارێنەوێ که
شایستەیی ئەوێان بکات و بیانکات بە شایستەیی ئەوێ پێشەوا بن بۆ پارێزکاران.

برگەي نۆزدەيەم: بەندایەتیي ساغ و تیرۆ تەواو بۆ خوا، هۆکاری
ئەوێە که برواداران شایستەیی جێنشینیایەتیي کردنی خوای
پەروەردگار بن لەسەر زەوی:

وَهُكَ لَهُ سُوْرَهٗ قِی (النور) دا، خوا دەفەر موی: ﴿وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوْا
الصّٰلِحٰتِ لَنَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِی الْاَرْضِ كَمَا اَسْتَخْلَفْنَا الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَنُمَكِّنَنَّ لَهُمْ
دِیْنَهُمُ الَّذِی رَاضَوْا عَنْهُ وَلَنُعَبِّدَنَّهُمْ مِنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا یَّعْبُدُوْنِیْ لَا یُشْرِكُوْنَ بِیْ شَیْئًا
وَمَنْ كَفَرَۢ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ﴾ (النور، ۵۵) راستە مانای ئەم ئایەتە
بە پێزە بەم شیوەیە: خوا بە ئێنی بەوانەتان داوێ که برۆیان هێناوێو کردوێ
باشەکانیان ئەنجام داو، بیانکاتە جێنشین لەسەر زەوی، وەك چۆن ئەوانەیی پێش
ئەوانیشی کردبوونە جێنشین (لەسەر زەوی) و ئەو ئایینەیی بۆی هەڵبژاردوون (ئەو
بەرنامەییە) بۆیان بچەسپێتی و، ترس و بیمیان بۆ بگۆڕی بە هێمنیی و ئاسایش
(بەلام) بەندایەتییم بۆ بکەن، هیچ شتێک نەکەنە هاوبەشم، هەر کەسیکیش
دوای ئەوێ بپروایی (یاخود: سپێڵ بێ) هەر ئەوانەن لادەران.

کەواتە: لە ئەنجامی تەنیا خواپەرستی و باش خوا پەرستنداو، هاوبەش بۆ
خوا دانەناندا، مسوڵمانان شایستەیی ئەوێان بۆ پەیدا دەبێ، خوا ﷻ بیانکاتە
جێنشین لەسەر زەوی و، ئایین و بەرنامەکییان بۆ بچەسپێتی و، ئەوانیش بکاتە
بالا دەست لەسەر زەوی.

برگهی بیستم: بههشت تاییه ته به که سانیکوه که ته نیا
خوابه رستن، خوابه رستی ساغ بو خوی بهرز دهکن و، جگه لهوان
هیچکس بهشی به بههشته نه:

ئهمیش له ئایه ته کانی: (۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷) ی سووره تی (الانبیاء) دا زور جوان
دره وش تراوه ته وه، که خوا ده فره موئی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنْتَ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَكِيبٍ﴾
(۱۰۶) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، واته: به دنیای تیمه له
زه بووردا دواپی زیکر (زوربه ی زانیان ده لئین: (ذکر) واته: ته ورات) تو مارمان
کردوه که سهر زهمینی من بهنده چاکه کانم (بهنده شایسته کانم) به میراتی
ده گرن، له وه دا که یاندن ههیه بو کومه لیک په رسته رین بو خواو، تو شمان
نه ناردوه (ته ی موحه ممه د) مه گهر به به زه پی بو تیکر ای جیهانیان.

که واته: له ئه نجامی چاک خوا په رستندا، مرؤف لیوه شاره پی و شایسته پی
ئه وه ی په یاد ده پی سهر زهمین (چ سهر زهمینی دنیاو چ سهر زهمینی بههشت)
به میرات بگری، چونکه خوی په وره ردگار ئه ویشی ههر ناوانوه سهر زهمین،
پیغه مبه ری خاته میش ﷺ ته نیا به په حمه ت و به زه پی تیر دراوه بو هه موو
جیهانیان، خوی به رزو مه زن له سووره تی (الزمر) دا له سهر زمانی پروادارانیک
که له بههشتدا نیشته جی ده بن، فره موو یه تی: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
صَدَقْنَا وَعَدَهُ، وَأَوْثَقَا الْأَرْضَ نَبَاؤُا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَسَاءُ فَرِعَمٌ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾
(۷۶) ﴿﴾، گو تی ان: ستایش بو ئه و خواجه ی به لئینی له گه ل راست بر دینه سهر و
سهر زهمینی پی داین (سهر زهمینی بههشت) له ههر شوینیک هانه وی له
بههشتدا نیشته جی ده بین، با شترین پاداشت پاداشتی بکه رانه (ئهوانه ی بو
خوی په وره ردگار کاریان کردوه و تیکوشاون).

کهواته: بهههشت تايهته به کهسانیکهوه که خواپهرستن و تهنیا بهندایهتیی
 بۆ خوا دهکهن و، هاوبهش بۆ خوا دانائین، خواپهرستی و خوا بهیهکگرتن
 هوکاری ئهوهیه خوا مرۆف دهسترویشتوو بکات و بالادهستی بکات لهسهر زهوی
 (سهر زهوی دنیا)، ههروهها له دواپۆزیش دا شایستهیی ئهوهی ههبن، بچینه
 بهههشتهکانی خواوه، بهلێ تهنیا خواپهرستییهو ئهوه که مرۆف به ساغی و
 بهپراستی بهندایهتیی بۆ خوا بکات و هاوبهشی بۆ دانهن، دهستهبهکههری ئهوه
 شایستهیهیه له مرۆف دا که له دنیاو دواپۆژدا به مراد گهیشتوو و سهرفراز بێ.

ئهمه کورته باسێک بوو له بارهی خواپهرستییهوه، خوا به لوتف و کهپهمی
 بۆ سنووری خۆی ئیمه لهو کهسانه بگێڕێ که خواپهرستی راستهقینه دهبن،
 به دڵ و دهروونیان و به پوالت و جهستهیان، له ژیاکیان و، له ژیاکی
 خێزانیان و، له ژیاکی کۆمهلایهتیاندا، له ههلسووکهوتی سیاسیاندا، له ههموو
 بواری پهرهههههکانی دینداریی و دنیااریاندا، پێش ههموو کهس حساب بۆ
 خوا دهکهن و، پهرامهندیی خوا لهسهرووی ههموو شتیکهوه دادهنن و، تاکه
 ئامانجێک که بۆی دهژین، ئهوهیه که لهم ژیانه دنیایهیاندا بتوانن پهرامهندیی
 خوا ودههستهینن، بهههشتی خۆی پهرهردگار دهستهبهه بکهن، بههوێ چاک
 خواپهرستن و چاک بهندایهتیی کردن بۆ خوا، خۆ ساغکردنهوه بۆ بهندایهتیی
 بۆ خواوه ﷻ، لێرهشدا کۆتایی به تەفسیر کردنی سوورەتی (قریش) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سووڑہ تی

الْبِشَاعُونِ

دەستیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۲/ ۱ / ۱۴۴۲) ی کۆچییە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/ ۸/ ۱۲) زاینیی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الماعون) و، سەرەتاش لە حەوت بـرگەدا پێناسە و نێوەڕۆکی سوورەتەکە دەخەینە پـرۆو.

پێناسە ی سوورەتی (الماعون) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوی ئەو سوورەتە موبارەکە (سورة الماعون) ه، بەلام وێرای ئەم ناوه، پێنج ناوی دیکەشی بۆ بەکارهێنراون: (سورة أُرِيت، سورة أُرِيت الذي، سورة الدين، سورة التکذیب، سورة الیتیم)، ئەو ناوانەشی کەم و زۆر بۆ بەکارهێنراون.

دووهم: شونیی دابەزینی:

زۆربە ی زۆری زانایان ئەم سوورەتە بە مەککەیی دادەنێن، هەندیکیشیان بە مەدینەییان داناه، هەندیکیش سێ ئایەتی سەرەتایان بە مەککەیی و، ئەوانە ی دیکەشیان بە مەدینەیی داناون، لەو بارهوهش ئەو دەقه دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ: (أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ

بِالَّذِينَ (١) مَكَّة)، (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٤١، ونسبه لابن مردويه، وذكر أن ابن مردويه أخرجه عن ابن الزبير، الإستيعاب في بيان

الأسباب: ج ۳، ص ۵۶۳، واتە: عەبدوللای کوری عەبباس (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ) گوتووێت: سوورەتی ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْلِ﴾ له مهككه دابه‌زیوه، هه‌روه‌ها (ابن مردویه)، هه‌مان شتیشی پالداوه‌ته لای (عبدالله بن الزبیر)، خوا له ئه‌ویش و له بابیشی پازی بێ.

سییه‌م: ریزه‌ندی له موصحف و له دابه‌زین دا:

ئهم سوورەته موباره‌که له (مصحف) دا، ژماره‌که‌ی سه‌دو هه‌وت (۱۰۷) ه، و له دابه‌زینشدا ژماره‌که‌ی هه‌ڤده (۱۷) یه، پێش سوورەتی (الکافرون) و، دوا‌ی سوورەتی (التکائر) دابه‌زیوه.

چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژۆربه‌ی هه‌ره زۆری ژمیره‌ران به‌ شه‌ش (۶) یان داناون، هه‌ندیکیشیان به‌ هه‌وت (۷) یان داناون و، ژماره‌ هه‌وته‌که‌ش له موصحفه‌کانی لای ئیمه‌دا ته‌به‌ننیی کراوه.

پینجه‌م: نیه‌وه‌ڕۆکی:

نیوه‌ڕۆکی ئهم سوورەته، بریتیه له پیناسه‌ی بابای بېیروا به‌ سزاو‌پاداشت (الدین)، واش پینده‌چێ (دین) مه‌به‌ست پێی سزا و پاداشت بێ، که به‌ نیه‌وه‌ڕۆ پالپۆه‌نه‌ری هه‌تیوو، هانه‌ده‌ر بو‌ خواردنی نه‌دار پیناسه‌ی ده‌کات، دواتریش سزای سه‌خت بو‌ نوێژکه‌ری له‌ نوێژه‌که‌ی بێ ئاگای پیا‌بازی هاوکاریی گه‌روه، داده‌نی، واته: ﴿خَا﴾ پیناسه‌ی که‌ سێک ده‌کات که‌ پر‌وای به‌ سزاو‌پاداشتی خوا نیه‌ و، ئه‌و پینج سیفه‌ته‌ خراپه‌ی تێدان:

۱- پالپۆھنەری ھەتیو بە توندیی و دەرکەری و پالەستۆدەری، لە جیاتی ئەوەی ھاوکاریی بکات و دەستی بەسەر داڤین.

۲- ھاننەدانی خەڵک بۆ خواردن دان بە نەدار، واتە: ئەو ھیچ کە خۆی یارمەتی نەدار نادات، بگرە ھانی خەڵکیش نادات، بۆ ھاوکاریی کردنی.

۳- نوێژ دەکات، بەلام لە نوێژەکە ییئاگایەو، نازانی چی کردو چۆنی کرد!

۴- ڕیبابازی دەکات بۆ بەرچاوی خەڵک و، کردەوێهە کە تەنیا بۆ خوا دەکری، ئەو کاتێک سەرئەجە خەڵک بە لای خۆیدا رابکێشی، ئەنجامی دەدات، بەلام ئەگەر خەڵکی لێ نەبێ، ئەنجامی نادات.

۵- ھاوکاریی لە خەڵک دەگرێتەو، شتێک کە پتووست بێ دەستی خەڵکی پێ بگری و ھاوکاریی خەڵکی پێ بکات، دەستی لێ دەگرێتەو، ئامادەیی ھاوکار و دەستبارگری خەڵک بێ.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا سێ تاییەتەندیی سەرەکییمان کەوتوونە بەرچاو:

۱- پێناسەکردنی بە درۆ دانەری سزاو پاداشت، بەوەی دەرکەری ھەتیوو و ھاننەدەری خۆراکدانە بە بابای نەدار، ئایەتەکانی: (۱ و ۲ و ۳).

۲- سزای سەخت ناردن بۆ نوێژکەری لە نوێژی خۆی بێ ئاگای ڕیبابازی یارمەتی و ھاوکاریی گروە لە خەڵک، ئایەتەکانی: (۴ و ۵ و ۶ و ۷).

۳- ھاتنی وشە (الماعون)، کە تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتو، ھەر بۆیەش بەو ناوێوە ناوناو.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە ھەر ھەوت ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارەکە، دەکەینە دەرسێک
لەبەر ئەوەی ھەموویان بەیەکەو پەیوەستن.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر ھەوت (۷) ئايەتەكەي ئەم سوورەتە موبارەكە پېكەي، كە تېئاندا پېئاسەي باباي بە درۆ دانەري سزاو پاداشت كراو، بە پېنج خەسلەتي زۆر خراپ:

۱- پالپۆئەنەري ھەتيو بە توندىي و دەرکەري و پالەستۆدەري، لە جياتي ئەوہي ھاوکاریي بکات و دەستی بەسەر دايېتی.

۲- ھاننەدانی خەلک بۆ خواردن دان بە نەدار، واتە: ئەوہ ھېچ كە خوئی يارمەتيي نەدار نادات، ھاني خەلکيش نادات، بۆ يارمەتييدانی!

۳- نوژدەكات، بەلام لە نوژدەكەي بېئاگايەو، نازانتي چي کردو چۆني کرد!

۴- ربابازيي دەكات بۆ بەرچاوي خەلک، کردەوہيەك كە تەنيا بۆ خوا دەكری، ئەو كاتيك سەرنجی خەلک بە لای خویدا رابکيتشي، ئەنجامي دەكات، بەلام ئەگەر خەلکي لئ نەبن، ئەنجامي نادات.

۵- ھاوکاریيەك كە بۆ ئەو ھيچي تېئانچي، لە خەلک دەيگريتەوہ، چونكە وەك دوايي باسي دەكەين، (الماعون)، زۆريك لە زانايان گوتوويانە: ناوہ بۆ ئەو كەل وپەلانەي خەلک لە ژياني رۆژانەياندا بەكاريان دېتن، مائە دراوسيئەك دەنيرئ بۆ مائي ديكەي دراوسيئان، مەنجهلم ويیدە، يان چەقويەكي پئويستە، ياخود مشاريكي پئويستە، شتي پئ دەپريتەوہ، يان شتيكي ديكەي پئويستە بە شيوہيەكي كاتيبي و، دوايي بۆي دەگيرتەوہ، كەچي ئەو ئامادەنيە ئەو كەمە ھاوکاریيانەش بکات!

ھەندېكي ديكەش لە زانايان گوتوويانە: (الماعون)، ھەر شتيكە سوودی بۆ خەلک ھەبې، ھەر لە مال و سامانەوہ بگرە، تاكو ھەر شتيكي ديكە، خوا ﷻ

ئەم سوۋرەتە موبارەكەي تەرخانكردوۋە بۆ پېئاسەكردنى بابايەكى بېيپروا بۆ رۆژى سزاۋ پاداشت، ياخود بېيپروا بە ئايىن و، بەو پېئىج خەسلەتە خراپە پېئاسەي دەكات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْذِّينِ ۚ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

مانای دهقاۋ دەقى ئايەتەکان

{بە ناۋى خواى بە بەزەيى بەخشنده . ئايا ئەو كەسەت دى (بە چاۋى عەقْل و دَل) كە سزاۋ پاداشتى بە درۆ دانا؟ ﴿١﴾ ئەو كەس كە سېكە ھەتيو پالەستۆ دەدات ﴿٢﴾ ھانى (خەلك)يش نادات لەسەر خواردن (پېدان)ى نەدار ﴿٣﴾ دەجا سزاي سەخت بۆ نوڭزكە رانتيك ﴿٤﴾ ئەوانەي لە نوڭزە كانيان بېئاگان ﴿٥﴾ ئەوانەي پىبابازيى دەكەن ﴿٦﴾ ئەوانەي پڭگريى لە ھاۋكاريى دەكەن، (دەست لە ھاۋكاريىكردن دەگرەۋە) ﴿٧﴾}.

شېكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان

(بِالْذِّينِ): (الَّذِينَ يُقَالُ لِلطَّاعَةِ وَالْجَزَاءِ، وَاسْتَعِيرَ لِلشَّرِيعَةِ)، وشەي (الدين)، ھەم بە ماناي فەرمانبەريى، ھەم بە ماناي سزاۋ پاداشت دى و، خوازرۋيشەتەۋە بۆ بەرنامە (ى خوا).

(يَدْعُ إِلَيْكُمْ): (الدَّعْ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُقَالَ لِلْعَائِرِ: دَعْ دَعًا)، (يَدْعُ إِلَيْكُمْ)، (يَدْعُ) كردارى تىستا (فعل مضارع) يه، له (دَع) هوه هاتوه، (دَعَا أَي: دَفَعَهُ بِشِدَّةٍ)، به توندى پالى پيونه، بويه من به كوردى به پالاستودانم مانا كردوه، پالاستودان تهويه به توندى پاليپيويه بنى، وشه (دَع): له تهسلدا لهوهوه هاتوه، كه كهسيك دهكهوى پى بگوترى: (دَع دَعًا)، يانى: لئىگهري لئىگهري، نهو كهوتن و ههلهنگوتنهت، گوپى پى مهده، لهوهوه هاتوه.

(وَلَا يَحْضُ): (الْحَضُّ: التَّحْرِيطُ كَالْحَثِّ)، (حَضٌّ) بۆ هاندانه و هك (حَثٌّ) وايه و مانايه كه يان ليك نيزيكه (وَأَصْلُهُ مِنَ الْحَثِّ عَلَى الْحَضِيضِ، وَهُوَ قَرَارُ الْأَرْضِ)، وشه (حَضٌّ) له تهسلدا لهوهوه هاتوه، كهسيك هانبدى لهسه ر ژيرهوهوه تهختى زهوى، يانى: به تهختى زهويهوه نووسان.

(سَاهُونَ): (السَّهْوُ: خَطَأً عَنْ غَفْلَةٍ)، (سَهْوٌ): بريته له بههله داچووتيك بههوى بيتاگاييهوه، (السَّهْوُ: الْغَفْلَةُ، فَهُوَ سَاهٍ وَسَهْوَانٌ)، (سَهْوٌ): بهبيتاگاييش دهگوترى، دهگوترى: (فَهُوَ سَاهٍ وَسَهْوَانٌ)، ههردووكيان ناوى بكهرن، يانى: بيتاگا، ياخود بههلهداچوو.

(رِءَاءُونَ): (رِءَاءُ، رِءَاءٌ وَرِءَاءٌ وَرِءَاءٌ: أَرَاهُ أَنَّهُ مُتَّصِفٌ بِالْخَيْرِ وَالصَّالِحِ عَلَى خِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ)، تههم وشانه ههموويان بهكاردين (رِءَاءُ) پيشانى دا، (رِءَاءُ وَرِءَاءٌ وَرِءَاءٌ)، ههرسيكيان چاوگن، واته: پيشانى كهسيكيدا كه خوى پازاندوتهوه به چاكى و به شايستهبى، له حاليكدا حالى به پيچهوانهويه، به كوردى هه ر دهلتن: ربابازى، ياخود: رووده ربابيسى.

(الْمَاعُونَ): (الْمَاعُونَ: إسم جامعٌ لمنافع البيت)، (ماعون): ناويكى كۆكهرهويه بۆ ههموو تهو شتانهى له مالد بهسوودن، ههروهها ههنديك گوتوويانه: (الْمَاعُونَ: المعروف)، واته: شتى پهسهندو چاك، ههنديكيش گوتوويانه: (ماعون)، واته: زكات (مَعْن: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ قَلِيلًا كَانَ أَوْ كَثِيرًا)، وشه (مَعْن)، ههر شتيكه مروف سوودى لى بينى و لى بههرهمهند بى، كه م بى، ياخود زور.

ھۆی ھاتنە خوارەوھى ئەم سوورەتە

ئەم گېردراوھ ھەيە دەربارەھى ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئەم سوورەتە:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ يَسْتَعِيرُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ الدَّلَوةَ وَالْقِدْرَ وَالْفَأْسَ وَشِبْهَهُ، فَيَمْنَعُونَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾ ١ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾ ٢ ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ٣ ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ٤ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ٥ ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ ٦ ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ٧﴾، (أوردہ السیوطی فی الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۴۴ ونسبہ لابن مردویہ، الإستیعاب فی بیان الأسباب: ج ۳، ۵۶۳).

واتە: ەبەدوللاى كورى مەسعوود (خو لای پازى بى)، دەلى: مسولمانان لە مونافىقەكان، دۆلچە (كە ئاوى پى لە بىر ھەلدەھىنجن) ھەروەھا مەنجەل و تەورو تەرداس و وینەى ئەوانەیان لە مونافىقەكان وەرگرت و لایان دەخواستن، ئەوانیش پێیان نەدەدان، لەوبارەوھ خوا ﷻ ئەم سوورەتەى دابەزاند.

ھەبەتە ئەگەر ئەم ھۆى ھاتنە خوارەوھىە پاستیش بى، تەعبىر دەكات لە بەشىك لە چەمك و واتای ئەو سوورەتە موبارەكە، ئەگەرنا وەك دواىى باسى دەكەین، چەمك و واتای ئایەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە، زۆر فراوانن و، ئەگەر پراى مەككەىى بوونى ئەم سوورەتەش ھەلبێژىرین، لەگەڵ ئەم ھۆى ھاتنە خوارەوھىەدا تێكدەگىرى، مەگەر بلىین: سوورەتەكە لە مەككە دابەزیو، بەلام چەمك و واتایەكەى، ئەو رەفتارەى دەغەل و مونافىقەكانى مەدینەش دەگرێتەوھ.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای پەروەردگار سەرەتا دەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: خۆیندنی ئەم سوورەتە قورئانە، دەست پێ دەکەم، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، کە وەك زۆرجاران گوتوو مانە: پێویستە بەلای کەمەوێ چوار واتا لە عەقڵ و دڵدا ئامادە بکړین، لە کاتی کدا مرووف دەلی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خوا دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

خوای دەفەرموی: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّنِّ﴾ ۱، ئایا ئەو کەسەت دی کە بە دین بێروایەو بە درۆی دادەنێ، وشە (الدین)، لێردە زیا تر وا پێدەچێ مەبەست پێی سزاو پاداشت بێ، وەك زۆرجاریش گوتوو مە: وشە (جزاء) لە زمانی عەرەبییدا هەم پاداشت (ثواب) و هەم سزا (عقاب)، دەگرتە خۆی، بەلام بەرای بەندە لە زمانی کوردیدا وشە کەمان نیە پێ بە پێستی وشە (الدین)، یاخود (الجزاء) بێ، بەلکەو دەبێ بلیین: سزا و پاداشت، بۆیە من لە مانای دەق و دەقەکیداً ئاوام تەفسیر کردووە: ئایا ئەو کەسەت دی کە سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێ؟

بێگومان مەبەست لە دیتنی لێردە، بینینی عەقڵ و دڵ، نەك دیتنی چاو، بۆیە زانا یان گوتوو یانە: (الرُّؤْيَةُ هُنَا رُؤْيَةٌ عِلْمِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً)، دیت لێردە، دیتنی زانستیە (پەپێردنە) نەك دیتنی چاو، چونکە هەموو ئەوانە ی رۆژی

سزاو پاداشت به درو داده نین، به چاو نابیزین، چ دوینراو پیغه مبهری خاتهم ﴿بِئْسَ الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ﴾، چ ههر که سیک بی که شایسته بی بدوینری، - نهو مانایه ش وا پیده چی راستر بی، که مهر چ نیه پیغه مبهری خاتهم ﴿بِئْسَ الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ﴾ - بیگومان ناگونجی به چاوی سهر همه موو تهوانه ببینی که بیپروان به سزاو پاداشت، به پای هندی که له زانایانش وشه ی (الدین)، لیره دا ههر به مانای تیسلامه، واته: بهرنامه ی خوا، ثایا نهو که سته بینی که بیپروایه به ثاین و بهرنامه ی خوا؟ که خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (۱۹) آل عمران، بهرنامه، (بهرنامه ی راست و تیر و تهواو و پهسند) له لای خوا، ته نیا تیسلامه.

به لام رهو قی ثایه ته کان، زیاتر نهو مانایه زال دهکات که لیره دا مه بهست له (الدین): (الجزء) بی، واته: سزاو پاداشت، ثایا نهو که سته بینی به چاوی عقل و دل؟ واته: نه گهر بینوته، نهو کاته ده زانی چهنده زیانباره!

هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَرَأَيْتَ) به مانای (أَخْرَجَ)، هه و آلم پی بده له باره ی که سیکه وه، که بروای به سزاو پاداشت نیه، کتیه نهو که سه؟

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾، نهو که سیکه به توندی پال به هه تیوه وه ده نی: (الدُّعُ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ)، پال پیوه نانی توند، به کوردی پی ده لین: پال هه ستودان، مندالی گچکه ی بی باب، له جیاق نهو وهی دهستی به سهر دابین و بیلاوینتیه وهو هاوکاری بی بکات و، سوژو بهزه یی له گهل دا بنوین، پال هه ستوی ده دات و پالی پیوه ده نی و ده ری دهکات، نهو یه که له هه سلته خراپه کانی بابای بیپروا به روژی سزاو پاداشت. نجا دیته سهر باسی سیفه قی دووه می: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، هانیش نادات (واته: هانی خه لك نادات) له سهر خواردنی نه دار، له سهر خواردن پیدانی نه دار، به لام بویه ده فهرموئ: ﴿عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، وه که نهو خواردنه ی ده دری به بابای نه دار، هی خو ی بیت، یانی: خواردنه که هی خو یه قی و پیویسته بیدری تی، نه گهرنا هه ندیک گوتوو یانه: ﴿طَعَامَ﴾، لیره دا مه بهست پی خواردن پیدان (إِطْعَام) ه.

ئىنجا كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا يَحْصُ﴾، ھانئادات واتە: ئەو ھېچ كە بۇ خۇي ھاۋكاريى باباى نەدار ناكات، لە پروى خواردن پىدان و تىر كرنىەو، بەلكو ئامادە نىە قسەيەكى خىرىشى بۇ بكات، ماناى وايە زۆر رەزىل و چرووك و بى خىرە.

ھەندىك لە زاناىان گوتوووانە: سى ئايەتى يەكەم لە مەككە دابەزىون و، ئەم چوار ئايەتى دواىى لە مەدىنە دابەزىون، كە ئەوئش پى تىدەچى، خوا ﷻ لە مەككە ئەو سى ئايەتەى پىشى دابەزاندىن و، ئەو چوار ئايەتەى دواىى لە مەدىنە دابەزاندىن، چونكە باسى نوپۇزكەرانى بى ئاگا دەكات و، باسى دەستگرتنەو لە ھاۋكاريى دەكات و، باسى رىبابازىى دەكات، ئەوانەش زياتر لەگەل كەش و ھەواى مەدىنەدا دەگونچىن، لەوئى خەلك پىتويستىى بەو ھەو ھەو رىبابازىى بكات و، لەوئى خەلك دەستى ھاۋكاريى گرتوتەو، لەوئى خەلك نوپۇزان دەكرد، بەلام نەياندەزانى نوپۇزكەيان چىيان لى داوا دەكات!

دەشگونچى ھەمووى بەيەكەو ھاتى، ئىمەش ئەو رايەمان ھەلپۇرد كە ھەمووى لە مەككە دابەزىى، بەلام خوا كە دەفەرمۇي: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ بۇيە ۱، بۇيە ۱ دەفەرمۇي، چونكە كەسك كە پال بە ھەتىو ھەدى و، ھانى خەلك نادات، خواردن بدرى بە باباى نەدارو ئاتاج و برسىى، رەنگە نوپۇزكەرىش بى، بۇيە خوا دەفەرمۇي: سزى سەخت بۇ نوپۇزكەرانىك:

﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، كەسانىك كە نوپۇزكەيان بى ئاگان، نەيفەرمۇ: (في صلاتهم ساهون)، (لە نوپۇزكەيان دا بى ئاگان) ئەگەر واى فەرمووبايە، كەس دەرئەدەچو، چونكە - بەدەگمەن نەبى - ھىچكەس نىە لە نوپۇزدا كەم و زۆر بىرى بە ئەملاولادا نەچى، مەگەر زۆر ئاگاى لە خۇى بى و خۇى كۆنترۇل بكات، تەنانەت پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ جارى وا ھەبوو لە نوپۇزدا تووشى سەھو ھو، جارنىك پىغەمبەرى خوا ﷻ دوو ركات نوپۇزى

کردن، نوپۇزى غەسەر بوو يان نيوە پۇ بوو سلاوى دايەو، پياويك كە (ذو الیدین) يان، پى دەگوت، خاوەن دوو دەستەكان، ديارە دەستى لە ھى خەلكى دريژتر بوون، بە ئەندازەيەك، گوڤى: (أَقْصِرَتِ الصَّلَاةُ أَمْ نَسِيتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ)؟ ئايا نوپۇز كورتكراوئەتەو، يان لە بىرت چوو، ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ؟ ئەوئىش فەرمووى: ھىچ كام لەو دووانە نەبوون، نە نوپۇز كورتكراوئەتەو نە مئىش لە بىرم چوو، ئەوئىش گوڤى: (بَلْ نَسِيتُ)، بەلكو لە بىرت چوو دوو پكاتت كردن و سلاوت دايەو، پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ھاوئلانى فەرموو: (أَصَدَّقَ ذُو الْيَدَيْنِ؟)، ئايا (ذو الیدین) راست دەكات لە بىرم چوو؟ گوڤان: بەلى، ئنجا بە بئەنگىي ھەلسا دوو پكاتەكەي دىكەشى كردن، دوايى دوو كرنووشى سەھووى بردن، پىش سلاودانەوئەو سلاوى دايەو.

ئنجا پىغەمبەرى خاتەم ﷺ كە لەو كاتەدا دوو پكاتى كردوون و سلاوى داوئەتەو، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: بۆيە وايكردو، تاكو ئەگەر ئۆممەتەكەي لە نوپۇزدا تووشى ھەلەپەك بوون، وەك ئەو بكەن و بە ئانقەست واى كردو، بەلام لە راستييدا ھىچ بەلكەيەك لەسەر ئەوئەنە بە ئانقەست واى كردبى، بە تايەتى كە لەگەل (ذو الیدین)دا موناقلەشەي كردو، ھەر وھەا جارى دىكەش شتى لەوجۆرە ھەر بوو، بەلام بەدلىيائى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە تووشى ھەلە و سەھوو بوو لە نوپۇزەكەيدا، لەبەر ئەو بوو كە دلى بە شتىكى گەرەترەو پەيوەست بوو، ھەر لە چوارچىوئەي مسولمانەتتى و دىندارىيدا، ياخود ھالەتتىكى ئىمانىي بەھىز رووى تىكردو، لەو كاتەدا ئاگاي لە ژمارەي پكاتەكانى نوپۇزەكەي نەماو، نەك وەك داغە پۆششتى خەلكى دىكە، كە نوپۇز دەكات و نازانى چى كردو و چى گوتو! پىغەمبەرى كوئايى ﷺ سەھوو و ھەلەكەي بەو جۆرە نەبوو، بىگومانىش ھەر كەسە لە جۆرى خووى و لە قەدەر خووى كار دەدات ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكْلِهِ﴾ ﴿٨٤﴾ الإسراء.

بوو، لەوئى ھەندىك لە دلئە خوڭشەكان پىئويستىيان بەو ھە بوو، سەرنجى خەلک بە لای خۇياندا رابكىشن، تاكو خەلک بە مسولمان و دىندارو نوژىكەريان بزانى. بەلام ئەگەر بشلئىن سوورەتەكە ھەمووى مەككەيە، دەلئىن: كەم و زۆر لە ھەر شوبىتەك كەسانىكى بېھىز ھەن، پىيان خوڭشە خەلک لىيان رازىى بى و، سەرنجى خەلک بە لای خۇياندا رابكىشن.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ۷، ھاوکارىش دەگرەو، **﴿الْمَاعُونَ﴾**، بەدوو واتايان لىكدراو تەو:

يەكەم: ھەر شىتەك لە مالدا بەھرى لى وەر بگىرى، ئنجا بەرەيە، فەرشە، مەنجەلە، كەوچكە، تەورە، پاچە، چەقۆيە، قاپە، مشارە، ھەموو ئەو شتانەى كاتى خۇى لە كۆمەلگاي ئەو سەردەمەداو ئىستاش ھەر پىئويست و، كەم و زۆر خەلک پىئويستىيان بە شتى يەكدى ھەر دەبى و مەگەر چۆن، دەنا ھىچ مالئەك نىە ھەموو پىئداو پىستىيەكانى ھەبن، بۆيە مالەكان پىئويستىيان بەو دەبى، ھەندىك ھەواج و كەل و پەل لە يەكدى وەر بگرن.

دووھەم: واتايەكى دىكەى **﴿الْمَاعُونَ﴾**، ئەو ھەيە كە برىتە لە ھەر شىتەك سوودى بۆ خەلک ھەبى، ئنجا مال و سامانە، بە تايبەت زەكات، كە ھەندىكىان **﴿الْمَاعُونَ﴾**، يان، بە زەكات، داناو، ياخود قسەى خىرە، يان سوود پى گەياندنىكە، يان ھەر جۆرە ھاوکارى كرىنكە، ئەگەر كەم بى ئەگەر زۆر بى، وەك دواتر چەمك و واتاي وشەى: **﴿الْمَاعُونَ﴾**، زياتر شى دەكەينەو.

لە كۆتايى ماناي گشتىي ئەم سۈرەتە موبارەكەدا دەلئىن:

لەم سوورەتەدا خوا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾** پىئاسەى كەسىكىمان بۆ دەكات كە بىپروايە بە (دىن) كە كەمىك لە زانايان گوتووينا: (دىن)، لىرەدا بە ماناي ئىسلامە، بەرنامەى خوا، بەلام زۆر بەيان گوتووينا: (دىن) لىرەدا بە ماناي: سزاو پاداشت (الجزاء)،

سەرەتاش خوای زاناو توانا دوو سیفەتی زۆر خراپ لەو کەسە ھەڵدەدات: سیفەتی یەكەم: ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَلَيْسَ﴾، ئەو کەسێکە ھەتیو (واتە: مندالی بێ باب، چ کور بێ، چ کچ) بە توندیی پال پێوە دەنێ و دەرەدەکات و تێوەی دەخوێ و پالەستۆی دەدات.

سیفەتی دووھەم ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، ھەروەھا ھاندەریش نیەو خەلک ھان نادات لەسەر خواردندان بە نەدار، بۆیەش دەفەرموێ: ﴿طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، چونکە نەدارو ئاتاج و برسیی، ئەو خواردنە ی کەسێک پێت دەدات، وەك بلیتی ھی خۆیەتی و دەیدات، ھەندیکیش گوتووین: ﴿طَعَامِ﴾، لێرەدا بە مانای (إطعام)ە، واتە: خواردن پێدان، بەلام وا راسترە ھەر بلیتین: لەسەر خواردنی نەدار ھانئادات، واتە: ئەو خواردنە لە ئەصلاً ھی ئەو نەدارێوە دەبێ ھانی خەلکی بدات، ئەو خواردنە تەسلیم بە خواوەنەکە ی خۆی بکەن، کە بابای نەدارە.

لێرەدا خوای بەرز و مەزن ئەو دوو سیفەتە دێت، بۆ پێناسەکردنی کەسێک کە بپروای بە (دین) نیە، واتە: پۆژی دوایی و سزاو پاداشتی خوا، یاخود بپروای بە ئایین و بەرنامەی خوا نیە، ئەوێش بۆمان دەرەدەخات کە بێگومان بپروابوون بە پۆژی سزاو پاداشت، وا لە مەرووف دەکات، دلی بەرانبەر بە ھەتیو نەرم بێ و سوۆزی ھەبێ، پەرۆشی بێ، ھەروەھا بەرانبەر بە نەدار و برسیی و خەلکی ئاتاج، دلی نەرم بێ و ھاوکاریان بێ، کەچی ئەو کەسە ی بپروایە بە سزا و پاداشتی خوا، ئەك دەست بەسەری ھەتیو دا ھەیتی و نایلاوینتەو ھو ڕەحمی پێ ناکات، بەلکو بە توندیی پالی پێوەدەنێ و پالەستۆی دەدات، بابای نەداریش ئەك ھەر بۆ خۆی ھاوکاریی ناکات، بەلکو ئامادە نیە قسە یەکی خێریشی بۆ بکات و، ھانی خەلکیش بدات ھاوکاریی بکەن!

دوایی دەفەرموێ: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (۵) سزای سەخت، یاخود ھاوار بۆ نوێژکەرانیك کە لە نوێژەکیان بێ ناگان

واتە: ئەو جۆرە كەسانە ئەگەر نوپۇزىكىش بىكەن، بە دۇنيايى لە نوپۇزەكەيان بى ئاگا بوون و، پابەند نەبوون بەوہى كە نوپۇزەكەيان دەبى تىياندا بەرھەم بەيىتى، چونكە نوپۇزەكەيان لەسەريان پىويست دەكات، بەزەيى و پەرۋشىي و سۆزيان بەرانبەر بە ھەتيو و نەدار ھەبى.

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرْءَوْنَ﴾ ۶، ئەوانەي پىبابازىي دەكەن واتە: كارىك دەكەن وا پىشانى خەلك بەدن، چاكىن، لە ھالىكىشدا كە چاك نىن و، كارىك دەكەن وا پىشانى خەلك بەدن، خوا پەرستىن، لە ھالىكىدا خوا پەرستىش نىن، ئەو ھە ماناى پىبابازىيە، ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ۷، چاكەو ھاوكارىيىش دەگرنەو، دەست دەگرنەو لە ھاوكارىيىكردى خەلك و دەستبارگرتىيان بە تايبەت لە پىدانى ئەو كەلوپەل و پىداويستىيانەي لە مالد، خەلك پۇژانە كاريان پىيان دەبى و، كاتىك كەسىك ھەواجىك ۋە كەسىك دەدات، كەلوپەلىكى ۋى دەدات بە ئەمانەت و كارى خۇي پى جىبەجى دەكات و، بۇي بىيىتەو، ئەمە كەمترىن جۇرى ھاوكارىيە، ھاوكارىي دىكەش ئەوہىە كە پارەي بداتى، ياخود ئىمكانىيەتتىكى بۇ پرەخسىتى، ئەو كەل ۋەلەي پى بىرپى، بەلام كە كەل ۋەلەكەي خۇق ۋى دەدەي بۇ كاتىكى دىبارىيىكراو، كارى خۇي پى جىبەجى بىكات و بۇت بىيىتەو، ئەمە كەمترىن جۇرى ھاوكارىيە، بۇيە كەسىك ئەوہش نەكات، ماناى وايە ھەر زۇر زۇر چىرووك و دەستىنووقاۋە.

بەپىزان!

خوا ﴿يُؤْتِي السَّابِقَ﴾ كە بەو پىنج سىفەتە پىناسەي كەسىكىمان بۇ دەكات، كە بىپروايە بە پۇزى سزاو پاداشت، ياخود بىپروايە بە ئىسلام و بە درۋى دادەنى، پىمان دەفەرەمۇ: ھەر كەسىك ئەو پىنج سىفەتەي تىدا بن، بزانەو بىينە كە بە پۇزى سزاو پاداشت و، بە زنامە و ئايىنى خوا بىپروايە، ھەرچەندە شاھەمانىش بىنى و، ھەرچەندە لافىش لى بدات و، ھەرچەندە دروشمى مەسۇلمانىش لە خۇيدا

زەق بکاتەو، بەلام کە رەوشت و پفتارەکانی بەو شیوەیە بوون، تۆ نیشانەی
پرسیاری گەورە بخە سەری و بزانه بپروایە، چونکە مرۆفی برۆدار بە پوژی
سزاو پاداشت، بە ئایین و بەرنامەی خوا، دەبێ سۆزو عەتف و بەزەیی هەبێ
بەرانبەر بە هەتیوو نەدارو ئاتاج، کاتیک نوێژەکەی دەکات دەبێ بزانی چی
گوت؟ لە خزمەت کێ دا وەستاو؟ نوێژەکەی شوینەوارەکانی تیدا پەیدا بکات
و نابێ پیاوێزی بکات، بەلکو دەبێ بە ساغیی خوا بپەرستێ و، ناشبێ هاوکاری
لە خەڵک بگریتهو، بەلکو دەبێ دەستی هاوکارییان بۆ درێژ بکات.

مەسەلە گرنەکان

مەسەلە ی یە کەم:

پێناسە ی بە درۆدانەری سزاو پاداشت، بەو کە پالەستۆی هەتیو دەدات و، هانی خەلکی نادات بۆ خواردن پێدانی نەدار:

خو دەفەرمۆی: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْلِ ۖ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۖ﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە لە سێ بڕگەدا:

١- ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْلِ﴾، ئایا ئەو کەسەت دی کە سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێ؟ خو ﴿يَدْعُ﴾ پێغه مەبەری خاتەم ﴿﴾ دەدوێنێ، بە تایبەت و لە پشت ئەویشەو، هەر کەسێک کە قورئان دەخوێنێ و، شایستە ی ئەوێ بە بدوێنێ و خاوەنی عەقڵ و هەست بێ، دەفەرمۆی: ئایا ئەو کەسەت دی کە بە سزاو پاداشت بێپروایە، یاخود سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێ؟ ﴿أَرَأَيْتَ﴾، خوێندراویشەتەو: (أَرَيْتَ)، واتە: بەبێ هەمزە، لێرەدا هەمزە ی پرستارکردن لە سەرەتای ئەم ئایەتە بە پێزەو، بۆ پرستارکردنی سەرستماندە، سەرستماندن لە حاڵی کەسێک کە بێپروایە بە سزاو پاداشت و، لە ئەنجامی ئەوێشدا ئەو بێپروایە، بە درۆ دانانی پۆژی سزاو پاداشتە ی، ئەو کردەوێ و پەختارە خراپانە ی دوا ی باسیان دەکری، تێیدا پەیدا کردوون، ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْلِ﴾ ١، ئایا ئەو کەسەت بینی کە بێپروایە، بە درۆدانەرە بۆ (دین)، ئەم وشە یەش هەرچەندە دەگونجێ مەبەست پێی ئیسلام و بەرنامە ی خوا، بەلام رەوتی ئایەتەکان وایپێشان دەدات زیاتر مەبەست پێی سزاو پاداشت بێ، چونکە وشای (الدین):

أ- هەم بە مانای فەرمانبەری (الطاعة) هاتو.

ب- هه به مانای سزاو پاداشت (جزاء) هاتوه.

ج- هه به مانای به‌نامه (منهج) هاتوه، به‌نامه‌ی ژیان به گشتیی و به‌نامه‌یه که خوا دایده‌نئ بۆ مروّف به تایبه‌تی، که له ئیسلامدا به‌رجه‌سته‌یه.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَرَأَيْتَ﴾ ئایا دیتت ئەو که‌سه‌ی سزاو پاداشت به درۆ داده‌نئ؟ (دیتن) لێ‌ردها بۆ ناساندنه، واته: ئایا ده‌یناسی؟ ده‌زانی کتیه ئەو که‌سه‌ی سزاو پاداشت به درۆ داده‌نئ، له ئایه‌تی دواتریش دا پێناسه‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رموئ:

(۲)- ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْاِتِمَ﴾، ئەوه که‌سیکه هه‌تیو پالەستۆ ده‌دات، مندالی بئ باب له جباتی ئەوه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ردا بێت و میه‌ره‌بانیی له‌گه‌ل بنوئتی و بیلاوێتته‌وه‌و هاوکاری بکات، لئی توو‌ره ده‌بن و به‌تونیدی پالەستۆی ده‌کات و ده‌ری ده‌کات. ﴿يُدْعُ﴾ له (دع) ده‌ه، هاتوه، (دَعَا، يَدْعُو، دَعَا، وَالِدْعُ: الدَّفْعُ بِشِدَّةٍ وَعُظْفٍ وَقَهْرٍ)، (دع): پالێوه‌نانه به‌تونیدی و سه‌ختی و زه‌ری و، به‌قه‌ی ناخۆش و به‌تێوه‌خو‌رینه‌وه‌.

لێ‌ردها که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي﴾، ئەم ناوی ئاماژه‌یه: (الإشارة باسم الإشارة لتمييزه أكمل تمييز وتزيله منزلة الظاهر المبرئ)، ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي﴾، ئاماژه‌کردن به‌ ناوی ئاماژه بۆ جیا‌کردنه‌وه‌یه‌تی به‌ ته‌واوترین شێوه، بۆ ئەوه‌شه له شوئنی که‌سیکی دیار دابنئ، که به‌ چاوی سه‌ر ده‌بێنئ، ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي﴾، ئەوه که‌سیکه ﴿يُدْعُ الْاِتِمَ﴾، به‌تونیدی پال به‌ هه‌تیوه‌وه‌ ده‌نئ، به‌ کوردیی ده‌گوئری: پالەستۆی ده‌دات.

(ف) که لێ‌ردها هاتوه، (الفاء: لِعَطْفِ الصِّقَةِ الْأُولَى عَلَى الثَّانِيَةِ)، پیتی (ف) که خراوه‌ته سه‌ر (ذَٰلِكَ)، ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي﴾، بۆ بادانه‌وه‌و گێرانه‌وه‌ی سیفه‌تی دوو‌مه بۆ سه‌ر هی یه‌که‌م، سیفه‌تی دوو‌م که بریتیه له: ﴿يُدْعُ الْاِتِمَ﴾، ده‌یگێرتته‌وه بۆ سه‌ر: ﴿يَكْذِبُ بِاللَّيْنِ﴾.

۳- ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، ھانىش نادات لە سەر خواردنى نەدار، سىفەتتىكى دىكەى ناسىنەرى ئەو كەسەى بېرواى بە سزاو پاداشت نىيە، ئەوھىيە ھاننادات بۆ خواردنى نەدار، واتە: (لَا يَحْضُ النَّاسُ)، خەلك ھاننادات، بەلام لەبەر ئەوھى بە سىياق و سەلىقە ديارە كە جگەلە خوۋى ھان نادات، بۆيە ئەو وشەيە قرتتېراوہ. ﴿طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، ھەندىك لە زاناىان وایان لىكداوہ تەوہ، كە (طعام) لىرەدا بە ماناى چاوگە واتە: (إِطْعَامِ الْمُسْكِينِ)، خواردندان بەنەدار، ھەندىكىش گوتتووانە: (طعام)، ھەر لەسەر واتاى خوۋىتەى كە برىتيە لە (خواردن)، بەلام بۆيە خوا ﴿طَعَامِ﴾، ئەم تەعبىرەى ھىناوہو، (طعام)ى پالداواتە لای (مىسكىن)، بۆگە ياندنى ئەو مانايە كە ئەو خواردنە ھى نەدارەكەيە، واتە: ئەو خواردنە لە ئەسلدا ھى نەدارەكەيە، مادام پىتويستى پىيەتى و ئەوى دىكەش لە خوۋى زيادە! كەواتە: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، خەلك ھاننادات لەسەر خواردنى نەدار، واتە: خواردن پىدان بە نەدار، خواردنى نەدارەكە كە ھى خوۋىتەى و دەبى پىيە بدرى.

كەواتە: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، ھاننادات لەسەر خواردنى نەدار:
 أ- يان (طعام)، ھەر بە ماناى خواردنەو، پالداوہ تە لای نەدار واتە: خواردنەكە ھى خوۋىتەى.

ب- ياخود لىرەدا (طعام)، بە واتاى خواردن پىدان (إطعام)ە.

كە دەفەرموى: ﴿وَلَا يَحْضُ﴾، (الْحَضُّ: الْحَثُّ وَالتَّخْضِيفُ) (حَضُّ) برىتيە لە ھانندان و دنەدان، بىگومان كە دەفەرموى: خەلك ھاننادات لەسەر خواردنى نەدار، يان خواردن پىدانى نەدار، كە سىك خەلك ھاننەداو قسەى خىر نەكات، بۆ ئەوھى بابايەكى نەدارى برسى تىر بىكرى و خواردنى پى بدرى، بە دلىباى بۆ خوۋى ئامادە نىيە ھاوكارىيە بىكات، كە سىك ئامادە نەبى قسەى خىر بۆ كە سىك بىكات، بە دلىباى كردارى خىرىشى لەگەل دا ناكات! ئايا ئەم ئايەتە موبارەكانە لە بارەى كى وە ھاتوونە خوار؟ لەوبارەوہ چەند بۆچوونىك ھەن:

- ۱- ھەندىكىيان گوتوويانە لە بارەى (العاص بن وائل السهمي)دە، ھاتوونە خوار.
 - ۲- ھەندىك گوتوويانە لە بارەى (الوليد بن المغيرة المخزومي)دە، ھاتوونە خوار.
 - ۳- ھەندىك گوتوويانە لە بارەى (عمر بن العائد المخزومي)دە، ھاتوونە خوار.
 - ۴- ھەندىك گوتوويانە لە بارەى (أبو سفيان بن الحرب)دە، ھاتوونە خوار، پيش ئەوھى مسولمان بى.
 - ۵- ھەندىك گوتوويانە لە بارەى (أبو جهل)دە، ھاتوونە خوار.
- ئەوھ لە ھالێکدا كە ئەم ئايەتانە مەككەى بن، بەلام ئەگەر سوورەتەكە ھەموو مەدینەى بى، وەك راي ھەندىك لە زانايان وايە، ئەو كاتە ديارە لە بارەى بابايەكى موناقيق و دەغەلەو ھاتۆتە خوار، كە ناوھەى باسنەكراو، بەلام بىگومان يەكسانە چ لە بارەى يەكێك لەو پينچ كەسەى مەككەو ھاتبى، چ لە بارەى موناقيقكى مەدینەو ھاتبى، زانايان بنچينەيەكيان داناو دەلى: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى)، تايەتبوونى ھۆكارى دابەزینی ئايەتيك، پى لە گشتگيربوونى واتايەكەى ناگرى، خوا ﷻ جارى وا ھەيە ئايەتيكى بە بۆنەيەكەو ناردو، بە بۆنەى ھەلسوكەوت و پەوشت و پەفتارى كەسيكەو، ئەگەر چاكە، ئەگەر خراپە، بەلام بىگومان چەمك و واتايەكەى گشتيە، لە سەرەتاو ئەو گرێتو، دواى ئەویش ھەر كەسيك دەگرێتو، كە ھەمان پەوشت و پەفتار لە خۆيدا بپيێتە دى.

مەسەلەى دووھم:

ھەرەشەکردن لە نوێژكەرانى بێتاگا لە نوێژەکانیان، كە رىبابازى دەكەن و، دەست لە ھاوکارى دەگرەو، رىگرى دەكەن لە یارمەتیدان و ھاوکارىکردنى خەلك:

خو دەفەرموى: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝۱ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝۵
الَّذِينَ هُمْ يُرْأَوْنَ ۝۶ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝۷﴾

شىكردنەوى ئەم ئایەتانه، لە چوار بڕگەدا:

(۱) - ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾، ئنجا ھاوار، سزای سەخت بۆ نوێژكەرانت، (الطبري)، ئاوا ئەم ئایەتە بە پێژە مانا دەكات، دەلى: (قَالَوَادِي الَّذِي يَسِيلُ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِ جَهَنَّمَ، لِّلْمُتَافِقِينَ الَّذِينَ يَصْلَوْنَ، لَا يُرِيدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِصَلَاتِهِمْ، وَهُمْ فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ إِذَا صَلُّوْهَا) ^(۱) واتە: ئەو شیو دۆلەى لە کێم و زووخواوى خەلكى دۆزەخ دێتەخوار، بۆ ئەو موناڤىق و دەغەلانەى نوێژ دەكەن، بەلام مەبەستیان لە نوێژکردنەكەیان خوا نیه (مەبەستیان ئەو نیه ئەركىك جییه جى بكەن، خوا پاداشتیان بداتەو و لێیان رازى بى، لەبەر ئەوئەى فەرمانى پى كردو) بەلكو بۆ رىبابازى دەيكەن و لە نوێژەکانیشیان كاتىك دەیانكەن، بێتاگان.

چونكە كەسێك كارێك بۆ خواكات، وردەكارىیەكى تێدا دەكات، شایستەى ئەوە بى بۆ خوا بى، بەلام ئەگەر بۆ خوا ئەنجامى نەدات، ھەر چۆن بى لە كوڵ خوئ دەكاتەو.

(۲) - ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، (سزای سەخت بۆ ئەو نوێژكەرانه) كەسانىك لە نوێژەکانیان بى تاگان، ناگیان لە نوێژەکانیان نیه، زانایان لە بارەى تەفسیرکردنى ئەم ئایەتە بە پێژەو، پای جۆراو جۆریان ھەن:

۱- عەبدوللای کۆری عەبباس (خوایان پازی بێ) گوتووێت: (الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ: الَّذِينَ يُؤْخَرُونَ عَنْ وَقْعِهَا) (جامع البيان: ۳۸۱۶۲)، ئەوانەى نوێژەکانیان لە کاتی خۆى دوا دەخەن، واتە: لە کاتی خۆیاندا نوێژەکانیان ناکەن، هەر کاتێک بۆیان هەڵسوورا دەیکەن! مانای وایە زۆر بە خەمى ئەوەوە نین نوێژەکان لە کاتی خۆیان دا، ئەنجام بەدەن.

۲- هەر عەبدوللای کۆری عەبباس (خوایان پازی بێ) گوتووێت: (الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ: هُمُ الْمُتَأَفِّقُونَ يَرْكُونَ الصَّلَاةَ فِي السَّرِّ، وَيُصَلُّونَ فِي الْعَلَانِيَةِ) (جامع البيان: ۳۸۱۶۹)، مەبەست پێى دەغەڵەکانە، نوێژ لە پەنھانی دا واز لێ دێن، ئەگەر خەڵک ئاگای لێ نەبێ، بەلام لە کاتی ئاشکرا بوون داو لە نێو خەڵک دا، نوێژەکانیان ئەنجام دەدەن، مانای وایە بۆ خەڵک ئەنجامی دەدەن، ئەک بۆ خوا!

۳- دیسان (الطبري) لە (فتادة) وە بە ژمارە: (۳۸۱۷۳) هیناویەتی لەبارەى تەفسیری ئەم ئایەتەوە گوتووێت: (الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ: قَالَ: سَاهَ عَنْهَا لَا يَبَالِي صَلَّى أَمْ لَمْ يُصَلِّ)، لە نوێژەکەى بێتەگایەو خافلاو، گوێ ناداتى کردى یان نەیکرد!

۴- (الطبري) یەش ئەو مانایە هەڵدەبژێرى کە دەلێ: (سَاهُونَ لَاهُونَ يَتَغَفَّلُونَ عَنْهَا; وَفِي اللَّهْوِ عَنْهَا وَالتَّسَاغُلِ بِغَيْرِهَا، تَضَيُّعُهَا أَحْيَانًا، وَتَضْيِيعُ وَقْعِهَا أُخْرَى)، واتە: خافلاو و خۆیان لە نوێژەکانیان بێ ئاگا دەکەن، بە قسە و پەفتاری پووچەو دەخافلێن، (بە جگە لە نوێژەکانیانەو دەخافلێن، لە کاتێکدا پێویستە نوێژەکانیان بکەن) ئنجا جارى وا هەیه نوێژەکە خۆى زایەى دەکەن، جارى واش هەیه کاتەکەى زایە دەکەن و، لە کاتی خۆیدا نایکەن.

کە دەفەرەمۆ: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، ئایا حیکمەتى چیه وشەى (سَاهُونَ)، بە (عَنْ) بەرکاری خواستو؟ (عَنْ سَاهُونَ ب «عَنْ» لِفَادَةِ أَنْهُمْ تَجَاوَزُوا إِقَامَةَ الصَّلَاةِ وَتَرْكُوهَا، وَلَا عِلَاقَةَ لِهَذِهِ الْآيَةِ بِأَحْكَامِ السُّهُوِ فِي الصَّلَاةِ)، واتە: بۆیه (سَاهُونَ)، بە (عَنْ) بەرکاری پێخوێزاراوه، تاكو ئەوە بەگەیهنێ، کە ئەوانە

له بهرپاگردنی نوێژه که یان تپه‌پریون و وازیان لی هیناوهو، ئەم ئایه‌ته هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی نیه به حوکمه‌کانی سه‌هووکردن و به‌هه‌له‌ داچوونه‌وه له نوێژدا.

(السَّهْوُ: الذَّهْوُ عَنْ أَمْرِ سَبَقَ عِلْمُهُ)، (سَهْوٌ: بریتیه له بێئاگابوون له شتێک که پیشتر زانراوه، ده‌گوتری: ئاگام له‌و شته نه‌ماو لی‌ی سه‌هوو بووم، واته: پیشتر ده‌زمانی، به‌لام لی‌رده‌دا خوازراوه‌ته‌وه بۆ وازه‌پێنان و پشت‌تێکردن، ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ یانی: (تَارِكُونَ لِمَلَاتِهِمْ)، وازه‌پێنه‌ری نوێژه‌که‌یان، ئنجا وه‌ك (الطبري)، ده‌لی: یان ئەوه‌تا نوێژه‌کانیان هه‌ر ناکه‌ن، یاخود له‌ کاتی خۆیدا نایکه‌ن، یاخود به‌و شیوه‌یه نایکه‌ن که خوای په‌روه‌ردگار لی‌ی داوا کردوون.

(۳) ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾، ئەوانه‌ی ریا‌بازی ده‌که‌ن، بۆ ڕوو ده‌ربایسی نوێژه‌که‌یان ده‌که‌ن، بۆ به‌رچاوی خه‌لك، (الطبري) ئاوا مانای ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌ دینی، ده‌لی: (الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ النَّاسَ بِصَلَاتِهِمْ إِذَا صَلَّوْا، لِأَنَّهُمْ لَا يُصَلُّونَ رَغْبَةً فِي ثَوَابٍ، وَلَا رَهْبَةً مِنْ عِقَابٍ، وَإِنَّمَا يُصَلُّونَهَا لِيَرَاهُمْ الْمُؤْمِنُونَ فَيَطُوعُوهُمْ مِنْهُمْ، فَيَكْفُونَ عَنْ سَفْكِ دِمَائِهِمْ، وَسَبْيِ ذَرَارِيِّهِمْ، وَهُمْ الْمُتَافِقُونَ الَّذِينَ كَانُوا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۶۴)، واته: نوێژه‌که‌یان که ده‌یکه‌ن، بۆ ریا‌بازی و بۆ به‌رچاوی خه‌لك ده‌یکه‌ن، کاتێک نوێژه‌که‌یان ده‌که‌ن، چونکه نوێژه‌که‌یان بۆ ئەوه ناکه‌ن، ئاره‌زوومه‌ندی پاداشت بن، یاخود مه‌ترسیان له‌ سزا (ی خوا هه‌بێ)، که هه‌ره‌شه‌ی کردوه له‌و که‌سانه‌ی نوێژ ناکه‌ن و به‌ندایه‌تی بۆ خوای په‌روه‌ردگار ناکه‌ن) به‌لکو نوێژه‌که‌یان بۆ ئەوه ده‌که‌ن برواداران بیانین و، پێیان وابێ له‌وان (ئه‌وانیش بروادارن) و واز له‌ خوێن پشتن و به‌دی‌لگرتنی وه‌چه‌کانیان بێنن، ئەوه‌ش مه‌به‌ست پێی مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کانن له‌ ڕۆژگاری پێغه‌مبه‌ردا ﷺ (یان هه‌ر ڕۆژگارێکی دیکه‌دا که نوێژ ده‌که‌ن، به‌لام نوێژێکی بێ ڕووح و بێ ئامانج ده‌که‌ن) (۴).

(۱) الجامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۶۴

(۲) بێگومان هه‌رکەس بێ‌ڕوا نامسوڵمان بوو، خوێن و وه‌چه‌ی په‌وانیه، مه‌گه‌ر سه‌نگه‌ر له‌ دژی ئیسلام و مسوڵمانان بگرت، بۆ‌یه ده‌بووايه (الطبري) ئەو به‌ند (قید)ه‌ی بخاته‌سه‌رو به‌ره‌هایی نه‌ی‌لێ.

ئەمە لە ھاللىكىدا كە ئەم ئايەتەنەى دوايى لە مەدينە دابەزىبن (ئەو چوار ئايەتەى كۆتايى) كە ئەمەش پايەكى زاناينە، بەلكو پايەك ھەيە كە سوۋرەتەكە ھەموۋى مەدينەيى بى، بەلام ئەگەر مەككەيى بى، ئەو كاتە مەبەست پىيى كەسانىكە كەلە مەككە مەسولمان بوۋىن، بەلام ھەروا مەسولمانبوۋىتىكى لامسەرلايى و ھاكەزايى، ئەو ھەبۋە مەسولمانىكى چاك و جىددىيى بن و، باش خەم لە نوۋزەكانيان و لە پەرستشەكانيان بخۇن.

(۴) - ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾، ئەو سوۋدانەى لەلاشانن پىگىريان لى دەكەن (بگەنە خەلك).

ئەمە سىفەتى كۆتايانە، (الطبري)، دەلى: ﴿وَيَمْنَعُونَ النَّاسَ مَنَافِعَ مَا عِنْدَهُمْ، وَأَصْلُ الْمَاعُونِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: مُنْفَعَتُهُ؛ يُقَالُ لِلْمَاءِ الَّذِي يَنْزِلُ مِنَ السَّحَابِ: مَاعُونٌ﴾^(۱)، واتە: ئەو سوۋدانەى لە لاينان لە خەلكيان دەرگنەو، وشەى ﴿الْمَاعُونَ﴾ يىش، لە ھەر شىئەك بىرىتە لە سوۋدو كەلكەكەى، ئەو ئاۋەى لە ئاسمان دادەبەزى، پىيى دەرگوتى: ﴿الْمَاعُونَ﴾، لەبەر ئەۋەى سوۋدو كەلكى ھەيە.

(الطبري)، دەلى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَصَفَهُمْ بِأَنَّهُمْ يَمْنَعُونَ النَّاسَ مَا يَتَعَاوَرُونَهُ بَيْنَهُمْ، وَيَمْنَعُونَ أَهْلَ الْحَاجَةِ وَالْمَسْكِنَةَ، مَا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُمْ فِي أَمْوَالِهِمْ مِنَ الْحَقُوقِ، لِأَنَّ كُلَّ ذَلِكَ مِنَ الْمَنَافِعِ الَّتِي يَنْتَفِعُ بِهَا النَّاسُ، بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾، (جامع البيان: ۱۵، الجزء: ۳۰، ص ۳۵۲)، واتە: خوا ﷻ ئەۋانەى بەۋە ۋەسەفەردوۋن كە ئەۋەى خەلك لە نىۋان خۇياندا دەستو دەستى پىدەكەن و، ۋەيەكەدى دەدەن (لە ھەۋاج و كەل و پەل، ئەۋە لە خەلك دەرگنەۋە) و، ئەۋانەى پىۋىستى و ئاتاچن و ھاۋكارىيان لىدەگرنەۋە، لەۋ مال و سامانەدا كە خوا ﷻ مافى ئەۋانى تىدا پىۋىست كەردوۋن، (ئىجا ئەگەر زەكاتە، يان جگەلە زەكاتە) چۈنكە ھەموۋ ئەۋە لەۋ سوۋدانەن كە خەلك لە نىۋو خۇياندا لىيان بەھرەمەند دەبن.

(۱) جامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۶۴

(۲) جامع البيان: ۱۵، الجزء ۳۰، ص ۳۵۲

واتە: ھەم کەل و پەل لە خەڵک دەگرەنەو، ھەم لە مآل و سامانیان ھاوکاری خەڵکی ئاتاج و نەدار ناکەن، کە خواى کاربەجێ لە مآلى دەوڵەمەندەکاندا، ھاوکاریکردنى نەدارانى پێویست کردووە.

(القرطبي) لە مانای ﴿الْمَاعُونُ﴾ دا، دوازدە مانای ھێناون، بگرە ھەندیک لە زانیان زیاتریشیان ھێناون، بە لآم (القرطبي)، دوازدە (۱۲) مانای ھێناون، دەلى: (الماعون أولاً: الزكاة، وثانياً: المال، ثالثاً: إسم جامع لمنافع البيت، رابعاً: ما كانت فيه منفعة، خامساً: العارية، سادساً: المعروف، سابعاً: الماء والكلأ، ثامناً: الماء وحده، تاسعاً: منع الحق، عاشراً: المستغل من منافع الأموال، حادي عشر: الطاعة والإنقياد، وثاني عشر: المعونة).

(القرطبي) ڕای زانیانیشى ھێناو و ھاوکارى پالەدەداتە لای ھاوھەلآن و زانیانى شویتکەوتووانى ھاوھەلآن (خوا لە ھاوکارى ڕازى بى)، کە گوتووایە: (الماعون) بەو مانایانە دى: ۱- زەكات. ۲- مآل و سامان بە گشتى. ۳- ناویكى كۆكەرەوھىە بو ھاوکارى ئەو کەل و پەلانى لە مآلدا خەڵک پێویستى پێیان دەبێت. ۴- ھەر شتێک کە سوودی تێدا ھەبێ. ۵- ئەو شتەى وەك ھاوکارى پەسەند. ۷- ئاو و لەوھەریگایە. ۸- ھاوکارى گوتووایە: بەس ئاو. ۹- ڕێ لە ھاوکارى گرتن. ۱۰- ئەو بەرھەم و سوودەى کە لە مآل و سامانەکان دا دواى ئەوھى دەجووڵێرێن، وەدەست دى و پەیدا دەبێت. ۱۱- ملکہ چى و فەرمانبەرى. ۱۲- ھاوکارى.

ننجا با لەو بارەو ھەم دەقەش بێنین: {عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «كُنَّا نَعُدُّ الْمَاعُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: الدُّلْوُ، وَالْفَأْسُ، وَالْقِدْرُ»} (أخرجه أبو داود: ۱۶۵۷، والنسائي: ۷۲۱، والبيهقي في الكبرى: ۸۰۴۱، وسنده حسن، وله حكم الرفع، وحسنه الألباني). واتە: ھەبەدوڵلای كورى مەسعوود (خوا لێى ڕازى بى) دەلى: تێمە لە ڕۆژگارى پێغمبەرى خوادا ﷺ ھاوکارى، بەوھەلىکدەدایەوھە (کە

وہک سپاردہ بہ خەلک دەدری)، لە دۆلچە (کە تاوی پێ لە بیر ھەڵدەھێنجن) و، تەشوی و، تەورو بیور (کە داری پێ دەقەڵنشرێ و دەشکێترێ) و، مەنجەل (کە چێشتی تێدا دەکوڵێنرێ) واتە: کەل و پەلیک کە مالەکان لە بەینی خۆیاندا وەبەکدی دەدەن.

کەسێک دەچێ بۆ مائیک دەلێ: ئەگەر فەرشیکی زیادتان ھەیە، وێمدەن، یەکیک داواي شتیکی دیکە لە یەکیکی دیکە دەکات، داواي چەقۆی لێ دەکات، داواي تەرازووی لێ دەکات، داواي کورسیی لێ دەکات و دەلێ: کورسییمان نین ئەگەر ژمارەبەک کورسییمان پێبدەن بۆنەبەکمان ھەیە، ھەتا کوژای.

عەبدوللای کوری مەسعوود (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: ئێمە لە پۆژگاری پیغەمبەری خوادا ﷺ: ﴿الْمَاعُونُ﴾ مان، بە دۆلچەو تەورو مەنجەل، لێک دەدایەو، ئەمە خۆی گوتویەتی و، ئەیکوتوہ پیغەمبەری خوا ﷺ وا دەفەرموی، بەلام ئەمە لە زاراوہی پەسپۆران و فەرموودەناسان دا حوکمی ئەوہی ھەیە، کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووبیتی و بۆ لای وی بەرز کرا بیتەو، چونکە مادام باسی پۆژگاری پیغەمبەری کردوہ دەلێ: لەو پۆژگارەدا ﴿الْمَاعُونُ﴾ مان، پێ ئەو شتانە بوو، کەواتە: لەو پۆژگارەدا وشەي ماعوون، ئەو چەمک و واتایانەي ھەبوون و میصادقەکەي ئەو کەل و پەلانە بوون، کە وەک نمونە ئاماژەي بە ھەندیکیان کردوہ.

لە تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾

(القرطبي) شتیکی جوان دینی ئەو تەفسیرەکەي خۆي (الجامع لأحكام القرآن): (۱) دا، دەلێ: (ولا يكون الرجل مُرْتِئاً بإظهار العمل الصالح إن كان فريضة، فمن حق الفرائض الإعلان بها وتشهيرها)، واتە: پیاو بە ریا باز دانانرێ بەھۆی دەرخستنی کردوہي

باشەو، مادام ئەو كىردەو باشە بۇ خۇى تەرك بى و فەرېز بى، چونكە ھەقى
فەرەكان وایە بە ئاشكرا ئەنجام بىرېن و پېشان بىرېن و خەلك بىانىبىنى،
مەبەستى ئەوئە بە خۇای پەرورەدگار دەفەرەمۆى: ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرْءَوْنَ﴾ ۱،
ئەوانەى رىابازى دەكەن، مانای وانیە ھەر كەسك نوېژى لەبەر چاوى خەلك
كرد، رىاباز بى، بەلكو ئەوانە كۆمەتېكى تايەت و دىارىكراو بوون، لە ئىو
خەلكدا نوېژىان كىردەو بۇ سەرنچراكىشانىان و، حالىكردنىان كە تېمەش وەك
ئېو ېروادارىن، بەلام خوا ﷻ ئاگای لە دل و دەروونىان بوو، بۆیە فەرەمۆئەتى:
﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ۲، ھاوارو سزای سەخت، شىوېك لە دۆزەخ، خراپىى
بۇ نوېژەراتىك، ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ۳، ئەوانەى لە نوېژەكانىان
بېئاگان.

ئىجا ئەگەر خوا فەرەمۆبای: (الذين هم في صلاتهم ساهون)، ئەوانەى لە
نوېژەكەيان دا بېئاگان، ھەمۆو كەسى دەگرتەو، بەلام فەرەمۆئەتى: ﴿عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ۴، ئەوانەى لە نوېژەكانىان بېئاگان، واتە: نوېژ دەكەن و بە
حىساب نوېژەكەرن، بەلام لە نوېژەكەيان بېئاگان، پېشتىرىش روومان كىردەو: لە
نوېژەكەيان بى ئاگان واتە:

أ- نايكەن، يان بىكەن و نەيكەن، پېنان وەك يەكە.

ب- ياخود لە كاتى خۇیدا نايكەن.

ج- ياخود بەو شېوئە نايكەن كە خۇای بەرزو مەزن فەرمانى پىكردەو، ئېو پۆكتىك
و ھەقىقەتېكى ھەبى كە خوا ﷻ لە نوېژدا بە مەرجى گرتو، وەك خوا دەفەرەمۆى:
﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ۲، المؤمنون، واتە: بە
راستىي ئەو ېروادارانەى لە نوېژەكانىاندا ملكەچن، سەرفرازن، ئەوانەى كارلىك لەگەل
وشەكانى نوېژەكەياندا دەكەن و، لەگەل جموجۆلى نوېژەكانىاندا، لە كاتىكدا دەچنە
حالتى پكوع دەچەمنەو لە خزمەت خواداو، كاتىك دەچنە حالتى كړنووش بىرېن

و سەردەخەنە سەر زەوى و، كاتىك تەحييات دەخوئىن و، كاتىك رادەوەستى و، كاتىك قورئان دەخوئىن، لە ھەموو ئەو ھالەتەدا، دليان لەگەڵ نوێژەكەيانەو، لەگەڵ ئەو وشانە دايە كە لە نوێژەكەياندا دەيانلێن.

دوايىش خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَآوْنَ﴾ ٦، كەواتە: ئەوانە نەك ھەر لە نوێژەكەيان بى ئاگان، بەلكو نوێژەكەشيان كە دەيكەن ھەر بۆ رووپامايى خەلك و سەرنجراكيشانى خەلك و، لەبەر چاوى خەلك، دەيكەن، مانای وايە ئەگەر خەلك چاوى لى نەبى، ھەر ناشيكەن!

لە كۆتايىش دا دەفەرموێ: ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ٧، يارمەتييش لە خەلك دەگرەنەو، ئەو شتانەى خەلك لىيان بەھرمەند دەبى لە ژيانى پۆژانەدا، ئەگەر مالى ھو سامانە، ئەگەر كەل وپەلتيكە، ھەر شتيكە كە خەلك لە ژيانى پۆژانەياندا بەكارىدەھيئن و، وەيەكدى دەدەن بە ئەمانەت و دوايى بۆ يەكدى دەيگنرەنەو، دەست لەوھش دەگرەنەو و ئەوھش ناكەن.

پتوھر و تەرازوويەكى گرینگ بۆ ھەلسەنگاندی خەلك

لە كۆتايى تەفسیری ئەم سوورەتە موبارەكەدا دەليئن:

خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارەكەدا پتوھرو تەرازوويكمان بۆ دادەنى، بۆ كيشان و ھەلسەنگاندنى كەسيك كە برۆای ھەيە بە پۆژى سزاو پاداشت، ياخود كەسيك كە برۆای ھەيە بە (دين) ئايين و بەرنامەى خوا، ئەو پتوھرو تەرازووەش، زۆر جيايە لەوھى ئيمە بىرمان بۆى دەچى، ئەگەر ئەو پرسيارە لە ئيمە بكري: دەزانى كى برۆای بە پۆژى سزاو پاداشت نيە، ئايا ئەو كەسە دەناسي كە برۆای بە پاداشت و سزاي خوا نيە، ئەگەر لە ئيمە بپرسن؟! دەليئن: بەلى ئەو كەسەى بپروايە و گوناھو تاوان دەكات و، ئەو كەسەيە كە برۆای بە سزا و پاداشت نيەو، حيسابى لاي خوا ناكات، بەلام خوا ﷻ چەند كردەوھو

رەفتاریکی بەرجەستە دێنێ، جاری دیکەش باسمان کردو، هەمیشە خوا ﷻ که پێناسەی کەسەکان و شتەکان دەکات، بە بەرجەستە کرایی پێناسەیان دەکات، ئەو تابیەتەندییەکی فەرمایشی خوا، یانی: کە باسی پارێزکاران دەکات، سیفەتەکانیان بەرجەستە دەکات، بۆ وێنە: لە سوورەتی (آل عمران) دا کە پێناسەی پارێزکاران دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۱۳۳) آل عمران، واتە: خێرای (و پیشبڕکێ) بکەن بەرەو لیۆردنێکی تابیەت لە لایەن پەروەردگارتانەوهو، بە هەشتیک (باخیک) کە پاناییەکی بە ئەندازەی ئاسمانەکان و زەویە بۆ پارێزکاران، ئامادە کرەو، ئنجا بەمجۆرە پێناسەی پارێزکارانمان بۆ دەکات:

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِ الْغَیْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳۴) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ اللَّهُ ذُنُوبَكَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۳۵) ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ (۱۳۶) آل عمران.

یەك: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾، ئەوانەى مالى و سامانى خۆیان خەرج دەكەن، ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾، لە كاتی خۆشیی و لە كاتی ناخۆشییدا، یاخود لە كاتی فەرحانیی و لە كاتی سەغله‌تیدا، لە كاتی هەبوون و لە كاتی نەبووندا، لە كاتی هەبوون دا لە قەدەر هەبوون دەبەخشن و، لە كاتی نەبوونیشدا لە قەدەر نەبوون دەبەخشن.

دوو: ﴿وَالْكُظُمِ الْغَیْظِ﴾، ئەوانەى قووتدەرەوهی پەستیین، رقی زۆرو توورەیی و پەستیی خۆیان قووتدەدەن و كپ دەكەنەوهو دەری نابرن.

سێ: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾، لیۆردەن لە خەلك، ئەك هەر رقی و توورەیی خۆیان لە بەرانبەر، قووتدەدەن و كپ دەكەنەوه، بەلكو لیشیان دەبوورن.

چوار: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳۱)، خواش چاكه كارانى خوشدەوين، واتە: نەك
 ھەر لىيانىبۈورن، بەلكو ھەولەدەن چاكه شىان لەگەل دا بكن.

پىنج: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجَسَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ
 وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۳۵)،
 (ئەوانە چاكه كانيان بەلام ئەگەر ھەلەنگوتن و خراپەيەكيشان كرد) كەسانىك
 كاتىك شتىكى ناقلو دزويان ئەنجام دا، ياخود ستميان لە خويان كرد، يادى خوا
 دەكەنەو، بۆ گوناھەكانيان داواى لىبوردن دەكەن، كىش ھەيە لە گوناھان بپورى
 بىجگە لە خوا، لەسەر ئەوئى كردوويانە مكوور و بەردەوام نابن لە حالىكدا كە
 دەزانن خراپە، ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ئا ئەوانە پاداشتيان لىبوردنىكە
 لە پەرورەدگارپانەو، ﴿وَجَنَّتْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ھەرودھا باخاتىك كە
 پووبار بە ژىريانا دەپۆن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ (۱۳۶)، بە ھەمىشەيى
 تىيان دا دەمىننەو، باشتىن پاداشت پاداشتى ئەوانەيە كە كار بۆ خوا دەكەن.

ھەرودھا لە سوورەتى (الذاريات) يشد، كە خوا پىناسەي پارىزكاران دەكات بە
 ھەمان شىو، لە كۆتايى سوورەتى (الفرقان) يش دا كە پىناسەي بەندەكانى خواى
 بە بەزەيى دەكات: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ (۶۲)، بە
 ھەمان شىو، خوا ﷻ شازدە (۱۶) بۆ پىناسەکردنى بەندەكانى خۆى دەخاتە پو.

لېرەش خوا دەفەرموى: دەزانى كى بە پوژى سزاو پاداشت بپروايەو بە
 درۆى دادەنئ: ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْبَاطِلُ﴾ (۲)، وَلَا يُحْصَىٰ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ
 (۲)، ئەگەر نايناسي: ئەو كەسەيە كە پال بە ھەتيو، دەنئ و تىبەو
 دەخوړى و پالەستوى دەدا، لە جياتى ئەوئى دەستى بەسەردا بىنئ و ھاوكارى
 بكات، بەنسبەت نەدارىشەو: نەك ھەر خۆى ھاوكارى ناكات، بەلكو نامادە
 نيە قسەيەكى خىريشى بۆ بكات و، ھانى خەلكى دىكەش بدات ھاوكارى
 بكن، ئنجا رەنگە يەكيك بلئ: ئەو كەسەي لەگەل ھەتيودا بئ بەزەيى و

دَلَّه قَهْو، پالەستۆی دەداو دەری دەکات و، لە گەڵ نەداردا بەو شیوەیە، دەبینی نوێژ دەکات و نوێژکەرە؟ بۆیە دەفەر مۆی: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ١، تەنجا سزای سەخت بۆ نوێژکەرانیك ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ٢، ئەوانەى لە نوێژەکانیان بێتاگان، بە بەلگەى ئەو دەزانین کە لە نوێژەکانیان بێتاگان، واتە: ئاگایان لە ڕووح و جەوھەر و نێوەڕۆکی نوێژەکانیان نیە، کە ئەو ڕەوشت و ڕەفتاریانە لە گەڵ هەتیو ئاتاج و نەداردا، کەواتە: ئەیانزانێوە نوێژەکانیان بۆچی دەکەن! ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤْنَ﴾ ٣، ئەوانەى ڕیابازى دەکەن، بۆ بەرچاوى خەڵك، ئەگەر شتێك ئەنجام بدەن، دەیکەن.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ٧، هاوکاریش دەگرێوە لە خەڵك و، دەستی هاوکاری بۆ خەڵك درێژ ناکەن، خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارکەدا پێنج سیفەتى زۆر خراپ دەداتە پال کە سێك کە بەسزاو پاداشتی خوا، یاخود بە ئایین و بەرنامەى خوا بە گشتى بپێروایەو بە درۆی دادەنێ، نوێژکەرە بەلام لە نوێژەکەى بێ ئاگایە، هەندێك لە زانایانى گوتوویانە: مەبەست پێى ئەوێە کە نوێژ هەر ناکەن، بەلام نوێژکردنێك بەو شیوەیە بێ، مەرووف لە نوێژەکەى بێتاگابى و، بەرھەمێك کە دەبێ بەھۆى نوێژەو پەیدا بێ، تێیدا پەیدا نەبێ، بێگومان نوێژکردن و نەکردنى ھەر ھەروەك یەكە.

لێرەدا پێویستە ھەلۆیستە یەك بکەین، ئەویش ئەوێە: دەبێ لە خۆمان وریابین، تەنیا نوێژکردن و پڕۆووگرتن و ناوی مسوڵمان لێھەلدران، بەس نیە، بەلکو دەبێ لە خۆمان وردبینەو، ئاکار و ڕەفتارە کامان بەو شیوەیە بن، کە نوێژ دەیانخوازێ و بەندایەتیی بۆ خوا دەیانخوازێ و، ڕوگردنە خوا دەیانخوازێ و، دەبێ خۆمان دووربگرین لەو سیفەت و ئاکار و ڕەفتارانەى، پێچەوانەى نوێژ و پێچەوانەى بەندایەتیی کردن بۆ خوا، ھەر بۆیەش خوا ﷻ لە سوورەتى (العنكبوت) دا، دەفەر مۆی: ﴿إِنَّ الْمَصْلُوهَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

﴿۵۵﴾، نوپۇز (خاوەنەكەي) قەدەغە دەكات لە ھەرچی قسەو كردهوەی نافۆلانو
ناشیرینەو، ھەر قسەو كردهوەیەكی خراپ و بەزەر.

خوا بە لوتف و كەرەمی بئ سنووری خوۆی ئیمە لەو كەسانە بگێرئ كە
نوپۇزەكانمان دەكەین، ھەقی خوۆیان پێدەین و، لەو كەسانەمان بگێرئ كە خوۆیان
دەپازێننەو، بە ھەموو ئەو سیفەتە بەرزو پەسندانەیی بە مەرگی گرتوون، بۆ
كەسانێك كە برۆادارن بە سزاو پاداشتی خوا، بە ئایین و بەرنامەیی خوا، لەو
خو و خەدەو خەسلەتە دەروونی و رۆالەتییانە دوورمان بكات و، ھەنپاریزی،
كە كەسانێكی بەو جۆرە پێ وەسفی كردوون و دەفەرموئ: ئەوانە بێپروان و
بەدرۆدانەرن بۆ سزاو پاداشت، یاخود بۆ ئایین و بەرنامەیی خوا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الکثر

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۱/۳ / ۱۴۴۲) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۲ / ۸ / ۲۰۲۰) ی زاینیی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە پوونکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتە بە پێژەکانی سوورەتی (الکوتر) و، سەرەتاش لە حەوت پرگەدا پێناسە و نێوەڕۆکی دەخەینەپوو:

پێناسەی سوورەتی (الکوتر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة الکوتر) ناسراوە، بەلام هەر کام لە: (سورة إنا أعطيناك الکوتر) و (سورة النحر) یشی بۆ بەکارهێنراون.

دووهم: شوینی دابەزینی:

پاجیایی زۆر لەو بارەوه هەیە، زۆربەی زانایان بە مەککەیی دەزانن و، هەندیکیشیان بە مەدینەیی، کەمیکیش لە زانایان رایان وایە ئەم سوورەتە دوو جارن دابەزیوە، جاریک لە مەککەو جاریک لە مەدینە، ئەوهی واهی لێکردوون ئەو رایەیان هەبێ، ئەوهیه کە هەندیک دەقی سوننەت هەن، مەککەیی بوونی ئەم سوورەتە دەگەیهنن و، هەندیک دەقیش هەن، مەدینەیی بوونی دەگەیهنن، وەك دواپی باسیان دەکەین، بەلام رای مەککەیی بوونی راسترەو، لەو بارەوهش ئەم دەقه دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ (۱) مَكَّةَ) (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ كَمَا فِي الدَّر المنثور: ۸، ص ۶۶۶، للسيوطي، وقال: وَأَخْرَجَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الإِسْتِيعَاب: ج ۳، ص ۵۶۴).

واته: عەبدوللای کوری عەباس رضي الله عنه، گوتوویەتی: سوورەتی ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ (۱) لە مەككە دابەزیووە، (ابن مردویه)، وەك (الدر المنثور)، پالیداووەتەلای گوتوویەتی: عەبدوللای کوری زوبەیریش (خوا لە خووی و بابی پازی بێ) هەمان شتی گوتووە.

سێیەم: ریزەبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:

لە موصحفدا ژمارەکە ی سەدو هەشت (۱۰۸) ه، لە دابەزینیشدا ژمارەکە ی پازدە (۱۵) یه، پێش سوورەتی (التکائر) و، دوا ی سوورەتی (العادیات) دابەزیو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ئەم سوورەتە موبارەکە سێ ئایەتە، کورتترین سوورەتە، چونکە هەر کام لە سوورەتی (العصر) و (النصر) یش، یه کی سێ ئایەتن، بەلام سوورەتی (العصر) و، سوورەتی (النصر)، پیتەکانیان لە پیتەکانی سێ ئایەتی ئەم سوورەتە موبارەکە زیاترن، بۆیە سوورەتی (الکوثر) کورتترین سوورەتە لە قورئاندا، چ لە رووی ئایەتەکانەوه که سێ ئایەتەوه، چ لە رووی ژمارە ی پیتەکانیەوه که که مترین پیتن بە ژمارە.

پنجەم: نێوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە هەمووی دلدانەوه ی پیغەمبەری خوا موحەممەد صلی الله علیه و آله، که خوا ﷻ چاکەیه کی گەورە ی لەگەڵدا کردو، بۆیە با نوێژ بۆ پەرورەدگاری بکات و، قوربانیی بۆ سەر ببری و، دلنیاش بێ که دوژمن و ناحەزە که ی دوا پراوو بێ ناکامه،

نەك ئەو، ۋەك دوژمن و ناحەزانی بانگەشەیان لە دژ دەكرد، كە كۆرەكانى لە شارى مەككە كۆچى دوایان كەرد، سەرەتا (قاسم) و دوایى (عبدالله) كە بە (الطيب و الطاهر) یش ناودەبرا، -لە مەدینەش لە (ماریة الطبطیة) (إبراهیم) ى بوو بەلام ئەویش بە گچكەیی مرد- عەرەبەكان عادەتیان وابوو ئەگەر كەسێك ئێرەوێزى لە پاش نەبووایە، كۆپى لە پاش نەبووایە و كۆرەكانى مردبانایە، دەیانگوت: (هو أبتر)، ئەو دواپراو و بێ پاشەوارە، ئنجا خوا ﷻ دلى پىغەمبەرى ﷺ دایەووە كە تۆ بێ پاشەوار نى، بەلكو كەسێك رقى لە تۆ هەلەستى و ناحەزى تۆیە، ئەو بێ پاشەوارو بێ ئاكامە، ئەوێ خواش ﷻ فەرموویەتى، پێك وایە.

شەشەم: تاییەتمەندییەكانى:

دوو تاییەتمەندییمان لەم سوۋرەتە موبارەكە كەوتوو نە بەرچاو:

١- كورتترین سوۋرەتى قورئانە لە ڕووى پیتەكانیەو، ئەگەرنا سوۋرەتەكانى (العصر) و (النصر) یش هەر یەكێ سى ئایەتن، بەلام پیتەكانیان زیاترن.

٢- هەر كام لە وشەكانى:

١- (الْكُفْرُ).

٢- (وَأَنعَرُ).

٣- (إِن شَاءَكَ).

٤- (هُوَ الْآبَتَرُ)، ئەم چوار وشە موبارەكە، تەنیا لەم سوۋرەتە موبارەكەدا هاتوون.

هەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەكان:

تێمە هەر سى ئایەتەكەى ئەم سوۋرەتە دەكەین بە دەرسێك.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم سوورەتە نێوەڕۆکە کە ی بریتیه له دلدانهوهی پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ، خوا ﷻ پێی پاده‌گه‌یه‌نن و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا آعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١﴾، به‌دنیایی تێمه (کوثر) مان به‌ تۆ داوه، (کوثر) یش له‌سه‌ر کێشی (قَوْعَل)، واته: ئه‌وپه‌ری زۆر، که مه‌به‌ست پێی خێریکی زۆره‌و چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، زانیان له‌ باره‌ی ئه‌و خێره زۆره‌وه که چیه‌و چۆنه؟ راجیایان هه‌یه، به‌لام گرنگ ئه‌وه هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن: (الکوثر)، یانی: (الخير الكثير)، چاکه‌یه‌کی زۆرو نيعمه‌تێکی زۆر.

دوایی پێی ده‌فه‌رموئ: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝٢﴾، ئنجا بۆ په‌روه‌ردگارت نوێژ بکه‌و قوربانییشی بۆ سه‌ربه‌ره، یاخود ئاژه‌ل که سه‌رده‌به‌ری ته‌نیا بۆ ی سه‌ربه‌ره، ناوی خوای لی بێنه، بۆ خوا سه‌ری به‌ره، بۆ ئه‌وه‌ی پێی له‌ خوا نيزیک بکه‌ویه‌وه.

﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣﴾، به‌ دنیایی رق لی‌یونه‌وه‌ت، که‌سیک که ناحه‌زی تۆیه، ئه‌و دوا‌به‌راو و بئ ئاکام و بئ سه‌ره‌نجامه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا آعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ

الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

(به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده . ئیمه زۆرتیرین چاکه مان پیت به خشیوه
 ۱) ئنجا نویتۆ بۆ پهروهردگارت بکهو، قوربانیی بۆ وی سه ربیره (یاخود بهس
 بۆ وی سه ربیره) ۲) به دنیایی ناحهزی تۆ بئ تاکام و دوابراوه ۳).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْكَوْثَرُ): زۆر واتایان بۆ هیتاون:

أ- (الْكَوْثَرُ: نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ يَتَسَعَّبُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ)، (کۆثر) پروباریکه له به هه شتدا پروباره کانی
 دیکه لهو جیاده به نهوه.

ب- (الْكَوْثَرُ: الْخَيْرُ الْعَظِيمُ الَّذِي أَعْطَاهُ اللَّهُ النَّبِيَّ الْخَاتَمَ ﷺ)، نهو چاکه مه زنه یه خوا به
 پیغه مبه ری کۆتایی ﷺ به خشیوه، (تَكُوْثَرُ الشَّيْءِ، أَي: كَثُرَ كَثْرَةً مُتَنَاهِيَةً)، (تَكُوْثَرُ الشَّيْءِ)،
 واته: هیتده زۆر بوو، بئ سنوور زۆر بوو.

ج- (الْكَوْثَرُ: الرَّجُلُ السَّخِيُّ) پیاوی به خشنده.

(وَأَنْخَرُ): (النَّخْرُ: مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ مِنَ الصُّدْرِ)، (نَخْرُ): شوینی ملوانکه یه له
 سینده دا، نهو شوینه ی ملوانکه و گو به روکی ده که ویته سه ر، پیی ده گوتری: (نَخْرُ)،
 واته: سه رووی سینه، (نَخْرُهُ أَي: أَصْبَتَ نَخْرَهُ، وَمِنْهُ نَخْرُ الْبَعِيرِ)، (نَخْرُهُ)، واته:
 له نه حریه وه له سه رووی سینگیه وه سه رم بری، سه ربیرینی حوشتەر (نخري، بۆ
 به کاردی به لām هی ئازده لی دیکه (دَبَّح).

(وَأَنْخَرُ)، دوو واتای هه ن:

أ- سهر بېره، خوشتر سهر بېره، یا خود به گشتی ناژه لآن سهر بېره بو خوا.

ب- (وَالْحَزْرُ: أَمْرٌ بَوَضَعَ الْيَدَ عَلَى النَّحْرِ)، ده ست له سهر سینت دابن له کاتیکدا بو نوږ دوهو سته، به لام هه مانای یه که میان له گه ل په وتی ثایه ته کاند ا گونجاوه.

(إِنِّكَ شَانِنَاكَ): (شانیء: مِنْ شَأْنٍ أَيْ: أَبْغَضَ، وَالشَّانِيءُ: الْمُبْغِضُ، وَشَيْنُهُ أَيْ: أَبْغَضَهُ)، (شَنَأَ) به مانای (أَبْغَضَ)، رقی لئ هه لسا، دئ (شَانِيء: مُبْغِضُ)، رقی لئ هه لساو، ناحهز، وهك چوون (شَنَأَ) به کاردئ، (شَنِيء) ش، هه به کارهاتوه، واته: (عين الفعل) ده که ی، سهر (فتحه) ی هه بی، یا خود ژیر (کسره) ی هه بی.

(هُوَ الْأَبْتَرُ): (الْبَتْرُ: قَطْعُ الذَّنْبِ، وَالْأَبْتَرُ: مَقْطُوعُ الْعَقَبِ)، (بَتْرُ): به مانای قرتاندنی کلکه، به لام (أَبْتَرُ)، به مانای که سیکه دوا بر او و بی پاشه واره، که سی له دوانیه به تاییه ت کور، نیره و هز.

هو ی هاتنه خواری نه م سووړه ته

دوو گپړدراوه دینین، له باره ی هو ی هاتنه خوار وده ی نه م سووړه ته مباره که وه:

یه که م: (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ أَطْهَرِنَا، إِذْ أَعْفَى إِغْفَاءَةً، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا، فَقُلْنَا: مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أُنْزِلَتْ عَلَيَّ آيَةُ سُورَةِ»، فَقَرَأَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ ١ ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ﴾ ٢﴾»، ثُمَّ قَالَ: «اتَذَرُونَ مَا الْكَوْثَرُ»، فَقُلْنَا: أَلَلَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ نَهَرَ وَعَدَنِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، آيَتُهُ عَدَدُ النُّجُومِ، فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ، فَأَقُولُ: رَبِّ إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي، فَيَقُولُ: مَا تَدْرِي مَا أَحَدَثَ بِعَدَنِكَ» (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٠٠).

واته: ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ دەلی: پۆژیکیان لە کاتیکدا پیغەمبەری خوا ﷺ لە نیومان دا بوو، سەرخەویکی شکاند (تۆژی خەوی لیکەوت) و سەری بەرز کردووە بە زەردەخەنەو، گوتمان: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! بەچی پێدەکەنی و زەردەخەنەت دی؟ فەرمووی: ئیستا سووپەتیکم بۆ دا بەزی، ئنجا خۆیندیهو: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۖ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۚ﴾ (۲)، دوایی فەرمووی: دەزانن (کوثر)، چییە؟ گوتمان: خواو پیغەمبەرەکی زاناترن، فەرمووی: پروباریکە لە بەهەشت پەرورەدگارم عزوجل بە ئینی پێداوم، خیریکی زۆری لەسەرە، ئۆممەتی من لە پۆژی قیامەتدا دەچیتە سەری، دەفەرەکانی (کە لەسەری داندراون ئاویان پێ بخوریتەو) بە ئەندازی ژمارە ی ئەستێرەکانن، یەکیک لە بەندەکان دەیهوێ ئاو بخواتەو کەچی دوور دەخړیتەو، منیش دەلێم: پەرورەدگارم ئەمە لە ئۆممەتی منە، ئەویش دەفەرمووی: تۆ نازانی لە دوا ی تۆ چی کردو! واتە: ئەو هەر بەروالەت شوینکەوتوو و ئۆممەتی تۆ بوو، بەلام لەراستییدا لە ئۆممەتی تۆ نەبوو، شایستە ی ئەو نیه لە حەوزەکەت ئاو بخواتەو.

دووهم: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ كَعْبُ بْنُ الْأَشْرَفِ مَكَّةَ قَالَتْ لَهُ قُرَيْشٌ: أَنْتَ خَيْرُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَسَيِّدُهُمْ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالُوا: أَلَا تَرَى إِلَى هَذَا الْمُنْبِتِ مِنْ قَوْمِهِ، يَزْعُمُ أَنَّهُ خَيْرٌ مِنَّا وَنَحْنُ، يَعْنِي: أَهْلَ الْحَبِيبِ وَأَهْلَ السَّدَانَةِ؟ قَالَ: أَنْتُمْ خَيْرٌ مِنْهُ، فَتَرَلْتُ: ﴿إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۚ﴾ (۲)، وَتَرَلْتُ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ لَهُ نَصِيرًا ۚ﴾ (۳) (آخرجه النسائي في تفسيره: ۷۲۷، وابن حبان: ۱۷۳۱، والبزار: ۲۲۹۳، والطبري في جامع البيان ج ۳، ص ۲۱۳، قال مؤلف الاستيعاب: وقلنا هذا إسناد صحيح).

واته: ئیبنو عبباس ﷺ دەلی: کاتیک کەعبی کۆری ئەشەرف هاتە مەککە (کە یەکیک بوو لە سەرۆکەکانی جوولەکە) هۆزی قورەیش پێیان گوت: ئایا تۆ باشتەری خەلکی مەدینەو گورەیان نی؟ گوتی: با، گوتیان: ئەدی تەماشای ئەو

دابراوه له خەڵکە کە ی ناکە ی، پێ ی وایە لە ئیمە چاکترە، (مەبەستی ی موخەممەد ﷺ بوو)، ئیمەش ئەوانە ی ن کە خزمەتی حاجییان دەکە ی ن و خزمەتی کەعبە دەکە ی ن، کەعبی کوپی ئە شەرە فیش گوئی: ئیو ه لەو چاکترن، لەو بارە و ه خوا ئەم ئایەتە ی دابەزاند: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝۳﴾، هەر لەو بارە شە و ه ئەو دوو ئایەتە موبارە کە ی سووڕەتی (النساء) ی ش، دابەزین، کە دە فەرمو ی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۝۵۱﴾ أَوْلَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن مَّجْدَلُهُ نَصِيرًا ۝۵۲﴾، واتە: ئایا ئەزانو و ه سە رنجی ئەوانە ت نە داو ه کە بە شێک لە کتییان پێ دراو ه بڕوا دێ ن بە: ﴿يَالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾، ((جبت)، واتە: صە نە م و (طاغوت) ی ش، هەر کە سێ کە بە پێ چە وانە ی بە رنامە ی خواو ه، فەرمانبە ریی بو بکری) و بە پێ روائە کان دە لێ ن: ئەوانە لە بڕوا داران پێ ی راستریان گرتو ه، ئەوانە کە سانێکن خوا نە فەرەتی لێ کردو و ن، هەر کە سێ کیش خوا نە فرینی لێ بکات، هیچ یارمە تیە دەر و هاوکارێکت بو ی چنگ ناکە و ی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دە فەرمو ی: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمَ﴾ بە ناوی خوا ی بە بە زەیی بە خشن دە، واتە: دە سێ ی کردنم بە ناوی خوا یە، لە کاتی گوئی: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمَ﴾ دا، دە بێ بە لای کە مە و ه ئەم چوار واتایە لە عە قْل و دَلْدا هە ب ن:

- ۱- ئەم کارە تە نیا بو خوا دە کە م.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شە رعی خوا دە کە م.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمە تی ی خوا ی بێ هاوتا دە کە م.

۴- ئەم كارە بۇ ھېنانەدى رەزامەندىي خوا ئەنجام دەدەم.

ئىنجا خوا دەفەرمۇي: ﴿إِنَّا آَعَطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾، بە دۇنيايى تېمە خېرىكى زۆرمان بەتۇ بەخشيۋە، ئەو خېرە زۆرە ۋەك باسماڭىزدۇ، دواترىش لە مەسەلە گىرنگەكاندا ھەر باسى دەكەينەۋە، زۆربەي زانايان بە پووبارىك، يان بە گۆمىك، ھەوزىك لە بەھەشت، ياخۇد لە وىستگا (موقف)، ئەو شوئىنەي خەلكى لى رادەگىرى بۇ كۆكردنەۋەو سزاو پاداشت درانەۋە، بەر لەۋەي بەرىكەون بۇ بەھەشت و دۆزەخ، لەۋى ئەو ھەۋزە، ياخۇد ئەو گۆلە، ئەو پووبارە ھەيە، كە لە فەرمائىشتەكاندا ھاتوۋە: ئاۋەكەي لە ھەنگوين شىرىنتەرە، لە بەفر ساردترەو سېيىتەرە، ئەو دەفرانەي لەسەرى داندراون، بە ئەندازەي ژمارەي ئەستېرەكانى ئاسمان، ئىنجا خوا دەفەرمۇي: تېمە (كوثر)مان بە تۇ داۋە، واتە: خېرىكى زۆر، كە لە نىۋو ئەو خېرە زۆردەدا، ئەو پووبارەش، ياخۇد ئەو ھەۋزەش ھەيە.

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْمَرْ﴾، مادام وايە تەنيا بۇ پەرۋەردگار تىۋىز بىكەۋ، تەنيا بۇ ئەۋىش سەربېرە، ھەر ئازەلىكت سەربېرى، چ ھى قوربانىي و ھەج بى، چ ھى جگە لە ھەج، ھەر كاتىك شىتكت سەربېرى، ناۋى خواي لى بىنەۋ، بۇ بەدەست ھىنانى رەزامەندىي خوا سەرى بېرە.

﴿إِنَّكَ شَانُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾، بە دۇنيايى رىق لىۋونەۋەت لە كەسىك كە رقى لە تۇ ھەلەدەستى و ناھەزى تۆيە، ئەو دۋاپراۋو بىخېرە، ئەو بى ئاكام و بى سەرەنجامە، نەك تۇ ۋەك ناھەزانت بانگەشەت لە دژ دەكەن، لەبەر ئەۋەي كۆرەكانت مردوون و كۆپت نىن، لەبەر ئەۋەي دوو كۆپى مردن (قاسم و عبدالله)، كە غەبدوللا (طىب و طاهر)شىيان پى دەگوت، لە مەدىنەش لە ماريەي قىبىتى، كۆپىكى بوو بە ناۋى (ئىبراھىم)، بەلام ھەرسىكىيان بە گچكەيى مردوون، ئىنجا ناھەزانى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەۋەيان دەكرە ماددەو كەرەستەيەكى بانگەشەي خراب لە دژى، چونكە لە نىۋو ئەۋاندا عادەت ۋابوو

كەسىڭ كۆرۈ ئىرەۋەزى لەدوا نەبوۋايە، پىيان دەگوت: (أبتر)، واتە: دوابراۋو بى خىر، ياخود بى پاشەوار، نەياندەزانى موحەممەد ﷺ بەھۆى ئەو پىڭگەيەۋە كە خۋاى مېھرەبان پىيداۋە، كە بەرزترىن پىڭگەيە لە ئىو بەشەراندە و، سەرۋەرى پىڭمەرانەۋە باشتىن ئىنسانە، نەياندەزانى باشتىن ئاكام و سەرەنجامى ھەيەۋ، چاگىرىن شوئىنەۋار لە دىناۋ دۈرۈژدا بەجى دەھىلى.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خو! بە پێغەمبەرە کە ی (موحه ممه د) دهفه رموی:

ئیمه چاکه ی زورمان له گه ل تۆدا کردوه و خیریکی مه زمان پیتداوه:

خو! دهفه رموی: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾

شیکردنه وی ئهم ئایه ته، له یه ک برگه دا:

۱- ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ به دنیایی ئیمه چاکه یه کی زورمان له گه ل تۆدا کردوه، خیریکی زورمان به تۆ به خشیوه، شاره زایانی زمانی عه پهبی ده لئین: (افتتاح الکلام بحرف التأكيد وَصَمِيرِ الْعَظْمَةِ لِلإِهْتِمَامِ بِالْخَيْرِ وَالْإِشْعَارِ بِعَظَاءِ عَظِيمٍ، وَالْكَلَامُ مَسْقُوقٌ مَسَاقِ الْبَشَارَةِ)، واته: دهستیکی قسه که به پیتی جه ختکردنه وه که (إِن) ی (إِنَّا) یه، ﴿إِنَّا﴾ بۆ جه ختکردنه وه داکۆکیکردنه، به کاره پینانی راناوی مه زنبی (إِنَّا)، نه یفه رموو: (إِنِّي)، ئیمه، بۆ گرنگی پیدانی هه والله که یه، بۆ ئه وه یه هه ست بکری که به خشیکی مه زن باس ده کری و، ئهم قسه یه ش مه به ست پی دلخۆشکردن و موژده پیدانه، نه ک ته نیا هه والدانى ئاسایی.

(الْكَوْثَرُ: عَلَى زَنَةِ (فَوَعَلَ) وَهِيَ مِنْ صِيغِ الْأَسْمَاءِ الْجَامِدَةِ، نَحْوُ الْكَوْثَبِ وَالْجَوْرَبِ وَالْحَوْشَبِ وَالْدَّوْسَرِ، وَلَمَّا وَقَعَ فِيهَا مَادَّةُ الْكَثْرَةِ، كَانَتْ صِيغَتُهُ مُفِيدَةً شِدَّةً الْمَشْتَقَّةَ مِنْهُ)، (کوثر)، له سه ر کیشی (فَوَعَلَ)، که له ریزگه کانی ناوه وشکه کانه، [هیچیان لى داناتاشرى] وه ک (کوثر)، که به (کواکب)، کوژه کریته وه و (جَوْرَبِ)، به (جَوَارِبِ)، کوژه کریته وه و (حَوْشَبِ)، به (حَوَاشِبِ)، کوژه کریته وه و (دَّوْسَرِ)، به (دَوَاسِرِ)، (کوثر)، واته: ئه ستیره، (جَوْرَبِ)، واته: گۆره وی، (حَوْشَبِ)، چه ند

واتايەكى ھەن^(۱)، يەكئىك لە واتايەكانى ئەوھىيە كەسئىك ھەردوو كەلەكەى ئەستووربەن، (دوسرىش، يانى: قەبەو زل^(۲)، ئەوانە ناوى جامىدن، (كوثر)ىش لەسەر كىشى ئەوانە، بەلام لەبەر ئەوھى ماددەى زۆرىى (كُتْرَۃ)ى چوودتە نىو، بۆيە ئەو پۈژگەيە سەختىي ئەوھ دەگەيەنن كە لىوھى ھاتوھ.

بۆيە (الرَّمَحْشَرِي)، دەلى: (الْكُؤْتَرُ: الْمُفْرِطُ بالكثرة)، زىدەپۆيىكەر لە زۆرىيدا، (الكؤثر: الحَيُّ الْكَثِيرُ)، خىرئىكى زۆر، چاكەيەكى زۆر.

شايايى باسە: زانايان بۆ ماناي (كوثر)، زۆر واتايان لىكداونوھە (القرطبي)، ھەقدە (۱۷) واتاي ھىئاون، كە پىم وايە ئەم ھەشتەيان لە ھەموويان گرنگترن:

۱- (نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ): رۈوبارىكە لە بەھەشت.

۲- (حَوْضُ النَّبِيِّ فِي الْمَوْقِفِ): ئەو گۆل و گۆمەى بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەدرئ لە وىستگا (موقف)دا، لەو شوئەدا كە خەلك لىي رادەگىرئ، بەر لەوھى بەسەر بەھەشت و دۆزەخدا دابەش بكرئن.

۳- (النُّبُوَّةُ): پىغەمبەرايەتى.

۴- (الْقُرْآن): قورئان.

۵- (كُتْرَةُ الْأَصْحَابِ وَالْأُمَّةِ): زۆرىي ھاوھلان و زۆرىي ئۆممەتەكەى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ.

۶- (الإِسْلَام): ئىسلام.

۷- (رِفْعَةُ الذِّكْرِ): ئاوبانگ بەرز كرانهوھ.

۸- (الشَّفَاعَةُ): تەكاردرنى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە پۆژى دواييدا بۆ مەروفايەتى بە گشتىي، پاشان بۆ ئۆممەتى بە تايبەت.

(۱) المعجم الوسيط، ص ۲۰۷.

(۲) ھەمان سەرچاوە، ص ۲۸۳.

كۆمەلەك شى دىكەش باسكراون، بەلام ئەمانە گىرگىزىنغان.

مانا زىمانەۋانىيەكەى (كوثر) ىش يانى: (الخير الكثير)، چاكەيكى زۆر.

بەلام بەپىي فەرمائىشتەكانى پىتغەمبەرى ﷺ مەبەست لە (كوثر)، ئەو رووبارەيە، ياخود ئەو ھەوزەيە كە بە پىتغەمبەرى ﷺ دراۋە، لە بەھەشتدا، ئەو گىرگىزىن و گەورەترىن (صداق) ى (كوثر)ە، ئەگەرنا بەس ئەو ناگىرگىتەو، بەلكو پىتغەمبەرايەتتى و قورئان و ناو بەرزكردنەو، ھەموو شتەكانى دىكەش دەگىرگىتەو.

با لە بارەى (كوثر)ەو، ئەم دوو دەقە بىنن:

يەكەم: پىتغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: {«دَخَلْتُ الْجَنَّةَ، فَإِذَا أَنَا بِنَهْرٍ حَافَتَاهُ خِيَامُ اللُّؤْلُؤِ، فَضَرَبْتُ بِيَدِي إِلَى مَا يَجْرِي فِيهِ الْمَاءُ، فَإِذَا مِسْكٌ أَذْفَرُ، قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ؟» قَالَ: هَذَا الْكُوثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَهُ اللَّهُ} (أخرجه أحمد: ۱۳۷۷۶، والبخاري: ۴۹۶۴، والطيالسي: ۲۸۱۳، وأبو داود: ۴۷۴۸، والترمذي: ۳۳۵۶، وابن ماجه: ۴۳۰۵).

واتە: چوومە بەھەشت رووبارىكم تىدا بىنى، قەراغەكانى لە چادىر گەوھەر بوون، منىش دەستم گەياندە ئەو شوئەنى ئاۋەكەى پىدا دەروا، تەماشام كرد مىسكى ئەذفەرە (أذفر^(۱)): مىسكىكى ئەوپەرى بۆنخۆشە)، گۆتم: ئەى جىبرىل ئەمە چىيە؟ گۆتى: ئەو كەوئەرەيە كە خوا بە تۆى داۋە (لە بەھەشتدا).

دووھەم: پىتغەمبەرى ﷺ فەرموويەتى: {الْكُوثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَافَتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، مَجْرَاهُ عَلَى الْيَاقُوتِ وَالْدُرِّ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ الثَّلَجِ} (أخرجه الطيالسي: ۱۹۳۳، وأحمد: ۵۳۵۵، والترمذي: ۳۳۶۱، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۴۳۳۴، وأخرجه أيضًا: ابن المبارك: ۱۶۱۳، وابن أبي شيبة: ۳۱۶۶۲، والديلمي: ۴۹۳۲).

(۱) المعجم الوسيط، ص ۳۱۲، ذفر وأذفر مسك جيد إلى الغاية.

واته: کهوئەر له بهههشتدا قهراغهکانی له زَیْپَن (واته: هەر له زَیْپَن، یان شیوهی زَیْپَن دهکهن) ئەو شوینەیی ئاوهکەیی پێدا دەپوات یاقووت و گهوههره (یاقوت بهردیکی زۆر بهنرخه)، گلهکەیی له میسک بۆن خوشتره، ئاوهکەیی له ههنگوین شیرینتره و له بهفر سپیتره.

ئیمه له هوئی هاتنه خواریشدا دهقیکیان هینا، کهواته: ئەوهی زیاتر دیته بهرچاو ئەوهیه که مه بهست له (کوثر)، به پلهی یه کهم پرووباره کهیه، چهوژه کهیه، که به پێغه مبهری خوا ﷺ دراوه، بهو شیوهیه وهسفی کردوه.

مه سه له ی دووه م:

بۆ پهروه ردگارت نوښت بکه و ناژهل سهر بېره:
خو ده فهرموئ: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ﴾.

شیکردنه وهی نهم نایه ته به پڼزه، له یهک برکه دا:

۱- ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ﴾ نجا نوښت بۆ پهروه ردگارت بکه و (ناژهلانیش) سهر بېره،
نهمه ش فهرمانکردنی خواجه به پڼغه مبه ره که ی موچه مبه ده ﴿﴾ که نوښت بۆ پهروه ردگارت
بکات و بوی سهر بېرې، تایا چی بۆ سهر بېرې؟ به دلنایای مه به ست پتی ناژهل کانه به
تایه ت ههر چوار جوړی: ره شه ولاخ، حوشر، مه، بز، جوړی سهر بر اوه کانیش له پرووی
وه سفی شه رعیه وه، هه موو جوړه کانن:

چ قوربانایی له هه جداو، چ جگه له قوربانایی، نجا نه زر بئ، ههر شیوه یه ک
بئ، ههر شتیکی سهر بری، با بۆ خو ﴿﴾ سهری بېرې.

هه ندیک له زانایان گوتوویانه: لیره دا مه به ست پتی نوښتی جه ژنی قوربان و
قوربانایی سهر برینه، پتشی نوښته که ده کهن، دواپی قوربانیه که سهر ده برن، وه که له
فهرمایشتی له پرووی سهنده وه صه حیچی پڼغه مبه رد ﴿﴾ هاتوه، که نوښتیان کردوه
دواپی ناژهل کانیان سهر بریون، که سیک که پتشر سهری بریوه، فهرموویه تی:
نوه گوشتیکه و بیکهن به خیر، به لام قوربانایی ده بئ له دواپی نوښت بئ، واته:
نوښت بکرې، نجا قوربانیه که سهر بریدرې، خو وایفه رمووه: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ﴾
﴿﴾ بۆ پهروه ردگارت نوښت بکه، نجا سهر بېره.

(الطبري)، ناوا مانای: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ﴾، ده کات، ده لی: (فَجَعَلَ
صَلَاتَكَ كُلَّهَا لِرَبِّكَ خَالِصًا دُونَ مَا سِوَاهُ مِنَ الْأَنْدَادِ وَالْأَلِهَةِ، وَكَذَلِكَ نَحْرُكَ اجْعَلْهُ لَه
دُونَ الْأَوْتَانِ، شُكْرًا لَه عَلَى مَا أَعْطَاكَ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْخَيْرِ الَّذِي لَا كُفَاءَ لَه، وَخَصَّكَ
بِه، مِنْ إِعْطَائِهِ إِيَّاكَ الْكُوْنَرِ)، (جامع البيان)^(۱).

واته: نوێژه کهت هه مووی با بۆ پهروه ردگارت بێ به ساغی، نهك بۆ هیچ کام له ئەوانه‌ی جگه لهو، که کراون به هاوتای خوا له په‌رستراوه‌ ساخته‌کان، هه‌روه‌ها با سه‌ربرینه‌که‌شت ته‌نیا بۆ ئەو بێ، جیا له‌ بت و سه‌نه‌مه‌کان، ئەویش وه‌ك سوپاسگوزاری له‌سه‌ر ئەوه‌ی خوا به‌ تۆی داوه‌ له‌ پێژ لێگرتن و، له‌و خێره‌ی هیچ هاوتایه‌کی نیه‌و، تایبه‌تی کردوه‌ به‌ تۆوه‌.

شایانی باسه: ﴿وَأَحْرَ﴾، مانا پۆله‌تییه‌که‌ی، ئەو مانایه‌ی یه‌کسه‌ر دێته‌ زه‌ینه‌وه‌، واته: بۆ په‌روه‌ردگارت سه‌ربره‌، به‌لام وێرای ئەم واتایه‌، واتایه‌کی دیکه‌شیان بۆ لێکداوه‌ته‌وه‌، (الطبري) له‌ عه‌لی کۆری ئەبوو تالیه‌وه‌ (خوا لێی پازی بێ)، هه‌تاویه‌تی، ده‌لێ: (وَضَعُ الْيَمِينَ عَلَى الشُّمَالِ فِي الصَّلَاةِ، وَضَعُ الْيَدِ عَلَى الْيَدِ فِي الصَّلَاةِ، أَنْ يَرْفَعَ يَدَيْهِ إِلَى النَّحْرِ، عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ وَالْدُّخُولِ فِيهَا)، (جامع البيان: ۳۸۳۰۶)، واته: مه‌به‌ست پێی دانانی ده‌ستی راسه‌ له‌سه‌ر هێ چه‌پ، له‌ نوێژداو، ده‌ست له‌ سه‌ر ده‌ست دانانه‌ له‌ نوێژدا، له‌ کاتێک دا ده‌چێته‌ نێو نوێژه‌وه‌، له‌ کاتی (الله أكبر)ی نوێژ دابه‌ستن دا، ده‌سته‌کانی به‌رز بکاته‌وه‌ بۆلای سینه‌ی.

به‌لام ئەو مانایه‌ی باوتره‌و، زیاتر دێته‌ زه‌ینه‌وه‌، ئەوه‌یه‌ که مه‌به‌ست پێی نوێژکردن و سه‌ربرینه‌، ئنجا قوربانیه‌، نه‌زهر، هه‌ر جوژه‌ سه‌ربرینێکه‌، ناوی خوا‌ی لێ بێنه‌و بۆ په‌روه‌ردگارت سه‌ری بپه‌وه‌، چاوت له‌ پاداشتی خوا‌یی.

مەسەلەى سېئەم و كۆتایى:

بە دۇنيایى ناحەزى پېئەمبەر موحەممەد ﷺ دوابراو و بى ئاكامە:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾

شىكردنەوى ئەم ئاياتە بە پېزە لە يەك بېگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾، بە دۇنيایى ناحەزە (ئەى موحەممەد ﷺ):
دوابراو و بى ئاكامە.

(الطبري)، دەلى: (إِنَّ مُبْغِضَكَ يَا مُحَمَّدٌ وَعَدُوُّكَ {هُوَ الْأَبْتَرُ}، يَعْنِي بِالْأَبْتَرِ: الْأَقْلُ وَالْأَذَلُّ الْمُنْقَطِعُ دَابِرُهُ، الَّذِي لَا عَقِبَ لَهُ)، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! ئەوەى رقى لە تۆھەلدەستى و ناحەزو دوژمنى تۆیە، ئەو (أَبْتَر)ە، مەبەستیشى لە (أَبْتَر)، واتە: كەمترین و زەبوونتەرىن و، ئەو كەسەى هیچ سەرەنجام و ئاكامىكى نیەو دوابراو.

ھەر وەھا (الطبري) ھەر لە تەفسیری ئەم ئایەتە موبارەكەدا، دەلى:

(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذِكْرُهُ، أَخْبَرَ أَنَّ مُبْغِضَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ هُوَ الْأَقْلُ الْأَذَلُّ، الْمُنْقَطِعُ عَقِبُهُ، فَذَلِكَ صِفَةُ كُلِّ مَنْ أَبْغَضَهُ مِنَ النَّاسِ، وَإِنْ كَانَتِ الْآيَةُ نَزَلَتْ فِي شَخْصٍ بَعَيْنِهِ).
واتە: خو ناوى ھەر بەرز بى، ھەوالیداو ھە دژو ناحەزى پېئەمبەرى خو ﷺ كەمترینەو زەبوونتەرىنەو دوابراو، ئنجا ئەمە صیغەتى ھەر كەسێكە، كە رقى لە پېئەمبەرى خوا بى ﷺ لە خەلك، ھەرچەندە ئایەتەكەش لە بارەى كەسێكى دیاریكراو ھە دابەزىيى.

(الطبري) بۆیە وادەلى، چونكە لە ھۆى ھاتنەخواریدا باسماں كرد كە ھەندىك لە زەلزەلانى قورەيش كە ناو ھینراون، گوتووایانە: موحەممەد ﷺ لەبەر

ئەوھى ھېچ كۆرى لەدوانىن، بى پاشەوارەو دوابراوہو بى ئاكامە، پىغەمبەرىش
 ﷺ بەوھ دلى سەغلەت بووہ.

ئىنجا (الطبري)، دەلى: خوا ھەوالىداوہ كە ھەر كەسىك پقى لە پىغەمبەرى
 خوا بى، لە خەلكى، ئەوھ دوابراوہو كەمترىنەو زەبوونە، واتە: مەرج نىہ تەنبا
 ئەو چەند كەسە بگىتەوھ كە لە مەككە كاتى خوۋى وايان بە پىغەمبەرى خوا
 ﷺ گوتوہ، قسەكەشى زۆر جوانە.

زۆرجارىش گوتوومانە: (إِنْ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى)، تابىەتبوونى
 ھۆكار، پى لە گشتگىر بوونى واتا ناگرى.

ھىكمەتىك كە لەم سوورپەتە موبارەكە دەستمان دەكەوۋى، ئەوھىە: لە كاتىكدا
 كە پىغەمبەرى خاتم ﷺ لە مەككە بەدەست يىپروا كەللەرەق و ملھورەكانەوہ،
 گرفتار بوو، ناوو ناتۆرەيان لە خوۋى و لە ھاوہلانى ھەلدەدا، يەكىك لە
 ناوہكان ئەوہبوو پىيان دەگوت: (أَبْتَر)، واتە: دوابراو و بىخىر، پىغەمبەرىش
 ﷺ بەوھ دلى سەغلەت دەبوو، خوا ﷺ ئەم سوورپەتەى ناردۆتە خوار بو
 دلدانەوھى پىغەمبەرەكەى ﷺ و دلخۆشكردنى و، بەرپەرچدانەوھى ناحەزانى كە
 نەخىر موحەممەد ﷺ دوابراو و بىخىر نىہو خوا خىرى زۆرى پىداوہ، ئىنجا ئەو
 خىرە زۆرەش: چ پروبارو گۆلى كەوئەرە، چ پىغەمبەرايەتییە، چ قورئانە، چ ناو
 بەرزكردنەوھى، چ مەقامى تكاكردنى گەورەيە (الشفاعة العظمى)، چ ھەموو ئەو
 شتانەى دىكەيە، خوا خىرىكى زۆرى داوہ بە پىغەمبەرى خاتم ﷺ بۆيە پىويستە
 ئەویش نوپۇز تەنبا بو پەرورەدگارى بكات و، ئازەلىكىش كە سەر دەبىرى، بەس
 بە ناوى ئەوھوہو بو ئەو سەرى بىرى و، با دلئىاش بى كەسىك كە پقى لەوھو
 ناحەزى ئەوہ، دوابراوہو بىخىرو بى سەرەنجام و بى ئاكامە.

خواش بە لوتف و كەرەمى پەھای خوۋى ئىمە تەوفىق بدات، زياتر بە
 دواى ئەو پىغەمبەرە سەرورەو خاتمە بکەوين و، خوا ئىمەش بەھرەمەند

بکات بە ئەندازەی خۆمان، لەو نێعمەتانەی بە پێغەمبەری خاتەمی بەخشیون و، تەوفیقمان بدات، ئەو ئەرک و کارانەی بە پێغەمبەری خاتەمی فەرموون، مادام تاییەت نەبن پێهەو، ئیمەش پشک و بەشمان لە جێهەجی کردنی ئەو کارو ئەرکانەدا هەبێ، تاکو پشک و بەشیشمان هەبێ لەو بەلێنانەدا کە خوا بە پێغەمبەری خاتەمی داو، بێگومان هەر کەسەشمان لە قەدەر خوێ و بە ئەندازەی خوێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسیری سووړه تی

الْبَيْكَا فُرُون

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱/ ۱۴۴۲)ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۳/ ۸/ ۲۰۲۰) زاینیی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الکافرون)، سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە دەخەینە پوو، بۆ ئەوەی وێنەی گشتیی و، هێڵە سەرەکییەکانی و چوارچێوەی ئەم سوورەتەمان لەبەرچاو پوون بێ.

پێناسەی سوورەتی (الکافرون) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة الکافرون) ناسراوە، بەلام ئەم ناوانەشی بۆ بەکارهێنراون:

(۱) - (سورة کافرين).

(۲) - (سورة قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْکٰفِرُوْنَ).

(۳) - (سورة العبادة).

(۴) - (سورة الدين).

(۵) - ئە سوورەتەو سوورەتی (الإخلاص)، هەردووکیان (المقشششتین)یشیان پێ گوتراوە.

(قشش) خاوەنی (المعجم الوسيط)^(۱)، دەلێ: (قَشَشَ اللَّحْمُ عَلَى الْمُقْلَى أَوْ فِي الْقِدْرِ: سُمِعَ لَهُ صَوْتُ، وَقَشَشَ الْقَطِرَانُ الْجَرَبَ: أَبْرَأَهُ، تَقَشَّشَ: تَهَيَّأَ لِلْبُرْءِ، تَقَشَّشَ

الْجُرْحُ: تَقَشَّرَ لِلْبُرَى، دەگوتىرى: (تَقَشَّشَ اللَّحْمُ عَلَى الْمَقْلَى أَوْ فِي الْقِدْرِ) گۆشتەكە لە نىئو تاوۋەكەدا يان لە مەنجهل دا برژا يان سووركرايەو، دەنگى بىسترا، چ لە نىئو مەقەلىي دا، چ لە نىئو مەنجهلدا كە گۆشت دەبرژىتىرى و دەكولى، قرچەقرچ و دەنگىكى دى، (قَشَّشَ الْقَطِرَانُ الْجَرَبَ)، واتە: قەترانەكە خرووۋەكەى نەهيشت، (تَقَشَّشَ الْجُرْحُ)، برىنە كە ئامادەبوو بو چاكبۈنۈوۋە گۆشتە زوونەى هيئا، برىنەكە قەتماغەى بەست.

كەواتە: (المقشقين)، يانى: (المبرئتين)، ئەو دوو سوورپەتەى مرؤف پاكدەكەنەو، دوورى دەخەنەو لە كوفرو شيرك و، ھەموو ئەو شتانەى دىكەى پىچەوانەى ئيمان و خوا بەيەكگرتن.

دووھەم: شوئىنى دابەزىنى:

تېكرای زانايان ئەم سوورپەتەيان بە مەككەى دانائو، لەوبارەوۋەش ئەم دەقە دىئىن:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ﴿١﴾ مَكَّةَ، (أَوْرَدَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٨، ص ٦٥٤، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣). واتە: عەبدوللای كورى عەباس رەزى اللە عنہما قەل: نَزَلَتْ سُورَةُ ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ﴿١﴾ مَكَّةَ، (أَوْرَدَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٨، ص ٦٥٤، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣). واتە: سوورپەتە: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ﴿١﴾، لە مەككە دابەزىو.

سێيەم: رىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:

ئەم سوورپەتە لە موصحف دا ژمارەكەى سەدو نو (١٠٩) يە، لە دابەزىنىشدا ژمارە ھەژدە (١٨) يە، پيش سوورپەتى (الفيل) دابەزىو، دواى سوورپەتى (الماعون).

چۈرەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

ژمارەى ئايەتەکانى ئەم سوورەتە شەش (۶)ە، بەيەك دەنگىى زانايان و نە
کەمتر و نە زياتريان گوتوۋە.

پىنجەم: نىۋەزۈكى ئەم سوورەتە:

پوختەى نىۋەزۈكى ئەم سوورەتە ئەۋەيە، كە خوا ﷻ فەرمان بە پىغەمبەرەكەى
موحەممەد ﷺ دەكات، لە دواى ئەۋىشەۋە فەرمان بە ھەر كەسك دەكات، كە
لە دواى پىغەمبەرى خواۋە ﷻ دەروات و بە شوپن پىي ئەۋدا ھەنگاو دەنى،
كە بەبىپروايان رابگەيەنى بە گشتىي: بە ھىچ شىۋەيەك پەرستراۋانى ئەۋان
ناپەرستى و، ئەۋانىش پەرستراۋى (خوا عزوجل) ناپەرستن، مادام جگە لە
خوا بپەرستن، نە ئىستائو نە لە داھاتوۋدا، با ھەر كەسە لەسەر بەرنامەى
خۆى بى، ئەم سوورەتە سوورەتى دوورى لىگرتن و حاشا لىكردنى كوفرە بە
گشتىي، كە بە ھىچ جورىك ئىمە لە بوارى بەندايەتىي كردن و پەرستن دا،
خالى بەيەكگەيشتمان نيە، بەلام ئەۋە ماناي وانىە كە لە بوارى سياسىي و
كۆمەلەيەتىي و ئابوورىي و ژيان و گوزەراندا، خالى بەيەكگەيشتن نيە، بەلام
لەۋەدا كە بپروادازان خوا دەپەرستن و بىپروايان جگە لە خوا دەپەرستن، دوو
كۆمەللى لىك جيان و، لەۋەدا خاترو خوايشى تىدا نيە، خالى بەيەكگەيشتن
و رىككەۋتن نيە.

ھەلبەتە ھەندىك لە زانايانىش دەلىن: (الكافرون)، (أل)ەكە، بۆ ناساندنە،
بەلام ناساندنى (عھد)ە، واتە: كۆمەلە كافرىكى ديارىيكرائو.

بگرە ھەندىك گوتوۋيانە: مەبەست چۈرە لە سەرانى كوفرە، كە دوايى ناويان
دئىنن.

بەلەم پېم وایە بە پلەى یەكەم ئەو كەسانەى پىغەمبەریان دواندو، كە لەگەڵیان پىك بكەوئى لەسەر ئەوئى لەئىو قەدى بگەنە یەك، واتە: ئەوانىش خوا بپەرستى و، ئەویش پەرستراوێكانى وان بپەرستى، بە پلەى یەكەم بەسەر ئەواندا دەچەسپى، بەلەم بىگومان لە دواى وان، بەسەر هەموو ئەوانەش دا كە بپېروان، دەچەسپى، بە هەموو جوړو شىوێكانیانو، ئەو رایە راسترە.

شەشەم: تايپەتمەندییەكانى ئەم سوورەتە:

سێ تايپەتمەندى سەرەكییمان لەم سوورەتەدا دەكەونە بەرچاو:

۱- دواندنى نەیارەكان نەیارانى خواپەرستى، بە پوون و راشكاوى كە بە هیچ جوړىك تۆمىدى نەرمكیشیان نەبى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ، و، لە پشت ئەویشووە لە هیچ برۆدارىك كە شوین پى پىغەمبەرى خوا ﷺ هەلەكەرى.

۲- راگەیاندى ئەو راستىيە كە ئەو بەرنامەو رېبازانەى سەرچەم بپېروایەكانیان لەسەرن، ئایین (دین): ﴿لَكَ دِينٌ وَلِي دِينٍ﴾.

۳- راگەیاندى ئەو كە با هەر كەسە لە سەر بەرنامەى خۆى هەيئەتەو، بەرنامەى هیچ كەس هەى ئەو دىكە نیهو، تەواو لىك جیان: ﴿لَكَ دِينٌ وَلِي دِينٍ﴾.

هەوتەم: دابەشکردنى تايپەتەكانى:

تیمە كۆى ئەو شەش تايپەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە دەكەینە دەرسىك.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېئاسە ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر شەش ئايەتكەى ئەم سوورەتە موبارەكە پېك دى،
 كە خوا ﷻ تېياندا پروو دەكاتە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ فەرمانى پى دەكات و
 دەفەرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ﴿قُلْ يَتَايَأُ الْكَافِرُونَ﴾ (۱)، بلى:
 ئەى ئەوانەى بېپروان، بەگشتى ﴿لَا أَعْبُدُ مَا يَعْبُدُونَ﴾ (۲)، ئەوۋى ئىوۋى
 دەپپەرستى، ناپەرستم، ئەوۋى ئەوانىش پەرستوۋانە، جوړاو جوړ بوۋە، ھەندىكىان
 خوړيان دەپەرست، ھەندىكىان مانگ، بەشىكىان ھەندىك لە ئەستېرەكان،
 بەشىكىان ھەندىك مروقيان پەرستوۋن، ھەندىكىشان پەيكەريان پەرستوۋن،
 ھەندىكىان ئازەليان پەرستوۋن، ھەندىكىان دارو درەختيان پەرستوۋن، ھەندىكىان
 ھەواو ئارەزوۋى خوڻيان پەرستوۋ، ھەموو ئەوانەى ئىوۋ دەيانپەرستى، من
 نايانپەرستم، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ (۳)، ئىوۋش پەرستەرى ئەوۋە نابىن
 كە من دەپەرستم، واتە: ئىوۋە تاكو بېپروابىن بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، ھەتا
 جگە لە خوا بپەرستى، ناتوانىن بلىن: خوا دەپەرستىن، چونكە خوا پەرستى
 ئەوۋىە خوۋى بۆ يەكلاىى بگەيەوۋ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ
 وَحْدَهُ فَمَنْ كَانَ رِجْوَالُا رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (۱۱۰) الكهف،
 واتە: بلى: من تەنيا مروفيكم وەك ئىوۋ، سرووشم بۆ لا دەكرى كە پەرستراۋى
 ئىوۋە يەك پەرستراۋە، ئنجا ھەر كەسىك بە ئومىدى دىدارى خوايە، (كە
 بەسەر بەرزىى بچىتەوۋە خزمەت خوا) با كردهۋى باش بكات و، لە پەرستى
 پەرورەدگاريدا ھېچكەس نەكاتە ھاۋەش.

﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ (۱)، ئەمە دەگونجى بۆ جەختكردەوۋە بى، منىش
 پەرستەرى ئەوۋە نىم كە ئىوۋە دەپپەرستى، دەشگونجى ئەوۋى پېشىيان بۆ ئىستا
 بى و ئەمەيان بۆ داھاتوۋ بى، يان بە پېچەوانەوۋە، ئەوۋى پېشىيان بۆ داھاتوۋ

بىي و ئەمەيان بۆ رابردوو بىي، ياننى: لە رابردووشدا ئەو ھەم نە پەرستو، كە ئىوھ پەرستووتانە، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝۵﴾، ئىوھش لە رابردوودا پەرستەرى ئەو نە بوون كە من پەرستوومە، ياخود: لە داھاتووش دا ئىوھ ئەو نە پەرستىن كە من دە پەرستەم، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۶﴾، ئايىن و بەرنامەى خۆتان بۆ خۆتان و، ئايىن و بەرنامەى خۆشم بۆ خۆم، واتە: ھەر كەسە لەسەر پىي خۆى مەيىتەو، ئەو دوو پىيە پىچەوانەو دژى يەكديىن و پىكەو كۆك نىن، تاكو خالىكى پىكەيشتىيان ھەبى، خوا پەرستىي و جگە لە خوا پەرستىي، دوو شتى دژو پىچەوانەى يەكن و، بە ھىچ جوړىك پىكەوتىيان لەنۆواندا نابى، بەلام ئەو ماناى وانە ھىچ شتىكى بىرواداران لەگەل ھىچ شتىكى بىروايندا تىك ناكاتەو، بەلكو لە بوارى دنيا دارىيدا، لە بواركانى سىياسىي و ھۆكمرانىي و ئىدارەدان و ئابوورىي و كۆمەلايەتىي و جەنگ و ئاشتىي و ... ھتەدا، دەگونجى خالى پىكەيشتى ھەبى.

بەلام لەو ھەدا ئايا خوا بپەرستىي يان جگەلە خوا؟ ھىچ بوارى پىكەوتىن و پىكەيشتى نى، يان دەبى خوا بپەرستىي بە ساغى، ياخود جگە لە خوا دەپەرستىي، بە ھەر شىوھەك لە شىوھەكەنى پەرستىن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝۲ وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝۳ وَلَا أَنَا عِبْدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝۴ وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۶﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە . ئەی (موحەممەد!) بَلَى: ئەی بێپرواينە
 ① ئەوەی دەپەرستی ناپەرستم ② ھەر ھەڵا ٲیوھش پەرستەرائی ئەوھ نابن
 کە دەپەرستم ③ دیسان من پەرستەری ئەوھ نابم کە دەپەرستی ④ ٲیوھش
 پەرستەرائی ئەوھ نابن کە دەپەرستم ⑤ ئایینی خۆتان بۆ خۆتان و ئایینی
 خۆیشم بۆ خۆم ⑥}.

شیکردنەوھێ ھەندیک لە وشەکان

(الْكَافِرُونَ): (الْكَفَرُ فِي اللِّغَةِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَالْكَفَرَانُ فِي جُودِ النِّعْمَةِ أَكْثَرُ
 اسْتِعْمَالًا، وَالْكَفَرُ فِي الدِّينِ أَكْثَرُ)، (كُفِّرَ) لە زماندا مانای داپۆشینی شتیکە، لە (كُفِّرَ)
 ھوھ ھاتوھ، (كَفَرَهُ: سَتَرَهُ)، داپۆشیی، بەلام (كُفِرَان): لە نكوولییكردنی چاكان
 دا زیاتر بەكار دەھێتێ، (كُفِرَ) یش، لە بێپروایی بە ئایین دا، زیاتر بەكار دەھێتێ،
 دەگوێتێ: (كَفَرَ كُفْرًا)، واتە: بێپروابوو بە بێپروایی، بەلام دەگوێتێ: (كَفَرَ كُفْرَانًا)،
 واتە: سێلەبوو بە سێلەیی و بێنمەکی.

(لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ): (الْعُبُودِيَّةُ: إِظْهَارُ التَّذَلُّلِ، وَالْعِبَادَةُ أَلْبَغُ مِنْهَا لِأَنَّهَا غَايَةُ
 التَّذَلُّلِ وَلَا يَسْتَحِقُّهَا إِلَّا مَنْ لَهُ غَايَةُ الْإِفْضَالِ)، (عبودية): بریتیه لە دەرخیستی
 زەبوونی و ملکہ چیی، بەلام (عبادة): مانایەکی بەھێزترە، چونکە بریتیه لە
 ئەوپەڕی ملکہ چیی و زەبوونی دەربرین، ئەویش تەنیا شایستەیی کە سێکە
 خاوەنی ئەوپەڕی چاکە بێ لە ژانی مەوقفا (کە خوای بەرزێ مەزنە).

(وَلَا أَنَا عَابِدٌ): (الْعَابِدُ: الْمُؤَخَّد، وَالْجَمْعُ عِبَادَةٌ وَعَبْدٌ وَعَبَادٌ)، (عابد) یانی: خوا
 بە یەکگەر، خوا پەرست، کە بە (عَبْدَةٌ وَعَبْدٌ وَعِبَادٌ)، کۆدەکرێتەوھ.

(مَاعَبَدْتُمْ): ئەمە بە دوو جوړ مانا کراوه:

أ- (ما،) یان (موصولة)یه، یانی: (الذی عَبَدْتُمُوهُ)، ئەو هی پەرستووتانە، واتە: من پەرستەری ئەو نایم کە ئێوە دەیانپەرستن.

ب- (ما،) دەگونجی چاوگیی (مصدريّة) بّی، واتە: (ولا أنا عابد عِبَادَتِكُمْ)، من ئەو پەرستەنی ئێوە دەپەرستم، ئەو ناپەرستم، کە بریتیه له پەرستنی جگه له خوا.

(لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ): ئایینی خۆتان بۆ خۆتان و، ئایینی خۆم بۆ خۆم، (المعجم الوسيط)^(۱)، پازده (۱۵)، مانای بۆ وشە (دین)، هێناون، دەلی:

(الدِّينُ: الدِّيانة، ۱-والدِّينُ اسمٌ لجميع ما يُعبد به الله، ۲-والدِّينُ المِلَّة، ۳-والدِّينُ الإسلام، ۴-والدِّينُ الاعتقادُ بِالْجَنَانِ وَالْإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ وَعَمَلُ الْجَوَارِحِ بِالْأَرْكَانِ، ۵-والدِّينُ السُّيرة، ۶-والدِّينُ العادة، ۷-والدِّينُ الحال، ۸-والدِّينُ الشأن، ۹-والدِّينُ الوَرَع، ۱۰-والدِّينُ الحساب، ۱۱-والدِّينُ المُلْك، ۱۲-والدِّينُ السُّلْطَانُ، ۱۳-والدِّينُ الحُكْم، ۱۴-والدِّينُ الْقَضَاء، ۱۵-والدِّينُ التَّدْبِيرُ، والجمع: أَدِينٌ، وديونٌ، وأديان).

واتە: (دین)، بە مانای دیندارییهو، ئەم پازده (۱۵) واتایه هه:

۱- ناوه بۆ هه موو ئەو هی خوای پّی دەپەرستری.

۲- بە مانای پێبازو بەرنامه یه که، که سێک له پێشیه وهیه.

۳- بە مانای ئیسلامه.

۴- بە مانای پراوه پێتانه به دَل و، دانپێدا هێتانه به زمان و، کرده وهیه به ئەندامه کان.

۵- بە مانای ژياننامه دی، پێبازو ژياننامه.

۶- بە مانای نه ریت دی.

۷- بە مانای حال دی، حال و بارودۆخ.

- ۸- به مانای کار دئی.
 - ۹- به مانای خو پاریزی له چه رام (الورع) دئی.
 - ۱۰- به مانای سزاو پاداشت، یاخود لیبرسینه وه، دئی.
 - ۱۱- به مانای حوکمرانی دئی.
 - ۱۲- به مانای دهسته لات دئی.
 - ۱۳- به مانای حوکم و بهرنامه دانان، یاخود دادوهری دئی.
 - ۱۴- به مانای بریاردان، یاخود دادوهری کردن دئی.
 - ۱۵- به مانای نه خشه دانان و بهرنامه دانان دئی.
- وشه‌ی (دین)، به (أَدِیْنُ و دیون و آدیان)، کوّده کرّته وه.

هۆی هاتنه خواره وهی ئەم سوورەته

دەربارە‌ی هۆی هاتنه خواره وهی ئەم سوورەته موبارە‌که، چەند گێردراوه‌یه‌که هەن، بێمه دووانیان دێنین، که له‌ پرووی سه‌نه‌ده‌وه‌ گرفت و بێشکالێکی وایان له‌سه‌ر نیه‌:

۱- (عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَيْمَنٍ مَوْلَى الْبَخْتَرِيِّ، قَالَ: « لَقِيَ الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ وَالْعَاصُ بْنُ وَائِلٍ، وَالْأَسْوَدُ بْنُ الْمُطَلِبِ، وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، هَلُمَّ فَلْنَعْبُدْ مَا تَعْبُدُ، وَتَعْبُدْ مَا نَعْبُدُ، وَنُشْرِكَكَ فِي أَمْرِنَا كُلِّهِ، فَإِنْ كَانَ الَّذِي جِئْتَ بِهِ خَيْرًا مِمَّا بَأْيَدِينَا، كُنَّا قَدْ شَرَكْنَاكَ فِيهِ، وَأَخَذْنَا بِحَظِّنَا مِنْهُ؛ وَإِنْ كَانَ الَّذِي بَأْيَدِينَا خَيْرًا مِمَّا فِي يَدَيْكَ، كُنْتُ قَدْ شَرَكْنَا فِي أَمْرِنَا، وَأَخَذْتُ مِنْهُ بِحَظِّكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿قُلْ يَتَّيْبَهَا الْكُفْرُوت﴾ ۱ ﴿، حَتَّى انْقَضَتِ السُّورَةُ﴾ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي فِي جَامِعِ الْبَيَان: ج ۳۰، ص ۲۱۴، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِعَاب: هَذَا مُرْسَلٌ حَسَنُ الْإِسْنَادِ).

واته: سه عیدی کوری مینا خزمه تکار و کۆیله ی نازاد کراوی به ختهری،
 گپراویه ته وه ده لئ: وه لیدی کوری موغیره و، عاصی کوری وائیل و نه سو ده ی
 کوری موته لیب، و ئومه ییه ی کوری خه له ف، هه رچواریان گه یشتنه پێغه مبه ری
 خوا ﴿١﴾ گو تیان: نه ی موحه ممه د ﴿٢﴾! وه ره با نه وه ی تۆ ده پیه رستی ئیمه ش
 بیه رستین و، تۆش نه وه ی ئیمه ده پیه رستین، بیه رسته و، ئیمه تۆ له هه مو و
 کاروباری خو ماندا به شدار پئی ده که یین، ئنجا نه گهر نه وه ی تۆ هیناوته با شتر
 بوو له وه ی به ده ست ئیمه وه یه، ئیمه له شته باشه که ی تۆ دا هاوبه ش بووین
 و، پشک و به شی خو مانان لیوه رگرتوه، به لام نه گهر نه وه ی به ده ستی ئیمه وه یه
 با شتر بوو، له وه ی به ده ستی تۆ وه یه، تۆش له کاری ئیمه دا به شدار بووی و پشک
 و به شی خو ت له و شته باشه ی ئیمه وه رگرتوه، خوا عزوجل نه م سو وپه ته
 مو باره که ی دابه زاند: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ لَاۤ اَعْبُدُ مَاۤ اَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَاۤ اَنَا عٰبِدُ مَاۤ اَعْبُدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِيۡنُکُمْ وَّلِی دِيۡنِ ﴿٦﴾﴾

۲- اَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ قُرَيْشًا، قَالَ: لَوْ اسْتَلَمْتَ إِلَهَتَنَا لَعَبَدْنَا إِلَهَكَ، فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ لَاۤ اَعْبُدُ مَاۤ اَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ
 اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَاۤ اَنَا عٰبِدُ مَاۤ اَعْبُدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِيۡنُکُمْ وَّلِی دِيۡنِ ﴿٦﴾﴾ { (ذکره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۵۵، ونسبه لعبد بن حميد وابن المنذر
 وابن مردويه).

واته: عه بدو لای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: ده لئ: قوره یشییه کان به پێغه مبه ریان ﴿١﴾
 گوت: نه گهر تۆ ده ست به په رستراوه کانی ئیمه دا یینی (به لایاندا بشکییه وه و
 بیانپه رستی) ئیمه ش په رستراوی تۆ ده په رستین، خوا عزوجل نه م سو وپه ته
 مو باره که ی دابه زاند.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوا ﴿۱﴾ له م سوورپه ته موباره که دا ده فهرموئ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به ناوی خوی به به زه یی به خشنده، واته: ده ستیگردنم به ناوی خوی، نه وه ش مه به ست پی به لای که مه وه چوارشته و، پیوسته له کاتی بیژرانی دا له عقل و دل دا ناماده بن:

۱- ئەم کاره ته نیا بو خوا ده که م.

۲- ئەم کاره به پی شه رعی خوا ده که م.

۳- ئەم کاره به توانا و یارمه تی خوی بالاده ست ده که م.

۴- ئەم کاره بو هیانه دی په زامه ندیی خوا نه جام ده ده م.

خوا ده فهرموئ: **﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾** ﴿۱﴾، خوا ﴿۲﴾ پیغه مبه ری خاته م ده دوینئ، پی ده فهرموئ بلئ: ئە ی بیروایه کان! هه ندیک له زانیان گوتوویانه: بوچی خوا ﴿۳﴾ بو خوی ریک نه یفه رموه: **﴿أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾**؟ وه لامه که ی زور ئاسانه، نه ویش نه وه یه که کو مه لیک له بیروایان - وه که له هوئ هاته خواردا باسمانکرد - هه روه ها شتیکی زوریش باوه، که نه که جاریک چهن جاریش بیروایه کان هاتوونه لای پیغه مبه ری خوا ﴿۴﴾ و یستووایه له گه لی ریکبکه ون و به لای خوینیدا بکیشن، وه که له سوورپه تی (القلم) دا ده فهرموئ: **﴿وَدُّوا لَوْ يُدْهِنُ فَيْدُهُنَّ﴾** ﴿۱﴾، ئەوان زور پیان خو شه و هه ز ده که ن، نه رمکیشی بکه ی، نه وانیش نه رمکیشی ده که ن، ئەو که سه ی له سه ر به تال و ناهه قه به ئاسانی ده سته ردار ی باقیله که ی ده بی، یا خود نه رمکیشی تیدا ده کات، به لام گرفت بو که سیکه له سه ر هه قه، ناگونجی مروئ له سه ر هه ق نه رمکیشی بکات و لی دابه زئ و خاتر خوایشی تیدا به کاریئ، ئنجا ئەوانه نه وه یان بو پیغه مبه ری

خو! ﴿۱﴾ پېشنيار كرده، بۆيە خوا دەفەرمۇي: ﴿قُلْ﴾ پېيان بلى: ﴿يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ئەي بېپروايەكان!

﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ئەوھى ئېۋە دەپپەرستى، مەن ئايپەرستىم، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ئېۋەش پەرستەرى ئەۋە ئىن، كە مەن دەپپەرستىم، ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ ھەرۋەھا مەنىش پەرستەرى ئەۋە ئىم، كە ئېۋە دەپپەرستى، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ دىسان ئېۋەش پەرستەرى ئەۋە ئىن، كە مەن دەپپەرستىم.

بە نىسبەت ئەم دوو ئايەتەى دوايى - ۋەك دوايىش لە مەسەلە گىزگەكان دا زياتر تىشكى دەخەينە سەر - زانايان زۆر مەشت و مېيان بوۋە، كە ئايا دوو ئايەتەى چوارەم و پېنچەم، جەختكەرۋەى ئايەتەكانى پېشۋون و، ئايەتەى چوارەم: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾، جەختكەرۋەى ماناى ئايەتەى دوۋەمە: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾، ھەرۋەھا ئايەتەى پېنچەم: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾، ھەر جەختكەرۋەى داكۇكىيەكەرى ئەۋ مانايەيە كە لە ئايەتەى سېيەمدا ھاتۋە: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾؟

ياخۇد مەبەست لە ئايەتەى يەكەم: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾، ۋاتە: لە داھاتوۋدا ئايپەرستىم ئەۋەى ئېۋەى دەپپەرستى، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾، ئېۋەش لە داھاتوۋدا ئەۋەى مەن دەپپەرستىم، ئايپەرستىم.

﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾، لەراپىردوۋشدا مەن پەرستەرى ئەۋە نەبوۋم، كە ئېۋە پەرستوۋتانە، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾، ھەرۋەھا ئېۋەش پەرستەرى ئەۋە نەبوۋن، كە مەن پەرستوۋمە؟

ياخۇد بەپېنچەۋانەۋە: ئايەتەكانى پېشنى بۇ راپىردوۋن و ھى دوايى بۇ داھاتوۋن؟ بە ھەموو ئەۋ راپانە، زانايان قسەيان لە بارەى چەمك و ۋاتاي ئەم ئايەتە موبارەكانەۋە كىردۋە.

له کۆتایی دا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ ١، ئایین و به‌نامه‌ی خۆتان بۆ خۆتان و، ئایین و به‌نامه‌ی خۆشم بۆ خۆم.

پوخته‌و کورته‌ی واتای گشتیی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌ش ئەوه‌یه، که خوا ﷻ به‌ پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌فه‌رموئ: بانگی بێپروایه‌کان بکات به‌ گشتیی: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ١، (أل) ی سه‌ر ﴿الْكَافِرُونَ﴾، بۆ ناساندنه، ناساندنه‌که‌ش بۆ جینسه، یانی: تێکه‌رای کافره‌کان، هه‌موو ئەوانه‌ی بێپروان، بانگیان بکه‌و پێیان بلێ: ﴿لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ٢، ئەوه‌ی ئێوه ده‌یه‌پرستن (هه‌رجیه‌که‌و هه‌ر شتێکه) من نایه‌پرستم، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ﴾ ٣، ئێوه‌ش (هه‌تا له‌سه‌ر کوفر بن) ئەوه‌ی من ده‌یه‌پرستم، نایه‌پرستن، با به‌پرواڵه‌ت په‌رسته‌ش کانیشی بۆ ئەنجام بده‌ن، به‌لام تا‌کو جگه‌ له‌ خوا به‌پرستن، په‌رسته‌نه‌که‌تان بۆ خوا، به‌ پرستن دانانری، ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبِدْتُمْ﴾ ٤، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ﴾ ٥، ئەوه‌ ئەگه‌ر بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ بێ واته: دلنیا‌بن من په‌رسته‌ری ئەوه‌ نابم، که ده‌یه‌پرستن و، ئێوه‌ش په‌رسته‌ری ئەوه‌ نابن که ده‌یه‌پرستم، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ ٦، که‌واته: سه‌ره‌نجام: ئێوه ئایین و به‌نامه‌ی خۆتان، که بریتیه له‌ په‌رسته‌نی جگه‌له‌ خوا، بۆ خۆتان و، ئایین و به‌نامه‌ی منیش، که بریتیه له‌ په‌رسته‌نی خوا، به‌ ته‌نیا بۆ خۆم.

مهسه له گرنگه کان

هه مووی یه كه مهسه له یه:

فه رمانکردنی خوا ﷻ به پیغه مبهری کۆتایی موحه ممه د ﷻ به پیراگه یاندنی بیروایه کان، که به هیچ جورێک ئه و په رستراوانی ئه وان ناپه رستی و، ئه وانیش په رستراوی وی ناپه رستی، واته: هه ر که سه له سه ر ئایین و به رنامه ی خۆی ده بن و، له سه ری ده مینیته وه:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝٢ وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٣ وَلَا أَنَا عٰبِدُ مَا عٰبِدْتُمْ ۝٤ وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝٦﴾

شیکردنه وی ئه و ئایه تانه، له شه ش (٦) به رگه دا:

١- ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾، بڵن: ئه ی بیروایه کان! ده ستپیکردنی سووره ته که به (قُل)، بۆ گرنگی پێدانه به وه ی له دوا ی (قُل) وه دی، که قسه یه که ده ویستری به خه لک پابگه یه نری به شیوه یه کی ده ق له سه ر کرا و، ئاماژه ی به وه ی موحه ممه د ﷻ بۆیه تیردراوه و په وانه کراوه، ئه و په یامه یان پێ پابگه یه نن، ئه و سووره تانه ش که له قورئاندا به (قُل)، ده ست پێده که ن پێنج سووره تن:

١- سووره تی (الجن): ﴿قُلْ أُوْحٰی اِلَیَّ اَنْهُ اَسْمَعُ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ۝١﴾

٢- سووره تی (الکافرون): ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝١﴾

٣- سووره تی (الإخلاص): ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝١﴾

٤- سوورەتی (الفلق): ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

٥- سوورەتی (الناس): ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

خوایا! ئێرەدا بە پیغەمبەرە کەیی ﷺ دەفەرموی: بێ: ئەی بێپروایە! ئایا (ئەی بێپروایە!) مەبەست پێی کێشە؟ ژمارەیک لە پوونکەرەوانی قورئان گوتووایە: مەبەست پێی ئەو چوار کەسەن، کە ئەو پێشنیارەیان بۆ پیغەمبەری خاتم ﷺ کردو، بە نوێنەراییەتی کافەرەکانی دیکە و، بریتی بوون لە: (الولید بن المغیرة المخزومی، العاص بن الوائل السهمی، الأسود بن مطلب، أمیة بن خلف)، هەلبەتە ئەم چوارەش، چوار کەس بوون لە زەلزەلەکانی قورەیش، زۆر ناودارو قسەرۆشتوو دەستروێشتوو بوون، بێگومان کە هاتوون بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ و ئەوەیان بۆ پێشنیار کردو، کە لە هۆی هاتنە خوارووەکیدان باسمانکرد: ئەی موحەممەد! ئەگەر ئەوەی ئێمە لەسەرینی باشتەر بوو، ئەگەر تۆش پەرستراوەکانی ئێمە بپەرستی، پشک و بەشت لەو باشەیدا دەبێ، ئەگەر ئەوەی تۆش باشتەر بوو، ئێمەش پەرستراوی تۆی دەپەرستین و پشک و بەشمان تێیدا دەبێ، ئەوانە بە دلنایایی بە نوێنەراییەتی هەموو بێپروایەکان هاتوون بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ کە رێککەوتنیکی لەگەڵدا بکەن، لەسەر ئەوەی ئەو لە هەقە کەیی خۆی تۆزێک دابەزی بەرەو ناھەقی ئەوان و، ئەوانیش ئامادەن دەستبەرداری ناھەقە کەیی خۆیان بن، ئەوەش رێک چەمک و واتای ئەو ئایەتە موبارەکەیی سوورەتی (القلم) وەبیر دێنیتەو، کە دەفەرموی: ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فِدْهُنَّ﴾، واتە: ئەوان خۆزگە دەخوازن و پێیان خۆشە ئەگەر تۆ نەرمکیتشی بکەیی بەلایاندا، ئەوانیش نەرمکیتشی دەکەن.

کەواتە: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾، واتە: بێ: ئەی بێپروایە، ئەو چوار کەسە بە پلەیی یەکەم و، لە دواي ئەوانیشەو هەموو بێپروایەکانی رۆژگاری پیغەمبەری کۆتایی ﷺ، بەلام ئەگەر هۆی هاتنە خواریش تاییەت بێ

بەو چوارانەووە و، بە سەرجهەم بێپروایەکانی پۆژگاری پێغەمبەرەووەش ﷺ، بێگومان چەمک و واتای: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ﴾ (١)، پەردەى کات و شوێن دەدرێ و، تیکرای بێپروایەکان لە هەموو کاتەکاندا، لە هەموو شوێنەکاندا دەگرێتەووە، هەموو ئەوانەى هەقیقەتەکە لە خواوە پێیان دەگات، دايدەپۆشن و پەرفزی دەکەن و بۆى ملکهەچ نابن، کەواتە: ئەگەر هۆى هاتنەخوارىش تايهت بئ بەو چوار سەرانیەى خەلکی کوفرو سەرجهەم بێپروایەکان لە پشتیانەووە، چەمک و واتایەکەى گشتییە بۆ تیکرای بێپروایان، دیارە ئیمە دوایى کورتە باسێک لە بارەى کوفرو کافرانەووە دەکەین، بۆیە لێرەدا زۆر ناچینە ئێو وردەکاریی ئەوێ کوفر بریتییە لە چیی و، کافردەکان کۆ و کین و، چەند جوۆرن و، سیفەتەکانیان چیین؟ چونکە دواتر خوا پشتیوان بئ تیشکی دەخەینە سەر، ئنجا دواى ئەوێ خوا ﷻ فەرمانی بە پێغەمبەرەکەى ﷺ کرد، بانگیان بکات، ئەى بێپرواینە!

(٢)- ﴿لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ﴾، ئەوێ ئێوە دەپەرستن، من نایبەرستم.

بێگومان ئەوێ ئەوان پەرستوویانە، هەر دیارە چى بوو، لە پۆژگاری پێغەمبەردا، ئەو پەیکەرەنە بوون کە دایاندەتاشین، هەرەو هەندێکیان خۆریان دەپەرست و، هەندێکیان مانگیان دەپەرست و، هەندێکیان ئەستێرەکانیان دەپەرستن، هەندێکیان هەر ئەو سادینانەیان پەرستوون، ئەو بەتەوانانەى خزمەتى بەتەکانیان کردووە، لە پەنای بەتەکانیش دا ژیاون و، هەندێکیان هەواو ئارەزووی خۆیانیان پەرستووە، هەندێکیان هەموو یان بەشێک لەو شتانەیان پەرستووە کە پەرستارون لە پۆژگاری ئەواندا، واتە: پەرستارووەکانیان زۆرو جوۆراو و جوۆر بوون.

لێرەدا خوا ﷻ بە پێغەمبەرەکەى ﷺ دەفەرموێ: پێیانرابگەیهنە بە هیچ جوۆرێک ئەوێ ئێوە دەپەرستن، من نایبەرستم.

(٣)- ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ﴾، هەرەو هەندێک پەرستەرانى ئەو نابن، کە من دەپەرستم، ئنجا لێرەدا هەندێک لە زانایان پرسیاریکیان کردووە و گوتوویانە: بێپروایەکان

به جوړيک له جوړه کان خويان په رستوه، به لام بت و صه نهم و په رستراوه کاني دیکه يان کردوونه هاوبه شی خوا، نه دی بوچی لیره دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَنِدُونَ مَا آعْبُدُ﴾ ۲، ټیوه په رسته رانی ټوه نابن که من ده په رستم؟

وه لامه که هی ټوه یه که ټه وان به و شیوه یه ی خوا فهرمانی پیکردوون، نه یان په رستوه، چونکه ده بی خوا ﷻ په رستری به و شیوه یه ی فهرمانی پیکردوه، ته نیا خو شی په رستری، واته: ده بی دوو مهرج هه بن، له په رسترانی خوا دا: **یه که م:** خوا به ته نیا په رستری.

دووه م: به و شیوه یه ش په رستری، که خوی فهرمانی پیکردوه.

به لام ټه وان هه یچ کام له م دوو مهرجه یان له په رسته که یان دا نه بووه:

یه که م: هاوبه شیان بو خوا په یدا کردوه.

دووه م: به گویره ی ټاره زووی خو یان خويان په رستوه.

(۴) - ﴿وَلَا أَنْأَعْبُدُ مَا عَعْبُدْتُمْ﴾ منیش په رسته ری ټوه نابم، که ټیوه په رستو تانه.

(۵) - ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَنِدُونَ مَا آعْبُدُ﴾ ټیوه ش په رسته ری ټوه نابن، که من ده په رستم، (هه تا له سه ر کوفر هیننه وه).

ټیستاش باسه رنجی کی وردتر له دوو باره بوونه وه ی رسته کانی ټه م سووره ته بده بن: که ده فهرموئ: ﴿وَلَا أَنْأَعْبُدُ مَا عَعْبُدْتُمْ﴾ ۱، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَنِدُونَ مَا آعْبُدُ﴾ ۲، بیگومان رسته یه ک که به ناو ده ست پنده کات، ده لاله ت ده کات له سه ر چه سپاوی (الْجُمْلَةُ الْإِسْمِيَّةُ تَدُلُّ عَلَى الثَّبَاتِ وَالرِّسْوَخِ)، پیشی به رسته ی کردوه هینای: ﴿لَا آعْبُدُ﴾، دواپی ده فهرموئ: ﴿وَلَا أَنْأَعْبُدُ﴾، من په رسته ر نابم بو ټه وه ی ټیوه په رستو تانه، ټه مه مانایه که ی زیاتر ده چه سپن، به لام هی ټه وان دوو جاران به وشه ی: ﴿عَنِدُونَ﴾ هیناویه تی، چونکه ټه وان چه سپاو بوون له سه ر په رستنی جگه له خوا، که په رستنی په رستراوه کانیانه، زانایان له باره ی

ئەم چوار جار دووبارە بونەووەیە، پای جۆراو جۆریان هەن و سەر جەم چواری سەرەکیین:

(ابن عثیمین) خوا لێی خۆشبێ لە تەفسیرە کە ی خۆی (جزء عم) دا^(١)، هەر چوار پایە کە دێن، بەمجۆرە ی خواری:

بە کەم: ئەو یە کە دوو پستە کە ی دوا یین: ﴿وَلَا أَنَا عَبْدٌ مَّا عَبْدْتُمْ﴾ (٤) ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَّا أَعْبُدُ﴾ (٥)، جەختکەرە وەو تۆختەرە وە ی مانای سێ پستە کە ی پیشین، کە دە فەرموێ: ﴿قُلْ يَتَّخِذُ الْكَافِرُونَ﴾ (١) ﴿لَا أَعْبُدُ مَّا تَعْبُدُونَ﴾ (٢) ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَّا أَعْبُدُ﴾ (٣).

(الشوکانی) ی، هەر ئەو پایە ی هە لێژاردووە، زۆرێک لە زانایانیش ئەو پایە یان هە لێژاردووە، هەر وەک چۆن خوا ﷻ لە سوورەتی (المزلات) دا، دە (١٠) جار ان دە فەرموێ: ﴿وَلَوْلَمْ يَذْكُرْ بَيْنَ﴾ (١٥)، هە لێ تە وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (المزلات) دا، باسمان کردووە، هەر جارێک کە هاتووە، دووبارە کردنە وە کە ی پە یوە ستە بە و واتایە وە ی لە پیش ئەو ئایە تە وە هاتووە، واتە: هیچی دووبارە ی کردنە وە ی خالی لە حکمەت و واتایە کی نوێ نیە.

هەر وە ها سی و یە ک (٣١) جار لە سوورەتی (الرحمن) دا: ﴿فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، هاتووە، ئە ی کۆمە لێ ی جند مەرۆک! بە کام لە چاکە کانی پەر وە ردگار تان بێ پروان و بە درۆ یان دادە نین؟ ئە ویش دیسان لە بە رانبەر هەر نیعمە تێک دا خوای پەر وە ردگار، ئەو پستە یە دووبارە دە کاتووە.

هەر وە ها لە سوورەتی (القمر) دا، کە دە فەرموێ: ﴿وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِ﴾ (١٧)، ئە می ش چوار جار ان دووبارە بۆ تە وە و هەر دووبارە یە ک ئەو شوێنە خواستوو یە تی.

دووه: دووه کانی دواپی بو داهاتوون و، دووه کانی پیشی بو ئیستان: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ ۝۱ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾، بلی: ئەی بیروانە! ئیستا ئەوهی ئیوه دەپەرستن، من ناپەرستم، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳﴾، ئیوهش ئیستا پەرستەری ئەوه نابن، که من دەپەرستم، ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبِدْتُمْ ۝۴﴾، لە داهاتووشدا من پەرستەری ئەوه نابم، که ئیوه دەپەرستن، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵﴾، هەر وهه ئیوهش لە داهاتوودا پەرستەری ئەوه نابن، که من دەپەرستم، ههتا لە سهەر کوفر میننهوه.

سییه: رسته کانی یه کهم و دووه: ﴿لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳، واته: بته کانی ئیوه ناپەرستم و ئیوهش خوا ناپەرستن، بهلام رسته کانی سییه و چواره: ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبِدْتُمْ ۝۴﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵، واته: ئەو پەرستەنی ئیوه پەرستەری ده کهن، من ئەم پەرستە پەرچاو ناکهم و، ئیوهش پەرستە کهی من پەرچاو ناکهن، که واته (ما) له: ﴿مَا عٰبِدْتُمْ﴾ و ﴿مَا اَعْبُدُ﴾ دا، له رستهی سییه و چواره دا، دهگونجی (ما الموصولة) بێ، یانی: ئەوهی ئیوه دەپەرستن، یاخود (ما المصدرية) بێ، واته: (عبادتکم) پەرستنی ئیوه.

چواره: رستهی یه کهم و دووه: ﴿لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳، مه بهست پێیان بواری کرده وهیه: واته: من به کرده وه ئەوه ناپەرستم که ئیوه دەپەرستن، رستهی سییه و چواره: ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبِدْتُمْ ۝۴﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵، له بواری پازیکردن و په سه ند کردندان، واته: ئەوهی ئیوه دەپەرستن من قبوولی ناکهم و لێ پازی نییم^(۱).

له کۆتاییدا خوا ﷻ به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموێ: پێیان بلی:

(۱) (ابن عثيمين) ئەو قسه یه ی پالداوته لای (ابن تیمیه) به لام که گه رانه وه بو (مجموع الفتاوی) ج ۱۶ ص ۵۳۴، ئەو عیاره ته ی ئەو به ناوی ویه وه هیناوه تی، نه مبینی!

٦- ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، ئایین و بەرنامەى خۆتان بۆ خۆتان، منیش ئایین و بەرنامەى خۆم بۆ خۆم، ئەگەر (دین)، بە مانای ئایین و بەرنامە بێ، بەلام (دین)، دەشگونجێ بە مانای سزاو پاداشت بێ، واتە: من سزاو پاداشتى خۆم بۆ خۆم، ئیوەش سزاو پاداشتى خۆتان بۆ خۆتان، یاخود من پاداشتى خۆم بۆ خۆم، ئیوەش سزاو پاداشتى خۆتان لەسەر ئەو کوفەرى لەسەرىنى، بۆ خۆتان، بەلام بێگومان لێکدانەوهى مانای (دین) لێرەدا بە ئایین و بەرنامە، راستە.

لێرەدا کۆتایى بە تەفسیری سوورەتی (الکافرون)، دینین و، خوا پشٹیوان بێ داهاووودا کورتە باسیک لە بارەى بێبروایى و بێبروایانەوه دەکەین و، تیشکی زیاتر دەخەینە سەر چەمک و واتای وشەکانى: (کُفَّرَ، کُفَّار، کَافِرُونَ).

کورتە باسیک لەبارەى بېيروایى و ھۆکارەکانییەو^(١)

بەرێزان!

لە چوار تەوھردا باسی بېيروایى و ھۆکارەکانى بېيروایى دەکەین:

تەوھرى یەكەم: مانای بېيروایى (مَعْنَى الْكُفْرِ).

تەوھرى دووھم: ھۆکارەکانى بېيروایى بېيروایان (أَسْبَابُ كُفْرِ الْكَافِرِينَ).

تەوھرى سێھەم: سیفەتە گشتییە ھاوبەشەکانى بېيروایان، (الْصُّفَاتُ الْعَامَّةُ الْمَشْتَرَكَةُ بَيْنَ الْكَافِرِينَ).

تەوھرى چوارەم: چۆرەکانى بېيروایان (أَصْنَافُ الْكُفَّارِ).

بېيروایانىش دەبن بە پێنج جۆرى گشتى:

١- مولحیدەکان.

٢- خاوەن کتیبەکان.

٣- ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان.

٤- موناڤیقەکان.

٥- ھەلگەراوێکان.

(١) ئێمە ئەم کورتە باسە راستەوخۆ زۆر بە پوختراوێى و گوشاروێى لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وەرەگیرین، لە کتیبى دوازدەھەم لە چاپى دووھەم و، بەرگى ھەشت (٨) لە چاپى یەكەمیدا، لاپەرە: (١٢٦- ٣١٣).

تهوهری یه کهم: مانای بیبروایی (کفر):

وشه‌ی (کُفِّر) له زمانی عه‌په‌بیدا، به مانای داپۆشین وشاردنه‌وه، دَی (الْکُفْرُ: السِّرُّ وَالْإِخْفَاءُ)^(١)، بابای بیبروا بۆیه پێی ده‌گوتری: (کافر)، چونکه ئەو راستییە خوا له زگمایدان دایناوه و هه‌ستی پێده‌کات، ده‌یشاریته‌وه، که بریتیه له به یه‌گرتنی خوا له به‌دیته‌ناره‌یه‌تی و، په‌روه‌دگار ییتی و، په‌رستراو ییتیدا، هه‌روه‌ها به‌ندایه‌تی خۆی بۆ خوا ﷻ وه‌ک به‌نده‌ بوونی تیکرای دروستکراوه‌کان و ملکه‌چبوونیان بۆ خوا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەوه‌ی (کُفِّر)، له (کُفِّر) وه‌، هاته‌وه، بابای بیبروا به مانای داپۆشه‌رو شێره‌روه‌ی دَی، جگه له فه‌هه‌نگه‌کانی زمانی عه‌په‌بی، به‌لکو له پێش ئەوه‌دا بریتیه له فه‌رمایشتی خوا، که له سووهرتی (الحدید)، له ئایه‌تی ژماره (٢٠) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهَوٌّ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَبًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَآ مَنَعَ الْعُرُورُ ﴿٢٠﴾ واته: بزانه که ژیانی دنیا یاری و خافلان و جوانیی و خۆه‌لکێشانه له نێو خۆتانداو، زۆرکردنه له سامان و مندالاندا، وه‌ک بارانی که په‌وه‌که‌ی جوتیاره‌کان سه‌رسام ده‌کات...

﴿أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ﴾، (کُفَّار)، کۆی (کافر)ه، به مانای جوتیار (زارع)، ئاوێک که داده‌باری دووایی په‌وه‌کی پێ ده‌روێ، یان کشتوکالی پێ ده‌روێ، کشتوکاله‌ره‌کان جوتیاره‌کان سه‌رسام ده‌بن، به‌ پوانی ئەو په‌وه‌ک و کشتوکاله، که به‌هۆی ئەو ئاوه‌وه‌ی دابه‌زی‌ناوه، په‌واوه.

وشه‌ی (کُفِّر) له قورئان دا به دوو واتایان به‌کارهاتوه:

(١) المعجم الوسيط، ص ٧٩١، (کفر الشيء: ستره و غطاه).

یہ کہ: بیپروایی بہ خواو پیغہمبہرہ کہی و قورٹان و، سہرجہم ٹہوشٹانہی خواو پیغہمبہرہ کہی فرمانیان پیگردوین ٹیمانیان پی. بیٹین

دوو: مانای دووہمی (کفر) بریتیہ لہ سوپاسگوزاریی ٹہنجامنہدان بو خوا لہسہر چاکہکاری، بہ نسبت مانای یہ کہمی کوفرہوہ، ٹہم دوو ٹاہتہ موپارہ کہ بہ بہ لگہ دیننہوہ: لہ سوورہتی (الأنفال) دا خوا دہفرموئی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۵۵﴾ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْصُوتُ عَنْهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَنْصُقُونَ ﴿۵۶﴾، واتہ: بہ دلنیاپی خراپترین پیڑو لہ لای خوا، ٹہوانن کہ بیپروان، چونکہ پرواناہیئن، ٹہوانہی پھیمنت لیوہرگرتون، دوایی ہہموو جاری پھیمانہ کہیان دہشکینن و ٹہوان پاریز ناکہن (لہ پابہندی بہ پھیمانہوہ).

ہہروہہا دوو ٹاہتی دیکہش لہو بارہوہ دینن لہ سوورہتی (التوبہ) دا، کہ بیپروایی (کفر) چی دہگہبہنی؟ ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخْوُضُ وَلَنَعْبُدُ قُلُوبَ آيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ ﴿۱۵﴾ لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَافِئَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ ﴿۱۶﴾، واتہ: ٹہگہر لیان پرسی دہلین: ٹیمہ تہنیا دہڑاینہ نیو قسان و قسہی ریہوہ گالٹہمان دہکرد (خوا) ﴿۱۷﴾ بہ پیغہمبہرہ کہی ﴿۱۸﴾ دہفرموئی: (پٹیان بلی: ٹایا گالٹہتان بہ خواو بہ ٹاہتہکانی خواو بہ پیغہمبہرہ کہی دہکرد؟ پوڑش مہہیننہوہ، بیگومان دوای ٹہوہی پرواتان ہیٹاوه، بیپروا بوونہوہ، (واتہ: بہوہ گالٹہپیگردنہ بہ خواو بہ ٹاہتہکانی و بہ پیغہمبہرہ کہی، کافر بوونہوہ) ٹہگہر لہ کوئمہلیکٹان چاوپوشی بکہین (لہبہر ٹہوہی دوایی دہگہرینہوہ) کوئمہلیک لہبہر ٹہوہی توانبارن و ناگہرینہوہ سزایان دہدہین.

بہ لگہش لہو بارہوہ کہ نادیدہ گرتنی چاکہکانی خواو، سوپاس نہکردنی خوا لہسہر چاکہکانی، وشہی کوفری بو بہ کارہاتوہ، زورن و موونہیہک ٹہو ٹاہتہیہ لہ سوورہتی (ابراہیم): ﴿وَإِذْ تَأَذَّتْ رَجُبُكُمْ لَمَّا مَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابَ لَشَدِيدٍ ﴿٧﴾، واته: یاد بکوهه کاتیک په‌روه‌ردگارتان پایگه‌یاند، نه‌گهر سوپاسگوزاری بکهن بۆتان زیاد ده‌که‌م و، نه‌گهر کوفر (کُفْران) بکهن، سزای من تونده.

مه‌به‌ست له (کفر)، لیره‌دا (کفران) ه، واته: نه‌گهر چاکه‌کانی من نادیده‌بگرن، من سزام سه‌خته، به‌لام نه‌گهر سوپاسگوزاری بکهن له‌سهر چاکه‌کانم، بۆتان زیاد ده‌که‌م.

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی دیکه له‌سهر ئه‌وه‌ی سپله‌یی، یاخود نادیده‌گرتنی چاکه، وشه‌ی (کفر) ی بۆ به‌کاره‌ینراوه، له‌ قورئاندا ثابته‌کانی (۱۸ و ۱۹) ن له‌ سوورپه‌تی (الشعراء)، که دوا‌ی ئه‌وه‌ی مووسا (عليه السلام) و هاروونی برای ده‌چنه لای فیرعه‌ون و داوا‌ی لای ده‌کهن (بنو إسرائيل)، چیدیکه نه‌چه‌وسپننه‌وه‌و سوغره‌و بیگاریان پئی نه‌کات و ته‌سلیمیان بکات به‌وان و، چیدیکه نه‌یانکاته کوپله، فیرعه‌ون ئاوا وه‌لامی دابه‌وه: ﴿قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾﴾ (فیرعه‌ون) گوئی: ئایا تۆمان به‌گچکه‌یی له‌ نیو خو‌ماندا به‌خ‌تونه‌کردو، چهند سالی‌ک له‌ ته‌مه‌نت له‌ نیو تیمه‌دا نه‌مایه‌وه‌و، ئه‌و که‌ته‌شت کرد که‌کردت و له‌ کافران بووی؟! کافر لیره‌دا یانی: سپله، واته: تۆ نا سوپاس و بئی ته‌مه‌گ بووی به‌رانبه‌ر به‌ چاکه‌کانی تیمه.

که‌واته: له‌ زاراوه‌ی شه‌رع داو له‌ به‌کاره‌ینانی کتیبی خوادا، که‌ بناغه‌ی شه‌ریعه‌تی خوایه، (کفر) دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌م: بپروایی به‌ خوا، به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خوا فه‌رمانی کردوه، بروایان پئی به‌پترئ: ثابته‌کانی خوا، پتغه‌مبه‌ری خوا، دیداری خوا، پ‌وژی دوا‌یی و، فیرشته‌کان و، پتغه‌مبه‌ران و... هتد.

دوهم: سپله يي (کفران)، واته: نکو وليکړدن له چاکه کاني خواو نا سوا سبي به رانېهر به نيعمه ته کاني خواي به رزي مه زن.

به لام ليره دا پيوسته ناگاداري شتيک بين له مانا کړدني کوفردا، نهویش نهوډيه: هه موو نهوانه ي بانگه وازی ئیسلاميان پښاگان، به شیوه يه کي راست و دروست و، نه فام و نه زان و بئ ټاگان له ټايینی هه قی خوا، به لام نه زانیی و نه فامیه که که خاوه ن پوزش (معذور) بن ټیدا، واته: جهل و نه زانیکیان هه بئ پوزشيان هه بئ و به لگه يان هه بئ، هه موو نهوانه به بيپروا (کافر) دانانړن و له ريزی کافران دا ته ژمار ناکړن، چونکه هه قیکیان پئ نه گه یشتوه، بيشار نه وه، (کافر)، له سهر کيشی (فاعل)، ناوی بکهر (اسم فاعله)، واته: که سيک که داده پوښی، نه وه هه قه داده پوښی که پیگه یشتوه له خواوه، به لام که سی هه قه که ی پئ نه گه یی و ټيینه گه یی، هیچی دانه پوښیوه، تاكو ناوی کافری بو به کار به یږی، که واته: هه موو نهوانه ي له ئیسلام بیټاگان و، ئیسلاميان به شیوه ي پټک و راست پئ نه گه یشتوه، له بیټاگایه که شدا خاوه نی پوزش (معذور) و، خاوه نی به لگه و بیانوون، واته: که مته رځه مییان نه کړدوه، له وه دا که ئیسلام بناسن، هه موو نهوانه با پرواشيان به ئیسلام نه بئ، به بیپروا له قه له م نادرین، چونکه ئیسلاميان نه ناسیوه و پټیان نه گه یشتوه، نه دی ټایا نهوانه چ ناویکیان بو به کار ده یږی؟ نهوانه زانایان وشه یه کیان وه ک زاراهو بو داناون که بریتیه له: (أهل الفترة)، یانی: نهوانه که سانیکن له کاتیکدا ژیاون، که په یامی خوا داپراوه بو یان خوا نه هاتوه، نهویش له و ټایه ته ی سووړه ټی (المائدة) یان، وه رگرتوه که ده فهرموئ: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ﴾ (یعني علی انقطاع من الرسل)، یانی: پیغه مبه ریکتان بو هاتوه نه ی خاوه ن کټیه کان! دوی داپراټیک له پیغه مبه ران، له نیوان عیسا (عليه السلام) کوټا پیغه مبه ری به نوو ئیسرائیل و، موحه ممه د کوټا پیغه مبه ر بو هه موو به شهردا، نه گهر عیسا له سالی یه کی (۱) ی زاینی دا له دایک بووبی و، موحه ممه د ﷺ له سالی (۵۷۰)

یان (۵۷۱)ی، سألی فیل دا له دایک بووبی، کهواته: له نیوان له دایک بوونی عیساو موحه ممه ددا (۵۷۰) سأل بووه، ئنجا خوا ﷺ له ماوه یه ناو ناوه: ﴿عَلَىٰ فَرْقٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (۱۹) واته: پیغه مبه ران له نیوان لهو (۵۷۰) سأل هدا نه هاتوون و داپراون، بۆیه نهوانه ی لهو کاته دا ژیاون، به کافر دانانرین، مه گهر به ئانقه ست ئاین و به رنامه و وه حیی خوا که له بهر ده ستاندا بووه، نه گهر جووله که بوون، نه گهر نه صرانییه کان بوون، گوژییان، نه گهرنا نهوانی دیکه که بیتاگابوون له پیام و وه حیی خوا، به کافر له قه له م نادرین و، ههر که سیکی دیکه شه له ههر رۆژگاریکی دیکه دا، بیتاگا بیته وه له ئیسلام و ئیسلامی پی نه گات و لئی شاره زا نه بی، ناوی بیپروا (کافر)ی بو به کارنایه ت و، هه موو لهو هوکمانه ی کافران ده گرنه وه، لهو هوکمانه نهوان ناگرنه وه.

تهوه ری دووه م: هوکاره کانی بیپروایی

له قورئاندا خوا ی زاناو شاره زا ژۆر شتی له باره ی هوکاره کانی بیپروابوونی بیپروایانه وه خستوونه پروو، به لام پیم وایه هوکاره کانی بیپروابوونی بیپروایان له سی خالی سه ره کیی دا به رجه سه ته ده بن و کو ده بنه وه:

۱- بیتاگایی هوکاری یه که م و سه ره کیی بیپروایی بیپروایانه:

تهوه شه له ههر کام له ئایه ته کانی: ژماره (۷) و ژماره (۱۷۲)ی له سووره تی (البقرة) و، ژماره (۱۷۹) له سووره تی (الأعراف) و، ژماره (۲) له سووره تی (الأنفال) دا، ژۆر به پروونی دیاره:

۱- خوا ی میهره بان له سووره تی (البقرة) دا، ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۶) حَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۷) واته: به دنیایی نهوانه ی بیپروان یه کسانه بیانترسینی یاخود نه یانترسینی، ههر بروا نهینن، نهوانه خوا ﷺ مۆری به سه ره

دڵەکان و بیستیانهو ناو و، چاوه‌کانیشیان پەردەیان بەسەر هەلکشاوو نازاریکی مەزنیان بۆ هەیه.

۲- هەرودەها خوا لە سوورەتی (البقرة)دا، دەفەرموی: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الْإِذْيِ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَكْمُ عَمَىٰ فَمَهُ لَا يَعْقِلُونَ ۝١٧١﴾، واتە: وێنەی ئەوانەی بێپروا بوون، وەك وێنەی كەسیكە بانگی ئازەئێك دەكات تەنیا بانگکردنەكەو هاوارلێکردنەكە دەبیستێ، ئەوانە كە ران و لالان و كوێران، بۆیە نافام.

۳- هەرودەها دیسان لە ئایەتی (۱۷۹)ی لە سوورەتی (الأعراف)دا، خوا ﷻ باسی ئەو ھۆکارە سەرەکیەیی بێپروایی بێپروایان دەكات، كە بێ ئاگاییەو دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝١٧٢﴾، واتە:بە دڵنیاوی بۆ دۆزەخ زۆرێك لە جند و مڕۆڤمان ئامادە كردوون، دڵیان هەن پێیان تێناگەن، چاویان هەن، پێیان نابینن، گوێیان هەن پێیان نابیستن، ئەوانە وەك ئازەلن بەلكو گومراترن، ئەوانەن بێئاگایان.

۴- هەرودەها لە سوورەتی (الأنفال)دا، دەفەرموی: ﴿إِنَّ سَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝٢٢﴾، واتە: خراپترین ژيانداران لە لای خوا، ئەو كەپرو لالانەن كە نافام.

هەرودەها گەلێك ئایەتەكانی دیکە ی قورئان ئەو دەگەیه‌نن، كە ھۆکاری سەرەکیی بێپروایی بێپروایان، بریتیه لە نەزانیی و نەفامیی و بێئاگایی، ئنجا ئەو نەزانیی و نەفامیی و بێئاگاییه، ئەگەر بە ئانقەست نەبێ، ئەو كاتە بە بێپروا دانانرێن، بەلام ئەگەر نەزانییەكە بەھۆی كەمتەر خەمیی خۆیانەو بێ و، بێئاگاییەكەیان بەھۆی پشتتێكردنیان و گوێ نەگرتنیان و گرنگیی و بایەخ پێنەدانیانەو بێ، یان زانییان بەلام پروایان پێنەھێنابێ، ئەگەر بەھۆی ئەووەو بێ، بێگومان ناوی بێپروا (كافر) دەیانگرتەو، چونكە ھەقیکیان پێگەیشتو،

بەلەم ئەو ھەقەيان پەنھان کردووە شار دوویانەتەو، لەبەر ئەو بەرژەو دەندیانەى بەھۆى کوفەرەو بەیان دابین دەبن و، بەھۆى ئیمانەو لێیان تێک دەچن، چونکە ھەرگیز ئیمان ھەلەو لادان و تاوان قبوڵ ناکات و، ھەمیشە لەگەڵ ناھەقی و بەرژەو ندیی ناھەرعیى دا دژ دەوەستى.

۲- ھۆکاری دووھى بېروایى بېروایان، بریتىە لە خو بەزگرى و خو پى زۆربوون:

ئەمیش لە زۆر لە ئایەتەکانى قورئاندا، خوا ﷻ ئەوھى خستۆتەروو کە خو بەزگرى و خو پى زۆر بوون، لە بەرانبەر خوادا، لە بەرانبەر ئایەتەکانى خوادا، لە بەرانبەر پێغەمبەرانى خوادا، ھۆکاریكى گەورەو سەرەکیى بېروایى بېروایانە:

۱- لە سوورەتى (الأنعام) دا، خوا دەفەرموى: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ آلِهْوِنَ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ عَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۱۳) واتە: (فریشتەکان بە بېروایان دەلێن: ئەفسە کانتان بێنە دەرى، ئەمڕۆ سزای پىسواى دەچێژن، بەھۆى ئەووەى قسەى ناھەفتان بە ناوى خواو دەکردو، لە بەرانبەر ئایەتەکانى دا {چ ئایەتە خوێراوەکانى، چ ئایەتە بێراوەکانى، چ ئایەتە نێردراوەکانى کە موەجىزەکانى پێغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)} خۆتان بە زلدەگرت.

۲- ھەرەھا لە سوورەتى (الأعراف) دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۳۱) واتە: ئەوانەى بە نیشانەو ئایەتەکانى ئیمە بېروابوون و، لە بەرانبەریان دا خۆیان بە زلگرت، ئەوانە ھاوەلانى ئاگرن، تێیدا (لەو ئاگرى دۆزەخەدا) ھەرماو دەبن.

۳- ھەرەھا لە سوورەتى (الصفات) دا، خوا لە بارەى بېروایەکانەو دەفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۳۵) واتە: ئەوانە (لە دنیادا عەدەتیان وابوو) ئەگەر پێیان گوترابا: جگە لە خوا پەرستراویك نیه، خۆیان بە زلدەگرت.

٤- ھەروەھا لە سوورەتی (النمل)دا، خوا ﷻ لە بارەى فیرعەون و دارو دەستەکە یەو، دەفەرموی: ﴿وَحَدِّدُوا بِهَا وَاسْتَفِیْضَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِیْنَ﴾ ۱۱، واتە: {کاتیک مووسا (علیه السلام) بە بەلگەکانیەو چوو لە لایان} نکوولیان لیکردن، ھەرچەندە لە دەروونیاندا دلنیا بوون لە راستی بەلگەکان (مووسا ﷺ) بەلام بەھۆی ستم و خۆبەزلگرییەو، (نکوولیان کرد) ئنجا سەرنج بدە سەرنجامی تیکدەران چۆن بوو!

٥- ھەروەھا لە سوورەتی (العنکبوت)دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَقَرُّوْكَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمْلَكَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِیْنَ﴾ ۳۱، واتە: ھەروەھا قاروون و فیرعەون و ھامان، بە دلنیاى مووسا (ﷺ) بەلگە پۆشنەکانی بۆ بردن، بەلام لە زەویدا خۆیان بە زلگرت و، ئەوان پێشکە و تۆو و دەش نەبوون (کە لەبەر دەستمان دەرباز بن و نەتوانین سزایان بدەین).

کەواتە: ھۆکاری دووھمی بێپروایى بێپروایان، بریتىە لە خۆ بەزلگری و لووتبەرزى و خۆپى زۆرى و خۆپەسندیان.

٣- ھۆکاری سییەمی بێپروایى بێپروایان، بریتىە لە خۆشگوزەرائى و ھەلبژاردنى ژيانى دىبا بەسەر پۆژى دواىدا:

لە زۆر لە ئایەتەکانى قورئاندا، خوا ﷻ ئەم راستییەشى خستۆتە پەرو، بۆ وێنە:

١- لە سوورەتی (یونس)دا، خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الْذِّیْنَ لَا یَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَاطْمَأْنَأُوا بِهَا وَالَّذِیْنَ هُمْ عَنْ مَا بَیْنَنَا غَفِلُونَ﴾ ۷، واتە: بە دلنیاى ئەوانەى بە تۆمیدی دیدارى ئیمە نین و، ژيانى دنیایان پەسند کردووە دلایان بەھۆیەو ئۆقرەى گرتووە، ئەوانەى لە ئایەتەکانى ئیمە بێناگان، ئا ئەوانە جێى ھەوانەو دیان ناگری دۆزەخە، بەھۆی ئەووەو ھەدەستیان دەھێنا.

۲- ھەرۆھە لە سوورەتی (ھود)دا، خوا ﷻ باسی بێپروایان دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾، واتە: ئەوانەى سەھمیان کردبوو شوێن ئەو کەوتن کە تێیدا خۆشگوزەرانی کرابوون و، ئەوان تاوانبار بوون.

۳- ھەرۆھە لە سوورەتی (الأحقاف)دا، خوا ﷻ لە پوژی دوایی دا بە بێپروایەکان دەفەرموێ: ﴿أَذْهَبْتُمْ طِبَنِيكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا قَالِيَوْمَ نَحْزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ تَقْسِفُونَ﴾، واتە: تێو خۆشییەکانی ژیانی دنیا تان تێپەراندن (لە دنیا دا) و بە ھەرەتان لێوەرگرتن، ئەپرۆش سزای پێسوایی دەچێژن، بە ھۆی ئەو ھەوێ لە زویدا خۆتان بە ناھەق بە زلدەگرت و، بە ھۆی ئەو ھەوش کە لادانتان دەکرد.

ھەرۆھە لە گەلێک شوێنی دیکە دا، خوا خۆشگوزەرانیی و نغرو بوون لە رابواردنی ماددیی ژیانی دنیا دا لەسەر حیسابی ڕووح و قیامەت و، بە لکو زۆر جار لەسەر حیسابی کەسایەتیی و ئابروو و کەرامەتی مرۆفی، کردو بە ھۆکاریکی سەرەکی بێپروایی بێپروایان، بۆ وێنە کە کۆتا ئومێدە بێھێننەو:

۴- لە سوورەتی (سبا)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، واتە: لە هیچ ئاوەداننێ کدا هیچ ترسێنەرێک و وریاکەرۆھە کەمان پەوان نەکردو، مەگەر خۆشگوزەرانی گوتووین: تێمە بەوێ تێوێ پێرەوانکراون، بێپرواین.

کەواتە: خۆشگوزەرانی، واتە: ئەوانەى لەسەر حیسابی خەلکی پەش و ڕووت و، جەماوەری بێچارە کراو، چەوسێتراو، رادەبۆژن و خۆشگوزەرانی دەکەنە پێشە، ئەوانە ھەمیشە ھەلوێستیان بەرانبەر بە پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام)، بەرانبەر بە پەيامەکانی خوا، بریتی بوو لە پەتکردنەو و پەزکردن و بێپروایی.

له کۆتایی ئەم تەوهرەدا دەلێین: ئەم سیکوچکە: نەزانیی و، خۆبەزەگەریی و، خۆشگوزەرانیی (الجهل والإستکبار والإترافی)، له قورئاندا زۆر باسکراوە و خوا ﷻ فیرعهونی له گەڵ قاروون و هاما، له چەند شوێنیک له قورئان دا ناو هێناون، بۆ وێنە:

أ- له سورته تى (العنكبوت) ٥١: ﴿وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مُرْسَىٰ بِالْبَيْتِ فَاَسْكَبُوا فِي الْأَرْضِ مَا كَانُوا فِيهَا سَافِكِينَ﴾

ب۔ لہ سووڑہ تی (غافر) یشدا، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَجْنٍ وَقُرُونٍ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾

به‌لٽ ٿم سيڪوچڪهيه، وهڪ سيڪوچڪهيه مهنجهليان له‌سهر داده‌نري،
 پوليان بهم شيويه: ۱- فيرعون: پهمزو هيٺي چه‌وساندنه‌وي سياسي بووه،
 ۲- قاروون: پهمزو هيٺي چه‌وسانه‌وي تابوري بووه، ۳- هامان: پهمزو هيٺي
 چه‌وسانه‌وي راگه‌باندن و چه‌واشه‌کردني خه‌لڪ بووه.

ته‌گهر ته‌ماشای به‌سه‌رهاتی مووسا و هاروونی برای سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی و گه‌له چه‌وس‌یتراوه‌که‌یان (بنو اسرائیل) بکه‌ین، له‌لایه‌ک و، فیرعه‌وون و قاروون و هامانیش له به‌ران‌به‌ریاندا له‌لایه‌ک، ته‌وه زۆر به‌روونی ده‌بیترئ:

۱- فیرعهون زور خو سه پین و خو به زلگر بووه، له پروی حوکمرانی و سیاسییهوه، له سووردهتی (غافر)دا، خوا ﷻ له سه ر زمانی فیرعهون ده فهرموئ: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ١٩ ﴾، واته: فیرعهونیش گوئ: هه ر ئهوه تان پیده ئیم که خو م ده بینم و، ئهوه ی منیش ده ئیلم به سه ئهوه پئی سه ر راستیه، ئا ئهوه لوژیک و سیاسهتی فیرعهون، بووه بویه ش خوی دادگهرو بالادهست له باره یهوه فهرموویهتی: ﴿ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا أَهْلَهَا شِعْمًا ٤ ﴾ القصص، به دنیای فیرعهون له زهوبدا خوی به ر زکردهوه سه باندو خه لکه که ی بهش بهش کرد.

ب- بە نەبەت قاروونەوێش کە پەمژو هێمای چەوساندنەوێ تابووری بوو، لە سورەتی (القصص)دا، خوا ﷻ باسی قاروون دەکات و دەفەرموێ: ﴿قَرُونُ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ مِنَ الْكُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ (٦٦) قاروون لە گەلی مووسا ﷺ بوو، بەلام ئێیان هەلگەرایەوێ و هێندەمان مآل و سامان پێداوو کە کلێلەکان (ی قاسەو خەزەنەکانی مآل و سامانەکە)ی، پیاوانیکی بە هێزو بە زەحمەت بۆیان هەلگەگیران، پێیانەوێ شەکەت و ماندوو دەبوون.

ئەویش لە ڕووی تابوورییەوێ کوچکی دووهمی ئەو سێکوچکەییەبوو.

ج- هەرۆهەها هەمانیش لە چەند شوێنیک لە قورئاندا خۆی کاربەجێ باس دەکات لە ڕووی چەواشەکاریی ڕاگەیانندەوێ فیرعەون پەنا دەباتە بەر هەمان، بۆ ئەوونە: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ أَبْنِيَّ صَرَخًا لَّعَلَّيْ أَبْلُغَ الْأَسْبَابَ﴾ (٦٧) ﴿أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كُذِّبًا...﴾ (٦٧) غافر، فیرعەون گوێ: ئەی هەمان! کۆشکێکم بۆ دروست بکە، بەلکو بگەمە هۆکارەکان، هۆکارەکانی ئاسمانەکان تاکو پەرستراوی مووسا پەی پێ بەرم و پێشم وایە درۆکارە (پەرستراوی وی بوونی نیە) ئەویش ڕۆڵی بینوێ لە چەواشەکردنی خەلک دا، وەک چۆن ئیستاش لە ڕۆژگاری ئیستای ئیمەدا، ئەو سێکوچکەییە هەر بەردەوامە، چەوساندنەوێ سیاسی، چەوساندنەوێ تابووری، چەواشەکردنی ڕاگەیاندن، بۆیەش هەموو ئەوانە ی چاویان لەوێهە سەتەم لە خەلک بکەن و، خەلک و جەماوەر بچەوسێننەوێ، بە هەموو توانایانەوێ هەول دەدەن:

أ- هێزی زەبرو زەنگ و عەسکەریی بەدەست بێنن.

ب- هێزی سامان و تابووری بەدەست خۆیانەوێ بێ.

ج- ڕاگەیانندی چەواشەکارانەش بەدەست خۆیانەوێ بێ، واتە: ئەو سێکوچکەییە سێ هۆکاری بنەڕەتیین، بۆ بێروا بوونی بێروایان و لە بێروایی دا هێشتنەوێیان.

تەوھری سیئەم: سیفەتە گشتییە ھاوبەشەکانی بیپروایان:

ئەمەش باسیکی زۆر دوورو قوولە، بەلام ئیمە ھەڵدەدەین زۆر کورتی بکەینەووە دەئین: تیکرای ئەو سیفەتانە - بە بۆ چوونی من - خوا **﴿﴾** کردوونی بە سیفەت و ناسینەر بۆ بیپروایان، بیست و پێنج (٢٥) ن، و، ئەوانە سیفەتە گشتییەکانیان، واتە: بە ھەر پێنج جوژەکانی بیپروایانەو: مولحیدەکان، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، خاوەن کتیبەکان، ھەلگەراوەکان، ھەروەھا دەغەل و مونافیقەکان:

(١) - سیفەتیک بئەرەتیی بیپروایان بە گشتیی، بریتییە لە پەکخستنی ھێژە ئیدراکییەکانی خۆیان، ئەو ھێژانەی دەتوانن شتێان پێ بزائن: لە کارخستنی چاویان بۆ بینینی ھەق، گوئیان بۆ بیستنی ھەق، عەقل و دلیان بۆ پەیی پێردنی ھەق، لە چەند شوێن لە قورئان دا خۆی پەرورەدگار ئەم سیفەتە بۆ بیپروایان بەکاردەن: **﴿صُمُّ بَكْمُ عَمٰی فَهَم لَا يَقُولُوْنَ﴾** (١٧١) البقرە، کەرانی، لالان، کوێران بۆیە ناڤان، **﴿صُمُّ بَكْمُ عَمٰی فَهَم لَا يَرْجِعُوْنَ﴾** (١٨) البقرە، کەرانی، لالان، کوێران بۆیە ناگەرێنەو. بەئێ سیفەق بئەرەتیی بیپروایان کە ھەموویان تێیدا ھاوبەشن، ئەوێ کە ھەم ھەستەوەرەکانیان و، عەقل و دلی خۆیان بۆ ناسینی ھەق پەکخستون، بەھۆی زۆر پۆچوون بە ئارەزووکانیانداو بەلادان و تاونان، نە چاویان ھەق دەبینن، نە گوئیان ھەق دەبیستن، نە عەقل و دلێشیان ھەق پەیی پێدەبات.

(٢و٣) - ھەلئاردنی ژیانی دنیا بەسەر ژیانی پۆژی دوایداو، پێگرتن لە خەلک کە بە دواي ئاین و بەرنامەی راستی خوا بکەون و، ھەلئادان بۆ ئەوێ ئاینی خۆی پەرورەدگار خوارو خێچ و ئارێک بخەنە بەر چاوی خەلک، ئەمانەش ھەر سێکیان لە سوورەتی (إبراهيم) دا، خۆی بەرزی مەزن فەرموونی، وەك دەفەرموی: **﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَعْبُدُوْنَآ عِوَجًا﴾** (٢) ئەوێ کە سەنەیی ژیانی دنیا بەسەر مەزلگای کۆتاییدا ھەلئەبژێرن و، (خەلک) لە رێی خوادا لادەدەن و، لاری و خوارو خێچی بۆ ئاین و بەرنامەی خوا دەخوازن.

یانی: ده یانه وی ئایینی خوا خواروخیچ پێشانی خه لك به دن و، له پێش چاویان ناشیرین و ئارێکی بکه ن و بییژینن و، له بهر چاویان بکه وی.

۵ و ۷- ئومیده واره بوون به دیداری خوا، رازیبوون به ژیا نی دنیا و پێوه په یوه ست بوونی و، بێتاگایی له ئایه ت و نیشانه کانی خوا، چ نیشانه بیزاوه کانی چ نیشانه خوێراوه کانی (آیاته المنظورة والمقروءة)، ئه مێش له هه ردو ئایه ته کانی: (۷ و ۸) ی سوورته ی (یونس) دا، که پێشتریش هێنا مان خوای په نهانزان هۆکاره کانی: پێنج و شه ش و هه وتی با سکر دوون:

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به دنیایی ئه وانه ی به ئومیدی دیداری ئیمه نین، واته: بێ ئومید ن له وه ی به دیداری خوا بکه ن.

﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا﴾ ژیا نی دنیا یان په سند کردوه و دلیان پێوه ی به ستوه.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَائِنُنَا غَفْلُونَ﴾ هه روه ها ئه وانه ی له نیشانه کانی ئیمه بێتاگان، ئه مانه ش سئ سیفه تی دیکه که سه رجه م بوون به هه وت.

هه وت سیفه ته کانی: هه شت و نۆ و ده و یازده و دوا زده و سێ زده و چوارده:

۸- هه وێدان بۆ بێده نگه رده ی پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام): ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنُهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ﴾

۹- راگه یاندنی بێروایی به په یامه کانی خوا و ره فر کردنیان: ﴿إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾

۱۰- ده رخستنی دوو دلی له مه به ستی پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام): ﴿وَإِنَّا لَنُفِئُكَ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾

۱۱- بیانووگرتن به وه ی بۆیه بروانه یین چونکه پێغه مبه ران مروفن: ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾

(۱۲) - بیانووگرتن به ٲیمان نه هٲتان به ٲیغه مبه ران، له بهر نه وهی ده یانه وی نه وهی ٲیشینه کانیان له سه ری بوون بیگوړن: ﴿ثُرِیدُونَ اَن تَصُدُّوَنَا عَمَّا کَانَ یَعْبُدُ اَبَاؤُنَا﴾.

(۱۳) - تومه تکرردن که ٲیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) به لکه یه کی روښیان بو سه لماندنی ده عواکه یان نه هٲتاوه! ﴿فَاَتُوْنَا یَسْلَطْنَ مُبِیْرَ﴾.

(۱۴) - سه رٲشکرردنی ٲیغه مبه رانی به ریز صلات و سه لامی خوا یان له سه ری، له نٲوان ده رکران له ولات و گه رانه وه یان دا بو کوفر: ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّکُمْ مِّنْ اَرْضِنَاْ اَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِیْ مِلَّتِنَاْ﴾. نه م حوت سیفه ته ش هه موویان له سووړه تی (ابراهیم) ثایه ته کانی: (۹ - ۱۳) دا هاتوون، وه ک خوا ﴿﴾ ده فهرموی:

﴿اَلَمْ یَاٲِیْکُمْ نَبَاُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ قَوْمِ نُوْجٍ وَعَاكِرِ وَتَمُوْدَ وَالَّذِیْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ فَرَدُّوْا اَیْدِیَهُمْ فِیْۤ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْا اِنَّا کَفَرْنَا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِیْ شَکٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَیْهِ مُرِیْبٍ ۝۱۱﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِی اللّٰهِ شَکٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَدْعُوْکُمْ لِیَغْفِرَ لَکُمْ مِنْۢ ذُنُوْبِکُمْ وَیُخْرِجَکُمْ اِلَیْ اَجَلٍ مُّسَمًّی قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّاۤ اَبَشَرٌ مِّثْلُنَاۤ نُرِیدُوْنَ اَن تَصُدُّوْنَا عَمَّا کَانَ یَعْبُدُ اَبَاؤُنَا فَاَتُوْنَا یَسْلَطْنَ مُبِیْرَ ۝۱۲﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّاۤ اَبَشَرٌ مِّثْلَکُمْ وَلَیْکِنَّ اللّٰهَ یَمُنُّ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۝۱۳ وَمَا کَانَ یَسْلَطْنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلٰی اللّٰهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۴﴾ وَمَا لَنَاۤ اِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلٰی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰتَنَا سَبِیْلًا وَلَنْصِیْرَکَ عَلٰی مَاۤ اَدْبَسْتُمْوْنَا وَعَلٰی اللّٰهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝۱۵﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّکُمْ مِّنْ اَرْضِنَاْ اَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِیْ مِلَّتِنَاْ فَاَوْحٰی اِلَیْهِمْ رَبُّهُمْ لَیْکِنَّ الظَّالِمِیْنَ ۝۱۶﴾

ئایا هەوایی ئەوانە ی پێش خۆتانان بۆ ئەهاتوه گەلی (هەوودو عادو سەموود) و ئەوانە ی دوای وانیش کە جگە لە خوا نایانزانئ، پێغەمبەرانیان بە (موعجیزان) بەلگە ئاشکرایەکانەوه هاتنە لایان کەچی ئەوان دەستیان بە زاریانەوه نان، گوئیان: ئیمە بێپرواین بەوہی پئی نێردراون و بە دئیایی ئیمە سەبارەت بەوہی ئیمە ی بۆ بانگ دەکەن لە دوو دئیەکی خەست داین ﴿٩﴾ پێغەمبەرەکانیان گوئیان: ئایا دوو دئی لە (بوون و یەکتایی) خوای پەیداکەری ئاسمانەکان و زەویدا هەیه! بانگتان دەکات تاکو لە گوناھەکانتان بتانیووړئ و بۆ کاتیکی دیارییکراو دواتان بخت (لە ژياندا بتانھێلئ)، بێپروایەکان گوئیان: ئیوہش تەنیا مرقۆفیکی وەك ئیمەن و دەتانەوئ لەو پەرستراوانە ی باب و باپیراھان دەیانپەرست لمان بەدن، دەجا ئەگەر راست دەکەن بەلگە یەکی پرووغان بۆ بێنن (لەسەر راستیی ئەوہی دەیلێن) ﴿١٠﴾ پێغەمبەرەکانیان پێیان گوئن: راستە ئیمەش وەك ئیوہین، بەلام خوا چاکە لەگەڵ ھەر کام لە بەندەکانیدا دەکا (کە بیەوئ بیکاتە پەرەوانەکراو) بەبئ مۆللەتی خواش ناتوانین ھیچ بەلگە یەکتان بۆ بێنن (وەك ئەوہی پێمانەو خوای کارزان بە چاکی زانیوہ) پڕوادارانیش با تەنیا پشت بە خوا بەستن ﴿١١﴾ ئنجا بۆچی پشت بە خوا نەبەستین لە حالیکدا پێبازەکاھمانی (بۆ گەیانندی پەيامەکە ی) پێشانداوین، مسۆگە ریش ھەرچەند ئازارمان بەدن خۆراگر دەبین و پشت بەستووانیش، با تەنیا پشت بە خوا بەستن ﴿١٢﴾ ئەوانە ی بێپرواش بوون بە پێغەمبەرەکانی خۆیانیان گوئ: بە دئیایی لەسەر زەوی خۆمان وەدەرئان دتیین یان دەبئ بگەرنەوہ ئیو ئایین و رێبازەکەمان، پەرودەرگاریشیان سرووشی بۆ کردن (بۆ پێغەمبەرەان) مسۆگەر ستەمکاران دەفەوتین ﴿١٣﴾.

﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پێغەمبەرانیان (عليهم الصلاة والسلام)، بەلگە رۆشنەکانیان بۆ بردن، بەلام ئایا کافرەکان چییان کرد؟ بێگوما ھەقیان پەدکردوہ ئیستاش ئاماژە دەکەین بەو بڕگەو پستە قورئانیانە ی ئەو ھەوت سیفەتە ی بێپروایەکانیان تێدان و سەرۆتیشکی کورتیان دەخەینەسەر: ١- سیفەتی

یه کهم: ﴿فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ﴾، دهستیان به زاریانه وه (زاری پیغه مبه ران) گرت، یانی: ویستیان بیده نگیان بکن، ثمه واتیه کیه تی و، واتیه کی دیکه شی: دهستیان به زاری خویانه وه گرت، واته: وه کالته پیگردن.

۲- نجا سیفه تی دووهم: ﴿إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾، گوتیان تیمه بیرواین به وهی تیوهی پی ره وانکراون، ثمه ش راگه یاندنی کوفرو بیرواییه به په یامه کانی خواو ره فزگردنیا.

۳- سیفه تی سیمه: ﴿وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾، تیمه له دوو دلییداین، دوولیه کی خهست له وهی تیوه تیمه ی بو بانگ ده کهن! سیفه تی ۴- سیفه تی چوارهم: بیانووگرتن به وهی پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام)، مروفن بویه برواین پیناهیتن: ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، تیوه ش هه مروفتیکن وه تیمه!

۵- سیفه تی پنجهم: بیانووگرتن به پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) که بویه برواین پیناهیتن، چونکه ده یانه وی ریبازی پیشینانیان لن تیکبدن: ﴿تُرِيدُونَ أَنْ تَصْدُونَا عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾، ده تانه وی لاماندن له وهی باب و باپیرانمان و پیشینه کامان ده یانیه رست!

۶- سیفه تی شه شه م: گوايه پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) به لگه یه کی رۆشنان بو نه هیناون: ﴿فَأَنزَلْنَا سُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، واته: ته وهی هیناوتانه به لگه یه کی روون و ناشکرانیه و به لگه یه کی روون و ناشکرانمان بو بین، به لام بیگومان دروین کردوه، چونکه خوا ده فه رموی: ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پیغه مبه رکان (علیهم الصلاة والسلام)، به لگه روون و ناشکرایه کانیان بو بردن.

۷- سیفه تی هه وه تم: کؤتا قسه یان هه ره شه کردنی بیروایانه له پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) و، سه رپشکر کردنیا له تیوان له شارو ولات ده رکران و، گه رانه وه یان بو کوفردا: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾، واته: ته وانه بیروا بوون به پیغه مبه رکانیا گوت: یان له سه ر زه و

خۆمان دهرتان دهکهین، یان دهگهړینهوه سهر پریازه‌که‌ی ئیمه، سهر زهمینه‌که‌یان ته‌نیا به‌هی خوځان داناو، وه‌ک بلتی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و شونیکه‌وتوو‌انیان خه‌لکی ته‌و شوین و شارو ولاتانه‌نه‌بوون!!

١٥و١٦و١٧- به‌درو دانانی هه‌ق و، عه‌زم جه‌زم‌کردن له‌سهر زیانگه‌یاندن به‌پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و، ته‌وانه‌ی شوین پیغه‌مبه‌ران ده‌که‌ون و، مشتومر کردن به‌ناهه‌ق بو به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌ق.

ته‌مانه‌ش ههر سیکیان له‌تایه‌تی ژماره (٥)‌ی سووپه‌تی (غافر)‌دا هاتوون، هه‌لبه‌ته‌و وپرای هاتنی له‌ژماره‌یه‌کی دیکه‌ی تایه‌ته‌کان: ١- که‌خوا ﴿لَهُویدا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ واته: له‌پیش واندا گه‌لی نووح و حیزبه‌کانیش له‌دوای وان بیپروابوون، (واته: بیپروابوون به‌پیغه‌مبه‌ران و (عليهم الصلاة والسلام) په‌یامه‌کانی خوا)، ته‌مه‌سیفه‌تی یه‌که‌م. ٢- دووهم ته‌وه‌که‌عه‌زمیان جه‌زم کردوه زیان به‌پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بگه‌یه‌نن: ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ ههر کومه‌ئیک ویستی و عه‌زمی جه‌زم کرد له‌به‌رانبه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا که‌بیانگرن، سزایان بده‌ن، بیانکوژن، ٣- سیفه‌تی سییه‌م ﴿وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ هه‌روه‌ها به‌ته‌ال و ناهه‌ق مشتومریان کرد، تا‌کو هه‌قی پی به‌ریه‌رچ بده‌نه‌وه.

١٨- سیفه‌تیکی دیکه‌هاوبه‌شی به‌ینی هه‌موو جوړه‌کانی بیپروایان، بریتیه‌له: گالته‌کردن و رابورادن به‌ئیمانداران، وه‌ک له‌تایه‌تی ژماره (٢١٢)‌ی سووپه‌تی (البقرة)‌دا، هاتوه: ﴿رُبُّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْيَهُودُ الَّذِينَ يَسْحَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ژيانی دنیا ژيانی نيزيکتر بو بیپروایان پازیندراوه‌ته‌وه‌و گالته‌ده‌که‌ن به‌وانه‌ی پروایان هیناوه، ته‌میش به‌دلنیا‌یی سیفه‌تیکی دیکه‌ی زور نرم و په‌ستی بیپروایانه. هه‌روه‌ها له‌سووپه‌تی (المطففين)‌یش، تایه‌ته‌کانی: (٢٩ و ٣٠ و ٣١)‌دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ

أَنْقَلِبُوا فِيكِهِنَّ ﴿٣١﴾، واته: به دنيای تهوانه تاونیان کردوه، کاتی خوئی له دنیا دا به بروداران پیده که نین، کاتیکیش به لایاندا تیده په پرین ئامازه یان بۆ یه کدی ده کردو، کاتی ده که پانه وهش بۆ لای خزم و کهسیان، به خو شحالی و شادمانی ده که پانه وه (وه که ده سته که وتیکی زور و گه وره یان بووبن!).

١٩ و ٢٠ (٢١٩) - خوشگوزهرانی له ژیانی دنیا داو، نکو و لیکردن له زیندوو کرانه وه و هه لسیترانه وه و، تۆمه تبارکردنی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، به وهی به ناوی خوا وه درو یان کردوه و شتیان هه لبه سته، له ئایه ته کانی: (٣١ - ٣٨) ی سوو پرتی (المؤمنون) دا، خوا ﴿٣٢﴾ ثم سی سیفه ته ی هینان، ئه مه ش ده قی ئه و هه شت ئایه ته:

﴿قَدْ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأُتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَعِدُّوا لَهُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْ كُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيَّاهُ هَيَّاهُ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ واته: دواپی پاش تهوان سه ده یه کی دیکه مان (له خه لک) پیگه یاند ﴿٣١﴾ له ئیو یاندا پیغه مبه ریکمان نارد، پیگوتن: خوابه رستن هیچ په رستراویکی دیکه تان نیه، (شایسته ی په رسترا بئ) ئایا پاریز ناکه ن (له سزای خوا له سه ر هاوبه شدانان)؟! ﴿٣٢﴾ ده ستر ویشته و ببیروایه کانی گه له که ی که بریوایان به دیداری دوار وژ نه بو و، له ژیانی دنیا خوشگوزه راغان کردبوون، گوئیان: ئه مه ته نیا به شه ریکی وه که خوتانه، هه ر له وه ده خوات که ئیوه لئی ده خو و، له وهش ده خواته وه که ئیوه لئی ده خو نه وه

﴿٣٣﴾ به مسوگه ریش ئه گه ر فه رمان به ربی به شه ریکی وه که خوتان بکه ن! که واته: ئیوه له زیانبارانن ﴿٣٤﴾ ئایا به لیتان پئ ده دات کاتیک مردن و بوونه وه به خو و و ئیسکه (پرتوو کاوه) کان، ئیوه له زه ی در ده هیترنه وه؟! ﴿٣٥﴾ ئه وه ی گفتان پئ ده در ی دووره

دوور ﴿۳۶﴾ ژيان تەنيا ژيانى دىيامانە، دەمرين و دەژين و، ئىمە لە زىندوو كراوان نابىن ﴿۳۷﴾ ئەو (پىاو) ە بەس پىاوئىكە درۆ بە ناوى خواو ە ەلدەبەستى و ئىمەش بۆى نابىنە برودار ﴿۳۸﴾.

۱۹- سىفەتى نۆزدەيەم: خوشگوزەرانىي لە ژيانى دىيادا: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأُفٍّ لَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ئەو دەستپويشتوانەى گەلەكەى كە بېرەبوون و، ديدارى رۆژى دوايان بە درۆ دادەناو، لە ژيانى دىيادا خوشگوزەرانەمان كەردبوون، گوٲيان: ...، كەواتە يەكئىك لە سىفەتەكانيان ئەوەيە كە خوشگوزەران كراون.

۲۰- سىفەتى بىستەم: نكوولئىكرەديان لە ەاتنى قيامەت و ەەلئىستەرانەو: وەك خوا لە ئايەتى (۳۵)ى سوورەتى (المؤمنون)دا، دەفەرموئى: ﴿أَبَعَدَكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعِظْلًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿۳۵﴾ هَيَّاتْ هَيَّاتْ لِمَا قُوعِدُونَ ﴿۳۶﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۷﴾﴾، واتە: ئايا بەلئىنتان پئدەدات (ئەو پئغەمبەرە) كاتئىك مردن و بوونەو بە خوئ و ئئسقان ئئو (زىندووكرەو) دەرهئتران! زۆر دوورە، زۆر دوورە ئەوەى بەلئىنتان پئ دەدرئ، تەنيا ژيانى دىيامانە دەمرين و دەژين و ئىمە لە زىندووكرەوان نابىن.

۲۱- سىفەتى بىست و يەكەم: تۆمەتباركەردنى پئغەمبەر ﷺ بەوەى كە بە ناوى خواو درۆى ەەلئەستو: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، واتە: ئەو تەنيا پىاوئىكە درۆ بە ناوى خواو دەكات (ئەگەرنا خوا ەيچكەسى بە نوئنەرى خوئ وەك پەوانەكرەوى خوئ ەناردو).

۲۲ (دخوشىي و بوغرابوون بە تۆزە زانباريەك كە لە بارەى ژيانى دىياو، ەەيانەو، كەردنى بە جئگرەوەى ئەو زانباريە راستەقئەو تئرو تەواوەى لە رئى وەحبىو ە دئ، ئەمئش لە سوورەتى (غافر)دا ەاتو، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدُّ قُوَّةً وَءِثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۲﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا

يَمَّا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾، واتە: ئايا بە زەويدا نەپۆشتوون، سەرنج بەدن سەرەنجامى ئەوانەى پيش وان چۆن بوو؟ ئەوان لەوان زياتر بوون و بەهيزتريش بوون و، شوئەنەواريشيان زياتر بوو لە زەويدا، كەچى ئەوەى وەدەستيان دەهيتنا سوودى پى نەگەياندن، (لە سزاو بەلای خوا نەپياراستن) و، كاتيك پيغەمبەرەكانيان بەلگە پۆشن و ئاشكرايەكانيان بۆ هيتان، زۆر دلخۆشبوون بەوئەندە زانيارىيەى لەلايانەو، سەرەنجام ئەوەى گالتهيان پيئەدەکرد دەورەى دان (و سەريان بە فەتارەت چوو).

﴿٢٣﴾- خۆبەزەلگىرى لە بەرانبەر هەقد، ئەميش لە زۆر شوئى قورئاندا باسكراو، بۆ وئە: خوا لە سوورەتى (الزمر)دا، دەفەرموى: ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٥٩﴾، واتە: با نيشانەكانى تيمەت بۆ هاتن (ئەى بيبروا!) بەلام بە درۆت دانان و خۆت بەزەلگرت و لە بيبروايان بووى.

زۆر جارن خو بەزەلگىرى سەردەكيشى بۆ بيبروايى.

﴿٢٤﴾- دواکردنى دابەزاندنى فريشتان لە جياتى پيغەمبەران كە مرووف بوون، ياخود فريشتهكان لەگەل پيغەمبەراندا بين، وەك بەلگەو شايدە، ئەميش لە زۆر شوئى قورئاندا باسكراو، بۆ وئە: لە سوورەتى (الاسراء)دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ ﴿١١﴾، قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ ﴿١٥﴾، واتە: هيج شتيك پىي لە خەلك نەگرت، بروابينن كاتيك پيئەمايان بۆ هات، مەگەر ئەوە كە گوئيان: ئايا خوا نوئەرو پەوانەكراويكى مرووفى ناردو؟ (خوا دەفەرموى: پيئان بفەرمو: ئەگەر فريشتهكان لەسەر زەوى (ژيابانايەو) بە ئازامى پويشتبانا، ئەو كاتە لە ئاسمان فريشتهمان بە نوئەر دەناردە سەريان.

بەلام ئەوانە مرووفن و دەبى نوئەرى خوا هەر لە خوئان بى، بۆيە بيانووەكەيان شتيكى بى جئەو نا لوژيكيە.

(٢٥)- ملکه چ بوون بۆ تاغووته کان که له رۆشنایی دهریان دینن بۆ تاریکایی، ئەویش له سورەتی (البقرة) دا هاتوه: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، واتە: خوا دۆست و پشٹیوانی ئەوانەیه که برۆیان هێناوه، له تاریکیان دهریان دینن بۆ رۆشنایی و، ئەوانەش که بێبرۆیان دۆست و پشٹیوانەکانیان تاغووتن، له ڕووناکیی دهریان دینن و به رهو تاریکیان ده یانبه ن، ئەوانه هاوه لانی ناگرن، له ئیو ناگر (ی دۆزهخ) دا هه میشه ماو ده بن.

ئەمانه بیست و پینج (٢٥) سیفەت، له سیفەتە هاوبەشە گشتیەکانی بێبرۆیان، واتە: به هەر پینج جوړه که یانه وه: مولحیدەکان و، هاوبەش بۆ خوا دانەره کان و، خاوه ن کتیبە کان و، هه لگه راوه کان و، ده غه ل و مونا فیه کان، هه ر پینجیان خوا ی به رزو مه زن به و بیست و پینج سیفەتە ی باس مکردن، پیناسه ی کردوون.

تەوهری چواره م: جوړه کانی کافران

جوړه کانی کافران به پپی تیگه یشتنی من، سه رجه م بێبرۆیان، پینج جوړن:

١- **مولحیدەکان:** ئەوانه ی برۆیان به هیچ شتیک نیه، برۆیان به بوونی خوا نیه، برۆیان به وه حیی نیه، برۆیان به پیغه مبه رایه تی و، سزاو پاداشت و زیندوو کرانه وه و به هه شت و دۆزه خ نیه.

٢- **خاوه ن کتیبەکان:** به تایه ت جووله که و نه صرانییه کان، پاشان هه ر کۆمه لیککی دیکه، که خۆیان به خاوه نی کتیبکی ئاسمانی ده زانن و، خۆیان پالده دهنه لای خوا، که به شیک له زانایان مه جووسییه کان و صایته و، هه ر که سیکی دیکه ی له و جوړه ش بی، له و باز نه یه دا دایانان و، منیش ته و رایه م پی راسته.

۳- ھاوبەش بۆ خوا دانەران: ئەوانەى خوا دەناسن، بەلام ھاوبەشى بۆ پەيدا دەکەن.

۴- موناڤىقەکان: دەغەل و دوو پرووەکان کە خۆيان بە مسوڵمان پيشان دەدەن، بەلام کوفر لە دلياندا هەيه.

۵- هەلگەراوەکان (المترتون): کە برۆيان هيناو، بەلام دوايى هەلگەراوەه.

تستاش تيمە بەپيناسەکردنى ئەو پينج جوړەى بيبرواياندا دەچينه خوار:

جوړى يە کەم: مولحيدەکان: (الملحدون، الدهريون، الزنادقة):

ئەمانە خوا ﷻ لە قورئاندا بەو ناوانە، ناوى نەهينان، بەلام لە هەندىك شويندا باسى کردوون و، باسى هەندىك لە سيفەتەکانى کردوون، ديارە وشەى (الحاد)، لە قورئاندا بەکارهاتو، بەلام نەك بەو واتايەى تىستا باو (تيلحاد) تىستا واتە: بيبروايى بە خوا، بە پوژى دوايى و، بە پيغەمبەرايەتسى، بەلکو وشەى (الحاد) بەکارهينراو بە ماناى لادان لە تايەتەکانى خوادا، ياخود لە ناوەکانى خواى پەرورەدگارى، بۆ وینه:

أ- خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ فصلت، واتە: بە دليايى ئەوانەى لادان لە تايەتەکانى تيمەدا دەکەن، ليمان پەنهان نين.

ب- هەرورەها لە بارەى قورئانەوه خوا لە سوورەتى (النحل) دا فەرمووبەتى: ﴿وَلَقَدْ تَعَلَّمَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبُوا وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ واتە: بيگومان تيمە دەزانين ئەوان دەلين: مرؤفئىك فيرى (موحەممەدى) دەکات، زمانى ئەو کەسەى ئاماژەى بۆ دەکەن (بەلايدا لادەدەن) ئەعجەمىيە، بەلام ئەم (قورئان)ە بە زمانىكى عەرەبىي زۆر پروونە!!

ج- ههروهه له سووره تي (الأعراف) دا فهرموويه تي: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ (۱۸)، خواش ﴿ناوه هه ره چا كه كاني هه ن، ته نيا به وان لي بياريته وه واز له وانه بي ن كه لادان ده كه ن، له ناوه كاني خوادا.

به لام خوا ﴿له چوار نايه ته كاني: (۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴)، له سووره تي (الجاثية) دا، باسي هه نديك له سيفه ت و نيشانه كاني مولحیده كان ده كات و، له كو تايي دا به وه ده بانناسي ن، ده فهرموي: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (۲۱)، واته: گوتيان: ژيان ته نيا ژياني دنيا مانه، ده مرين و ده ژين و ته نيا پوژگار ده مانفه وتي ن و، (خواش ده فهرموي) زانياريان له و باره وه نيه ته نيا گومان ده به ن.

لي ره دا ته وانه كه ده ژين: پوژگار ده مانفه وتي ن، دياره ته وه خالي هاوبه شي هه موو مولحیده كانه كه ده ژين: خوايه ك تيمه ي دروست نه كرده وه ناشماژي ه ن و ناشماژي ن، به س خو مان ده مرين و ده ژين، له پيش تم نايه ته موباره كده دا، خوا ده فهرموي: ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (۲۰) آم حَسْبُ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَجْعَلَهُمُ اللَّهُ أَمْثَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَاءَ لِمُجَاهِمٍ وَمِمَّا تُهْمُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۱﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُخْرِجَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ (الجاثية، واته: ته مانه رو شاني و پرتمايي و په حمه تن (له خواي به به زه ييه وه) بو كو مه ليك زانياري دنيا يان هه بي، يان تاي ته وانه ي (كرده وه) خراپه كان ده كه ن، پتيان وايه وه كه ته وانه ي پرويان هينا وه كرده وه باشه كانيان ته نجام دا ون، مامه لايان له گه لدا بكه ين، ژيانيان و مردنيان، يه كسان بن؟ ته وه خراپه ترين بريار (حوكم) ه ده يده ن، خواش ئاسمانه كان و زه وي به هه ق هينا ونه دي و، بو ته وه ش هه ره كه سه سزاو پاداشتي پر به پستي خوي وه ربرگري و ته وان سته ميان لي ناكري، (ننجا دوايي ده فهرموي: ته وانه ده ژين: ژيان ته نيا ژياني دنيا مانه، ده مرين و ده ژين و، ته نيا پوژگار ده مانفه وتي ن.

کهواته: لێره دا باس باسی مۆلحیدەکانه.

هه‌لبه‌ته‌ دوایی خوا ﷻ به‌رپه‌رچیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (٢١)، ئەوانه له‌و باره‌وه‌ هه‌یج زانیاریان نیه، ته‌نیا گومان ده‌به‌ن.

هه‌ر له‌و باره‌وه‌ خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الطور) دا، ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِمْ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ (٣٥)، واته: یان ئایا ئەوانه به‌بی‌شت (به‌ده‌یه‌نه‌ر) په‌یدا‌کراون، یان خۆیان به‌ده‌یه‌نه‌ری خۆیان؟ بێگومان ئەو دوو ئەگه‌ره، هه‌ردووکیان پووچن، چونکه‌ نه‌ هه‌یج شتێک به‌بی‌ په‌یدا‌که‌ر، به‌بی‌ به‌ده‌یه‌نه‌ر په‌یدا ده‌بی‌و، نه‌ هه‌یج شتێکی‌ش ده‌گونجی‌ خۆی به‌ده‌یه‌نه‌ری خۆی بی.

کهواته: ته‌نیا ئەگه‌ری سێهه‌م راسته، که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی خوا ﷻ به‌ده‌یه‌نه‌رو په‌یدا‌که‌ریان‌وه‌ په‌روه‌ردگاریانه.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (طه) دا، کاتیک فیرعه‌ون له‌ مووسا ده‌پرسێ: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ﴾ (١٩)، (فیرعه‌ون) گوێ: ئەه‌ی مووسا! په‌روه‌ردگاری ئێوه‌ کێیه؟ دياره‌ فیرعه‌ون خۆی به‌ په‌روه‌ردگار زانیوه‌و، گوێوه‌یه‌تی: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ (٢١)، (النازعات)، (فیرعه‌ون) گوێ: من په‌روه‌ردگاری هه‌ره‌ به‌رزتانم، واته: ئایا ئەو په‌روه‌ردگاره‌ی ئێوه‌ ئەگه‌ر خۆم نه‌بم کێیه؟ مووساش ﷺ وه‌لمێکی‌ ددان‌شکینی ده‌داته‌وه‌: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (٥٠)، طه، گوێ: په‌روه‌ردگارمان ئەو زاته‌یه‌ بوونی به‌ هه‌موو شتێک داوه‌و دوایش رێنمایی کردوه، یانی: سیستمی بو‌و داناوه، چۆن به‌رێوه‌به‌چی.

کهواته: له‌ قورئاندا له‌ چه‌ند شوێنێک دا ئاماژه‌ کراوه‌ به‌ بیروک‌ه‌ی ئیله‌حادو پووچه‌لێی بیروک‌ه‌ی ئیله‌حاد، که‌ کرۆکه‌که‌ی ئەوه‌یه‌ ئەم گه‌ردوونه‌ که‌س نه‌یه‌یناوه‌ته‌ دی و، ژیا‌نی مرو‌ف هه‌یچه‌که‌س سه‌ره‌رشتی ناکات و به‌سه‌ری

پاناگات، بەلکو مروڤه كان خوڤان دەمرن و دەژین و، تەنیا پوژگار دەیانفەوتتین و، ئەم گەردوونەش کەس نەیهێناوئە دە!

ئەنجا مولحیدەکان کاتى خوڤى پايان وابوو، ئەم گەردوون (کون) ە بى سەرەتایە و بى کۆتاییشە، بەلام زانستى فیزیای گەردوونناسی ئیستا دەریخستو، کە ئەم گەردوونە دستپکێکی ەیه، کاتیک بوو نەبوو، پاشان کۆتاییه کیشی ەیه، جارى بە نەبەت خوڤى خومانەو، کە ئەستێرەیه کە لە تریلیۆنیک (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ئەستێرە لە ئەستێرەکانی کەهکەشانی کاکیشان، گەردوونناسانی ئیستا دەلین: خوڤ تەمەنى پێنج ملیار سال، یانی: پێنج ەزار ملیۆن (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) سال وە بايى پێنج ملیار سالیش ەایدروڤجینی پیماو ەیسووتتین و بیکاتە ەیلپۆم، ئەو تیشک و وزەیهى جوڤیش دەیهخشی، ئەو ەیه کە غازى ەایدروڤجین ەویدا دەسووت، لە ەەر چرکەیه کدا چەند ملیۆن تەن و، دەگوڤدرى بو گاڤى ەیلپۆم، ئەو ە بە نەبەت خوڤو، بە نەبەت کوڤى گەردوونەو ەش گەردوونناسان بە مەزەندە دەلین: تەمەنى گەردوون سیڤدە ملیارو ەوسەد تا ەشتەد ملیۆن سال، دەشلین: ئەم گەردوونە بە پێى بېردۆزەى تەقینەو ەى گەروە (الإنفجار الكبير، BIG BANG) ەمووى لە شتیکى ەکجار ەکجار بچووکەو ە ەاتو، کە پێى دەگوترى: سینگۆلاریتى (-SUNGOLAR ITY) ەیلکەى گەردوونى، تووى گەردوونى، ەکەى گەردوونى (البیضة الكونية، البذرة الكونية، الوحدة الكونية)، کە شتیکى زۆر زۆر بچووک بوو، لە ئەلیکترۆنیش بچووکتر، لەو پەرى گەرمیدا بوو، لە کاتیکى ئەوپەرى کورت و کەم دا تەقوئەتەو، سەرەنجام ئەم گەردوونە لەو ەو ە ەاتو، کەواتە: ئیستا ئەو ە کە گەردوون سەرەتای نەبى و کۆتایى نەبى، بوئە ئەفسانەو زانست خوڤى کردو ە تە ئەفسانە، وەک ئیمە لە مەوسووعەى: (ثیمان و ئیلحاد) دا، بە تەفصیل لەو بارەو ە قسەمان کردو، ئەنجا بېروکەى بېروانەبوون بە خوا ﷻ، بېروکەیه کى ریزپەرەو دەگەن بوو لە ئیو بەشەردا، بەلام لە ناسینی خواو مامەلە لەگەل

کردنى دا، كەم و كوپى زۆر بوونى بوو، بۆيەش پىغەمبەرەن سەلەت و سەلامى خويان لەسەر بى، جەختيان كردۆتەو لە سەر ناساندنى خوا، ناساندنى بەدەيپنەرايەتیی خاوا، پەرورەدگاريتى خاوا، خاوەنداريتى خاوا بۆ ھەموو شتێك و، ناوو سىفەتەكانى، ھەرورەھا جەختيان كردۆتەو لەسەر شىوێى راست و دروستى مامەلە لەگەڵ خاوا، ئەوشىوێى خاوى پەرورەدگار لى پازىيە، ئەويش بەوێى بەو شىوازە بەندايەتیی بۆ بكړى كە خۆى فەرموويەتى و، تەنيا بەندايەتیی بۆ ئەو بكړى.

شايانى باسپشە: لە ھەسووعەى: (ئيمان و ئىلحاد) دا، لە زۆر ږووەو بەبەلگەى عەقلى و زانستى پووچەللى بىروكەى ئىلحادمان سەلماندو.

جۆرى دووهم: خاوەن كتيبەكان (أهل الكتاب):

لە سى پرگان دا باسى خاوەن كتيبەكان دەكەين:

پرگەى يەكەم: پیناسەى خاوەن كتيبەكان:

خاوەن كتيبەكان مەبەست لىيان بە پلەى يەكەم جوولەكەو نەصرانيەكانن، بەلام ھەر كەسيكى ديكەش كە وەك ئەوانە، حوكمى وانى ھەيە، مادام كەم و زۆر خاوەنى كتيبى ئاسمانى بى، ئنجا ئەگەر مەجووسين، ئەگەر صابىئەن، ئەگەر ھەر كەسيكى ديكەن، كە خوا ﷻ لە سووپەتى (الحج) دا، باسى ھەموو ئەوانەى كردو، دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (۱۷)، واتە: بە دلتايى ئەوانەى ېروايان ھىناو (كە مسولمانان) و ئەوانەى بوونە جوولەكەو صابىئەكان و نەصرانيەكان و مەجووس و ئەوانە ھاوبەشيان بۆ خوا داناو، خوا ږوژى قىامەتدا دادوھرييان لە نىواندا دەكات، بىگومان خوا ﷻ لەسەر ھەموو شتێكەو چاودىر و ئاگادار.

کهواته: خاوهن کتیبه کان ئەوانەن که دەلێن: ئیمه کتیبیکمان له خواوه بو هاتوه، ئنجا به نسبته جووله کهو نه صپرائیه کانهوه ئەوه راسته، جووله که تهو پراتیان بو دابه زێراوه، نه صپرائی ئینجیل، به لām ئیستا جووله که وێرای تهو پرات سی و نو (۳۹)و، به سه رژمیرێک چل و نو (۴۹) کتیبی دیکه شیان ههیه، نه صپرائیه کانیش ئینجیلێکه کردوو یانه به چوارو، کۆمه لێ کتیبی دیکه شیان خستوونه ته گه ل، وه ک له شوێنی دیکه ش دا باسمان کردوه، به لām له دواي جووله کهو نه صپرائی، مه جووسیش، له فه رمایشی پێغه مبه ردā هاتوه که فه رموویه تی: وه ک خاوهن کتیبان مامه له یان له گه لدا بکه ن: {سُئُوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ} (آخرجه مالک: ۶۱۶، وأبو يعلى: ۸۶۲، والبخار: ۹۴۸)، صابئه ش دوو کتیبیان هه ن، یه کیان که گرن گتره: (کنزاً رباً: الكنز العظيم، الكتاب المقدس للصائبة الهندائیین)، ئەوه ی دیکه شیان: (دراسة أدبيها، مواعظ وتعاليم يحيى بن زكريا)، مه جووسیش ئەو کتیبه ی هه یانه ناوی: (ثاقبستا)، یان (ثاو یستا)یه، زانایان له و باره وه مشتومریان هه یه، که ئایا ده بی (ثاقبستا) کتیبکی ئاسمانی و خوا یی بووبی، یاخود کتیبیکه له و کتیبانه ی مرو ژان دایان ناو ن؟ به لām بێگومان خاوهن کتیبه کان به گشتی و جووله کهو نه صپرائیه کان به تابه ت به بێ پروا داده نرێن، بوچی؟

چونکه پروایان به پێغه مبه ری خاتم ﷺ نه وه، بپروا به خوا بوونه که شیان که م و کوپی تیدایه، هه روه ها بپروا بوونیان به پو ژری دوا یی و به سزا و پاداشتی خوا، بپروا بوونیان به فریشته کان و به پێغه مبه رانی ش، که م و کوپی زۆری تیدایه، وێرای بپروانه بوونیان به پێغه مبه ری کو تایی موحه ممه د ﷺ، خوا ﷻ له سوو ره تی (النساء) دا، ده فره مو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهَ فَرَدِّهَا عَلَيَّ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (۱۷) واته: ئەه ی ئەوانه ی کتیبیان پێدراوه! بپروا بێنن به وه ی ناردوو مانه ته خوار، به راستدانه ری ئەوه یه که له گه ل ئیوه یه (واته: کتیبه کانی ئیوه) به ر له وه ی ده م و چاوانێک، (پروانێک) بسپینه وه

هەلیانگێرپنەوه بوو پشەتەوه، یاخود نەفرینیان لێ بکەین، وەك چۆن نەفرینمان لە هاوێلانی شەممە کرد، کاری خواش ئەنجام دراوه.

هەرۆهەها لە سوورەتی (البینە)دا، خوا دەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (٦١)، واتە: بە دڵنیایی ئەوانە ی بێپروان لە خاوەن کتیبان و لە هاوبەش بوو خوا دانەرانی، لە ناگری دۆزەخدان و بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەوه، ئەوانە خراپترین دروستکراوانی خوان.

بێگومان بێپروابوون (کافر) بوونی خاوەن کتیبان، لە لەئێسلام دا بەلگە نەویستەکانەو شتیکی زۆر ئاشکرایە، بەلێ خاوەن کتیب برۆیان بە خوا هەیە، خوا دەناسن و پێغەمبەرانی بە گشتیی دەناسن و، برۆیان بە پۆژی دواپی هەیە، بەلام لە هەموو ئەو پڕاوتیانانەدا خەلەل و کەم و کورپیان هەیە، ئنجا گەورەترین خەلەل و کەم و کورپیش ئەوەیە کە برۆیان بە پێغەمبەری کۆتایی سەلەت و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، نیە.

برگە ی دووهم: تاییەتەندیەکانی خاوەن کتیبان، بە تاییەتی جوولەکەو نەصرانییەکان:

تاییەتەندیەکانی خاوەن کتیبان (جوولەکەو نەصرانییەکان) کە تێیاندا هاوبەشن، دەتوانین بڵێین: ئەم چوارده تاییەتەندیەیان هەن:

١- هەر کام لە جوولەکەو نەصرانیان، ئەوەی دیکە پەفز دەکات و دانی پێداننەیت، دان بە تائین و بەرنامەکە ی دا ناھێت، وەك لە سوورەتی (البقرة)دا، هاتو: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ (١٣٣).

٢- جوولەکەو نەصرانییەکان، لافێ ئەوە لێ دەدەن کە تاییەتەندیان هەبەو ئیمتیازیان هەبە، بەسەر خەلکی دیکەداو، کورانی خواو خۆشەویستانی خوان، وەك لە سوورەتی (المائدة)دا، هاتو: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُمْ﴾ (١٨).

۳- جووله که و نه صرانییه کان پیان وایه به هشت تهنیا بۆ ئەوان داتراوه، له واندا کورت هه لاتوه، جگه له وان کهس نایچیت، وه که له سوورتهی (البقرة) دا، هاتوه: ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ (۱۱۱)

۵- هه لوه شانه وهی په یمانیک که له گهڵ خوادا به ستوویانهو، گۆرینی کتییی خواو له بیرچوونی هه ندیک، وه که له سوورتهی (المائدة) دا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (۱۱۲)

﴿فَمَا نَقِضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۱۳) وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (۱۱۴)

۷- خواردنی مالی خه لک به ناهه ق و، پێی له خه لکگرتن که دواى تاین و به رنامهی هه قی خوا بکهون، وه که له سوورتهی (التوبة) تابه تی (۳۴) دا، خوا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُطْلِ وَيَصْذُوبُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُفْقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِئْسَ لَهُمْ بَعْدَآبٍ أَلِيمٌ﴾ (۳۱) واته: ئەهی ئەوانه ی پرواتان هیتاوه! زۆریک له زانا یان و راهیبه کان (هی جووله که و نه صرانییه کان) مالی خه لک به ناهه ق ده خون و، خه لک له پێی خوا لاده دن...

۸- تېپەراندن و زېدەرۆيىکردن لەو سنوورەى لە دینداریدا بۆیان دانراوه، وهك لە سوورەتى (المائدة) دا هاتوه: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ (۷۷) واته: بلى: ئەى خاوەن كىتیبىنە! بە ناهەق لە دینەكەتدا زېدەرۆيى مەكەن و لا مەدەن.

۹- سەرپېچىيىکردن لە ئايىنى ھەقى خوا، كە لە قورئان و، پىيازى پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ بەرجەستەى، دواى زانين و ناسين و شارەزايى، بەھۆى ھەسوودى و ويستى ستم و سنوور شكىنى و، بە مەبەستى مانەوەيان لەسەر ئايىنى ناهەقى خۆيان، وهك لە سوورەتى (آل عمران) دا، هاتوه، خوا دەفرەمۆى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ﴾ (۱۱) واته: بەدلىيائى بەرنامە (ى راست و تەواو) ئىسلامە ئەوانەى كىتیبان پىدراوه راجايان نەكەوتە نىوان، مەگەر دواى ئەوەى زانياريان بۆ ھات، بەھۆى ستمەوہ لە نىواندا.

ياني: بەھۆى ھەسوودى و ستم و دەستدرىژىيەوہ، كە چاويان لەوہ بوو ئەو بەزم و بازارەى ھەيانە، لىيان تىكنەچى.

۱۰- فريوخواردنيان بە دیندارىيە پووجەلەكەيان بەھۆى درۆ ھەلبەستنيان بە ناوى خواوہ، لە ميانى تىكدان و گۆرینی كىتیبى خواداو، ھەلبەستنى ھەندىك رىوايەتى درۆ، وهك لە سوورەتى (آل عمران) دا، هاتوه: ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّبُوا فِى دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۴۱) واته: ئەوہش بەھۆى ئەوہوہ كە گوتيان: ئىمە ناگرمان تووش نابى، مەگەر رۆژانىكى ژمىردراوو، ئەوہى لە ئايىنەكەياندا ھەلبەستبوو، فريويدان.

۱۱- تىكەلكردى ھەق لەگەل باتىل دا، بە مەبەستى ئەوہى ئەو باتىل و ناهەقەى پىيانە لە ميانى ھەقەكەدا رەواچى پىبدەن و، بەسەر خەلكى نەزاندان ساغى بكەنەوہ، وهك لە سوورەتى (آل عمران) دا هاتوه: ﴿يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْسُونُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْمُنُونَ الْحَقَّ وَانْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۷۱) واته: ئەى خاوەن كىتیبىنە! بۆچى ھەق لەگەل باتىلدا تىكەل دەكەن و ھەق دەشارنەوہو، لە حالىكىشدا كە دەزانن!

۱۲- ھەولداڭيان بۆ پېشانداڭى ئاينى ھەقى خوا (ئىسلام) لەبەر چاوى خەلک بەلارى و بە شىوئىراوى، تاكو خەلکى لى بىلەمىنە، وەك لە ئايەتى (۹۹)ى، سوورەتى (آل عمران) دا ھاتو: ﴿قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنِّ ءَامَنَ تَبْعُوهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾﴾. واتە: بلى: ئەى خاوەن كىتەبە! بۆچى خەلک لە رېى خوا لادەدەن، كەسەك كە برواى ھىناو، لارى بۆ ئاينى خوا دەخوازن، لە ھالىكدا ئىو ھايدەن (كە ئاينى خوا راستەو) خواش بىئاڭا نە لەوھى دەيكەن.

۱۳- گرتى زاناڭيان و خوا پەرستەكانيان (گۆشە نشينەكانيان) بە پەرستارو پەرورەدگار لە جياتى خوا، وەك لە سوورەتى (التوبة) دا ھاتو: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ﴿۲۱﴾﴾. واتە: زاناڭيان و پەرستەكانيان لە جياتى خوا كردن بە پەرورەدگارو پەرستارو خۆيان.

۱۴- ھاوکارى ھەندىكان بۆ ھەندىكان لە دژى ئىسلام و مسولمانان، لەگەڵ ئەوھەشدا كە لەئىو خۆياندا راجىيان ھەيە، وەك لە سوورەتى (المائدة) دا ھاتو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ﴿۵۱﴾﴾. واتە: ئەى ئەوانەى برواتان ھىناو! جوولەكەو نەصرانىيەكان مەگرن بەدۆست، ئەوان ھەندىكان دۆست و پشتىوانى ھەندىكان.

ھەلبەتە ھەر كام لە جوولەكەكان و نەصرانىيەكانىش، ديسان كۆمەلەك تايەتمەندى سەربەخۆى خۆيان ھەن، جوولەكەكان لەو سەرچاوەيدا كە ئاماژەم پىدا، بىست (۲۰) نيشانەو تايەتمەنديانم بۆ ژماردوون، ھى نەصرانىيەكانىش دە (۱۰) تايەتمەندييم لى ژماردوون.

برگەى سىيەم: ھەلۆستى جوولەكەو نەصرانىيەكان لە بەرابەر ئىسلام و مسولماناندا:

ھەلۆستيان ھەر لەو كاتەوھى خوا ﷻ ھەوالیداو، تاكو ئەم لە حەيەى ئىستا تىداين، ھەلۆستىكى خراپە، بەلام ئەويش بە شىوھەكى رێژەيەو، ھەلۆستى جوولەكەكان ھەميشە خراپتر بوو لە ھى نەصرانىيەكان، دەشتوانين

بەگوشین بوختکردنەووە، هەلۆیستی نەڕێنیی و خراپی جوولەکەو نەصرانییەکان
لە بەرانبەر ئیسلام و مسوڵمانان دا، لە شەش خالاندا بخەینەپروو:

١- لە مسوڵمانان پازیی نین و نابن، مەگەر دەستبەرداری ئایینە هەقەکە ی خۆیان بن:

وهك له ئایەتی (١٢٠) ی سوورەتی (البقرة) دا هاتووە: ﴿وَلَنْ رَّضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا
النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ﴾ ١٢٠ جوولەکەو نەصرانییەکان لێت پازیی نابن، تاكو
شوێن بەرنامەکەیان نەکەوی.

٢- زانیی دنیایان بە راستییی ئیسلام و مسوڵمانان و، راستگویی پێغەمبەر موحەممەد
ﷺ بەلام شارندنەوی ئەو:

وهك له سوورەتی (البقرة) دا هاتووە: ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ ١٦٦ واتە:
وہك چۆن كۆرەكانی خۆیان دەناسن، ئاوا موحەممەدیش دەناسن، [كە
پێغەمبەری كۆتایی بە هەقی خوايە].

٣- خۆزگە خواستیان كە مسوڵمانان لە ئایینەكەیان هەلگەڕێننەو بە ھۆی
حەسوودییانەو، دواي ئەو ی دنیان ئیسلام راستەو، پێغەمبەری خاتەمیش ﷺ راستە:

وهك له سوورەتی (البقرة) دا خوا فەرموویەتی: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَكًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ ١٠٩

٤- پەنابردن بە شیوازی زۆر نزم و ئامپازی زۆر جۆراو جۆر، بۆ دوورخستنەو ی خەلك
لە ئیسلام:

وهك له سوورەتی (آل عمران) دا هاتووە، خوا دەفەرموی: ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَجْهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا عَآخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ﴾ ٧٢ واتە: كۆمەلیك لە خاوەن كۆتییەكان گوتیان: بەیانی بپروایێن
بەو ی بۆ پڕوادران دابەزیئراو، ئیوارەكە ی بپرواین، بەلكو بگەڕێنەو.

یانی: ئەوانیش بکەونە دوو دلییهوه، بڵێن: ئەوانە بۆیە هەلکەرانەوه، دیارە بۆیان دەرکەوتوه ئەو ئاینە ی ئیمە لەسەرینی ناهەقە!

٥- لە نێو خاوەن کتیباندا هەیە، زۆر دەست پاکو ئەمینەو، تیشاندایە لە ناپاکییکردن لە بچوکتین شتیش ناسلەمیتەوه:

وہک لە سوورەتی (آل عمران) دا، هاتوہ: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِعِقَاطِ يُودِہِ إِلَیْکَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِینَارٍ لَا يُؤَدِہِ إِلَیْکَ﴾ (٧٥)

٦- جوولەکەو ئەصرانییەکان هەموویان وەک یەک نین، بەلکو هەیانە زۆر بە پێچەوانە ی خراپەکانیانەوه، کۆمەلێ سێفەتی باشیان هەن:

وہک خوای پەروەردگار لە سوورەتی (آل عمران) دا، دەفەرموێ: ﴿لَیْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ مَآئَةً أَلَّیْلٍ وَهُمْ یَسْجُدُونَ﴾ (١١٣) یَوْمُنُوبَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَیَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَیُسْرِعُونَ فِی الْخَیْرَتِ وَأَوَّلَتْ لَکَ مِنَ الصَّالِحِیْنَ﴾ (١١٤) واتە: (خاوەن کتیبەکان) یەکسان نین، لە خاوەن کتیبان کۆمەلێکی پراوەستاو (لە سەر هەق) هەن، لەکاتەکانی شەوگاردان ئایەتەکانی خوا دەخوێننەوهو کړنووش (بۆ خوا) دەبەن، بپروا بەخواو بە پوژی دوایی دێنن و فەرمان بە پەسندو پێگریی لەناپەسند دەکەن و، خێراییی لە چاکەکان دا دەکەن و ئەوانە لە صالحان.

کەواتە: ئیسلام پۆلێنیان دەکات چونکە هەموویان یەک جوور نین، بەلکو خەلکیکی باشیشیان لە نێودا هەیە، ئنجایانایان و پوونکەرەوانی قورئان لەوبارەوه کە ئایا ئەو خەلکە باشە ی لە نێو خاوەن کتیبان دا هەیە، مەبەست ئەوانەن کە مسوڵمان دەبن، یاخود هەر لەسەر ئاینی خوێان ماونەوه، بەلام باشیشن؟ زانیان لەو بارەوه پای جیاییان هەیەو، کاتی خۆی ئیمە لە دەمی تەفسیری سوورەتی (آل عمران) دا، بە تەفصیل لەو بارەوه قسەمان کردوہ.

جۆری سَیْهَم: ھاوبەش بۆ خوادانەران:

ھاوبەش بۆ خوا دانەران بریتین لەو کەسانەى خوا دەناسن و، بە جۆرێک لە جۆرەکان دەشیپەرستن، بەلام ھاوبەشى بۆ دادەنێن، ئیمە لە بارەى ھاوبەش بۆ خوادانان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرانەوه، لە کۆتایى تەفسیری سوورەتى (یوسف)دا، لە بەر پۆشنایى و تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە دەفرموی: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (١٦)، کورتە باسیکمان کردوه، بۆیه لێره باسى ھاوبەش بۆ خوادانەران ناکهین، تەنیا ئەوهەندە دەلێین:

ھاوبەش بۆ خوا دانان بریتیه لە: هەندێک لە دروستکراوهکان هێنانە ئاستى خوا ﷻ، آ- چ لە بەدیھینەراییهتى و پەرورەدگارێتییى و خواوەندارێتییى دا.

ب- چ لە ناوو لە سیفەتەکانیدا.

ج- چ لە پەرستراوێتییى و سەرپەرشتییکردنى خواو، حوکمرانیهتییى خواى بەرزو بى وینەدا، لە هەر کام لەو سى بەشاندەدا، یهکیک لە دروستکراوانى خوا بهێتریتە ئاستى خواو بېرتە ریزی خوا، ھاوبەش بۆ خوا دانانە، ئایەتێک لە سوورەتى (الشعراء)دا، هاتوه بە باشتەین شیوه تەعبیر دەکات لە شیرک، کە ھاوبەش بۆ خوا دانەران لە دۆزەخ دا پەشیمانیى دەردەبەرن و دەلێن: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (٩٧) ﴿اِذْ سُوِّیْکُمْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ (٩٨)، واتە: سویند بە خوا ئیمە لە گومراییه کى پوون و ئاشکرا دابووین، کە ئیوهەمان یهکسان دەکرد لەگەڵ پەرورەدگارى جیهانییان دا.

کەواتە: شیرک و ھاوبەش بۆ خوا دانان، ئەوهیه توو شتێک لە دروستکراوانى خوا بێنیه ئاستى خوا، لەو شتاندەدا کە تاییهتن بە خواوه: آ- چ بەدیھینەراییهتى و پەرورەدگارێتییى و خواوەندارێتییى.

ب- چ ناوو سیفەتەکانى، کە تاییهتن بە خواوه.

ج- چ په سر تراویه تی و هوکمرانیه تی و سه رپه رشتییکردنی خوا ﷺ له هه ر کام له و سئ به شانهدا یه کیک له دروستکراوه کان بئینه ناستی خوا، مانای وایه هاوبه شت بو خوا داناهه.

پنویسته بزانی که له قورټان دا باسی شیرکی گه ورو شیرکی بچوک نه کراه، به لام له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که هه ندیک قسه و په فتاری به شیرکی گچکه داناون، بو وینه:

١- پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ}، (أخرجه الترمذي: ١٥٣٥، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي)، واته: هه ر که سیک سویند به جکه له خوا بخوات، کوفری کردوه، یاخود شیرکی کردوه.

٢- هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ پوژیک گوئی له وتار بیژیک بوو وتاری دهه، له میانی وتاره که یدا گوتی: {مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ}، ټه وهی خوا بیه وئ و تو ټه وئ، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: {أَجَعَلْتَنِي لِلَّهِ نِدًا؟ قُلْ مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ}، (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ٧٨٣، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي في «الصحیحة»، برقم: ١٠٩٣)، واته: ټایا منت کرده هاوتای خوا؟ بلئ: مه گهر ټه وهی خوا بیه وئ به ته نیا.

٣- هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ رپا بازی به شیرکی بچوک داناهه، فه رموویه تی: {إِنْ أَخَوْفُ مَا أَخَافَ عَلَيْكُمُ الشُّرْكُ الْأَصْغَرُ، قَالُوا: وَمَا الشُّرْكُ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ}، (أخرجه أحمد: ٢٣٦٨٠، قال: شعيب الارنؤط: حديث حسن و رجال رجال صحيح)، واته: شتیک که زور مه ترسیم لئی هه یه به رانبه رتان، بریتیه له شیرکی بچوک، گوټیان شیرکی بچوک چیه، ټهی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فه رمووی: رپا بازی.

٤- هه روه ها هه ندیک له په فتاره کانی به شیرک داناون، بو وینه: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: {إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَّهَ شِرْكًا}، (أخرجه أحمد: ٥٣٦١٥، وأبو داود: ٣٦٨٣، وابن ماجه: ٣٥٣٠، والحاكم: ٨٢٩٠، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين).

واته: نوشته‌کان که دهنووسرین و، تهوانه‌ی هه‌لده‌واسرین و، تهوه‌ی بو تهوه ده‌کری ئافره‌تیک له‌لای پیاو یان پیاویک له‌لای ئافره‌تیک خوشه‌ویست بکری، تهوانه شیرکن، واته: تهو شتانه‌ی دهنووسرین و تییاندا په‌نا ده‌بریته به‌ر شه‌یتانه‌کان و، به‌شیوه‌ی شه‌رعیی نانووسرین، که فه‌رمایشتی خوای په‌روه‌ردگارو فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن.

جوړی چواره‌م: ده‌غه‌ل و مونافیه‌کان:

مونافیق و موخه‌ننه‌ته‌کان، خوای کاربه‌جی به‌خراپ‌ترین جوړی کافرانی داناون، وه‌ک له سووره‌تی (النساء) دا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (١١٥)، واته: به‌دلنایای مونافیه‌کان له‌پله‌ی هه‌ره خواره‌وه‌ی (پله‌ی هه‌ره ژیری) ناگر (ی دوزه‌خ) دان و هیچ یارمه‌تییده‌ریکت بو چنگ ناکه‌وی.

(نفاق)، له (نفاق) وه‌هاته‌وه، که بریتیه له کونیک که له ژیر زه‌ویدا لی‌ده‌دری (تونیل) و، دوو ده‌رگای هه‌ن، هه‌م چوونه ژوور (مدخل) یکی هه‌یه، هه‌م لی‌ده‌رچوون (مخرج) یکی هه‌یه، یاخود (نفاق) له (نافق‌اء) وه‌ه، هاته‌وه، (نافق‌اء) یش، بریتیه له کونی جرج که له ژیر زه‌ویدا لی‌ده‌داو دوو کونانی بو ده‌کات، له یه‌کیکیانه‌وه ده‌چپته تیوو له‌وه‌ی دیکه‌وه ده‌رده‌چپت، ته‌وه له‌پرووی زمانه‌وانییه‌وه.

له‌پرووی زاراوی شه‌رعییه‌وه‌ش: (الْمُنَافِقُ: هُوَ الْكَافِرُ الَّذِي أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ كَذِبًا، وَأَخْفَى كُفْرَهُ عَنِ الْمُسْلِمِينَ) (المصباح المنیر للفيومي: ص ٣١٨)، واته: مونافیق ته‌و بی‌پروایه‌یه ئیسلام به‌درؤ بو مسولمانان پیشان ده‌دات و، کوفره‌که‌شی له مسولمانان په‌نهنان ده‌کات و ده‌شاریته‌وه.

ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (المنافقون)دا، باسیکی خەست و خۆلمان لە بارەى نیفاق و سیفەتەکانی موناڤیقەکانەووە کردووە، بۆیە لێرەدا ناچینە ئێوە وردەکارییەکانەووە، ئەوێندە دەلێین:

موناڤیقەکان خراپترین جوۆری بێروایانن و بەزەپترینیانن، چونکە هەقیان ناسیووە کەچی بروایان پێنەهیناوە، ئەگەرنا هەر کەسێک هەق نەناسی، ئیسلام نەناسی، بە بێپروا دانانری، بەلام موناڤیقەکان لەئێوە خەلکی ئیسلامن و خۆیان بە مسوولمان پێشان دەدەن و، ئیسلامیشیان ناسیووە کەچی لە دلێشدا پیتی بێپروان، گرفتیی موناڤیقەکان نە لە کردەووەکانیاندا، کردەووە پوولەتییهکانیان، نە لە قسەکانیان دا، بەلکو لە دل و دەروونیاندا، کوفر لە دل و دەروونیاندا هەیه، ئەگەرنا بە قسە خۆیان بە مسوولمان پێشان دەدەن و، بە کردەووەش لەگەڵ مسوولماناندا و زۆرجار بەشداریی کردەووەکانی مسوولمانانیش دەکەن، بەلام گرفتهکەیان لە دل و دەروونیاندا.

جوۆری پێنجەم: (المتردون):

هەلگەراوەکان جوۆری پێنجەم و کووتایین لە جوۆرەکانی بێروایان، هەلبەتە ئەو بە بۆ چوونی من ص، لە چوار برگەدا باسی هەلگەراوەکان دەکەین:

- ۱- هەلگەراوە (مرتد) کتیە؟
- ۲- مروۆفی بروادار بەچی لە تاینهکەى هەلگەراوە پێتەووە؟
- ۳- هۆیهکانی هەلگەراوە لە تاین.
- ۴- سەرەنجامی بابای هەلگەراوە سزایهکەى چییە؟

برگەى یهكەم: هەلگەراوە کتیە؟

دەتوانین زۆر بە کورتیی بلیین: (هەلگەراوە): ئەو برواداریه بروایهکی راست و دروستی هیناوە، چۆتە ئێوە ئیسلامهوە، دوایی لێی هەلگەراوەتەووە چۆتەووە

ئىو كوفر، بەھۆى يەكك لھو ھۆكارانەھو كە خوای بەرز، يان پىغەمبەرەكەى بە كافرکەر (مُكْفِر)و، بە ھۆكارى چوونە ئىو كوفريان داناون.

كەواتە: ھەلگەراوھ كەسكە كە دەبى ئىمانى ھەبووبى پيش بېرپروابوونەكەى، ئەگەر ئىمانى پيشتر نەبووبى، بە ھەلگەراوھ دانانى، كەسك كافرى ئەصلى بى، ھەر كافرە، كەسك ئەصلەن ئىسلامى نەناسىبى، ئەگەر دژايەتیشى بكات، ئەو كاتە پى ناگوترى: ھەلگەراوھ، چونكە ئىسلامى نەناسىوھو بروای پىنەھىناوھ، ھەلگەراوھ كەسكە دەبى پيشى بروای ھىتابى و دوایى لى ھەلگەراپىتەوھ، ھەر بۆيەش ھەندىك لھو ھەلمانىانەى بە مەبدەئى ھەلمانىن و تىگەشتوون، واتە: شوین سىكۆلارىزم دەكەون، ھەك جىگرەوھەك بۆ ئىسلام و، پروایان بە خوا نىھو، ياخود پروایان بە ھەحى خوا نىھ، پروایان بەوھ نىھ ئایىنى خوا ژيانى بەشەر رىكبخت لەسەر زەوى، لە ھىچ پووىكەوھ، يان ئەو پەرەكەى ئایىن بە پەيوەندىيەكى شەخصى لە نىوان خواو مرؤفدا دادەنن، ئا ئەوانە كوفرىش بکەن، بە ھەلگەراوھ دانانىن، چونكە ئىمانىان نەھىناوھ لى ھەلگەراپەنەوھ، بەلكو ئەوانە ھەر بە كافرى ئەصلى دادەنن، ھەلگەراوھ كەسكە بروای ھىناوھ پروایەكى راست و دروست و، دوایى ھەلگەراپىتەوھو لە ئىمان و ئىسلام پاشگەز بوو بىتەوھ.

برگەى دووھم: بەچى پروادار لە ئایىنەكەى ھەلدەگەرپىتەوھ؟

ھەك زۆرجاران گوتوومانە، پروا چوار پىكھىنەرى ھەن:

١- پەى پىردنى ھەقل (إدراك العقل)، واتە: ئەو زانىارىيە راست و دروستانەى، لە بارەى ئىمان و ئىسلامەوھ لە ھەقلدا جىگىر دەبن.

٢- كەدەوھەكانى دل، (أعمال القلب) ھەك بەراستزانىن، خۆشويست، مل بۆ كەچكردن، پەسندكردن، رازىى بوون، بۆ ھەموو ئەو راستىيانەى ھەقل لە بارەى ئىمان و ئىسلامەوھ لە خۆیدا جى كەدوونەوھ.

۳- دانپیداھیتانی زمان (إقرار اللسان)، واتە: دانپیداھیتانی زمان بەو شتاندەدا کە مەرووفیان پێ دەبێتە برۆادارو، دەبێتە مسوولمان.

۴- کردەوێ ئەندامەکان (عمل الجوارح) واتە: جێبەجێکردنی ئەو فەرمانبەردارییە کە ئیمان ھێنان پەکی لەسەری کەوتووە، کە زۆربەی ھەرە زۆری زانایان دەلێن: ئەوێ کردەوێ ئەندامەکان و جێنسەکە ی پێکھێنەری ئیمانە.

بەلام خەوارێج دەلێن: ھەموو کردەوێ باشەکان پێکھێنەری ئیمانن، بۆیە ھەر کەسێ یە ک گوناھێ گەورە بکات واتە: نوێژێک بچوێ، یان پۆژوویە ک بچوێ، پێی کافر دەبێ، ھەر کەسێ کیش قەدەغە یە ک بشکێت: زینایە ک، قەتلی، دزی، بکات، پێی کافر دەبێ، خەوارێج وا دەلێن.

مۆرجینەش دەلێن: مەرووف ھەرچەندە گوناھان زۆر بکات، ئیمانە کە زانی لێناکەوێ.

مۆعتەزێلەش گوتوو یانە: ئەو کەسێ گوناھێکی گەورە دەکات، چ کە واجبێک دەچوێ، چ کە قەدەغە یە ک دەشکێت، برۆادار نامێت، بەلام نەشبۆتە بێروا، بەلکو پێگە یە ک ھە یە لەنیو دوو پێگە کاندو، بە ھەلواسراوی دەمیێتەو، (لە المنزلە بین المنزلتین)، بیکومان پای راست و ھاوسەنگیش ھەر ئەو یە کە زۆربەی ھەرە زۆری زانایان ئیسلام لەسەری، کە کردەوێ لە ئەوێ بەشێکە لە ئیمان واتە: جێنسی کردەو، نە ک ھەموو کردەو یە ک، بۆیەش زۆربەی ھەرە زۆری زانایان پێیان وابوو، بەبێ نوێژکردن مەرووف نابێتە مسوولمان، وە ک فەرماشتەکانی پێغەمبەریش ﷺ بەروونی ئەو دەگەینن، بۆ وێنە: {الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۳۹۶، وأحمد: ۲۹۸۷، والترمذي: ۲۶۲۱، والنسائي: ۴۶۳، وابن ماجه: ۱۰۷۹، وابن حبان: ۱۴۵۴، والحاكم: ۱۱).

واتە: ئەو پەیمانە ی لە نیوان ئیمەو ئەواندا، (واتە: نامسوولماناندا) ھە یە نوێژ، ھەر کەسێ وازی لێ ھێنا، بێروا بوو.

به لَام يېگومان بُو حوكمدان: كى له نايين هه لگه راوه ته وه؟ ده لّتين: بهو شتانهى له دلّدان و پښويسته له دلّدا هه بن، بُو ته وهى مروّځ به پروادار له دابري، نه گهر تهو شتانه له دلّدا نه مان، ماناي وايه تهو مروّځه ئيمانى له دلّدا نه ماوه، به لَام بُو حوكمدان به وهى ئايا له بازنهى ئيسلام چو ته ده رى؟ ده بى ته نيا بهو شتانهى لّى ده بيسترين، ياخود لّى ده بيسرين، حوكم بدرى، تهو شتانهى لّى ده بيسترين، وهك: قسه كردن، ياخود لّى ده بيسرين وهك هه لّسو كهوت، ته نيا بهو دووانه حوكم ده درى، به وهى ئايا فلانكهس له بازنهى ئيمان و ئيسلام داماو، ياخود لّيان چو ته ده رى؟!

برگه ى سيّه م: هوکاره كانى هه لگه رانه وه له نايين:

به سه رنجدانى ثابته كانى قورّان، ده رده كه وى كه هوکاره سه ره كيبه كانى هه لگه رانه وه له نايين ته م دوا زده يه، كه ناما زه ئاساو به كورتى و پوختى ديانخه يه پروو:

١- خو شويستنى ژيانى دنياو هه لّباردنى به سه ر دوا پروّدا: ﴿يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ٢ ﴿إبراهيم.

٢- شو نكه ووتنى ئاره زوو: ﴿وَأَقْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ ١٧٥ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾ ١٧٦ ﴿الأعراف.

٣- رق لّيوونه وهى تهو په يام و وه حيبه ى خوا دايه زاندوه، كه سيك به پراستى په يام و نايينى خواى خو شنه وى له دلّوه، نه گهر پيشتريش پروادار بوو بى، به هه لگه راوه داده نرى، وهك خوا فهرموو يه: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْطَطُوا عَنْهُمْ﴾ ١ ﴿محمد.

٤- ملكه چ نه كردن بُو به رنامه ى خواو، پييه وه و پابه ندنه بوونى، وهك له سوورته ى (النور) دا، ده فهرموى: ﴿وَقُولُوا أَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقٌ مِنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ٤٧ ﴿.

۵- دوستایه تیی نه گرتن له گه‌ل پرواداران دا، وهك پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: **﴿عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مَعَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ﴾** (آخرجه أحمد: ۱۱۴، والترمذی: ۲۲۶۵، وابن حبان: ۷۲۵۴) واته: له‌گه‌ل کومه‌لی پرواداران‌داین و خو‌تان له پهرته‌وازه‌یی بیاری‌زن، چونکه شه‌یتان له‌گه‌ل به‌کیکه‌و له‌گه‌ل دووان دوورتره.

۶- فهرمانبه‌ری کردن بو‌ئه‌لی کوفر، وهك خوا ده‌فه‌رموی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذِلْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا حَسْرِينَ﴾** (۱۱۹) آل عمران.

۷- دوستایه تیی گرتن له‌گه‌ل ئه‌هلی کوفردا: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾** (۵۱) المائدة.

۸- گوشاری ئه‌هلی کوفر، وهك خوا ده‌فه‌رموی: **﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقِيلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾** (۱۱۷) البقرة، به‌رده‌وام له دژتان ده‌جه‌نگن تاكو هه‌لتانده‌گیرنه‌وه، ئه‌گه‌ر بتوان.

۹- پهرته‌وازه‌یی و راجیایی، وهك خوا له سوورته‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموی: **﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾** (۱۰۵)

۱۰- وازله‌هێنانی جیهادو جه‌نگ له پێناوی خوادا، وهك خوا فهرموویه‌تی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذِلْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا حَسْرِينَ﴾** (۱۱۹)

۱۱- خو‌رانه‌گری له‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌کانی خواو دانهمه‌زراوی: **﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾** (۲) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (۳)

۱۲- کارتیځو بوون به شوبهه فیکریه کان، که دوژمنه کانی ئیسلام دروستیان ده کهن:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا رَبَّنَا مِنَ الَّذِينَ أَوَّلُوا لِكِتَابِ رُدُّوكم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَفِرِينَ

برگه‌ی چوارهم و کوتایی: سه‌ره‌نجامی هه‌لگه‌رانه‌وه‌و سزای هه‌لگه‌راوه:

خوارق کرامت له باره ی سه ره نجامی هه لکه پانه وهوه، چهند شتیکی فهرمووه، که ده ره هاو بشته ی له ئیسلام یاشگه زیبونه ون:

۱- کرده و کانیاں هه لڊوه شينوه: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قِيَمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (البقرة، واته: هه كه سيك له تيو له تايينه كه ي هه لكه رته وه به كافري بهري، ته وانه کرده و کانیاں له دنيا و دارژدا هه لوه شاونوه.

۲- فرشته‌کان له کاتیکدا گیانیان ده‌کیشن، له دهم و چاویان و له پشټیان ده‌دډن، وډک خوا له سوورپټی (محمد)دا، ده‌فرموئ: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّيْتُهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرُؤُتٍ وَجُوهُهُمْ وَأَدْبَرُهُمْ﴾ (۲۷) که له سیاقی باسی هه‌لکه‌پاوه‌کان (مرتدین)دا هاتوه. واته: ننجا چوڼ ده‌ب کاتیک فرشته گیانیان کیشن، له رووه‌کانیان و له پشته‌وه‌یان ده‌دډن!

۳- خَوَ لَيَّانُ تَوَوَّرَهَا يَوْمَ خَاشِئٍ يَوْمِ عَرَجٍ لَّيَّانٌ فَاسْتَخِرْنَا وَخَرَّ رَاكِعًا وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَبَايَعُوا فَتَبَايَعُوا عَلَى الْكَفَرِ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَٰكِنْ مِّنْ شَرِّ الْكَاذِبِينَ ﴿١٠٧﴾

۴- بابای هه‌لکه‌پاوه له پۆژی قیامه‌تدا پووی ره‌ش ده‌بی، وه‌ک له سووپه‌تی (آل عمران) دا: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آسَوْتَ وُجُوهَهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ يَمِينِكُمْ﴾ واته: ئه‌وانه‌ی پوویان ره‌ش بووه‌ پێیان ده‌گوتی: ئایا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی بروتان هه‌تایوو کافر بوونه‌وه‌؟

۵- زيانبارى ناسكرا، وهك خوا ﷺ ده فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا

بەلام ئایا ھەلگەرانەو ھە (ئەتەد) سزایەکی جیھە؟ سزای بابای ھەلگەراو، بە بۆچوونی بەندە، وەك لە نامیکەییەکی سەر بەخۆشدا گوتوومانەو، ھەر لەم تەفسیرەشدا لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (محمەد) دا، باسمانکردووە، لە مەوسووعە: (ئیسلا م و دەولەتداری) یش لە کتیی دوو م دا باسمانکردووە، ھەر ھەھا لە کتیی دواز دەھەمی: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا،^(١) پیمان وایە سزایەکی دیاریکراوی شەریعی بۆ بابای ھەلگەراو نیە، بەلکو لە سنووری دەستەلاتی شەریعیادیە، کە سزایەکی پڕ بەپێست بۆ بابای ھەلگەراوە دابن، چونکە ھەلگەراو ھەکان جۆراو جۆرن و، ھەر کامیکیان دەبێ سزایەکی گونجاو دیاریکراوی ھەب، بەلام ئەگەر سزای ھەلگەرانەو لە تاین بریتی بێ لە کوشتن لە ھەموو حالاندا، ئەو ھەرچەندە زۆریک لە زانایان گوتوویانە، بەلام پشت ئەستور نیە، بە ھیچ بەلگەیک لە قورئان و سوننەت، بەلکو بەلگە قورئان و سوننەت پێچەوانە ی ئەو ھەمان پێدەئین، بۆیە تێمە پێویستە شوین وەحیی خواو قورئان و سوننەت بکەوین و، ھەر شتیک زانایەکیان زیاتر گوتی، ھەمووی دەبێ بگێردرێتەو بۆ مەحەکی قورئان و سوننەت و پێو ھری قورئان و سوننەت و، ئەگەر دەرئەچوو، رەفز بکری و لەو سەرچاوانەش دا کە ئاماژەم پێدان، ئەو رایە ی تەبەننیم کردو، خستوومەتە ڕوو و بەلگەم لە سەرھیناوەتەو، و، پێزیشم ھەیە بۆ جەماو ھری زانایان و رایەکیان، بەلام پێم راستە و بێ گرفت و ئیشکالی نیە، وەك لە شوینی خۆیدا بەدیزایی باسمان کردووە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(١) بەناوونیشانی: (الإسلام: نظرة سديدة تجاه الناس وتعامل صحيح معهم).

تہ فیسیری سوورہ تی

النَّصْرُ

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (١٤٤٢/١/٥)ی کۆچی، بەرانبەر (٢٠٢٠/٨/٢٤) زاینیی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست بە تەفسیرکردنی سوورەتی (النصر) دەکەین. لە سۆنگەی ئەوەوەش کە سوورەتی (النصر) لە بارەی فەتحی مەککەوە دەدوێ، هەروەها لە بارەی پۆل پۆل خەڵک هاتنە ئێو ئیسلامەووە فەرمانکردنی خوا ﷺ بە پیغمبەری خاتم ﷺ کە داوی ئەوەی بینی خەڵک پۆل پۆل هاتنە ئێو ئاین و بەرنامەی خواوە، بە ستایشکردنەو خوا ﷺ بە پاکبگری و داوی لێوردنی لای بکات، بۆیە باشم زانی لەبەر پۆشنایی کتێبە ناودارەکەی (ابن هشام)، (السيرة النبوية) دا، بەرلەوێ دەست بکەین بە تەفسیری ئەم سوورەتە، کورتەبەک لە بەسەرھاتی ئازادکردنی مەککە لە بیست و شەش (٢٦) بڕگەدا بکەین، کە هەم بەرچاو پوونیی زیاترمان پێدەدات، لە بارەی ئازادکردنی مەککەوە، ئەو سەرکەوتنە یەكجارەکییە خوا ﷺ پەخساندوویەتی بۆ پیغمبەرەکەی ﷺ، و، هاوێڵانی بەسەر ئەھلی کوفرو شیرک دا، لە نیوە دوورگەی عەرەبییدا، هەم بەرچاو پوونیی زیاتریشمان بۆ دەپەخسێتی لە بارەی چەمک و واتای ئایەتە بە پێزەکانی سوورەتی (النصر)وە.

کورتەبەک لە بەسەرھاتی فەتحی مەککە

(ابن هشام) لە کتێبەکەی خۆیدا^(١) - کە ئێمە زۆر بە کورت و پوختکردنەووە قسەکانی دێنین و راستەوخۆش قسەکانی دەکەینە کوردیی - دەڵێ:

(١) - ھۆزی (بنو بکر بن عبدالمناف بن کنانە)، دەستدرژێیان کردە سەر ھۆزی خوزاعە، لە حالیکدا ھۆزی خوزاعە لەسەر ئاوێک بوون لە خوارووی مەککەو، پێی دەگوترا: وەتیر، پێشتریش ئێبنو ھیشام باس دەکات: ئەو کێشە: ھۆزی بەنوو بەکرو ھۆزی خوزاعە، لەوێ سەری ھەلداو، کە کاتی خۆی خوزاعە پێش ئیسلام ھێرشیان کردۆتە سەر کورەکانی (الأسود بنو رزن الدیلی)، کە بریتی بوون لە: (سَلْمی، کلثوم، دُئیب) و، ئەو سێ کورەیان کوشتوون لە عەرەفە، لەو شوێنە بەردەکانی حەرەمی لێن، لەوێ دوژمنایەتیەکیان دروست بوو.

(٢) - لە حالیکدا ھەردوو ھۆزی: بەنوو بەکرو خوزاعە بەو شێوەیە بوون، ئیسلام ھات و کەوتە ئێوانیانەو، خەڵک ھەر کامێکیان بەھۆی ئیسلامووە سەرقال بوون و ئاگیان لە شتەکانی دیکەیان نەما، کاتیک صولحی حودەیبییە ھاتە پێش، لە ئێوان پێغەمبەری خوا ﷺ و ھۆزی قورەیش دا، بەنوو بەکرو ھەوڵەیمانی قورەیش و، خوزاعەش بوونە ھەوڵەیمانی پێغەمبەری خوا ﷺ. واتە: بەنوو بەکرو لە صولحی حودەیبییەدا بوونە ھەوڵەیمانی ھۆزی قورەیش و سۆھەیبی کورێ عەمەر نوێنەریان بوو، ئەبوو سوفا نیش وەک سەرۆکی ھۆزی قورەیش دەبێراو، خوزاعەش بوونە ھەوڵەیمانی پێغەمبەری خوا ﷺ و، مسوڵمانان، بەنووبەکرو خوزاعەش ھەردووکیان دوو ھۆزی ھەوڵەیمانی بوو بۆ یەکتری.

(٣) - کاتیک ئەو ڕێکەوتنە حودەیبییە ھاتە پێش، تیرەیک لە بەنوو بەکرو بە ناوی بەنوو ددیل دەرەفەتیان بینی کە تۆلە خۆیان بکەنەو لە خوزاعە، لە کاتیکدا خوزاعە لەسەر ئاوێک بوون بە ناوی وەتیر، بەنوو ددیل لە نەخاڵ ھێرشیان کردە سەر خوزاعە و ئەوانیش پەنایان بەکەعبە بردو چوونە مەککە، چوونە لای مائی (بدیل بن الوراق)، بەلام ھەرچەندە چوونە ئێو حەرەمی مەزگوتی حەرەمیشو، ئەوان ھەر لێیان کوشتن، کە لە ھەندێک ڕیوایەتەدا ھاتو: دە (١٠) کەسیان لێ کوشتوون و، لە ھەندێک ڕیوایەتی دیکەدا ھاتو: بیست (٢٠) کەسیان لێ کوشتوون.

(٤) - ئنجا کاتی بەنوو بەکرو قورەیش لە دژی خوزاعە جەنگان و زەبریانیان لێدان، مانای وایە ئەو پەیمانە لەگەڵ پێغەمبەری خوا ﷺ بەستبوویان لە حودەیبییە، پەیمانەکیان

هه‌لوه‌شاندوهه، بۆیه (عمرو بن سالم الخزاعي) که یه‌کیکه له به‌نی که‌عب و ئه‌وانیش تیره‌یه‌کن له هۆزی خوزاعه، له شوینه‌که‌ی خۆیا‌نه‌وه چوونه لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ مه‌دینه‌و ئه‌م شیع‌ره‌ی خو‌ینه‌وه:

يَا رَبِّ اِنِّي نَاشِدُ مُحَمَّدًا	حَلَفَ اَبِيْنَا وَاَبِيهِ الْاَتْلَدَا
قَدْ كُنْتُمْ وَلَدًا وَكُنَّا وَالِدَا	ثُمَّتْ اَسْلَمْنَا فَلَمْ نَنْزِعْ يَدَا
فَانْصُرْ هَذَاكَ اللّٰهَ نَصْرًا اَعْتَدَا	وَادْعَ عِبَادِ اللّٰهِ يَأْتُوا مَدَدَا
فِيهِمْ رَسُولُ اللّٰهِ قَدْ تَجَرَّدَا	اِنْ سِيَمَ حَسَفًا وَجْهَهُ تَرَبَّدَا
فِي قَلْبِي كَالْبَحْرِ يَجْرِي مُزِيدَا	اِنْ قُرِيشًا اَخْلَفُوكَ الْمَوْعِدَا
وَتَقَضُّوا مِثْقَالَكَ الْمَوْكِدَا	وَجَعَلُوا لِي فِي كَدَاءٍ رَصَدَا
وَزَعَمُوا اَنْ لَسْتُ تَدْعُوْا اَحَدَا	وَهُمْ اَذَلُّ وَاَقْلُّ عَدَدَا
هُمْ يَبْتَوْنَا بِالْوَتْرِ هُجْدَا	وَقَتَلُونَا زُكْعًا وَسُجْدَا

مانای شیع‌ره‌که‌ی به‌پوختیی ئه‌وه‌یه:

من داوا له موحه‌مه‌د ﷺ ده‌که‌م له‌سه‌ر هاوپه‌یما‌نه‌کانی وه‌ده‌نگ بێ‌وه‌ک پابه‌ندی به‌و په‌یما‌نه‌وه‌ی له‌نی‌وا‌مان‌دایه، چونکه‌ قور‌ه‌یش و هاوپه‌یما‌نه‌کانی (به‌نو‌و به‌کر) په‌یما‌ن هه‌لوه‌شاندۆته‌وه‌و ئی‌مه‌یان کوشته‌و، کاتی ئی‌مه‌ له‌ ڕ‌کو‌وع و سه‌جده‌دا بو‌وین! پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ یه‌ک ڕ‌سته‌ی فه‌رموو: (نُصِرْتَ يَا عَمْرُو بْنُ سَالِمٍ)، واته: ئه‌ی عه‌م‌ری کو‌پی س‌الیم سه‌ر‌خ‌رای، پشت‌گیریی لێ‌ ده‌کرێ‌.

دوایی هه‌و‌رێ‌ک له‌ ئاسما‌ن ده‌ر‌که‌وت، له‌و سه‌رو سه‌ده‌دا، پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموو: ئه‌م هه‌وره‌ داوا ده‌کات پشت‌یوانیی له‌ به‌نو‌و که‌عب ب‌کرێ‌، که‌ تیره‌یه‌ک بو‌ون له‌ هۆزی خوزاعه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌میا‌ن لی‌ک‌راوه‌ و هاوپه‌یما‌نی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مس‌و‌ل‌مانان بو‌ون.

٥- دواتر (بدیل بن ورقاء) لەگەڵ کۆمەڵێک لە خوزاعەدا، چوون بۆ لای پیڤغەمبەری کۆتایی ﷺ، هەواڵیان پێدا، چیان بەسەر هاتووە، چۆن هۆزی قورەیش یارمەتی بەنوو بەکریان داوە! دواوی گەرانەووە بۆ مەککەو پیڤغەمبەری ﷺ بە خەڵکەکی فەرموو: هەر بینتان ئەبوو سوفیان هات بۆ لاتان، بۆ ئەوەی گریبەستەکە توند بکاتەووە ماوەکە ی درێژ بکاتەووە، بەدیلی کۆری وەرقا و هاوێلەکانی ڕۆیشتن لە ڕێگە گەشتنە ئەبوو سوفیانی کۆری حەرب لە عوسفان، کە قورەیش ناردبوویان بۆ لای پیڤغەمبەری خوا ﷺ کە پەیمانەکە مەحکەم بکاتەووە ماوەکەشی درێژ بکاتەووە، ترسا بوون لەوەی کردوویانە، کاتی ئەبوو سوفیان گەشتە بەدیلی کۆری وەرقا گوتی: لە کوێوە هاتووی ئەو بەدی؟ (پێی وابوو لەلای پیڤغەمبەرەووە ﷺ هاتووە) ئایا لەلای موحمەدەووە هاتووی؟ گوتی: نەخێر، ئیدی بەدی ڕۆی بەرەو مەککە، ئەبوو سوفیانی گوتی: ئەگەر بەدی لە مەدینەووە هاتبێ، حوشرەکانی نێوکه خورمایان خواردووە، چوووە ئەو شوێنە ی حوشرەکانیان لێ یەخ بوو بوون و، بە هۆی قشپەکانیەووە زانی نێوکه خورمایان خواردووە، بۆیە سوێندی بە خوا خوارد کە بەدی چوووە بۆ لای موحمەد ﷺ.

٦- ئەبوو سوفیان چوو بۆ لای پیڤغەمبەری خوا ﷺ چوو بۆ مەدینە، سەرەتا چوو بۆ لای کچەکە ی خۆی ئوممو حەبیبە ی کچی ئەبوو سوفیان، کە هاوسەری پیڤغەمبەر ﷺ بوو، کاتێک چوو دابنیشی لەسەر ڕایەخەکی پیڤغەمبەری خوا ﷺ ئوممو حەبیبە ڕایەخەکی هەلوێزنی و پێچایەووە، گوتی: ڕۆڵە گیان! نازانم منت پێ لەو ڕایەخە ناوەشتەووە، یان ئەو ڕایەخەکت پێ شایستە ی من نیە، واتە: منت پێ گەورەترە، یاخود ڕایەخەکە و پێتوایە لێم ناوەشتەووە لەسەری دابنیشم؟ ئەویش گوتی: نا، ئەو شوێنی دانیشتی پیڤغەمبەری خوا ﷺ، تۆش پیاویکی هاوێش بۆ خوا دانەر و پیسی، بۆیە حەزەم نەکرد لەسەر شوێنی پیڤغەمبەری خوا ﷺ دابنیشی، ئەویش گوتی: بەخوا کچی خۆم لە دوا ی من خراپەت تووش بوو، دوا ی چوو بۆ لای پیڤغەمبەری خوا ﷺ و پیڤغەمبەری خوا ی دواند، ئەویش هیچی نەفەرموو، ئنجا چوو بۆ لای ئەبوو بەکرو، دواندی کە پیڤغەمبەری خوا ی بۆ بدوێت، ئەویش گوتی: من ئامادە نیم لەو بارە یەووە قسە لەگەڵ پیڤغەمبەری

خودا ﷻ بکەم، ئنجا چوو بۆ لای عومەری کوری خەتتاب و دواندی، عومەریش گوئی: من تکاتان بۆ بکەم لەلای پیڤەمبەری خوا ﷻ؟ سویند بە خوا ئەگەر تەنیا میرووه سووره بچوو کە کانم دەستبکەون، لە دژتان دەجەنگم، دواپی چوو بۆ لای عەلی کوری ئەبوو تالیب، (خوا لە هەموویان رازی بێ)، فاتیمە ی کچی پیڤەمبەری لەلابوو (خوا لیان رازی بێ)، حەسەنی کوری عەلی لەوێ بوو، کە منداڵێک بوو دەپۆشت، گوئی: ئەی عەلی! تۆ لە هەمووان لەگەڵ من خزمتری و پتووستییەکم پیت هەیە، با بە دەست بە تالیی نەچمەوه، تکام لەلای پیڤەمبەری خوا ﷻ بۆ بکە، عەلی گوئی: ئەبوو سوفیان بێ قەزا بێ! پیڤەمبەری خوا ﷻ نیەتی لەسەر شتێک چەسپاندوه، کەس ناتوانێ قسە ی لەگەڵدا بکات، دواپی ئەبوو سوفیان پووی لە فاتیمە کرد، گوئی: ئەی کچی موحەممەد! ئایا ئامادە نی، ئەم منداڵەت کاریک بکات و بکەوێتە بەینی خەڵکەوه، تاکو عەرەب مەدحی بکەن تاکو کۆتایی پۆژگار؟ فاتیمە گوئی: بە خوا ئەو منداڵە ی من نەگەشتۆتە ئەو تەمەنە خەڵک لەسەر پیڤەمبەری خوا ﷻ پەنا بدات!

دواپی ئەبوو سوفیان گوئی: ئەی ئەبوو الحەسەن! کارەکان لەسەرم زۆر قورس بوون، دڵسۆزیم بۆ بنوینە، چی بکەم؟ ئەویش گوئی: چیت پێ بلێم؟ تۆ گەورە ی بەنی کینانە ی، هەڵسە لە نێو خەڵکدا بلێ: ئەوه من پەنام وەرگرت، ئەبوو سوفیانیش ئەوه ی کرد، بەلام هیچ بە کەلکی نەهات.

(٧)- خو ئامادەکردن بۆ نازادکردنی مەککە:

پیڤەمبەری خوا ﷻ فەرمانی کرد پێداویستیەکانی ئەو سەفەر و جەنگە ی بۆ ئامادە بکەن، فەرمانی کرد بە مأل و خیزانی کەل و پەلی سەفەری بۆ وەپێچن، ئەبوو بەکر چوو بۆ لای کچەکە ی عایشە (خوا لیان رازی بێ)، کە کەل و پەلی پیڤەمبەری خوا ی ساز دەکرد، گوئی: پۆلە! ئەی کچەکەم! ئایا پیڤەمبەری خوا ﷻ فەرمانی پێکردوون، کەل و پەلی بۆ ساز بکەن؟ گوئی: بەلێ، تۆش خۆت ئامادە بکە، ئەبوو بەکر گوئی: پێتوایە ئامانجی بەرهو کوێیە؟ گوئی: سویند

به‌خوا نازانم، تنجا دواي ئه‌وه‌ي کاتي ده‌رچوونيان نيزيک که‌وته‌وه، پيغه‌مبه‌ري خوا ناگاداري کرده‌وه که به‌ره و مه‌که‌که ده‌چيټ و فه‌رموشي: خوايه! چاوه‌کان و هه‌واله‌کان له قوره‌يش بگه‌ره، ئه‌وانه‌ي چاوديري بۆ ده‌که‌ن و جاسوسي بۆ ده‌که‌ن، تاکو کت و پر به‌سه‌ريان دا بده‌ين، له شوئي خوياندا.

(۸) دواى ئەۋەي پىڭخەمبەرى خوا ﷺ بىر يارىداۋ خۇي يەكلايى كىردەۋە، بەرەۋ مەككە بېچى، حاتىبى كۆرى ئەي بەلئەنە نامەيەكى نووسى بۇ قورەيشىيەكان، ھەۋالى پىدايوون لە بارەي ئەۋەۋە كە پىڭخەمبەر ﷺ غەزمى لەسەر جەزم كىردەۋە، بەرەۋ پرويان بېچى ۋ، نامەكەي دابوۋە ئافرەتتەك، پىڭخەمبەرى خواش ﷺ ھەر كام لە غەلى كۆرى ئەبوۋ تالىب ۋ زوبىرى كۆرى غەۋۋامى ئاردن فەرموۋى: بگەنە ئافرەتتەك حاتىبى كۆرى ئەي بەلئەنە نامەيەكى پىدا ئاردەۋە بۇ قورەيش! دەيانتىسىنى ۋ ئاگاداريان دەكاتتەۋە، لەۋەي تىمە بىر يارمان لە بارەيانەۋە داۋە، ئەۋانېش دەچن ۋ سەرەنجام ئافرەتەكە دەيىن، ئەۋېش نكوۋلىي دەكات، ئەۋانېش ھەرەشەي لى دەكەن ۋ دەلىن: پىڭخەمبەر ﷺ راستى فەرموۋە پۇشاكت لەبەردا دادەنېين ۋ دەتېشكىنېن! ئەۋېش نامەكە دەردىتى - ۋەك كاتى خۇي لە تەفسىرى سوۋرەتى (الممتحنة) دا، بە تەفصىل باسما كىردەۋە نامەكەش ھەر ئەۋەي تىدايوۋە، كە پىڭخەمبەرى خوا ﷺ دەيەۋى بى ۋ، ھىزىكى لەگەل دايە، ھىچ كەس خۇي بۇ ناگرى.

٩- پیڅه مبهري خوا ﷺ بهر و مه ککه دهر چوو، وهک چيگره وهو سه رپه شتيا ريش له مه دينه دا: (أبا الرهم: کلثوم بن حسين بن عتبة بن خلف الغفاري) دانا، له کاتیک دا ده (١٠) پوژ له مانگي په مزان تيپه پري بوون، له سالي هه شتمی کوچييدا، که پیڅه مبهري خوا ﷺ دهر چوو، به پوژوو بوو، خه لکيش به پوژوو بوون، تا کو گه يشته (الکديد)، له تتيوان عوسفان و نه مهج، له وئ پیڅه مبهري خوا ﷺ له بهر چاوی خه لکه که فه رموي: نه وه من پوژووم ده شکيتيم بو نه وهی تين و تاقه تيان بب بو نه و سه فهر و جهنگه، تيوه ش پوژوو بيشکينن، دواي پیڅه مبهري خوا ﷺ پويشت تا کو گه يشته (مُر الظهران)، له گهل (١٠) هزار کس له مسولماناندا، نجا له و ريده دا پیڅه مبهري خوا ﷺ له لاي

(جعفة) گەشتە عەباسی مامی کە کۆچی کردبوو خۆی و خێزانی دەهاتن بۆ مەدینە، پێشتریش کە لە مەککە بوو، بە مۆلتدانی پیغەمبەری خوا ﷺ لە وی بوو، ئەرکی ئاودان بە حاجییانی جێبەجێ دەکرد.

(١٠)- مسولمانبوونی (أبو سفیان بن الحارث بن عبدالمطلب) و (عبدالله بن أبي أمية بن المغيرة)، ئەوانەش هەردووکیان لە (ثیق العقب)، کە شوێنیکە لە تیوان مەککەو مەدینەدا، دەگەنە پیغەمبەری خوا ﷺ و سوپایەکە، ئوممو سەلەمە دایکی براداران لە بارەیانەووە قسە لە خزمەت پیغەمبەردا ﷺ دەکات، دەلێ: یەکیان ئامۆزاتە و یەکیان پورزاتەو زاواتە، ئەویش دەفەرموێ: تیشم پێیان نیە، دواوی کە هەوڵەکیان پێ دەگاتەو، ئەبوو سوفیان، واتە: ئەبوو سوفیانی ئامۆزای دەلێ: یان دەبێ مۆلەتمان بدات، یان سوێند بە خوا دەستی ئەو مندالانە دەگرم و دەپۆین بە زەویدا، تاکو لە تینوتییان دەخنکێن، یاخود لە برسان دەمرین، کاتی ئەو بە پیغەمبەری خوا ﷺ دەگات، ئەوجار مۆلتیان دەداو دەچنە خزمەتی و مسولمان دەبن.

(١١)- کاتێک پیغەمبەری خوا ﷺ لە (مر الظهران)، سوپایەکە جێگیر دەکات، (مامی عەباسی کۆری عەبدولموتەلێب) دەلێ: گۆتم: ئەی هاوار بۆ قورەیش، ئەگەر پیغەمبەری خوا ﷺ بە جەنگ بچێتە ئێو مەککە، بەر لەوێ بێن بۆ لای و داوای ئەمانی لێبکەن، هۆزی قورەیش دەفەوتێن، لێردا زۆر بە تەفصیل باسی ئەو دەکری کە عەباسی کۆری عەبدولموتەلێب مامی پیغەمبەر ﷺ دەلێ: سواری هیستەرە سپیەکە پیغەمبەری خوا ﷺ بووم و پۆیشتم بەرەو مەککە کە بە خەلکی مەککە بلێم: پەنا وەرێگرن بە لکو شوانیک، گوانیک، خاوەن ئیشیک ببینم لە خەلکی مەککەو بێنێرم، هەوڵ بە خەلکی مەککە بدات، پیغەمبەری خوا ﷺ دی و ئەوانیش بێن ئەمانی لێ وەرێگرن، تاکو بە جەنگ نەچێتە ئێو مەککەو، دەلێ: من دەپۆیشتم گۆیم لە قسە ی ئەبوو سوفیان و بەدیلی کۆری وەرپقاء بوو قسەیان دەکرد، ئەبوو سوفیان دەیگوت: هەرگیز کۆمەلە ئاگری بەقەدەر ئەمشەوم نەبینیون و، هەرگیز سوپای هێندە زەبەلاح نەبینیو، بەدیلی کۆری وەرپقائیش دەیگوت: ئەو خوزاعیە نیازی جەنگ گەرمی داھێناو! ئەبوو سوفیانیش

دهیگوت: خوزاعه لهوه کهمترو زه‌بوونت‌رن ئەمانه ئاگره‌کانیان و سوپایه‌که‌یان بێ،
 عه‌هباس ده‌لێ: ده‌نگی ئە‌بوو سو‌فی‌انم ناسیی و، کورته‌که‌ی ئە‌بوو سو‌فی‌ان له‌گه‌ڵ خۆی
 دا سواری هی‌ست‌ره‌که‌ی پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ده‌کات و، ده‌یات بۆ لای پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ
 به‌ لای عومه‌ردا تێ‌ده‌په‌رن، که عومه‌ر ده‌زانێ ئە‌بوو سو‌فی‌ان له‌ پشتیه‌تی ده‌لێ: ئە‌وه
 دوژمنی خوا ئە‌بوو سو‌فی‌انه، بێ ئە‌وه‌ی مسو‌لمان بێ و به‌ئێن و په‌یمانێکی وه‌رگرت‌بێ،
 به‌ په‌له‌ ده‌چێته‌ لای پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ عه‌هباسیش ده‌لێ: منیش به‌ سواری هی‌ست‌ره‌که‌
 به‌په‌له‌ رویشتم و من پێ‌ش عومه‌ر گه‌یشتمه‌ ئە‌وێ، که گه‌یشتمه‌ ئە‌وێ عومه‌ریش
 گه‌یشت، گوتی: ئە‌ی پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا! ﷺ ئە‌بوو سو‌فی‌ان نه‌ مسو‌لمان‌ه‌و، نه‌ په‌یمانیشی
 وه‌رگرت‌وه، لێم گه‌ڕێ با له‌ گه‌ردنی بده‌م، عه‌هباس ده‌لێ: منیش گوت‌م ئە‌ی پێ‌غه‌م‌به‌ری
 خوا! ﷺ من هێ‌ناومه‌و په‌نام داوه، پێ‌غه‌م‌به‌ریش ﷺ فه‌رمووی: بیه‌وه‌ به‌یانی بیهێ‌نه‌وه،
 به‌یانی که ده‌یهێ‌نیت‌ه‌وه‌ پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ پێ‌ی ده‌فه‌رمووی: ئە‌بوو سو‌فی‌ان بێ قه‌زا بێ!
 کاتی ئە‌وه‌ت نه‌هات‌وه‌ بزانی جگه‌ له‌ خوا هیچ په‌رست‌راوێک نیه‌؟ ئە‌ویش ده‌لێ: دایک
 و با‌بم به‌ قوربانت بن چه‌نده‌ هی‌دی و به‌رێزی و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی گه‌یه‌نی،
 ده‌زانم ئە‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خوا‌دا ها‌وبه‌شێکی دیکه‌ بب‌وایه، سو‌ودێکی پێ‌ ده‌گه‌یاندم، ئنجا
 پێ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رمووی: بێ قه‌زا بێ ئە‌بوو سو‌فی‌ان! ئایا کاتی ئە‌وه‌ نه‌هات‌وه‌ بزانی که
 من په‌وانه‌ک‌راوی خوا‌م؟ ئە‌ویش ده‌لێ دایک و با‌بم به‌ قوربانت بن، چه‌نده‌ هی‌دی
 و به‌رێزی و چه‌نده‌ خ‌زم دۆستی، ئە‌مه‌یان له‌ نه‌فس‌دا شتێک ماوه، عه‌هباس ده‌لێ:
 پێ‌م‌گوت بێ قه‌زا بێ، مسو‌لمان به‌و شایه‌تمان بێنه‌ که بێ‌جگه‌ له‌ خوا هیچ په‌رست‌راوێک
 نیه‌و، مو‌حه‌مه‌د پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا‌یه، به‌ر له‌وه‌ی له‌ گه‌ردنت بدرێ، ئنجا شایه‌تمانێ هێ‌نا.

(١٢)- عه‌هباس ده‌لێ: گوت‌م ئە‌ی پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ ئە‌بوو سو‌فی‌ان پیاوێکه‌ شانازی
 و خۆ در‌خست‌نی پێ‌خۆشه‌، شتێکی بده‌یه، ئە‌ویش فه‌رمووی: (نع‌م، مَن د‌خ‌ل دا‌ر اُبی
 سفیان ف‌ه‌و اَمَن، و‌م‌ن اَعْلَق با‌به ف‌ه‌و اَمَن، و‌م‌ن د‌خ‌ل الم‌سجِد ف‌ه‌و اَمَن)، واته‌: به‌لێ (شتێکی
 ده‌ده‌یت‌) هه‌ر که‌سێ بچێته‌ ما‌لی ئە‌بوو سو‌فی‌انه‌وه‌ له‌ خۆی د‌ل‌ن‌یایه‌و، هه‌ر که‌سێ
 ده‌رگا‌که‌ (ی م‌ال‌ه‌که‌ی) له‌سه‌ر خۆی دا‌بخ‌ات، له‌ خۆی د‌ل‌ن‌یایه‌و، هه‌ر که‌سێ بچێته‌
 مزگه‌وته‌وه‌ له‌ خۆی د‌ل‌ن‌یایه، ئنجا پێ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئە‌ی عه‌هباس! ئە‌بوو سو‌فی‌ان

پاښه له لای تهنگه بهری شیوه که، له لای (خَطْمُ الْجَبَل) تا کو سه ر بازه کانی خوا تپه پرن و نه ویش بیانینی (تا کو له دهروونه ده تیک بشکێ که ئیسلام نهو هیزه زۆره هیه) ئنجا هیزه کان ده پۆن به بهر چاوی نه بوو سوفیاند، هۆز هۆز ده پۆن، نه ویش ده پرسئ: نهو هۆزه کتیه؟ عه بباس ده لئ: نهو هۆزه فلانه، نه دی نهو کتیه؟ نه ویش ده لئ: نه ویش فلانه، تا کو ده گاته نهو هیزه پشتیوانان و کوچکبه رانی تیدان، (خوا لئیان پازی بئ)، له چهک و ئاسن دا، ده ترووسکان، نه بوو سوفیان گوتی: پاکیی بو خوا، عه بباس! نه وانه کتئ؟ گوتی: نهو پیغه مبه ری خوايه ﷺ له گه ل کوچکه ران و پشتیواناندا، گوتی: کهس به وانه ناوێرئ، نهی نه بوو لفه زل! (نهو کونیهی عه بباسه) بیکومان حوکمرانی برا زایه که ت نه مړو زور مه زن بووه، نه ویش گوتی: نه بوو سوفیان! نهو پیغه مبه رایه تیه، گوتی: که واته با شتریش.

(١٣) - عه بباس ده لئ: گوتم نه بوو سوفیان! ئیستا پرۆ لای گه له که ت ناگاداریان بکه وه، که نهو هیزه پیغه مبه ر ﷺ و ئیسلام هات و با خو یان پارێزن، ده لئ: نه ویش به ده نگێکی به رز هاواری کرد: هه رکه س بچیته مالی نه بوو سوفیانه وه له خو ی دنیایه، ژنه که ی بۆ هه لسا، هیندی کچی عوتبه، سمیلێ گرت و گوتی: بیکوژن نهو کووپه قه له وه، به راستیی تو پیشه رو یکی زور خراپی خه لکه که تی، نه بوو سوفیان گوتی: به قسه ی نهو ئافره ته هه لمه خه له تین، نهو هیزه ی دئ هیچکه س ناتوانئ له به رانه بریدا بوه ستئ، ئنجا گوتی: هه ر که س بچیته مالی نه بوو سوفیانه وه له خو ی دنیایه، گوتیان: خوا بتکوژئ کوا مالی تو، جیی تیمه ی تیدا ده بیته وه، دوایی گوتی: هه ر که س ده رگای ماله که ی له سه ر خو ی دا بغات له خو ی دنیایه وه، هه ر که س بچیته مزگه وتیش هه ر له خو ی دنیایه، ئنجا خه لک به زۆری چوونه ماله کانی خو یان و چوونه مزگه وت، (نه وه ی پیغه مبه ری خواش ﷺ به نه بوو سوفیانی داوه، ئیمتیاز یکی رووکه شی بووه، نه گه رنا که سێک بچیته مالی خو ی، یان مالی نه بوو سوفیان هه ر وه ک یه ک بووه).

(١٤) - ئینبو ئیسه ق ده لئ: عه بدوللای کوری نه بوو به کری صیددیق بۆ باس کردووم: که پیغه مبه ری خوا ﷺ گه شتو ته (ذي طوی)، له سه ر پشتی حوشتره که ی بووه و سه ری

خۆی پێچاوه به قوماشیکی سوورو، سه‌ری خۆی نزم کردوه، هه‌تا سووچی مێزه‌ره‌که‌ی به‌قه‌رپووزی کورتانی حوشره‌که‌ی که‌وتوه (واته: سه‌ری زۆر نزم کردوه).

١٥- مسوڵمانبوونی ئه‌بی قوحافه، بابی ئه‌بوو به‌کر (خوا لێی پازی بێ): ئه‌بوو به‌که‌ری صیددیق بابی دینێ بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ پیاوێکی به‌ ته‌مه‌ن سه‌رو ریش سپیی بوو، ئه‌ویش ده‌فه‌رموێ: سه‌رو ریشی رهنگیکی لێ بدن، که‌واته: دروسته‌ به‌ رهنگیك مووی سپیی بگۆرێ.

١٦- بۆ چوونه‌ ئێو مه‌ککه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوپایه‌که‌ی له (ذی طوی)، به‌ش به‌ش کردوه، فه‌رمانی کردوه به‌ زویه‌ری کو‌ری عه‌ووام که‌ له (کدی) وه‌ بچێته‌ ژوور، که‌ شوئێنیکه‌ له‌ لای چه‌پی سوپایه‌که‌وه‌ بووه، هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردوه به‌ سه‌عدی کو‌ری عوباده‌ ئه‌ویش له‌لایه‌کی دیکه‌ی (کدی) وه‌ بچێ، له‌ کاتی چوونه‌ ژووره‌وه‌ دا سه‌عدی کو‌ری عوباده‌ گوتووێه‌تی: (اليوم يوم الملحمة، اليوم تُسْتَحْلُ الخُرْمَة)، واته: ئه‌م‌ڕۆ رۆژی جه‌نگه، ئه‌وه‌ی پێشتر چه‌رام بووه، ئه‌م‌ڕۆ هه‌ڵāl ده‌بێ، کاتێ عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب ئه‌وه‌ی لێ ده‌بیست، ده‌چێته‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌لێ: گوێت لێیه‌ سه‌عدی کو‌ری عوباده‌ چی ده‌لێ! دُنیا نین له‌وه‌ی زه‌بریك له‌ قوریش نه‌دات، یانی: ئه‌و خه‌ڵکه‌ی جه‌نگ نا‌کات، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌عه‌لی کو‌ری ئه‌بووتالیبی فه‌رموو: بچۆ ئالایه‌که‌ی لێ وه‌ربگره‌و، به‌ ئالایه‌که‌وه‌ بچۆ ئێو شاری مه‌ککه‌وه‌.

١٧- سه‌فوانی کو‌ری ئومه‌یه‌وه، عی‌ک‌ریمه‌ی کو‌ری ئه‌بوو جه‌هل و، سو‌هه‌یلی کو‌ری عه‌مر، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک له‌ خه‌ڵکدا له‌ خیندیمه‌ کۆبوو‌بوونه‌وه‌ له‌ دژی سوپای ئیسلام بجه‌نگن، هه‌ماسی کو‌ری قه‌یسی کو‌ری خالیدی، یه‌کێکه‌ له‌ به‌نوو به‌کر، ئه‌ویش چه‌کی پێبووه، خێزانه‌که‌ی پێی گوتوو: چی ده‌که‌ی؟ ئه‌ویش گوتووێه‌تی: خۆم ئاماده‌ ده‌که‌م بۆ موحه‌ممه‌دو هاوه‌له‌کانی، ئه‌ویش گوتووێه‌تی: پێم وانیه‌ ئه‌م‌ڕۆ هیه‌چ‌ک‌ه‌س خۆی له‌ به‌رده‌م موحه‌ممه‌د و هاوه‌له‌کانی دا بگرێ، گوتووێه‌تی: پێم وایه‌ هه‌ندێک له‌وان ده‌که‌مه‌ خزمه‌ت‌کاری تۆ، (واته: لێیان به‌ دیل ده‌گرم و دیانه‌پێنمه‌وه‌ مانی، وه‌ك

کۆیله خزمەتت بکەن، بەلام دوای ئەوانە ی ئەو سێ کەسە سەرکردایەتییان کردوون، دوازدە (١٢) کەس یان سێزدە (١٣) کەسیان لێ دەکوژرێن و دەشکێن، ھەماسی کوپی قەیسێ کوپی خالیدیش دێتەو بە شکاویی بە ژنەکە ی دەلێ: دەرگایە کەم لەسەر دابخە، ژنەکەشی پێی دەلێ: کوا ئەو ی دەتگوت چی لێت؟ ئەویش ئەم شیعەرە دەلێ:

إِذْ فَرَّ صَفْوَانٌ وَفَرَّ عِزْرِمَةُ	إِنَّكَ لَوْ شِهِدْتَ يَوْمَ الْخَنْدَمَةِ
وَاسْتَقْبَلْتَهُمُ بِالسُّيُوفِ الْمُسْلِمَةِ	وَأَبُو يَزِيدٍ قَائِمٌ كَالْمَوْمَةِ
ضَرْبًا فَلَا يَسْمَعُ إِلَّا غَمْغَمَةً	يَقْطَعُن كُلَّ سَاعِدٍ وَجَمْعَمَةٍ
لَمْ تَنْطَقِي فِي اللُّومِ أَدْنَى كَلِمَةٍ	لَهُمْ نَهْيٌ ^(١) خَلَفْنَا وَهَمَمَةٍ

پوختە ی مانایە کە ی ئەو یە کە باسی ئەو جەنگە دەکات، کە چەندە مەترسیدار بوو و دەلێ:

ئەگەر ئەوەت دیبایە کە من دیتم، لۆمەت نەدەکردم، کە ئیستا دەلێم: دەرگام لەسەر دابخە!

(١٨)- درووشمی مسوڵمانان لە پۆژی نازادکردنی مەککەدا، بریتی بوو لە درووشمی کۆچکەرەکان، کۆچکەرەکان گوتوویانە: (یا بنی عبد الرحمن) و، خەزەرە ج گوتوویانە: (یا بنی عبدالله)، ھۆزی ئەوسیش گوتوویانە: (یا ابن عُبَیدالله)، بەو درووشمانە یە کدییان ناسیوەتەو.

(١٩)- ئەوانە ی پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی کرد بە کوشتنیان ژمارە یە ک بوون، فەرمووی: (وإن وجدوا تحت أستار الكعبة)، ئەگەر لە ژێر پەردە ی کەعبەش دا بینیتان، بیانکوژن.

١- یە کێک لەوانە: عەبدوللای کوپی ئەبی سەرح، بوو لەبەر ئەو ی مسوڵمان بوو و، دوای ئەو ی نووسەری وەحیی بوو، ھەلگەراوەتەو، کە دواتر دەھێنرێ بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ و ئەویش لێی بێدەنگ دەبێ، کە یە کێکیان لە گەردنی بدات، بەلام

(١) التَّهْيِيتُ: الصياح، والصوت من الصدر من المشقة، المعجم الوسيط ص ٩٥٧.

عوسمان پەنای دەدا، دواوی یەکتێک لە ھاوێلان دەلی: ئەو پێغەمبەری خوا! دەبوایە ئەمژە یەکت بۆ کردباین، پێغەمبەری خواش ﷺ دەفەرموی: (إِنَّ النَّبِيَّ لَا يَقْتُلُ بِالْإِشَارَةِ)، پێغەمبەر بە ئامژە ناکوژێ، (ئەو خیاڵە).

٢- لەوانە عەبدوللای کوژی خەتەل، ئەویش دیارە کەتێکی کردو.

٣و٤- فەرته نا لەگەڵ ئافەرەتێکی دیکە ھاوێلی دا، کە دوو ئافەرەتی گۆرانێ بێژبوون ھێرشیان کردۆتە سەر پێغەمبەری خوا ﷺ، مسوڵمانان، فەرمانی کردو بکوژرێن و، یەکتێکیان کوژراو، ئەو دیکەیان دواتر پەنا دراو.

٥- حوہیریسی کوژی نەقیز.

٦- مەقیس کوژی صەبابە.

٧- سارە، ئافەرەتێک بوو لە بەنی عەبدولموتەلیب.

٨- عیقریمە کوژی ئەبووجەھل، ئنجا عەبدوللای کوژی خەتەل کوژراو، مەقیسی کوژی صەبابەش کوژراو، دوو کەنیزە کەکان فەرته ناو ئەو دیکە، یەکتێکیان کوژراو و ئەو دیکەیان پایکردو تاکو دواوی پەنادراو، ساپەش پەنادراو، حوہیریسی کوژی نەقیزیش عەلی کوژی ئەبوو تالیب کوشتوو یەتی.

٢٠- دواوی پێغەمبەری خوا ﷺ دەچێتە ئێو حەرەمی مەککەو، کاتێ خەلک ئارام دەبن و دەچێتە لای بەیت و، حەوت جارێ بە دەوری کەعبەدا تەواف دەکات، بەردە پەشەکەش بە گۆچانێک کە بە دەستیو بوو (إسلامی، دەکات یانی: گۆچانە کە دەگەیتێت، دواوی تەوافە کە تەواف دەکات و، عوسمانی کوژی تەلحە بانگ دەکات، کلیلی کەعبە ی لێ وەر دەگرێ، دەرگایە کە بۆ دەرکێتەو دەچێتە ژوورو، لەوێدا ھێلانە کۆتێکی تێدا دەبێ دەیشکێت و فری دەدات، دواوی لەسەر دەرگای کەعبە دەوہستی، لە کاتێک دا خەلک ھەموویان لە مزگەوتە کەدا کۆبوونەو، ئەویش ﷺ دەفەرموی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)، ئنجا وتاریان بۆ دەداو پێیان

ده فهرموئ: ئه‌ی هوژي قوره‌يش! پيتان وايه چيتان لي ده کهم؟ ده‌لئين: به‌س چاکه‌ت لي چاوه‌ري ده‌که‌ين، براهه‌کی به‌ريزو برازيه‌کی به‌ريزي، ته‌ویش ده‌فه‌رموئ: (اذهبوا فانتم الطلقاء)، برون تيوه سه‌ربه‌ستن و، دوايي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له مزگه‌وت داده‌نيشي و عه‌لی کوري نه‌بوو تاليب بو لای هه‌لده‌ستي، که کليلی که‌عه‌ی هه‌ر به ده‌سته‌وه بووه ده‌لي: ئه‌ی پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ! ويراى تاوپيدان، با کليل به‌ده‌ستي که‌عه‌ (حجابه) شمان هه‌بن! ته‌ویش ده‌فه‌رموئ: عوسمانی ته‌لحه له کوپيه؟ بو‌ی بانگ ده‌کري و ده‌فه‌رموئ: ها نه‌وه کليله‌که‌ته، نه‌مرو پوژي چاکه‌و وه‌فاداريه، کاتي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ده‌چپته نيو که‌عه‌وه، ويته‌ی فريشان ده‌بينی و، ئيپراهيم ده‌بينی ويته‌ی به ده‌سته‌وه‌ن و زه‌له‌مه‌کانی به ده‌سته‌وه‌ن، ته‌ویش ده‌فه‌رموئ: خوا بيانکوژي گهره‌ی تيمه‌يان وادانابه زه‌له‌مه‌کان شتي دابه‌ش کردوه، ئيپراهيم له کوپي و زه‌له‌مه‌کان له کوپي! دوايي نه‌وه‌ی خویندوتوه‌وه: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَتْ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١٧) آل عمران، تنجا فه‌رمان ده‌کات ته‌و ويئانه هه‌موويان به‌سپريته‌وه که له ديواره‌کانن و، کات ده‌چپته نيو که‌عه‌وه، بيلاليشي له‌گه‌لدا ده‌بيت، پاشان پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ بيلال که له خزمه‌تيده‌ي، فه‌رمانی پي ده‌کات بانگبدات، نه‌بوو سوفياي کوري چه‌رپ و عه‌تتاي کوري ئوسه‌يدو، حاريسي کوري هيشاميش، له‌وي دانيشتوون و عه‌تتاي کوري ئوسه‌يد ده‌لي: خوا ئوسه‌يدي ريزليگرت، نه‌مرو نه‌وه‌ی نه‌بينی و نه‌بيست، حاريسي کوري هيشاميش ده‌لي: نه‌گه‌ر زانيبام له‌سه‌ر هه‌قه، شويني ده‌که‌وتم، نه‌بوو سوفيانيش ده‌لي: من هيچ ناليتم هه‌رشتيک بليتم ته‌م به‌ردانه قسه‌ی بو ده‌که‌ن، دواتر پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ به‌لايان دا رته‌ ده‌بي و ده‌فه‌رموئ: تو وات گوت، تو ش وات گوت و، تو ش وات گوت، بي نه‌وه‌ی هيچکه‌س قسه‌ی بو کردي، تنجا حاريس و عه‌تتاب هه‌ردووکیان ده‌لئين: شايدی ده‌ده‌ين که تو پيغه‌مبه‌ري خواي ﷺ، چونکه هيجکه‌س ناگای له‌و قسانه‌ی تيمه نه‌بوو، تيمه نه‌يا نه‌و سيه‌مان بووين ته‌و قسانه‌مان ده‌کردن.

(٢١)- ترسانی پشتيوانه‌کان که پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ هه‌ر له مه‌که‌ه مي‌نيته‌وه.

پشتيوانه‌کان کو‌ده‌بنه‌وه له تيوان خويان دا قسه ده‌که‌ن، له کاتيک دا پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ دوعا ده‌کات، پيان ده‌فه‌رموئ: چيتان گوت؟ ته‌وانيش ده‌لئين: هيچمان نه‌گوت،

دەفەرموئ: هەر دەبێ پێم بلێن، چیتان گوت، ئەوانیش دەلێن: لەپراستییدا گوتمان: ڕەنگە پیغەمبەری خوا ﷺ یە کجاری لێرە ڕەختێتەوه! ئەویش ﷺ دەفەرموئ: پەنا بە خوا، ژيانم لەگەڵ تێوه یەو، مردنیشم هەر لەگەڵ تێوه دەبێت.

٢٢- پیغەمبەری خوا ﷺ کە دەچێتە تێو مژگەوتەکەو بە دەوری کەعبەدا دەسووڕێتەوه، بە سواری حوشرەکە، دەبینێ لە دەوری کابە بەتەکان دانراون بە قوروقوشم و مس لەوێ بەستراون، ئەویش ﷺ دارێکی پێ دەبێ و ئاماژە بۆ بەتەکان دەکات و دەفەرموئ: **وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا** ﴿٨١﴾ ۝ الإسراء، واتە: هەق هات و با تیل پووچایەوه ییگومان باتیل پووچاوەیە، هەر بێتک ئاماژە بۆ پستی دەکرد لەسەر پووێ دەکەوت و، ئەگەر ئاماژە بۆ پووێ کردبایە لەسەر پستی دەکەوت.

٢٣- لە کاتی کەدا پیغەمبەری خوا ﷺ تەواف دەکات، یە کێک لە کافرەکان لێی نزیك دەبێتەوه بە ناوی (فُضَالَةٌ) ئەویش ﷺ دەفەرموئ: فوزاڵە؟ دەلێ: بەلێ، دەفەرموئ: لە دلی خۆتدا چیت دەگوت؟ دیارە بۆیە دەچێ پیغەمبەری خوا ﷺ بکوژیت، ئەویش دەلێ: هیچ بەس یادێ خوام دەکرد، پیغەمبەریش ﷺ پێدەکەنێ و دەفەرموئ: داواي لیبوردن لە خوا بکە، داواي دەست بەسەر سینگێ دا دینێ و دلی ئارام دەبێتەوه، فوزاڵە دەلێ: دەستی بەرز نەکردبۆوه لەسەر سینه، هەتا هیچکەسم لەو لەلا خۆشەویستەر نەبوو.

٢٤- عوڕەوی کورێ زوبەر دەلێ: سەفوانی کورێ ئومەییە پۆیشت کە بچێ بۆ جیددەو لەوێش سواری بۆ یەمەن، عومەیری کورێ وەهەب بە پیغەمبەری خوا دەلێ: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! سەفوان گەورە هۆزەکە ی خۆیتە، تێستا لە تۆ راپێکردو، تا کو خۆی فێربداتە نێو دەریاو، بۆیە دلنای بکەوه، ئەویش دەفەرموئ: ئەو دلنایە، دەلێ: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! نیشانه یە کەم بەدیە بەهۆیەوه بزانی، ئەویش مێزەرەکە ی کە پێی چۆتە تێو مەککەوه، دەیدات، عومەیر دەپوات هەتا دەگاتە سەفوان، کە دەیهوێت سوار بێت بەرەو دەریا، دەلێ: سەفوان دایک و باپم بە قوربانێ بن، بۆ خاتری خوا، بۆ خاتری خوا، خۆت مەفەوتین، ئەمە دلنایکردنەوه (آمان) یە لە پیغەمبەرەوه ﷺ بۆ تۆم هیناوه، ئەویش دەلێ: بێ قەزایی لاچۆ قسەم لەگەڵ مەکە، ئەویش هەر داواي

لێ دەکات، صەفوانیش دەلی: ئایا لێم دەبووری؟ دەلی: بەلێ، دوایی صەفوان لەگەڵی دەگەریتەوهو دەلی: ئەم کابرایە پێی وایە تۆ منت دلتیا کردووە؟ دەفەرمووی: راست دەکات، دەلی: کەواتە دوو مانگ مۆلەتم پێ بدە، ئەویش دەفەرمووی: ئەوە چوار مانگ مۆلەت بچۆ بۆ خۆت بیری لێ بکەوه، (داخۆ پروا دی نی، یان پروا ناهێنی؟)

(٢٥)- ژمارەیکە لە سەرانی خەلکی مەککە، لە ئیویان دا صەفوانی کۆری ئومەییە و عێکریمە کۆری ئەبوو جەهل، ھاوسەرەکانیان مسوڵمان دەبن، عێکریمە دەیهوێ بروات، خێزانەکەی دەچێ بۆ سەر کەشتیی و دەیهێنیتەوهو دەلی: وەرە موحمەممەد ﷺ پیاویکی ئاواپو ئاواپو مەدحی دەکات، ئەویش دەلی: لە خۆم دەترسێم (کۆری ئەبوو جەهل) ئەویش دەلی: نەخێر تۆ وەرە پزیشتی لێ دەگرێ، کە دیتەوه، عێکریمە مسوڵمان دەبێ و پیغەمبەری خوا ﷺ پزێ دەگرێ، ھەروەھا ئافەرەتەکانیش کە پیش مێردەکانیان مسوڵمان بوون، ھەر لەسەر نیکاحی خۆیان دەیانھێلتەوه، ھەروەھا صەفوانی کۆری ئومەییەش کە خێزانەکەی ناوی فاخیتە بوو، ئەویش دیسان مێردەکەی قەناعەت پێ دیتێ و مسوڵمان دەبێ و، دواتریش پیغەمبەری خوا ﷺ ھەردووکیان لەسەر نیکاحی خۆیان دەھێلتەوه.

(٢٦)- تیکرای ئەوانە لە فەتحی مەککەدا بەشدار بوون، دە ھەزار (١٠٠٠) کەس بوون و، لە ھەندێک پڕوایەتان دا دەلی: دوازدە ھەزار (١٢٠٠) کەس بوون، بەلام دە ھەزارەکە راسترە، ھەلبەتە دواتر دوو ھەزار مسوڵمانی تازەشیان دەکەونە گەل و، ھەموویان دەبن بە دوازدە ھەزار کەس و، بە دوازدە ھەزارەکەش جەنگی حونەین دەکەن، بۆیە یەکیکیان دەلی: (لنْ تَغْلِبَ الْيَوْمَ مِنْ قَلِيلٍ)، ئەمڕۆ تێمە لەبەر کەمیی ناشکیین، بەلام لە سەرەتای جەنگەکەوه، جەنگەکە دەدۆزین و لە کۆتایی دا جەنگەکە دەبەنەوه، کە پیشتر لە کاتی تەفسیرکردنی لە سوورەتی (التوبة) دا، باسی جەنگی حونەینمان کردووە.

ئەمە کورتەیکە بوو لە چۆنیەتی تازادکردنی مەککەو، بەسەرھاتی تازادکردنی مەککە، لە بیست و شەش (٢٦) پرگەدا خستمانە ڕوو، لەبەر ڕۆشنایی: (السيرة النبوية لابن هشام) دا.

پێناسەی سوورەتی (النصر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە ناوی: (سورة النصر)، سوورەتی سەرکەوتن یان: سوورەتی هاتنی یارمەتیی خوا، ناسراوە، بەلام (سورة الفتح) یشی، پێ گوتراو، لە ئایەتی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ١ هەروەها (سورة التوديع) یشی پێ گوتراو، واتە: سوورەتی خواحافیزی و مالتاوی کردن، لەبەر ئەوەی بە رای زۆریک لە زانیان ئەم سوورەتە کۆتا سوورەت بوو، هەمووی پێکەوه بوو سەر دلی مووبارەکی پێغەمبەری خوا ﷺ دابەزیی و، لەم سوورەتەدا ئاماژەش کراوە بە کۆچی دوايي پێغەمبەری خوا ﷺ لەبەر ئەوەی ئەو ئەركە گەورەو گرنگەي بۆی ڕەوانکراوو، هاتۆتە کۆتایی.

دووەم: شوێنی دابەزینی:

شوێنی هاتنەخواری ئەم سوورەتە، بە یەكدهنگی زانیان مەدینه‌یه‌و، ئەم سوورەتە مەدینه‌یه‌، ئنجا هەرچەندە لەسەر ئەو یەكدهنگن كە وشەي (الفتح)، مەبەست پێی ئازادكرانی مەككە‌یه‌ لە سالی هەشتەمی كۆچیدا، بەلام لە بارەي كاتی هاتنەخواری ئەم سوورەتەو، ڕاجیایان هەیه‌:

- ١- هەندێك گوتووایە: دواي گەڕانەوێ پێغەمبەري خوا ﷺ لە جەنگی خەیبەر لە سالی هەوتەمی كۆچیدا، ئەم سوورەتە دابەزیو.
- ٢- هەندێكیش گوتووایە: لە كاتی گەڕانەوێ لە جەنگی حونەین لە سالی هەشتەمدا، دابەزیو.

۳- هه نديکيش گوتوو يانه: له نيوه پراستي پوژه کاني ته شريق (ايام التشریق) دا، که چوار پوژه کاني، پوژي ده يه م و يازده يه م و دوازده يه م و سيژده يه م مانگي (ذي الحجة)، له سالي حه جي مالئاواييدا، دابه زيوه.

۴- هه نديکيش گوتوو يانه: پيغه مبهري خوا ﷺ دواي دابه زيني ته م سووپه ته، ته نيا سي مانگ له ژياندا ماوه ته وهو، کوچي دوايي کردوه.

۵- واش پيډه چې ته م سووپه ته له کوتايي ته مه ني پر بهر که تي پيغه مبهري خوا ﷺ دابه زيوي، وه ک دواييش زياتر قسه لهو باره وه ده که ين.

لهو باره وه ش که ته م سووپه ته له مه دينه دابه زيوه، تهو دوو دهقه دينين:

(۱) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (الدر المنثور للسيوطي: ج ۸، ص ۶۵۹، ونسبه لابن مردويه).

(۲) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (۱)، بِالْمَدِينَةِ، (الدر المنثور للسيوطي: ج ۸، ص ۶۵۹، ونسبه لابن مردويه).

واته: هه ر کام له عه بدوللای کورې عه عباس و عه بدوللای کورې زوبه ير (خوا له خويان و بابيان رازي بي) گوتوو يانه: ته م سووپه ته موباره که: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (۱)، له مه دينه دابه زيوه.

سيه م: ريزبه نديي له موصحف و له دابه زيندا:

له موصحف دا ژماره که ي سه دوده (۱۱۰) يه و، له دابه زينيشدا دوو را هه ن:

أ- هه نديکيان گوتوو يانه ژماره: سه دو سي (۱۰۳) يه.

ب- هه نديکيش گوتوو يانه: ژماره: سه دو چوارده (۱۱۴) يه، واته: کوتا سووپه ته و، لهو باره وه ش ته م دهقه دينين:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: تَعَلَّمَ آخِرَ سُورَةِ نَزَلَتْ مِنَ الْقُرْآنِ نَزَلَتْ جَمِيعًا؟ قُلْتُ: نَعَمْ، ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ١٠١ قَالَ: صَدَقْتُ) (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٣٠٢٤).

واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا لە یەکیەک دەپرسی: دەزانی چ سوورەتێک لە قورئان هەمووی پێکەوه کۆتا سوورەتە دابەزیی؟ دەلی: گوتم: بەلی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ١٠١، گوێ: راست دەکەوێ.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بە یەکدەنگیی زانایانی ژمێره‌ری ئایەتەکانی قورئان، ئەم سوورەتە ژمارە ی ئایەتەکانی سێ (٣) یەو، لە پرووی کەمیی پیتەکانیەو، لە سوورەتی (الکوثر) درێژترەو، لە سوورەتی (العصر) یش کورتترە، ئەگەر نا ئەو سێ سوورەتە، هەرسیکیان یەکی سێ ئایەتن: سوورەتی (العصر) و، سوورەتی (الکوثر) و، ئەم سوورەتە سوورەتی (النصر).

پینجەم: نیوەڕۆکی:

پوختە ی نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە بەپێزە

گفت و بەلێندانی خوای پەرورەدگار بەسەر خستنی پێغمەبەرە کە ی صَلَّى و، هاوێدانی و، ئاماژەش بە تەواوبوونی کاری پێغمەبەری خوا صَلَّى و موژدەدانی خوا یە بە لێبوردنی لێی بە تەواوی.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا چوار تاییەتمەندییمان کەوتوو بەرچاو:

١- تەعبیری: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ١٠١، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوێ.

٢- تەعبیری: ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتووە.

٣- تەعبیری: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتووە.

٤- راگەیانندی کاتی مردنی پیغەمبەر ﷺ وەك ئەم دەقەى سوننەتیش زۆر بە پروونی دەیکە یەن:

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! هُوَ أَجَلَ رَسُولِ اللَّهِ أَغْلَمَهُ اللَّهُ لَهُ: إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ فَذَلِكَ عَلَامَةٌ أَجَلِهِ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا) قال عمر: واللّه لا أعلم منها إلا ما تعلم (أخرجه البخاري: ٤٢٩٤). عومەر ﷺ لە سەر دەمی حوکمرا نیی خۆیدا وەك جێنشینى دووهمى پیغەمبەرى خوا ﷺ عادەتى وابوو، لە گەڵ بە تەمەنەکانى ھاوەلاند، عەبدوللای کورى عەباسیشى ﷺ بە شدار دەکرد، ئەویش گەنج بوو، بۆیە ھەندیک لە ھاوەلان گەلییان لە عومەر کردو گوتیان: ئیمەش کورى وەك عەبدوللەمان ھەن، کە چى کورەکانى ئیمە ناھێنى و ئەو دینى! ئەویش گوتى: ئاخر عەبدوللای جیا، دواى پۆژیک کە ھەموویان دادەنیشن، عومەر پرسىاریان لى دەکات، لە بارەى سوورەتى (النصر) ھو، ئایا مەبەست پێى چىیە؟ ئەوانیش دەلێن: مەبەست ھەر ئەو یە کە خوا دەقەرموێ: ھەر کاتیک یارمەتیی خوا ھات و مەکە ئازادکرا، دەروازەکانى لە بەردەمتدا کرانە ھو، خەلکت بىنى پۆل پۆل دینە ئىو ئایىنى خوای پەرورەدگار ھو، بە ستایشکردنە ھو خوا بە پاک بگرەو، داواى لىبوردنى لى بکە، ئەو زۆر تۆبە وەرگرە.

ئەجا لە عەبدوللای کورى عەباس دەپرسى؟ ئەویش دەلێ: فەرماندەى برواداران! ئەم سوورەتە، وێرای مانا پۆلەتییەکەى ئاماژەى تێدا، بە کاتی مردنى پیغەمبەرى خوا ﷺ، خوا ﷻ ئەوى لى ناگادارکردۆتە ھو دەقەرموێ:

هەر کاتیک یارمەتی خوا هات و مەككە ئازادکرا (فتح)، واتە: ئازادکرانی مەككە
 نیشانەی مردنی تۆیە، ئنجا ئەگەر خەڵکێ بێنی پۆل پۆل هاتنە ئێو ئایینی
 خواوە، داوای لێبوردن لە خوا بکە، عومەر (خوا لێی پازێ بێ) گووت: ئەوەی تۆ
 لێی دەزانی، منیش هەر ئەوەندە لێ دەزانم.

حهوتهم: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:

کۆی ئەو سێ ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی ئەم سوورپه‌ته‌، ده‌که‌ین به‌ ده‌رسیک.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه ههرسیک نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۳)، نهم سوورپه‌ته ده‌گریته‌وه، ننجاً نهم سوورپه‌ته موباره‌که، بو پیغهمبه‌ری خوا ﷻ - نه‌گهر پیش نازادکرانی مه‌ککه دابه‌زیبی - به‌لین و موژده‌ی تیدان و، نه‌گهر دوا‌ی نه‌وه‌ش دابه‌زیبی، هه‌والدانی خوا‌ی په‌روه‌ردگاری تیدایه به پیغهمبه‌ره‌که‌ی ﷻ و، هاوکات پرتماییشی تیدایه که ده‌فه‌رموی: ههر کات یارمه‌تی خوا هات و نازادکرانی مه‌ککه په‌خساو، له ده‌ستی نه‌هلی کوفر هاته‌ده‌ر، که کاتی خو‌ی دوا قه‌لای مه‌حکه‌می نه‌هلی کوفره بوو له نیوه دوورگی عه‌په‌بیدا، هه‌روه‌ها خه‌لکت بینی دوا‌ی شکاندنی نه‌و قه‌لا مه‌حکه‌می نه‌هلی کوفر، پۆل پۆل هاتنه نیو تاین و به‌رنامه‌ی خواوه، که وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، تیره و هۆزه‌کانی عه‌په‌ب چاوه‌پۆ بوون داخو له نیوان موحه‌ممه‌د ﷻ و هاوه‌لانی و، خزمه‌کانیدا که هۆزی قورپه‌یشن، چی رووده‌دا؟

ننجاً دوا‌ی نه‌وه‌ی مه‌ککه نازادکرا، گوتیان: کاتی خو‌ی خوا نه‌و ماله‌ی خو‌ی پاراستوه له خاوه‌ن فیه‌کان، دیاره موحه‌ممه‌د ﷻ پیغهمبه‌ری خوا‌یه، بۆیه خوا ﷻ یارمه‌تی قورپه‌یشی نه‌داو، نه‌و ماله‌ی نه‌پاراست، بۆیه با برپوا‌ی پت بئین، خوا ده‌فه‌رموی: کاتیک خه‌لکت بینی پۆل پۆل هاته نیو تاینی خواوه، به ستایش‌کردنه‌وه په‌روه‌ردگارت به پاک بگره و داوا‌ی لیپوردنیشی لی بکه، له هه‌له و که‌م و کوپی، که هیچ به‌شه‌ریک له هه‌له‌و که‌م و کوپی خالی نابی، هه‌روه‌ها له‌وه‌ی خواپه‌رستییه‌ک که نه‌نجامی ده‌ده‌ی، هه‌رچه‌نده باشت‌رین جو‌ری خواپه‌رستییه، به‌لام به به‌راورد له‌گه‌ل پایه‌ی به‌رزی خوا‌ی په‌روه‌ردگارا، ده‌بی ههر داوا‌ی لیپوردن له خوا‌ی میهره‌بان بکه‌ی، بیگومان خواش زور تۆبه وه‌رگره‌و، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر به‌نده‌که‌ی و گه‌رانه‌وه‌که‌ی لی وه‌رده‌گری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{به ناوی خواى به بهزهیى بهخشنده . هه ر کات یارمه تیى خوا هات و سه رکه وتن (به سه ر خه لکى شارى مه ککه دا) ره خسا ۱ خه لکیش ت بینى کو مه ل کو مه ل هاتنه تئو ئیین و بهرنامه ی خوا وه ۲ به ستایش کرده وه پهروه ردگارت به پاک بگروهو، داواى لیبور دنى لى بکه، به دلتیایى نهو زور گه را وه یه (بو وه رگرتنى گه رانه وه ی بهنده کانی) ۳}.

شیکرددهوی هه ندیک له وشهکان

(نَصْرُ اللَّهِ): (النَّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ)، (نَصْرٌ) و (نُصْرَةٌ)، واته: یارمه تییدان و هاوکاریى.

(وَالْفَتْحُ): (إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَذَلِكَ ضَرْبَانِ، أَحَدُهُمَا يُذْرَكُ بِالْبَصْرِ كَفَتْحِ الْبَابِ، وَالثَّانِي: يُذْرَكُ بِالْبَصِيرَةِ، وَتِلْكَ فَتْحُ الْهَمِّ وَهُوَ إِزَالَةُ الْغَمِّ)، (فَتْحٌ): به مانای لابر دنى داخراویى و گرفت و گرییه، نهویش دوو جوړه: یه کیکیان به چاو ده بیترى، وه ک کرده وه ی ده رگا، دوو هم به عه قل و دل ده رگ ده کرى، وه ک لابر دنى خه م و خه فه ت و دلت نه گى، ده لیم: ههروه ها (فتح)، به مانای سه رکه وتن و

زەفەر پێ بردنیش دئی.

(دین الله): (الإسلام، كما قال تعالى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ ١١) آل عمران، واتە: ئایینی پێک و راست لە لای خوا تەنیا ئیسلامە، وەك خوا فرمابووێتی: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ ١١.

(أَفْوَاجًا): (جَمْعُ فَوْجٍ، الْفَوْجُ: جَمَاعَةٌ مُسْرِعَةٌ)، (أَفْوَاجٍ) كَوَيْ (فَوْجٍ) ه، (فَوْجٍ) یش، کۆمەڵەییکی بە خێرای پوڤشتوون.

(تَوَّابٌ): بێگومان (تَوَّابٌ)، پێژگهی زێدەپووی (تَالِبٌ) ه، (تَالِبٌ) گەراوە (تَوَّابٌ)، زۆر گەراوە، (التَّوْبُ: تَرْكُ الذَّنْبِ عَلَى أَجْمَلِ الْوُجُوهِ، وَهُوَ أُبْلَغُ وَجُوهِ الْإِعْتِدَارِ، فَإِنَّ الْإِعْتِدَارَ عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجُهٍ: إِمَّا أَنْ يَقُولَ: الْمُعْتَذِرُ لَمْ أَفْعَلْ، أَوْ يَقُولَ: فَعَلْتُ لِأَجْلِ كَذَا، أَوْ فَعَلْتُ وَأَسَأْتُ وَقَدْ أَقْلَعْتُ، وَلَا رَابِعَ لَذَلِكَ، وَهَذَا الْآخِرُ هُوَ التَّوْبَةُ)، (تَوْبٌ): بریتیه لە وازلێهێنانی گوناخ بە جوانترین شیۆ، ئەویش باشتەری جۆری پۆزش هێنانەوهیە، چونکە پۆزش هێنانەوهو داوای لێبوردن کردن سێ جۆرە:

١- یان بابای خراپەکار کە پۆزش دینیتەوه و دەلێ: نەمکردوهو نکوولیی دەکات لەوهی کردوویەتی.

٢- یان دەلێ: ئەو کارەم کردوه لە پێناوی فلان شتەدا (واتە: پۆزشیکی درۆ دینیتەوه).

٣- یاخود دەلێ: کردوومهو خراپەم کردوه، بەلام ئیستا وازم لێ هێناوه، ئیدی حالەتییکی چوارەم بۆ ئەم سیانە نیە، ئنجا ئەوهی سییه میان بریتیه لە تەوبە (واتە: گەپانەوه بۆ لای خوا، بە باشتەری و جوانترین شیۆ).

هَوَىٰ هَاتِنه خوارهوى نايه تهاكان

دهربارهى هَوَىٰ هاتنه خوارهوى تهم سووره ته، چهند ريوايه تيك هاتوون، به لام له پرووى سه نه ده وه پسپوران و شاره زايان ئيشكاليان له باره يانه وه ههيه، به لام دووانيان له پرووى سه نه ده وه له وانهى ديكه باشتن:

١- **إِنِ الزُّهْرِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ، فَقَاتَلَ مِنْ مَعَهُ صُفُوفَ قُرَيْشٍ بِأَسْفَلِ مَكَّةَ، حَتَّى هَزَمَهُمُ اللَّهُ، ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَرَفَعَ عَنْهُمْ، فَدَخَلُوا فِي الدِّينِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١)، حَتَّى خَتَمَهَا، ثُمَّ رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ مَعَهُ مِنْ قُرَيْشٍ كِتَانَةً، وَمَنْ أَسْلَمَ يَوْمَ الْفَتْحِ قَبْلَ حُنَيْنٍ (وَحُنَيْنٌ: وَادٍ فِي قُبُلِ الطَّائِفِ دُو مِيَاه) وَبِهِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَوْمُئِذٍ عَجَزٌ (٢) هَوَازِنَ، وَمَعَهُمْ ثَقِيفٌ، وَرَأْسُ الْمُشْرِكِينَ، يَوْمُئِذٍ مَالِكُ بْنُ عَوْفٍ النَّضْرِيُّ، فَاقْتَتَلُوا حُنَيْنَ، فَنَصَرَ اللَّهُ نَبِيَّهُ ﷺ وَالْمُسْلِمِينَ، وَكَانَ يَوْمًا سَدِيدًا عَلَى النَّاسِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ) التوبة، قَالَ مَعْمَرٌ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَأَلَّفُهُمْ فَلِذَلِكَ بَعَثَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ يَوْمُنَا (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ٩٧٣٩، وَقُلْنَا: وَهَذَا مَرْسَلٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٥٧٣ و ٥٧٤).**

واته: زوهري - كه يه كيكه له زانايانى دواى هاوه لان - ده لى: پيغه مبهري خوا خاليدى كورى وه ليدى نارد (واته: له كاتى ئازاكردى مه ككه دا) ئه ويش بهو هيژه له كه ليدا بوو له دژى ريزه كانى قوره يش له خوارووى مه ككه وه جهنگا، هه تا خوا تيكيشكاندن، دوايى پيغه مبهري خوا ﷺ فه زمانى كرد، ده ستى هه لگرت (له كوشتنيان و ئه وانهى پايان كرديوو شوئينيان نه كه وتن) خه لكه كهش دوايى هاتنه تيو ثانيى خواوهو، خواش ﷺ تهم سووره تهى دابه زاند: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١) **وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا** (٢) **فَسَبِّحْ بِحَمْدِ**

(١) عَجَزٌ: جمع عجز: پياوى به ته من كه واته: عَجَزُ هَوَازِنَ: به ته مه نه كانى هَوَازِي هه وازين.

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٢﴾ دوايي پيغهمبهری خوا ﷺ خوی و نهوانه‌ی له‌گه‌لای بوون له‌قورەيش، هۆزی کينانهو، نهوانه‌ی له‌رۆژی نازادکرانی مه‌ککه‌دا مسوڵمان بوو بوون به‌ره‌و حونه‌ين چوون، (حونه‌ينش: شيوکە پيش نه‌وه‌ی بگاته تائييف ناوی زۆری تيدا هەن) له‌و کاته‌دا هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان به‌تمه‌نه‌کانی هه‌وازن، هه‌روه‌ها هۆزی (ثقیف)‌يشان، له‌گه‌لدا بوون، له‌ويدابوون و له‌و پۆژه‌دا سه‌رۆکی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان (مالک بن عوف النضري)، بوو (که‌نجيکي سه‌رشيت و سه‌رکيل بووه) ئیدی له‌ حونه‌ين به‌ره‌نگاری يه‌کدی بوونه‌وه و پيکه‌وه به‌شه‌ر هاتن، دوايي خوا ﷺ پيغهمبهری خوی ﷺ و مسوڵمانانی سه‌رخست، که‌ پۆژيکی قورس بوو له‌سه‌ر خه‌لک و، خوا عزوجل له‌و باره‌وه ئه‌و ئايه‌تانه‌ی دابه‌زاندن: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّذْرِبًا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتَه: خوا له‌ زۆر شوینان ئیوه‌ی سه‌رخسته‌وه له‌ رۆژی حونه‌ينيشدا کاتيک به‌ زۆرییه‌که‌تان سه‌رسام بوون، به‌لام سوودی پي نه‌گه‌ياندن و زه‌وی به‌وفراوانییه‌ی لیتان وه‌ته‌نگ هات، ئنجا پشتتان له‌ دوژمن کرد، دوايي خوا ﷺ نارامی پڕژانده سه‌ر دلی پيغهمبهره‌که‌ی و برواداران. واته: له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگه‌که‌وه مسوڵمانان تیکشکان که‌ به‌ زۆرییه‌که‌یان سه‌رسام بوون، به‌لام له‌ کو‌تاييه‌که‌یدا خوا ﷺ سه‌ری خستن.

٢- له‌ باره‌ی هۆی هاتنه‌ خواری ئه‌م سووره‌ته‌ موباره‌که‌وه، ئه‌م ده‌قه‌ش هاتوه:

إِذْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُكْثِرُ مِنْ قَوْلٍ: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَاكَ تُكْثِرُ مِنْ قَوْلٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: «خَيْرٌ بِي رَبِّي، أَنِّي سَأَرَى عَلَامَةً فِي أُمْتِي، فَإِذَا رَأَيْتَهَا أَكْثَرْتُ مِنْ قَوْلٍ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. فَقَدْ

رَأَيْتَهَا: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١) ﴿فَتَح مَكَّةَ﴾ ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ (٢) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ (٣) (أُخْرِجَهُ مُسْلِم: ٤٨٤).

واته: دایکمان عایشه ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەم زی‌کری‌ی زۆر دووباره‌ ده‌کرده‌وه: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»، پاک‌یی بۆ خوا و ستایش بۆ خوا، داوا‌ی لێ‌بوردنی لێ‌ ده‌که‌م و بۆ‌ لای ده‌گه‌ڕێمه‌وه، من‌یش پێ‌م‌گوت: ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ! ده‌ت‌بینم زۆر ئە‌م زی‌کری‌ دووباره‌ ده‌که‌یه‌وه: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»، ئە‌و‌یش فه‌رمووی: په‌روه‌ردگارم هه‌واڵی پێ‌داوم، نیشان‌ه‌یه‌ک له‌ ئۆ‌ممه‌تم ده‌بینم، ئنجا هه‌ر کات‌یک بینیم، ئە‌م قسه‌یه‌ زۆر دووباره‌ بکه‌مه‌وه: پاک‌یی بۆ خوا و ستایش بۆ‌ وی داوا‌ی لێ‌بوردن له‌ خوا ده‌که‌م و، بۆ‌ لای وی ده‌گه‌ڕێمه‌وه، ئنجا ئە‌و نیشان‌ه‌یه‌م بین‌ی، داوایی یه‌ک‌سه‌ر ئە‌م سوو‌رده‌ی خوێ‌نده‌وه: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١) ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ (٢) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ (٣)، له‌و کاته‌دا په‌روه‌ردگار ت به‌ستایش کرد‌نیه‌وه به‌ پاک بگه‌رو داوا‌ی لێ‌بوردنی لێ‌ بکه‌، ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ (٣)، به‌ دنیایه‌وه ئە‌و زۆر ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ‌ لای به‌نده‌که‌ی و، گه‌رانه‌وه‌و ته‌وبه‌که‌ی لێ‌وه‌رده‌گرئ.

مانای گشتیی نایه تهاکان

خوَا ﴿۱﴾ ده فهرموئ: ﴿يَسِّرُ اللَّهُ الْخُرُوجَ﴾ به ناوی خوا ی به به زهیی به خشنده، واته: ده ستپکردنم به ناوی خوا به، ته وه ش مه به ست پئی - به لای که مه وه - چوارشته:

۱- ثم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲- ثم کاره به پئی شهرعی خوا ده کهم.

۳- ثم کاره به تواناو یارمه تیی خوا ده کهم.

۴- ثم کاره بو هینانه دی په زامه ندیی خوا ته نجام ده دم.

نجا ده فهرموئ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ﴿۱﴾، ههر کاتیک یارمه تیی خوا هات و، (نازادکران، نازادکرانی مه کهه) و سه ره که وتن (به سه ره خه لکی بیبروای مه کهه دا) په خسا، له و کاته دا: ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ ﴿۲﴾، خه لکیش بینی ﴿النَّاسُ﴾، (أل) ی ناساندنی له سه ره و مه به ست پئی (عهد) ه، واته: خه لکه که ت بینی، خه لکی هوزه کانی عه ره ب، هه ندیکیش له زانایان گو توویانه: خه لکت بینی واته: به چاوی عه قل و دل به گشتیی خه لکت بینی: عه ره ب هاتنه نیو ثابینی ئیسلام، دوا بی خه لکه کانی دیکه ی ولاتی دیکه ش دین، هه رکات خه لکت بینی ده هاتنه نیو ثابین و به رنامه ی خوا وه، له و حاله ته دا: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، به ستایشکردنی په روه ردگار ته وه به پاک بگره، واته: ههم بلئ: (سبحان الله)، ههم بلئ: (الحمد لله)، یان بلئ: (سبحان الله وبحمده)، پاکیی بو خواو ستایش بو وی، ﴿وَأَسْتَغْفِرُ﴾ داوای لیبور دیشی لی بکه، له ههر هه له و کهم و کو پیه که که مرؤف لیان خالی نابی، ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ ﴿۳﴾، به دلنایی ته و زور توبه و هر گره، زور ده گه رپته وه سه ره بنده که ی خو ی به لیبور دن و به زهیی و میهره بانیی خو ی.

مەسەلە گرنگەکان

ئەم سوورەتە موبارەکە بە ھەر سێ ئایەتەکیەو، دەکەینە یەک مەسەلە کە لە ئایەتەکانی (١ و ٢ و ٣) پێک دێ:

فەرمانکردنی خوا عزوجل بە پیغەمبەری کۆتایی خوێ موحەممەد ﷺ، کە ھەر کات یارمەتیی خوا ھات و، شاری مەککە نازادکراو، خەڵکی بینی کۆمەڵ کۆمەڵ و بەخێراوی دەھاتنە ئێو ئایین و بەنامەی خواو، بە ستایشکردنیەو و خوا بە پاکبەگری و، داوای لێبوردنی لێ بکات، بە دنیاییەو و خوا زۆر گەراوێ بە لای بەندەیی خوێ و، پەشیمانیی و تۆبەکی لێ وەرەدەگری:

خوا دەفەرموێ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٢﴾

شیکردنەوێ ئەم سێ ئایەتە بە پێزە، لە چوار بەرگەدا:

١- ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾، ھەر کات یارمەتیی و سەرخستنی خواو سەرکەوتن ھات، (الْفَتْحُ)، (فتح) بە مانای کردنەوێ دێ و، (أَل)ی کە لەسەر یەتی بۆ ناساندنەو ناساندنەکەش بۆ (عەھد)ە، واتە: ھەر کات یارمەتیی خواو سەرکەوتنەکە ھات، سەرکەوتنی تۆ بەسەر خەڵکی بێبەروای شاری مەککەدا پەخسا، یاخود نازادکردنەکە، شاری مەککە لە بەردەم تۆدا دەروازەکانی کرانەو و مەککە نازادکرا، بۆچی (الفتح)، (أَل)کەیی بۆ (عەھد)ە؟ چونکە خوا ﷻ بە ئێنی بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ داووە، کە دەیکێژیتەو و بۆ مەککە بە سەر بەرزایی، وەک لە سوورەتی (الفتح)دا، دەفەرموێ: ﴿لَنَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ سَاءَ أَلْهَ عَامِنَاتٍ مُّحَلِّمِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾

فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾، واتە: بە دُنیاوی هەر کاتێ خوا بیهوێ بەهیمینی و کاتیکی سەری خۆتان تاشیوه، یان کورتتان کردۆتهوه، دەچنە ئێو مزگهوتی حەرپامهوه: (له دوژمنتان) ناترسن، بەلام ئەو شتیکی زانی که ئێوه نهتاندەزانی بۆیه بهرلهوه سهركهوتنیکی نیزیکی پهخساند.

بێگومان سوورەتی (الفتح) له سألّی حودهیبیه دا واتە: سألّی شهشهه، یان چهوتهمی کۆچی دا دابه زیوهو، سوورەتی (الفتح) یش، لهو کاتهوهش خوا به لّینی دابوو به پێغه مبهرو هاوه لّانی که ده چنه ئێو شاری مهککه وه به سهركهوتوو یی و، ده چنه ئێو مزگهوتی حەرپامه وهش، بۆیه ده فهرموێ: **﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾﴾**، هه رکاتی یارمه تی خوا هات و سهركهوتنه که، نازا کردنه که په خسا، **﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾﴾**، خه لکیشته بینى پۆل پۆل به خیرایی دههاتنه ئێو ئایین و بهرنامه ی خواوه.

(إِذَا: اسم زمانٍ مُبْتَدِئٍ مُّطْلَقٍ يُسْتَعْمَلُ لِلْمُسْتَقْبَلِ غَالِبًا)، **﴿إِذَا﴾**، ناوی کاته کاتیکی نهزان دراو و په ها، به لام به زۆری بو داهاتوو به کارده هیئری، **﴿وَالْفَتْحُ﴾**، (الْفَتْحُ: امْتِلَاكُ بِلَادِ الْعَدُوِّ وَأَرْضِهِ، لِأَنَّهُ يَكُونُ بَفَتْحِ بَابِ الْبِلَادِ)، (الْفَتْحُ) بریتیه له دهست خستنی ولاتی دوژمن و سه ره مینه که ی، چونکه کاتیکی ئەوه دهست ده خری، که دهروازه کانی بکری نه وه.

(٢) - **﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾**، خه لکیشته دی پۆل پۆل دههاتنه ئێو ئایینی خواوه، وشه ی **﴿النَّاسُ﴾**، که (أل) ی ناساندنی له سه ره، هه ندیک گوتوو یانه: بۆ جینه سه، خه لکت به تیکرای بیی هاته ئێو ئایینی خواوه، هه ندیک گوتوو یانه: ئەوه (أل) ه بۆ ناساندنه و بۆ (عهده)، واته: خه لکه که ته دی - که مه به سه ته پیی هۆزه کانی عه ره بن - دههاتنه ئێو ئایین و بهرنامه ی خواوه پۆل پۆل، کۆمه ل کۆمه ل دههاتن، به خیرایی، چونکه: (الأفواج: جمع فوج: الجَمَاعَةُ السَّائِرَةُ الْمُسْرِعَةُ)، کۆمه له خه لکێکی به خیرایی بهرۆن، عه ره به کان - وه که لهو دهقه وه دیاره که دوایی دی - چاوه ری

بوون داخۆ له ئێوان پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، خه‌لکه‌که‌ی خۆیدا که هۆزی قورەيش، چی پرووده‌دا؟ مه‌به‌ست ته‌نیا نه‌وه نه‌بوو، که نه‌وانه (هۆزی قورەيش) خزمانی پیڤه‌مبه‌رن ﷺ. به‌لکو زیاتر مه‌به‌ستیان نه‌وه بووه، چی له‌و خه‌لکه‌ پرووده‌دات که له‌ ده‌وری که‌عبه‌ن، نه‌وه که‌عبه‌یه‌ی خوا ﷺ پاراستووێه‌تی له‌ خاوه‌نانی فیل و، هێمنی و ئاساییشی تێدا سه‌قامگیر کردوه، ئایا نه‌وه مژگه‌وتی چه‌رام و که‌عبه‌یه، نه‌وه وڵاته‌ پڕ هێمن و ئاساییشه‌ له‌به‌رده‌م، موچه‌مه‌د ﷺ و هاوه‌لانی‌دا ده‌روازه‌کانی ده‌کاته‌وه؟ یاخود وه‌ک رابردوو چۆن خوا که‌عبه‌ی پاراستوه، ئیستاش هه‌ر ده‌پاریژی! عه‌ره‌ب چاوه‌پړی نه‌وه‌یان ده‌کرد، وه‌ک له‌م ده‌قه‌وه‌ دیاره‌:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا فَتَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَكَّةَ، قَالَتِ الْأَعْرَابُ: أَمَا إِنَّا ظَفَرٌ بِأَهْلِ مَكَّةَ، وَقَدْ أَجَارَهُمُ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ، فَلَيْسَ لَكُمْ بِهِ يَدَانِ، فَذَخَلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا^١.

واته‌: نه‌نه‌سی کو‌ری مالیک ﷺ گێ‌راویه‌ته‌وه‌ ده‌لی: کاتێک پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ مه‌که‌که‌ی ئازاد کرد، عه‌ره‌به‌ خپ‌له‌کیه‌کان (و هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب) گوتیان: ئیستا مادام زه‌فه‌ری به‌ خه‌لکی مه‌که‌که‌ برد، له‌ حال‌یک‌دا خ‌وای به‌رز خه‌لکی مه‌که‌که‌ی پاراستبوو له‌ خاوه‌نانی فیل، ئیوه‌ ده‌سه‌لاتتان به‌سه‌ر موچه‌مه‌د ﷺ و هاوه‌لانی‌دا ناشکی، ئنجا کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل هاتنه‌ ئێ‌و ئایینی خ‌واوه‌.

چونکه‌ بۆیان ده‌رکه‌وت که موچه‌مه‌د پیڤه‌مبه‌ری خ‌وايه ﷺ، نه‌گه‌رنا سوپای له‌سوپای موچه‌مه‌د ﷺ زۆر گه‌وره‌تر، نه‌وان ته‌گه‌ر ده‌هه‌زار (١٠٠٠) که‌س بوون - وه‌ک پێشتر له‌ تەفسیری سوورەتی (الفیل) دا باس‌مان کرد - سوپایه‌که‌ی ته‌به‌هه‌ که‌ هات شه‌ست هه‌زار (٦٠٠٠) که‌س بوون، یانی: شه‌ش ته‌وه‌نده‌ی سوپایه‌که‌ی پیڤه‌مبه‌ر ﷺ بوون و (فیل محمود) یشیان، له‌ پێشه‌وه‌ بوو، به‌لام خوا ﷺ بالنده‌ی پۆل پۆلی ناردە سه‌ریان، هه‌ر بالنده‌یه‌ک سی به‌ردی پی

بوون، یه کێك به دهن دوو کیه وهو، دووش به ههردوو پێشه وهو، ئهو بهردانه به ههه که سێك کهوتبان، وهك تیزاب دهیان سووتاندو پێیدا دهچوونه خوار، تاكو لێی دهچوونه دهر، بهو شیوهیه ئهو سوپای زه به لاهه شكا، جگه له خه لکێکی پهراگه ندهی پرژوبلاو، که له هه ندیک گیر دراوه دا هاتوه، ئهوانیش دوایی هه موویان بهو نه خو شیهی به هو ی ئهو بهردانه وه له ئیوانیان دا بلاو بووه، فهوتاون، بۆیه گو توویانه: مادام موحه ممه د ﴿مَعَهُ﴾ ده رگای مه ککه ی بۆ کرایه وهو، به سه ر خه لکی ده وری مه ککه دا زالبوو، خواش ﴿عَلَيْهِ﴾ خه لکی مه ککه ی نه پاراست وهك کاتی خو ی له خاوه نانی فیل پاراستی، که واته: دیاره موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه و، ئه وه ی ده یلی راسته.

(٣) - ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ﴾، [کاتیک که ئه وه ت بینی] به ستایش کردنی پهروه ردا گرت هوه به پای بگهرو داوای لی بوردنیشی لی بکه.

پیتی (ف) له سه ر ﴿فَسَبِّحْ﴾، سێ ئه گه ریان بۆ داناون:

أ- ﴿جَوَابٌ إِذَا، بِاعْتِبَارِ مَا تَضَمَّنَتْهُ مِنْ مَعْنَى الشَّرْطِ﴾: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١) ﴿إِذَا﴾ مانای مه رج ده گرت ه ئیو خو ی، بهو مه رجه ی یارمه تی خواو، سه رخستنی گه وره هات و، خه لکت بینی پۆل پۆل ده هاتنه ئیو ئایینی خواوه، به ستایش کردنه وه پهروه ردا گرت به پاک بگه.

ب- یاخود: ئهم ته سبیحه ﴿فَسَبِّحْ﴾، بۆ به پاکگرتنی خوایه، ئهو خوایه ی توانی پیغه مبه ری خو ی ﴿و﴾ به وادا ران سه ربخات به سه ر دوژمنانیاندا، پاکیی بۆ ی.

ج- یاخود مه به ست پیتی سه رسو رمانه، وهك چۆن کاتیک شتیک سهر و عه جایی ده بینی، ده لێ: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ﴾، ئه وشته چه نده عه جاییه، چه نده سه یره!!

(٤) - ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾، به دلنایی ئهو (خوا ﴿عَلَيْهِ﴾) زۆر تۆبه وه رگه، بێگومان (تواب)، رێژگه ی زیده رۆیه له (تائب)، یانی: گه راوه، به لام (تواب)، واته زۆر گه راوه.

﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾، به پراستی خوا زور گه پراوه به، واته: زور ده گه پرتته وه سهر بهنده که ی، که گه پراوه که ی و په شیمان بوونه وه که ی لی قبول بکات.

که واته: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾، واته: به ستایش کردنه وه په روه ردگارت به پاک بگره له ههر که م و کوپیه که و، ستایشی بکه به هه موو سیفه ته به رزو پاک و چاکه کانی، به نسبت خوشته وه ههر که م و کوپیی و هه له یه کت بووبی، داوای لیبور دنی بو له خوا بکه، نه که به و اتایه پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ هه له و که م و کوپیی بووبی، وه که هی خه لکی دی، شتیکی زانیبی گونا هه و کردیبتی! پیغه مبه ران علیهم الصلاة والسلام له وه پاریزاو بوون، به تایبته سهر وه ری پیغه مبه ران موحه ممد ﴿﴾، به لکو مبه ست ته وه یه: ته وه ی تو ته نجامتداوه، له و خوا په رستییه گه وره و گرنگانه، له و کاره گه وره و گرنگ و چاکانه، به به راورد له گه ل پیگه ی به رزو بی وینه ی خوای په روه ردگارد، ده بی وه که گونا هی که و هه له و که م و کوپیه که ته ماشایان بکه ی، نه که پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ گونا هی کی کردبی، به چه م که و واتای گونا چ، که تیمه به کاری دینین.

له باره ی ته وه وه که خوا ده فهرموئ: ههر کاتیک خه لکت بینی پو ل پو ل ده هاتنه تیو نایینی خوای به رزی مه زنه وه، چو ن خه لک چاوه ریان کردوه چی له تیوان موحه ممد ﴿﴾ و قور په یشدا پرووده دات؟ ته م ده قه دینین:

﴿عَنْ عَمْرِو بْنِ سَلَمَةَ قَالَ: كُنَّا مَعَ مَمَرِ النَّاسِ، وَكَانَ مَمَرٌ بَنَى الرُّكْبَانَ فَتَسَاءَلْنَاهُمْ: مَا لِلنَّاسِ؟ مَا لِلنَّاسِ؟ مَا هَذَا الرَّجُلُ؟ فَيَقُولُونَ: يَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ أَرْسَلَهُ، أَوْحَى إِلَيْهِ «أَوْ أَوْحَى اللَّهُ بِكَذَا»، فَكُنْتُ أَحْفَظُ ذَلِكَ الْكَلَامَ، وَكَأَمَّا يَغْرِي فِي صَدْرِي، وَكَانَتِ الْعَرَبُ تَلُومُ بِإِسْلَامِهِمُ الْفَتْحَ، فَيَقُولُونَ: ائْرُكُوهُ وَقَوْمُهُ؛ فَإِنَّهُ إِنْ ظَهَرَ عَلَيْهِمْ، فَهُوَ نَبِيٌّ صَادِقٌ، فَلَمَّا كَانَتْ وَقَعَةُ أَهْلِ الْفَتْحِ، بَادَرَ كُلُّ قَوْمٍ بِإِسْلَامِهِمْ، وَبَدَرَ أَبِي قَوْمِي بِإِسْلَامِهِمْ﴾ (أخرجه البخاري: ٤٠٥١).

واته: عه مری کوپری سه له مه (خوا لی پازی بی) ده لی: تیمه له سه ر تاو یک بووین، شوینی پیدا په تبوونی خه لک بوو، سوارو کاروان به لماندا رهت ده بوون،

لیمان دەپرسین: هه‌وآلی خه‌لک چییه؟ هه‌وآلی خه‌لک چییه؟ ئه‌و پیاوه، (واته: موحه‌مه‌د ﷺ) هه‌وآلی چییه؟ ده‌یانگوت: پێی وایه خوا ﷻ ناردوویه‌تی و سرووشی بۆ لا ناردوه، یاخود خوا ﷻ ئه‌وه‌ی بۆ سرووش کردوه بۆی ناردوه، منیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانگوت له‌به‌رم ده‌کرد و، به‌ دڵمه‌وه به‌ سینه‌مه‌وه ده‌نووسا (پێم خۆشبوو)، عه‌ڕه‌به‌کانیش چاوه‌ڕێ بوون و، مسوڵمانه‌تییه‌که‌ی خۆیان (هاتنه‌ نێو ئایینی ئیسلامی خۆیان) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ راگرێبوو: ئایا موحه‌مه‌د ﷺ به‌سه‌ر خه‌لکی مه‌که‌که‌دا زāl ده‌بی و ده‌چێته‌ نێو مه‌که‌که‌وه؟ ده‌یانگوت لێی گه‌ڕێن خۆی و خه‌لکه‌که‌ی، (واته: خۆی و قوڕه‌یش) ئه‌گه‌ر به‌سه‌ریاندا زāl بوو، ئه‌وه‌ دیاره‌ پێغه‌مبه‌ریکی راستگۆیه‌، ئنجا کاتیک رووداوی سه‌رکه‌وتنه‌ که‌ (الفتح) بوو، هه‌ر کۆمه‌له‌و هۆزه‌ په‌له‌یان ده‌کرد و ده‌چوون مسوڵمان ده‌بوون، بابیشم په‌له‌ی کردو پێش خه‌لکه‌که‌ی خۆی که‌وت و، چوو ئیعلانی مسوڵمانه‌تی خۆی کرد.

که‌واته: ئه‌وه‌ی خوا ﷻ له‌م سووڕه‌ته‌ موباره‌که‌دا فه‌رموویه‌تی: (هه‌ر کاتیک خه‌لکت بینی پۆل پۆل هاتنه‌ نێو ئاین و به‌رنامه‌ی خواوه) مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه‌ که‌ هۆزه‌کانی عه‌ڕه‌ب چاوه‌ڕێی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، بزانی ئایا له‌ نێوان موحه‌مه‌د ﷺ و، کۆمه‌ل و خه‌لکه‌که‌ی خۆیدا که‌ هۆزی قوڕه‌یشن و به‌ دوری که‌عبه‌وه‌ن، ئه‌و که‌عبه‌یه‌ی خوا له‌ رابردوودا پاراستوویه‌تی، چییان له‌ نێوانیاندا روودهدات؟ ئه‌گه‌ر ده‌روازه‌کانی شاری مه‌که‌که‌و حه‌ڕه‌مه‌که‌ی و، که‌عبه‌و مزگه‌وتی حه‌رام، له‌به‌رده‌م موحه‌مه‌د ﷻ و، هاوه‌لانی دا کرانه‌وه، که‌واته: دیاره‌ موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌ری خوایه‌ ﷻ، چونکه‌ پێشتر هه‌موو ئه‌وانه‌ی ویستووینه‌ به‌ زۆر بچنه‌ نێو مه‌که‌که‌وه، خوا ﷻ فه‌وتاندوونی و له‌ به‌ینی بردوون، که‌ خواوه‌نانی فیل (أصحاب الفیل) م‌وونه‌یه‌کی زه‌قن له‌وباره‌وه.

ئنجا دوا‌یی که‌ موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ ده‌چێته‌ نێو مه‌که‌که‌و که‌عبه‌وه‌و ده‌روازه‌کانی بۆ ده‌کرێنه‌وه، بۆیان ده‌رده‌که‌وی که‌ موحه‌مه‌د راستگۆیه‌ له‌وه‌دا که‌ ده‌لێ: په‌وانه‌ که‌راو و پێغه‌مبه‌ری خوام، بۆیه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ به‌لێشاو و کۆمه‌ل

كۆمەل ھاتوونە نێو ئیسلامەو، دواى ئەوێ ئەو بەرەستە شكائ، ئەو قەلا
مەحكەمەى شىرك و كوڤر لە نێو دوورگەى عەرەبیدا ڤووخا.

كورتە باسیك دەربارەى ئاین^(١): لەبەر تیشكى ئەم ئایەتە

بەپێژەدا: ﴿وَرَأَيْتَ الْإِنْسَانَ يَدْخُلُوكَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ﴾

بەپێزان!

پرسیاری ئایا ﴿دینِ اللّٰه﴾، بەرنامەى خوا، چیهو چۆنە؟ پرسیاریكى بەجییهو
شایستەى وەلامدراوە، بۆیە پێویستە كورتە باسیك لەو بارەو بەكەین لە
سێ تەوێدا:

تەوێرى یەكەم: ئاین چیه؟

ئەویش لە سێ برگەدا:

(١) - پێناسەى ئاین لە ڤووی زمان و زاراوەییهو.

(٢) - نیشانهو درووشمە سەرەکییهکانى ئاین، ھەوت درووشمان خستوونەڤوو.

(٣) - پێنج ڤاستی گزنگ لەبارەى ئیسلامەو، کە تاکە ئاینی ڤەسندکراوى خوايە ڤۆ
مروڤایەتی.

(١) ئیمە ئەم كورتە باسە ھەمووی لە کتیی: (خواناسی، ئاین، ئیمان، درەوشاوێ ئیسلام
و ڤووچەلێ ڤێچکان)، چاپی سێھەم سالی (١٤٤١ - ٢٠٢٠) وەرەگرتن، لە بەشی دووھمی ئەو
کتیبە، بە ناوونیشانی ئاین چیه؟ چۆن ڤەیداووه؟ ڤۆچی ھاتوه؟

بێگومان زۆر بە كورتکراوێ و ڤوختکراوێییهو، ئەگەرنا ئەو باسە زۆری خایاندوه و
لەڤەرەکانی: (٢٢٠ - ٣٧٠)، واتە: (١٥٠)، لەڤەرەى گرتوه، بەلام ئیمە زۆر بە كورتیی و ڤوختیی،
ئەوێ مەبەستمانە لێی ھەلەبژیرن.

تەوهری دووهەم: ئایین چۆن پەیدا بووە؟

- (١) - وەڵامی بەرنامەی خوا کە ئایین چۆن پەیدا بووە، سەرچاوەکەی کوێیە؟
- (٢) - وەڵامی رێچکەو بێردۆزەکان، ئەوانیش بە گشتیی پێنج وەلامیان داوێنەو.

تەوهری سییهەم: ئایین بۆچی هاتووە؟

لە بیست و یەک (٢١) خالدا، حیکمەت و ئامانجی نێردراوی ئایین، (واتە: ئیسلام) کۆتا نوسخەی پەیامی خوا بۆ مەزھابەتیی، دەخەینەروو.

تەوهری یەکەم: پێناسەی ئایین: ئایین چییە؟

بەرگی یەکەم لەرووی زمان و زاراوەییەو:

یەك: لە رووی زمانەوانییەو: ئەگەر تەماشای فەرھەنگەکانی زمان بکەین، دەبینین: ھەر کام لە (ابن منظور)، لە (لسان العرب: ج ٤، ص ٤٥٨ - ٤٦٢) دا، ھەروەھا (الزمخشري) لە کتیی (أساس البلاغة: ص ٢٠٠) داو، (راغب الأصفهاني)، لە کتیی (مفردات الألفاظ القرآن: ص ١٧٧) داو، (الرازي)، لە کتیی (مختار الصحاح: ٢١٨) دا، ھەروەھا (فیروز آبادي) لە کتیبە ناودارەکەی خوێ (القاموس المحيط: ج ٦، ص ٢٧٠ - ٢٢٧) داو، کتیی (المنجد: ص ٢٣١)، ھەروەھا فەرھەنگەکانی دیکەش، ھەموویان ئەوەی ئیستا دەیلێم، دووبارە دەکەنەو:

وشە (دين) لە ئەصلى زماندا:

أ- بە مانای سزاو پاداشت دێ.

ب- بە مانای ملکەچکردن دێ، بۆ وێنە: (ابن منظور)، دەلێ: (الدِّينُ: الْجَزَاءُ وَالْمُكَافَأَةُ، وَدِنْتُهُ بِفَعْلِهِ دِيْنًا: جَزَيْتُهُ، وَمِنْهُ الدِّيَانُ فِي صِفَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَالدِّينُ: الْحِسَابُ، وَالدِّينُ: الطَّاعَةُ، دِنْتُهُ وَدِنْتُ لَهُ: أَطَعْتُ لَهُ، وَالْجَمْعُ الدِّيَانُ، يُقَالُ دَانَ بِكَذَا دِيَانَةً وَتَدِينُ، بِهِ فَهُوَ دِيْنٌ وَمُتَدِينٌ).

واته: دین به مانای سزاو پاداشته، به رانبهر دانه‌وه‌یه، به‌هۆی کرده‌وه‌کیه‌وه
سزام دا، یان پاداشتم دایه‌وه، (الدَّيَّان) یش سیفه‌تی خواجه عزوجل (که‌سی‌که سزاو
پاداشتی خه‌لک ده‌داته‌وه) هه‌روه‌ها (دین) به مانای لیپرسینه‌وه‌ش دئی و، به
مانای فه‌رمانبه‌رییش دئی، (دِنَّهُ وَدِنْتُ لَهُ): هه‌ردووکیان به مانای فه‌رمانبه‌رییم
بو کرد، (دین) به (ادیان)، کو‌ده‌کریت‌هه‌وه، ده‌گوتری: (دَانَ بَغْدًا دِيَانَةً وَتَدِينُ بِهِ،
قَهُوْ دَيْنٍ وَمَتَدَيْنُ)، واته: پابه‌ند بوو به‌و به‌رنامه‌وه‌و بوی ملکه‌چ بوو، ئەو (دَيْن
و متدین) ه، واته: بوی ملکه‌چه.

هه‌ر هه‌مان قسه زانایانی دیکه‌ش که ناوم هێنان، دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه،
واته: وشه‌ی (دین) له ئەصلی زماندا به‌ دوو واتایه، یه‌که‌م: سزاو پاداشت،
دووهم: فه‌رمانبه‌ریی و گه‌ردنکه‌چی.

به‌لام دوایی خوا ﷻ که له قورئاندا که وشه‌ی (دین) ی به‌کارهێناوه،
چه‌مک و واتایه‌کی فراوانتری پێداوه، ئەویش ئەوه‌یه که وێرای سزاو پاداشت
و فه‌رمانبه‌ریی و گه‌ردنکه‌چی، ناو بئ بو ئەو به‌رنامه‌یه‌ش که خوا به
پێغه‌مبه‌ری کو‌تایی خویدا ناردوو‌یه‌تی، وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ إِلَیْکَ عِنْدَ اللَّهِ
الْإِسْلَامُ ۝۱۱﴾ آل عمران، واته: ئایین له لای خوا ته‌نیا ئیسلامه، واته: ئایینی‌ک که
خوا په‌سندی بکات و پازی بئ مرو‌فه‌کان شوینی بکه‌ون، له پوانگه‌ی قورئانه‌وه،
که‌واته: که خوا وشه‌ی دینی به‌کارهێناوه به‌ سئ و اتایان به‌کاری هێناوه:

یه‌ک: سزاو پاداشت.

دوو: گه‌ردنکه‌چی.

سئ: به‌رنامه‌ی ژیان.

یه‌که‌م: بو مانای یه‌که‌میان (سزاو پاداشت):

أ- خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا تَعِدُّونَ لَصَادِقٌ ۝۵﴾ وَإِنَّ إِلَیْکَ لَوَعْدٌ ۝۶﴾ الذاریات، واته: بێگومان
ئهو‌هی گفتنان پێدراوه (راسته‌و دوو دلایی تێدا نیه‌وه) سزاو پاداشتیش دێته‌ دی.

ب- هروه‌ها خوا فہرموویہ تی: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ الفاتحة، واتہ: (خوا) خاودنی
پوژی سزاو پاداشته.

ج- هہرہ‌ها دہفہرموی: ﴿هَذَا تَرْكُمُ يَوْمَ الدِّينِ﴾ الواقعة، واتہ: ئەمە میوانداریانہ
لہ پوژی سزاو پاداشتا.

دوہم: بۆ مانای دووہمیان (گەردنکەچی):

أ- خوا دہفہرموی: ﴿وَقَنِيْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُوْنُ فِتْنَةً وَيَكُوْنُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنَّ اَنْتَهُمْ اَفْرَاقٌ اَللّٰهُ يَمَّا يَعْمَلُوْنَ بِصِيْرٍ﴾ الأنفال، واتہ: لہ دژی بیپروایہ کان
بجہنگن تاکو فیتنہ نامینن و ملکہچی ہہمووی بۆ خوا دہبی، ئنجا ئەگەر دہستیان
ہہ لگرت، بیگومان خوا بینہری ئەوہیہ کە دہیکەن، لێردا وشە (الدین) لہ رستہی:
﴿وَيَكُوْنُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ﴾ دا، بە مانای تاین و بەرنامە ی خوا نیہو، بە مانای
ملکہچی و تەسلیم بوونہ،

ب- دیسان لہ سوورہی (النحل) دا، خوا دہفہرموی: ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ
الدِّينُ اَصَابًا﴾ واتہ: ہەرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویی دایہ ہی ئەوہو، ملکہچی
بەردەوام و ھەمیش تەنیا بۆی (خوا) یە.

ج- هہرہ‌ها خوا فہرموویہ تی: ﴿اَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ الزمر، ئاگادارب!
گەردنکەچی و پەرستنی بی خەوش تەنیا بۆ خوا یە.

سیئەم: بۆ مانای سیئەمیان (بەرنامەو پەپرەو):

أ- خوا دہفہرموی: ﴿اِنْ اَلْحُكْمَ اِلَّا لِلّٰهِ اَمْرًا اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنْ
اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ يوسف، واتہ: فەرمانپەرەوایەتی بەس ہی خوا یە، فەرمانی
کردوہ جگہ لەوی نەپەرستن، ئەوہیہ بەرنامە ی راست و تەواو، بەلام زۆریہی خەلکی نازانن.

ب- هہرہ‌ها خوا دہفہرموی: ﴿كَذٰلِكَ كُنَّا لِيُوْسُفَ مَا كَانَ لِاَخِيْهِ اَخَاهُ فِي دِيْنِ
اَلْمَلِكِ﴾ يوسف، واتہ: ئاوا تەگبیرمان بۆ یوسف (عليه السلام) کرد، چونکە بۆی نەبوو بە

پێی ئایین و بەرنامەی حوکمران (ی ئەوکاتە ی میسر) بپایەکە ی (بنیامین) لەلای خۆی گەڵاڵە، بۆیە ئەوانی سەرپشککرد ئایا سزایەکە ی چی بێ؟ خۆیان گوتیان: سزایەکە ی ئەوێە هەر کە سێک دزیی کردبێ، لە بەرانبەر دزییە کەیدا، با بپێتە باریتە لەلای تۆ.

ج- هەر وەها لە ئایەتی کۆتایی سورەتی (الکافرون) دا: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ (١) واتە: بەرنامەی خۆتان بۆ خۆتان و، بەرنامەی خۆم بۆ خۆم.

شایانی باسە: وشە ی (الدین)، بە هەموو پێژگەکانیەو ئەوێە دوو جەوت (٩٧) جار لە قورتاندا هاتو، بیست (٢٠) جار بە مانای سزاو پاداشت و هەفتاوحەوت (٧٧) جاریش بە مانای بەرنامەو پەیرەو یان گەردنکە چیی و فەرمانبەری، لەو (٧٧) جارهش، جگە لە چەند جاریکی کەم کە بە ژمارە ی پەنجەکانی دەست دەژمێردرێن، ئەگەرنا هەر بە مانای بەرنامەو پەیرەو ی ژیان بەکارهێنراو، ئنجا ئەو بەرنامەو پەیرەو، چ هێ خوا عزوجل بێ، یان هێ جگە لە خوا بێ.

دوو: لەرووی زاراواییەو

أ- (راغب الأصفهانی)، دەڵێ: (الدِّينُ يُقَالُ: لِلطَّاعَةِ وَالْجَزَاءِ، وَاسْتَعِيرَ لِلشَّرِيعَةِ)^(١)، واتە، دین بە مانای فەرمانبەری و سزاو پاداشت دی و، خوازاوایشەتەو بۆ شەریعەت (کە خوا دایە زاندو).

ب- (الجراني) لە (التعريفات) دا گوتوویەتی:

(الدِّينُ: وَضْعُ إِلَهِيٍّ يَدْعُو أَصْحَابَ الْعُقُولِ إِلَى الْقَبُولِ عَنِ الرَّسُولِ ﷺ)، واتە: ئایین بەرنامە یەکی خواییە، خاوێن عەقلان بانگ دەکات بۆ وەرگرتنی ئەوێە لەلای پێغەمبەرە ﷺ.

(١) مفردات ألفاظ القرآن: ص ١٧٧

(٢) التعريف ج ٢، ص ٤٧

ههروه‌ها وشه‌ی (إسلام) یش که وشه‌ی دووه‌مه، وه‌ک زاراو‌یه‌کی باو (مصطلح عُرَفي) هه‌ر به مانای شه‌وه به‌رنامه‌یه دئی که خوا دایبه‌زاندوه بؤ موحه‌مه‌د ﷺ. به‌لام ئیسلام له‌ پرووی زمانه‌وانییه‌وه به‌ مانای ملکه‌چییه:

أ- (فیروز آبادی)، له (القاموس المحيط: ج ٤، ص ١٣١) دا، ده‌لئ: (أَسْلَمَ أَي: انْقَادَ وَصَارَ مُسْلِمًا)، ملکه‌چ بوو، ته‌سلیم بوو یان بوو به‌ مسوئلمان.
ب- (ابن منظور)، ده‌لئ: (الإسلام والإستسلام: الإنقياد)، (لسان العرب: ج ١٢، ص ٢٩٣)، واته: ئیسلام یانی: ملکه‌چ بوون.

ج- (الجرجانی)، له (التعريفات: ص ١٠) دا، ده‌لئ: (الإسلام: هو الخضوع والإنقياد لما أَخْبَرَ به‌ الرسول ﷺ)، واته: ئیسلام بریتیه له‌ گه‌ردنکه‌چی بؤ شه‌وه به‌رنامه‌وه په‌یامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لایه‌ن خواوه‌هه‌والی پێداوه.

که‌واته: گوشراوو کورته‌ی شه‌وه‌ی گوتمان ده‌توانین له‌ هه‌وت (٧) خالدا به‌ گوشراویی بیخه‌ینه‌وه‌ پروو:

یه‌که‌م: وشه‌ی (الدین)، له‌ ته‌صلدا دوو واتای هه‌ن، سزاو پاداشت، له‌گه‌ل گه‌ردنکه‌چی و فه‌رمانبه‌ری.

دووه‌م: به‌لام قورئان که وشه‌ی ناوبرای به‌کاره‌یتاوه، وێرای واتا ته‌صلیه‌که‌ی، واتایه‌کی سییه‌میشی بؤ زیاد کردوه، که هه‌ردوو واتا پێشووه‌که‌شی تێدان، شه‌ویش شه‌وه‌یه (دین) بریتیه له‌ به‌رنامه‌وه په‌یره‌وی ژیان، چ سه‌رچاوه‌که‌ی خوا ﷺ بئ، که شه‌وه‌ نایینی هه‌هه، چ جگه له‌ خوا بئ.

سییه‌م: هه‌ر جارێک ویسترا بئ وشه‌ی (دین) به‌رنامه‌ی خوا بگه‌یه‌نئ، نیشانه‌وه‌ فه‌یدیکی جوێکه‌ره‌وه‌ی خراوه‌ته‌ سه‌ر، وه‌ک (أَل) (الدین)، یان (دین الله)، یان (الدین الحق)، یان (الدین القيم).

چوارەم: وشەى ئىسلامىش لە زماندا دوو واتای هەن: یەكەم: گەردنكەچى و سەردانەواندن، دووهم: خوڤاڤگەردنەو و یەكلابوونەو.

پنجەم: لە بەكارهێنانى قورئاندا (إسلام) هەردوو واتا ئەسڵیەكەى لەبەرچاو گیراون، بەلام چەمك و مەبەستەكەیان تەسك كراوەتەو، تاییبەتكراوە بە بەرنامەى خواوە، واتە: سەردانەواندن و یەكلابوونەو بۆ بەرنامەى خوا.

شەشم: ئىسلام ناوێ بۆ هەموو ئەو ئایین و بەرنامانەى خوا بە پێڤه‌مبەرانى دا (عليهم الصلاة والسلام) ناردوونى، هەرحەندە لە چۆنیەتیی و چەندىەتییدا لە یەك جیابوون، بەلام لە كاكڵ و مەبەستدا یەكبوون، كە بریتی بوو لە: سەردانەواندن و ملكەچبوون بۆ بەرنامەى خوا، یەكلابوونەو بۆ بەندایەتیی و فەرمانبەریی بۆ خوا.

هەتەم: ئىسلام ناوی ئایینی هەموو پێڤه‌مبەرانه (عليهم الصلاة والسلام)، بەلام دواى لە پێى عورفەو، وەك ناویكى تاییبەت داپراوە بەسەر كۆتا بەرنامەى خوا، كە بە پێڤه‌مبەرى خاتەم دا ﷺ ناردوویەتى.

برگەى دووهم: نیشانە و درووشمە سەرەكیەكانى ئایین:

كە حەوت درووشم و نیشانەن

(١)- بەرنامەى ژيان بەس لەلایەن خواوە دادەنرێ، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (٨٢) آل عمران، واتە: ئایا جگە لە بەرنامەى خوا دەخوازن، لە حالێكدا هەرچی لە ئاسمانەكان و زەویدا هەیه، بە پێڤخوڤبوون و پێناخوڤبوونەو بۆ خوا ملكەچن و، هەر بۆ لای ئەویش دەگەرێنەو؟ كەواتە: بەرنامەى ژيان دەبێ تەنیا خوا ﷻ داينى، چونكە هەموو بوون و گەردوون بۆ خوا ملكەچە.

(٢)- بەرنامەى ژيانى مرووف لەلای خوا ﷻ، بەس ئىسلامە، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ أَلْيَنَ عِنْدَ اللَّهِ أَلَّا أَسْلَمْتُ﴾ (١٩) آل عمران، واتە: بەرنامە لەلای خوا تەنیا ئىسلامە،

واته: ئەو بەرنامەییەى خوا پازى دەبێ مەرۆف شوێنى بکەوێ، تەنیا بریتیە لەوەى بۆ پێغەمبەرى کۆتایی ناردووە، هەرودەها دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥) آل عمران، واته: هەر کەسێک جگە لە ئیسلام بەرنامەو ئایینیکی دیکە بخوازی، ئێى وەرناگیرێ و لە دواپۆژدا لە زیانبارانە.

(٣) - کاکل و ئیوەرپۆکی بەرنامەى هەموو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، یەکە، ئەوەش لە قورئان دا زۆر بەروونی هاتووە، بۆ وێنە: خوا دەفەرموێ: ﴿لَكُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الَّذِينَ وَلَا تُلْفِرُوا فِيهِ﴾ (١٣) الشورى، واته: خوا لە ئایین و بەرنامەى خۆى بەرنامەییەکی بۆ داناون، هەمان بەرنامە کە نووحی (عليه السلام) پێ راسپارد بوو، هەرودەها ئەوەى بۆ لای تۆمان سرووشکردووە، ئەوەى ئیبراھیم و مووسا و عیسا مان پێ راسپاردبوون، کە ئایین و بەرنامە (ی خوا) بەرپابکەن و تێیدا پەرتەوازه مەبن.

کەواته: بەرنامەى هەموو پێغەمبەران کە ئەو پێنجە سەرەکیەکانیان، لە ئیوەرپۆک دا یەکە، فەرمايشتیکی پێغەمبەرش ﷺ زۆرجوان تەعبیر لەو راستییە دەکات، کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا، فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ، وَيَقُولُونَ: هَلَّا وَضَعْتَ هَذِهِ اللَّبْنَةَ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبْنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ (أخرجه البخاري: ٦٨٥٤، ومسلم: ٦١٠٠).

واته: وێنەى من و وێنەى پێغەمبەرانى پێش من، وەك پیاویکە کۆشکیکی دروستکردووە، چاکى کردووە جوانى کردووە، جگە لە شوێنى خشتێک لە گۆشەیه کیدا، خەلک بە دەوریدا هاتوون و چوون و پێى سەرسام بوون و گوتووینە: بریا ئەم خشتەش دانرابایە، فەرمووێ: من خشتەکەم و من کۆتایی پێغەمبەرانم.

٤- بەرنامەى خوا بەسەر هەموو بەرنامەیه کدا زāl، وەك دەفەرموێ: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ التوبة، واته: خوا ئەو زاتەیه پەوانەکراوی خۆی بە پێنمایی و ئایین و بەرنامەیی هەقەوێ ناردووە، تاکو بەسەر هەموو بەرنامەکاندا سەری بخات و زالی بکات، هەرچەندە هاوبەش دانەرانی پێشیان ناخۆش بێ.

بێگومان ئایین و بەرنامەیی خوا لە ڕووی بەلگەوێ هەمیشە زالەو، لە دنیای واقعی و کاتی بەرهنگاریبوونەوێدا، ئەگەر شوێنکەوتووانی بەراستی پێوێ پابەند بن، وەك میژوو سەلماندوویەتی، بێگومان زال دەبن بەسەر ئەیاراندا.

٥- بەرنامەیی خوا لەسەر بنچینەی تێگەشتن وەردەگیرێ:

وہك خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ لَا نَفَرٍ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَسَفَقَهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾﴾ التوبة، واته: بۆچی لە هەر کۆمەڵێک لە ڕوادران دەستەبەك بە دواي زانیارییدا ناپۆنە دەری، بۆ ئەوێ لە بەرنامەیی خوا شارەزا بن و، کە گەرانیوێ لای گەلەکیان ئاگاداریان بکەنەوێ، بەلکو ڕیا بن و بترسێن.

کەواتە: ئایین و بەرنامەیی خوا، لەسەر بناغەیی تێگەشتن و ورد تێگەشتن وەردەگیرێ.

هەروەها خوا ﷻ بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسِعَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُنْشَرِكِينَ ﴿١٠٨﴾﴾ يوسف، واته: بلی ئەمەبە پێبازی من، لەبەر ڕۆشناییدا خۆم و ئەوانەیی شوێنم کەوتوون، بەهەر لای خوا بانگەواز دەکەین و، پاکیی بۆ خوا من لە هابەش بۆ خوا دانەرانی.

٦- بەرنامەیی خوا ئەو بۆ خۆی سەغڵەت دەبێ و، نەهێج کەسێش سەغڵەت دەکات:

خوا ﷻ بەرنامەیی خۆی ناردووە کە بۆ خۆی سەغڵەت نابێ لەبەردەم مەرۆفی و چارەسەری کێشەو گرتەکانیدا، وەك دەفەرموێ: ﴿هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي

اَلَّذِيْنَ مِنْ حَرَجٍ ﴿٧٨﴾ الْحَج، واته: ٲهو (خو ﴿٧٨﴾ ٲيوہی   ٲژاردوہو له بهرنامہ کہیدا شتیکی وای له سہر دانہ ناوٲ ٲی سہ غلٲ بن.

واتہ: خو ﴿٧٨﴾ کاریکی وای نہ کردوہ کہ بہ   ی شوٲنکہ وٲنی بہرنامہ کہیہوہ، سہ غلٲ بن و   ست بہ نارہ   تیی بکہن.

سہ غلٲ نہ   وٲنی مرؤف بہ   ی بہرنامہی خواوہش، له بہر چہ ند   کاریکہ:

۱- بہرنامہی خوا واقع بینانہ، سہرنجی مرؤف دہداو،   موو داخوازبیہ کانی و ٲنکہاتہ کانی دہبیٲٲ، وەك خوا دہفہ رموی: ﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ﴿١١﴾ آل عمران. واتہ:   شویشٲنی ٲارہ زووہ کان ٲو   لکی رازٲنراوہ تہوہ له ٲافرہ ٲان و کوٲان و زیٲو زیوی کہ ل  کہہ کراوو ٲہ ٲانی نیشانہ دارکراوو ٲاژہ ل  ن و کشت وک     وہش بہ   رہوہ رگرتنی ژٲانی دنیاہ...   

۲- بہرنامہی خوا زیاد له توانا له سہر کہس ٲیویست ناکات،   مہش له زور شوٲنی قورٲاندا   توہ، وەك خوا فہرموو یہ تی: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿٣١﴾، واتہ: خوا   رک ناخاتہ سہر   چ کہس له توانای   ی بہ دہر.

۳-   موو کات و   میشہ دہرگای تہو بہو ٲاکبوٲنہوہ له سہر ٲشتہ، وەك خوا دہفہ رموی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ﴿١٧﴾، واتہ: بیگوٲان تہو بہو   رگرتن له سہر خوا بہس ٲایبہ تہ بہوانہوہی بہ نہ زانی   راہ دہکہن، دواپی زوو دہگہ ٲنہوہ،   وانہ خوا لیٲان   ش دہٲ و خوا زانای کار بہ جیٲہ.

ٲنجا مادام دہرگای گہرانہوہ ٲو لای خوا   میشہ له سہر ٲشتہ، کہواتہ: مرؤف   میشہ دہرفہ تی   یہ بگہ ٲنہوہ ٲو لای خواو،   ی له چلک و چہ ٲہری   و گوناہانہی کردوٲنی، ٲاک بکاتہوہ.

سەغڵەت نەبوونی بەرنامەیی خواش لە ئاقار ژیاانی ئینساندا، بەهۆی شەش
هۆکارەویە:

١- هەرچی بەرنامەیی خوا فەرمانی پێکردو، زگماک و ژیری ساغیش پەسندی دەکات،
خوا دەفەرموێ: ﴿يَاْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ (١٥٧) الأعراف، واتە: فەرمانیان پێدەکات بە
هەرچی پەسندە، واتە: هەرچی عەقڵ پێی ئاشنایەو پەسندی دەکات، شەریعەتیش
هەربەو فەرمانیان پێدەکات.

٢- هەرچی بەرنامەیی خوا پێشگیری لێ دەکات و پێی لێ دەگری، زگماک و ژیری
ساغیش بەهەمان شێوە فری دەدا: ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (١٥٧) الأعراف، واتە:
هەرچی خراپەو ناپەسندە، لێیان قەدەغە دەکات.

ئنجانی ئێک هەرچی زگماک و چاک بێ پەسندی بکات و، هەرچی خراپ بێ
پێی لێ بگری، کەواتە: هەرگیز سەغڵەت نابێ لە بەردەم رێکخستنی ژیاانی
مرووف و، هیدایەتی تاک و، رێکخستنی ژیاانی کۆمەلگاکەیدا، لێردا خستەیه کم
هیناو، لە دە (١٠) لە چاکەکان و، دە (١٠) لە خراپەکان پێکھاتو:

خراپەکان

چاکەکان

١- هاوبەش پەرستن	١- خوا بەیە کگرتن
٢- ستم و زوڵم	٢- دادگری
٣- خراپەکاری	٣- چاکەکاری
٤- نەزانی	٤- زانی
٥- پیاکاری	٥- ئیخلاص
٦- ترسان لە جەنگ و تیکۆشان	٦- تیکۆشان لە پێی خوادا
٧- کەودەنی و نەشارەزایی لە ئایین	٧- تێگەشتن و شارەزابوون لە ئایین

- ۸- مَال و سامان به خشین له رَیّی خوادا ۸- چرووکی و رژدی و نه به خشین
- ۹- خَوْرَازنده وه به خه سلّه ته به رزه کان ۹- خوشاردنه وه له ژر چلکی خه سلّه ته به ده کاند
- ۱۰- پاکسازی و چاکسازی کردن له ولّاتدا ۱۰- تیکدان و خراپه کاری له ولّاتدا.
- ۳- هه رچی به رنامه ی خوا حه لّالی کردوه، هه مووی به چیژو سوود به خسه، وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ (۷۷) (طیبات)، (طیبات)، کوی (طیبة) یه وه ر شتیکه هه سته وه ره کانی مروؤ چیژی لی وه ده گرن و سوودو که لکی هه یه بو مروؤ.
- ۴- به رنامه ی خوا هه رچی خراپه و زیانبه خسه قه ده غه ی کردوه، خوا ده فهرموئ: ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾ (۷۷) (الأعراف)، هه رچی پس و زیانبه خسه لیان قه ده غه ده کات، (خبائث)، کوی (خبیثة) یه، که له بنه رته ی زمان و زاراو هی قورئاندا به هه ر شتیک ده گوتری، نرم و به د و زیانبه خش و چاره نه ویستراو بی، چ به ره هه ست بی و، چ مه غه وه ی بی.
- ۵- له به رنامه ی خوادا بنچینه ی گشتیی له شته کاند، بریتیه له حه لّالی، وه ک خوا ده فهرموئ:
- أ- ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ﴾ (۲۰) (لقمان)، واته: تایا نابین خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه بو رام کردوون و، نيعمه ته ئاشکراو په نهانه کانی خو ی به سه ردا پشتوون.
- ب- هه روه ها ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (۲۱) (البقرة)، خوا نه و زاته یه هه رچی له زه ویدایه بو ئیوه ی خولقاند.
- ج- پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: ﴿الْحَلَالُ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَّا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَقَّا عَنْهُ﴾ (أخرجه الترمذي: ۱۷۲۶، وابن ماجه: ۲۳۳۶۷، والحاكم: ۷۱۱۵).

واته: حالل ٺهويه خوا له ڪٿيهه ڪهيدا حاللي ڪردوهو، هه ڀام ٺهويه خوا له ڪٿيهه ڪهيدا هه ڀامي ڪردوهو، هه ر شتيڪ لٽي پيدهنگ بووه، لهو شتانهيه ٻو ٿيوه وزي لٽي هٽاوهو لٽي گه ڀاوه.

۶- بهرنامهي خوا برتبه له چهند بنچينهيه ڪي گشتي نه گڙڀو، چهند ياسايه ڪي فراوان و ليڪڪيشراوه له بوري حالل و هه ڀام و چاڪهو خراپه ڪاندا، تنجا ٺهو بهرنامه فراوانه و گشتيره دهه ڪاني زياتر له واتيهه هه لندهگرن، هه رگيز له بهردهم چارههري هيچ ڪيشه و گرفتڪي به شهردا دهستهو ٺهڙنو دانائيشي و داناميئي.

۷- جاري وا ههيه بهرنامهي خوا ده ڪريته ٺامرازي ياري و شمه ڪي بازرگاني.

وه ڪ خوا دهفه رموي: ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَوةُ﴾
 ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هُمْ كَمَا تَقُولُوا الْيَوْمَ﴾
 ﴿الْأَعْرَافِ﴾ ۵۱ ٺهوانهي ٺاينيهه ڪيانيان ڪردوته هوئي ڪات پي بهسهر بردن و ياري و، ڙياني دنيا فريوي داون، ٺهمرؤش ٿيمه لهبيريان دهه ڪين، وه ڪڇون ٺهوان ديداري ٺهم ڀوڙهيان له بيرچوو بوو، ههروهه بههوي ٺهوهه ڪه ڪوولييان له ٺايلهه ڪاهان دهه ڪرد.

هه ٻهتهه ڪاتيڪ ٺايني خوا ده ڪريته ٺامرازي ياري و بازرگاني و، مامه لهي پيوه دهه ڪري، ٺهو ڪاته هه ڪه سيڪ عهقل و ٿينسافي ههبي، ٺابي ٺهو گلهيهه ٺاراستهيه بهرنامهو ٺايني خوا بڪات، چونكه بيگومان ٺهوهه خهتاي ٺهو ڪهسانهيه ڪه بازرگاني پيدهه ڪن و ڪردوويانه به ٺامرازي ياري، نهه ڪ خودي ٿيسلام!

ڀرگهي ستيهه: پيئج راستي گهورهو گرنگ له ٻارهي ٿيسلامهوه:

راستي يهه ڪهه: ٺايني ٿيسلام به توڙبي بهسهر ڪهسدا ناسهه پيئري.

خوا دهفه رموي: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ ۵۲ ﴿الْبَقَرَةِ﴾
 توڙبيڪردن له ٺاين دا (لهه سه پاندي ٺاين دا) ني، بهدئيايي سهه راستي و بيتمرادي ليڪ جياپوونهوه.

پاستی دووہم: تاین دژی پهرته وازهیی و تاقم تاقمینهیه.

وهك خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَرَأُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ (الأنعام، ۱۶۱) واته: بیگومان نه وانهی (به هوئی تاقم تاقمینه وه) تاینه که یانیان پارچه پارچه کردوه، تو هیچ شتیکت له گهل وان نیه، واته: نه وانه شوینکه وه تی تو نین نهی موحه ممه ده! له گهل تو دا هیچ په یوه ندییه کیان نیه، هه میشه تاینی خوا بو په کریز کردن و په کره نگر کردنی خه لک هاتوه، بویه دژی پهرته وازهیی و بهش به شی و شیرو تیر له یه کدی سوین و سه نگه ر له یه کدی گرته، که به داخه وه نه وه ش حاله تی ئیستای زور یکی زور له مسولمانانه، له نه نجامی دور که و تنه وه یانه وه له تاینه که یان.

پاستی سییه م: به نامه ی خوا به غه ربی هاتوه به غه ربییش ده گه پرتیه وه.

وهك پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوْهُ تِی﴾ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُوْدُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ﴾ (أخرجه مسلم: ۳۹۰)، واته: بیگومان تاین به غه ربی سهری هه لدا وه، هه روهك چون به غه ربی هاتوه، که ده شگه پرتیه وه (بو مهیدانی ژیان) هه ر به غه ربی ده گه پرتیه وه.

ئه م فهرموودیه بویه هیناومه، زیاتر له بهر نهو چه مکه هه له یه ی خه لکیکی زور لهو فهرموودیه یان وه رگرتوه وه ریده گرن، پینان وایه تاین به غه ربی ده مرپتیه وه، به لَم حه دیسه که ده فهرموئ: ﴿وَسَيَعُوْدُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ﴾، که واته: وهك چون ده ستپیکه که ی بو هاتنه ئیو مهیدان بوو، گه رانه وه که شی بو هاتنه وه ئیو مهیدانی ژیان.

پاستی چواره م: نهو کو مئه له یه ی به نامه ی خویان پی به پرتیه ده چی، رازا وه به خه سلته به رزو په سنده کان.

وهك خوا ده فهرموئ: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يٰۤاَيُّ اللّٰهِ يَصُوْمُ يٰۤاَيُّهُمْ وَيُحْيِيْهِ اَذَلُّهُ عَلَى الْاٰمُوْمِيْنَ اَعَزُّهُ عَلَى الْكَافِرِيْنَ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ

لَا يَمُرُّ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ المائدة، واتە: ئەي ئەوانەي بروتان هێناو! هەر کەسێک لە تێو، لە ئایینە کە ی هەڵکەرێتەو، خوا کۆمەڵتێک دیتێ (بۆ ژيانەو و گێرانهو ی بەرنامه کە ی) خۆشیدەوێ و خۆشیان دەوێ و، لە گەڵ بڕواداران نەرم و نیا و میهرەبانن و، لە سەر کافران پەق و بە دەمارن و، لە پێ خوا دا تێدە کۆشن و، لە گەیی و لۆمە ی هیچ لۆمە کەرێک ناترسێ، ئەو هەش بەخششی خوا یە دەیدات بە هەر کەسێک حەز بکات و، خواش (خواهن دەستە لاتی) فراوان (ه) و زانایە.

پاستی پێنجەم: بۆ هێنانەو ی ئیسلام بۆ کایەکانی ژیان و گوزەران چۆن و لە کوێو دەست پێکەین؟

بێگومان ئەو پرسیارە کە: تێمە بۆ دینداریی رێک و راست و، بۆ هێنانەو ی ئیسلام بۆ کایەکانی ژیان، لە کوێو دەست پێکەین؟ وەلامە کە ی هەر ئەو یە دەبێ هەر لەو شوێنەو کە پێغەمبەری خوا ﷺ دەستی پێکردو و، ئەو چی کردو، تێمەش وابکەین.

چونکە خوا دەفرموێ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا﴾ ﴿٥٥﴾ الأحزاب، بە دنیایی لە پێغەمبەری خوا ﷺ سەر مەشقی و پێشڕەوییەکی چاک هە یە بۆ تێو، بۆ هەر کەسێک بە تەمای پاداشتی خواو پۆژی دواییەو، زۆریش یادی خوا دەکات.

کەواتە: دەبێ پێغەمبەری خاتەم ﷺ نە ک تەنیا لە ئەنجامدانی پێنج درووشمەکاندا، بە لکو لە هەموو وردو درشتی دینداریی و دنیا دارییدا، بیکەین بە پێشڕەو و سەر مەشقی خۆمان، ئەو چی کردو و چۆنی کردو، کاتێک لە گەڵ کۆمەڵگای نەفامیی پۆژگاری خۆیدا پووبە پروو بۆتەو، تێمەش بە هەمان شیو بەکەین، چونکە بە داخەو کۆمەڵگا مسوڵمانەکانی ئەم پۆژگارەش، لە زۆر روو وە گیرۆدە ی نەفامیی (جاهلیە) ی خەست و خۆل بوونە.

تەۋەرى دوۋەم: ئايىن چۆن پەيدا بوۋە؟

لە دوو بېرگەدا ئەم باسە دەخەينە روو، بە كورتىي:

بېرگە يەكەم: ۋەلامى بەرنامەى خوا بۆ پرسىارى: ئايىن چۆن پەيدا بوۋە؟

خوا ﷺ زۆر بە روونىي پايگە ياندوھە كە ئايىن بەو چەمك و واتايەى تىستا باۋە، واتە: ئايىتېك كە خوا دايە زاندوھە ناردوۋىەتى و ھاتوھە، لە خواۋە سەرچاۋەى گرتوھ، ۋەك پىشتىرېش لە سوۋرەتى (الشورى) دا، ھىنئامان: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الذِّينَ وَلَا تَنَفَرُوا فِيهِ﴾ (۱۳)، واتە: لە ئايىن بەرنامەىەكى بۆ داناون، ھەمان شت كە نوۋحى پى پاسپاردبوو، ھەرۋەھا تەۋەى بۆ لای تۆمان سرووش كىردوھ (ئەى موخەممەد!) و تەۋەى ئىبراھىم و مووسا و عىسامان پى پاسپاردبوون ... ئەمانە پىنچ پىغەمبەرە سەرەكى و ناۋدارەكانى ئىو پىغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)، كە ھەم لىرەدا خوا ھەر پىنجىانى پىكەوھە ھىناون، ھەم لە سوۋرەتى (الأحزاب) يشدا: ﴿وَلَدْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (۷).

ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (النساء) دا، خوا زۆر بە روونىي تەۋەمان بۆ روون دەكاتوھ، ئايىن و بەرنامەىەك كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لە خواۋە ھىناۋانە، لە خواۋە سەرچاۋەى گرتوھ، ھىكمەتەكەيشىمان بۆ روون دەكاتوھە، دەفەرەمۆي:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآدَمَ دَاوُدَ زَكَرِيَّا وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (۱۱۱) رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (۱۱۲)، واتە: سرووش و

پەياممان بۆ لای تۆ نارد (ئەي موحەممەد ﷺ!) وەك چۆن پەياممان بۆ لای نووح و ڤيغەمبەرانى دواى وى نارد، ھەروەھا پەياممان بۆ لای ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و تيرەكان (كە لىى وەپاش كەوتبوون) و، عيساو ئەيىووب و يونس و ھاروون و سولەيمان ناردو، زەبووريشمان دا بە داوودو، ڤيغەمبەرانىكىشمان لە پيش تۆدا ناردوون كە بۆمان باسكردووى و ڤيغەمبەرانىك كە بۆمان باس نەكردووى و، خواش فەرمایشتى لەگەڵ مووسادا كرد بە فەرمایشتەكردن، ئەو ڤيغەمبەرانەمان ناردن، موژدەدەر و ترسینەر بوون تاكو لە دواى ھاتنى ڤيغەمبەران، خەلك هیچ بەلگەيەكيان نەمىنى لەسەر خواو، خواش زالى كار بەجییه.

كەواتە: سەرچاوەى ئایین بە چەمك و واتا خواىى و ئاسمانیەكەى، بریتىە لە خوا ﷻ، سەرەتای پەيدا بوونیشى دەگەرێتەو بە بۆ سەرەتای نیشته جى بوونی ئینسان لەسەر زەوى، چونكە ھەر لە بەرە بەيانى مێژوووە، خوا مرۆڤایەتى فەرامۆش نەكردووە لە تیشكى رێتوینى بى بەشى نەكردووە، بە ڤيغەمبەرانى دا بەرنامەى ژيانى بۆ ناردووە.

برگەى دووهم: وەلامى رێچكەو بىردۆزەكان: بۆ پرسىارى ئایین چۆن پەيدا بوو؟ لەو كۆتیبەدا كە ئاماژەم پێدا، باسم كردووە، پێنج لەو رێچكەو بىردۆزانەم ھێناون، كە ھەر كامىكيان ويستوویەتى، بۆمان تەفسیر بكات، ئایین چۆن پەيدا بوو؟ بەلام لەبەر دوو ھۆكاران شوێنكەوتوانى ئەو رێچكەو بىردۆزانە شایستەى ئەوھیان نیە، وەلامى ئەو پرسىارە بدەنەو: ئایینى خوا چۆن پەيدا بوو؟

یەكەم: هیچ كام لەو رێچكەو بىردۆزانە، لە ئاقل: چۆنیەتى پەيدا بوونی ئاییندا، ھەلۆیستەكەیان لەگەڵ ھەلۆیستى ئایین و بەرنامەى خوادا تێكناكاتەو، چونكە ئەوان بەر لەوھى دەست بە لێكۆڵینەو و بە ورد بوونەو بكن، پەيدا بوونی ئایینان لەو سەرچاوە ئاساییە لێیەو ھاتو، كە خواى بەرزو مەزنە، رەفز كردو، واتە: ئەوانە قەناەت ھێنانى پيش بىركردنەوھیان ھەبوو.

دووهم: ئەوانە چونکە تەنیا پرۆایان بە دیاردە ماددیەکان ھەیە، بێگومان دینیش ھەموو سەرچاوەکە ی مەعنەوییەو، لە پشت ماددەوێوە میتافیزیکە، بۆیە ھەر لە رێوہ پێیان لە خۆیان گرتوہ، کە بگەنە ئەنجامیکی رێک و راست.

بیردۆزە ی ە کە م: بیردۆزە ی ئابوورییە، کە ئەمە زیاتر مارکسییەکان تەبەننیشان کردوہ، بۆیە مارکس و ئەنگلس لەو بارەوہ لە کتییی (مانیفیست)، واتە: بەیانی حیزبی شیوعیی دا، گووتوویانە: (مێژووی ھەموو ئەو کۆمەڵگایانە ی تاکو ئیستا پەیدا بوون، بریتییە لە مێژووی دژایەتی و ناکوکی چینیەکان) ئەوان ھەموو شتیکیان گەراندۆتەوہ بۆ ناکوکی و دژایەتی چینیەکان، کە لە ئەنجامی جیاوازی ئابوورییدا پەیدا بوون! بەلام لە شوێنی خۆی لە شەش خالان دا وەلامیکی ددان شکینی ئەو بیردۆزە یەمان داوہتەوہ.

بیردۆزە ی دووہم: بیردۆزە ی ترسانە، گوايە مروۆف لە ئەنجامی ئەوہ دا کە لە دیاردە و دیمەنە سروشتییەکان ترساوہ، پەنای بردۆتە بەر ئەوہ ی پرۆایتنی بە کارسازێک کە لە پشت ئەو دیاردە و دیمەنانەوہ یە! بەلام تێمە ئەویشمان لە شوێنی خۆی لە سن خالدا، سن وەلاممان داوہتەوہ پووچەلمان کردۆتەوہ.

بیردۆزە ی سیئەم: بیردۆزە ی نەزانییە، گوايە مروۆف ھەر کاتیک شتیک بینیوہ و ھۆکارەکە ی نەزانیوہ، بەوہ تەفسیری کردوہ کە خوا لە پشتیوہ یەتی! بەلام تێمە ئەو بیردۆزە یەشمان لە کتییی ناوبراودا، لە چەند خالێکدا پووچە لکردۆتەوہ.

بیردۆزە ی چوارەم: بیردۆزە ی جینسییە، ئەمەش زیاتر (فرۆید) تەبەننیشی کردوہ، کە دەلی: ھەموو دیاردەکانی ژانی مروۆف بەھۆی غەریزە ی جینسییەوہن! بەلام تێمە لە شوێنی خۆی لە یازدە (۱۱) خالاندا بەرپەچی ئەو بیردۆزە شمان داوہتەوہ.

بیردۆزە ی پینجەم: بریتییە لە بیردۆزە ی داخوازییە دەروونی و کۆمەڵایەتیەکان، ئەمەش زیاتر دوو پرکایم زانی کۆمەڵناس تەبەننیشی کردوہ، گوايە: مروۆف بە ھەموو شتیکێوہ: ئاین، کلتووور و فەھەنگ، پەوشت، ھونەر کەسایەتی ...

وہك چۆن سابوونىڭ لە قالب دەدرى، ئاوا كۆمەلگا بەرھەمى دىنى! بەلام تىمە بەرپەچى ئەم بىردۆزەيەشمان داوئەتەو لە سى خالاندا. نەشمويست كاتى زۆر بەبەرپەردانەوئى ئەو بىردۆزانەو بەگرىن، چونكە مەبەستم زياتر خستەنەرووى ھەلۆيستی نەيارو ناحەزانی ئايىن بوو، لە بارەى چۆنيەتتى سەرھەلدايەو.

تەوھرى سىيەم: ئايىن بۆچى ھاتوھ؟

ھەلبەتە لە باسەكانى پابردوودا، بە تايبەت لە پىناسەى ئايىندا تاراددەيەك پروون بوو، ئايىن بۆچى ھاتوھ، بەلام لىرەش بە باشمزانی لە بىست و يەك (۲۱) خالدا، بە كورتى تىشك بخەينە سەر ھۆكارو ئامانجى ئىردرانى ئايىن:

يەكەم: ئايىن بۆيە ھاتوھ، تاكو مروّف شىوازی ژيان گوزەران و جموجوّل و چالاككەكانى، بە پىي زگماك (فیطرە)ى پى و، لە ئىوان جموجوّل و چالاككەكانى و زگماككەيد، دژايەتتى و ناكوکكى نەبى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ﴾ الروم، واتە: پرووى خوت بەرانبەر بە ئايىن پىك بەك، بە وازلەيتنەرى لە ناھەق و پوچ و بەرەو ھەق گەراوھى، ھەمان زگماكە خوا خەلکى لەسەر سرووشتاندوھ، گۆرىن بۆ دروستکراوى خوا نى، دوايى خوا دەفەرموى: ﴿ذَٰلِكَ أَلِيبُ الْقِيَمِ ۚ﴾ الروم، ئا ئەوئەش ئايىنى پىك و پراستە.

کەواتە: ئايىن و بەرنامەى خواو زگماك (فطرة)ى ساغى مروّف، دوو پرووى پراستىيەکن و، لەگەل يەك دا پىکەلپىکن و جووتن.

دووھم: ئايىن ھاتوھ تاكو جووّلەى مروّف لەگەل جووّلەى گەردووندا يەك بىت، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۝﴾ الإسراء، واتە: ئاسمانەکان و زەوىي و ھەر کەسێک کە تىياندا ھەيە، خوا بە پاك دەگرى و ستايشى دەکات، کەواتە: جووّلەى مروّفىش دەبى لەگەل پەوتى گەردووندا تىك بکاتەوھ.

سىيەم: ئايىن بۆيە ھاتوھ تاكو مروّف تەنيا گەردنکەچىي بۆ خوا بکات و، نەبىتە کۆيلەو خزمەتکارى بت و صەنەم و شەيتان و طاغوتەکان، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ

بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿٣١﴾ النحل، واتە: لە ھەر کۆمەڵگایە کدا پەوانە کراوی کێمان ناردووە، کە پێیان پابگە یەنێ: خواپەرستەن و خۆتان لە طاغوت، (ھەر پەرستراوی جگە لە خوا) دوور بگرن.

چوارەم: بەرنامەی خوا بۆیە ھاتووە، ئینسان بتوانی بە شێوەیەکی پێک و راست بژی، لە ھەموو لایەنێکی ژياندا، وەك خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَعِيمَ ﴿٢٨﴾ التکویر، واتە: ئەم قورئانە تەنیا بیرخەرەوێ بە بۆ ھەموو جیھانیان، بۆ ھەر کامێک لە تێو بێھوێ پێک و راست بێ، واتە: بیرو عەقڵی راست بێ و، دلی راست بێ و، لەگەڵ خوێ و لەگەڵ خەلک و لەگەڵ خوا، راست بێ.

پنجەم: ئایین بۆ ئەو نێردراو کە مەرۆف بەسەر شەیتاندا زالبی و، ملکەچ و کۆیلەو ژێر دەست و بەردەستی نەبێ، وەك خوا لە سەرزمانی ئیبلیس فەرموویەتی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢١﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٢﴾ الحجر، واتە: (ئیبلیس) گوتی: پەروەردگارم! چونکە من بێمراوە، لە زەویدا - ھەرچی گوناھە - بۆیان دەپازینمەووە و تێکڕایان بێمراوە سەرگەردان دەکەم، بێجگە لە بەندە ساغەکانت لە ئیویان دا.

بە ئی ئەوانە ی بەندە ی ساغی خوا بن، شەیتان زەفەریان پێ نابات.

شەشەم: ئایین بۆیە ھاتووە، تاكو مەرۆف بتوانی لە ژیاندا خۆشی لە خوێ ببینی و، سەربەرزو شادو بەختەوەر بێ و، تۆوی ئارامی و ئاسوودەیی بە زەوی دل و دەروونی وەرێ، وەك خوا دەفەرموی: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ النحل، واتە: ھەر کەسێک کردەوێ چاك بکات لە نێر یان مێ و پڕوادی ریش بێ، لە ژیانێکی خۆشدا دەژیەن و، بە پێی باشتەری ئەوێ دەیانکرد پاداشتی چاکەکانیان دەدەینەو.

هەوتەم: ئایینی خوا بۆیە ھاتووە، تاكو بەرە ی مەرۆف بکاتە یەکریزو، پەش و سپی و سوورو بۆرو، تیرەو گەلانی جۆراو جۆر، لە ژێر سێبەری درووشمی ھەرە بەرزی

خویدا بحەویتیتهو وەو کۆ بکاتە، کە بریتیە لە: (لا إله إلا الله، محمدٌ رسول الله)، وەك خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (٩٢) الأنبياء، ئەم کۆمەڵەی تێوە یەك کۆمەڵە، منیش پەروەردگارتانم، تێجا تەنیا بەندایەتی یۆ من بکەن.

هەشتم: ئایین بۆیە هاتووە کە مەرووفەکان لە دووبەرەکی و پرژوبلاوی و بیسەرۆبەری، یەكدی بوغزاندن و یەكدی گەوزاندن، قوتار بکات و بیانکاتە برای یەك و، دەستیان پێ لە گەردنی یەكدی بکات، وەك خوا دەفەرموی: ﴿واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا وأذکروا نعمت الله علیکم إذ كنتم أعداء فألف بين قلوبکم فأصبحتم بنعمته إخواناً﴾ (١٣) آل عمران.

نۆیەم: ئایین بۆیە هاتووە، تاکو مەرووفەکان بتوانن بە دادگەرانه بژین و بەرپێوەبچن و، بەپێی بۆ لووان، وەك یەك و یەكسان بن و، هەموویان بە بێ جیاوازی لە هەل و مەرجه کانی ژياندا بەشدار بن و، لە نعیمة تەکانی خوا بەهرەمەند بن، وەك خوا دەفەرموی: ﴿لقد أرسلنا رسلنا بالبینات وأنزلنا معهم الکتاب والміزات لیقوم الناس بالقسط﴾ (٢٤) الحدید.

دەهەم: بەرنامەی خوا بۆیە هاتووە، تاکو لە خەڵکی بگەیهنن: نەپەلەو پایە، نەسامان و دارایی، نە ڕەگەزو ڕەجەڵەك، نە ڕەنگ، نە زمان، نە بنەمالە، نە هیچ شتیکی دیکەی لەو بابەتانه، تەرازووی هەڵسەنگاندن و سەنگی مەحەك نین، بۆ نرخانندی بەندەکانە بەلکو تەرازوو و پێوهر تەنیا پارێزکارییە، وەك خوا دەفەرموی: ﴿یتأیها الناس إنا خلقنکم من ذکر وأنثی وجعلنکم شعوباً وقبایل لتعارفوا إن اکرمکم عند الله اتقنکم إن الله علیم خیر﴾ (١٣) الحجرات.

یازدەهەم: ئایین بۆیە هاتووە، کە مافە ڕەواو سرووشتییەکانی گەلان دا بین بکات و، چارەنووس و قەوارەیان بپارێزی و، هەر کەسە لە نشتیمان و خاك و زێدو ناوی خویدا، ئازاد و سەر بەخۆ بێ و، لە دەستدرێژی بۆ سەر کران و، هەڵکوژانە سەر، پارێزراو بێ، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿وجعلنکم شعوباً وقبایل لتعارفوا﴾ (١٣) الحجرات، واتە: تێوەمان گێراووە بە چەند نەتەووە و هۆزێك تاکو پێك ناشابن، یەكدی بناسن و پێکەووە هاوکار بن.

دوازده يەم: ئايىن بۆيە ھاتو، كە ھارى كەوتوۋى چەوسىتراۋان راست بىكاتهو، پەنجى دىزاۋو مافى خوراۋيان بۆ ۋەستىنى، تۆلەيان بۆ لە طاغوتان ۋەكا، ۋەك خوا دەفەرەمۆي: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقِيْلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ﴾ (۷۵) النساء، واتە: بۆچى لە پىناۋى خوا (پىزگارىي) چەوساۋاندا ناھەنگن؟ كەواتە: ئەوانەى ھەولەدەن بۆ پىزگار كىردى چەوساۋان، ۋىراي جوامىرىي نواندن و نازايەتتى و خەبائى پىزگارىيخوازىي، ھاۋكات كارىكىشيان كىردە خۋاى پەرۋەردگار لىيان پازى بى.

سىز دە يەم: ئايىن بۆيە ھاتو، تاكو كۆشك و تەلار و بارەگاي سەمكارىي پىروخىنى و چەوسىنەرۋ زۆردارانى، خوا بە پەرۋەردگارزان و خۆبەلگىر بىرەتتىنى، بىنج و پىشەى چىنايەتتى لە بىخەۋە دەرىتتى، ۋەك خوا دەفەرەمۆي: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيْبٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ أُمَّةً وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ (۷۶) الزخرف، واتە: ھەر بەم شىۋەيە (ئەى موحەممەد!) لە پىش تۆدا لە ھىچ ئاۋەدانىيە كىدا ھىچ ترسىنەرەك و ۋىرايەكەرەۋەيە كىمان نەناردە، مەگەر خۆشگۈزەرانانى ئەۋ ئاۋەدانىيە گوتۇۋىانە: ئىمە باب و باپىرايمان لەسەر پىيەك لى ھەلەكەۋتوۋون و ھەر لەسەر شۆيئەۋارانى و وانىشىن و لەسەر ئەۋ پىيەش دەپۆين.

ھەمىشە ئەوانەى پارىزگارىي دەكەن لە ئايىنى تىكىدراۋ پىر لە ئەفسانە كىراۋ، ئەۋ چىنەن كە بەرژەۋەندىيان لەۋە داپە ۋاقىيە كۆمەلگا چۆنە، بەۋ شىۋەيە پىيىتتەۋە، تاكو ئەۋان بەزم و بازارى خۋيان لى تىكنە چى.

چواردە يەم: ئايىن بۆيە ھاتو، تاكو ئىنسان بتوانى لە چەنگ چەنگالى نەفس و ئارەزۋەكانى پىزگارى بى، جەلەۋى نەفسى ھارو سەركىشى بىكەۋىتە دەست عەقل و ھۆشى، نەك بە پىچەۋانەۋە، ۋەك خۋاى تاك و پاك فەرەمۇيەتى: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (۷۷) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (۷۸) النازعات، واتە: بەلام كە سىك لە پراۋەستانى بەر بارەگاي پەرۋەردگارى بىرسى (لە پۆژى دوايىدا) ۋ جەلەۋىگىرىي نەفسى بىكات لە ئارەزۋە (نارەۋايە) كانى ئەۋ كەسە جىگاۋ پىگاي بەھەشتە.

پازده یه: ئایین بۆ ئەوه هاتوه، رەوشت و خووی بەرزو پەسند و لایەنی مەعنەوی و فریشتەیی ئینسان، گەشە پێ بکات و پەرە بستیێ و، خوو خەدی بەدی شەیتانی و رەفتاری دزیوی ئازەلی، ریشە کیش بکری و نەمیێ، پیغەمبەری خوا ﷺ لەو بارەوه دەفەرموی: **{إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ}**، (آخرجه الحاکم: ۴۲۲)، وقال: صحیح علی شرط مسلم). واتە: تەنیا بۆ تەواوکردنی رەوشت و ئاکارە بەرزەکان نێردراوم.

هەر وهەها دایکمان خاتوون عایشە وەک لە (صحیح مسلم)^(۱) دا هاتوه، گوتوو یەتی: **{كَانَ خُلُقُ النَّبِيِّ ﷺ الْقُرْآنَ}**، واتە: رەوشتی پیغەمبەری خوا ﷺ قورئان بوو، کەواتە: قورئانیش بۆ تەواوکردنی رەوشتە بەرزەکان هاتوه، چونکە خوا بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموی: **{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝۱۰}** القلم.

شازدە یه: ئایین بۆ ئەوه هاتوه، جەلهوی حوکم و سیاسەت بە دەستەوه بگری و، نەهێلێ کەس لەو پێیەوه خۆی لەسەر خەڵکی بکاتە نۆو نیو بیانچەوسیتی، بەواتایەکی دیکە: نەهێلێ هیچکەس خۆی بکاتە پەرستراو و بلی: من بەرنامە ی ژیان و گوزەرانتان بۆ دادەنێم و، پێویستە ئێوه داشی دامەبن بە دەستمەوه، خاوەنی خۆتان نەبن و، لە راست مندا هیچتان سەرتان پێوه نەبێ! وەک خوا دەفەرموی: **{إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۰}** یوسف: واتە: حوکم تەنیا هی خوایه، فەرمانی کردوه جگە لەو نەپەرستی، ئا ئەو یە ئایینی رێک و راست، بەلام زۆر بەی خەڵکی نازان.

بەلام طاغووت و حوکمرانە سیفەت فیرعە ونەکان، هەمیشە هەولیانداوه، ئەو حالەتە ی بەسەر خەڵکدا سەپاندوو یانە، بیهێلنەوه و تیکنە چی، وەک فیرعە ون گوتوو یەتی: **{مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝۲۹}** غافر.

واتە: تەنیا ئەو تەن پێشان دەدەم کە خۆم دەبینیم (پێم باشە) و تەنیا بەرەو رێی سەر راستی و بەمراد گەیشتنیشتان پێنمایی دەکەم.

ھەقدەيەم: ئايىن بۆيە ھاتو، كاروبارى ژيان پىڭ بخات و، ھىچكەس لە پىي دەست بەسەردا گرتى سامانە سرووشىيەكانەو ھە ھوكمى خەلك نەكات و، ئىرادەي كۆمەلگا نەبىتە پزىمى سەرمایەدارىي و چىنايەتیی و، قزو پىي نەيەتە كايەو، مروفقەكان بە يەكسانىي لە خىرو پىرەكانى سەر زەوى بەھرەمەندىن و، كەس بەرى پەنجى كەس نەبات و، كەس مافى پەواي كەس نەخوات و، كەس خويىي جەستەي كەس نەمژى و، كەس بەرھەمى دەستى كەس نەدزى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَالْأَرْضُ وَصَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ ۱۰ ﴿الرَّحْمَنُ، وَاتِهِ: خوا زەوى داناو ھۆ خەلك، ھەرۈھا فەرموويەتى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ۱۱﴾ البقرة. واتە: ئەو (خوا) ئەو كەسەيە ئەو ھى لە زەويديا ھۆ ھەمووتانى خولقاندو.

ھەزەدەيەم: ئايىن بۆ ئەو ھاتو، پەردەي سەر چاو و گوئى مروفق لابات و، لە ئەفسانەسازىي قوتارى بكات و واى لى بكات، پەي بە پارزو نەئىيەكانى بوونەو ھەر ھەي مەتەلەكانى ھەلپىن و تىيگات، وەك لە چەندان ئايەت دا خواي موتەعال ئەو راستىيەي خستۆتە روو، بۆ وىنە: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا هِيَ مِنْ فُرُوجٍ﴾ ۱۲ ﴿وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ بِحِجِّجٍ﴾ ۱۳ ﴿نَبِيْرَةٌ وَذَكَرْنَاهُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾ ۱۴ ق.

نۆزدەدەيەم: ئايىن بۆ ئەو ھاتو، پەيوەندىي ئىوان ژن و پياو چۆنيەتیی ھەلسوكەوتيان لەگەل يەكديى دا، بەشيوەيەكى دادگەرانەو سرووشىيانە ديارىي بكات، بە جوړىك كەسيان زيانبار نەبن، چونكە زيانبار بوونى ھەر كامپكان، مائوړيانىي و زيانبارىي ھەموو مروفقايەتیی تىديا، وەك خوا فەرموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ ۱۵ ﴿النَّسَاء، واتە: ھى خەلكىنە! خۆتان لە (سزاي) ئەو پەروەردگارەتان بپاريزن، كە لە يەك نەفس درووستى كردوون و، ھەر لەويش ھاوسەرەكەي دروستكردو، واتە: لە ھەمان جوړە نەفسى وى و بەبى جياوازي.

بيستەم: ئايىن، ئىسلام بۆ ئەو ھاتو، مروفق وا لى بكات، ھەلبدات چەندەي پىي دەكرى، سوودبەخشر بى بۆ خەلكى، وەك دەفەرموى: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ

أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٢﴾ الْمَلِكُ، (خو) ئەو كەسەى مردن و ژيانى پەخساندوون، تاكو تاقىتان بىكاتەو، كامەتان كردهو كەى باشتەر! پىغەمبەرىش ﷺ لەو بارەو فەرموویەتی: {خَيْرَ النَّاسِ أَنْفَعُهُمُ لِلنَّاسِ} ^(۱). واتە: باشتىنى خەلك سوود بەخشتىنيانە بۆ خەلك.

برگەى بیست و یەكەم و كۆتایى: لە كۆتاییدا ئایین بۆ ئەو هاتو، مروڤ بەهۆیەو لەم ژيانەدا خوای تاك لە خوای پازى بىكات و، دۆزەخ لە خوای بە دوور بىكات و، بەهەشت لە خوای حەلال بىكات و، بەختەوهرى دایین بىكات، ئایەتەكانى قورئانىش لەوبارەو یەكجار زۆرن، كە لە ئەنجامى تەنیا بەندایەتى بۆ خواو، تەنیا پەرستنى خواو، گرتنى بەرنامەو پىبازى خوای پەرورەدگاردا، مروڤ هەم لە دنیادا بەختەوهر دەبى، هەم لە دواڤۆژىشدا سەرفراز دەبى، ئەمەش وەلامى ئەو پرسیارە: ئایین بۆچى هاتو؟ لێرەش دا كۆتایى بەو كورتە باسە دىنین لە بارەى ئایینى خواو.

خوا بە لوتف و كەرەمى بى سنوورى خوای ئیمە لەو كەسانە بگىرێ، كە هەرچى زیاتر قوولترو فراوانتر لە ئایینى خوا تێدەگەن و، باشتەر پێوى پابەند دەبن، تاكو هەم لە دنیادا دلخۆش بن، هەم لە پۆژى دوايش دا سەربەرزو سەرفراز بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(۱) أخرجه الطبراني في الأوسط: ۵۷۸۷، والقضاعي: ۱۲۹، وقال الألباني: حسن صحيح.

تہ فیسیری سوورہ تی

المِسْبُك

دهستېك

به پړزان!

نهمړو كه (۱۴۴۲/۱/۸) كوچييه، به رانبر به: (۲۰۲۰/۸/۲۷) زايښي، له شاري
د پړيني ههولير، خوا پشتيوان بې، ده ست دهكهيڼ به ته فسيړكردني سوورپه تي
(المسد)، سه رتاش پيښاسه و نيوهړوكي ټهو سوورپه ته به پيزه ده خهينه پروو:

پيښاسه ي سوورپه تي (المسد) و باب ته كاني

يه كه م: ناوي ټهم سوورپه ته:

ټهم سوورپه ته موباره كه ناوي هه ره باوي بريته له: (سورة المسد)، (المسد)
يش ياني: چنراو، هوئراوه، شتيك كه ده هوئريته وه و ده چنري و ده پړسري.
هه روه ها چهن د ناويكي ديكه شي بو به كارهاون، وهك: (سورة تبت)، (سورة
ابي لهب)، (سورة لهب).

دووه م: شويڼي دابه زيني:

به يه كده نغي زانايان ټهم سوورپه ته مه ككه ييه وه، له و باره شه وه ټهم دهقه د پړين:
(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَنْزَلَتْ: ﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱ ﴿مَكَّة﴾ (أورده السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۶۵، ونسبه لان مردويه، وقال: وأخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عن عائشة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، مثله، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۷۵).

واته: عه ېډوللای کورې عه ېباس ﷺ، ګوتوویه تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱، له مه ککه دابه زیوه، (السیوطی)، پالیداوه ته لای (ابن مردویه)، که هه مان شتی له عه ېډوللای کورې زوبه یرو عاښه وه ﷺ هیناوه، نه وانیش ګوتوویانه: **ټهم سوږه ته موباره که له مه ککه دابه زیوه .**

سټیهم: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ټهم سوږه ته موباره که له موصحف دا، ژماره که ی سده دو یازده (۱۱۱) یه و، له دابه زیندا ژماره که ی شه ش (۶) ه، پټش سوږه تی (التکویر) و، دوا ی سوږه تی (الفتاحه) دابه زیوه، به لآم پټم وایه، ټهم رایه راست نیه، چونکه ناګونجی له ماوه ی چوار سالان دا ته نیا شه ش سوږه تی قورټان دابه زین و دواتریش - له بږګه ی پټنجه م دا - ده پټین که ټهم سوږه ته له سالی چواره م دا دابه زیوه!

چواره م: ژماره ی ټایه ته کان:

ژمیړه رانی ټایه ته کانی قورټان، له سهر ټه وه یه کده نګن، که ژماره ی ټایه ته کانی: پټنچ (۵) ه، زیاترو که متریان نه ګوتوه.

پټنجه م: نیوه رڼکی:

ټهم سوږه ته هه مووی له باره ی مام و ټاموژنی پټغه مبه ره وه یه ﷺ مامی ناوی (عَبْدُ الْعَزْزِی) بووه و ټاموژنی ناوی (أَرْوَى) بووه، (عَبْدُ الْعَزْزِی)، به (أَبِي لَهَب) ناودار بووه و (أَرْوَى) ش، که ټاموژنیه تی و خوشکی (أَبُو سَفْیَانَ) و، کچی (حَرْب) ه، به (أُمُّ جَمِيل) ناسراو بووه.

ګوتراویشه: ټهم سوږه ته له سالی چواره م دا دابه زیوه، دوا ی ټه وه ی پټغه مبه ری خاتهم ﷺ سی سالان به په نهایس په یامی خوا ی به خه لک

راگە ياندۇه، سالى چوارەم خوا فەرمانى پىكردوھ: ﴿فَأَصْدَقَ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۹۱) الحجر، ئەوھى فەرمانت پىدە كرى بە دەنگى بەرز رايىگە يەنە و پشت لە ھاوبەش بۆ خوادانەران بکەو، گوڭيان پى مەدە.

پىغەمبەرىش ﷺ - ۋەك دوايى لە ھۆى ھاتنە خواردا باسى دەكەين - خەلکى مەككەى كۆ كىرەتەوھو پى فەرمانى: مەن رەوانە كراوى خوام بۆ لاتان كە بتانترسىنم و ورياتان بکەمەو، تىوھ پۆژىكى ترسانكتان لە بەردەم داىە، لەو حالەتەدا (مامى ئەبوو لەھەب) قسەى بە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوتوھ، ھەرۋەھا خىزانەكەشى، واتە: ئامۆژنى پىغەمبەرىش ﷺ پىغەمبەرى خواى ئەزىزەت داوھ، چ بە قسە پىگوتن و پرۇپاگەندەى خراپ، چ بە گوتەرى ھەندىك لە گىردراوھەكان كۆلە دركى ھىناوھ لەسەر رى پىغەمبەر ﷺ پۆى كىردوھ^(۱)، تاكو پىغەمبەرى خوا ﷺ كە بە شەو چوو بۆ نوڭ، يان بەيانيان، لە پىتى ھەلچەقن! خواش ﷺ بەرگرى لە پىغەمبەرەكەى خۆى ﷺ كىردوھ ئەم سوورەتە موبارەكەى دابەزاندوھ، كە ھەم ھەرەشەى سەختى لە ئەبوو لەھەبى مامى پىغەمبەر، ھەم لە ئامۆژنىشى، ئەرواى كچى ھەپ، كىردوھ.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

تىمە پىنج تاييەتمەندىيمان لەم سوورەتە موبارەكەدا، كەوتوونە بەرچاو:

(۱) - لە ھەموو بىپروايانى پۆژگارى پىغەمبەرى خوا ﷺ تەنيا ناوى (عَبْدُالْعَزْزِى) ھاتوھ، ئەوئىش بە شۆرەتەكەى (أَبِى لَهَب) ھ، - چونكە لە ناوھەكەى باوترىوھ - لە نىو ھەموو كافراندا تەنيا ناوى وى لە قورئاندا تۆماركراوھ، ھەرۋەك لە نىو ھەموو ھاوھالاندا تەنيا ناوى (زىد) خوا لىي رازى بى، ھاتوھ، (زەيدى كورى حارىسە).

(۱) پۆى كىردوھ: ھەلپشتوھ بە پرژوبلاوى.

(۲) - رستەي: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ﴾، واتە : ھەردوو دەستى ئەبى لەھەب لە بەين بچن و، لە بەينیش چوو، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوھ .

(۳) - رستەي: ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۚ﴾، لەمەودوا دەسووتىنرى بە ئاگرىكى خاوھن بلىسە، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوھ.

(۴) - رستەي: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ﴾، ژنەكەشى ھەلگىرى كۆلەدار دەبى، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوھ .

(۵) - رستەي: ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۚ﴾، لە گەردىندا پەتتىكى ھۆنراوھ ھەيە، پەتتىكى ھۆنراوھ لە پووشى دا، خورما، يان لە ھەر شتتىكى دىكە كە چىراوھو ھۆنراوھ، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوھ.

ھەوتەم: دابەشكردى ئايەتەكان:

تېمە كۆي پىنچ ئايەتەكەي موبارەكەي ئەم سوورەتە، دەكەين بە دەرسىك.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پيناسه ي نهم دهرسه

تيوه پوکي نهم سووپره ته موباره که، بریتیه له بهرگريکردن و له سهر کردنه وهی خوا ﷺ بو پيغهمبهري خاتهم ﷺ له بهرامبهري مامی و ناموژنی دا.

دياره پيغهمبهري خوا ﷺ که له لووتکه ي بهرزي رهوش ت و نه ده بی جواندا بووه، کاتيک مامی قسه ي پي گوتوهو، ناموژنی نه زيه تی داوه و چقل و درکی له پيدا پوکردوون، ههروه ها قسه ي ناخوشي پي گوتوون، وهك دواتر له هو ي هاتنه خواره وه دا باسی ده که بن، پيغهمبهري خوا ﷺ به شايسته ي نه زانيوه خو ي وه لاميان بداته وه، خواش ﷺ له جياتی وی، بهرگريی له پيغهمبهري که ي خو ي کردوه، فهرموويه تی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (۱)، له وه لامی نه وه قسه يه دا که پيغهمبهري خوا ﷺ خه لکی مه که که ي کو کرده وه و فهرمووی:
ثایا نه گهر بلیم: سوپایه که له دامین نه و چایه خو ي په نا داوه و، ده يه وی به سه رتاند ا بدات و شه به یخوئنان بکاته سهر، بروام پي ده که ن؟

گوتیان: به لی، درۆمان لی نه ییستووی، فهرمووی: ده جا ناگادارتان ده که مه وه له نازارو سزایه کی به تیش، که چاوه پیتان ده کات، نه گهر له سهر نه و کوفرو شیرکه ي تیتا له سه رینی، میننه وه، مامیشی (نه بوو له هه ب) پي گوت: (تَبَّا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ، اَلْهَذَا جَمْعَتُنَا؟)، نه مپو له به ين بچی مردن بو تو، ثایا بهس بو نه وه کو ت کردبووینه وه؟

خواش فهرمووی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (۱)، هه ردوو دهستی نه بوو له هه ب، له به ين بچن، له به ينیش چوو.

﴿ مَا آغَنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۖ ﴾ (۲) نه مال و سامانه که ی سوودی پی گه یاندو نه نهو ی وهدهستی هینا، مال سامانه که ی نهو بوو که هه یوو، نهو ی وهدهستی هیناو، نهو مال و سامانه ی بوو کاری پیکردوو و گپراویه تی بو نهو ی به ره می بی.

یا خود: ﴿ وَمَا كَسَبَ ۖ ﴾ (۲) واته: کورو کچانی سوودیان پی نه گه یاندوه، یان نهو کرده وانه ی وهدهستی هینا و له دژایه تی پیغه مبهری خوا دا ﴿ ۱ ﴾ سوودیان پی نه گه یاندو، به هیچ ناکام یکیان نه گه یاند، بگره له دنیا دو له دواړو ژیشدا، بو ی بوو هوکاری سزاو جه زره به ی سه ختی خوا.

﴿ سَمِعَلِیْ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۖ ﴾ (۳) به دنیاییه وه له مه ودا ده خرپته نیو ناگری کی خاوه ن کلپه و بلپسه وه.

﴿ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۖ ﴾ (۴) ژنه که شی هه لگری کو له داره، وه ک چون له دنیا دا کو له چقل و درکی هه لده گرتن بو سه ر پی پیغه مبهری خوا ﴿ ۱ ﴾ و بلاوی ده کردنه وه، له دواړو ژیشدا له دوزه خدا کو له دارو چیلکه هه لده گری.

﴿ فِی جِدِّهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسْكِ ۖ ﴾ (۵) له گه ردنیدا په تی کی هو نراوه هه یه، له پووشی دار خورما، یان له چه رم، یان له هه ر شتی کی دیکه که لپی ده هو نریته وه و ده چنری، له جیاتی ملوانکه ی زی ر که له دنیا دا خو ی پی پازاندو نه وه، له روژی دوا پیدا له دوزه خدا، په تی ک گوری سی ک له پووشی دار خورمای، له گه ردن ده کری و سزا ده دری.

واتایه کی دیکه شی هه یه که مه بهستی پی نهو یه: له دنیا دا وه ک چون که سی ک داران دینی و ناگریان پی خو ش ده کات، نهویش هه ر ناگری دوو به ره کی و دوژمنایه تی له نیوان می رده که ی (نه بوو له هه ب) و، پیغه مبهری خوا ﴿ ۱ ﴾ دا، خو ش ده کردو، هه ر خه ری کی قسه هینان و بردن بوو، فیتنه یی ده کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَلٍ ۝٥﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌ت‌ه‌کان

{به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده. هه‌ردوو دهستی ته‌بوو له‌هه‌ب له به‌ین بچن (و به‌پرین بچن) و فه‌وتاش ۱} سامانه‌که‌ی و ته‌وه‌ی وه‌ده‌ستی هینابوو، (هیچ دادی نه‌داو) سوودی پینه‌که‌یاند ۲} به‌دنئیایی به‌ئاگریکی خاوه‌ن کلپه‌و بلپسه‌ده‌سووتی (و سزا ده‌دری) ۳} (ژنه‌که‌شی به‌هه‌مان شیوه سزا ده‌دری له‌حاله‌تیکدا) هه‌لگری کوژله‌داریکه ۴} په‌تیک‌ی له‌پووشی دار خورما هو‌ندراوه‌ی له‌مل دایه (له‌دۆزه‌خدا) ۵}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌وشه‌کان

(تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ): واته: هه‌ردوو دهستی ته‌بی له‌هه‌ب له به‌ین بچن، (التَّبُّ وَالتَّبَابُ: الْإِسْتِمْرَارُ فِي الْخُسْرَانِ)، (تَبَّ وَتَبَّابُ): بریتیه له‌به‌رده‌وام بوون له زیانبارییدا، که‌واته: که‌ده‌فه‌رموی: (وَتَبَّ: أَيِ اسْتَمَرَّ فِي خُسْرَانِهِ)، به‌رده‌وامیش بوو له زیانبارییدا.

(مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ): سامانه‌که‌ی سوودی پینه‌که‌یاندو، دادی نه‌داو، ته‌وه‌ش که‌وه‌ده‌ستی هینا، (أَغْنَىٰ عَنْهُ كَذَا أَيِ: كَفَاءً)، واته: ته‌و شته

بۇ ئەو بەس بوو، دادى دا، بە كەلكى ھات و كەلنى بۇ گرت، (وَمَا كَسَبَ)، ئەو ھەش كە وەدەستى ھېنا بوو، چ مال و سامانى وەدەستەتھىزاو بووبى، بە ھۆى بازىرگانىي و ھەلش و وئىلش و ئالوگۆرى كەسابە تەو، چ مەبەست پىي ئەو كەردەو ھەراپانەي بى، كە وەدەستى دەھىنان، كە برىتى بوون لە دژايە تىي كەردنى پىغەمبەرى خاتم ﷺ، پەيامى خوا، چ مەبەست كوپو كچانى بى، كە وەك لە فەرمایشتى پىغەمبەر ﷺ داھاتو: (وَإِنْ أَوْلَادُكُمْ مِنْكُمْ كَسِبُكُمْ) پۇلەكانتان لە وەدەستەتھىزاوتان.

(سَيَصِلُنَّ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ): (الصَّالِي: الإيقاد بالنار، وَصَلَيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا، وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، (الصَّالِي: سووتاندنە بە ئاگر، صَلَيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا)، واتە: مەرەكەم برژاند، (وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، واتە: ئەو برژىزاو، (صَالِي: برىتى نىە لە تەنبا برژاندن و سووتاندن، بەلكو برىتيە لە جوړىكى تايبەت لە سووتاندن، ئەویش ئەوہىە لە ھەر چوارلاو ھەرمىي بگاتى، بى ئەوہى بسووتى، بەلكو بېشى، يان بېرژى، ئەو ھەش جوړە سووتانىكى تايبەتە.

(حَمَّالَةٌ): پىژگەي زىدەپۆيى (حَامِلَةٌ) يە، (حَامِلَةٌ)، واتە: ھەلگر، لە كۆلەر، (حَمَّالَةُ الْحَطَبِ)، واتە: زۆرداران لە كۆلى دەنى، زۆر ھەلگرى دارانەو لە كۆلىان دەنى، (الْحَطَبُ: مَا يُعَدُّ لِلْإِقَادِ، حَطَبْتُ حَطْبًا وَاحْتَطَبْتُ)، (حَطَبُ): برىتيە لەوہى دادەنرى و ئامادە دەكرى بۇ سووتاندن، دەگوترى: (حَطَبْتُ حَطْبًا وَاحْتَطَبْتُ)، واتە: دارمکردن و دارو سووتەمەنىم ئامادەکرد.

(فِي جِيدِهَا): لە ملىدا، لە گەردنى دا، (الجيد: العنق وَمَقْدَمُهُ، مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ، وَالْجَمْعُ الْأَجْيَادُ)، (جيد: برىتيە لە گەردن، مل، (مَقْدَمُهُ)، پىشەوہى گەردن، لای پىشەوہى پىي دەگوترى: (جيد)، ئەو شوئىنەي ملوانكەي تى دەكرى، ئافەرەتان عادەتيان وایە، گەردەنەندو ملوانكە لە ملىان دەكەن، (جيد)، بە (أَجْيَاد)، كۆدەكرىتەو، ھەندىك گوتوووانە: (جيد)، تەنبا بە مل و گەردنى ئافەرەت دەگوترى، بەلام ھى پياوو ئافەرەت ھەردووكيان، (عُنُق) ي پى دەگوترى.

(حَبْلٌ): پٽ و گوريهه، هه شتيكه شتي پڻ پيچري و بهستري.

(مَسَدٌ): (المَسَدُ: لَيْفٌ يَتَّخِذُ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، أَي: مِنْ غُصْنِهِ فَيَمْسُدُ، أَي: يُقْتَلُ، وَأَمْرًا مَمْسُودَةً: مَمْشُوقَةً، حَسَنَةُ الْقَوَامِ، قَلِيلَةُ اللَّحْمِ)، (مَسَدٌ): بريته له شتيكه كه له پووشي دار خورما، هوئراوه، له لقه كاني نهو پووشهه دهريده كه (فَيَمْسُدُ)، واته: دهوئري و دهچري، له زماني عه پرييدا دهگوتري: (أَمْرًا مَمْسُودَةً: مَمْشُوقَةً)، واته: نافره تيك قه دي باريك بي و، قه دو قيافهه جوان بي و بهزو چهوري كه م بي.

هوئ هاتنه خواره وهئ هم سووره ته

لهو باره وه دوو گيډراوه دنيين، كه له رووي سه نه دوه وه له واني ديكه به هيژ ترن:

گيډراوه يه كه م:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: مَا كَانَ أَبُو لَهَبٍ إِلَّا مِنْ كُفَّارِ قُرَيْشٍ، مَا هُوَ حَتَّى خَرَجَ مِنَ الشَّعْبِ حِينَ تَمَالَاتِ قُرَيْشٌ، حَتَّى حَصَرُونَا فِي الشَّعْبِ وَظَاهَرَهُمْ، فَلَمَّا خَرَجَ أَبُو لَهَبٍ مِنَ الشَّعْبِ وَظَاهَرَهُمْ، لَقِيَ هِنْدًا بِنْتَ عَتَبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ حِينَ فَارَقَ قَوْمَهُ، فَقَالَ: يَا ابْنَةَ عَتَبَةَ! هَلْ نَصَرْتُ اللَّاتَ وَالْعَزَى؟ قَالَتْ: نَعَمْ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا يَا أَبَا عَتَبَةَ، قَالَ: إِنْ مُحَمَّدًا يَعِدُنَا أَشْيَاءَ لَا نَرَاهَا كَائِنَةً، يَزْعُمُ أَنَّهَا كَائِنَةٌ بَعْدَ الْمَوْتِ، فَمَا ذَاكَ وَصَنَعَ فِي يَدَيْهِ، ثُمَّ نَفَخَ فِي يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: تَبَّأَ لَكُمَا مَا أَرَى فِيكُمَا شَيْئًا مِمَّا يَقُولُ مُحَمَّدٌ، فَنَزَلْتُ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (١)، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَحَصَرْنَا فِي الشَّعْبِ ثَلَاثَ سِنِينَ وَقَطَعُوا عَنَّا الْمِيرَةَ، حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيُخْرِجُ مِنَّا بِالنَّفَقَةِ، فَمَا يُبَايَعُ حَتَّى يَرْجِعَ، حَتَّى هَلَكَ فِينَا مَنْ هَلَكَ (ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور: ج ٨، ص ٦٦٥، والإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٧٥).

واتە: ئىبنو عەبباس ر.ھ. دەلى: ئەبۇو لەھەب، تەنيا يەكك بوو لە بېرۋايانى قورەيش، ئەو لەگەلمان بوو لە شىۋەكانى ئەبۇو تالىبدا، كاتىك ھۆزى قورەيش (لە دژى ئىسلام و مسولمانان) داپرىنيان راگەياند (داپرىنى ئابوورىي و كۆمەلايەتىي و سياسىيان راگەياند)، ئىمەيان لە شىۋەكانى ئەبۇو تالىبدا، گۆشەگىر كردو ئابلوقەدا (ئەبۇو لەھەبىش سەرەتا لەگەليان چوۋە، ۋەك خزم و قەۋم) دوايى ھاتنەدەرەۋە پىشتىگىرىي كافىرەكانى قورەيشى كرد (لە دژى پىغەمبەرى خوا ﷺ و مسولمانانك كە لە خزمەتى دابوون و، ھەندىك لە خزمانىشى لە بەنوۋ ھاشىم، ۋەك دەمارگىرىي خزمەيەتىي لەگەلى چوۋبوۋنە شىۋەكانى ئەبۇو تالىبەۋە)، ئنجا كاتىك ئەبۇو لەھەب دەرچوۋ گەشىتە ھىند كچى عوتبەي كورى رەبىعە (ۋاتە: ھاۋسەرى ئەبۇو سۇفيان، كە كچى عوتبەي كورى رەبىعە بوۋە) كاتىك ئەبۇو لەھەب ۋازى لە خەلكەكەي ھىئا (ۋاتە: ۋازى لە بەنى ھاشىم ھىئا) گوتى: ئەي كچى عوتبە! نايلا لات و عوززام سەرخستى؟ گوتى: بەلى، خوا پاداشت بداتەۋە ئەي بابى عوتبە، ئنجا ئەبۇو لەھەب، گوتى: موحەممەد ﷺ بەلىتى ھەندى شتمان پىدەدا، پىمان ۋانىە بىنەدى، پىي ۋايە لە دواى مردن ئەو شتانە پەيدادەبن، بەلام ۋانىە، دوايى ھەردوۋك دەستى خۇي سوۋراندن ئنجا قوۋى لە ھەردوۋ دەستى كردو گوتى: لەبەين بچن ھەردوۋك دەستەكانم، ھىچ شتىك لەۋەي موحەممەد ﷺ دەلى، نابىنم ھاتىتە تىتان! ئىدى بەو بۆنەۋە خوا ئەم سوۋرەتە موبارەكەي دابەزانند: ﴿تَبَّتْ يَدَايَ لِيْ لَهْمٍ وَتَبَّ ۝۱﴾، ھەردوۋ دەستى (ئەي لەھەب) لە بەين بچن (ۋەك بۆ خۇشى دوعاى لە خۇي كردوۋە) لە بەينىش چوۋ.

عەبدوللەي كورى عەبباس دەلى: ئىمەيان سى سالان لە شىۋەكانى ئەبۇو تالىبدا ئابلوقەدا، خواردنيان لىگرتىنەۋە، ھەتا پياۋمان دەرەدەچوۋ، ساماتىكى لەگەل خۇي دەبرد، كەچى دەگەپايەۋە ھىچى پى نەدەفرۇشرا! سەرەنجام ھەندىك خەلكمان لە شىۋەكانى ئەبۇو تالىبدا (بە ھۆي ئەبۇۋى خۇراك و برسەيەتتەۋە) لى مردن.

گنبدراوهی دووهم:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ إِلَى الْبَطْحَاءِ، فَصَعِدَ إِلَى الْجَبَلِ، فَنَادَى: «يَا صَبَاحَاهُ» فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالَ: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ حَدَّثْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ مُصَبِّحُكُمْ أَوْ مُمَسِّكُمْ، أَكُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟» قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ» فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: «أَلْهَذَا جَمَعْتَنَا! تَبَّا لَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (١)» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٣٩٤، ٣٣٣٥، ٤٨٠١، ٤٩٧١، ٤٩٧٢، ٤٩٧٣، ومسلم: ٣٥٥، ٣٥٦).

واته: ئیبنو عبباس ؓ ده لئ: پیغهمبه ری خاتهم ﷺ ده رچوو بو (بطحاء)، [شوئینیک له شوئنه کانی مه ککه] سه رکه وته سه ر چایه که و بانگی کرد: «یا صَبَاحَاهُ»، ئەمە درووشمی عه ره به کان بووه، ئەگەر مه ترسییه ک پرووی تیکردبن، که سیکیان چۆته شوئینیکی به رزو گوتوو یه تی: «یا صَبَاحَاهُ» واته: شه به یخوونتان کرایه سه ر [ئیدی قو ره یشییه کان لئی کو بوونه وه، ئەویش فه رمووی: ئەگەر پیتان بلیم: دوژمن له به ره به یان دا هێرشتان ده کاته سه ر، یا خود له تیاره دا هێرشتان ده کاته سه ر، به راستم داده ئین و بروام پیده که ن؟ گوتیان: به لئ، گوتی: ده چا من ترسینه رو وشیار که ره وهی ئیوهم، له به رده م ئازارو سزایه کی سه ختدا، واته: قیامه ت و پوژی سزاو پاداشت چا وه پیتانه، ئەگەر له سه ر کو فرو شیرک هیننه وه، (ئهی له هه ب) یش، به پیغهمبه ری خوای ﷺ گوت: ئەمرو له به ین بچی، هه ر بو ئەمە ئیمه ت کو کردبووه؟ ئیدی له و باره وه ئەم سووپه ته موپاره که دابه زی. وه ک وه لامدانه وهی (ئهی له هه ب) و، به رگری کردنی خوا له پیغهمبه ری خاتهم

مانای گشتی نایه تەکان

خوَا ۱۰۰ دةفەر موی: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرِّجْزَ﴾ به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، واتە: دەستپێکردنم به ناوی خوايه، مه به ستیش له وه به لای که مه وه چوارشته:

۱- ئەم کاره تەنیا بۆ خوا ده کهم.

۲- ئەم کاره به پێی شەری خوا ده کهم.

۳- ئەم کاره به تواناو یارمه تیی خوای به خشەر ده کهم.

۴- ئەم کاره بۆ هێتانه دی په زامه نندیی خوا ئەنجام ده دەم.

ئەنجا دةفەر موی: ﴿تَبَّتْ يَدَايَ لَهَا وَتُبَّ﴾ ۱ هەردوو دەستی ئەبی له هەب له بەین بچن و، له بەینیش چوو. وهك له هۆی هاتنه خواره وه باسمان كرد، ئەمه وه لامی قسەي (ئەبوو له هەب) ه، که ئاواي به پیغه مبه ری خوا ۲ گوتوه، به پێی گێردراوه یهك، یاخود وای به خۆی گوتوه وهك گالته پێکردنی پیغه مبه ری خوا ۳ گوتویه تی: موحه ممه د هه والمان پێده دا به هه ندیک شت که دواي مردن دێته ده ستمان، ده سته کانم! کوا له بەین بچن، له وه ی موحه ممه د ده یلی هه یچتان نه هاتۆته ئێو، هه یچتان نه هاتۆته تی! خواش دةفەر موی: (ئەبوو له هەب)، هەردوو دەستی له بەین بچن و له بەینیش چوو، پێشتر گوتمان (تَبَّ) به مانای له بەین چوون و زیانباربوون و فهوتانه.

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ ۲ سامانه که ی سوودی پێ نه که یاند، به که لکی نه هات، که لێنی بۆ نه گرت، به لای خوا لێی دوور نه خسته وه، ﴿وَمَا كَسَبَ﴾ ۳ ههروه ها ئەوه ی وه دهستی هێنا بوو، چ له مال و سامانیک که وه دهستی ده هێنا به هۆی باز رگانیی و هه لّش و ویلّشی مامه له وه، چ کوپو

كچانئيك كه وهدهستى هيتابوون، چ مه بهست پيى ئه و كرده وه خراپانه بى كه وهدهستى دههيتان له دزايه تييكردنى پيغه مبهري خوا ﷻ و ئه و په يامه خوايهي پييدا نيردراوه.

﴿سَيَصِلُنَّ آثَارَ ذَاتِ لَهَبٍ﴾، به دلنيايى له مه و دو به ئاگريكي بليسه دار ده سووتى، (صلي)، جورىكي تابيه ته له سووتيران، كه پيشيران و برژيرانه له هه موو لاه، ﴿سَيَصِلُنَّ﴾، خويندراويشه ته وه: (سَيَصِلُنَّ)، هه رووها خويندراويشه ته وه (سَيَصِلُنَّ)، واته: ده برژيرى و ده پيشيرى، هه روو ك چون (آي لهب) يش، به زورى خويندراوه ته وه: (آي لهب)، به لام خويندراويشه ته وه: (آي لهب)، واته: به زنه (سكون) ي (هه كه، خوا ده فهرموى: به دلنيايى له مه و دو ده چته ئاگريكي خاوهن بليسه وه و خاوهن كلپه وه و پيى ده پيشتى و ده برژى، (سين) ي، (سَيَصِلُنَّ)، ليره دا بو ساغكردنه وه و دلنيا كردنه ويه.

﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، ئه كه شى زور هه لگري داران ده بى، (حطب)، ئه و دارانه ن كوده كرينه وه بو سووتاندن، ﴿حَمَّالَةَ﴾، ريزگه ي زيده رويى (حاملة) يه، واته: هه لگري، به لام: ﴿حَمَّالَةَ﴾، واته: زور هه لگري، داران زور هه لده گري، كوله دارو چيلكه هه لده گري، ئايا ئه مه مه بهست پيى وه سفر دنيه تي كه له دنيا دا كوله دارو چيلكه ي هه لگري توون، چقل و دركى هه لگري توون بو رپي پيغه مبهري خوا ﷻ يا خود مه بهست پيى سزاي رويى دوايه تي؟ هه رووها له دنياش دا: ئايا مه بهستى پي ئه وه يه: كوله چقل و دركى هه لگري توون بو رپي پيغه مبهري ﷻ يا خود مه بهست ئه وه يه كه فيتنه چيى و ئازاوه گير بووه؟ وهك يه كيك به يه كيك ده لى: فلانكه س به نزين به ئاگره كه دا دهكات، هه ردو و واتايه كه ي هه ن.

﴿فِي جِدِّهَا جَبَلٌ مِّنْ مَّسَدٍ﴾، له گه ردن و مليدا له جياتى گوبه روو و ملوانكه ي زيرو زيو، كه له دنيا دا خو ي پي ده رازاندنه وه، په تتيكى هوئراو هه يه،

پەتىك كە لە پووشى دار خورما ھۆنراۋە، ياخود لە چەرم ھۆنراۋە، ياخود لە خورى و تووك ھۆنراۋە، ياخود لە دارو درەختى دىكە، چنراۋە ھۆنراۋە، بەلام زۆربەيان گوتوويانە: (مسد)، مەبەست پىي: (لَيْفُ النَّخْلِ)، پووشى دارخورمايە.

مهسه له گرنگهکان

هه‌موو سووپرته‌که له یه‌ک مهسه‌له‌دا شیده‌کهینه‌وه:

هه‌په‌شه‌کردنی خوا ﷺ، له ئه‌بی له‌هه‌ب و، ژنه‌که‌ی، مام و ئاموژنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ له‌ نیوچوون و برژاندران به‌ ئاگری بلیسه‌داری دۆزه‌خ و، کۆله‌دار هه‌لگرتی ژنه‌که‌ی و، په‌تیک‌ی له‌ پووشی خورما هۆنراو له‌ مل کردنی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسِينٍ ۝٥﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ پینچ برگه‌دا:

(١) - ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾، هه‌ردووک ده‌ستی ئه‌بوو له‌هه‌ب له‌به‌ین بچن، له‌ به‌ینیش چوو، (لَهَب) خویندراوه‌ته‌وه‌ش: (لَهَب)، بۆچی به‌ مامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتراوه: ئه‌بوو له‌هه‌ب؟ گوتراوه:

أ- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاویکی سوورو سپیی بووه‌و، ده‌م و چاوی وه‌ک بلیسه‌ ئاگریان لئ به‌رزبێته‌وه، ئاوا سوورو سپیی و دره‌وشاوه‌ بووه، یانی: پوا‌له‌تی جوان، به‌لام ئیوه‌پۆکی ناشیرین و وێران بووه.

ب- هه‌ندی‌کیش له‌ زانا‌یان گوتوو‌یانه: بۆیه‌ خوا ﷺ ناوه‌که‌ی نه‌هێناوه‌ که‌ ناوه‌که‌ی (عبد‌العزی)یه، چونکه‌ نه‌یویستوه‌ ناوی هه‌یج بت و سه‌نه‌مێک له‌ قورئاندا بێنی، کاتیک به‌نده‌یه‌کی خ‌وای پال ده‌دریته‌ لا، (عبد‌العزی)، واته: به‌نده‌ی عوززا، بێگومانیش (عزی) ناوی په‌رستراویکی مێینه‌ بووه‌و، هه‌ندی‌ک له‌ زانا‌یان گوتوو‌یانه: مێینه‌ (مؤنث)ی (عزیز) یان (اعز)ه، هه‌رچۆنیش بێ خوا ﷺ نه‌یویستوه‌ له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خ‌ویدا ناوی مامی

پیغمبره بیتن، که بریتی بووه له پالډانی بهندهیه کی خوا بو لای بت و صه نه میک و به نه بوو له هه ب هیناویه تی و، نه و نازناووش گونجاوه له گه ل نه و ناگره بلیسه داره دا که پتی سزاده درئ.

(۲) - ﴿مَا آغَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ﴾، سامانه که ی و نه وه ی وه دهستی هینا بوو هیچ سوودی پینه گیاند، یانی: هیچ سوودی پینه گیاند که له دنیا دا سه ری بخت، یاخود: هیچ سوودی پینه گیاند که له رۆژی دوایدا، سزای خوی لی وه دوو ربخت، ﴿وَمَا كَسَبَ﴾، مانایه که ی سی نه گه ری هه ن:

ا- مه به ست مال و سامانی که که وه دهستی هینا وه.

ب- مه به ست پتی مندا له کانی نه و کور و کچانه ی وه دهستی هینا ون، پیغمبره ریش ﷺ له فره مایشتیکدا ده فره رموی: **إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلْتُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ، وَإِنْ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ،** (أخرجه الترمذي: ۱۳۵۸، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، واته: هه لآترین شتیک که خوار دوو تانه، نه وه یه خو تان وه ده ستان هینا بی و، مندا له کانیشتان (کور و کچه کانیشتان) وه ده سته ی تراوی خو تانن.

ج- ده شگونجی مه به ست له: ﴿وَمَا كَسَبَ﴾، نه وه بی که وه دهستی ده هینا، له کرده وه ی خراپ بو دژایه تییکردنی پیغمبره رو په یامی خوا.

(۳) - ﴿سَيَصِلُنَّ نَارًا ذَاتَ هَبٍ﴾، به دنیایی له مه وودا به ناگریکی بلیسه دار ده برژی و ده پیشی، خویندر اویشه ته وه: (سَيَصِلُنَّ) و (سَيَصِلُ)، یانی: ده برژیتری و ده پیشیتری، (ذَاتَ هَبٍ: یعنی: صَاحِبَةُ هَبٍ) خاوه ن کلپه و بلیسه یه، ئنجا چونکه هه موو ناگریک جوریک له کلپه و بلیسه ی هه ره هه یه، که واته: نه و ناگره بلیسه و کلپه که ی جیا به و تایبه ته.

(۴) - ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، ژنه که شی زور کو له دار هه لده گری، ﴿حَمَّالَةَ﴾، رژی که ی زیده رویی (حَامِلَةً یه)، (حَامِلَةُ الْحَطَبِ)، واته: کو له داری هه لگرتوه، به لام: ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، واته: زور کو له داری هه لگرتوه.

ئىرەدا زانايان لە بارەى ماناى ﴿حَمَالَةَ الْحَطَبِ﴾ ھوہ چەند رايەکیان ھەن:

۱- مەبەست لەو کۆلەدار ھەلگرتەى، ئەوہیە کاتى خۆى کۆلە دړک و چقلی ھەلگرتوون بۆ لەسەر رڼى پښغەمبەرى خوا ﷺ و بلأوى کردوونەو، تاکو لە پڼى رابچن.

۲- مەبەست ئەوہیە قسەى لە نښان خەلکدا ھښاوەو بږدو، چونکە لە زمانى عەرەبیدا بۆ باباى دووزمان گوتووایان: یان (فلان حَمَال حَطَب)، یانى: قسە دښنى و دەباو ئاگرى دووبەرەکیى و دژایەتیی خوښ دەکات.

۳- مەبەست پڼى ئەو گوناھو تاوانانەن کە وەك کۆلښکى قورس لە کۆلى ناو.

ئنجا لەلایەکی دیکەو:

۱- ئایا مەبەست ئەوہیە لە دنیاىدا ئەو کۆلە چقل و دړک و چیلکەو دارانەى ھەلەدەگرتن، یاخود مەبەست ئەوہیە لە دۆزەخدا خوا کۆلە دارو چیلکەى پڼى ھەلەدەگرڼى تاکو پڼى بسووتښترى؟

۲- ھەر وەھا ئایا مەبەست ئەوہیە ئەوژنە ئەو کۆلەدارە ھەلەدەگرڼى، تاکو پڼى بسووتښترى، یاخود ھەر وەك سۆغەر و بېگارڼک پڼى دەکرى؟ خواى پەرورەدگار پروونى نەکردۆتەو و ئەگەرى ھەيە، کە مەبەستى پڼى حالەتى دنیا بڼى و خوا بۆمان وښنا دەکات و دەفەر موى: ئاوا کۆلەدارى ھەلەدەگرت، کۆلە دړک و چقلی ھەلەدەگرت بۆ سەر رڼى پښغەمبەرى خوا ﷺ، یاخود: بەو شڼوہیە ئاگرى فښتنەو دووبەرەکیى خوښ دەکرد، یاخود: کۆلى گوناھى خۆى ھەلەدەگرت لە دنیاىدا، کە لە قیامەتیش دا ھەر لەکۆلښەتى.

(۵) ﴿فِي جِدِّهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ﴾، لە گەردنیدا پەتښکى ھۆنراو ھەيە، (جید) کۆیەکەى (أجیاد) و بریتىە لە گەردن، بەلام لاى پښشەوہى گەردن (مُقَدَّمُ الْعُنُق) و (جید)، زیاتریش بۆ گەردنى ئافەرەت بەکار دەھښترى، ئەو شوښنەى ملوانکەى تښدەکرڼى بە لاى پښشەوہیدا، وشەى ﴿مَّسَدٍ﴾، واتە: ھۆنراو و چنراو، گوتراو: (المَسَدُ مِنْ صُوفٍ، مِنْ شَجَرٍ، مِنْ جِلْدٍ، مِنْ وَبَرٍ، وَمِنْ لَيْفِ النَّخْلِ)، واتە: ھۆنراو، ئنجا لە خوورڼى

هۆنراوه، له گەلای دارو درەخت، پووشی دارو درەخت، له پێست و چەرم، له تووکی
حوشتر، (یان له موو)، له پووشی دارخورما.

(حَبْلٌ)، (الْحَبْلُ: مَا يُرْبِطُ بِهِ الْأَشْيَاءُ، صَفِيرٌ مِنَ اللَّيْفِ، أَوْ مِنْ سِرِّ جِلْدٍ)،
(حبل): هەر شتیکە شتی پێدەبەستری، شتیکى هۆنراوه له پووشی دارخورما
ياخود له زۆیلە چەرم.

(مسد)یش: بریتیه له جوړه پووشیکى يه مەنىى و، ئەو پەت و گوریسانه
لیتی دروست دەکړین، زۆر بههێزو پتهون.

پنج هه‌لوه‌سته‌ی کورت له‌باره‌ی ئەم سوورەتەوه

له کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکه‌دا، چەند هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کورت ده‌که‌ین:

١)- تاکه کافرێك ناوی له قورئاندا هاتبی، مامی پێغه‌مبه‌ری خاتمه **ﷺ**، كهواته: له
تایین و به‌نامه‌ی خوادا خاتر خواپیش نیهو خزمایه‌تی ناخویندریته‌وه، به‌لكو ئەوه
ده‌خویندریته‌وه خودی ئەو مرو‌ف‌ه‌ چۆنه؟ نه‌ك مامی كێیه‌و، خزمی كێیه‌و، كور‌ی كێیه‌و،
خیزانی كێیه‌و، بابی كێیه‌و، له قورئاندا خوا **ﷻ** بۆمان باسی بابی ئیبراهیم ده‌كات،
(نازەر)، هه‌روه‌ها بۆمان باسی خیزانی هەر كام له نووح و لوط (عليهما الصلاة والسلام)
ده‌كات، له سوورەتی (التحریم)دا، دیسان بۆمان باسی كوره‌كه‌ی نووح (عليه الصلاة
والسلام) ده‌كات له سوورەتی (هود)دا، لێره‌شدا بۆمان باسی مامی پێغه‌مبه‌ری كۆتایی
ﷺ ده‌كات و، ناویشی دیتی له نێو هه‌موو كافره‌كانی رۆژگاری پێغه‌مبه‌ردا **ﷺ**.

٢)- چونكه مام و ئامۆزنی زۆر ته‌زیه‌تیان داوه، پێغه‌مبه‌ری خاتمه **ﷺ** كه خوا به
خاوه‌ن په‌وشتی مه‌زن وه‌سفی ده‌كات، له خۆی نه‌وه‌شاندۆته‌وه، وه‌لامی مام و
ئامۆزنی بداته‌وه، به‌لام خوا له‌سه‌ری وه‌ده‌نگ هاتوه: **﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ**
﴾، هه‌روه‌ها باسی ژنه‌كه‌ی ئەبوو له‌هه‌ب (ئامۆزنی پێغه‌مبه‌ر)یش ده‌كات، كه
سزا باره.

(۳) - لەم سوورەتە موبارەكەدا پیاو و ژن یەكسانن لە سزاداران دا، ھەروەك لە پاداشتراندەووەشدا یەكسانن، كۆ خراپ بێ، نێر بێ، یان مێ بێ، سزا دەدرێ، كیش چاك بێ، نێر بێ یان مێ بێ، پاداشت دەدرێتەو.

(۴) - لێرەدا زانایان ئیشكالیكیان باسكردووە بەمجۆرە: خوا ﷻ لێرەدا رایگەیانندووە كە ئەبوو لەھەب و ژنەكە ی دەچنە نێو ئاگریکی خاوەن بلیسەو، ئەبوو لەھەب و ژنەكەشی پابەندكراون، بڕوا بێن بە قورئان، ئنجا لە نێو قورئاندا ئەم سوورەتە یە كە دەفەرموێ: ئەبوو لەھەب و ژنەكە ی دەچنە نێو ئاگریکی بلیسەدارەو، كەواتە: دەبێ ئەبوو لەھەب و ژنەكە ی بڕوابێن، بەو ی دەچنە نێو ئاگریکی بلیسەدارەو؟!

وہ لہمہ کہشی ئەو یە: خوا ﷻ فەرماشتی لە بارە ی ئەو ھالەتەو کەردووە کە ئەوان تێیدا بوون، لەبەر ئەو ی بەو شیوہ یە دژایەتیی پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەکەن، ئەو سزایە کە یانە، بەلام بە دنیایی خوا ﷻ ئەیفەرموو: ئەگەر ئیمانی ش بێن، ھەر ئەو سزایانە، فەرموویە تی: ئیستا ھالی حازر کە ئەو ھالیانە، ئەو ھەش سزایانە، بۆیە پابەندو مولزەم کراون بەو ی بڕوابێن کە دەچنە نێو دۆزەخەو، چونکە ئەگەر بڕوایان ھێنابایەو، خوا ﷻ زانیای بڕوا دێن، بە دنیایی بە جوړیکی دیکە فەرماشتی لە بارە یەو دەکردن و، ئەو ی فەرموویە تی ھی ئەو ھالەتە یان بوو، کە تێیدا بێبڕا بوون.

ئەمەش وەك ھەموو شتە کانی دیکە وایە، خوا ﷻ ئە ئەزەلدا زانیویە تی کە ھەر کام لە ئیمە چاکە دەکات یان خراپە دەکات و، بە پێی ئەو ی زانیویە تی لە بارە مانەو، سزا یان پاداشتی ش بۆ دیاریکەردوین، بەلام ئەو مانای وانێ ئیمە پابەندو مولزەم کراوین کە دەبێ ھەر چاکە بکەین، یان دەبێ ھەر خراپە بکەین، بەلکو خوا ﷻ زانیویە تی کە بەو یستی ئازادانە ی خۆمان ئیمان دێنین و چاکە دەکەین، بۆیە بەھەشتی بۆ داناوین، یاخود بەو یستی ئازادانە ی خۆمان، بێبڕا دەبین و خراپە دەکەین، بۆیە دۆزەخی بۆ داناوین.

۵- له باره‌ی ژنه‌که‌ی (أبو لهب) هوه، پټم باشه نهم گټرداوه‌یه بټین و، بیکه‌ینه کوژای نهم دهرسه‌مان، که چوڼ دژایه‌تیی پیڅه‌مبه‌ری خواى ﷺ کردوه:

(عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضی اللہ عنہا، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱، أَقْبَلَتِ الْعَوْرَاءُ أُمُّ جَمِيلٍ بِنْتُ حَرْبٍ، وَلَهَا وَلَوْثَةٌ، وَفِي يَدَيَّاهَا فِهْرٌ، وَهِيَ تَقُولُ: مُدْمِمًا أَبْنَاءَ، وَدَيْنَهُ قَلْبِنَا، وَأَمْرُهُ عَصِينَا، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ، وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا رَأَاهَا أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَقْبَلْتُ، وَأَنَا أَخَافُ أَنْ تَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهَا لَنْ تَرَانِي» وَقَرَأَ قُرْآنًا اعْتَصَمَ بِهِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَالًا خَرَّوْا حِجَابًا مُسْتُورًا﴾ ۱۵، فَاقْبَلْتُ حَتَّى وَقَفْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا بَكْرٍ، إِنِّي أَخْبَرْتُ أَنْ صَاحِبِكَ هَجَانِي، فَقَالَ: لَا، وَرَبِّ هَذَا النَّبِيِّ مَا هَجَاكَ، قَالَ: فَوَلْتُ، وَهِيَ تَقُولُ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي ابْنَةُ سَيْدِهَا) (أخرجه ابن حبان: ۶۵۱۱، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح بشواهد، والحاكم: ۳۳۷۶، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخْرِجَاهُ، ووافقه الذهبي).

واته: نه‌سمائی کچی نه‌بوو به‌کری صیددیق (خوا له خو‌ی و بابی رازی بټ) ده‌لن: کاتیک نهم سووړه‌ته دابه‌زی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱، نافره‌ته یه‌ک چاوه‌که‌ی کچی حه‌رپ، نوممو جه‌میل (دیاره یه‌ک چاوی هه‌بووه)، هات و به‌ردیکشی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌یگوت: ټیمه رازی نابین به (مُدْمِم)، [قوړه‌بشیه کافره‌کان به (محمد) یان ده‌گوت: (مُدْمِم)، (محمد)، یانی: ستایش‌کراو (مُدْمِم)، واته: زه‌مکراو، رقمان له ټایینه‌که‌یه‌تی و، له فهرمانه‌که‌شی سه‌رپیچی ده‌که‌ین، پیڅه‌مبه‌ریش ﷺ له مزگه‌وت دانیش‌تېوو، نه‌بوو به‌کری له خزمه‌تدا بوو، کاتیک نه‌بوو به‌کر نه‌و ژنه‌ی بټینی، گوتی: نه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ! نه‌وه هات و من ده‌ترسم بټیښی، پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: نا، نه‌و نامیښی، پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ قوړنانی خوټندو به‌هو‌ی قوړنه‌که‌وه خو‌ی پاراست به‌خوا، وه‌ک خواى به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَالًا خَرَّوْا حِجَابًا

مَسْتُورًا ﴿۱۵﴾ **الإسراء**، واتە: كاتىك قورئانت خویند، ئیمە لە ئیوان تۆو ئەوانەدا كە پروایان بە پۆزى دوایى نیه، پەردەیه كى داپۆشراو دادەنئین. هات هەتا راوەستا لەسەر ئەبوو بەكرو پێغەمبەرى خواى نەبینى، گوتى: ئەى ئەبوو بەكر! هەوالم پێدراوە هاوئەكەت هێرشى كردۆتە سەر من؟ ئەبوو بەكریش گوتى: نا سویند بە پەرورەدگارى ئەم مالم، ئەو هێرشى نەكردۆتە سەر تو، [چونكە خوا **ﷻ** ئایەتى دابەزاندووە] ئىدى رۆیشت لە حالێكدا دەیگوت: هۆزى قورەیش دەزانن كە من كچى گەرەكەیانم.

دیارە پێغەمبەرى خاتم **ﷺ** خوا **ﷻ** پاراستووئەتى لەوئەى ببیینى، چونكە دیارە ئامۆژنیشى بووئە ئافرەتیکیش بووئە زۆر لە خوئى رازى بووئە، بەلام خواى پەرورەدگار بەو شیوئە ئایەتى لەسەر ناردۆتە خوار تاكو خوئى و مێردەكەى ببنە پەندى زەمانەو، ببنە جێى عیبرەت بۆ هەر كەسێك، كە خوئى بە نەسەب و رەچەلەك و بە خزمایەتیی ئەم و ئەوئەو هەلئەكێشێ!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سوورہ تی

الإِخْلَاصُ

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۸)ی (محرم)ی سالی (۱۴۴۲)ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۷/۸/۲۰۲۰)ی زاینیی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بۆ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الإخلاص)، بەلام سەرەتا پێناسەی ئەم سوورەتە بە پێزە دەکەین و لە حەوت بڕگەدا، دە پەخەینە روو:

پێناسەی سوورەتی (الإخلاص) و بابەتەکانی:

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی هەرە باوی ئەو سوورەتە موبارەكە، بریتییە لە (سورة الإخلاص) واتە: سوورەتی ساغکردنەو، ساغکردنەوێ مرۆف بەندایەتیکردنی بۆ خوا و خلتە ی پێوە نەهێشتنی، بەلام جگە لەوەش لە سۆنگەی ئەوەوە کە ئەم سوورەتە موبارەكە گرنکییەکی زۆر تایبەتی هەیە، بۆیە هەندێك لە تەفسیرەكان بۆ وێنە: (التفسير الكبير)و، تەفسیرەکانی دیکەش، زیاتر لە بیست ناویان بۆ ئەم سوورەتە هێناو:

- (۱)- (سورة الإخلاص)، واتە: سوورەتی ساغکردنەو.
- (۲)- (سورة قل هو الله أحد)، واتە: سوورەتی: بۆ خوا تاکە.
- (۳)- (سورة التفرید) واتە: سوورەتی تاک کردنەو.
- (۴)- (سورة التجريد)، واتە: سوورەتی داڕووتاندن لە هەر خلتە یەك.

- (٥) - (سورة التوحيد)، واته: سوورەتی بەیە کەرتنی خوا.
- (٦) - (سورة النجاة)، واته: سوورەتی دەرباز بوون.
- (٧) - (سورة الولاية)، واته: سوورەتی دۆستایەتی و نزیکی کردن له خزمەت خوادا.
- (٨) - (سورة النسبة)، واته: سوورەتی وەسف کردن و باسکردنی خوا، ئایا خوا پال دەدرێتە لای هیچ شتێک؟
- (٩) - (سورة المعرفة)، واته: سوورەتی زانست و ناسینی خوا.
- (١٠) - (سورة الجمال)، واته: سوورەتی جوانیی.
- (١١) - (سورة المُقَشِّشَة)، واته: سوورەتی چاککەرەوە و لابەری ناپەهەتیی.
- (١٢) - (سورة المُعَوِّذَة)، واته: سوورەتی پەنا پێبەر.
- (١٣) - (سورة الصمد)، واته: سوورەتی جێنیازو بێنیاز.
- (١٤) - (سورة الأساس)، واته: سوورەتی بناغە.
- (١٥) - (سورة المانعة)، واته: سوورەتی رێگر، واته: رێگر له سزای خوا.
- (١٦) - (سورة المحضر)، واته: سوورەتی لە لا ئامادەبوو، هەر کەس ئەم سوورەتە بخوێنێ فریشتە لە لای ئامادە دەبن.
- (١٧) - (سورة المنقّرة)، واته: سوورەتی سڵەماندەنەو و دوور خستەو، دوور خستەو وە شەیتانەکان.
- (١٨) - (سورة البراءة)، واته: سوورەتی حاشا لێکردن و دووری کردن له شێرک و کوفر.
- (١٩) - (سورة المذکّرة)، واته: سوورەتی بیرخەرەو.
- (٢٠) - (سورة النور)، واته: سوورەتی پووناکیی.
- (٢١) - (سورة الأمان)، واته: سوورەتی پەنادان و خستە ئەمین و دڵنیاویەو^(١).

(١) التفسير الكبير: ج ٣٠، ص ٣٧٧-٣٧٨.

دووم: شۆینی دابه‌زینی.

زۆربه‌ی زانیان ئەم سوورپه‌ته به مه‌ککه‌یی و هه‌ندیکیان به مه‌دینه‌یی و، هه‌ندیکیان به هه‌ردووکیان داناه، واته: گوتووێنه: هه‌م له مه‌ککه‌و هه‌م له مه‌دینه‌ش دابه‌زیوه، به‌لام مه‌ککه‌یی بوونی ئەم سوورپه‌ته راسته.

سێهه‌م: ریزه‌ندی له موصحف و دابه‌زیندا:

له موصحف دا ژماره‌که‌ی سه‌دو دوازه (۱۱۲)یه و، له دابه‌زیندا ژماره‌که‌ی بیست و دوو (۲۲)یه، پێش سوورپه‌تی (النجم) و دوا‌ی سوورپه‌تی (الناس) دابه‌زیوه.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

زانیانی مه‌دینه‌و کووفه‌و به‌سرا، ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانیان به چوار (۴) داناه، هه‌ی مه‌ککه‌و شامیش به پێنج (۵)یان داناه، واته: (لم یلد)یان کردوه به ئایه‌تیک و، (ولم یولد)یش به ئایه‌تیک دیکه، به‌لام زیاتر ژماره‌ی (۴) ته‌به‌ننی کراوه، له‌و موصحفانه‌ی له‌به‌رده‌ستی ئیمه‌دان.

پێنجه‌م: نێوه‌پۆکی:

ئهم سوورپه‌ته موباره‌که نێوه‌پۆکی زۆر مه‌زنی هه‌یه، که بریتیه له چه‌سپاندنی یه‌کتایی خوا، یه‌کتایی خوا له‌هه‌موو پرویکه‌وه، خوا تاکه، بێ‌پۆیه، بێ‌هاوه‌له، تاکه له به‌دییه‌نهرایه‌تی و په‌روه‌دگارپیتی و خاوه‌نداریتی و سه‌ره‌رشتیاریبیکردن و، په‌رستراپیتی و، ناوه‌کانی و، سیفه‌ته‌کانی و، ...هتد دا، هه‌روه‌ها جیی نیازی و بێ‌نیازی خوا، نه‌بوونی پۆله و، نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی لێوه‌هاتن بۆ خوا، بێ‌پۆیه‌یی و بێ‌هاوتایی خوا.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

هەر چوار ئایەتەکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە قورئاندا بۆیۆنەو بێهاوتان و، هاوۆینەیان نیە:

۱- ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (۱)، واتە: بۆ: ئەو خوا تاکە، ئەمە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە.

۲- ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ (۲)، خوایەکی جێنیازو بێنیازە.

۳- ﴿لَمْ يَكُنْ لَكَ وَلَدٌ﴾ (۳)، کەسی لێ نەبوو، لەکەسیش نەبوو، نە پۆلە ی هەیهو، نە سەرچاوەیەکیشی هەیه لێوێ هاتبۆ.

۴- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (۴)، هیچ کەسیش هاوتای وی نیە، ئەم چوار ئایەتە موبارەکە لە هەموو قورئاندا، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کۆی ئەم سوورەتە موبارەکە بە هەر چوار ئایەتەکیەوه، دەکەین بە دەرسێک.

دەرسى ئەم سوورپەتە

بېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر چوار ئايەتەكە پىك دى، خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارەكەدا باسى يەكتايى خۆى دەكات، باسى بېننازىى خۆى دەكات، باسى جىى نيازىى خۆى دەكات، باسى ئەو دەكات كە وەك ھىچ كام لە دروستكراوكان نى، لقى لى بوويىتەو، يان لە ئەسلىكەو ھاتى، يان پۆلەى ھەبى، يان باب و دايكى ھەبن، ھەروەھا خوا ھىچكەس و ھىچ شىك ھاوتاي نى، لە ھىچ روويكەو.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤﴾

ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان

(بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشنە، بلى: ئەو خوا تاكە ۝١ خوا بېنناز و جىى نيازە، ۝٢ كەسى لى نەبوو (و پۆلەى نى) و لەكەسىش نەبوو (و پۆلەى كەس نى) ۝٣ ھىچ كەسىش ھاوتاي وى نى (لە ھىچ روويكەو) ۝٤).

ئىكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان

(اللَّهُ): (قِيلَ: أَضَلُّهُ إِلَهَ فَحَذِقْتُ هَمَزُهُ، وَأُدْخِلَ عَلَيْهَا الْأَلِفَ وَاللَّامَ، فَحُصَّ بِالْبَّارِي) ئەمە رایەكە لە بارەى بێژەى (اللە)وە، كە لەبەرەت دا (إله) بوو و ھەمەزەكەى لابراو، (أل)ى خراوەتە سەر، ((اللە) ئەگەر ھەمەزەكەى لابېرى دەبێتەو (لا)، (أل)ى بخرێتە سەر دەبێتە (اللە)، تايبەتیشە بەو زاتەو كە بەدیهێنەر و پەرورەدگار و خواوەنى ھەموو شتێكە.

ھەندىكىش گوتووینە: (اللە)، لە (أَلَّة يَأَلَّة)وہ ھاتو، یانی: پەرستى، دەپەرستى، (أَلَّة إِلَهَةٌ، عَبْدَ عِبَادَةٍ) واتە: پەرستى پەرستى، كەواتە: (اللە) ئەو زاتەى كە دەپەرستى.

ھەندىك گوتووینە: لە (أَلَّة إِلَهَةٌ)وہ ھاتو، (أَلَّة أَي: تَحَيَّ) سەرسام بوو، لەبەر ئەوەى دروستكراوكان لە ناسینیدا سەرسامن.

ھەندىكى دىكە گوتووینە: لە (وَلَّة)وہ ھاتو، (أَي: المخلوقات وَالْهَيْئَةُ نَحْوَهُ)، یانی دروستكراوكان بەرەو وى شەیدان، عەوداڵن، (وَالَّةٌ وَلِيَّةٌ بِهِ) واتە: شەیدای بوو، عەوداڵى بوو.

ھەندىكى دىكە گوتووینە: (اللە) لە (لَا يَلُوهُ لِيَاهَا)وہ ھاتو، (أَي: اِخْتَجَبَ يَخْتَجِبُ اِخْتِجَابًا) پەنھان بوو، پەنھان دەبى، پەنھان بوون، لەبەر ئەوەى خوا پەنھانە.

دەشگونجى ھەر چوارىيان لە يەك كاتدا مەبەست بن، چونكە خوا ھەم پەرستراو، ھەم دروستكراوكان تىیدا سەرسامن، ھەم دروستكراوكان بۆى شەیداو تامەرزوو عەوداڵن، ھەرۆھا پەنھانىشە لە دروستكراوكان.

(أَحَدٌ): (أَحَدٌ يُسْتَعْمَلُ عَلَى صَرَبَيْنِ: أَحَدُهُمَا: فِي النَّفْيِ فَقَطْ، وَالثَّانِي: فِي الْإِبْطَاتِ)

وشەى (أحد) بە دوو جوړ بە کار دى:

یەكەمیان: تەنیا لە لا بردندا (دەگو ترى): (مَا فِي الدَّارِ أَحَدٌ) (لَمْ يَأْتِنِي أَحَدٌ)، مالهەكە كەسى تێدا نیه، كەس نەهاتووە بۆ لام، بە زۆرى لە حالەتى لا بردن (نفى) دا بە کار دى).

دووهم: لە حالەتى چەسپاندن و ئىسپاتیشدا بە کار دى، ئەویش بەسێ شێو:

۱- وَهَكَ: (أَحَدٌ عَشَرَ، وَأَحَدٌ وَعِشْرِينَ) واتە: یازدە، بیست و یەك، پال دەدرێتە لای (عَشَرَ) یان (عِشْرُونَ).

۲- دەكرێتە پال دراو یان پال وەل دراو (مضاف إليه)، دەكرێتە پال دراو وەك (أَحَدُهُمَا) یەكێك لەو دووانە، یان (أَحَدُهُم) یەكێك لەو كۆمەلە.

ئەگەر بێتە پال وەل دراویش وەك: (يَوْمُ الْأَحَدِ) رۆژى یەكشەممە.

۳- حالەتى سێبەم لە بەكارهێنانى (أَحَدٌ) دا بۆ چەسپاندن، ئەو یەك بۆ وەسفێكى پەها بەكار دەهێنرێ، ئەویش بەس بۆ خوا بە کار دى، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، بلى: ئەو خوا یەكێ تەكە، تەنیا بۆ خوا وشەى (أَحَدٌ) بەكار دەهێنرێ، چونكە زاتێك وێنەى نەبێ و هاوتای نەبێ، هەر خوا یەك، ئەویدیكە هەمووی وێنەى هەیه و، هاوتای هەیه.

(الصَّمَدُ): (الصَّمَدُ: السَّيِّدُ: الَّذِي يُصَمَّدُ إِلَيْهِ فِي الْأَمْرِ) (صمد): ئەو گەورە یە

لە كاروباردا پەناى پێ دەبردێ و پشتى پێ دەبەستێ، داواى لى دەكرێ و، پرۆوى تێدەكرێ، واتە: جێى نیاز، هەروەها واتە: ئەو زاتەى لە جگە لە خۆى بێ نیاز، بۆیە من وام لێكداوێتەو: (جێى نیازو بێ نیاز)، هەموو كەس و شتێك پێویستى پێیه، ئەو پێویستى بەهیچ كەسێك و شتێك نیه.

واتایەكى دیکەى (الصَّمَدُ): (الصَّمَدُ الَّذِي لَيْسَ بِأَجُوفٍ) واتە: ئەو زاتەى

بۆش نیه، پرەو بۆش نیه، ئەو مانایەش بۆ وشەى (الصَّمَد) هاتووە لە زمانى

عهږه بېیدا، به لām به دښايی به نسبت خوی پهره دگاروهه ټه مانايه یان مه به سته که (الصمد) واته: ټه زاته ی جپی نیازوه، بی نیازیشه.

(کُفُوا): (الْكَفَاءُ: الْمُهَائِلُ، وَالْقَوِيُّ الْقَادِرُ عَلَى تَصْرِيفِ الْعَمَلِ، وَالْجَمْعُ أَكْفَاءٌ، وَكَفَاءٌ)، خویندراویشه ته وه: (کُفَاءً) واته: وینه، هاوتا، به هیزی توانا له سرکار که کاروبار بهو شیوهه ی دهیه وی هه لیسووړتی، وشه ی (کُفُوا) به (أَكْفَاءٌ و کِفَاءٌ) یش کؤده کریته وه.

هو ی هاته خواره وهی ټه سوږه ته موباره که

له باره ی هو ی هاته خواره وهی ټه سوږه ته موباره که وه، چهند گنړاوهه که هه ن، به لām ټیمه ته نیا یه کیکیان ده هیټین، که له رووی سه نه ده وه به باش (حسن) دانراوه:

عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: انْشُبْ لَنَا رَبَّكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ» لَأَنَّهُ لَيْسَ شَيْئٌ يُؤَلَدُ إِلَّا سَيَمُوتُ، وَلَيْسَ شَيْءٌ يَمُوتُ إِلَّا سَيُورَثُ، وَإِنَّ اللَّهَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ لَا يَمُوتُ وَلَا يُورَثُ «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ» قَالَ: لَمْ يَكُنْ لَهُ شَبِيهٌ وَلَا عَدْلٌ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ ۳۳۶۴، وَأَحْمَدُ: ۲۱۲۵۶، وَابْخَارِيُّ فِي التَّأْرِيخِ الْكَبِيرِ: ج ۱، ص ۲۴۵، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ: سَنَدُهُ حَسَنٌ).

واته: ټوبه یی کوری که عب ﷺ ده لئی: هاوبه ش بو خوا دانهره کان به پیغمبه ری خویان ﷺ گوت: پهره دگار ټمان بو وه سف بکه (سهر به کتیه، له کوپوه هاتوه؟) خواش ټه ټایه تانه ی دابه زاندن: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بلئی: ټه خویه تاکه، ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾، خویه که جپی نیازوه بی نیازه، ﴿لَمْ يَكِلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (الصمد) بریتیه له وهی لیتی نه بووه و له که س نه بووه، چونکه هیچ شتیک نه له دایک بئی، مه گهر ده مرئی، ههر که سیش شتیک

بەری، بە میرات دەگیرێ، بەلام خۆی پەرورەدگار نە دەمرێ و نە بەمیراتیش دەگیرێ، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، هیچ کەس هاوتای خۆی نە، هیچ کەس وێنەی خۆی نە، هیچ شتێک وەک خۆی نە.

وەک گۆمان: لە بارەى ھۆی دابەزینی ئەم سوورەتە موبارەکە گێڕانەوێ دیکە ھەن، یەکیەک لە گێڕاوەکان دەڵێ: جۆولەکەکان لە مەدینە بە پێغەمبەریان ﷺ گوت: پەرورەدگاری تۆ چییە، چۆنە؟ خۆی پەرورەدگاریش ئەم سوورەتە موبارەکەى دابەزاند.

بەلام وا پێدەچێ ھەر ئەوەیان راستێ، کە ھاوبەشدانەرانى مەککە لە پێغەمبەرى خویان ﷺ پرسىو، چونکە ئەم سوورەتە ھەر لە شارى مەککە دابەزیو، وەک پێشتریش باسمان کرد، بەلام لە مەدینەش کە لییان پرسىو: خۆی تۆ کیئەو چۆنە؟ پێغەمبەرى خوا ﷺ ھەر بەم سوورەتە موبارەکە وەلامى جۆولەکەکانیشى داوہتەو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خۆی پاک و تاك دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، وەک ھەمیشە گوتوو مانە ئیستایش دووبارەى دەکەینەو، کاتیەک مرووف دەڵێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە.

بێگومانیش ناوی خوا ھێنان لەسەر ھەر شتێک مایەى بەرەکەت تیکەوتنیەتى و، ناوی خوا نەھێنان چ بە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، چ بە (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) مایەى دواپراویى و بێخێریی ئەو کارە، وەک پێغەمبەرى خوا ﷺ

فهرمودیه تی: (كُلْ أَمْرٌ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ فِيهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْطَعُ^(۱)) واته:
 هەر کاریکی گرنګ به ناوی خواوه دهست پئ نه کړئ و، ناوی خوی له سهر
 نه هینرئ، دواپراوه، به لئ هەر کاتیک مروف ده لئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 ده بئ به لایه نی که موه چوار واتیان له عه قل و دلی خوئی دا ناماده بکات:

۱- ئەم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲- ئەم کاره به پئی شهرعی خوا ده کهم.

۳- ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوی بئ هاوتا ده کهم.

۴- ئەم کاره بو هینانه دی په زامه ندیی خوا نه نجام ده دم.

تجنا خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^(۱)، بلئ: ئەو خوا به کی تاکه،
 پیشتیش گوتمان: له هه موو قورئاندا پینج سوورته به (قل) دهست پیده کهن:

۱- سوورته تی (الجن)، ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ سَمِعَ نَفْرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾^(۱) الجن.

۲- سوورته تی (الکافرون)، ده فهرموئ: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾^(۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ^(۲) الکافرون.

۳- ئەم سوورته موباره که، سوورته تی ئیخلاص ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^(۱).

۴و۵- هه ردوو سوورته تی فه له ق و ناس: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾^(۱) الفلق، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾^(۱) الناس.

لیره دا که خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^(۱)، به دنئیایی خوا له
 وه لأمی پرسیاریکدا فه رمان به پیغه مبه ری خوئی ده کات، ئەوه به فهرموئ، بلئ:
 ئەو خوا به کی تاکه، زور له توژده وانی قورئان گوئوویانه: (هو) لیره دا پاناوی

(۱) ذکره العظیم آبادی (۱۲۷/۱۳) وقال: وهو حديث حسن..

حَال (ضمیر الشَّان) ه، واته: حَال و دَوَّخ بهو شیوهیه، ئهو خوابه کی تاکه، دواتر له مهسه له گرنگه کان زیاتر قسه ی لئ دهکین و سووره ته که هه مووی ده کین به یه که مهسه له ی گرنگ، لیره دا خوا ی پهروه ردگار به پیغه مبهری خاتهم ﷻ ده فهرمووی: بفهرموو: ئهو خوابه کی تاکه.

(أَحَد) له کوردییدا ده بئته وه به تاک، به لَام (واحد) واته: یه که، خوا ی پهروه ردگار وشه ی (واحد) یشی بَوَّ خَوَّی به کارهیناوه: ﴿الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ ۲۱ یوسف، یه کی ملیککه چکه ر، پیشتر باسی واتاو چه مکی وشه ی (أحد) مان کرد، له پرووی زمانه وانیه وه.

لیره دا که خوا ده فهرمووی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ۱، بَلَّی: خوا تاکه، هه موو واتایه کانی دیکه ی دوا یی دین، هه موویان ده گرته نئو خَوَّی، چونکه خوا ئه گهر تاک بئ، مانای وایه: جئی نیازو بئ نیازهو، ئه گهر تاک بئ: که سی لئ نه بووه و له که سیش نه بووه و، و ئه گهر تاک بئ: مانای وایه هیچ هاو وئنه و هاو تاو شیوه ی نین، ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ۲، خوا جئی نیازه، نه یفه رمووه: (وَهُوَ الصَّمَدُ) به لکو فهرموویه تی: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ۲، خوا جئی نیازه، چونکه خه لکی دیکه ش و شتی دیکه ش هه یه، خه لک پیویستی پیی ده بئ و، سه ری تیی ده وه ستی و داوا ی لیده کات، به لَام خوا فهرموویه تی: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ۲، یانی: خوا به هه موو مانای وشه: جئی نیازو بی نیازه، ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ۳، که سی لئ نه بووه و له که سیش نه بووه، بَوَّچی پیشی فهرموویه تی: که سی لئ نه بووه، له پرووی پَریزه ندیی لَوَّژیکیه وه ده بئ بَلَّی: فلانکه س له که سه وه نه ها توه، پیشی ده بئ باسی ئه سل بکری، ئنجا باسی لق بکری، به لَام لیره دا خوا ﷻ به پیی عه قلی هه موو ئه وانیه ی ئه م سووره ته ی ئاراسته کردوون، به لکو به پیی عه قلی هه موو ئه وانیه ی به دِرژایی زه مان، هه ر له رابردووه تا کو کۆتایی له خوا په رستی لاده دهن، له یه کتا په رستی لاده دهن، دواوه، که هه موو ئه وانیه رۆله یان پالداوه ته لای خوا، نه که خوا پالده نه لای سه رچاوه یه که که لیوه ی ها توه،

هەمیشە ئەوان گوتووایانە: شەیتانەکان کورانی خوان، فریشتەکان کچانی خوان، نەصرانییەکان دەلێن: عیسا کۆری خوا، هەرودەها هیندۆسەکان و، هەموو ئەوانە لقیان بۆ خۆی پەرودەرگار داناوە، گواوە شتاتیک لێی پەیدا بوون، بۆیە خوا سەرەتا دەفەرموێ: ﴿لَمْ يَكِدْ﴾، واتە: (لَمْ يَلِدْ مِنْهُ أَحَدٌ) لێی نەبوو، کەسی لێ پەیدا نەبوو، ﴿وَلَمْ يُولَدْ﴾ (۲) لە کەسیشەو پەیدا نەبوو، نە لقیك هەیه لێی جیا بووبێتەو، نە ئەسلیك هەیه ئەو لیوێ هاتبێ، خاوەنی بوونیکی زاتیو، بوونەکە خاوازانو نیهو بوونیکی سەرەخۆی، بوونیکی بێ سەرەتاو بێ کۆتاییە.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (۱)، هیچ کەسێش هاوتای وی نیه، واتە: هیچ کەس هاوتاستی خوا نیهو، هاوتای وی نیه، چونکە هەموو ئەوانی دیکە جگە لە خوا، دروستکراوی خوان، بە دیهێنراوی خوان، ئەگەر فریشتەن، ئەگەر مەرووفن، ئەگەر جەندان، ئەگەر پەروەکن، ئەگەر ئاژەلن، ئەگەر دڕندەن، ئەگەر پەرەورن، ئەگەر هی ژێر دەریان، ئەگەر هی سەرزهوی و بن زهویین، ئەگەر هی نێو هەوان، ئەگەر ماددەیی بێ ژیانن، ئەگەر کەهکەشانن، ئەگەر گەردیلەن، ئەگەر بچووکن، ئەگەر گەورەن، هەموویان دروستکراوی خوان، دروستکراوی خواش هەرگیز نایەتە ئاستی خوا، چونکە کاتیک بوو نەبوو و خوا بوونی پێداو، کاتیکیش دەبێ خوا نایهێلێ.

مەسەلە گرنگەکان

کۆی ئەم سوورەتە دەکەینە یەک مەسەلە:

فەرمانکردنی خوا بە پیغمبەرەکی موحەممەد ﷺ، کە بە پرسیارلێکەرانی لە بارەی پەرورەدگارییەوه بفرەمۆی: ئەو خۆی تاکە، جێی نیازو بێ نیازە، کەسی لێ نەبوووەو لە کەس نەبوووەو، هیچ کەسیش هاوتای وی نیە:

خوا دەفرەمۆی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (٤)﴾

شیکردنەوهی ئەم چوار ئایەتە لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ئەو خۆیەکی تاکە، لە پەرووی پێژمانییەوه تۆزێک وردەکاریی باس دەکەین: ﴿قُلْ﴾، بۆی، ئەمە فەرمانی خۆی بەرزو مەزنە، ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ئەو خۆیەکی تاکە، زۆرێک لە پەسپۆران و شارەزایانی زمانی عەرەبی دەتێن:

{(هو): مبتدأ أول، (الله): مبتدأ ثان، (أحد): خبر المبتدأ الثاني، والجملة خبر المبتدأ الأول}.

ئەمە لە پەرووی پێژمانییەوه، لە هەموو پراپەکانی دیکە بەهێزترە: (هو) نیهای یەکەمە، (الله) نیهای دووهمە، (أحد) گوزاری نیهای دووهمە، پرستەکەش هەمووی دەبێتە گوزاری نیهای یەکەم، بۆ ئیعرابی ئەم ئایەتە موبارەکە هەندی پای دیکەش هەن، بەلام ئەوهی هەڵمانبژارد پێم وایە بژاردەیه.

کە دەفرەمۆی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، بۆی: ئەو خۆیە تاکە، تاک ئەوهیە دووهمی نەبێ، وێنە نەبێ، هاوتای نەبێ، شێوهی نەبێ، لە کوردییەدا کە

دەئى: فلان شتە تاكە، واتە: دوۋەمىكى نىيە، ھاۋتايەكى نىيە، ۋىئەيەكى نىيە، شىۋەيەكى نىيە، ھەلبەتتە ئەۋەى بە رەھايى وشەى (أحدى) بۆ بەكاربى، تەنیا خوايە، چونكە ھىچ مرقۇقك نىيە ھاۋتاي نەبى، ھاۋشىۋەى نەبى، ۋىئەى ۋى نەبى، ھىچ دروستكراۋىكىش نىيە بىۋىئەى ۋە بىھاۋتاۋ بى شىۋەى، تەنیا خۋاى پەرۋەردگار بىۋىئەى، بىھاۋتايە، بىشۋەى، بى دوۋەمىشەۋ تاكە، واتە: دوۋەمى نىيە، بەلام دروستكراۋەكانى دىكە ھەموۋىان دوۋەمىيان ھەيە، بگرە ھىچ دروستكراۋىك نىيە جوۋق نەبى: ﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَمْرِ ۝۳﴾ الفجر، سوئند بە جوۋت ۋ بە تاك، ھەموۋ دروستكراۋەكان جوۋتن، ئىرو مى، يان پىچەۋانەى يەكدىين، ۋەك ساردو گەرم، ئاسمان ۋ زەۋى، دىياۋ دۋارۋۆ، زستان ۋ ھاۋىن، ...ھتد، تەنانەت ماددەى بى ژيانىش لە ئىۋك ۋ ئەلىكتروڻ پىك دى، ئىۋكەكە پىروڻ ۋ نىۋىروڻى تىدايەۋ، ئەلىكتروڻ بە دەۋرى ئىۋكدا دەخولتتەۋەۋ، ئەۋىش ھەر جوۋتە.

(۲) - ﴿اللَّهُ الصَّكْمُ﴾: خوايەكى بىننازەۋ جىيى نيازە، ئەمە گوزارەى دوۋەمە، بۆ (ھو) يانى: ئەۋ خوايەكى جىننازو بىننازە، وشەى (اللہ) جىدارى (ھو)يە: (ھو اللہ)، ھەۋالەكەبىشى برىتيە لە (أحد) ئەگەر بىت ۋ (ھو) پاناۋى حال (ضمير الشأن) بى، واتە: حال بەۋ شىۋەيەكە ئەۋ خوايەكى تاكە، ئەۋەى دى ھەموۋى ھەۋال ۋ ۋوونكەرەۋەى ئەۋ (ھو) دەبى، ﴿اللَّهُ الصَّكْمُ﴾، ئەۋ خوايەكى جىيى نيازو بى نيازە.

(۳) - ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلِّدْ﴾ (ئەمىش ديارە گوزارەيەكى دىكەيە) ئەۋ كەسى لى نەبوۋەۋ لە كەشىش نەبوۋە.

(۴) - ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، ھىچ كەشىش ھاۋتاي ۋى نىيە.

﴿لَمْ يَكِدْ﴾، واتە: (لَمْ يَلِدْ غَيْرُهُ): جگەلە خۋى لى نەبوۋە.

﴿وَلَمْ يُؤَلِّدْ﴾، واتە: (وَلَمْ يَلِدْهُ غَيْرُهُ) جگەلە ۋ ئەۋى نەبوۋە.

لىرەدا كە دەفەرمۋى: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، (لە) كە (جارو مجرور) ۋ پىشخراۋە، لەسەر (كُفُوًا) لەبەر گرنگىي پىدانە، بەۋە كە خۋاى

بِئِهاوتا هیچ کەس هاوتای نیه، هیچ کەس وینە ی نیه، هیچ کەس هاوئاستی نیه. بۆیه ش له ئایه ته که ی پیشیدا لابر دنی پۆله له خوا، پیشخراوه، ئه وه که خوا ی پهروه ردگار سهراوه یه کی هه بی لیوه ی هاتبی، چونکه هاوبه ش بو خوا دانه ره کان زیاتر ئه و بیرو که یه له نیویاندا په واجی هه بووه، که خوا پۆله ی هه یه، کوپی هه ن و کچی هه ن، له نیو هیندوسییه کانیشدا ئه و بیرو که یه هه یه، به لکو ئیستا له نیو نه صرانییه کانیشدا ئه وه یان ته به نیی کردوه که عیسا سه لامی خوا ی لیبی کوپی خوا یه، هه ر له بهر ئه وه ی بابی دیار نیه، به لام خوا عیسا ی بۆیه به و شیوه یه خولقاندوه، تا کو بزانی خوا ده توانی به بی بابیش ئینسان بخولقینی، ههروهک ده توانی به بی باب و دایکیشی بیخولقینی، که ئاده م و هه ووان، ده شتوانی به باب و دایکه وه بیانخولقینی، وهک مروقه کانی دیکه.

حەوت وردە سەرئەنچ لە بارەى سوورەتى ئیخلاصەوه

سەرئەنچى یەكەم:

وشەى (قُلْ): خەوای کاربەجێ کە دەفەرەمۆی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾
 ١ ﴿الإخلاص﴾، هەندێک لە زانایان گوتووینە: بۆچی خەوای زاناو کارزان بە
 پێغەمبەرى کۆتایی ﷺ فەرەمۆه، بفرەمۆی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ١، بلی: ئەو
 خەوایە کە تاکە، بۆچی راستەوخۆ نەیفەرەمۆه: (هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)؟ ئەو خەوایە کە
 تاکە؟!

هەلبەتە هیچ وشەیهك لە فەرمايشتى خوادا بى حىكمەت نیه.

یەكێك لە زانایان دەئێ: حىكمەتەكەى ئەوەیە: (الْمَأْمُورُ بِهِ سَوَاءٌ كَانَ مُعَيَّنًا
 أَمْ لَا، مَأْمُورٌ بِالْإِقْرَارِ بِالْقَوْلِ، فَأُثْبِتَ الْقَوْلَ لِيُذِلَّ عَلَى إِجَابِ مَقُولِهِ وَلِزُومِ الْإِقْرَارِ
 بِهِ عَلَى مَرِّ الدُّهُورِ): فەرمانپێکراو چ دیارییکراو بێ (کە پێغەمبەرى خاتەمه ﷺ)
 یاخود دیارییکراو نەبێ، (ومەبەست پێى هەر کەسێک بێ کە قورئان دەخوێنێ)
 فەرمانی پێکراوه کە دان بە گوتنى ئەوەدا بێنێ، ئنجا بۆیە گوتنەكە چەسپێتراوه،
 تاكو ئەوه بگەیهنێ کە پێویستە فەرمان پێکراو (مقول)ەكە بگوترێ و دانى پێدا
 بهێنێ، بە درێژایى زەمان و پۆژگار.

واتە: کاتێک ئێمە دەخوێنینەوه (قُلْ)، چاوەڕێن گوتراوه (مقول)ێک بێت،
 ئایا ئەوەى دەبێ بگوترێ، چیه؟ دواى کە دەفەرەمۆی: ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾،
 بۆیە پێشێ فەرەمۆیەتى: (قُلْ) تاكو بزانیی کە گوتنى ئەو فەرمايشتە شتێكى
 پێویستەو، فەرمانپێکراوه، بابای فەرمانپێکراو پابەندکراوه بەوەى ئەو وشەیه
 بلی.

سەرنجی دووهم:

که دهفه رموی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، زۆربهی زانیان ده‌ئێ: (هو) ئەو (صَمِيرُ الشَّانِ) ه، پاناوی حاله‌ته، واته: حال بهو شیوهیه که ئەو خوایه تاکه.

ئنجاهه ندیک گوتوو یانه: له وهلامی قسهی ئهوانه‌دا که گوتیان: (إِنْسِبْ لَنَا رَبِّكَ) یان (صِفْ لَنَا رَبِّكَ) واته: په‌روه‌ردگارمان بۆ پێناسه بکه، بۆمان ده‌ریخه چۆنه و چۆن هاتوه؟ خواش وهلامی داوه‌ته‌وه و فه‌رموو یه‌تی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ئەو په‌روه‌ردگاره‌ی ئێوه لێی ده‌پرسن، خوایه‌کی تاکه.

(فخرالدین الرازی) له باره‌ی (هو) هوه، شتیکی هێناوه، که هه‌ر کام له (آلوسی) له (روح المعانی) داو (إبن عاشور) یش له (التحریر والتنویر) دا، به‌بێ په‌خه‌لێگرتن هێناویانه.

(فخرالدین الرازی) ده‌ئێ: خوای په‌روه‌ردگار دوا‌ی وشه‌ی (قل)، سێ وشه‌ی فه‌رموون، که بریتین له وشه‌کانی: (هو) و (أله) و (أحد)، ئەم سێ وشه‌یه‌ش هه‌ر کامیان ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر پێگه‌ و پله‌یه‌کی تایبه‌ت، بۆ ئەو که‌سانه‌ی به‌رزترین پێگه‌ و مه‌قامیان هه‌یه، له‌خواناسیی و خواپه‌رستییدا، که ته‌ماشای چیه‌تی شه‌کان ده‌که‌ن:

أ- کۆمه‌لی یه‌که‌م: (قل هو) هه‌ر به (هو) له هه‌موو شتێک تێده‌گه‌ن، ئەمه مه‌قام و پێگه‌یه‌ک، که به‌رزترین و هی زۆر نزیک‌خراون (مُقَرَّبِينَ) ه.

ب- کۆمه‌لی دووهم: که هاوه‌لانی راسته (أصحاب الیمین) ن، ده‌بێ خوایان به‌ ناوی خو‌ی بۆ ناو بێردی، که (أله) یه،

ج- کۆمه‌لی سێیه‌م: که هاوه‌لانی چه‌په (أصحاب الشمال) ن، پێویسته‌ ناگادار بکێنه‌وه که خوا تاک و بێ‌هاوبه‌ش (أحد) ه، چونکه ئه‌وان له په‌رستنی خوادا به‌هه‌له‌دا ده‌چن و جگه له خوا ده‌په‌رستن، بۆیه فه‌رموو یه‌تی: (أحد).

۴- هەندىكى دىكە گوتتويانە: لە (لە) ھو ھاتو، (لە، يَلُو، لياھا)، (أي: احْتَجَبَ، يَحْتَجِبُ، احْتِجَابًا)، لەبەر ئەو ھى خواى بى وینە پەنھانە لە دروستکراو ھاتو ھى.

ئەمانە چوار پاي زانايان لە بارەى وشەى (اللہ) ھە، کە ئايا لە چىيە ھە ھاتو؟ ھەندىكىش لە زانايان گوتتويانە: وشەى (اللہ) لە ھىچ وشەى ھە ھە دىکە ھە دانەشاو، بە لکو ناوى ناسين (علم) ھە بۆ خوا، لە زمانى ھە پەبىيدا و، لە کوردبىيدا دەلێين: (خوا)، لە فارسبىيدا دەگوترى: (خدا) لە ئینگلیزبىيدا دەگوترى: (god) و، لە ھەموو زمانەکاندا ناوى خوا ھە ھە.

سەرئىچى چوارەم:

لە ھەسەر وشەى (أَحَد)، زانايانى شارەزاي زمان زۆريان قسە لە بارە ھە کردو ھە پێشتر ھەندىكىمان باس کرد، بۆ وینە:

أ- (ابن الأثير) لە كِتَابِي: (النهاية في غريب الحديث والأثر) دا دەلێ: [أَحَدٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، الْأَحَدُ هُوَ الْقَرْدُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ وَحْدَهُ وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ آخَرُ، وَالْهَمْزَةُ فِيهِ بَدَلُ الْوَاوِ، وَأَصْلُهُ وَحَدٌ، لِأَنَّهُ مِنَ الْوَحْدَةِ]، واتە: (أَحَد) لە ناو ھە ھاتو ھى بەرزە، ئەو تاکە ھە کە بەردەوام ھەر تەنیا بوو، کەسى دىکەى لە گەلدا نەبوو، ھەمزەى (أَحَد) چىگرە ھەى (و) ھە، لە ئەصدا (أَحَد) (وَحَد) بوو، چونکە لە (الْوَحْدَةِ) ھە ھاتو، واتە: تاکىيى.

ب- لە ھە ھەنگى (المصباح المنير) دا دەلێ: (وَيَكُونُ (أَحَدٌ) مُرَادِفًا (لِوَحْدٍ) فِي مَوْضِعَيْنِ سَمَاعًا: (أَحَدُهُمَا) وَصِفَ اسْمُ الْبَارِي تَعَالَى فَيُقَالُ: هُوَ (الْوَحْدُ) وَهُوَ (الْأَحَدُ) لِأَخْتِصَاصِهِ بِالْأَحَدِيَّةِ، فَلَا يُشْرِكُهُ فِيهَا غَيْرُهُ، وَلِهَذَا لَا يُنْعَتُ بِهِ غَيْرُ اللَّهِ. وَالْمَوْضِعُ (الثَّانِي) أَسْمَاءُ الْعَدَدِ لِلْغَلْبَةِ وَكَثْرَةِ الْإِسْتِعْمَالِ، فَيُقَالُ: (أَحَدٌ وَ عَشْرُونَ) وَ (وَاحِدٌ وَ عَشْرُونَ)، واتە: بە پى بىستنى کە لە ھە پەبىيدا بىستراو، وشەى (أَحَد)، دەبىتە ھاوواتاى وشەى (وَاحِد) لە دوو شوێندا: يە کەمیان: ھەسفر دنى ناوى خوا، چونکە خوا يە کەو تاکەو خوا تايبەتە بە تاکىيى ھە، [واتە: وشەى (أَحَد) بە پەھايى تەنیا بۆ خوا بەرکار دەھىتري، بە لām ھەموو (وَاحِد) يک]

دووان (إِثْنَيْنِ)ى لە بەرانبەرەو، سَيِّ (ثَلَاثَ)ى لە بەرانبەرە، بەلام (أَحَد) كاتیک بۆ خوا بەکاردهیترى، واتە: زاتیکە هیچ شتیکی دیکەى لە بەرانبەردا نیە ج.

شوئینی دووهمیان کە (أَحَد) بە مانای (واحد) بەکاردهیترى، لە کاتیکدا بۆ ناوی ژمارە بەکاربى، لەبەر ئەوەى زۆر بەرکارهیترلەو، دەگوترى: (أَحَدُو عَشْرُونَ) یانى: بیست و یەك و، (وَاحِدٌ وَعَشْرُونَ)، یەك و بیست [جگە لەم دوو شوئینە، هەمیشە وشەى (أَحَد) و (واحد) جیان].

سەرئنجى پینجەم:

لە بارەى وشەى (الصمد)هەو:

أ- (الشهاب) کە یەکیکە لە زانیان دەلى: وشەى {(صَمَدٌ) فَعَلَ مِعْنَى الْمَفْعُول، وَصَمَدٌ أَيْ: قَصَدَ، إِذَا الصَّمَدُ أَيْ: الْمَصْمُودُ، وَهُوَ الْمَقْصُودُ الْمَطْلُوبُ}، واتە: وشەى (صمد) لەسەر کیشى (فَعَلَ)ه، بەلام بە مانای (مفعول)ه، کەواتە: (صمد) بە مانای (مصمود) یان (مقصود) کە سێك داواى لێدەكرى و، پرووى نیازو مەبەستەكانى تى دەكرى، وەك (قَبَس) بە مانای (مَقْبُوس) یانى: ئاگرێك کە وەردهگیرى.

ب- (إِبْنُ تَيْمِيَّة) دەلى: لە بارەى وشەى (صمد)هەو، زانیانی پێشین دوو پرای سەرەکیان هەبوون:

۱- (الَّذِي يُصَمَدُ إِلَيْهِ فِي الْخَوَاجِ)، (صمد): ئەو زاتەى پرووى نیازو مەبەستى تێدەكرى بۆ پێویستییەكان، داواى لى دەكرى.

۲- مانای دووهمیان: (الصَّمَدُ هُوَ الَّذِي لَا جَوْفَ لَهُ) ئەو زاتەى کە بە تالایی، بۆشایی نیە.

بۆچى (أل)ى ناساندن چۆتە سەر (الصَّمَد)، بەلام نەچۆتە سەر (أَحَد)؟

حیکمەتەکەى ئەوەیە:

لە نىۋى دروستكاراۋەكاندا، تەنھا زاتىك پىي بگوتى: (الأحد) لە كاتى چەسپاندا تەنھا خوايە، جگە لە خوا ھىچ كەسكى دىكەو، ھىچ دروستكاراۋىكى دىكە بە (الأحد) ۋەسەف ناكى، بەلام وشەي (الصمد) بۆيە (أل)ى ناساندنى چۆتە سەر، چونكە جگە لە خواشى پى ۋەسەف دەكرى، كەسكى خەلك داۋاي لىيكات و چاۋەرۋانى لىي ھەبى، جىي نيازو مەبەستى مرۆفان بى، ئەويش وشەي (صمد) ى بۆ بەكاردەھىنرى، بۆيە (أل) چۆتە سەر (صمد) واتە: ئەو زاتەي بەتەواۋىي جىي نيازى و بىيازى لەو دايە.

۳- خۋاي پەرۋەردگار وشەي (الله)ى لەگەل (الصمد)دا دووبارە كرەتەو، لەوبارەۋەش (أبو السعود) دەلى: بۆيە ناۋى خوا لەگەل (الصمد)دا دووبارە بۆتەو تاكو بزانى: ھەر كەسكى خاۋەنى صەمەدىيەت نەبى، ماناى وايە لە خوايەتتى بە دوورە، ھەر كەسكى ئەوئەبى ھەموو دروستكاراۋەكان پىۋىستىيان پىي ھەبى و داۋاي لى بكنە، ئەويش لە ھەمويان بىياز بى، ھەر كەسكى وا نەبى، شايستەي پەرستران نيە.

سەرنجى شەشەم:

ئەوانەي خۋاي پەرۋەردگارىيان چواندو بە دروستكاراۋەكانى، يان دروستكاراۋەكان دەچۆتىن بە خواۋە (المشبهة)، وشەي (الله الصمد)يان بە بەلگە ھىئاۋەتەو، لەسەر ئەوئەي خوا جىسمە، واتە: خوا لەو شتانەيە كە ئىمە بتوانىن بە پىنج ھەستەكان دەركى بكنەن! بەلام ئەمە قسەيەكى پوۋچە، چونكە وشەي (أحد) پىچەوانەي ئەوئەيە كە خوا لە ماددە بى و لە چەند بەشكى پىكھاتبى، چونكە ھەر شتىك لە ماددە بى لە گەردىلەكان دەبى، گەردىلەكانىش مۆلكۆل گەرد (جُزئي) پىك دەھىن، ئەوانىش شتى لە خۋيان گەورەتر، تاكو سەرەنجام ئەو جەستەيە پىكدى، بەلام خوا لە سەرۋوى ماددەۋەيە.

سەرئىچى ھەوتەم:

وہك دوايى باسى دەكەين، پىغەمبەرى خوا فەرموويەتى: سوورەتى (إخلاص) يەك لەسەر سىي قورئانە، يانى: ھەر كەسك بىخوئىنى، وہك ئەوہ يەك لەسەر سىي قورئانى خوئىندى، زانايان لەو بارەوہ زۆريان قسە كردوہ، ئايا مەبەست لەمە چيە؟

زۆربەى ھەرەزۆريان گوتوويانە: بە دلتاييەوہ مەبەست ئەوہ نيە، ھەر كەسك ھەموو قورئان بخوئىنى و، يەككى ديكە سى جاران سوورەتى ئىخلاص بخوئىنى، پاداشتەكەى ھىندەى ھى ئەو كەسە يەك ھەموو قورئانى خوئىندوہ، ئەدى مەبەست پىي چيە؟

۱- ھەندىكيان گوتوويانە: ئىسلام يان قورئان ھەمووى دەيتتەوہ بە سى بەش:

أ- ياساكان، (الأحكام)،

ب- موژدەكان و ھەردەشەكانى خوا

ج- ناوو سيفەتەكانى خوا، لەم سوورەتە موبارەكەشدا باسى ناوو سيفەتەكانى خوا كراوہ، واتە: يەك لەسەر سىي ئەو راستييانەى لە قورئاندا ھاتوون، لەم سوورەتەدا بە پوختى و بە گوشراوى ھاتوون، سىيەكەكەى ديكەش: گفت و بەلئىنى خوا بە بەرپراداران و ھەردەشەى خوايە لە بىپروايان و خراپەكاران.

سىيەكەكەى ديكەش برىتيە لە ياساو حوكمەكانى خوا، (أبو عباس الشريج) بۆچوونىكى واى ھەبووہ.

۲- (أبو حامد الغزالي) لە (جواهر القرآن)دا دەلى: قورئان دەيتتەوہ بە سى بەش: (معرفة الله، ومعرفة الآخرة، ومعرفة الصراط المستقيم) واتە: قورئان يان باسى ناسىنى خوايە، يان باسى زانىنى پۆزى دوايە، يان باسى ناسىنى راستەپى خوايە، لەم سوورەتە موبارەكەشدا باسى ناسىنى خوا كراوہ.

۳- (إِبن القیم) له (زاد المعاد) دا ده‌لّی: قورئان ده‌بیته‌وه به سّی به‌ش: یه‌که‌م: خوا به‌یه‌ک‌گرتن به‌زانیاری و کرده‌وه (تَوْحید العِلْم والعَمَل)، دووه‌م: خوا به‌یه‌ک‌گرتن به‌ناسین ویستن (تَوْحید المَعْرِفَة والإِرَادَة)، سّی: خوا به‌یه‌ک‌گرتن به‌برواو به‌ئامانج گرتن (تَوْحید الإِعْتِقَادِ وَالْقَصْدِ)، ئه‌و پّی وایه له‌م سوورته‌ته موباره‌که‌دا (تَوْحید الإِعْتِقَادِ وَالْقَصْدِ) هاته‌وه.

۴- هه‌ندی‌کیش بی‌ده‌نگیان هه‌لبّاردوه‌و گوتووایه‌نه: پّیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ وای فه‌رمووه، به‌لام ئیمه به وردی نازانین مه‌به‌ستی پّیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ چییه.

۵- منیش وای تّیده‌گه‌م که پّیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ فه‌رموو‌یه‌تی: هه‌ر که‌سّیک سوورته‌تی ئی‌خلاس بخوینّی، وه‌ک ئه‌وه وایه سّی یه‌کی قورئانی خویندبّی، مه‌به‌ست پّی ئه‌وه‌به که‌سّیک به‌بروا پّی‌وون و، کارلّیک له‌گه‌لّ کردن و لی وردبوونه‌وه‌و، به‌حاله‌تّیکی ده‌روونی و روو‌حیی هّینده به‌هّیز بی‌خوینّی، که وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ببینّی، که‌سّیک ئاوا ئه‌م سوورته‌ته بخوینّی، وه‌ک ئه‌وه‌یه یه‌ک له‌سه‌ر سّی قورئانی خویندبّی و، ئه‌گه‌ر سّی جارن بی‌خوینّی، وه‌ک ئه‌وه‌یه هه‌موو قورئانی خویندبّی.

یڭەي گەورەي ئەم سوورەتەو سوورەتی (الکافرون)و. پاداشتێ خویندنیان

لەو بارەوہ پیڭەمبەری خاتەم ﷺ چەند فەرماشتیکی لێ گێرداوەوہو
تیمەش دە (۱۰) یاغان لە نیودا هەڵبژاردوون:

(۱) - (عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، فَكَأَمَّا قَرَأَ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۱۲، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ (۱۴۷/۷): رَجَّاهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ. وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكِبَرَى: ۱۰۵۲۱).

واتە: ئوبەیی کوری کەعب ﷺ گووتویەتی: پیڭەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:
هەر کەسێک (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینێ، وەک ئەوہیە سێھێکی قورئانی خویندبێ.
(۲) - (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ هَذِهِ
السُّورَةَ «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: حُبُّكَ إِيَّاهَا أَذْخَلَكَ الْجَنَّةَ) (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ:
۲۹۰۱، وَالدَّارِمِيُّ: ۳۴۳۵، وَابْنُ الضَّرِيرِ: ۲۷۸، مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ وَإِسْنَادُهُ لَا بِأَسَاسٍ بِهِ، لِأَجْلِ
مُبَارَكِ بْنِ فَضَالَةَ، لَكِنْ تَوَبَّعَ فَقَدْ أَخْرَجَهُ: ۷۷۴، مِنْ وَجْهِ آخَرٍ تَعْلِيْقًا، وَوَصَلَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۱،
وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ، رَجَّاهُ ثِقَاتٌ).

واتە: ئەنەسی کوری مالیک ﷺ دەگێڕتەوہ، کە پیاویک هاتە لای پیڭەمبەری
خوا ﷺ و گوتی: ئەی پیڭەمبەری خوا ﷺ! ئەم سوورەتەم خوشدەوێ: (قُلْ هُوَ
اللَّهُ أَحَدٌ) پیڭەمبەری خواش ﷺ پێی فەرموو: خوشتوستنت بۆی، توێ خستۆتە
بەهەشتەوہ.

(۳) - (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اُحْشُدُوا، فَإِنِّي سَافِرٌ عَلَيْكُمْ ثَلَاثَ
الْقُرْآنِ»، قَالَ: فَحَشَدَ مَنْ حَشَدَ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، ثُمَّ دَخَلَ، فَقَالَ:

بَعْضًا لِّعَظِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَإِنِّي سَاقِرٌ عَلَيْكُمْ ثَلُثَ الْقُرْآنِ، إِنِّي لَأَرَى هَذَا خَبْرًا جَاءَ مِنَ السَّمَاءِ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي قُلْتُ: سَاقِرٌ عَلَيْكُمْ ثَلُثَ الْقُرْآنِ، أَلَا وَإِنَّهَا تَعْدِلُ ثَلُثَ الْقُرْآنِ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۹۵۳۱، وَمُسْلِمٌ: ۸۱۲).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پۇژىك فەرمووى كۆبنەو، چونكە من سىيەكى قورئانتان بەسەردا دەخوئىنم، دەلى: ئەوھى كۆبۆو، كۆبۆو، دوايى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتەدەرو سوورەتى: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) خوئىد، دوايى چوۋە ژوور، ھەندىكمان بە ھەندىكمان گوت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: سىيەكى قورئانتان بەسەردا دەخوئىنم، كەچى تەنيا ئەم سوورەتەى خوئىد! من پىم وايە ئەوھ ھەوالىك بوو لە ئاسمانەوھ ھات! (۱) دوايى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتەوھەر، فەرمووى: من گوتم: سىيەكى قورئانتان لەسەر دەخوئىنم، ئاگاداربىن! ئەم سوورەتە بەرانبەر سىيەكى قورئانە.

(۴) - (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثَلُثُ الْقُرْآنِ، أَي: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۳۲۴، وَابْنُ خَرَّازٍ: ۴۷۳۶).

واتە: ئەبوو سەئىدى خۇدرىي ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: سوئىد بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە، ئەمە بەرانبەر يەك لەسەر سىي قورئانە، واتە: سوورەتى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ).

(۵) - (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لِأَصْحَابِهِ: أَيْعِزُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَقْرَأَ ثَلُثَ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةٍ؟ فَسَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، وَقَالُوا: أَتَيْنَا يُطْبِقُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ، ثَلُثُ الْقُرْآنِ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۶۰۰، وَالدَّارِمِيُّ: ۳۴۳۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۸۹۶، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۱۰۵۱۵).

واتە: ئەبوو سەئىدى خۇدرىي ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پۇژىكيان بە ھاوھلانى فەرموو: يەكلىك لە ئىوھ ناتوانى يەك لەسەر سىي قورئان لە شەوئىكدا

(۱) بىگومان ئەمە قەسەى (أبو هريرة) يە ئىواخنى فەرموودەكەى كردوھ.

بخوئین؟ به لام تهوه لهسه ریان قورس بوو، گوئیان: نهی پیغه مبهری خوا! کیمان ده توانی له شه ویکدا یهک لهسه ر سیی قورنن بخوئین؟ فهرمووی: (اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ،) واته: تهو سوورده تهی تهو وشه موباره کانهی تیدان، سییه کی قورنانه.

(۶) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ، وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ فِي صَلَاتِهِمْ فَيَخْتِمُ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، فَلَمَّا رَجَعُوا ذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: سَلُوهُ لَأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟ فَسَأَلُوهُ فَقَالَ: لِأَنَّهَا صِفَةُ الرَّحْمَنِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَقْرَأَ بِهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَخْبِرُوهُ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّهُ} (أخرجه البخاري: ۷۳۷۵، ومسلم: ۸۱۳).

واته: دایکمان عائشه رضی الله عنها گپراویه تهوه که پیغه مبهری ﷺ به شیک له سوپای ناردوه، پیاوئیکان له گه لدا بووه (تهو پیاوه سه ره رشتیاریان بووه) که نوئزی ده کرد بو هاوه له کانی ههر کومه له نایه تیک، یان سوورده تیکی خوئندبایه له کوئاییدا سوورده تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) یشی ده خوئند! کاتیک گه رانهوه نهوه یان بو پیغه مبهری خوا ﷺ باسکرد، تهویش فهرمووی: لئی بپرسن بوچی وای کردوه؟ لییان پرسى، گوئى: له بهر نهوهی تهم سوورده ته سیفه تی (خوای) بهزه ییه، منیش چه ز ده کم بیخوئینم، پیغه مبهری ﷺ فهرمووی: ههوالی پی بدهن خوا خوئیده وئ.

(۷) - {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُؤْمُهُمْ فِي مَسْجِدِ قُبَاءَ، فَكَانَ كُلَّمَا افْتَتَحَ سُورَةً يَقْرَأُ لَهُمْ فِي الصَّلَاةِ فَقَرَأَ بِهَا، افْتَتَحَ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ حَتَّى يَقْرَعَ مِنْهَا، ثُمَّ يَقْرَأُ بِسُورَةٍ أُخْرَى مَعَهَا، وَكَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَكَلَّمَهُ أَصْحَابُهُ، فَقَالُوا: إِنَّكَ تَقْرَأُ بِهَذِهِ السُّورَةِ، ثُمَّ لَا تَرَى أَنَّهَا تَجُزُّكَ حَتَّى تَقْرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى، فَلَمَّا أَنْ تَقْرَأَ بِهَا، وَإِمَّا أَنْ تَدْعَاهَا وَتَقْرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى، قَالَ: مَا أَنَا بِتَارِكِهَا إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ أُوْمِّكُمْ بِهَا فَعَلْتُ، وَإِنْ كَرِهْتُمْ تَرَكْتُكُمْ، وَكَانُوا يَرَوْنَهُ أَفْضَلَهُمْ وَكَرِهُوا أَنْ يُؤْمِّهُمْ غَيْرُهُ، فَلَمَّا أَتَاهُمْ النَّبِيُّ ﷺ أَخْبَرُوهُ الْخَبْرَ، فَقَالَ يَا فَلَانُ! مَا مَنَعَكَ مِمَّا يَأْمُرُ بِهِ أَصْحَابُكَ، وَمَا يَحْمِلُكَ أَنْ تَقْرَأَ هَذِهِ السُّورَةَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَحْبَبْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ حَبَبَهَا أَذْخَلَكَ الْجَنَّةَ} (أخرجه البخاري: ۸۷۴، وتعليقاً، ووصله الترمذي:

۲۹۰۱، من حدیث آنس، وإستاده حسن، وورد من وجه آخر مختصراً، أخرجه ابن حبان: ۷۹۲،
والترمذی: ۲۹۰۱.

واته: ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلى: پیاویک لە پشتیوانان لە مزگەوتى قوباً پېشنوێزى
بۆ دەکردن، هەر سووپەتێكى خوێندبووايه، ئەم سووپەتەى پېشى دەخویند
سووپەتەى (قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ) هەتا تەواوى دەکرد، دواى سووپەتێكى دیکەى
لەگەڵ دەخویند، لە هەموو رکاتێکدا وای دەکرد، هاوێلەکانى گوتیان: تۆ بە
خویندنى سووپەتەى (قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ) دەست پى دەکەى، ئایا پیت وانیە
بەرت کەوتبى، یان تەواوئى، هەتا سووپەتێكى دیکەیشى لەدوا دەخوینى؟ یان
هەر ئەو سووپەتە بخوینە، یان مەبخوینەو ئەوەى دیکە بخوینە، ئەویش گوتى:
واز لە خویندنهوێى ئەو سووپەتە ناھێنم، ئەگەر حەز دەکەن ئاوا پېشنوێزیتان
بۆ دەکەم، ئەگەر حەزیش ناکەن وازتان لى دەهێنم، ئەوانیش پێیان وابوو
لە هەموویان باشتەر پېشنوێزیان بۆ بکات و، حەزبان نەکرد یەکیکی دیکە
پېشنوێزیان بۆ بکات، ئنجا کاتێک پێغمبەرى خوا چوو بۆ لایان، ئەو
هەوالەیان پێدا، فەرمووی: فلانکەس! چ شتێک ڕیت لى دەگرى، ئەوەى هاوێلەت
فەرمانت پى دەکەن، بیکەى؟ (چ شتێک وات لێدەکات لە هەموو رکاتێکدا ئەم
سووپەتە بخوینى؟) ئەویش گوتى: خوێندەوێ، پێغمبەرى خواش ﷺ فەرمووی:
خوێستنى تۆ بۆ ئەو سووپەتە، تۆى خستۆتە بەهەشتەو.

(۸) - (عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ أَصَابَنَا طَشٌّ وَظَلَمَةٌ،
فَانْتَبَهْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي لَنَا، فَخَرَجَ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَقَالَ: قُلْ، فَسَكَتَ، قَالَ: قُلْ، قُلْتُ: مَا
أَقُولُ قَالَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمَعُودَتَيْنِ حِينَ تُسَبِّحُ ثَلَاثًا، يَكْفِيكَ كُلُّ يَوْمٍ مَرَّتَيْنِ)
(أخرجه أبو داود: ، والترمذی: وقال حسن صحيح غريب).

واته: (معاذی کوری (عبداللهی کوری (حَبِيب) لە بابییەو ﷺ دەگێرێتەو
دەلى: جارێک ئەمە بارانێک بەرى و تاریکییەك ڕووی تیکردین، ئیمەش چاوەڕپى

يَخْه مبهري خوامان ﷺ كُرد، نوژمان بۆ بكت، (وا پنده چى نوژى شىوان
يان خهوتنان بووبى)، ئه ویش ده رچوو، ده ستى گرتم، فهرمووى: بلى، منيش
بپنده نگ بووم، دووباره فهرمووى: بلى. گوتم: چى بلىم؟ فهرمووى: ههر سى
سوورپه تى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ) بخوينه، كاتيك به يانى ده كه يه وه و تيواره
ده كه يه وه، سى جارن بيانخوينه، ئه و كاته له شه وو رۆژدا دوو جارن ئه و سى
سوورپه ته بۆ تۆ به سن.

له ريوابه تىكى ديكه ي نه سائيدا هاتوو: (تكفيك كل شيء)، له جياتى
هه موو شتيك بۆ تۆ به سن، واته: هه موو خيرىكت بۆ ده سته بهر ده كه ن.
(۹) - له و باره وه كه ئه گهر سوورپه تى ئىخلاص بكرپته دووعا، ربه ت ناكريته وه، به مهرجيك
له دل و ده روونىكى پاكه وه بخوينى، ئه م ده قه هاتوه:

{عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ خَرَجَ بَرِيْدَةُ عِشَاءً، فَلَقِيَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَأَخَذَ
بِيَدِهِ فَأَدْخَلَهُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا صَوْتُ رَجُلٍ يَشْرُؤُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تَرَاهُ مُرَائِيًا؟ فَأَسْكَتَ
بَرِيْدَةُ، فَإِذَا رَجُلٌ يَدْعُو فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ، الْأَخَذَ الصَّمَدَ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ
ﷺ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَقَدْ سَأَلَ اللَّهُ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ،
وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۳۶، وأحمد: ۱۳۸۲۴، وأبو داود: ۱۴۹۵،
والترمذي: ۳۵۴۴، وقال: حسن غريب. والنسائي: ۱۳۰۰، وابن ماجه: ۳۸۵۸، وابن حبان:
۸۹۳، والحاكم: ۱۸۵۶، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واته: ئيبنو بو رپده له بابيه و ﷺ ده گيرپته وه، گو توويه تي: بو رپده جار يك
چۆته مزگه وت، دهنگى پياويك هاتوه خویندوو يه تي (نوژى كرده وه پارا وه ته وه)
يخه مبهريش فهرمووى: به رپابازى نابينى؟ بو رپده ش بپنده نگ بوو، ئنجا پياويك
ده پاراپيه وه گو تي: داوات لى ده كه م به هو ي ئه وه وه كه من شاهي دي ده ده م

بېجگە لە تۆ ھیچ پەرستراویك نیه تۆ تاکی جی نیازو بی نیازی، ئەو زاتە ی کەست لی نەبوو و لە کەس نەبووی، ھیچ هاوتایەکی نیه، پێغەمبەری خواش ﴿کە گوئی لەم دوو عایە بوو﴾ فەرمووی: سویند بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە، داوای لە خوا کردو و بە ناوی هەرە مەزنی، کە ئەگەر بەو ناوە ی داوای لی بکری دەبە خشی، ئەگەر بەو ناوە ی پارانەو ی لی بکری، وەلام دەداتەو.

۱۰- سوورەتی ئیخلاص و فەلەق و ناس، ھۆی پارێزران و شیفان بۆ مرووف:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ، جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ} (أخرجه البخاري: ۶۳۲۰، ومسلم: ۲۷۱۴، والترمذي: ۳۴۰۲، وغيرهم).

واتە: دایکمان عایشە ؓ گوتوو یەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ ھەر شەو یك چۆتە سەر جیگایە کە ی، ھەردوو لە پە دەستی کۆ کردوونەو، ئینجا ئەو سۆ سوورەتە ی تیدا خویندوون: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} فووی لیکردوون، داوای دەستی بە پێشەو و داوای جەستە ی خۆیدا ھێناون، ئەو نەدە ی دەستی گەییستی، بەسەری و پرووی پێشەو ی جەستە ی دەستی پیکردو و، ھەموو شەو یك سۆ جارێ بەو شۆیە ی کردو و.

واتە: بۆی دەبێ بە پەرژین و قەلا لە بەرانبەر شەیتان و جڕوانەو وەر، ھەر مەترسییە کدا، پروو لە ئینسان بکات.

لە بارە ی ھەردوو سوورەتی (الإخلاص) و (الکافرون) ھو و، ئەو گێررانەوانەش دەھینن:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (أخرجه مسلم: ۷۲۶).

واتە: ئەبوو ھویرە رضی اللہ عنہ، دەلێ: پیغەمبەری خوا ﷺ لە دوو پکاتی بەر لە نوێژی بەیانیدا، لە پکاتی یەكەمدا (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ی دەخویندو، لە پکاتی دووهم دا (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی دەخویند.

(۲) - {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَمَقْتُ النَّبِيَّ ﷺ سَهْرًا، فَكَانَ يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ، يَقُلُّ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَقُلُّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (أخرجه ابن ماجه: ۱۱۴۹، والترمذي: ۴۱۷، والنسائي في الكبرى: ۱۰۶۴).

واتە: عەبدوڵلای کوپی عومەر ﷺ، دەلێ: مانگیك چاودێری پیغەمبەری خوا ﷺ کرد، تەماشایم دەکرد لە دوو پکاتی پێش بەیانیدا، لە پکاتی یەكەم دا (دوای سوورەتی فاتیحە) سوورەتی (کافرون) ی دەخویندو، لە پکاتی دووهمیشدا (دوای فاتیحە) سوورەتی ئیخلاصی دەخویند.

(۳) - پیغەمبەری خوا ﷺ سوورەتی (الکافرون) و سوورەتی (الإِخْلَاص) ی لە دوو پکاتی پاتیبە ی دوای نوێژی شیواندا خویندوون^(۱).

(۴) - ھەروەھا پیغەمبەری خوا ﷺ لە دوو پکاتی دوای تەواوبوونی تەوافدا، سوورەتی (الکافرون) ی لە پکاتی یەكەمدا (لە دوای سوورەتی فاتیحە) خویندو، سوورەتی (الإِخْلَاص) یشی لە پکاتی دووهم (لە دوای فاتیحە) خویندو^(۲).

(۵) - ھەروەھا لە نوێژی ویترا پیغەمبەری خوا ﷺ سوورەتی (الإِخْلَاص) ی لە پکاتی کۆتایی نوێژی وەتردا خویندو، لە سێ پکاتە وەترەکەدا، لە پکاتی یەكەمدا، دوای فاتیحە سوورەتی (الأعلى) ی خویندو، لە پکاتی دووهمدا سوورەتی (الکافرون) و، لە پکاتی سێیەمیشدا سوورەتی (الإِخْلَاص) ی^(۳).

(۱) - أخرجه الترمذي: ۴۳۳، وابن ماجه: ۱۱۶۶.

(۲) - أخرجه مسلم: ۱۲۱۸.

(۳) - أخرجه الترمذي: ۴۶۳.

کەواتە: ئەم سوورەتی (الإخلاص) پێگە و مەقامیکی زۆر بەرزى ھەيە، ھەر ھەھا سوورەتی (الکافرون) یش بە ھەمان شێوە.

خو بە لوتف و کەپەمی خوێ یارمەتییمان بدات ئەو دوو سوورەتە لەو کاتانەدا کە پێغەمبەری خوا ﷺ خوێندوونی، بخوێنین، زۆر باش تێیان دا قوول ببینەو و بیران لێ بکەینەو.

کۆتا قسەشم ئەو ەيە کە بێگومان سوورەتی (الکافرون) وەك زانیان گوتوویانە: ((توحيد العملي) خو بە يە کگرتن بە کردەو ەي تێدايە، چونکە ئەو سوورەتە پراگەیاندنە بە بێپر وایە کان کە من ئەوانەي ئێوە دەیانپەرستن نایپەرستم و، ئێوەش پەرستارانی ئەو نابن کە من پەرستوومە، ھەر ھەھا منیش پەرستەري ئەو نایم کە ئێوە دەیانپەرستن و، ئێوەش پەرستەري ئەو نابن کە من دەپەرستم، ئایین و بەرنامەي خۆتان بۆ خۆتان و، بەرنامەي خۆم بۆ خۆم، ئەمەش خو پەرستیی کردەيیە.

بەلام لە سوورەتی (الإخلاص)دا، باسی خو بە يە کگرتنی زانیاری (التوحيد العلمي) يە، واتە: کە لە رووی زانیارییەو يە کتایی خو بزانی.

تہ فسیری سووڑہ تی

الفَلَق

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ (٩ی (محرم)ی سالی (١٤٤٢) کۆچیە، بەرانبەر (٢٨/٨/٢٠٢٠) زاینیی،
لە شاری هەولێر، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الفلق)، سەرەتاش
لەحهوت بڕگەدا پێناسەی دەکەین:

پێناسەی سوورەتە (الفلق) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە سوورەتی (الفلق) ناسراوە، بەلام ناوی سوورەتی:
﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ١ یشی بۆ بەکارهێنراوە.

هەروەها ئەم سوورەتە سوورەتی (الناس)، ناوی (المُعَوِّذَاتَيْن)یان بۆ
بەکارهێنراوە، واتە: ئەو دوو سوورەتە پەنا بە مڕۆف دەگرن بە خوای
پەروەردگار.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

لە بارەی شوێنی هاتنە خوارەوهی ئەم سوورەتە سوورەتی (الناس) یشەوه،
راچاییهکی زۆر هەیە، هەسەنی بەسراپی و عیكریمه و جابیری كوری عەبدوللّا
(خوا لێیان پازی بێ)، گوتووایه: ئەم سوورەتە (مەككەیی)یە و لە مەككە
دابەزیوه.

ئېبنو عەبباس (خو! لېيان رازی بۆ)، لە یەکیك لە دوو قسەکانیدا، ھەرۆھا قەتادەش دەلێن: سوورەتیکى (مەدینەیی) یە، واتە: ئېبنو عەبباس قسە یەکیشى ھەبە کە ئەم سوورەتە مەککەیی بۆ.

بەلام بە پیتی گێردراو ھەکان کە دوایی دەیانھێنین، مەدینەیی بوونی سوورەتی (الفلق)، ھەرۆھا سوورەتی (الناس) یش بە ھێزترە، ھەندیکیش لە زانیان، چ بۆ ئەم سوورەتە، چ بۆ ھەندۆ ئایەت، یان سوورەتی دیکە گوتووینە: لە مەککەش دابەزیون و، لە مەدینەش دووبارە دابەزیونەو.

سێھەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین:

لە موصحفدا سوورەتی (الفلق) ژمارەکە ی سەدوسیژدە (۱۱۳) یە، واتە: سوورەتی پێش کۆتاییە، لە دابەزیندا ئەگەر مەککەیی بۆ، ژمارە بیست (۲۰) و، ئەگەر مەدینەیی بۆ، لە دوای ژمارە سەد (۱۰۰) ھەوێ، پەنگە ھەندیکیش لە زانیان بلێن: لە (۱۰) کەمترە، یان لە سەدو ئەوئەندە یەمینە، گرنگ ئەوێە زانیارییەکی ورد لەوبارەو ە.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بە یەکدەنگیی توێژەرەوانی ئایەتەکانی قورئان، ئەم سوورەتە موبارکە پێنج ئایەتە.

پنجەم: نێوھەرۆکی ئەم سوورەتە:

نێوھەرۆکی ئەم سوورەتە، بریتیە لە فەرمانکردنی خوا بە پێغەمبەرەکە ی محمد ﷺ، کە پەنا بە خوا بگرێ، پەرۆردگاری قلیشانندی سپێدە بەرەبەیان، کە لە تاریکیی شەوی جیا دەکاتەو، یان پەرۆردگاری قلیشانندی ھەموو

تۆۋ نۆكەكان، كە دوايى چەكەرە دەدەن، يان پەرۋەردگارى قلىشاندى بوون (وجود) جياكردنەۋەى لە نەبوون (عدم)، بوچى پەنا بەخوا بگرئ؟ لە خراپەو زيانى دروستكراۋەكانى، ئنجا دوايى لە نىو دروستكراۋەكاندا، سىيان بە تايەت باسكراون:

يەكەميان: شەۋىك كە تاريك دادئ.

دوۋەميان: جادوۋگەرانى فوو لە گرئانكەر.

سىيەميان: حەسوۋدىكى ئىرەيى بەر، كە حەسوۋدىيەكەى دەخاتە حالەتى كردهيىەۋە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

پىنج ئايەتەكەى ئەم سوۋرەتە، تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوون، ھەرۋەك ئايەتەكانى سوۋرەتى (الإخلاص) و، ھەندىك لە سوۋرەتەكانى دىكەش ھەروابوون. ۱- خۋاي پەرۋەردگار كە دەفەرەمۆى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ۱ ﴿الْفَلَق﴾، ئەمە تەنيا لىرەدا ھاتو، بلى پەنا دەگرم بە پەرۋەردگارى (فلق)، واتە: قلىشاندىن، جياكردنەۋە، كە مەبەست پىي بەرەبەيانە كە لە تاريكىيى شەو جيا دەبىتەۋە، ياخود قلىشىندرانى ھەموو تۆۋ نۆكەكانە، ياخود پەيداۋوونى ھەموو ژيانلەبەرەكانە، ياخود پەيداۋوونى ھەموو گەردوون و بوونە.

۲- لە خراپەى ئەۋەى خوا دروستىكردۋە، خۋاي پەرۋەردگار دروستكراۋەكانى ھەموو بە باشتىن شىۋە دروست كردوون، بەلام ھەندىك لە دروستكراۋەكان بۇ تاقىكردنەۋەى ئىمە، بۇ ئىمە جىي زيان، دېرەيەك كەسىك دەخوات، ماريك بە كەسىكەۋە دەدات، ئىستا لەم رۆزگارەدا (۲۰۲۰/۸/۲۸) ز) قايرۆسى كۆڭىد نۆزدە (۱۹)، كۆرۈنا، بە ھەزاران كەسى كۈشتەۋە، رەنگە لە چەند مليۇنىش تىپەرئىتى، ئەۋانە ھەموويان دروستكراۋى خوان، بەلام زيانىش دەگەيەنن بە مەۋقەكان، لەبەر ئەۋەى خوا ئەم ژيانى دىيايەى داناو، تىيدا تاقى بگرئىتەۋە، بە خۇشيان و بە ناخۇشيان.

۳- ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾، لە خراپەیی شەو کە تاریک دادی.

۴- ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾، لە خراپەو زیانی ئافرهتانی جادووگەر کە فوو لە گرییهکان دەکەن.

۵- ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾، لە خراپەیی بابای هەسوود وەختیک ئیرەیی دەبات، یانی: هەسوودییهکەیی دەخاتە حالەتی کردەییەوه.

ئەم پێنج ئایەتەیی ئەم سووڤرەتە موبارەکە، تەنیا لێرەدا هاتوون.

هەوتەم دابەشکردنی ئایەتەکان:

تێمە ئەم سووڤرەتە موبارەکە بە هەر پێنج ئایەتەکیهوه، دەکەین بە دەرسیک.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پېنج (۵) ئايەتى كە ئەم سوورەتە موبارەكە پېكدېتن، پېك دى: (۱-۵)، خۆي پەرورەدگار دۆي (بسم الله الرحمن الرحيم) بە پلەي يەكەم فەرمان دەكات بە پېغەمبەرەكەي ﷺ، بە پلەي دووهم بە ھەر كەسكې دېكە كە بەرپى ئەودا دەرۋاو قورئان دەخوئىن، دەفەرموى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ **أَلْفَلَقِ**﴾ (۱) **أَلْفَلَقِ**، بلى: پەنا دەبەمە بەر پەرورەدگارى (فلق)، كە يان بە ماناي بە يانئىيە، سېدەي بە يانئىي، يان بە ماناي قلىشاندىن دروستكراۋەكانەو، جياكرەنەوہ يانە لە تاريكئىي و نەبوون، يان ھىترانە دى ژياندارانە، يان قلىشاندىن تۆۋ نىۋەكانە: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ **الْحَبِّ وَالنَّوَى**﴾ (۵) **الأنعام**.

﴿مِنْ شَرِّ مَا **خَلَقَ**﴾ (۶) **خَلَقَ**، لە خراپەي ئەوہى ئەو خوا پەرورەدگارە ھىتاۋىەتە دى، دروستىكردوہ.

ئىجا ھەندىك لە زانايان ويستوو يانە ئەوہ پىنەو پەرۋ بكن، يەكئىك لەوانە شىخ موحەممەد عەبدە (پەحمەتى خۆي لى بى)، لە تەفسىرى سوورەتى بەشى جزە (عم) داو تەفسىرى ئەم سوورەتەدا، دەلى:

خۆي پەرورەدگار دروستكراۋەكانى ھەموو بە باشتىن شىۋە دروست كر دوون، ئەوہش گومانى تىدانئىيە كە وايە، خوا دەفەرموى: ﴿أَلَيْسَ **أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ**﴾ (۷) **السجدة**، واتە: خوا ھەر شىككى دروستكر دى، بە باشتىن شىۋە دروستىكردوہ، بە لأم دوايى دەلى: دوو پشكئىك كە پىۋە دەدا نەركى خۆي جىبەجى دەكات، درندەيەك كە كەسكې دەخوات، ياخود ئاژەلى كەسكې دەخوات، ئەوہ ژيانى ئاسايى خۆي بەرپى دەكات، بە لأم مرفەكان دەبى لە خۆيان وريابن و لە مامەلەيان لەگەل دروستكراۋەكاندا تووشى زيان نەبن.

منیش پیم وایه: خوای کار به جی ئەم ژیا نی دنیا یه ی وا هه لځستوه، خو شیشی تیدابن و ناخو شیشی تیدابن، شتی وای تیدابی که سوودمان پی بگه یه نی و، شتی وای تیدابی زیانمان لی بدات، هه و ره تریشقه یه ک دی جاری واهیه ده پازده کهس پته که وه ده کوژی، شوینیک ویران ده کات، پارچه نه یزه کیک دته خواری، شارنیک کاول ده کات، بوومه له رزه یه ک دی، ولاتیک کاول ده کات، نه وانه هه موویان دروستکراوی خوان و زینیشیان هه یه، چونکه تیمه له م سه ر زه ویه خوای کارزان بو تا قیکردنه وه ی داناوین، ئایه به چی تا قیمان ده کاته وه؟ بو خو ی فه رمو یه تی: ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (الأنبياء، واته: ئیوه تا قی ده که یه وه به زیان و به قازانج، یان به شتیک که بو ئیوه خراپه و به شتیک که بو ئیوه چاکه، یان به شتیک که پیتان ناخو شه و شتیکش که پیتان خو شه، وشه ی (الش) هه موو نه و واتایانه ی هه ن، وشه ی (الخیر) واته: (مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ) خیر نه و شته یه که هه موو لایه ک بو ی تامه زرۆن، (الش) پیچه وانه یه تی، واته: (مَا يَرْغَبُ عَنْهُ الْكُلُّ) نه وه ی هه مووان هه زی لینا که ن و نایانه و ی، خوا ده فه رمو ی: ئیوه به شه رو به خیر تا قی ده که یه وه، دوا یی بو لای تیمه ده گیر دینه وه.

دوا یی ده فه رمو ی: ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ (الفلق، هه روه ها په نا بگره به خوا به په روه ردگاری به دیه پتان و قلیشان دانه کان، به هه موو و اتا کانبانه وه، له شه و که تاریک دادی، (غَاسِقٍ) واته: شه و، (إِذَا وَقَبَ) کاتیک تاریک دادی و دی، (وَقَبَ) به کونیک ده گوتری ئاوی تیدا کو ده بیته وه، که واته: (إِذَا وَقَبَ) یانی: کاتیک دی، وه ک چۆن ئاو ده چته ئیو کونه به رده که وه، که به کوردی (ماقوژ) ی پنده ئین، نه و به رده ی ئاوی تیدا کو ده بیته وه (ئاوی باران) و خه لک ده یخواته وه.

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ (الفلق، له خراپه و زیانی ئافره تانی فوو کهر به گریندا، که مه به ست پی ئافره تانی که جادوو ده که ن و فوو له گرینه کان ده که ن.

﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾، له خراپه و زیانی بابای حه سوود، کاتیک حه سوودیه که ی به کاردینتی، نه گهر ههر له ناخی خویدا بی، نه وه بو خوئی خراپه، به لام کاتیک که به پیی ئیره یی و حه سه ده که ی ره فتار ده کات، په نگه بیهوئی زیان له به رانبه ره که ی بدات به شیوه یه که له شیوه کان، تو په نای لی به خوا بگره، که شتیکی په نهانه.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ۱ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ۲ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ ۳ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ۴ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ ۵ ﴿﴾.

مانای ده قلاو ده قی ئایه ته کان

۱) به ناوی خوا ی به زه یی به خشنده. بلی: په نا ده گرم به په روه ردگاری سپیده (ی قلیشاو) ۱ له خراپه و زیانی نه وه ی دروستیکردوه (سه رجه م دروستکراوان) ۲ (هه روه ها) له خراپه و زیانی شهوی تاریک که دادی ۳ دیسان له خراپه و زیانی (نافره تانی جادوو گهری) فوو که ران له گرییان (بو جادوو کردن) ۴ هه روه ها له خراپه و زیانی ئیره یی بهر کاتیک ئیره یی ده بات (و کار به حه سوودیه که ی ده کات) ۵.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَعُوذُ): واته: په نا ده گرم، په نا ده به م، (الْعَوْدُ: الْإِلْتِجَاءُ إِلَى الْغَيْرِ وَالتَّعَلُّقُ بِهِ، يُقَالُ: عَادَ فُلَانٌ بِفُلَانٍ، وَعَوْدُهُ: إِذَا وَقَّاهُ، الْعَوْدَةُ: التَّمِيمَةُ وَالرَّقِيَّةُ)، (عَوْدُ: بریتیه له په نا پی بردن به غه یرو پیوه په یوه ست بوونی، ده گوتری: (عَادَ فُلَانٌ بِفُلَانٍ)

فلانكەس پەنای بىرە بەر فلانكەس، (وَعَوَّذَ) واتە: پەنای دا، پاراستى، (عَوَّذَ): بەو دوعايە دەگوترى كە دەكرى و دەنووسرى، ئەگەر ھەلبواسرى، پىي دەگوترى: (قِيَمَةَ) بەلام ئەگەر، ھەلنەواسرى، پىي دەگوترى: (رُقِيَةً).

(الْفَلَقُ): (الْفَلَقُ: شَقُّ الشَّيْءِ وَإِبَانَةُ بَعْضِهِ عَنْ بَعْضٍ، أَي: الصُّبْحُ) (فَلَق): برىتە لە قلیشاندى شتىك و جیاكردنەوہى ھەندىكى لە ھەندىكى، (فَلَق) یش بە سەرى لامەكە واتە: بەیان.

ھەلبەتە (الْفَلَق) مانای دىكەشى ھەر ھەن، (فَلَق) ھەر قلیشاویكە، ھەر جیاكراوہىكە، بەرەبەیان بۆیە پىي دەگوترى: (الْفَلَق) چونكە پرووناكىيى بەرەبەیان لە تارىكىيى شەو جیادەبىتەوہ، ھەرۋەھا دروستكراوہكان بوونيان لە نەبوونيان جیادەبىتەوہ، ھەرۋەھا ژياندارەكان بە ھەموو جوړەكانیانەوہ لە ئەمىياوہ بگەرە تاكو گەورەترین ژياندار لە پرووى قەبارەوہ، كە نەھەنگى شىنە لە دەرياداو، فىلە لە وشكانىیدا، ھەموو ژياندارەكان كاتىك ژيانيان پىي دەبەخشرى و لە ماددەى بى ژيان جیادەبنەوہو نەشوئەمان دەبى، جموجوليان دەبى، گەشە كردنيان دەبى، ھاتن و چوونيان دەبى، ھەرۋەھا دەشگونجى قلیشاندىن بە مانای قلیشاندى تۆو نىوكەكان بى، كە دەقلىشىن و چەكەرەيان لى دىتەدەر، تۆو نىوكەكان خويان لە بەین دەچن، بەلام جارىكى دىكە درەختىك، ياخود پرووہكىك لەوان بەرھەم دى.

(الشَّرُّ): (الشَّرُّ: الَّذِي يَرْغَبُ عَنْهُ الْكُلُّ، كَمَا أَنَّ الْخَيْرَ هُوَ الَّذِي يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، وَالشَّرُّ: الْمَكْرُوه، رَجُلٌ شَرٌّ وَشَرٌّ: مُتَعَاظٌ لِلشَّرِّ)، (شَر): ئەو شتەيە كە ھەموو لایەك نایانەوئى، ھەرۋەك چۆن خىر ئەو شتەيە كە ھەمووان دىیانەوئى و بۆ تامەزرۆن، شەر بە مانای شتى ناپەسند دى و، دەگوترى: پىاویكى خراب و خراپەكار (الشَّرُّ و شَرِّير)، ئەو پىاوەى ھەمیشە خەرىكى خراپەيە.

(عَاسِقٌ): (عَسَقَ اللَّيْلُ: شِدَّةُ ظُلْمَتِهِ، وَالْعَاسِقُ: اللَّيْلُ الْمُظْلِمُ)، (عَسَقَ اللَّيْلُ)

شەۋىك كە تارىكىيە كەى زۆر خەست و سەخت دەبىتەۋە، (غاسق) واتە: شەۋى
تارىك.

(إِذَا وَقَبُ): دەگوترى: (وَقَبَتِ الشَّمْسُ تَقَبٌ وَقَبًا، أَيْ غَابَتْ، وَقَبَ الْقَمَرُ دَخَلَ

فِي الْخُسُوفِ، وَقَبَ الشَّمْسُ: أَدْخَلَهُ فِي شَيْءٍ، وَالْوَقْبَةُ: نَقْرَةٌ فِي صَخْرٍ يَجْتَمِعُ فِيهَا الْمَاءُ)،
خۆر كە ئاۋا دەبى دەگوترى: (وَقَبَتِ الشَّمْسُ تَقَبٌ وَقَبًا)، خۆرەكە، ئاۋابوۋ
خۆرەكە، ئاۋادەبى، ۋەك ئەۋەى كەۋتېتە چالېكەۋە، (وقب القمر) مانگەكە گىرا،
(وقب الشَّمْسِ) شتەكەى خستە نېۋ كوتېكەۋە، (وقبة): كوتېكە لە بەردىكدا، ئاۋى
تېدا كۆ دەبىتەۋە، بە كوردىى بەۋ بەردەى ئاۋى تېدا كۆدەبىتەۋە دەگوترى:
(ماقوڧ): زۆر كەس لە چىاۋ چوڧ ئەگەر ئاۋىكى وایان دەستېكەۋى، زۆر سوپاس
و ستایشى خوا دەكەن.

(النَّفَثَاتُ): كۆى (نَفَاثَةٌ) يە، رېزگەى زېدەپۆيە بۆ (نَافِثَةٌ)، ئەۋىش لە

(نَفَثٌ) ھۋە ھاتو، (النَّفَثُ: قَذْفُ الرِّيقِ الْقَلِيلِ، وَهُوَ أَقْلٌ مِنَ النَّفْلِ، وَهُوَ أَقْلٌ مِنَ
الْبُصَاقِ، وَنَفَثَ الرَّاقِي وَالسَّاحِرُ، أَنْ يَنْفُثَ فِي عَقْدِهِ، وَقِيلَ: لَوْ سَأَلْتَهُ نَفَاثَةً سِوَاكَ، مَا
أَعْطَاكَ، أَيْ: مَا بَقِيَ فِي أَسْنَانِكَ فَنَفَثْتَ بِهِ) (نَفَثٌ): برىتە لە تۆزە تفىكى كەم، كە
لەگەل فوودا دەپوا، كەمترە لە (تَفَل) ئەۋىش كەمترە لە (بُصَاق) تىف فرىدان،
باباى دوعاكەر يان جادووكەر كە فوۋ دەكات، واتە: فوۋ لە گرىيەكە دەكات،
لە زمانى عەرەبىدا ھاتو دەلى: (لَوْ سَأَلْتَهُ نَفَاثَةً سِوَاكَ مَا أَعْطَاكَ) ئەگەر بە
ئەندازەى (نَفَاثَةٌ) سىۋا كېكىش داۋاى لى بكەى ناتاداتى، (نَفَاثَةٌ): برىتە لەۋەى
كە لەسەر ددانى دەمىتېتەۋە، داۋىى بەھۋى سىۋاكەۋە لادەچى.

(الْمَقْدَرُ) (جمع عُقْدَة): واتە: گرى، كاتى خۋى و تېستاش عادەت واىە

ئەۋانەى جادوۋ دەكەن بە زۆرىى گرى لە شتىك دەدەن، ھەندىك دوعا
دەخوئىن، ناۋى شەيتانەكان دىئىن، لەگەل ھەر گرىيەكدا ناۋى شەيتانىك دىئىن،
لە ئەنجامى ئەۋەدا ئەۋ جادوۋە دەگرى.

(حَسَدُ): (الْحَسَدُ: مَمْنِي زَوَالِ نِعْمَةٍ مِنْ مُسْتَحَقِّ لَهَا، وَرُبَّمَا كَانَ مَعَ ذَلِكَ سَعْيٌ فِي إِزَالَتِهَا، قِيلَ: «الْمُؤْمِنُ يَغْبِطُ وَالْمُتَافِقُ يَحْسُدُ»)، (حَسَدُ): بریتیه خۆزگه خواستنی لاچوونی چاکهیهك له كهسێك كه شایستهیهتی، جاری واهیه لهگهڵ ئەو بهئاوات خواستنه دا، ههول و كوشیش ههیه بۆ لادانی، گوتراوه: برپادار خۆزگه دهخوازی، بهلام مونا فایق ههسوودی دهبات.

(غِبْطَةٌ): بریتیه له خۆزگه خواستن، (غِبْطَةٌ) ئەوهیه تۆ پیت خوشبی، وهك ئەوت ههبی، جاری واش ههیه پێغه مبهری خوا ﷺ وشه ی (حَسَدُ) ی به مانای (غِبْطَةٌ) به کارهێناوه، بۆ وینه دهفه رموی:

إِلَّا حَسَدٌ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَى هَلَكْتِهِ فِي الْحَقِّ، وَآخَرُ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٣٦٥١، وَابْنُ خَرَّازٍ: ١٣٤٣، وَمُسْلِمٌ: ٨١٦).

واته: خۆزگه خواستن نیه مهگهر له دوو شتاند، پیاویك خوا مال و سامانیکی داوه تی، زالیشی کردوه به سهر سه رفکردنی له هه قدا (لهو پێانه دا كه خوا پێخۆشه خه رچی دهكات) و، ئەوی دیکهش (پیاویکه) خوا زانیارییهکی پێداوه، بۆخۆشی کاری پێدهكات و خه لکیشی فێردهكات.

هوئی هاتنه خوارهوهی ههردوو سوورتهی (الفلق) و (الناس)

له بارهی هوئی هاتنه خوارهوهی تهو دوو سوورته، تهه سئ گێراوهیهی خوارهوه دههینین:

گێرداوهی یه کهه:

{عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَمْ تَرَ آيَاتِ أَنْزَلَتْ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِثْلُهَا قَطُّ: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} (أخرجه مسلم: ۸۱۴، والترمذي: ۲۹۰۲، وَقَالَ: حسن صحيح. والنسائي: ۵۴۴۰).

واته: عوقبهی کوری عامیر (رضی الله عنه)، دهلی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئایا نابینی ته مشه وهندیك ئایهت دابه زینارون، هه رگیز وینهیان نه بیزاروه، ته واییش: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} و {أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} ن.

گێرداوهی دووهم:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَتْ: سَحَرَ النَّبِيُّ ﷺ يَهُودِيٍّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ لَهُ: لَيْبِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، حَتَّى كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَلَا يَفْعَلُهُ، قَالَتْ: حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ كَانَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، دَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، أَشْعَرْتُ أَنْ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ، جَاءَنِي رَجُلَانِ فَجَلَسَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ: الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي، أَوِ الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي؟ مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَيْبِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُسْطِ وَمُسَاطِةٍ وَجَفٍّ طَلَعَةَ ذَكَرٍ، قَالَ: وَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بَيْتِ ذِي أَرْوَانَ، قَالَتْ: فَأَتَاهَا النَّبِيُّ ﷺ فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: وَاللَّهِ يَا عَائِشَةُ لَكَانَ مَاءُهَا نِقَاعَةَ الْجَنَاءِ، وَلَكَانَ نَخْلُهَا رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ، قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ

اللَّهُ ۞ أَفَلَا أَعْرِفْتُهُ؟ قَالَ: لَا أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَافَانِي اللَّهُ، وَكَرِهْتُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ مِنْهُ شَرٌّ، فَأَمَرَ بِهَا فُذِّقَتْ! (أخرجه أحمد: ۲۴۳۹۳، والبخاري: ۵۷۱۶، ومسلم: ۲۱۸۹).

واته: دایکمان عایشه ۞ ده‌لئ: پیغمبه‌ری خوا ۞ جادووی لیکرا، جووله‌که‌یه‌ک له جووله‌که‌کانی به‌نی زوره‌یقی جادووی لیکرد، پی‌ده‌گوترا: له‌بیدی کو‌ری نه‌عصه‌م، تا‌کو به‌هو‌ی ته‌و جادووه‌وه وای لی‌هات هه‌ندی شت وای ده‌زانی کردوویه‌تی، نه‌شیکردبوو، هه‌تا رۆژێک یان شه‌ویک له‌لام بوو، پارایه‌وه، دوایی پارایه‌وه، دوایی پارایه‌وه (له‌خوا)، دوایی فه‌رمووی: ته‌ی عایشه! هه‌ستت کرد له‌و باره‌وه داوام له‌خوا کرد، خوا وه‌لامی دامه‌وه: دوو پیاو هاتنه‌ لام یه‌کیکیان له‌لای سه‌رم دانیشت، ته‌وه‌ی دیکه له‌لای دوو پی‌یه‌کانم، ته‌وه‌یان که له‌لای سه‌رم بوو به‌وه‌یانی گوت که له‌لای دوو پی‌یه‌کانه‌م، یاخود ته‌وه‌ی له‌لای دوو پی‌یه‌کانم به‌وه‌یانی گوت که له‌لای سه‌رم بوو، (له‌گپ‌رانه‌وه‌ی دیکه‌دا هاتوه که ته‌و دووانه‌ جی‌ری‌ل و می‌کائیل بوون) گوتی: تازاری ته‌و پیاوه‌ چی‌یه؟ ته‌وه‌ی دیکه گوتی: جادووی لیکراوه، گوتی: کئ جادووی لیکردوه؟ گوتی: له‌بیدی کو‌ری نه‌عصه‌م، گوتی: له‌چ شتی‌کدا جادووی لیکراوه؟ گوتی: له‌شانه‌یه‌ک و قۆزێک که له‌گه‌ل شانه‌دا دئ و، له‌کیفی هی‌شووی دارخورمای نیر، گوتی: له‌کو‌یی‌ه؟ گوتی: له‌بیری (ذی‌أرؤان) عایشه (خوا لئی‌ پازی بئ) ده‌لئ: پیغمبه‌ری خوا ۞ له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانی چوو، ته‌ماشای کرد، دوایی هاته‌وه فه‌رمووی: به‌خوا ته‌ی عایشه! ناوه‌که‌ی وه‌ک ئاوێک که خه‌نه‌ی تیده‌کری و په‌نگی‌ شین هه‌ل‌ده‌گه‌پئ، ئاوابوو، دارخورمایه‌کانی وه‌ک سه‌ری شه‌یتان وا‌بوون، منیش گوتم: ته‌ی پیغمبه‌ری خوا ۞! بو‌چی نه‌تسووتاند؟ فه‌رمووی: من خوا چاکی کردمه‌وه، پی‌شم ناخۆش بوو خراپه‌ له‌نیو خه‌لکی‌دا په‌یدا بکه‌م، بو‌یه فه‌رمانم کرد بیره‌که‌یان دا‌بو‌شی، (دوای ته‌وه‌ی جادووه‌که‌یان هیناوه‌ته‌ده‌ر).

گێردراوهی سییه:

(عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَحَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ، قَالَ: فَاشْتَكَى لِذَلِكَ أَيَّامًا، قَالَ: فَجَاءَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ سَحَرَكَ، عَقَدَ لَكَ عَقْدًا عَقْدًا فِي بئرٍ كَذَا وَكَذَا، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا مَنْ يَجِيءُ بِهَا، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَسَلَّمَ عَلَيَّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَاسْتَحَرَّجَهَا، فَجَاءَ بِهَا فَحَلَّلَهَا، قَالَ: فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّمَا نُشِطَ مِنْ عَقَالٍ، فَمَا ذَكَرَ لِذَلِكَ الْيَهُودِيَّ، وَلَا رَأَى فِي وَجْهِهِ قُطْرًا) (أخرجه ابن أبي شيبة: ٣٥٦٩، وأحمد: ١٨٧٨١ والنسائي في الكبرى: ٣٥٤٢، وعبد بن حميد: ٢٧١، سنده صحيح).

واته: زهیدی کوری ته بقمه ﷺ ده لئ: پیاویک له جووله که کان جادووی له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد، ئه ویش چه ند پۆژیک ئازاری هه بوو، ناره حهت بوو، جبریل هاته لای (مُعَوَّدَتَيْنِ) ی بو دابه زاندو، پتی فهرموو: پیاویک له جووله که جادووی له تو کردوهو، جادووه کهش له فلان شویندایه، پیغه مبهری خوا علی خوا لئی پازیبی نارد، جادووه که ی هیناو گرییه کانی کردنه وه (فه رمانی پیکرد هه ر گرییه که بکاته وه، ئایه تیک بخوینئ، ئه ویش هه ر گرییه کی ده کرده وه ئایه تیک ده خویند) پیغه مبهری خوا ﷺ وه که چوون که سیک به گوریسیک ده به سترئ، دواپی بهرده بئ، بهو شیوه یه ی لتهات، چاکبوو، پیغه مبهری خوا ﷺ هپچی بو ئه و جووله که یه باس نه کردوهو، بابای جووله که هه رگیز له پوو پیغه مبه ریش دا ههستی پئ نه کرد.

مانای گشتی نایه‌ت‌کان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خَواي به به‌زه‌یی به‌خشنده، واته:

۱- ئەم سوورەتە موبارەکە به ناوی خَواي به به‌زه‌یی به‌خشنده دەخوینم.

۲- به مەبەستی رازیکردنی خوا، بە دەست‌هێنانی پاداشتی خوا دەبخوینم، به پێی به‌نامه‌ی خوا دەبخوینم.

۳- به پشت و هیزو توانای خوا دەبخوینم.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ۱، بَلَى: پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری سێدەو بەره‌به‌یان، کاتیک ڕووناکییه‌که‌ی له تاریکیی جیاده‌بێته‌وه، یاخود: پەرورەدگاری قلیشان‌دنی هه‌موو تۆو نیوکه‌کان، دواي چه‌که‌ره‌ دانپان، یاخود پەرورەدگاری سه‌رجه‌م ژيانداران، دواي دهرهاتنیان له دهریای بێ ژيانیی، یاخود پەرورەدگاری هه‌موو دروستکراوه‌کان و، هێنانه‌دەریان له دهریای تاریکیی نه‌بوون.

﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ۲، له خراپه‌ی هه‌رچی دروستیکردوه، هه‌موو ئەو شتانه‌ی خوا دروستیکردوون و خراپه‌یان هه‌یه، خوایه! پەنا به‌تۆ دەگرم له هه‌موویان.

﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ ۳، له خراپه‌ی شه‌وی تاریک که تاریکییه‌که‌ی دی و هه‌موو شتیک دادەپۆشی، له‌به‌ر ئەوه‌ی شه‌وی تاریک مه‌زه‌نه‌ی ئەوه‌یه شه‌یتانه‌کان تێیدا بلأوده‌بنه‌وه، چڕو جان‌ه‌وهر تێیدا بلأوده‌بێته‌وه، پیاو خراپ تێیدا بلأوده‌بنه‌وه، دزو جه‌رده‌و ڕیگر، ئەوانه‌ی بیان‌ه‌وی زیان له خه‌لکی بده‌ن، له تاریکیی شه‌و ده‌رفه‌ت وهرده‌گرن.

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾، لە خراپەو زیانی ئافرەتانی فوو
 لە گریانکەر، واتە: ئەو ئافرەتانی جادوو دەکەن، شت گرتی دەدەن و فووی لێ
 دەکەن، لە کاتیکدا هەندیک قسە دەکەن و، ناوی هەندیک لە شەیتانەکان دەهێنن.
 ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾، لە خراپەو زیانی بابای هەسوود کە
 هەسوودییە کە دەخاتە حالەتی کردارییەوه، ﴿إِذَا حَسَدَ﴾، واتە: بەو هەنده
 ئیکتیفا ناکات هەسوودی لە دڵ و دەروونییدا هەبێ، بە لکو کاری پێدەکات.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

هه‌موو سووره‌ته‌که ده‌که‌ینه یه‌ک مه‌سه‌له:

فه‌رمان‌کردنی خوا به پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (موحه‌مه‌د) ﷺ که په‌نا به‌رێته به‌ر په‌روه‌ردگارو خاوه‌نی سپێده، یان په‌روه‌ردگارو خاوه‌نی قلیشان‌دنی تاریکی له‌ رووناکی، یان خاوه‌نی قلیشان‌دنی ده‌نک و تۆوه‌کان، یاخود: جیا‌کردنه‌وه‌ی بوون له‌ نه‌بوون، له‌ خراپه‌و زیانی دروست‌کراوه‌کان به‌ گشتی، به‌ تایه‌ت شه‌و که تاریک دادی و، ئافره‌تانی جادوو‌گه‌ری فوو له‌ گرێان‌که‌ر، هه‌روه‌ها بابای ئیره‌یی به‌ر کاتیک ئیره‌یه‌که‌ی کارپێده‌کات:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾

شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم سووره‌ته پێنج ئایه‌تییه له پێنج برگه‌دا:

۱- ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، بلی په‌ناده‌گرم به‌په‌روه‌رگاری قلیشان‌دن، (الطبري ده‌لی: ﴿وَالْفَلَقُ فِي كَلَامِ الْعَرَبِ: فَلَقُ الصُّبْحِ﴾ وشه‌ی فه‌له‌ق له‌ قسه‌ی عه‌ره‌باندا به‌ قلیشانی به‌ره‌به‌یان ده‌گوتری، ده‌گوتری: ﴿هُوَ أَبْيُنُ مِنْ فَلَقِ الصُّبْحِ﴾ فلان شته‌ پوون‌تره، ئاشکرا‌تره له‌ قلیشانی به‌یان.

هه‌روه‌ها گوتراوه: (القلق: فَلَقَ ظُلْمَةَ الْعَدَمِ عَنْ صُبْحِ الْوُجُودِ)، که واتایه‌که‌ی گشتی‌تره، واته: قلیشان‌دنی تاریکی نه‌بوون له‌ به‌ره‌به‌یانی بوون، ده‌ره‌تیانی بوون له‌ تاریکی نه‌بوون، یاخود: ده‌ره‌تیانی هه‌موو چه‌که‌ره‌کان له‌ ده‌نک و

تۆۋەنلەرگە دەخرىنە بىن زەۋى، ياخود: دەرھېنەننى ھەموو ژيانداران كە پېشتەر بىن ژيان بوون، لە چى؟

(۲) - ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾، لە خراپەى ھەرچى دروستىكردو، (الطبري) دەلى: (مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ، إِذْ كَانَ كُلُّ مَا سِوَاهُ، فَهُوَ مَا خَلَقَ) لە شەرى ھەموو شەيئە، چونكە ھەرچى جگە لە خوايە، ھەموو (دروستكراوى خوايە و) ئەوھى كە دروستى كردو.

ئىنا لە ئىو خراپەى دروستكراۋەكاندا، سىيانيان كە زەقترن لە خراپىدا، دەرھېنەن:

(۳) - ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾، لە خراپەى شەۋ كە تارىك دادى، (غاسق): ھەر شەيئە شەيئە تارىك دابىنى، شەۋگار سەر زەۋى تارىك دادىنى، شەۋگار كە ھاتە سەرزەۋى، زەۋى تارىك دادى.

(وَقَب) بەۋ كۈنە بەردە دەگوتى، كە ئاۋى تىدا كۆدەپىتەۋە بە كوردى (ماقۇپ) پى دەلىن.

(۴) - ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾، ھەرۋەھە لە شەۋ زىانى ئافرەتائىكى فوۋ لە گرەنكەر، يانى: (السَّوَّاحِرُ، وَالسَّحَرَةُ)، ئافرەتائى جادوۋگەر، پياۋانى جادوۋگەر، چونكە (النَّفَّاثَاتُ) كۆى (نَفَّاثَةٌ) يە، كە ئەۋىش پىژگەى زىدەپۇيى (نَافِثَةٌ) يە، (نَافِثَةٌ) واتە: فوۋگەر، (نَفَّاثَةٌ) زۆر فوۋگەر (نَفَّاثَاتُ) كۆيەكەيەتى، ئىنا ھەندىك لە زانايان گوتوۋايانە: مەبەست پى (سَوَّاحِرُ)، يانى: ئافرەتائى جادوۋگەر، ھەندىك گوتوۋايانە: نەخىر، مەبەست پى كۆمەلانى جادوۋگەر، با پياۋىش بىن، ۋەك چۆن دەگوتى: (هَذَا رَجُلٌ عَلَامَةٌ، وَقَهَامَةٌ)، دەشگونجى بگوتى: (هَذَا رَجُلٌ نَفَّاثَةٌ فِي الْعُقَدِ) ئەمە پياۋىكە زۆر فوۋ لە گرەنكەر، زۆر جادوۋ دەكات، ھەردوۋىيان دەگرەتەۋە، بەلام زياتر رەنگە ئافرەتان بگرەتەۋە، چونكە ئايەتى كۆتايى زياتر پياۋان دەگرەتەۋە.

(نَفَّثَ): بىر تەيە لەۋ فوۋەى لە شەيئە دەكرى لەكاتى جادوۋكردن داۋ، وردە تەيىكى كەمى لەگەلدەيە، ھەندىك دەلىن: تەيىشى لەگەل دا نە.

۵- ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾، ههروه‌ها له خراپه و زیانی هه‌سوودی به‌ریک، (ئیره‌یی به‌ریک) که هه‌سوودی ده‌بات، (إِذَا أَظْهَرَ مَا فِي نَفْسِهِ مِنَ الْحَسَدِ وَعَمِلَ بِمُقْتَضَاهُ، وَحَمَلَهُ الْحَسَدُ عَلَى إِلْقَاءِ الشَّرِّ بِالْمَحْسُودِ)، کاتیک ئه‌و هه‌سه‌ده‌ی له‌دلیدا هه‌یه و ده‌ری ده‌خات و، کار به‌پیی داخوازیی ئه‌و هه‌سه‌ده‌ی خو‌ی ده‌کات، هه‌سه‌د وای لی ده‌کات زیان به‌بابای هه‌سوودی پی‌براو بگه‌یه‌نی، ئه‌گه‌رنا هه‌سه‌د ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌دَل و ده‌روونی خاوه‌نه‌که‌یدا بێ، ته‌نیا خو‌ی زیانبار ده‌بی، وه‌ک گوتراوه: (لَهُ دُرُّ الْحَسَدِ مَا أَعْدَلَهُ، بَدَأَ بِصَاحِبِهِ فَقَتَلَهُ): له‌چاوی منی بکه‌وئ هه‌سوودی چه‌نده‌دادگه‌ره له‌خاوه‌نه‌که‌ی خو‌یه‌وه ده‌ستی پیکردوه و کوشتوو‌یه‌تی.

کورتە باسیک

پینگەى فەلەق و ناس و، جادوولیکرانى پینگەمبەرى خواو،
هەلۆیستی عەبدوللای کورێ مسعوود لەبارەى ئەو دوو
سوورەتەو:

ئەم کورتە باسە لە سێ بێگان دەخەینە روو:

بێگەى یەكەم: چەند فەرموودەىەك لەبارەى پینگەى هەردووڪ سوورەتى
(الفلق) و (الناس) هەو.

بێگەى دووهم: قسەىەكى كورت و پوخت لە بارەى جادوولیکرانى پینگەمبەرى
خواو.

بێگەى سێهەم: لە بارەى هەلۆیستی عەبدوللای کورێ مەسعوودەو.

ئەوێتى کردووە ئەم دوو سوورەتە، قورئان بن و گوتووێتى: تەنیا دوو دوعان،
پینگەمبەرى خوا.

بێگەى یەكەم: **حهوت فەرموودە لەبارەى پینگەى بەرزى ئەو دوو سوورەتەو:**

۱- {عَنْ زَيْدِ بْنِ حَبِشٍ، قَالَ: أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَلَقَيْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ، فَقُلْتُ لَهُ أبا المُنْذِرُ: إِنِّي رَأَيْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ، لَا يَكْتُبُ الْمُعَوَّذَتَيْنِ فِي مِصْحَفِهِ، فَقَالَ: أَمَّا وَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ، لَقَدْ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَنْهُمَا، وَمَا سَأَلَنِي عَنْهُمَا مُنْذُ سَأَلْتُ، غَيْرُكَ، قَالَ: قِيلَ لِي قُلْ، فَقُلْتُ، فَقُولُوا، فَتَحَنَّنَ فَقَالَ النَّبِيُّ} (أخرجه أحمد: ۲۱۲۲۴، والبخاري: ۴۹۷۶، والحميدي: ۳۷۴، والنسائي في تفسيره: ۷۴۶).

واتە: زێررى کورێ حوبەیش دەلى: چوومە مەدینە، گەیشتمە ئوبەى
کورێ کەعب، پێمگوت: ئەبا مونزیر! عەبدوللای کورێ مەسعوودم بینى

لە موصەفە کەیدا (مُعَوِّذَتَيْنِ) نانووسی، ئەویش گوتی: سویند بەو کەسە ی موخەممەدی بە هەق ناردووە، لەو بارەووە لە پێغەمبەری خوا ﷺ پرسى، لەو کاتەوێش کە من لێم پرسىووە، بێجگە لە تۆ (کە ئێستا لێم دەپرسی) هیچکەس پرسىاری لى نەکردووم، لێم پرسى، ئەویش فەرمووی: پێم گوتراوە، بلى، گوتوومەو، ئێوێش بلىن، وەك من گوتوومە، (ئەجە ئەو هاوێ گوتى): ئێمەش ئەووە دەلێین، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتى.

۲- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُنْزِلَ عَلَيَّ آيَاتٌ لَمْ أَرِ مِثْلَهُنَّ: الْمُعَوِّذَتَيْنِ ثُمَّ قَرَأَهُمَا» (أخرجه مسلم: ۸۱۴).

واتە: عوقبە ی کور ی عامر رضي الله عنه دەلى: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەم شەو چەند ئایەتێکم دابەزێنە سەر، هەرگیز وەك وێنە ی وانم نەبینیووە: دوو پوناپێتەرەكان [الناس] و [الفلق]، دوایی خویندنیەو.

۳- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأُ مِنْ سُورَةِ يُوسُفَ وَسُورَةِ هُودٍ، قَالَ: يَا عُقْبَةُ! إِقْرَأْ بِأَعُوذِ رَبِّ الْفَلَقِ، فَإِنَّكَ لَنْ تَقْرَأَ بِسُورَةِ أَحَبِّ إِلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَأَبْلَغَ عِنْدَهُ مِنْهَا، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا تَفُوتَكَ فَافْعَلْ} (أخرجه ابن حبان: ۱۸۴۲، والحاكم: ۳۹۸۸، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۵۶۶، والنسائي في الكبرى: ۷۸۴۰، والدارمي: ۳۴۳۹).

واتە: عوقبە ی کور ی عامر رضي الله عنه دەلى: گوتم: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ ! لە سوورەتی یوسووف و سوورەتی هوود بخوینم؟ ئەو عوقبە! سوورەتی فەلەق بخوینە، سوورەتێک ناخوینى لە لای خوا خۆشەویسترو گەیهنەرتر بى (لە ماناو مەبەستەکانی دا) لەم سوورەتە، ئەگەر توانیت هەرگیز لە دەستت نەچى (هەموو کاتێک بیخوینى) بیخوینە.

۴- {أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ الْجَنِّيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ، أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَفْضَلِ مَا تَعُوذُ بِهِ الْمُتَعَوِّذُونَ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ

بِرَبِّ النَّاسِ} (أخرجه النسائي في الكبرى: ۷۸۴۷، وابن سعد (۲/۲۱۲)، والبيهقي في شعب: ۲۵۷۴، وأخرجه أيضًا أحمد: ۱۷۴۲۷، وصححه الألباني).

واته: ثین و عابیس ۞ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ۞ فه‌رمووی: ئه‌ی کو‌ری عابیس! هه‌والت پی نه‌دهم به‌باشترین شتیک که‌په‌نابه‌ران په‌نایان پی بردوه به‌خوا؟ گوتم: با ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ۞ فه‌رمووی: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) [ئه‌وانه‌دوو سوورته‌په‌نایپه‌ره‌کانن به‌خوا].

۵- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَيْنِ الْجَانِّ، وَعَيْنِ الْإِنْسِ، فَلَمَّا نَزَلَتْ الْمُعَوِّذَاتِ، أَخَذَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ} (أخرجه الترمذي: ۲۰۵۸، وإسناده حسن، وله شواهد، وابن ماجه: ۳۵۱۱، والنسائي: ۵۴۹۴).

واته: ئه‌بوو سه‌عیدی خودری ۞ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ۞ له‌چاوی جندو له‌چاوی مروّقان په‌نای به‌خوا ده‌گرت، دوعای ده‌کردن، کاتیک (مُعَوِّذَاتِ) دابه‌زین، ئه‌و دوو سوورته‌ی گرتن و، دوعایه‌کانی دیکه‌ی واز لی هی‌نان.

۶- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اقْرَأْ يَا جَابِرُ، قُلْتُ: وَمَاذَا أَقْرَأُ يَا أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: اقْرَأْ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، فَقَرَأْتُهُمَا، فَقَالَ: اقْرَأْ بِهِمَا وَلَنْ تَقْرَأَ بِمِثْلِهِمَا} (أخرجه النسائي: ۵۴۴۱، وابن حبان: ۷۹۶).

واته: جابیری کو‌ری عه‌بدوللا ۞ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ۞ فه‌رمووی: ئه‌ی جابیر بخوینه! گوتم: دایک و بابم به‌قوربان‌ت بن چی بخوینم؟ فه‌رمووی: (أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) بخوینه، منیش خویندمن، فه‌رمووی: بیانخوینه هه‌رگیز وینه‌ی ئه‌و دووانه‌ناخوینی.

۷- {عَنْ عَائِشَةَ ۞ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَيَنْفُثُ، فَلَمَّا اشْتَدَّ وَجَعُهُ، كُنْتُ أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ بِيَدِهِ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا} (أخرجه البخاري: ۴۷۲۸، ومسلم: ۱۷۲۳).

واته: دایکمان عائیشه رضی الله عنها، ده لئ: پیڅه مبهري خوا ﷺ نه گهر، نازارېکی ببووايه (معوذتین) ی به سهر خویدا ده خویندن و، قووی له خووی ده کرد، کاتیک نازاری زوربوو، من ټه دوو سووړه تم به سهر دا ده خویندن، به لام له بهر بهر ده که تی، ده سستی خویم به سهر خویدا ده هینا.

برگه ی دووهم: قسه یه کی کورت و پوخت له باره ی جادوو لیکرانی ده باره ی ټه وه که پیڅه مبهري خواوه ﷺ

وهك پېشتر فهرمووده که مان له باره ی جادوو لیکرانی پیڅه مبهري خواوه ﷺ له هووی هاتنه خواره کیدا هینا، کوښه لیک له زانایان ټه وه فهرمووده یه یان په تکر دوته وه، له وانه: (سهید قوتب)، (تیبو عاشور)، (موحه ممد عه بده)، وپرای ژماره یه کی دیکه ش.

گوتوو یانه: یه کیک له و تومنه تانه ی بیروایان ده یان دایه پال پیڅه مبهري خوا ﷺ ټه وه بوو ده یان گوت: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ (۸) الفرقان، واته: ټیوه به س شوین پیاوړکی جادوو لیکراو ده که ون، ننجا ټه گهر پیڅه مبهري خوا ﷺ جادوو لیکرابی، که واته: قسه ی کافره کان راسته!

به لام زانایانی دیکه، که زور بهن و رایه کی دیکه ی دوه میان هه یه و، منیش پای دوو هم به دل، ده لئین: کافره کان که ده یان گوت: پیڅه مبهري خوا ﷺ جادوو لیکراوه واته: شیتو، عه قلی له سهر خووی نیه، ټه وان مه به ستیان پیی ټه وه بووه، به لام ټه وه ی له و فهرمووده یه دا هاتووه، وهك دایکمان عائیشه (خوا لئی پازی بی) گپړاویه ته وه، ټه وه یه که نازاری له جه سته دا پهیدا بووه و، جاری واش هه بووه وایزانیوه شتیکی کردوه و نه شیکردوه، واته: جادوو که زیانی به جه سته ی گه یاندوه و به ژیانی پوژانه ی گه یاندوه، به لام زیانی به و لایه نه ی نه گه یاندوه که په یوه ندیی به پیڅه مبهرا یه تیوه هه یه، پیڅه مبهرا ن صه لات و سه لامی خویان لیب له وه پاریزراون، به لام وهك پیڅه مبهرا ن چو ن له زه برو

تیرو شیرى خەلك نەپارێزراون، لە جادووش نەپارێزراون، ھەر ھەھا لە ڤايرۆس و ميكرۆبەكانیش نەپارێزراون، لە ڤووی جەستەییەو، بەلام لە ڤووی فيكری و ڤووحییەو کە پەيوەندی ھەيە بە پەيامی خواو، خواى پەرورەدگار پیغەمبەرانى لەو پاراستو و دەقەكەش كە ھێنامان، باسى ئەو ناكات كە پیغەمبەرى خوا ﷺ لە ڤووی گەياندى پەيامی خواو، زیانیكى پێ گەيشتێ، بەلكو تەنيا لە ڤووی جەستەییەو ئازارى ھەبوو و ناپەھەت بوو، ئنجا كە ئەو دوو سوورەتە موبارەكەى بەسەردا خوێنرانو، كە بەھەردووکیان یازدە (۱۱) ئایەتن، (الفلق) پێنج و سوورەتی (الناس) یەش شەش، جادوو كە بە تال كراو تەو، وەك چۆن شتێك بەستراو تەو و دواى بەر دەبێ، ئاوا بەو شێوێ پەيغەمبەرى خواش ﷺ كاریگەرى جادوو كەى لەسەر نەماو، كەواتە: وەك چۆن نەخۆش بوو، ئەو جادووێش لە ڤووی جەستەییەو زیانى پێ گەياندو، بەلام لەو ڤووی كە پەيوەندی بە پەيامی خواو ھەيە، زیانى پێ نەگەياندو.

بەرگەى سێھەم: ھەلۆیستی عەبدوڵلای كۆرى مەسعوود ﷺ لە بارەى ئەم

دوو سوورەتەو:

شتێكى باو و زانراو بوو كە (عبدالله ابن مسعود) نكولى كردوو لەوێ ھەردوو سوورەتی (الفلق) و (الناس) دوو سوورەتی قورئان بن^(۱)، بەلام زۆریك لە زانایان گوتووین: دواتر عەبدوڵلای كۆرى مەسعوود گەراو تەو بۆ پای گشتی ھاوێلان، گرنگ ئەوێ ھاوێلان ھەموویان یەك دەنگ بوون، لەسەر ئەوێ ئەم دوو سوورەتەش دوو سوورەتن، لەوانەى خواى پەرورەدگار بۆ پیغەمبەرى خاتەمى ﷺ دا بە زاندوون، ئنجا زانایان ھەندێکیان گوتووین:

(۱) لە كتیبى: (قورئانى مەزن لە نوێژدە تەو رەدا) بە درێژی باسى ئەو بابەتەمان كردو، كتیبى ناوبرویش لە چاپى دووھەمى ئەم تەفسیردا، دەبێتە پێشەكى گشتى كۆى تەفسیرەكەو دەرئێشە سەرەتای بەرگى یەكەمەو.

عەبدللاى كوپرى مەسعوود بۆيە لە موصحفەفەكەى خۆيدا نەينوسيون، چونكە لە بەرى بوون^(۱).

زۆربەشيان گوتوويانە: پێى وابوو دەبێ وەك دوو دوعا بخوێنێن، ئەك وەك دوو سوورەت، بێگومانیش ئەگەر (ئەبن مسعود) لەسەر هەلۆستەكەى خۆى سوور بووبێ و نكوولێى كردبێ كە ئەمانە دوو سوورەتن، بەهەلەدا چوووە، قسەى تێكپراى هاوەلان راستەو، ئەو جورە قسەو بىروپراو هەلۆستە رێزپەرۆ دەگمەنانە هېچ ئىعتىباريان نىە.

(۱) ئەو پاساوەش بێهێزە، چونكە (ئەبن مسعود) كۆى سوورەتەكانى قورئانى لەبەر بوو.

تہ فیسیری سوورہ تی

البکاسر

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ پۆژی عاشوورایە (۱۰) ی (محرم) ی سالی (۱۴۴۲) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰ / ۸ / ۲۹) زاینی، لە شاری ههولێر، خوا پشٹیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی کۆتایی لە قورئانی بەرزی بە پێز، کە ئەویش بریتیه لە سوورەتی (الناس) و، سەرەتاش لەحهوت پرگەدا پێناسە و نێوەپۆکی دەخیهنە روو:

پێناسەی سوورەتی (الناس) و بابەتەکانی

یهکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەکە ناوی باوتری بریتیه لە: (سُورَةُ النَّاسِ)، بەلام ئەم ناوانەش بۆ بەکارهاتوون:

۱- سوورەتی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

۲- (المعوذة الثانية).

۳- هەرودەها لەگەڵ (سُورَةُ الْفُلُقِ) دا بە: (المعوذتين) و (المُسْقِشَتَيْنِ) و (المُقَشِقَتَيْنِ)، ناوێراون، (شَقِشَق و قَشَقِش) هەردووکیان یانی: (صَوَّت) دەنگی لێهات، دەنگی پەیدا کرد، یاخود: (برأ) چاک بووهوه، یان ئامادهبوو بۆ چاکبوونهوه، واتە: ئەم دوو سوورەتە بە پێزە، مایهێ لابرانی دەردو نەخۆشی و گرفتاریین، لە کەسێک کە بەدڵیکی پر لە قەناعەتەوه بیانخوێتی.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

پاجیایی له‌و باره‌وه هه‌یه، پێشتر له‌ تەفسیرکردنی سوورەتی (الفلق) دا باسمان کرد، له‌وێش گۆتمان و لێره‌ش ده‌یڵیم: پێم وایه‌ مه‌دینه‌یی بوونی ئەم دوو سوورەته‌ به‌هێزتره‌، بێگومان ئەم دوو سوورەته‌ش، پێک‌هوه‌، یاخوود به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا دابه‌زیون، سه‌ره‌تا سوورەتی (الفلق) و، دواتر سوورەتی (الناس)، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر مه‌دینه‌یی بوونی ئەم سوورەته‌، ئەو فه‌رمایشتانه‌ی پێغه‌مبه‌ری ﷺ خوان که‌ پێشتر زۆربه‌ی‌امان هه‌ینان و، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ مه‌دینه‌ به‌ هاوه‌لانی به‌رێزی فه‌رموو‌یه‌تی، یان به‌ یه‌کێک له‌ هاوه‌لان به‌ گشتی فه‌رموو‌یه‌تی: دوو سوورەتم بۆ دابه‌زیون وێنه‌یان نه‌بێ‌نراوه‌، دوا‌یی ئەو دوو سوورەته‌ موباره‌که‌ی خوێندوونه‌وه‌.

سییه‌م: ریزه‌بەندی له‌ موصحف و دابه‌زین دا:

له‌ موصحف‌دا ژماره‌که‌ی سه‌د و چوارده‌ (۱۱۴) یه‌و سوورەتی کۆتاییه‌، به‌لام ریزه‌بەندی له‌ دابه‌زین‌دا ته‌گه‌ر مه‌ک‌که‌یی بێ، که‌ ته‌وه‌ش گریمان‌یه‌که‌ی بێهێزه‌، ژماره‌که‌ی بیست و یه‌ک (۲۱) یان دان‌اوه‌، ته‌گه‌ر مه‌دینه‌ییش بێ، له‌ سه‌رووی ژماره‌ سه‌د (۱۰۰) هه‌ویه‌، هه‌رچۆن بێ ئەم سوورەته‌ له‌ دوا‌ی سوورەتی (الفلق) دابه‌زیوه‌.

چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورەته‌ به‌ پای تێک‌پای زانایان، که‌ پسپۆرن له‌ ژماردنی ئایه‌ته‌کانی قورئان‌دا، شه‌شه‌، که‌سیان نه‌که‌متر، نه‌زیاتریان نه‌گوتوه‌.

پینجەم: نیوەرۆکی:

نیوەرۆکی ئەم سوورەتە بەم شێوەیە: خوای پەرورەدگار فەرمانی بە پیغمبەرەکەی موحەممەد ﷺ کردووە، هەرۆهەا بە هەر کەسیکی دیکەش کە بە شوێن پێی پیغمبەری خوادا ﷺ هەنگاو دەنێ و، شایستەییە بەوێ خوای بەرزو مەزن بیدوێنێ، کە لە خراپەو زیانی خوتخوتەکاری دندەدەری خو پەنھانکەر، پەنا بە پەرورەدگارو حوکمران و پەرستراوی خەلک بگرێ، کە دندەدان و خوتخوتەیی بەد دەخاتە سینەیی خەلکەو، ئنجا ئەوانەیی دندەدەدن و خوتخوتەو خەیاڵی خراپ دەخەنە سینەو دلی خەلکەو، چ لە جندان بن، چ لە مروۆقان بن.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

دوو تاییەتمەندیی لەم سوورەتە موبارەکەدا دەخەینە روو:

۱- پەنا بە خوا گرتن و باسکردنی هەر سێک سیفەتی: (رَبِّ، مَلِكِ، إِلَه)، ئیرە تەنیا شوێنیکە لە هەموو قورئاندا بەو شێوەیە هاتبێ: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ۱) ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ ۲) ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ ۳) ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ ۴) ﴿النَّاسِ﴾، بلی: پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری خەلک، حوکمرانی خەلک، پەرستراوی خەلک، لە خوتخوتەو دندەدانی خراپی ئەو شەیتانەیی زۆر خۆی پەنھان دەکات، [خوتخوتەو دندەدانی خراپ دەخاتە دلی خەلکەو].

۲- هەرۆهەا هەر دووک تەعبیری: ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ ۴) ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ۵) ﴿النَّاسِ﴾، لە هەموو قورئاندا تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا هاتوون.

هەوتەم: دابەشکردنی تاییەتەکان:

کۆی شەش تاییەتە موبارەکەکەیی ئەم سوورەتە، دەکەین بە دەرسیک.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه

ئهم ده‌رسه له شه‌ش (٦) ئایه‌ت پێک دێ، که سووره‌تی (الناس) لێیان پێکهاتوه: (١-٦) خوای بێ هاوتا فه‌رمان ده‌کات به‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ دوا‌ی ته‌ویش به‌ هه‌ر که‌سیک که به‌ پێی ویدا ده‌روات و، به‌ شوێنپێی دا هه‌نگاو ده‌نێ، که په‌نا بگرێ به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌ڵک، حوکمرا‌نی خه‌ڵک، په‌رسترا‌وی خه‌ڵک: ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ (١) له‌ زیان و خراپه‌ی خوتخوته‌که‌ری زۆر خو‌ په‌نه‌انکه‌ر، واته‌: ئهو که‌سه‌ی هاندان و دنده‌انی خراپ ده‌خاته‌ سینه‌ی خه‌ڵکه‌وه‌و، عاده‌تیشی وایه‌ زۆر خو‌ی په‌نه‌ان ده‌کات، به‌ په‌نامه‌کیی کاره‌که‌ی خو‌ی ده‌کات و، خوتخوته‌و دنده‌انه‌که‌ی بو‌ خراپه‌کاری، ده‌خاته‌ سینه‌ی خه‌ڵکه‌وه‌، ئنجا ئهو دنده‌ه‌رو خوتخوته‌که‌ره‌ش، چ له‌ جندانبی، چ له‌ مرو‌فان بێ.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (١) مَلِكِ النَّاسِ (٢) إِلَهِ النَّاسِ (٣) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (٤) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (٥) مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ (٦)

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌ . بێ: په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌ڵک (١) حوکمرا‌نی خه‌ڵک (٢) په‌رسترا‌وی خه‌ڵک (٣) له‌ زیان و خراپه‌ی خوتخوته‌که‌ری زۆر خو‌ په‌نه‌انکه‌ر (٤) که‌ خوتخوته‌ (و دنده‌انی خراپ) ده‌خاته‌ سینه‌کانی خه‌ڵکه‌وه‌ (٥) له‌ جندان و له‌ خه‌ڵک}.

شىكرىدنه وهى هەندىك لە وشەكان

(أَعُوذُ): واتە: پەنا دەبەم، پەنا دەگرم، (إِسْتَعَاذَ بِهِ: لَجَأَ إِلَيْهِ، هُوَ عِيَاذُهُ: مَلْجَأُهُ، أَعَاذَ غَيْرَهُ، وَعَوَّذَهُ مِمَّغْنَى) واتە: پەناى بردە بەر، ئەو پەناگەى ئەو كەسەى، جگە لە خۆى پەنادا، ھەواندىھە و، پاراستى، يەك واتايان ھەى، دەگوترى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مَعَاذًا)، پەنا بە خوا دەگرم بە پەنا پيىردن، (وَالْعَوَّذَةُ، وَالْوَعَاذَةُ، وَالتَّعْوِيذُ، مِمَّغْنَى) ئەمانە (عوذة و عاذة و تعويد) ھەر سىكيان يەك واتايان ھەى، برىتيە لە دوعاىەك كە مروۆفى پى پەنا دەدرى و دەپارىزى لى بەلاو خراپەىەك.

(رَبِّ النَّاسِ): (رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ: مَالِكُهُ) (رَبٌّ) ھەر شىتەك خاوەنى ئەو شتەى، ھەروەھا وشەى (رَبٌّ) بە چەند واتايەكى دىكەش ھاتو:

(السَّيِّدُ): سەرۆك، گەورە.

(الْمُرِّي): پەرورەدەكەر، بەخۆكەر.

(الْقَيِّمُ): سەرپەرشتيار.

(الْمُنْعِمُ): خاوەن چاكە.

(الْمُدَبِّرُ): تەگبىر بوكار.

(الْمُضْلِحُ): چاكساز بىكار.

(مَلِكِ النَّاسِ): (الْمَلِكُ: الْمَالِكِ الْمُطْلَقِ)، (ملك) يانى: خاوەنى پەھا، ھەروەھا (مَلِك) بە مانای (ذُو الْمُلْكِ) خاوەن ھوكمرانىى و دەسەلات، (وَالْمَلِكُ: صَاحِبُ الْأَمْرِ وَالسُّلْطَةِ عَلَى أُمَّةٍ أَوْ قَبِيلَةٍ، أَوْ بِلَادٍ)، ديسان (مَلِك): بە مانای خاوەن فرمان و دەسەلات دى لەسەر كۆمەلگەىەك، يان لەسەر ھۆزىك، يان لەسەر ولاتىك.

(إِلَهِ): (كُلُّ مَا اتَّخَذَ مَعْبُودًا) (إِلَهِ) ھەر شىتەك بە پەرستراو گىرابى، (أَلَهَ يَأْلَهُ إِلَهًا، أَيْ: عَبَدَ، أَلَهَ يَأْلَهُ إِلَهًا، أَيْ: تَحَرَّى).

واته: (إِلَهِ) له (أَلَّةٌ يَأْلُهُ إِلَهًا) دوه هاتوه، به مانای (عَبَدَ، يَعْبُدُ، عِبَادَةً) په‌رستیی، ده‌په‌رستئ، په‌رستئ، (إِلَه) یانی: ئەو زاته‌ی ده‌په‌رستئ، یان له: (أَلَّةٌ يَأْلُهُ إِلَهًا) دوه هاتوه، واته: سه‌رسام بوو، سه‌رسام ده‌بئ، سه‌رسام بوون، پیشتیش له توژینه‌وه‌ی چه‌مک و واتای (أَلَلَه) دا، قسه‌ی زیاترمان له‌وباره‌وه کرد، که ده‌گونجئ (إِلَهِ) له شه‌یدایی و عه‌ودآلیی (وَلَّه)، یان په‌نهانیی و شی‌راوه‌یی (لیاه) دوه هاتبئ.

(الْوَسْوَاسِ): واته: خوتخوته‌که‌ر، دنه‌ده‌رو هاندەر بۆ خرابه.

(الْخَنَاسِ): (خَنَسَ يَخْنِسُ خَنَسًا وَخُنُوسًا وَخَنَاسًا: تَأَخَّرَ، تَوَارَى وَغَابَ) (خَنَاس): پێژگه‌ی زیده‌پوویی (خَانَس)ه، ئەمیش له (خَنَس) دوه هاتوه، واته: دواکه‌وت، یان خۆی شارده‌وه، یان له‌وئ نه‌بوو، که‌واته: (الْخَنَاس) یانی: زۆر خۆپه‌نهانکه‌ر، زۆر خۆشپیره.

(يُوسُوسُ): (وَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ، وَوَسَّوَسَ لَهُ، وَفِي صَدْرِهِ وَسْوَسةٌ، وَوَسْوَاسٌ، أَي: حَدَّثَهُ بِمَا لَا يَنْفَعُ، وَمَا لَا نَفْعَ فِيهِ وَلَا خَيْرَ)، شه‌یتان وه‌سو‌ه‌سه‌ی بۆ کرد، وه‌سو‌ه‌سه‌ی بۆ لا کرد، یان ده‌گوتئ، له سینهدا وه‌سو‌ه‌سه‌ه‌یه‌و ویسواس هه‌یه، واته: شه‌یتان قسه‌ی بۆ کرد، قسه‌یه‌ک هه‌یج سوودو خیرو که‌لکی نه‌بئ، (وَسَّوَسَتِ النَّفْسُ: يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ خَفِيِّ مُخْتَلِطٍ لَمْ يُبَيِّنْهُ، أَوْ هَمَسَتْ)، (وَسَّوَسَتِ النَّفْسُ) (واته: ئەو که‌سه ده‌روونه‌که‌ی قسه‌یه‌کی په‌نهانی تیکه‌لی کرد، که پروون نه، یاخود به‌ده‌نگیک‌ی کپ و نزم قسه‌ی بۆ کرد.

(صُدُورِ): (جَمْعُ صَدْرٍ، وَالصَّدْرُ مُقَدِّمُ كُلِّ شَيْءٍ، صَدْرُ الْكِتَابِ، وَصَدْرُ النَّهَارِ، وَهُوَ فِي الْإِنْسَانِ الْجُزْءُ الْمُتَمَدُّ مِنَ أَسْفَلِ الْعُنُقِ إِلَى فَصَاءِ الْجَوْفِ، وَسَمِيَ الْقَلْبُ صَدْرًا لِخُلُولِهِ بِهِ)، (صدر) کۆی (صدر)ه‌ئویش پێشه‌وه‌ی هه‌ر شتی‌که، ده‌گوتئ: (صَدْرُ الْكِتَابِ) واته: سه‌ره‌تای کتێبه‌که، (وَصَدْرُ النَّهَارِ) سه‌ره‌تای پۆژ، (صدر) له مرو‌ف‌دا بریتیه له‌و به‌شه‌ی له‌خوار گه‌ردنه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات تا‌کو بۆشایی

هه‌ناو.

(سینه‌ی مروّف به بیست و چوار (۲۴) پەراسوو، دوازدە (۱۲) لەم لاو (۱۲) لەولا، دەورە دراوێ قەهەسی سینگ پێکدێنن) جاری وا هەیه (دڵ)یش بە (صدر) ناوبراوه، لەبەر ئەوەی دڵ لە نێو سینه دایە.

(الْجَنَّةُ): واتە: جندەکان، (وَالْجَنُّ خِلَافُ الْإِنْسِ) (جند)یش پێچەوانە‌ی مروّفە، تاک‌ی جند پێی دەگووترێ: (جَنِّي)، هەرۆک تاک‌ی (إِنْس) پێی دەگووترێ: (إِنْسَان) واتە: مروّفەکان، مروّف، جندەکان، جند.

(وَالنَّاسِ): (إِسْمٌ لِلْجَمْعِ مِنْ بَنِي آدَمَ وَوَاحِدُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ غَيْرِ لَفْظِهِ)، (الناس) ناویکە بۆ کۆی وەچە‌ی ئادەم، یان بۆ کۆمەڵێک لە وەچە‌ی ئادەم، تاکەکە‌ی بریتیه لە ئینسان، کە لە بێژە‌ی (الناس) نیه‌و بێژەکە‌ی جیا‌یه.

هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئەم سوورەته

پێشتر لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الفلق)دا، هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی هەردوو سوورەته‌که‌مان باس کرد، بە‌لام لێره‌ش ئەم گێڕاوه‌یه‌ دێنین:

اعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَقَدْ أُنْزِلَ عَلَيَّ آيَاتٌ، لَمْ يَرِ مِثْلُهُنَّ: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۸۱۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۲، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالنَّسَائِيُّ: ۵۴۴۰، وَغَيْرُهُم).

واتە: عوقبە‌ی کوری عامر ﷺ لە پێغەمبە‌ری خواوہ ﷺ گێڕاوه‌تە‌وه، کە فرموویه‌تی: چە‌ند ئایە‌تیکە‌م دا‌به‌زیو‌نه سەر وێنە‌یان نە‌بیراوه، (دوا‌ی خۆ‌ئیدی‌ه‌وه): (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) هە‌تا کۆتایی و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) هە‌تا کۆتایی.

مانای گشتیی نایه تکان

به ریّزان!

له سوورتهی (الفلق) دا خوای په روهردگار فرمانی به پیغه مبهری خاتهم کردو، به ههر که سیّک که له ریّی ته وه وه ده روا، به توممه ته که ی و به شوینکه و تووانی، فره مووی: بلّی په نا ده گرم به په روهردگاری سپّنده، به ره به یان، یاخود: په روهردگاری هه موو ته و شتانه ی خوا ده یانقلّیشینی، چ بوون (وجود) که له نه بوون (عدم) ی دهر دینتی، چ ژیانداران که له حالّتی بیژیانیان دهر دینتی، چ توو نیکوکه کان که ده یانقلّیشینی و چه که ره یان لی دهر دینتی، په نا ده گرم به و په روهردگاره، له خراپه ی ههر چیه که دروستیکردوه، دواپی خوای په روهردگار سیّ له و شته خراپانه ی دروستیکردوون و، ده گونجی زیان و زهریان بوو مروفّه کان هه بی، پرونی کردوونه وه: ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۲﴾، له خراپه ی شهوی تاریک که دادی، ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۱﴾، له خراپه و زیانی فوولیکه رانی گرییه کان، واته: نافره تانی جادووگه ر، یاخود جادووگه ره کان به گشتیی که فوو له گرییه کان ده کهن، ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾، له خراپه و زیانی بابای ئیره یی به ر که ئیره ییه که ی ده خاته حالّتی کرداره وه.

له وّی خوای په روهردگار فرمانی کرد به په نابردنه بهر په روهردگاری جیاکردنه وه و قلّیشاندن (فلق) له زیان و خراپه ی ههر چی دروستیکردوه، نجا زیان و خراپه ی شهوی تاریک که دادی و، جادووگه رانی فوو له گرییان که رو، هه سوودی ئیره ییه که ی جیه جیکه ر.

به لام لیره دا خوای په روهردگار فرمان ده کات به پیغه مبهره که ی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ته م سوورته ده ده خوینم و ناوی خوای له سهر دینم، وه که هه موو جار یّک له سهره تای ته فسیری

سووره ته کان دا گوټوومانه و، لیره ش دووباره ی ده کهینه وه، وه ک کۆتا جار: کاتیک مروّف ده لئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ده بی به لای کهمه وه چوار واتیان له عه قل و دلی خویدا ئاماده بکات، واته:

۱- ئەم کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.

۲- ئەم کاره به پئی شه رعی خوا ده کهم.

۳- ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوی به خشر ده کهم.

۴- ئەم کاره بۆ هینانه دی په زامه ندی خوا ته نجام ده ده م.

ئجنا ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝﴾، بلئ: په نا ده گرم به په روره دگاری خه لك، هاناو په ناده به مه بهر، خاوه ن و په روه دگاری خه لك.

﴿مَلِكِ النَّاسِ ۝﴾، هوکمرانی خه لك.

﴿إِلَهِ النَّاسِ ۝﴾، په رستراوی خه لك.

له م سووره ته موباره که دا خوی بهرز فه رمان ده کات که ئیمه هاناو په نای بهینه بهر، ئجنا خوا خوی به سئ سیفه تان پیناسه ده کات، ئه وانیش بریتین له: (رب)، (مَلِكِ)، (إِلَه)، په روره دگارو خاوه ن، هوکمران، په رستراو، واته:

سئ له سیفه ته بهرزه کانی خوا باس ده کرین، یانی: په نا به خویاه که ده به م که هه م په روره دگارو خاوه نه، هه م هوکمران و هه موو، شت به ده سته، هه م په رستراوه و، ده بی به ندایه تی و ملکه چیی ته نها بووی بکری، له چی؟

﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝﴾، له خراپه و زیانی خوتخوته که ری زۆر خو په نهانکه ر، ئجنا ئایا ئه و خوتخوته که رو دنه دهره به ره و خراپه، که خوی زۆر په نهان ده کات، چی ده کات؟

﴿الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ﴿٦﴾

ئەھو كەسەي خوتخوتەو خەيال و دنەدانى خراپ دەخاتە سىنەكانى خەلكەھو، ئەھو خوتخوتەكەرۈ دنەدەرەش بەرەو خراپە: چ لە جندان بى، چ لە خەلك بى، لە مروققان بى.

ئەمەش بۆمان دەرەخات كە زەرۈ زىانى خوتخوتەو دنەدانى شەيتانەكان، چ لە جند بى، كە ناياىبىن، چ لە مروققان بى، خوتخوتەو دنەدانى خوتخوتەكەرۈ ھاندەران بەرەو خراپە، زۆر مايەي مەترسىيە، بۆيە خۋاي پەرۈردگار لە سووۋپەتى (الفلق) دا دەفەرمۇي: بلى پەنا دەگرم بە پەرۈردگارى فەلەق (سپىدە، يان قلىشاندى تۆۋ نۆكەكان و دەرھىتانى چەكەرەكانيان، يان: ھىنانەدى ژيانداران، يان شەفكردى دروستكراوان و، دەرھىتانىان لە تاريكىي نەبوون، بۆ ۋووناكىي بوون) لە خراپەو زىانى ھەرچى خوا دروستى كردو، دوايىش خۋاي كاربەجى سى لەو شتە خراپانەي دەگونجى مروققا لىيانەھو تووشى زيان بىي، دەخاتە ۋو:

۱- شەۋى تاريك كە دادى.

۲- جادوۋگەرەكان كە فوۋ لە گرئەكان دەكەن.

۳- باباي ھەسوود كە ھەسوودىيەكەي دەخاتە ھالەتى كەردەيىھو.

بەلام لىرەدا پەنا گىراۋە بە خۋاي بەرز و مەزن و، ۋەسفكراۋە بە سى لە سىفەتە زۆر گەۋرەو بەرزو گشتگىرەكانى: پەرۋەرگار، ھوكمران، پەرستراۋ، لە خراپەو زىانى خوتخوتەكەرى خۆ پەنھانكەر، كە خوتخوتەو دنەدانەكەي دەخاتە سىنەكانى خەلكەھو، خوتخوتەكەرەكانىش لە جندو مروققان، واتە: كەسك كە خەلك ھان دەداو دنە دەدا بەرەو خراپە، دەگونجى جندىك بى، كە ناىبىن و، دەشگونجى مروققا بى كە دىبىن، بەلام بەشۆيەكى پەنھان و لىزانانە، خوتخوتەو دنەدان و خەيالە خراپەكەي دەخاتە سىنەي خەلكەھو، دىخزىنئىتە نىو ھەقل و دلىانەھو.

ئەمەش لێی وەردەگیرێ کە:

خراپەو زیانی هاندان و خوتخوتەکردن بەرەو خراپەو تاوان و لادان، لە جوړە خراپەکانی دیکە، زۆر مەترسیدارتر و بەزەرترە، شایستەی وریایی و ئاگا لێبوونی زیاترە.

ئەگەر سەرنجی واقعی ژیان و گوزەرائی خەلکیش بدەین، هەر وای دەبینین و، هەمیشە خولیاو نیازو مەبەستە خراپ و بەدەکانن خەلکی بەزەو زەلکاوی گوناھو لادان و تاوان پەلکیش دەکەن و، بەزۆری گوناھانی پەنھان (باطن الإثم) چاوگی گوناھێ ئاشکرایە (ظاهر الإثم) ە، هەتا ئاویش هەتا لەسەرچاوەوە پروون نەبێتەو، لە جۆگایەدا پروون نابێتەو، بە پێچەوانەشەو هەر راستە.

مەسەلە گىرنگەکان

كۆى سۈرەتەكە دەكەينە يەك مەسەلە:

فەرمانكردنى خوا بە پېغەمبەرەكەى ﷺ كە پەنا بگرى بە: پەرۋەردگارى خەلك و، حوكمرانى خەلك و، پەرستراوى خەلك، لە خراپە و زيانى خوتخوتەكەرى زۆر خو پەنھانكەر، كە خوتخوتە و خەيالى خراپ دەخاتە سېنەكانى خەلكەو، ئەو خوتخوتەكەرى خو پەنھانكەرەش لە جندان و لە مرقانە:

خوا دەفەرمۆى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦﴾

شىكردنەوہى ئايەتەکان، لە شەش برگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، بلى پەنا دەگرم بە پەرۋەردگارى خەلك، وشەى (رب) لە ئەسل دا بە ماناى خاوەن دى، خاوەنى پەها، بەلام وپراى ئەو بە ماناى (سیدو مذبزو مصلح متولى) واتە: گەورەو سەرۆك و سەرپەرشتيارو چاكانەرو مشوورخویش دى.

قوناغى يەكەمى مرقان لە خزمەت خوادا، ئەوہى كە ئەو بەدپەنەرەو پەرۋەردگارو خاوەنپانەو، ھەمەكارەى دنياو دواپوژپانە.

(۲) - ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾، حوكمرانى خەلك.

قوناغى دووہمى پەيوەندى مرقان لەگەل خوادا، ئەوہى كە خوا حوكمرانپانە، سەرەتا مروڤ ھەست بە بەدپەنراویتیى و پەرۋەردگاریتیى و

خاوەندارێتیى خوا دەکات بۆ خوێ، بەلام دواى هەست دەکات کە خۆى بەرزو مەزن، بەلێ خواوەن و پەروەردگارو بەخێوکه‌ریه‌تى، بەلام حوکمرانی‌شیه‌تى و، ئەو دەبێ بە‌رنامه‌ى بۆ دابنێ و بۆى دیاریى بکات، چۆن بژی و چۆن نەژی، چى چاکه‌و چى خراپه‌، چى هه‌ڵه‌و چى هه‌پامه‌، چ له‌ ژيانى تاکى، چ له‌ ژيانى خێزانى، چ کۆمه‌لایه‌تى، چ سیاسى دا.

ئنجا دواى ئەو م‌رؤفه‌ بۆى دەرده‌که‌وى کە دەبێ پەرستنی‌ش به‌س بۆ خوا بک‌ری:

(۳) - **إِلَهِ النَّاسِ**، پەرستراوى خه‌لك، ده‌بێ پەرستش و به‌ندایه‌تى ته‌نیا بۆ ئەو زاته بک‌ری، کە تاکه‌ پەروەردگارو خاوه‌نى خه‌لكه‌و حوکمرانى خه‌لكه‌، بۆیه ده‌بێ هه‌ر نه‌ویش تاکه‌ پەرستراوى خه‌لك بێ.

هه‌ندێک له‌ زانایانی‌ش گوتویانه‌: لێره‌دا کە خۆى پەروەردگار ئەو سێ وشه‌یه‌ى به‌کاره‌یناون: **رَبِّ النَّاسِ** (۱) **مَلِكِ النَّاسِ** (۲) **إِلَهِ النَّاسِ** (۳)، هۆکاره‌که‌ى ئەوه‌یه‌ کە: م‌رؤف سه‌ره‌تا تاكو گچکه‌یه‌و منداله‌ پ‌یویستی به‌وه‌یه‌ خوا به‌خ‌پوى بکات و ب‌یژه‌نێ، ئەوه‌تا کاتێک کۆرپه‌له‌یه‌ له‌ ن‌یو مندالانى دایکى دا، له‌ پ‌ی ن‌یوکیه‌وه‌ ب‌ژیوى ده‌دات، هه‌ر له‌ جه‌سته‌ى دایکى، دواى کە له‌ دایک ده‌بێ و ناوکى ده‌پ‌رن، ئنجا خوا دوو مه‌مکى دایکى بۆ پ‌ه‌خساندوون، ئینجا دواى ئەوه‌ى دوو سالان شیر ده‌خوات و له‌ مه‌مکى ده‌پ‌رنه‌وه‌، خۆى پ‌ه‌روه‌ردگار ورده‌ ورده‌ سى و دوو ددانى بۆ دروست ده‌کات، دواى ورده‌ ورده‌ م‌رؤف کە له‌ ته‌مه‌ندا پ‌ت‌هه‌لا ده‌چ‌ن و ده‌چ‌ته‌ ق‌و‌ناغى گه‌نجى و ورده‌ ورده‌ کام‌ل بوون، ئنجا هه‌ست به‌ حوکمرانى‌ى خوا ده‌کات، پ‌ی‌ش‌ن هه‌ست به‌ پ‌ه‌روه‌ردگارێتى و به‌خ‌پوکردنى خوا ده‌کات بۆى، دواى هه‌ست به‌ حوکمرانى‌ى خوا ده‌کات، دواى له‌ ق‌و‌ناغه‌کانى دیکه‌ى ته‌مه‌ندا، زیاتر هه‌ست به‌ پ‌ه‌رستراوی‌تى خوا ده‌کات و ده‌زانێ ده‌بێ خوا ب‌ه‌رستێ.

منیش ده ئیم: لههه موو قوناغه کانی ژیان و ته مه نی مروؤف دا: په روهر دگاریه ق
خوا بهر له ههر سیفه تیکی دیکه ی بوئی ددره وشیتته وه، پاشان هوکمپرانیی و
سه پر رشتیاریتی خواو، دواتریش په رستراویتییه که ی .

تایا بوچی و له چی فه رمانکراوه به پیغه مبهری خاتهم ﷺ و، به ههر که سیك
که له ری پیغه مبهری خاتهم وه ﷺ ده روات، په نا بگری به په روهر دگار هوکمپران
و په رستراوی خه لک؟

وه لامي نه و پرسیاره له تايه قی دواتر دایه:

(۴) - ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له خراپه و زیانی دنه دهر و خوتخوته که ری زور
خو په نهانکه ر، (شر) نه وه یه که هه موو لایه ک نایانه وی و، پیچه وانه ی (خیر)ه، خیر
نه وه یه هه موو لایه ک بوئی ناره زوو مهن دن (الْخَيْرُ مَا يَرْعَبُ فِيهِ الْكُلُّ) و، هه موو لایه ک
خواز یارنی که هه یانبی، که واته: (شر) به مانای زیان و خراپه دی، له خراپه و زیانی
﴿الْوَسْوَاسِ﴾ واته: خوتخوته که ر، (الْوَسْوَاسُ: إِسْمٌ مَعْنَى الْوَسْوَاسَةِ، كَالزَّلْزَالِ مَعْنَى
الزَّلَازِلَةِ، وَ الْمُصْدَرِ وَسْوَاسٍ مِثْلُ الزَّلْزَالِ) واته: (الْوَسْوَاسُ) ناوه و به مانای وه سو ده سیه یه،
واته: خوتخوته و دنه دهر، وه ک (زَلْزَالٍ) به مانای (زَلَزَلَةً)، له رزینه وه، به لام چاوگی
(وَسْوَاسٍ) بریتییه له (وَسْوَاسٍ) واته: دنه دان، خوتخوته کردن، وه ک (زَلْزَالٍ) واته: هه ژان دن
و له رزینه وه.

که واته: ﴿الْوَسْوَاسِ﴾ به کارهی تر اوه بو نه و که سه ی وه سو ده سه ده کات،
یا خود وه سو ده سه ده لی، (اسْتَعْمَلَ الشَّخْصُ الْقَاعِلَ لِلْوَسْوَاسَةِ وَ الْمُتَكَلَّمَ بِالْوَسْوَاسَةِ)
وه سو ده سه بانی چی؟ (الْوَسْوَاسَةُ: الْخَطَرَةُ الدِّبْيَةُ، وَأَصْلُهُ مِنَ الْوَسْوَاسِ، وَهُوَ صَوْتُ
الْحُلِيِّ، وَالْهَمْسُ الْخَفِيُّ) واته: وه سو ده سه خه یالی خراپ و بیرۆکه ی خراپه (که
به سه ر عه قل و دلی مروؤفا دی) بنه رته که ی له (وسواس) دوه هاتوه، که بریتییه
له ده نگی خشل و، بریتییه له ده نگی کپ، (که سیك که به چه قسه بو که سیك
ده کات.

﴿التَّائِسَاتِ﴾: (خَتَسَ، يَخْتَسُ، خَتَسًا، وَخَتَسًا، وَخَتَسًا) واتە: خۆی پەنھان کرد، ئنجا (الخَتَّاس) پێژگە ی زیدەپۆییە لە (خائِس) واتە: خۆپەنھانکەر، ﴿التَّائِسَاتِ﴾ واتە: زۆر خۆ پەنھانکەر، عەدەتی بۆتە خۆپەنھانکردن و خۆشاردنەو.

۵- ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾، ئەو (خوتخوتە کەرە خۆپەنھانکەر) ە ی بیروکە ی بەدو خوتخوتە ی خراپ دەخاتە سینەکانی خەلکەو، دەپخاتە دڵ و سینەیانەو، سینەکان شوێنی دڵەکان، دڵ (قلب) یش، چەقی بێاردانە لە مروڤدا، چەقی ویست و نەویستە، چەقی چاکیی و خراپیی، بۆیەش خۆی کاربەجێ دڵ (قلب) ی زەم و سەرزەنشتکردوو، وەك فەرموویەتی:

۱- ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ ٧ البقرة.

۲- هەروەها دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ٢١ محمد.

۳- هەروەها دەفەرموێ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ١١ المطففين.

هەروەها خوا مەدح و ستایشی دڵ (قلب) یشی کردو:

۱- کە دەفەرموێ: ﴿أَلَا يَذَكِّرُ اللَّهُ تَعْلَمِينَ الْقُلُوبُ﴾ ٢٨ الرعد.

۲- هەروەها دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ ١١ الحجرات.

۳- هەروەها دەفەرموێ: ﴿أَوَلَيْكَ كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَنُ﴾ ٢٢ المجادلة.

۴- هەروەها دەفەرموێ: ﴿وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ ٢ الأنفال.

چونکە لە پێی عەقلەو، مروڤ شتەکان دەزانێ، بەلام لە پێی دڵەو، شتەکانی دەوێن یان ناوێن، خۆشیدەوێن یان رقی لێ دەبنەو، دڵ و دەروون چەقی ویست و نەویست و هەلبژاردن و بێاردانە، ئنجا لەبەر ئەوەی سینە شوێنی دڵ، بۆیە جاری واهێە خۆی بەرزو مەزن لە جیاتی دڵ (قلب) باسی سینە (صدر) دەکات، چونکە دڵەکان لە سینەکاندان.

ئىنجا ئايا ئەو خوتخوتە كەرو ھاندەرە بەرەو خراپە، كىيە؟

(۶) - ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾، لە جندەو لە خەلکە، لە جندانە كە ئیمە نایانینین و، لە مروققانیشە.

(الْجِنَّ جمع جنّی، والنَّاس جمع إنسان) (جِنَّة) كۆی (جَنِّي) دەو، (ناس) یش كۆی (إنسان) ه، ئىنجا كە دەفەرەمۆی: ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾، لە جندان و لە خەلک، كەواتە: وەك چوون جند خوتخوتەو خەيال و دنەدانى خراپ دەخاتە دل و سینەى مروققەو، كە بەرەو خراپە بیجوولتینى و، دەبی پەناى لى بە خوا بگرى، بە ھەمان شێوە لە مروققانیش ھەيە، كە ھاندەرە بو خراپە بە شێوەیەكى پەنھان و لێزانە و، دەيەوئ ئەو بیروكە خراپەيەى مەبەستىەتى بیخاتە عەقل و دلى ئەو كەسەوھى دەيەوئ.

خوای زاناو توانا لەو بارەوھ كە كەسانى پەنا بە خوا بێردوو، كەسانى پەنا بە خوا گرتوو، كەسانىك ھانا بو خوا ببەن و لە پەناى خوادابن، شەیتان زەفەریان پى نابات، لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرەمۆی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾، واتە: بە دلنیاى ئەوانەى پارێزىان كێدو، ھەر كاتىك ھەستىكیان لە شەیتانەوھ پێگەيشت، ھوشیار دەبنەوھ، یەكسەر دەبنە بینەر (ی قیل و تەلەكەى شەیتان) یانى: شەیتان ناتوانى فریویان بدات و فیلان لى بكات.

لەو بارەوھش ھەندىك شوئەوار گێرراونەوھو، ھەندىكیان بە فەرەموودەى پێغەمبەرى خوا ﷺ دانراون، بەلام دواى زانایانى پسپوړۆ لىكۆلەرەوھ ساغیان كێدۆتەوھو دەرکەوتو، كە ئەوانە زیاتر لە ھاوھلەوھ ھاتوون، بە تايبەت لە عەبدوللای كورى عەبباسەو، یەكێك لەوانەش ئەم دەقیە:

{إِنَّ الشَّيْطَانَ وَاصِعٌ خَطْمَهُ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهَ خَسَسَ، وَإِنْ نَسِيَ اللَّهَ اتَّقَمَ قَلْبُهُ، فَذَلِكَ الْوَسْوَاسُ الْخَنَّاسُ} (أخرجه ابن أبي الدنيا في مكايد الشيطان: ۲۲، والبيهقي في شعب الإيمان: ۵۴۰، وأبو يعلى: ۴۳۰۱، قال الهيثمي (۱/۱۴۹): فيه عدي بن أبي عماره، وهو ضعيف).

واته: شهيتان لووتی له سەر دلی پۆلهی ئادهم داناو، ته گەر یادی خوا بکات، خووی په نهان دهکات و دهکشیتتهوه، به لām ته گەر خواي له یاد چوو، دلی له دهم دهگرئ، نجا ته مه یه خوتخوته که ری زۆر خو په نهانکه ر.

هه ر له و باره وه ته م ده قه ش هاتوه و هه نديک به فه رمووه شيان داناو، به لām سه نه ده که ی بيه ژه و، پای راست - وه ک شه وکانی له ته فسیره که ی خو ی (فتح القدير) دا گو تويوه تی- ته وه یه که فه رمووده نیه، (الشوكاني) گو تويوه تی: (وَالصَّوَابُ كَوْنُهُ كَلَامُ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ) واته: پای راست ته وه یه که قسه ی عه بدوللای کو ری عه عباسه ؓ:

{الشَّيْطَانُ جَائِمٌ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِذَا سَهَا وَعَقَلَ وَسَّوَسَ، وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَسَسَ} (أخرجه ابن أبي شيبه: ۳۵۹۱۹) واته: شهيتان ته ژنو ی دا کوتا وه له سەر دلی پۆله ی ئاده م، ئینجا ته گەر بیتا گابوو و خافلا، خوتخوته ده خاته دلی و هانی ده دات بو خراپه، به لām ته گەر یادی خواي کرد، دهکشیتتهوه خو ی په نهان دهکات و خو ی ده شاریتتهوه.

که واته: لیره دا خوا ی به رزی مه زن فه رمان دهکات به پیغه مبه ری خاته م محمد ﷺ له پشت ته ویشه وه به ئومه ته که ی و په یره وانی، که په نا بگرن به په ره و ردگاری خه لک، هو کمپانی خه لک، په رستراوی خه لک، له خراپه و زیانی هه ر خوتخوته که ریکی زۆر خو په نهانکه ر، که خوتخوته و دنه دانی خراپی خو ی ده خاته سینه و دلی مرو فه کانه وه، ته ویش ده گونجی له جند بی و، ده شگونجی له خه لک و مرو فان بیت.

خوابە لوتف و کەرەمی خووی ئیمە پارێزی له هەر خولیاو بیروکەیهکی خراپ، کە شەیتانی جند دەیخاتە عەقل و دڵمانەوه، یاخود شەیتانە مرووفەکان دەیانەوێ چەواشەمان بکەن و کلاومان لەسەر بنێن و هەڵمانخەڵەتێنن، خوا بە میهره‌بانیی و بەزەیی بێ سنووری خووی، لە خراپەو زیانی هەموو ئه‌و خوتخوته‌که‌رو دنده‌رانه، به‌ره‌و خراپه‌و تاوان و لادان، په‌نامان بدات و چه‌پاله‌مان بدات و هه‌مانپارێزی، چونکه به‌دلتیایی بناغه‌و سه‌رچاوه‌ی چاکیی، یان خراپی مرووف، دڵ و ده‌روون و دیوی په‌نهانیه‌تی و، جه‌سته‌و پووله‌تیش سییه‌رو په‌نگدانه‌وه‌ی ناخ و دلیه‌تی.

كورتە باسیك له باره‌ی

سوورەتی (الفلق) و سوورەتی (الناس) هه‌و

به‌ڕێزان!

خوا پشتیوان بێت، كورتە باسیك ده‌خه‌ینه‌ڕوو، كه له پێنج بابەت پێكدی و هه‌مووشیان په‌یوه‌ستن به هه‌ردوو سوورەتی (الفلق) و (الناس) هه‌و:

بابه‌تی یه‌كه‌م: په‌تكرده‌وه‌ی ده‌قی جادوولێكرانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، كه بوخاریی و موسلیم هیناویانه، هه‌چكه‌س بۆی نه‌یه بیکاته مایه‌ی تانه‌لێدانی زانایانێك كه په‌تی ده‌كه‌نه‌وه:

مه‌سه‌له‌ی جادوولێكرانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لایه‌ن له‌بیدی كوری ئه‌عصه‌می یه‌هودیه‌وه، كه پێشتریش فه‌رمووده‌كه‌مان هینا دواتریش ده‌قه‌كه‌ی به‌ته‌واوی دێنین، ئنجا ژماره‌یه‌ك له زانایان ده‌قه‌كه‌ ڕه‌ت ده‌كه‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده بوخاریی به ژماره: (۵۷۶۵) و، موسلیم به ژماره: (۱۷۱۹) هیناویانه‌و، هه‌ندیك له زانایانی دیکه‌ی فه‌رمووده‌ناسیش هیناویانه: ئه‌و زانایانه‌ش كه په‌تی ده‌كه‌نه‌وه، زیاتر ئه‌وه به‌به‌لگه دێنه‌وه، كه یه‌كێك له‌و تۆمه‌تانه‌ی ناحه‌زانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆیان هه‌لبه‌ستوه، ئه‌وه بووه كه گوتووایه: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾، واته: ئێوه ته‌نیا به‌ دوا‌ی پیاویکی جادوولێكراو ده‌كه‌ون، ده‌لێن: ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌قه راست بێ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جادووی لێ كرابێ، كه‌واته: ئه‌و تۆمه‌ته‌ی ناحه‌زانی راسته!

به‌لام زانایانی دیکه، كه ده‌ست به ده‌قه‌كه‌وه ده‌گرن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به سه‌نه‌دیکی راست پێمان گه‌یشتوه، ده‌لێن: ئه‌و تۆمه‌ته‌ی ناحه‌زانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوتووایه، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یڵی، قسه‌ی جادووگه‌رانه‌و

قسهی شیتانهیه، یان: موحه مەد ﷺ عه قلی له دهستداوه و جادووی لیکراوه، ههروهک تۆمه تباریشیان کردوه به جادووگهریی، به شاعیری، به کاهینی، به ههموو نهوانه تۆمه تباریان کردوه، به لام نهوهی فهرمودده که دهیلی، نهوهیه که پیغه مبهری خوا ﷺ له پرووی جهستهیهوه، تووشی تازار و نارچه تی بووه، نهک له پرووی گه یاندنی پيامی خواوه، تووشی خه له ل و کهم و کورتیهک بووبی، تاکو نهوه بپتیه به لکهیهک بو ئهو تۆمه تهی له لایه ن ناحه زانیه وه بو ی کراوه!

پیشتریش گوتم، من ئهو پاهیهی زانا یانم به دله، که ده لی: فهرمودده که له جی خویه تی، چونکه وهک تپستا قسهی لی ده کهین، نه گهر ته ماشای رواله تی مانای ده که که بکهین، پتویست ناکات بلین: تۆمه تی ناحه زانی پیغه مبهری خوا ﷺ وه راست ده گهری، ده که که بهم شیوهیه:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَخَّرَ النَّبِيُّ ﷺ يَهُودِيٍّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ لَهُ: لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، حَتَّى كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَلَا يَفْعَلُهُ، قَالَتْ: حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ كَانَ ذَاتَ لَيْلَةٍ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ، جَاءَنِي رَجُلَانِ فَجَلَسَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ: الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي أَوْ الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي: مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُفٍّ طَلَعَةَ ذَكَرٍ، قَالَ: وَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بَثْرِ ذِي أَرْوَانَ، قَالَتْ: فَأَتَاهَا النَّبِيُّ ﷺ فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: وَاللَّهِ يَا عَائِشَةُ لَكَانَ مَاءُهَا نِقَاعَةَ الْجَنَّةِ، وَلَكَانَ نَخْلُهَا زُؤُسُ الشَّيَاطِينِ، قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَفَلَا أَخْرَفْتُهُ؟ قَالَ: لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَافَانِي اللَّهُ وَكَرِهْتُ أَنْ أُبَيِّرَ عَلَى النَّاسِ مِنْهُ شَرًّا، فَأَمَرَ بِهَا فُدْفِنَتْ} (أخرجه أحمد: ۲۴۳۹۳، والبخاري: ۵۷۱۶، ومسلم: ۲۱۸۹).

واته: دایکه مان عایشه ر ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ جادووی لیکرا، جووله کهیهک له جووله که کانی به نی زوهریق جادووی لیکرد، پتی ده گوترا: له بیدی کوری

ئەعصەم، تاكو بەهۆی ئەو جادوووە وای لێهات هەندێ شت وای دەزانێ
 کردووێتی، ئەشیکردبوو، هەتا پۆژێک یان شەویەک لەلام بوو، پارایەوه، دوایی
 پارایەوه، دوایی پارایەوه (لە خوا)، دوایی فەرمووی: ئەی عایشە، هەست
 کرد لەو بارەوهی داوام لە خوا کرد، خوا وەلامی دامەوه؟ دوو پیاو هاتنە لام
 یەکتێکیان لە لای سەرم دانێشت، ئەوهی دیکە لەلای دوو پێتێکانم، ئەوهیان
 لەلای سەرم بوو بەوهیانی گوت کە لەلای دوو پێتێکانم، یاخود ئەوهی لە لای
 دوو پێتێکانم بەوهیانی گوت کە لەلای سەرم بوو، (لە گێرانەوهی دیکەدا هاتو
 ئەو دووانە جیبریل و میکائیل بوون) گوتی: ئازاری ئەو پیاوە چییە؟ ئەوی دیکە
 گوتی: جادووی لێکراوه، گوتی: کێ جادووی لێکردو؟ گوتی: لەبیدی کوپی
 ئەعصەم، گوتی: لە چ شتێکدا جادووی لێکراو؟ گوتی: لە شانەیه و قۆزێک
 کە لەگەڵ شانەدا دێ، و، لەکیفی هێشووی دارخورمای نێردا، گوتی: لە کوێیە؟
 گوتی: لە بیرى (ذی أَرْوَان) عایشە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا
 ﷺ لەگەڵ کۆمەلێک لە هاوێلانێ چوو، تەماشای کرد، دوایی هاتەوه فەرمووی:
 بەخوا ئەی عایشە، ئاوێکەى وەك ئاوێک کە خەنەى تێدەکرێ پەنگى شین
 هەڵدەگەڕێ، ئاوابوو، دارخورمایەکانیش وەك سەرى شەیتان وابوون، منیش
 گوتم: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ بۆچى نەتسووتاند؟ فەرمووی: من خوا چاکى
 کردمەوه، پێشم ناخۆش بوو خراپە لە نێو خەلکیدا پەیدا بکەم، بۆیە فەرمانى
 کرد بێرەکهیان داپۆشى (دواى ئەوهى جادوووەکەیان هێناوێتەدەر).

(البهقي) له کتیبی (الدلائل) دا هېنایویتی، که نهو دوودی له لای سهری و له لای قاچه کانی وه ستاون، جییریل و میکانیل بوون، ههروه ها تیشکی زیاتر ده خاته سهر فرمودوده کی پشووتر، که (ابن مردویه) هېنایویتی له رپی عیکریمه وه، نهویش له رپی ئینو عه عباسه وه، دهقه که ی بهم شیوه یه:

إِذَا أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَدَا وَمَعَهُ أَصْحَابُهُ إِلَى الْبَيْتِ، فَدَخَلَ رَجُلٌ فَاسْتَخْرَجَ جُفَّ طَلْعَةٍ مِنْ تَحْتِ الرُّاعُوَّةِ، فَإِذَا فِيهَا مِشْطُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَمِنْ مِشَاطَةِ رَأْسِهِ،

وَإِذَا مَثَلٌ مِنْ شَمْعٍ مَثَلٌ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَإِذَا فِيهَا إِبْرَ مَعْرُوزَةٌ، وَإِذَا وَتَرٌ فِيهِ إِحْدَى عَشْرَةَ عُقْدَةً، فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِالْمَعْوَدَتَيْنِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَحَلَّ عُقْدَةً، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَحَلَّ عُقْدَةً، حَتَّى فَرَعَ مِنْهَا، وَحَلَّ الْعُقْدَ كُلَّهَا، وَجَعَلَ لَا يَنْزِعُ إِبْرَةً إِلَّا وَجَدَ لَهَا أَلَمًا، ثُمَّ يَجِدُ بَعْدَ ذَلِكَ رَاحَةً، فَقِيلَ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ قَتَلْتُ الْيَهُودِيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ عَاقَبَنِي اللَّهُ، وَمَا وَرَاءَهُ مِنْ عَذَابٍ إِلَّا أَشَدُّ» ثُمَّ دَهَقَهُ تِشْكِي زِيَاثَر دَخَاتِهِ سَهَر بَابِهِ تَهَكَّهُ.

واته: کاتیک پتغهمبه‌ری خوا ﷺ، روژی کرده‌وه، چوو بو لای بیره‌که (ذی آروان)، کوومه‌لیک له هاوه‌لانیس له‌که‌لیدا چوون، پیاوئیک چوووه نیو بیره‌که، کیفی هیشوووه دار خورمای دهره‌ینا له‌ژیر تهو به‌رده‌ی له‌سه‌ری ده‌وه‌ستن بو هه‌له‌تجانانی ناو، شانیه پتغهمبه‌ری خوا ﷺ، و تهو مووانه‌ی که له کاتی شانیه‌کردندا لیدنه‌وهه تئیدا بوون، هه‌روه‌ها په‌یکه‌ریک له میو که په‌یکه‌ری پتغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو و، چهند دهرزیه‌کی تی چه‌قنزا بوو، هه‌روه‌ها ژیه‌کی چه‌رم، یازده گری لی درابوون، جبریل (علیه الصلاة والسلام) هات و دوو په‌ناپییه‌که (ئه‌لموعه‌ویزه‌ته‌ین) ی بو هینا: {سورته‌ی (الفلق و الناس)}، گوتی: ته‌ی موحه‌مه‌ده ﷺ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ۱، گریه‌کی کرده‌وه، ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ۲، گریه‌کی دیکه‌ی کرده‌وه، هه‌روا بهو شیوه‌یه یازده ئایه‌ته‌کانی خوئندن، هه‌رجاریک ئایه‌تیککی ده‌خوئندن، گریه‌کی ده‌کرده‌وه، پاشان هه‌ر ده‌ریده که هه‌لیده‌کیشا، پتغهمبه‌ری خوا ﷺ نازاریکی ده‌بوو، به‌لام دواتر ئاسووده‌یی بو دروست ده‌بوو، تاکو تهو نازار و ناره‌حه‌تیه‌ی که بو‌ی دروست بوو بوو، نه‌ما، گوترا: ته‌ی پتغهمبه‌ری خوا ﷺ بوچی تهو جووله‌که‌یه ناکوژی؟ ته‌ویش فه‌رمووی: خوای به‌رز منی چاک کرده‌وه، نه‌وه‌ی دوایی له سزا و نازاری خواش ده‌بیینی، سه‌خته‌ره.

په‌وایه‌تیککی دیکه‌ی ته‌م ده‌قه هاتوه، ته‌ویش دیسان هه‌ندیک تیشکی زیاتر ده‌خاته سهر تهو رووداوه، ته‌مه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

إِنَّ الَّذِي تَوَلَّى السَّحَرَ لَيَبْدُ بِنُ الْأَعْصَمِ وَبِنَائِهِ، فَمَرِضَ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَزَلَّ جِرِيلٌ بِالْمُعَوَّذَتَيْنِ، وَأَخْبَرَهُ بِمَوْضِعِ السَّحْرِ، وَمِنْ سَحَرَةٍ، وَبِمَ سَحَرَةٍ، فَأَرْسَلَ ﷺ عَلِيًّا وَالزُّبَيْرَ وَعَمَّارًا، فَتَزَحُّوا مَاءَ الْبَيْتِ وَهُوَ كُنْفَاعَةُ الْحِنَاءِ، ثُمَّ رَفَعُوا رَاغُوثَةَ الْبَيْتِ، فَأَخْرَجُوا أَسْنَانَ الْمُشْطِ، وَمَعَهَا وَتَرَ قَدْ عَقِدَ فِيهِ إِحْدَى عَشْرَةَ عُقْدَةً مُعَرَّزَةً بِالْإِبْرِ، فَجَاءُوا بِهَا النَّبِيَّ ﷺ فَجَعَلَ يَقْرَأُ الْمُعَوَّذَتَيْنِ عَلَيْهَا، فَكَانَ كُلَّمَا قَرَأَ آيَةً، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَوَجَدَ عَلَيْهِ الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ خِفَةً، حَتَّى انْحَلَّتِ الْعُقْدَةُ الْأَخِيرَةُ عِنْدَ قَامِ السُّورَتَيْنِ. فَقَامَ ﷺ كَأَنَّمَا أُنْشِطَ مِنْ عِقَالٍ (أخرجه أحمد: ج ٤، ص ٣٦٧، والنسائي: ٤١٠٩، وإسناده صحيح).

واتە: ئەو ەى جادوو ەكەى كرد، لەبىدى كورى ئەعصەم و كچەكانى بوون، (مالە جوولەكەيەك بوون)، پىغەمبەرى خوا ﷺ نەخۆش بوو، جىرىل دا بەزى و ئەلمووعە و يىزەتەينى بۆ ەينان، ەەوالىشى پىدا بەو شوئىنەى جادوو ەكەى لىكراو ەو، بەو كەسەشى جادوو ەكەى كردو ە، ەەر ەو ەا جادوو ەكەشى بەچى كردو ە؟ پىغەمبەرى خواش ﷺ ەلى كورى ئەبوو تالىب و زوبەيرى كورى ەووام و ەەمارى كورى ياسىرى (خوا لىيان رازى بى) ناردن، ئاوى بىرەكەيان ەەلەيتجا، وەك ئاوىك بوو كە خەنەى تى دەكرى و رەنگ دەگرى، بەو شىو ەيە ئاو ەكەى شىن ەەلگەرا بوو، دواتر ئەو بەردەى لەسەرى دەو ەستان، بەردەكەيان بەرز كردو ە، لەژىر بەردەكەدا، دەنكەكانى شانە ەەبوون، ەەر ەو ەا ژئىەكى كەوان كە يازدە گرئى لى درا بوون، گرئىەكان ەەموويان دەرزىيان تى چەقئىرا بوون، ەئىيان بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو یش سوو ەتى (الفلق) و (الناس) لى لەسەر خوئىدن، ەەركاتىك ئايەتتىكى دەخوئىد، گرئىەك دەبو ە و، پىغەمبەرىش قالبى سووك و خۆش دەبوو، تاكو گرئى كۆتايى بو ە لە كۆتايى سوو ەتەكاندا، ەەر ەك چو ەك سىك بە پەتتىك دەبەستى، دواتر كە پەتەكەى لى دەكرئەو ە، قالبى خۆش و سووك دەبى، پىغەمبەرىش ﷺ بەو شىو ەيە بوو.

ئەو ەى لە دەقەكاندا ديارە، ئەو ەيەكە: پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو جادوو ەيە لى كراو ە، تەن ەا زىانى جەستەيى پىگەياندو ە، كەواتە: پئوىست ناكات نكوولئى

له راستی دهقه که بکهین و بلّین: قسه‌ی ناحه‌زانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌لّین: جادووی لی کراوه، به راست ده‌گیر، چونکه له پرووی جه‌سته‌یه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ندین نه‌خو‌شی دیکه‌شی گرتوون و، له جه‌نگی به‌دردا ددانی پیروزی شکاوه و سه‌ری بریندار بوو، هه‌روه‌ها جاری دیکه نه‌خو‌شی دیکه‌ی گرتوه و چاره‌سه‌ریان کردوه، ئنجا به‌همان شیوه‌ ئه‌و جادووی‌ه‌ش که لی‌ی کراوه‌ زبانی جه‌سته‌ی پیگه‌یاندوه، که‌واته: له‌و پرووه‌وه نه‌بووه زیان بگه‌یه‌نی به‌ په‌یامه‌یانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌روه‌ک له‌ هه‌موو دهقه‌کاندا ئه‌وه به‌پروونی دیاره.

له‌ کو‌تایی ئه‌م باب‌ه‌ده‌دا قسه‌یه‌کی (ابن تیمیة) دّین له‌ کتیب‌یکیدا به‌ ناوی (المسودة)، که‌ خاوه‌نی (محاسن التأویل: ج ۱۰، ص ۲۶۵) لی‌ی خواستۆته‌وه‌و قسه‌یه‌کی زۆر حه‌کیما‌نه‌یه، ده‌لّی:

{وَلِهَذَا كَانَ الصَّوَابُ أَنَّ مَنْ رَدَّ الْخَبَرَ الصَّحِيحَ، كَمَا كَانَتْ تَرُدُّهُ الصَّحَابَةُ اعْتِقَادًا لِعَلَطِ النَّاقِلِ أَوْ كَذِبِهِ، لِاعْتِقَادِ الرَّادِّ، أَنَّ الدَّلِيلَ قَدْ دَلَّ عَلَى أَنَّ الرَّسُولَ ﷺ لَا يَقُولُ هَذَا، فَإِنَّ هَذَا لَا يَكْفُرُ وَلَا يَقْسُقُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ اعْتِقَادُهُ مُطَابِقًا، وَقَدْ رَدَّ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَخْبَارِ الَّتِي هِيَ صَحِيحَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ}.

واته: رای راست ئه‌وه‌یه که‌ هه‌رکه‌سێک هه‌والێکی راست ڤه‌ت بکاته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن هاوه‌لان جاری واپووه‌ هه‌والی راستیان ڤه‌تکردۆته‌وه، چونکه‌ ئه‌و که‌سه‌ی هه‌واله‌ راسته‌که‌ ڤه‌ت ده‌کاته‌وه، ڤروای وایه‌ بابای هه‌واله‌ینه‌ر به‌هه‌له‌دا چوو، یاخود درۆی کردوه‌و، بۆیه‌ ئه‌و ده‌قه‌ ڤه‌تده‌کاته‌وه، چونکه‌ قه‌ناعه‌تی وایه‌ به‌لگه‌ له‌وباره‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قسه‌ی وا ناکات، (که‌سی ئاوا که‌ هه‌والی ئاوا ڤه‌تده‌کاته‌وه)، نه‌ک به‌ کافر دانانری، به‌لکو به‌ لاریش دانانری، هه‌رچه‌نده‌ بیرو ڤایه‌که‌شی راست نه‌بی له‌گه‌ل واقیعدا، چونکه‌ یه‌کیک زیاتر له‌ هاوه‌لان، یه‌کیک زیاتر له‌ هه‌واله‌کانیان ڤه‌ت کردۆته‌وه، که‌ له‌لای فهرموده‌ناسان راستن.

یانی: فەرموودەیکە بوخاریی ھیناویەتی پەتیان کردۆتەو، موسلیم ھیناویەتی پەتیان کردۆتەو، ئەوانی دیکە کە ھیناویانە بە ھەمان شیۆ، بەلام بە بەلگەو. کەواتە پەتکەرەوێ فەرموودەیکە، کە لە سەرچاوەکاندا بە فەرموودەیکە راست دانراو، مادام ھەر فەرموودەێ ئاحاد بێ و، پەتکەرەوێ بەلگەیکە بەدەستەو بێ قەناعەتی وای پێغەمبەری خوا ﷺ شتی وای نافرەو، ئەوێ نەک نابێ کوفری پال بدەریتە لا، بەلکو نابێ گوناھار بوونی شی پال بدەریتە لا، بەلام بە مەرچیک پەتکردنەوێ لەو پووەو بێ کە پێغەمبەری خوا ﷺ شتی وای نافرەو، نەک بلی: دەزانم پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی، بەلام ھەر پەتیشی دەکەمەو! بە دلنایی ئەو کوفرەو مەرۆف بەو کافر دەبێ.

بابەتی دوو: ئیلهام و خورپە چاک و، وەسوەسە خراپ، جیاوازییەکیان بەھۆی قورئان و سوننەتەوێ:

ھەر شتیک کە دەچێتە نیو دلی مەرۆف و، قورئان و سوننەت دەبنە بەلگەیکە ئەوێ پارێزکردنە بۆ خواو، خوا لێی رازییە، ئەو پێی دەگوترێ خورپەیکە باش و ستایشکراو، بەلام ئەگەر قورئان و سوننەت بەلگەبن لەسەر ئەوێ بەرەو تاوان و خراپە، ئەو پێی دەگوترێ: وەسوەسەیکە خراپ، دەبێ ئەو شتانە بێ دلماندا دین، بیانگێزینەو بۆ تەرازووی شەریعەت، کە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستە، ئنجا ھەرشتیک پێکەڵپێک و رێک بوو لەگەڵ قورئان و سوننەتدا، دەلێن: ئەو ئیلهامیکە خواپە و لە فریشتانەوێ، بەلام ئەگەر پێچەوانە بێ قورئان و سوننەت بوو، لەگەڵیاندا تێک دەگیرا و مایە گوناھو تاوان بوو، دەبێ بزانی کە ئەو خوتخوتە و خەیاڵیکە شەیتانییە.

بێگومانیش مەرۆف بەو کە خەیاڵیکە خراپ بەسەر دلدا دێ، گوناھار نابێ، بەمەرچیک لە دلی خۆیدا نەپچەسپێی و لێی رازی نەبێ، نەیکاتە عەزم و ویست و، قسەو کاری پێ نەکات، لەوبارەوێ ئەو فرمایشتە پێغەمبەری خوا ﷺ ھەیکە:

{إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي مَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَتَكَلَّمْ بِهِ}
(آخرجه البخاري: ۲۵۲۸، ومسلم: ۱۲۷، وأبو داود: ۲۲۰۹، والترمذي: ۱۱۸۳، والنسائي في
الكبرى: ۵۶۲۸، وابن ماجه: ۲۰۴۴).

واته: به دلبايی خوی بهرز له ئوممه تم خوش بووهو چاوپۆشی لیکردوه،
لهوهی له عهقل و دلباندا دی و دهچی (له خوتخوته و خه یالی خراپ) مادام
قسهی پی نه کهن، یاخود کاری پی نه کهن.

بابه تی سییه م: ینگومان په ناگرتن به خوا، ته نیا به قسه پیک نایه ت،
به لکو بریتیه لهوهی مرووف له دلوه، په نا به خوا بگری و، به کرده وهش
خوی لهو شتانه به دوور بگری که په نای لی به خوا گرتوون:

واته: ده بی کاتیک مرووف ده لی خوایه! په نا به تو ده گرم، ده لی: (اعوذ بالله
من الشيطان الرجيم) په نا به خوا ده گرم له شهیتانی نه فرین لیکراو دوور خراوه
له به زهیی خوا، ده بی له دلوه وای و، به کرده وهش هه موو و لهو شتانه ی
په یوه ستی به شهیتانه وهو، شهیتان پیخوشن و مروقیان بو هانده دا، خویان لی
به دوور بگری، به لام بو وینه: که سیک که به بازار پیکدا ده چی، ده لی: (اعوذ بالله
من الشيطان الرجيم)، به لام چاوی خوی له روانینی حه رام نه پاریزی و، گوئی
خوی له بیستنی خراپه نه پاریزی و، زمانی خوی له قسهی خراپ نه پاریزی و،
ئه ندامه کانی له رویشتن به رهو خراپه نه پاریزی، مانای ئه وهیه هه ر قسهیه که
و کردوویه تی، په نا به خوا گرتن ئه وهیه که له دلوه مرووف په نا به ریته بهر
خوا، به کرده وهی ئه ندامه کانیخ خوی به دوور بگری له هه مووو و لهو شتانه ی
پیچه وانیه ی زه زامه ندیدی خوان و، شه ریعه تی خوی په رهو ردگار قه ده غه ی کردوون
و، پی لیکرتوون، هه رهو ها به رهو و لهو شویتانه و لهو شتانه ش خوی بکوئی^(۱)،
شه ریعه تی خوا فه رمانی پی کردوون و په سندی کردوون.

(۱) خوی بگری: هه ولی بو دا، خوی به رهو لا په لکیش کرد.

بابەتى چوارەم: بىك و پىشەى بەرو خراپە يان چاکە چوون، لە عقل و دڵ و بىروخوليايە کانيانەوہ يە:

بىگومان مروّف لە رڤى پىنج ھەستەکانەوہ، کە دىتن و بىستن و بۆنکردن و تامکردن و دەست لڤکوتانن، لە رڤى ئەو پىنج ھەستەکانەوہ زانراوہکان دىتتە نىو ھەقل و دلى خوى و کەرەستەى خاوى زانباريەکان کۆدەکاتەوہ، کە برىتين لە:

- ۱- بىزراوہکان (المړنيات).
- ۲- بىستراوہکان (المسموعات).
- ۳- تامکراوہکان (المذوقات).
- ۴- بۆنکراوہکان (المشمومات).
- ۵- دەست لڤدراوہکان (المللوسات).

لەو رڤيانەوہ مروّف بەردەوام ھەتا پىنج ھەستەکانى کار بکەن، زانباريى دىتە نىو ھەقل و دليەوہ.

۶- رڤيەکى دىکەش کە مروّف دەجوولڤي، برىتيە لە ھەستە نىوہکيەکان: خەيال دەکات، بىر دەکاتەوہ، ھەروەھا ھەستى توورپى ھەيە، ھەستى ئارەزووى ھەيە، واتە: ھىزە پەنھانەکانيشى مروّف دەجوولڤي، وڤراى پىنج ھەستەکانيش، مروّف ھەم لە رڤى پىنج ھەستەکانەوہ پەيوەندى دەکات بە جىھانى دەرەوى خويەوہ، ھەم لە رڤى ھەستە نىوہکيەکانيشەوہ دەجوولڤي، ئنجا لە ئەنجامى ئەو شتانەدا کە لە رڤى پىنج ھەستەکانەوہ دڤن و، لە ئەنجامى ھەستە نىوہکيەکان دا، مروّف سەرەتا خوليا (خاطر) يکى بۆ دروست دەبى، واتە: شتک کە بە دليدا دى، لە کوردەواريشدا دڤلڤي: (دلى خەتەرەى کرد)، واتە: شتک بە مڤشکى دادى، بە دليدا دى، دواتر وردە وردە ئەو خولياو بە دلداھاتنە، دەبىتە ئارەزوو، ئنجا دەبىتە ئارەزوو (وڤبە). دواتر ئارەزوو کە دەبىتە عزم، دوايى عزمەکەش دواى دەبىتە نيازو مەبەستىكى دامەزراو، پاشان ئەو نيازو مەبەستە ئەندامەکان دەجوولڤي.

كەواتە: دەستپێکی جوولانی ئەندامەكان، لەو فیکرو غایلهوهیه که مروۆف بوۆ دیت:

أ- چ بههۆی شوینەواری پینچ ههسته کانهوه بئ، بو وینه: ئافرهتیکى جوان دهبین، تهماشای دهکات، دواتر فیکر و خه یالێکی بو دئ، چۆن بهو ئافرهته بگات؟ یان خواردنێک دهبین که هه پامیشه، به لām دلێ بو دهچیت، یان: شتیک دهبیستی، یان: بوونیکى خوشی بو دئ، یاخود تامی شتیک دهکات، یان دهست له شتیک دهدا، ئەوه له پێی پینچ ههسته کانهوه.

ب- یاخود له پێی ههسته دهروونییه کانهوه بئ رق هه لسانه، خوشویستنه، ئارهزوو جوولانه، خه یالکردنه، بیرو خه یال و خولیايه که له عه قل و دلیدا په ی داده بئ، دواى لهو یوه وه ئەو خه یال و خولیايه که له عه قل و دلیدا په ی داده بووه، که له سه ره تادا به ته سپایی په ی داده بئ، دواتر ورده ورده ده بیته ئارهزوو، پاشان ده بیته عه زم، دواتر ده بیته نیازو مه به ست، ئنجا که بوو به نیازو مه به ست، ئەندامه کان ده جوولین، کەواتە: مروۆف ده بئ ئاگای لهو سه ره تايه بئ، بو یه ش خوا ﷻ ده فه رموۆ:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ أَلْوَسَاةِ الْخَنَاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾

واته: بلى: په نا ده گرم به په ره ردگارى خه لك، حوكمرانى خه لك، په رستراوى خه لك، له خراپه و زيانى خوتخوته كه رى زور خو په نهانكه ر، كه خوتخوته كه ي ده خاته سینه ي خه لكه وه، له جندو له مروۆف.

بو یه ده بئ لهو یوه وه ئاگات لیبی و لهو یوه ئاگر به ستی خوت بكه ی، ده بئ هه ر لهو یوه له مپه رى بو دا بنیی، ئەگه ر نا دواى ئەوه ی ده بیته بیروكه و خولیا، ئەگه ر ده رته كرده ر پت لینه گرت، ببیته بیروكه و خولیا، یانی: دواى ئەوه ی

خولیا به کت به دلدا هات، دهرت نه کرد، ده بته ثاره زوو، ثاره زوو که ش ده بته
عه زم، دواتر عه زمه که ش ده بته نیازو مه به ست، ئنجا که بوو به نیازو مه به ست،
ته ندماه کانیش ده جوو لیتنی.

ئنجا پیشتریش گوتمان و پیوسته لیره ش ئامارزه به وه بکهینه وه که خوا، ﴿۱﴾
له سوورپه تی (الفلق) دا ده فره موئی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
(۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴) وَمِنْ
شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵).

واته: بلی: په نا ده گرم به په روه ردگاری سپیده (یان: په روه ردگاری قلیشانندی
بوون له نه بوون، یان په روه ردگاری قلیشانندی ژباندار له بی ژبان، یان:
قلیشینه ری توو نیوکه کان له وه چه که رانه ی لیتان دینه دهر) له خراپه و زیانی
هر چی خوا دروستیکردوه، ئنجا دوایی له خراپه ی شهوی تاریک که دادی،
هه روه ها له خراپه ی جادووگه ران که فوو له گرینه کان ده کهن، هه روه ها له
خراپه ی هه سوود که کار به هه سوودییه که ی ده کات.

۱- به لام له سوورپه تی (الناس) دا، خوا ﴿۱﴾ فره مانی کردوه که په نا بگرین به: په روه ردگاری
خه لک، حوکمرانی خه لک، په رستراوی خه لک، له زیان و خراپه ی خوتخوته که ری
خوپه نهانکه ر، که خوتخوته و خه یال و خولیا به که ی ده خاته سینه کانی خه لکه وه، که واته:
بیگومان خوتخوته (وسوسة) مه ترسیی و زیانی زیاتره، چونکه له راستیدا مروؤف کاتیک
له شته کانی دیکه شه وه زیانی پیده گات، هه ر له به رته وه یه که بوو خوی که لیتی داوه،
شه ی تانه کان زه فهر به مروؤفیک ده بن که له به رانه ری اندا بیه یز بیت و بترسی، هه روه ها
شته کانی دیکه ش به زوری وایه، بویه ته گهر مروؤف له ده روونه وه پته وو مه حکم بی،
مانای وایه له به رانه ر شته کاندای قایم و مه حکم ده بی، بویه ش خوی په روه ردگار ﴿۱﴾
بوو قایم کردن و به یزکردنی دل و ده روونی مروؤف، له به رانه ر خوتخوته و دنه دانی
خراپدا، که له لایه ن شه ی تانه کانی جند و مروؤفه وه یه، فره مانی کردوه په نای پښ به رین

و، بە سى له سېفەتە بەرزەكانى ۋەسفى بکەين، که بریتين له: پەرۋەردگاريتىي و
 ھوكمپرايتىي و تەنيا پەرستراويتىي.

بابەتى پىنچەم و کوۋايتى:

لەم بابەتەدا پىنچ دەقى سۈننەت دىيىنەۋە، لەبارەى شەيتان و دنەدانىەۋە
 بۆ خراپە، که لىرەدا مەبەست لە شەيتان لە دەقەكان دا شەيتانى جندە،
 ئەگەرنا خۋاى پەرۋەردگار ناۋى لە مەۋقى خراپەكارىش ناۋە شەيتان، که خەلک
 ھاندەدات بۆ خراپە: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
 غُرُورًا﴾ ﴿٣٣﴾ الأنعام، ھەرۋەھا لە سوورەتى (البقرة) ش لەبارەى موناڤىقەکانەۋە
 کہ دەگەرپنەۋەلای گەرۋە بریار بەدەستەکانيان، دەفەرموى: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
 شَيْطَانِهِمْ﴾ واتە: کاتیک گەرپانەۋە بۆ لای شەيتانەکانيان (سەرکردهکانيان).

دەقى يەكەم: پىنچەمبەرى خاتەم ﷺ، ئەو پاستىيەى پى پراگەيانددووين که
 ھەركامپىکمان شەيتانىكى جندمان لەگەلدايە، و دەفەرموى:

﴿مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، إِلَّا وَقَدْ وَكَّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ، قَالُوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟
 قَالَ: وَإِيَّايَ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ﴾ (أخرجه مسلم:
 ۷۰۳۹، وفي حديث سفيان: «وَقَدْ وَكَّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ وَقَرِينُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ»،
 أخرجه مسلم: ۷۰۴۰).

واتە: ھىچ كامپىك لە تىۋە نيە، مەگەر ھاۋنشىنە جندەكەى لەگەل دانراۋە،
 گوتيان: تۆش ئەى پىنچەمبەرى خوا ﷺ؟ فەرمووى: مەيش، ئەۋەندە ھەيە خوا
 يارمەتىى منى داۋە لەسەر شەيتانەكەم، مەسولمان بوۋە، بۆيە تەنيا فەرمانم پى
 دەكات بە چاكە، (موسليم لەو فەرموودەيەدا کہ سوفيان ھىناۋىەتى دەلى:
 ھاۋنشىنەكەى لەگەل دانراۋە لە جندو لە فريشتان) جندەكە فەرمانى پى
 دەكات بە خراپە و فريشتەكەش فەرمانى پى دەكات بە چاكە.

دهقی دووهم: پیغمبره ری خوا ﷺ ده فهرموی: **إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ** { أخرجه الترمذي: ۲۱۴۰، قَالَ: وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، واته: بیگومان دلکان له نیتوان دوو په نجه له په نجه کانی خوادان، چونی بوئ، بهو شیوه یه هه لکیر و وهرگیریان ده کات.

لیره دا دوو په نجه - وه ک زانایانی لیکول ره وه و ساغکه ره وه ده لین- مبه ست پینان نه و دوو دروستکراوه ن که خوا له گه ل مرو قدا دایان و، فریشته یه که هانی ده دا بو چاکه و، ئیلهامی بو ده کات بو خیر و چاکه و، شه ی تانیک که هانی ده دا بو خراپه، وه ک پیشتریش گوتمان: بو ته وه ی نه و دوو هاندره لیک جیابکه ی نه وه، ته رازوو و پیوه ر قورٹان و سوننه ته، هه ر خوتخوته و بیر و خولیا یه کت هاته دل، له ته رازووی قورٹان و سوننه ت دا دایینی، نه گه ر مایه ی پاریزکاری بوو، په سندی خوا و شه ر یعت بوو، دیاره خورپه و ئیلهامی مه لاتیکه یه و نه گه ر پیچه وانه ی نه وه ش بوو، مایه ی تاوانباری و خراپه کاری بوو و له لای قورٹان و سوننه ت ره تکراره بوو، نه وه دیاره خوتخوته و خه یالی شه ی تانه.

دهقی سینه م: هه ر له و باره وه نه م ده قه ش دینین: **{عَنْ عُرْوَةَ بِنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا لَيْلًا، قَالَتْ: فَعِزْتُ عَلَيْهِ، فَجَاءَ فَرَأَى مَا أَصْنَعُ، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا عَائِشَةُ؟ أَغَرَّتِ؟ قُلْتُ: وَمَا لِي لَا يَغَارُ مِثْلِي عَلَى مِثْلِكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَقَدْ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ؟ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ** { (أخرجه مسلم: ۷۰۴۱).

واته: عوره ی کور ی زوبه یر (خوا له خو ی و بابی رازی بی) له دایکمان عایشه وه (خوا لپی رای بی) هاوسه ری پیغمبره ﷺ ده گیریته وه، که دایکمان عایشه بوئ باسکر دوه، پیغمبره ری خوا ﷺ شه ویک له لای نه وه وه چوته ده ری،

ده لئی: منیش غه پره م به ران به ری کردو شوئینی که و تم، دواتر که پیغهم به ر ﷺ گه رایه وه، زانی، دیتی من چیم کردوه، فهرمووی: نهی عائیشه، چیه؟ تیا غه پره و ههستی هه ویداریت جوولا؟ ده لئی: گوتم: ئنجا چوئن وینهی من ههستی هه ویداریی نابئ به ران به ر به وینهی تو؟ پیغهم به ری خوا ﷺ فهرمووی: تیا شهیتانه کهت هاتوته لات؟ عائیشه گوئی: نهی پیغهم به ری خوا، تیا شهیتانم له گه لدایه؟ فهرمووی: به لئی، گوتم: هه موو مروفتیک شهیتانی له گه لدایه؟ فهرمووی: به لئی، گوتم: نهی پیغهم به ری خوا تووش شهیتان له گه لدایه؟ فهرمووی: به لئی، به لام پهر وه دگرم هاوکاری منی له دژی شهیتانه کهم کردوه، هه تا مسولمان بووه.

له فهرمایشته که ی دیکه دا فهرمووی: (قرینه من الجن)، لیره دا ده فهرموئی: (شیطان)، واته: ئه وه قرینه جنده ی که له گه ل مروقه، شهیتانه، به لام دیاره هی پیغهم به ری خاتهم ﷺ خوا ﷺ یارمه تی پیغهم به ری داوه تا کو مسولمان بووه و ئیستا به چاکه نه بی فهرمانی پی ناکات.

ده قی چواره م: {عَنْ صَفِيَّةِ بِنْتِ حُيَيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلًا فَحَدَّثْتُهُ، وَقُمْتُ فَأَنْقَلَبْتُ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي «وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ» فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ ﷺ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَيٍّ»، قَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَيْئًا»، أَوْ قَالَ: «شَرًّا» { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۱۷۱، ومسلم: ۵۶۴۳، وأبو داود: ۴۹۹۴، وابن ماجه: ۱۷۷۹).

واته: صه فیه ی کچی حویه ی (خوا لئی رازی بن)، (که هاوسه ری پیغهم به ری خوا ﷺ بوو) ده لئی: پیغهم به ری خوا ﷺ له ئیعتیکافدا بوو، منیش به شه و سه ردانیم کردو قسم له گه لدا کرد، دواتر هه لسام بگه ریتمه وه، ئه ویش له گه لم

هەڵسا ھەگەییەنیتەو ھەمالی، شوئینی نیشتەجیبوونی صەفیەش لە ھە خانووھە کە ی ئوسامە ی کوری زەیددا بوو، دوو پیاو لە پشتیانان لەو کاتەدا تێپەڕین، کاتیک پیغەمبەری خویان بینی ﷺ تافرەتیککی لەگەڵدا، بەخیرایی ڕۆشتن، پیغەمبەری خواش ﷺ فرمووی: لەسەرخۆبێن (پراوەستن)، ئەمە صەفیە ی کچی حویەییە (واتە: ھاوسەری خۆمە)، ئەوانیش گوتیان: پاکیی بۆ خوا، ئە ی پیغەمبەری خوا (واتە: شتیککی جیی سەر سوپمانە، لە ڕیوایەتی دیکەدا ھاتووە: ئەگەر گومان ی خراپ بە ھەرکەسیک بەرین، بە تۆی نابەین) ئەویش فرمووی: شەیتان لە مرۆڤدا بە شوئینی خوئیندا دەروات، منیش ترسام خراپە یەک، یاخود شتیکتان بخاتە دلەو.

واتە: خوئین بە کوئی مرۆڤدا جوولە دەکات، شەیتانیش دەتوانی بەویدا جوولە بکات، ئنجا ئایا مەبەست خودی شەیتانە، کە دەچیتە ئێو جەستە ی مرۆڤەو؟ یاخود مەبەست پی خوتخوتە و خەیاڵە کە یەتی کە دەیخاتە دلی مرۆڤەو؟ ھەردوو واتایە کە ی ھە یە.

دەقی پینجەم و کوتایی:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَحَدْتُ نَفْسِي بِالشَّيْءِ، لِأَنْ آخِرَ مِنَ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَتَكَلَّمَ بِهِ؟ قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَلَمْ أَكْثَرُ، اللَّهُ أَكْثَرُ، اللَّهُ أَكْثَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَةِ} (أخرجه أحمد: ۲۰۹۷، وأبو داود: ۵۱۱۲، والنسائي في الكبرى: ۱۰۵۰۳، وابن حبان: ۱۴۷).

واتە: ئیبنو عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلی: پیاویک ھاتە لای پیغەمبەر ﷺ گوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا، من جاری وایە شتیک بە دلەدا دی، ھەز دەکەم لە ئاسمانو ھە بکەومە خوا، ئەو ھەم پیخۆشترە لەو ی ئەو ھە بلیم، کە بە دلەدا ھاتو؟ گوتی: پیغەمبەری خواش ﷺ فرمووی: خوا گەورەترە! خوا گەورەترە! خوا گەورەترە! ستایش بۆ ئەو خویە ی فێلی وی (شەیتان) گیراوەتەو بۆ دنەدان و خەیاڵی خراپ.

ئىرەدا گەيشتىنە كۆتايى پروونكردنه وەى سوورەتى (الناس)و، بەمەش كۆتايى دىئىن بە تەفسىرى سەد و چواردە (۱۱۴) سوورەتەكەى قوپرانى بەرزو بەپىز.

شاينى باسە لە پۆزى: (۲۰۰۷-۹-۱۳)ى زايىنى دا، دەستمان بەم تەفسىرە كردو، ئەمپۆش: (۲۰۲۰-۸-۲۹) يانى: سىز دە (۱۳) سالى (۱۴) پۆز كەمترە، خەرىكى ئەم تەفسىرەين!

بەلام بىگومان ئەو سىز دە (۱۳) سالى ھەمووى پىكەو پەيوەست نەبوو، بەلكو لە سالىنى سەرەتادا تەنيا لە مانگەكانى پەمەزاند سەرگەرمى ئەم تەفسىر كەردنە دەبووين، بەلام لەم چوار پىنج سالىنەى دوايىدا، زياتر دەستم لى جۈولاندو، ئىرەش دا ستايشى خۋاي پەرۋەردگار دەكەم و دەلىم:

(الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات)، ستايش بۇ خوا كە كەردەو چاكەكان بەھۆى چاكەى ويەو تەواو دەبن، بىگومان وەك خوا ﷻ فەرموويەتى: ﴿وَمَا بِكُمْ مِّنْ نَّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ﴾، ھەر چاكەيەك لە ئىوہدا ھەيە لە خواوہيەو، ئەگەر ئازارو ناخۆشەيەكىشتان تووش بوو، ھەر پەنا بەخوا دەبن، ئەگەر ھاوکاریى و ئاسانکاریى خۋاي پەرۋەردگار نەبووايە، نەماندەتوانى ئەم تەفسىرە تەواو بکەين، كە ئومىدم وايە كە ئىننىكى باش پىر بکاتەو، ئەك ھەر بۇ خەلكى كوردزمان، بەلكو دواتر بۇ زمانەكانى دىكەش، كە ھەندىك بەشى، يان ھەمووى وەردەگىردى، بە تايبەت زمانى عەپەيى، ئومىدم وايە لەئىو تەفسىرەكاندا ديار بى و كە ئىننىكى باش بگرى، خۋاي بەخشەر بىكاتە مايەى بەرچاوپروونى بۇ مسولمانان، تاكو قوولتر و فراوانتر و باشتەر لە كۆتا فەرمایشى خۋاي بەرزى مەزن حالىى بن.

خوا بە لوتف و كەرەمى بى سنوورى خۋى يارمەتىى منىش و ھەموو خۆيەرانى بەپىزىش بدات، كە زياتر لە كۆتا فەرمایشى خوا وردىنەوہو ئىوہى پامىنين و لىى حالىى بين، پاشان كارلىكى لەگەلدا بکەين و، ھەول

بدهین کۆمه لگاو دەورووبەری خوڤمان لە گەل ئەم فەرماشتە ی خواداو، لە گەل
 پێبازی پێغه مبهری کۆتایی موحەممەد ﷺ دا، کە هەر بریتیه لە جی بە جی کردن
 و بەرجه سته کردنی فەرماشتی خوا هاو پەنگ و هاودەنگ بکەین، خوا تەو فقیما
 بدات ژیاغان - لە هەموو بواره کانی تاکی و خیزانی و کۆمه لایه تی و سیاسی
 دا - هەمیشه لە سییه ری قورئانی بەرزو، بە پێزو کۆتا فەرماشتی خۆیدا بی و
 به پێی پێبازه که ی پێغه مبهری خاتەم ﷺ بی.

ئىيوەرۆك

- ۵.....پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى.....
- ۱۰.....بەرچاۋ روونىيەكى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەو.....
- ۱۲.....پېشەكى ئەم بەرگە.....
- ۱۵.....**تەفسىرى سوورەتى (العلق)**.....
- ۱۷.....دەستېئىك.....
- ۱۷.....پېئاسەى سوورەتى (العلق) و بابەتەكانى.....
- ۱۷.....يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:.....
- ۱۸.....دووەم: شوئى دابەزىنى:.....
- ۱۸.....سىيەم: پىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:.....
- ۱۸.....چوارەم: ژمارەى ئابەتەكانى:.....
- ۱۹.....پىنچەم: ئىوەرۆكى:.....
- ۱۹.....شەشەم: ئابەتەندىيەكانى:.....
- ۲۱.....هەوتەم: دابەشکردنى ئابەتەكانى:.....
- ۲۳.....دەرسى ئەم سوورەتە.....
- ۲۵.....پېئاسەى ئەم دەرسە.....
- ۲۸.....ماناى دەقاۋ دەقى ئابەتەكان.....
- ۲۹.....شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۳۱.....ھۆى ھاتنە خوارەوى ئابەتەكان.....
- ۳۶.....ماناى گشتى ئابەتەكان.....
- ۴۴.....مەسە لە گرنگەكان.....
- ۴۹.....پىنچ ھەلۆەستە لە بەردەم ئەو پىنچ ئابەتەدا.....
- ۶۴.....كورتە باسئىك دەربارەى بووناسى ئىسلامى.....
- ۱۰۷.....**تەفسىرى سوورەتى (القدر)**.....
- ۱۰۹.....دەستېئىك.....

- ۱۰۹..... پېئاسەى سوورەتى (القدر) و بابەتەکانى
- ۱۰۹..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۱۰۹..... دووهم: کات و شوئى دابەزىنى:
- ۱۱۰..... سېئەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:
- ۱۱۰..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى:
- ۱۱۰..... پېئىجەم ئىوھېرېکى:
- ۱۱۱..... شەشەم تايەتەندىيەکانى:
- ۱۱۱..... حەوتەم دابەشکردنى ئايەتەکانى ئەم سوورەتە:
- ۱۱۳..... دەرسى ئەم سوورەتە:
- ۱۱۵..... پېئاسەى دەرسەكە:
- ۱۱۷..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەکان
- ۱۱۷..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەکان
- ۱۱۸..... ماناى گشتىي ئايەتەکان
- ۱۲۱..... مەسەلە گرنگەکان
- ۱۲۸..... كورته باسېك لەبارەى شەوى قەدرەوہ
- ۱۴۳..... **تەفسىرى سوورەتى (البىنة)**
- ۱۴۵..... دەستېئىك
- ۱۴۵..... پېئاسەى سوورەتى (البىنة) و بابەتەکانى
- ۱۴۵..... (۱) - ناوى ئەم سوورەتە:
- ۱۴۵..... (۲) - کات و شوئى دابەزىنى:
- ۱۴۶..... (۳) - رېزبەندىي لە موصحفدا و دابەزىن دا:
- ۱۴۶..... (۴) - ژمارەى ئايەتەکانى:
- ۱۴۷..... (۵) - ئىوھېرېکى:
- ۱۴۷..... (۶) - تايەتەندىيەکانى:
- ۱۴۸..... (۷) - دابەشکردنى ئايەتەکانى ئەم سوورەتە:
- ۱۴۹..... دەرسى ئەم سوورەتە:
- ۱۵۱..... پېئاسەى ئەم دەرسە

- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۱۵۳
- شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لى ۋشەكان..... ۱۵۴
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۱۵۶
- مەسەلە گرنگەكان..... ۱۶۴
- سنى كورثە سەرنج..... ۱۷۳
- چۈار سەرنجى گرنگ..... ۱۸۰
- تەفسىرى سوۋرەتى (الزلزلة)**..... ۱۸۳
- دەستىيك..... ۱۸۵
- پىناسە سوۋرەتى (الزلزلة) ۋ بابەتەكانى..... ۱۸۵
- ۱- ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۱۸۵
- ۲- كات ۋ شوئى دابەزىنى:..... ۱۸۵
- ۳- رىزبەندى لى موصحف ۋ دابەزىن دا:..... ۱۸۶
- ۴- ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۱۸۷
- ۵- نىۋەرۋىكى:..... ۱۸۷
- ۶- تايبەتەندىيەكانى:..... ۱۸۷
- ۷- دابەشكردى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە:..... ۱۸۹
- دەرسى ئەم سوۋرەتە..... ۱۹۱
- پىناسەى ئەم دەرسە..... ۱۹۳
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۱۹۵
- شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لى ۋشەكان..... ۱۹۵
- ھۆى ھاتتەخوارەۋەى ئەم سوۋرەتە..... ۱۹۷
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۱۹۹
- مەسەلە گرنگەكان..... ۲۰۵
- كورثە لىكۆلئىنەۋەىك لى ھارەى ئەم دوو ئايەتەۋە ۋ دىتنى مروث بۆ چاكە ۋ خراپەكانى..... ۲۱۱
- تەفسىرى سوۋرەتى (العاديات)**..... ۲۲۱
- دەستىيك..... ۲۲۳
- پىناسەى سوۋرەتى (العاديات) ۋ بابەتەكانى..... ۲۲۳

- ۲۲۳.....یه کهم: ناوی ئەم سوورەتە:
- ۲۲۳.....دووهم: شوینی دابەزینی:
- ۲۲۴.....سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:
- ۲۲۴.....چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:
- ۲۲۴.....پنجەم: ئیوەرۆکی ئەم سوورەتە:
- ۲۲۵.....شەشەم: تاییە ئەندییەکانی:
- ۲۲۶.....هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:
- ۲۲۷.....دەرسی ئەم سوورەتە:
- ۲۲۹.....پێناسەی ئەم دەرسە:
- ۲۳۱.....مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان:
- ۲۳۲.....شیکردنەوێ هەندێک لە وشەکان:
- ۲۳۴.....مانای گشتیی ئایەتەکان:
- ۲۴۰.....مەسەلە گرنگەکان:
- ۲۵۳.....**تەفسیری سوورەتی (القارعة)**
- ۲۵۵.....دەستپێک:
- ۲۵۵.....پێناسەی سوورەتی (القارعة) و بابەتەکانی:
- ۲۵۵.....یه کهم: ناوی ئەم سوورەتە:
- ۲۵۵.....دووهم: شوینی دابەزینی:
- ۲۵۶.....سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:
- ۲۵۶.....چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:
- ۲۵۶.....پنجەم: ئیوەرۆکی:
- ۲۵۷.....شەشەم: تاییە ئەندییەکانی:
- ۲۵۷.....هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی:
- ۲۵۹.....دەرسی ئەم سوورەتە:
- ۲۶۱.....پێناسەی ئەم دەرسە:
- ۲۶۳.....مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان:
- ۲۶۳.....شیکردنەوێ هەندێک لە وشەکان:

- ۲۶۶..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۲۷۱..... مەسەلە گىزىگەكان
- ۲۸۵..... **تەفسىرى سوۋرەتى (التكاثر)**
- ۲۸۷..... دەستىك
- ۲۸۷..... پىناسەي سوۋرەتى (التكاثر) و بابەتەكانى
- ۲۸۷..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۲۸۷..... دوۋەم: شوۋى دابەزىنى:
- ۲۸۸..... سىيەم: رىزىبەندىي لە موصحفە و لە دابەزىن دا:
- ۲۸۸..... چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:
- ۲۸۸..... پىنچەم: ئىۋەپۈكى:
- ۲۸۹..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۲۸۹..... ھەۋتەم و كۆتايى: دابەشكردى ئايەتەكان:
- ۲۹۱..... دەرسى ئەم سوۋرەتە:
- ۲۹۳..... پىناسەي ئەم دەرسە:
- ۲۹۴..... ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۹۵..... شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۲۹۸..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۳۰۶..... مەسەلە گىزىگەكان
- ۳۱۲..... ماناي (عَلَّمَ الْيَقِينَ)
- ۳۲۳..... كورەتە باسك دەربارەي مامەلە لەگەل مردوۋاندا
- ۳۲۳..... يەكەم: تەلقىنى مردوۋ():
- ۳۲۴..... دوۋەم: لە كاتى مردوۋ لى مردندا، چى بگوتى؟
- ۳۲۵..... سىيەم: لە كاتى مردن و گيانەلادا چى بگوتى باشە؟
- ۳۲۵..... چوارەم: نوۋقاندنى چاۋى مردوۋ و دوعا بۆ كىردنى:
- ۳۲۶..... پىنچەم: گىران لەسەر مردوۋ:
- ۳۲۹..... شەشەم: خۇراگرىي و شىن نەگىران:
- ۳۳۱..... ھەۋتەم: شۆردنى مردوۋ:

- ۳۳۲..... ھەشتەم: كفنكردنى مردوو:
- ۳۳۳..... نۆيەم: داپۆشىنى مردوو:
- ۳۳۳..... دەيەم: بەخىرايى بردنى مردوو بۆ گۆرستان:
- ۳۳۴..... يازدەيەم: نوئىزى سەر مردوو و ناشتنى مردوو:
- ۳۳۵..... دوازەيەم: ئەو مردووئى ستايش ياخود زەم دەكرى لەلايەن خەلكەو:
- ۳۳۷..... سىزدەيەم: نوئىزى مردوو:
- ۳۳۷..... چواردەيەم: نوئىزى لەسەر گۆر:
- ۳۳۸..... پازدەيەم: ھەلسان بۆ جەنازە:
- ۳۳۹..... شازدەيەم: پارانەو ھە بۆ مردوو لە نوئىزدا:
- ۳۳۹..... ھەقدەيەم: ئايا لە كاتى نوئىزى مردوودا، ئىمام لە كوئى دەوہستى؟
- ۳۴۰..... ھەژدەيەم: رىگريى كردن لە گەچكارىي و بىنا دروست كردن لەسەر گۆر:
- ۳۴۰..... نۆزدەيەم: دانىشتن لەسەر گۆر:
- ۳۴۱..... بىستەم: نوئىزى لەسەر جەنازە لە مەزگەوت:
- ۳۴۱..... بىست و يەكەم: چوونە سەر گۆرستان:
- ۳۴۳..... **تەفسىرى سوورەتى (العصر)**
- ۳۴۵..... دەستىڭ
- ۳۴۵..... پىناسەى سوورەتى (العصر) و بابەتەكانى
- ۳۴۵..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۳۴۵..... دووہم: شوئى دابەزىنى:
- ۳۴۶..... سىيەم: رىزبەندى لە موصەف و لە دابەزىندا:
- ۳۴۶..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۳۴۶..... پىنجەم: ئىوہرۆكى:
- ۳۴۶..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى:
- ۳۴۷..... ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:
- ۳۴۹..... دەرسى ئەم سوورەتە:
- ۳۵۱..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۳۵۲..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان

- شېكىردنەى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۵۲
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۳۵۵
- مەسە لە گرنگەكان..... ۳۵۸
- كورتە باسېك لە بارەى ۋوونكردنەوہى ئيمانەوہ..... ۳۶۵
- تەفسىرى سوورەتى (الهمزة)..... ۳۸۵
- دەستېك..... ۳۸۷
- پېناسەى سوورەتى (الهمزة) و بابەتەكانى..... ۳۸۷
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:..... ۳۸۷
- دووہم: شوئى دابەزىنى:..... ۳۸۷
- سېيەم: رېزبەندى لە موصحف و لە دابەزىن دا:..... ۳۸۸
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۳۸۸
- پېنجەم: ئېوھېرۆكى:..... ۳۸۸
- شەشەم: تايبەتەندىيەكانى:..... ۳۸۸
- ھەوتەم: دابەشكردى ئايەتەكانى:..... ۳۸۹
- دەرسى ئەم سوورەتە..... ۳۹۱
- پېناسە ئەم دەرسە..... ۳۹۳
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۳۹۴
- شېكىردنەوہى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۹۵
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۳۹۸
- مەسە لە گرنگەكان..... ۴۰۵
- تەفسىرى سوورەتى (الفيل)..... ۴۱۹
- دەستېك..... ۴۲۱
- پېناسەى سوورەتى (الفيل) و بابەتەكانى..... ۴۲۱
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:..... ۴۲۱
- دووہم: شوئى دابەزىنى:..... ۴۲۱
- سېيەم: رېزبەندى لە موصحف و لە دابەزىندا:..... ۴۲۲
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۴۲۲

- ۴۲۲.....پېنجەم: مانا ئۆپەڭچى:
- ۴۲۳.....شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۴۲۴.....ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى:
- ۴۲۵.....دەرسى ئەم سوۋرەتە:
- ۴۲۷.....پېناسەى ئەم دەرسە:
- ۴۲۸.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۴۲۸.....شېكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان
- ۴۳۰.....ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۴۳۳.....پوختەى بەسەرھاقى ھاۋەلانى فېل
- ۴۴۳.....مەسەلە گرنگەكان
- ۴۴۸.....نۆۋردە سەرنج دەربارەى ئەم سوۋرەتە:
- ۴۵۹.....**تەفسىرى سوۋرەتى (قىرىش)**
- ۴۶۱.....دەستېك
- ۴۶۱.....پېناسەى سوۋرەتى (قىرىش) و بابەتەكانى
- ۴۶۱.....يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۴۶۱.....دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:
- ۴۶۲.....سېيەم: رېزبەندىي لە موصحەف و لە دابەزىن دا:
- ۴۶۲.....چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۴۶۲.....پېنجەم: ئۆپەڭچى ئەم سوۋرەتە:
- ۴۶۲.....شەشەم: تايەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:
- ۴۶۳.....ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان:
- ۴۶۵.....دەرسى ئەم سوۋرەتە:
- ۴۶۷.....پېناسەى ئەم دەرسە:
- ۴۶۸.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۴۶۸.....شېكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان
- ۴۷۰.....ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۴۷۴.....مەسەلە گرنگەكان

- ۴۷۷..... پېنج سەرنج لەبارەى ئەم سوورەتە موبارەكەوہ
- ۴۸۲..... كورتە باسئىك لەبارەى خواپەرستىيەوہ
- ۵۲۱..... **تەفسىرى سوورەتى (الماعون)**
- ۵۲۳..... دەستپىك
- ۵۲۳..... پېناسەى سوورەتى (الماعون) و بابەتەكانى
- ۵۲۳..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۵۲۳..... دووہم: شوئى دابەزىنى:
- ۵۲۴..... سئىيەم: رىزبەندىي لە موصحفە و لە دابەزىن دا:
- ۵۲۴..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۵۲۴..... پېنجەم: ئىوہ پوئى:
- ۵۲۵..... شەشەم: ئايەتمەندىيەكانى:
- ۵۲۶..... حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان:
- ۵۲۷..... دەرسى ئەم سوورەتە
- ۵۲۹..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۵۳۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۵۳۰..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان
- ۵۳۲..... ھوى ھاتنە خوارەوہى ئەم سوورەتە
- ۵۳۳..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۵۴۲..... مەسەلە گرنگەكان
- ۵۵۹..... **تەفسىرى سوورەتى (الكوثر)**
- ۵۶۱..... دەستپىك
- ۵۶۱..... پېناسەى سوورەتى (الكوثر) و بابەتەكانى
- ۵۶۱..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۵۶۱..... دووہم: شوئى دابەزىنى:
- ۵۶۲..... سئىيەم: رىزبەندىي لە موصحفە و لە دابەزىن دا:
- ۵۶۲..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۵۶۲..... پېنجەم: ئىوہ پوئى:

- ۵۶۳..... شەشەم: تايىبەتەندىيەكانى:
 ۵۶۳..... ھەوتەم: دابەشكردن ئايەتەكان:
 ۵۶۵..... دەرسى ئەم سوورەتە.....
 ۵۶۷..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
 ۵۶۸..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
 ۵۶۸..... شىكرەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان.....
 ۵۶۹..... ھۆى ھاتنە خوارى ئەم سوورەتە.....
 ۵۷۱..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
 ۵۷۴..... مەسە لە گرنگەكان.....
 ۵۸۳..... **تەفسىرى سوورەتى (الكافرون)**.....
 ۵۸۵..... دەستېك.....
 ۵۸۵..... پېناسەى سوورەتى (الكافرون) و بابەتەكانى.....
 ۵۸۵..... يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:
 ۵۸۶..... دوۋەم: شوۋىنى دابەزىنى:
 ۵۸۶..... سىيەم: پىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:
 ۵۸۷..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
 ۵۸۷..... پىنچەم: ئىۋەڭرۇكى ئەم سوورەتە:
 ۵۸۸..... شەشەم: تايىبەتەندىيەكانى ئەم سوورەتە:
 ۵۸۸..... ھەوتەم: دابەشكردن ئايەتەكانى:
 ۵۸۹..... دەرسى ئەم سوورەتە.....
 ۵۹۱..... پېناسە ئەم دەرسە.....
 ۵۹۳..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
 ۵۹۳..... شىكرەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان.....
 ۵۹۵..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئەم سوورەتە.....
 ۵۹۷..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
 ۶۰۰..... مەسە لە گرنگەكان.....
 ۶۰۷..... كورە باسېك لە بارەى بېيروايى و ھۆكارەكانىيەۋە.....

- ته‌فیسیری سوورپه‌تی (النصر)..... ۶۵۱
- ده‌ستپێک..... ۶۵۳
- پێناسهی سوورپه‌تی (النصر) و باب‌ه‌ته‌کانی..... ۶۶۸
- یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورپه‌ته:..... ۶۶۸
- دووهم: شوێنی دابه‌زینی:..... ۶۶۸
- سێیه‌م: ریزه‌بن‌دی له‌ مو‌صح‌ه‌ف و له‌ دابه‌زیندا:..... ۶۶۹
- چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:..... ۶۷۰
- پنجهم: نێوه‌پۆکی:..... ۶۷۰
- پوخته‌ی نێوه‌پۆکی ئەم سوورپه‌ته به‌پێژه..... ۶۷۰
- شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:..... ۶۷۰
- هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:..... ۶۷۲
- ده‌رسی ئەم سوورپه‌ته..... ۶۷۳
- پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه..... ۶۷۵
- مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ۶۷۶
- شیکرده‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان..... ۶۷۶
- هه‌وی هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان..... ۶۷۸
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۶۸۱
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ۶۸۲
- کورته‌ باسێک ده‌رباره‌ی ئایین: له‌به‌ر تیشکی ئەم ئایه‌ته به‌پێژه‌دا: ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾..... ۶۸۸
- ته‌فیسیری سوورپه‌تی (المسد)..... ۷۱۳
- ده‌ستپێک..... ۷۱۵
- پێناسه‌ی سوورپه‌تی (المسد) و باب‌ه‌ته‌کانی..... ۷۱۵
- یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورپه‌ته:..... ۷۱۵
- دووهم: شوێنی دابه‌زینی:..... ۷۱۵
- سێیه‌م: ریزه‌بن‌دی له‌ مو‌صح‌ه‌ف و له‌ دابه‌زین دا:..... ۷۱۶

- ۷۱۶..... چوارهم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کان:
- ۷۱۶..... پینجه‌م: یتوهرۆکی:
- ۷۱۷..... شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:
- ۷۱۸..... چه‌وته‌م: دابه‌شکردنی نایه‌ته‌کان:
- ۷۱۹..... ده‌رسی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۲۱..... پیناسه‌ی ئەم دهرسه:
- ۷۲۳..... مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان:
- ۷۲۳..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان:
- ۷۲۵..... هو‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۲۸..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان:
- ۷۳۱..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان:
- ۷۳۹..... **ته‌فسیری سوورپه‌تی (الإخلاص)**:
- ۷۴۱..... ده‌ستپێک:
- ۷۴۱..... پیناسه‌ی سوورپه‌تی (الإخلاص) و بابه‌ته‌کانی:
- ۷۴۱..... یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۴۳..... دووهم: شو‌ینی دابه‌زینی:
- ۷۴۳..... سی‌یه‌م: ریزبه‌ندی له‌ مو‌صحف و دابه‌زیندا:
- ۷۴۳..... چواره‌م: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی:
- ۷۴۳..... پینجه‌م: یتوهرۆکی:
- ۷۴۴..... شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:
- ۷۴۴..... چه‌وته‌م: دابه‌شکردنی نایه‌ته‌کان:
- ۷۴۵..... ده‌رسی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۴۷..... پیناسه‌ی ئەم دهرسه:
- ۷۴۷..... مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان:
- ۷۴۸..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان:
- ۷۵۰..... هو‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئەم سوورپه‌ته‌ موباره‌که:
- ۷۵۱..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان:

- ۷۵۵..... مەسەلە گىرەكەكان
- ۷۵۸..... ھەتتە وردە سەرىچ لە بارەى سوورەتى ئىخلاصەوہ
- ۷۶۶..... پىگەى گەورەى ئەم سوورەتەو سوورەتى (الكافرون)و، پاداشتى خويندنيان
- ۷۷۵..... **تەڭرىسى سوورەتى (الفلق)**
- ۷۷۷..... دەستپىك
- ۷۷۷..... پىناسەى سوورەتخ (الفلق) و بابەتەكانى
- ۷۷۷..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۷۷۷..... دووہم: شوئى دابەزىنى:
- ۷۷۸..... سىئەم: رىزبەندىى لە موصحفە و لە دابەزىن:
- ۷۷۸..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۷۷۸..... پىنجەم: تىوہرۆكى ئەم سوورەتە:
- ۷۷۹..... شەشەم: ئايەتەندىيەكانى:
- ۷۸۰..... ھەتتەم دابەشکردنى ئايەتەكان:
- ۷۸۱..... دەرسى ئەم سوورەتە
- ۷۸۳..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۷۸۵..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۷۸۵..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان
- ۷۸۹..... ھۆى ھاتتە خوارەوہى ھەردوو سوورەتى (الفلق) و (الناس)
- ۷۹۲..... ماناى گشتى ئايەتەكان
- ۷۹۴..... مەسەلە گىرەكەكان
- كورتە باسپك پىگەى فەلەق و ناس و، جادوولتىكرانى پىغەمبەرى خوا و، ھەلوئىستى
- ۷۹۷..... عەبدوللاى كورپى مسعوود لەبارەى ئەو دوو سوورەتەوہ:
- ۸۰۳..... **تەڭرىسى سوورەتى (الناس)**
- ۸۰۵..... دەستپىك
- ۸۰۵..... پىناسەى سوورەتى (الناس) و بابەتەكانى
- ۸۰۵..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۸۰۶..... دووہم: شوئى دابەزىنى:

- ۸۰۶..... سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و دابه زین دا:
 ۸۰۶..... چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:
 ۸۰۷..... پینجه م: نیوه پوکی:
 ۸۰۷..... شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:
 ۸۰۷..... حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:
 ۸۰۹..... ده رسی ئه م سووپه ته
 ۸۱۱..... پیناسه ی ئه م ده رسه
 ۸۱۱..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۸۱۲..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۸۱۴..... هو ی هاتنه خواره وه ی ئه م سووپه ته
 ۸۱۵..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۸۱۹..... مه سه له گرنگه کان
 ۸۲۶..... کورته باسیک له باره ی سووپه تی (الفلق) و سووپه تی (الناس) وه